T. 6160
20 JUN 1914
SHIYALI.

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டுரை முதற்பாகம்.

T. 6160.

காளமேகப்புலவர் முதலிய

தமிழ்ப்புலவர்கள் அவ்வவ்வமயங்களில் பாடிய

தனிப்பாடல் மூலமும்,

அவைகளுக்கு

வித்தியாவிநோதினி பத்திராதிபர்களால்

எழுதுவித்த வுரையும்

ஷை பத்ராதிபர்களால்

சென்னை:

அமெரிக்கன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1894.

விலை ரூ. 1—8—0

Copyright Reserved.

Cl. 33203
1987

NOTICE.

Apply to.

T. SUMMANTHA MUDELLIAR

Porprietor of.

" VIDHYA VINODHINI "

Cash-Keeper, Madras Railway Coy. Rayapuram

16, ***Meenjur Appavu Mudelliar Street,***

Peddu Naick's Pettah, Madras.

T.6160

அமரர் ஸி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் ஞாபகார்த்த அன்பளிப்பு.
அளிப்பவர்:
திருமதி A. சியாமளா அருணாசலம்
[illegible] சீர்காழி.

T.6160

வித்யாவிநோதினி பத்திரிகை வாயிலாக முற்காலத்துப் புலவர்களாகிய காளமேகப்புலவர் முதலியோரால் அவ்வவ்வமயங்களில் பாடப்பட்ட தனிப்பாடல்களுக்கு உரையெழுதி, தெரிந்தவரையில் சந்தர்ப்பங்களும் குறித்து, சஞ்சிகை ரூபமாக இதுவரையில் வெளிப்படுத்திவந்த தனிப்பாடற்றிரட்டை முதற்பாகமாக வெளிப்படுத்திக்கட்டடஞ் செய்திருக்கின்றோம்.

இம்முதற்பாகத்திலடங்கிய பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயரும் பாடல்களின் தொகையும் வருமாறு:—

		செய்யுட்டொகை	பக்கம்.
1	காளமேகப்புலவர்	கஎச	க
2	ஔவையார்	எ0	கூ0
3	ஔவையார், உப்பைமுதலிய எழுவர் ...	எ	ககூ
4	திருவள்ளுவர்	கூ	கஉஉ
5	கம்பர்	சுசு	கஉசு
6	ஏகாம்பவாணன் மனைவிமுதலியோர்... ...	எ	கருரு
7	ஒட்டக்கூத்தப்புலவரும் புகழேந்திப்புலவரும்	ஙரு	கருஅ
8	பொய்யாமொழிப்புலவர்	சு	கஎஎ
9	அந்தகக்கவிவீரராகவ முதலியார்	கக	கஎகூ
10	சிவப்பிரகாசரும், அவர்சகோதரரும் ...	கசு	கஅகூ
11	சத்திமுத்தப்புலவர்	உ	ககூகூ
12	வரதுங்கபாண்டியரும் அவர்மனைவியும்...	உ	உ00
13	திருவள்ளுவர், ஔவையார், இடைக்காடர்.	ச	உ0உ
14	மதுரைச்சங்கத்தார் முதலியோர் ...	எ	உ0ச
15	இரட்டையர்	கஉ	உக0
16	சொக்கநாதப்புலவர்.	ச0	உகச
17	பொற்களந்தை-படிக்காசுத்தம்பிரான் ..	உக	உஙரு
18	சவ்வாதுப்புலவர்	ரு	உசரு
19	நமச்சிவாயப்புலவர்.	உங	உசஎ
20	சுப்ரமணியப்புலவர்	க	உசு0
21	மையாண்டிப்புலவர்	சு	உசுஉ
22	இராமசந்திர கவிராயர்	உஎ	உசுச
23	மதுரகவிராயர்	ஙங	உஅக

		செய்யுட்டொகை	பக்கம்.
24	ஒப்பிலாமணிப்புலவர்	௨௭ ...	௨௯௪
25	காளிமுத்து	௭ ..	௩0௫
26	பாண்டியன்மீதுபாடியது	௧௩ ...	௩0௯
27	கடிகைமுத்துப்புலவர்	௧௧௧ ...	௩௧௪
28	நாகூர் முத்துப்புலவர்	௫0 ...	௩௬௭
29	பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர் ...	௬௫ ...	௩௯௩
		௮௪௩	

இனி வெளிப்படுத்தப்படும் இரண்டாம் பாகத்தில் மேற்குறித்த புலவர்களின் சரித்திரமும், பேர்விளங்காத பல புலவர்களால் பாடப்பட்ட தனிப்பாடல்களுக்குரையும் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,

தி. ச.

வித்தியாவிநோதினி ஆபீஸில் விற்கப்படும் புத்தகங்கள்.

	ரூ.	அ.	ப.
சிலப்பதிகாரமூலமும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும். ...	5	8	0
பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியாருரை	3	0	0
சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியாருரை	6	0	0
தாயுமானசுவாமிகள் பாடலுரை	3	4	0
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடலுரை.	1	12	0
தஞ்சைவாணன்கோவை	1	4	0
பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் அஷ்டபிரபந்தவுரை ...	1	4	0
ஷை ஷை கிளேஸ்காஙிதம்	1	8	0
கந்தரலங்காரவுரை	0	3	0
கயிலைபாதி காளத்திபாதி திருவந்தாதியுரை	0	3	0
திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதியுரை	0	3	0
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியுரை	0	3	0
திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதியுரை	0	3	0
மாமிமருகியாவாழ்க்கை (வசனம்)	0	4	0
சுக்ரீவபயநிக்ரகம் ஷை	0	8	0
மங்களவல்லிவிலாசம்	0	9	0

இரண்டாம் பாகத்திற் சேரவேண்டியது இங்குத்தவறாய் விழுந்துவிட்டது.

உ

கணபதிதுணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் உரையும்.

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகியார் வரப்பிரசாதியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்பாடியவை.

காப்பு.

ஏரானைக்காவிலுறையென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப்போற்றினால் - வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும்புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந்தான்.

இ - ள். ஏர் - அழகுபொருந்திய, ஆனைக்காவில் உறை-திருவானைக்காவில் வசிக்கின்ற, ஆனைக்கு அன்று அளித்த-யானைக்கு அந்நாளில் முத்தி கொடுத்தருளின, போர்-போர்த்தொழிலில்வல்ல, என் ஆனைக்கன்றுதனை-என்யானையாகிய சிவபெருமானது புதல்வனாகியவிநாயகக்கடவுளை, போற்றினால் - மூக்கரணங்களாலும் வழிபட்டால், வாராத - உண்டாதற்கரிய, புத்திவரும் - நல்லறிவுண்டாகும், பத்திவரும் - (அவ்வறிவின்பயனாகிய) ஈசுவரபக்தியுண்டாகும், புத்திர உற்பத்திவரும்-நன்மக்கட்பேறுண்டாகும், சத்திவரும் - (நினைந்த கருமங்களை முடிக்கவல்ல) பேராற்றலுண்டாகும், சித்திவரும் - (எல்லாக்காரிய) சித்தியுமுண்டாகும், எ - று.

தான்-அசை. யானைக்கு முத்திகொடுத்தது திருவானைககாவில். இதனை அத்தலபுராணத்தில் விரிவாய்க்காணலாம். சிவபெருமானை யானையென்றதற்கும் விநாயகமூர்த்தி யானைமுகத்தோடு அவதரித்ததற்கும் உதாரணம் அடியில் வருவது. "அரம்பையர் வாழ்த்த வமளியிற் றுயில்கொண், டிரம்பயில் கதிரோ னுதயஞ் செய்தபின், விண்ணோர்க் கெல்லாம் விடைகொடுத் தருளிப், பண்ணேர் மொழிமடப் பாவையை நோக்கி, ஓதீீர் வேலி

முருகுசையம்பதியைப், போதுக வென்று போகிய வந்நாள், இளமதி யணிசடை யெந்தை தன்னருளால், வளமுடன் வழியின் மலைச்சாலி லோர், களிறும் பிடியுங் கலந்தது கண்டு, ஒளிமதிச் சடையோ னுமைமுக நோக்கி, மூவழிபணறிமத் தோகையிசை தனைப், பாராதேவா பனிமொழி யாயென, வாராமுலையாள் மறுமுணமேடோவென, மெல்லியலுமையவள் விரும்பினள்பார்த்தே, அல்லிசேர் குழலா ளரன்முகம்பார்த்தா. இவ்வகையாக வேணடுமிங்கென, அவ்வகையாறு மதாருடம்பட்டு, மதகரியுரித்தோன் மதகளிறாகவும், மரகதமின்னுமைபிடி வடிவமாகவும், கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க, நீடிய மன்றுள் நெறியிலே போற்றச், தங்குவெண்மலை நீறுந் தரும முதலுமப் பழந், பங்கமும்பறையியங்களும் பெருக, முண்டகமலர்மேலோ முழுது முலங்க, தண்டையொடு சதங்கையு மலம்புதாளினையும், குண்டலமுன் டியுந் தண்டமுள்ளாயும், மணமொளிதழைந்த புண்டரநுதலும், முடிவு கண்டறியா முடிமீருடும், சுடர்விடுகனகத் தோளொருநான்கும், கோதி லண்டரளந் தொடைபனைகழுத்தும், பூதலம்புரக்கும் பொற்கரிமுகமும், தவளக்கொடியினின் றொருப்பிறையும், பவளத்தொளிவாய் பைந்துவரிதழும், இமையாமுகக்களுமி நந்தனதோள்வம், அமையாநிலவுமிழ் ஈசசடைமுடியும், அந்திவண்ணமுமங்குசபாசமும், உந்திச்சுழி மேலுதரபந்தமுடன், ஐங்கரக் கரிமுகன் வந்தவதரித்தலும், பொங்கரவணிந்தோன புதல்வனைநோக்கி, வானோர் மனம்மேன்மையுற் றெதுவழிபட, ஆனோ வல்வினை யாசறவகற்றித், தணப்பிலா வேழமுகன் சதயகன முதலோர்க், கின்றுமுதலிறையா யிருத்தி யென்றருளித், தோவருமவயங்கியாச் திருப்பதிறைவமையுடன், மைவளர்சோலை மாநகரயப்புறத்தையாக் கூட்டத் தர்கசயசாலம், இமையாமுக்கண்ணிறை யிருந்தருளினன்" இது அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்தது. போரானை ஐ கொண்டு எனவிருந்த பெருமை மல்லிடப்பதத்துக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனாக வந்ததனால் ஆகையால். இவ்வாறன்றி, ஆனைக் கன்றன்ன ஆனைக்கன்றாதலின், எனப்படுகின்ற ஆனைக்கன்றாகிய சிவபெருமான் என்ற ஆனைக்கன்றாகிய விநாயகக்கடவுள்" என்றுரைப்பினுமாம். விநாயகக்கடவுளின் அவதாரத்தைப்பற்றி இன்னும் வேறுவகையாகிய கதைகளுமுண்டு.

திருமலைராயன் சபையில் இவர் போனபோது அந்தச் சபாஸ்தான வித்வான்கள் இவருக்கு இடங்கொடாமலிருந்ததனால் நாமகளைத் தியானித்து இந்த வெண்பாவைப்பாட உடனே அரசனது சிங்காதனம் நீண்டு வளர்ந்து இடங்கொடுத்தது.

1. வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரொடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

இ - ள். வெள்ளை அரி ஆசநத்தில்-வெண்ணிறமுள்ள சிங்கங்களால் தாங்கப்பெற்ற ஆசநத்தில், அரசரோடு-வேந்தரோடு, என்னை-அடியேனையும், சரிஆசநமவைத்ததாய்-சம ஆசநத்திலிருக்கும்படி வைத்த என் தாயாகிய நாமகள், வெள்ளைக்கலை உடுத்து - வெண்ணிறமுள்ள ஆடையையுடுத்து, வெள்ளைப் பணிபூண்டு-வெண்ணிறமுள்ள ஆபரணத்தை யணிந்து, வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்-வெண்டாமரைமலரில் எழுந்தருளியிருப்பாள்.

வெள்ளைப்பணி-வயிரத்தாலும் முத்தினாலும் செய்யப்பட்ட ஆபரணம்.

இவர் யமகண்டத்திலிருந்து அந்தச்சமஸ்தாந வித்வானாகிய அதிமதுரகவியும் அறுபத்துநான்கு தண்டிகைப்புலவர்களும் கொடுத்த சமிசைகளுக்கேற்கப்பாடிய

சிலேடைகள்

ஆமணக்குக்கும் - யானைக்கும்.

2. முத்திருக்குங் கொம்பசைக்கு மூரித்தண் டேந்திவரும்
கொத்திருக்குங் கோணாது குலைசாய்க்கும் - எத்திசைக்குந்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம்.

இ - ள். எத்திசைக்கும் - எந்தத்திசையும் தேமணக்குஞ்சோலை-மணம்வீசுகின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையினிடத்து, ஆமணக்கும் - ஆமணக்கஞ்செடியும், மால்யானை ஆம் - மதமயக்கங்கொண்ட யானையை நிகர்க்கும்.

மால் - பெரிய எனினுமாம். அடியில்வருமாறு சிலேடைப் பொருள் கொள்க.

ஆமணக்கு

முத்து இருக்கும்-முத்தென்று சொல்லப்படுகிற விதையையுடைய காய்களும், கொம்பு அசைக்கும் - கிளைகளையசைக்கும், மூரித்தண்டு ஏந்திவரும் - பருத்த உள்ளே துளையுடைய குழல்போன்ற தண்டையேந்திவரும், கொத்து இருக்கும்-காய்க்கொத்துக்களையுடையதாயிருக்கும், கோணாது குலைசாய்க்கும்-சாய்ந்த காய்களையுள்ள குலைகளைச்சாய்க்கும்.

யானை

முத்து இருக்கும் கொம்பு அசைக்கும் - முத்துக்கள் தங்கிய தந்தங்களை அசைக்கும், மூரித்தண்டு ஏந்திவரும் - வலிமை பொருந்திய இருப்புத்தண்டமும் துதிக்கையுமேந்திவரும், கொத்து இருக்கும் - மத்தகத்தில் பாகனது அங்குசத்தால் கொத்தப்பட்ட தழும்புடையதாயிருக்கும், கோணாது குலைசாய்க்கும் - பகைவர் கூட்டங்களை முறிய அடிக்கும்.

யானைக்கொம்பில் முத்துண்டாதல் பற்றியே முத்திருக்குங் கொம்பு என்றார்

வைக்கோலுக்கும் - யானைக்கும்.

3. வாரிக்களத்தடிக்கும்வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்துபொலிவாகும் - சீருற்ற
செக்கோலமேனித்திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானையாம்.

இ - ள். சீர் உற்ற-சிறப்புமிகுந்த, செம்மைகோலம்மேனி-செம்மையாகிய அழகிய திருமேனியையுடைய, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், வைக்கோலும் மால்யானை ஆம் - வைக்கோலும் மால்யானையை நிகர்க்கும்,

செங்கோலம்-செக்கோலம் என வலித்தல்பெற்றது.

வைக்கோல்.

வாரிக்களத்து அடிக்கும் - (உழவர்களால்) வாரியெடுத்து நெற்களத்தில் அடிக்கப்படும், பின்புவந்து கோட்டைபுகும் - பிறகு அங்கு நின்றுபெயர்ந்து கொண்டுவந்து கோட்டையாகக் கட்டிச் சேர்க்கப்படும், போரில்சிறந்து பொலிவு ஆகும்-போர்களாகி மேம்பட்டுப் பொலிவையடையும்.

யானை,

களத்துவாரிஅடிக்கும்-போர்க்களத்தில்(பகைவரை)வாரிநிலத்திலறையும்,பின்புவந்துகோட்டைபுகும்-(பகைவரைமுடித்த)பிறகுவந்துகோட்டையில்பிரவேசிக்கும், போரில்சிறந்து பொலிவு ஆகும்-போரில் (வெற்றி) மிகுந்து விளங்கும், எ-று.

பாம்புக்கும் - வாழைப்பழத்துக்கும்.

4. நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்குநாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டான்மீளாது - விஞ்சுமலர்த்
தேம்பாயுஞ்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப்பழம்.

இ - ள். விஞ்சும் மலர் தேம் பாயும் சோலை - மிகுதியாகிய பூந்தேன் பெருகிப்பாய்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில - திருமலைராயனது வெற்பின்கண், பாம்பு வாழைப்பழம் ஆகும் - பாம்பானது வாழைப்பழத்தை நிகர்க்கும்.

பாம்பு.

நஞ்சு இருக்கும் - விஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், தோல் உரிக்கும் - (பருவமறிந்து) சட்டையைக்கழற்றும், நாதர்முடிமேல் இருக்கும் - இறை

வரது திருமுடிமீதிருக்கும், வெம்சினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது-கொடிய கோபத்தில் கடித்த அதன்பல்லானது பதிந்தால் விஷமிறங்காது.

மீளாதுஎன்பதறகு இறந்தவுயிர்திரும்பாது என்றலுமொன்று.

வாழைப்பழம்.

நஞ்சு இருக்கும் - நைந்திருக்கும், தோல் உரிக்கும்-தோலுரிக்கப்படும், நாதர்முடிமேல் இருக்கும் - இறைவரது திருமுடிமீது அபிஷேகதிரவியமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும், வெஞ்சினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது - பதார்த்தமாகுங் காலத்தில் பல் பட்டால்திரும்பாது, எ - று.

வெஞ்சினம் - உண்டிமிதிடும் பதார்த்தம்.

பாம்புக்கும் - எள்ளுக்கும்.

5. ஆடிக்குடத்தடையுமாடும்போதேயிரையும்
மூடிதிறக்கின்முகங்காட்டும் - ஓடிமண்டை
பற்றிற்பரபரெனும்பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம்பெள்ளெனவேயோது.

பாம்பு.

இ - ள். ஆடிகுடத்து அடையும் - படமெடுத்தாடிக் குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இரையும் - ஆடும்போதே இரைச்சலிடும், மூடிதிறக்கின் முகங்காட்டும் - பெட்டிமுதலியவற்றிலிட்டு மூடிததிறந்தால் தலையைநீட்டிக்காட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும்-(கடித்தவுடனே அதன்விஷமானது) ஏறி மண்டையிற்பற்றினால் பரபரென்றுதினவுண்டாகும், பாரில் பிள் நாக்கும் உண்டாம் - உலகில் அதற்குப்பிளவாகிய நாக்குமுண்டாயிருக்கும்.

எள்.

ஆடிகுடத்து அடையும் - செக்கிலிட்டாட்டப்பட்டு அதின்சாரமாகிய எண்ணெய்குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இரையும் - செக்காடும்போதே சத்திக்கும், மூடிதிறக்கின் முகங்காட்டும் - குடத்திற்பெய்துமூடி (நுரையடங்கினபிறகு) திறந்துபார்த்தால பார்த்தவர்களுடைய முகச்சாயையைத் தனக்குள்ளேகாட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும் - (அது உச்சியில் வார்க்கப்படுமானால்) பரவியோடி மண்டையிற்பற்றின் பரபரென்று ஊரலெடுக்கும், பிண்ணாக்கும் உண்டாம் - (அதனிடத்து) பிண்ணாக்குமுண்டாகும், (ஆதலால்) உற்றிடு பாம்பு - (உவமையாற்) பொருந்துகின்ற பாம்பை, எள் எனவே ஓது - எள்ளென்றேகூறு. எ-று.

ஒற்றுமைபற்றி எள்ளையும் எண்ணெயையும் அபேதமாகக்கூறினர்.

பாம்புக்கும் - எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்.

6. பெரியவிடமேசேரும்பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமேலாடும் - எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம்பழம்.

இ - ள். தேம்பொழியும் சோலை - தேனைச்சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயனது வெற்பினகண், பாம்பும் எலுமிச்சம்பழம் - பாம்பும் எலுமிச்சம்பழத்துக்கு நிகராகும்.

பாம்பு.

பெரிய விடமே சேரும்-மிகுந்த நஞ்சைப்பொருந்தியிருக்கும், பித்தர் முடி ஏறும் - சிவபெருமானது திருமுடியிலேறப்பெறும், அரி உண்ணும் - காற்றையுட்கொள்ளும், உப்பும் - (அதனுடல்) உப்புவதாம், மேல் ஆடும் - மேலெழுந்தாடும், எரி குணம் ஆம் - கோபித்துச்சீறுங்குணமுள்ளதாகும்.

எலுமிச்சம்பழம்

பெரிய இடமேசேரும் - ராஜசமுகமுதலிய பெரியஇடங்களிற்சேரும், பித்தர்முடி ஏறும் - பித்தாதலேற்றுத (பித்த சாந்தியின்பொருட்டு) சாறுபிழிந்தேற்றப்படும், அரியுண்ணும் - ஊறுகாயினிமித்தம் அரிகருவியால் அரியப்படும், மேல் உப்பு ஆடும் - அதின்மீது உப்பிட்டுக் கலக்கப்படும், எரி குணம் ஆம் - (அதின்சாறு இரணத்திற்பட்டால) எரியுங்குணமுடையதாகும். எ - று.

முகுந்தனுக்கும் - முறத்துக்கும்.

7. வல்லரியாயுற்றிடலால்மாதர்கையிற்பற்றிடலால்
சொல்லரியமாபுடைக்கத்தோன்றுதலால் - வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலாலன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகுமுறம்.

இ - ள். அன்று - (த்ரிவிக்கிரமனான) அக்காலத்தில், உலகு அளந்த - உலகமுழுதைத்தனது திருவடியாலளந்த, முகுந்தனும் - திருமாலும், முறம் ஆகும் - முறத்துக்கு நிகராவன்.

முகுந்தன்.

வல் அரி ஆய் உற்றிடலால் - வலிய நரசிங்கமாய்த்தோன்றுதலால், மாதர்கையின்பற்றுதலால் - ஆய்ச்சியர் கையாற்பற்றப்படுதலால், சொல அரிய மா புடைக்க தோன்றுதலால் - (வலியின்மிகுதியைநிலைமையிலுள்ளவென்று) சொல்லுதற்கரிய (குவலயாபீடம் என்னும்) யானையை அழிக்கக்கண்ணை

ருய் அவதரித்தலால், வல்லோர அகந்தனிலே வாழ்தலால் - (தன்னை நினைய) வல்லாரது மனத்தின்கண்ணே உறைதலால்.

மாதர்கையிற்பற்றினது-உரலிற்கட்டுதல், குரவைக்கூத்தாடுதல் முதலியவற்றிற்கு.

முறம்.

வல் அரி ஆய் உறதிடலால்-விரைவில் அரிசியைக் கல்முதலியவையில்லாமல் ஆராயுந்தொழிலைப் பொருந்துதலால், மாதர்கையில் பற்றுதலால் - பெண்கள் கையிலேந்துதலால், சொல்அரியமாபுடைக்கத் தோன்றுதலால- (அளவு) சொல்லுதற்கரிய மாவைப்புடைத்தெடுத்தற்குக்கருவியாயுண்டாயிருத்தலால், வலலோர் அகந்தனிலே வாழ்தலால்-இல்வாழ்க்கையில் வல்லோரது வீடுகளிலிருத்தலால், எ - று.

மலைகளும் - சந்திரனுக்கும்.

௮. நிலமாய் விளங்குதலால் நீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற்சென்று - தலைமேல்
உதித்துவரலாலுயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராகவழுத்து.

இ - ள். உயர்மாமலையை-உயர்ந்த பெரியமலையை, மதிக்கு நிகர் ஆக வழுத்து-சந்திரனுக்கு உவமையாகக்கூறு.

மலை.

நிலம்வாய் விளங்குதலால்-பூமியினிடத்துவிளங்குதலால், சிலபோது நீளவான்படிந்து உலாவுதலால் - சிலகாலம் பெரியமேகங்கள் தன்னிடத்துவந்து படிந்துலாவப்பெறுதலால், தலைமேல்சென்று உதித்து வரலால் - சிகரங்கள் ஆகாயத்திற்சென்று வளர்ந்துவருதலால்,

சந்திரன்.

நிலவு ஆய் விளங்குதலால்-நிலாவினையுடைத்தாய்ப் பிரகாசித்தலால், சிலபோது நீள்வான்படிந்து உலாவுதலால்-சிலநாள் நீண்ட ஆகாயத்திற்படிந்து சஞ்சரித்தலால், சென்று உது அலைமேல் உதித்துவரலால்-அஸ்தமித்துப்போய் மறுநாள் இந்தக கடல்முகட்டில உதயமாகிவருதலால், எ-று.

தேங்காய்க்கும் - நாய்க்கும்.

௯. ஓடுமிருக்குமதனுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்குநாணாது - சேடியே
தீங்காயதில்லாத்திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுநிகர்செப்பு.

இ - ள். சேடியே - தோழீ, தீங்கு ஆயது இல்லா - தீமையில்லாத, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், தேங்காயும் நாயும் இணைசெப்பு - தேங்காயையும் நாயையும் ஒப்பாகக்கூறு.

தேங்காய்.

ஓடும் இருக்கும் - (நாரையன்றி) ஓடும் தன்னிடத்திருக்கப்பெறும், அதன் உள்வாய் வெளுத்து இருக்கும் - அதின் உட்புறம் வெளுத்திருக்கும், நாடும்குலைதனக்கு நாணாது - (யாவரும்) விரும்புதற்குரிய பெருங்குலை விடுதலால் வளையாது,

நாய்.

ஓடும்-(சிலநேரம்) ஓடித்திரியும், இருக்கும் - (சிலநேரம்) இருந்த இடத்திற்றானேயிருக்கும், அதனவாய் உள்வெளுத்து இருக்கும் - அதின்வாயின் உள்ளிடம் வெளுத்திருக்கும், நாடும் - (புதியரொருவரைக்காணின்) உற்றுப்பார்க்கும், குலைதனக்கு நாணாது - (பார்த்தபிறகு) குரைக்குந்தொழிலில் சற்றும் பின்னிடாது. எ-று.

10. மன்னீரிலேபிறக்குமற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும்பெருமையால் - சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ்சரியாமே.

இ - ள். தேன் உந்துசோலை - தேன்பாய்கின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், மீனும்பேனும் சரி ஆம் - மீனும்பேனும் ஒன்றற்கொன்று நிகராகும், சொன்னேன் கேள் - சொன்னேன் நீ கேட்பாயாக.

மீன்.

மன் நீரிலேபிறக்கும் - பெருமையுள்ள நீரினிடத்தில் உற்பத்தியாகும், அலையிலேமேயும் - அந்தநீரலைகளில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும், (அப்படி மேயுமிடத்தில் ஏதாயினும் அரவங்கண்டால்) பின் நீச்சிற்குத்தும்-பின்னீச்சினால் குத்தியோடும்.

மற்று - அசை.

பேன்.

மன் ஈரிலேபிறக்கும் - மிகுதியாக ஈரினிடத்துண்டாகும், மல்தலையிலேமேயும் - வலிமையாகிய தலையோட்டினமீது மேயும், பின ஈச்சிற்குத்தும் - பிறகுபெண்களால் ஈச்சுஎனறவாயின் ஒலிக்குறிப்போடு குத்தி நாசம்பண்ணப்படும், பெருமையால் - இந்தப்பெருமையினால், எ - று.

கண்ணாடிக்கும் - அரசனுக்கும்.

11 யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனைபாய்த் தீதகலப் பார்த்தலால் - மேவும்
எதிரியைத்தன் னுள்ளாக்கி யேற்றரசத் தால
சதிருறலா லாடியரசாம.

இ - ள். ஆடி - அரசு ஆம் - கண்ணாடியானது அரசனுக்குச் சமான மாகும்,

கண்ணாடி

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவனையாய் தீது அகல பார்த்தலால் - எல்லாருக்கும் களிப்பையுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவரைப்போலப் பிரதிபிம்பித்து முகத்திலுள்ள களங்கம் நீங்கத்திருத்தமாகப் பார்க்கப்படுதலால் மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்றரசத்தால் - வந்து எதிர்ப்பட்டவனுடைய சாயையைத் தனக்குள்ளேயடக்கத் தகுதியாயுள்ள ரசம்பூசப்பட்டிருத்தலால், சதிர் உறலால் - அழகைப்பெற்றிருத்தலால்,

அரசன்.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவனையாய் தீது அகலப்பார்த்தலால் (தன் செங்கோலின்கீழ் வாழ்வோர்) எல்லோர்க்கும் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்பத் தன்னைப் பாவித்து தன் நாட்டிலுள்ள தீமைகளை நீங்கப்பார்க்குதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்ற அரசத்தால் - தன்மேல் போர்க்குவரும் பகைவனை உபாயத்தால் தன்வசப்படுத்தி ஏற்றதாகிய ராஜதந்திரத்தைக் கொண்டிருத்தலால், சதிர் உறலால் - பெருமையையடைந்திருத்தலால். எ - று.

ஆட்டக்குதிரைக்கும் - காவிரியாற்றுக்கும்.

12. ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும் - நாடறியத்
தேடுபுகழான திருமலைராயன் வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே.

இ - ள். நாடு அறிய தேடுபுகழான் தேசமெல்லாமறியப் படித்தேடின பெரும்புகழையுடையவனாகிய, திருமலைராயன் வரையில் திருமலைராயனது வரையகத்தில், ஆடுபரி - ஆட்டக்குதிரை, காவிரியாறு ஆம் - காவிரி யாற்றிற்கு நிகராகும். எ - று.

ஆட்டக்குதிரை.

ஓடும் - வேகமாயோடும், சுத்தம சுழிஉண்டாகும் - சுத்தமான சுழிகளையுடைத்தாயிருக்கும், துன்னலரைசாடும் - பகைவரைமுறிய அடிக்கும், பரிவாய்த்லைசாய்க்கும் - (காண்பவருக்கு) விருப்பமுண்டாகத் தலைவளைத்து நடக்கும்,

காவிரியாறு.

ஓடும்-(நீர்பெருகி)ஓடும், சுழி (உண்டாகும்) நீர்ச்சுழிகளையுடைத்தாயிருக்கும், சுத்தம உண்டாகும்-(தன்னிடத்தில் மூழ்கினவர்களுக்குப்) பரிசுத்தத்தையுண்டாக்குந் தன்மையையுடைத்தாயிருக்கும், துன் அலரை சாடும் நெருங்கிய மலர்களை யலைத்தெற்றியும், பரிவாய்ந்த அலைசாய்க்கும்-குதிரையுருவாய்ந்த அலைகளை மடக்கிவீசும், (ஆதலால்), எ - று.
வாயத்தலையென்பதில் வாய்த்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் தொகுத்தது.

கீரைப்பாத்திக்கும் - ஏறுதிரைக்கும்.

13. கட்டியடிக்கையாற்காலமாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்றமேன்மையால் - முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால்வள்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே.

இ - ள். வள் கீரைப்பாத்தியுடன் - வளமாகிய கீரைப்பாத்தியோடு, ஏறு அப்பரி ஆகும்- ஏறுதற்குரிய அந்தக் குதிரையானது சமமாகும்,

கீரைப்பாத்தி.

கட்டி அடிக்கையால் - நிலத்தைக்கொத்தி மண் கட்டிகளை அடித்து உடைக்கையால், கால் மாறிப்பாய்கையால்-ஒரு வாய்க்காலிலிருந்து மற்றொரு வாய்க்காலில் நீர் மாறிப்பாய்தலால், வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால்-சதுரஞ் சதுரமாக வெட்டித் தடுக்கப்படுகின்ற மேன்மையால், முட்டப் போய் மாறத்திரும்புகையால்-கடை மடையில் முட்டும் படிநேரே சென்று (அங்கிருந்து) மாறிவிடத்திரும்புதலால்,

ஏறு குதிரை.

கட்டி அடிக்கையால் - கட்டிக் கொட்படிக்கப்படுதலால், கால் மாறிப் பாய்கையால்-காலைமாறிமாறி யெழுந்து பாய்ந்து செல்லுதலால், வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால் - (தன்மேலேறிய வீரன்பகைவரை) வெட்டித் திரும்புகின்ற மேன்மையுடைத்தாதலால், முட்டப்போய் மாறத்திரும்புகையால் - போகவேண்டிய இடமுழுதும்போய் மீளத்திரும்பிவருதலால், எ-று.
கொட்படித்தல் - குதிரையைத் திருப்பும்பொழுது அது உடனே திரும்பப் பழகுதற்குக் கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சாட்டைகொண்டு சுற்றிச் சுற்றியடித்தல்.

ஆட்டுக்கும் - கதவுக்கும்.

14. செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ்சேர்பலகையிட்டுமுட்டும
ஐயமறமேற்றாளடைக்கும் - துய்யநிலை
தேடும்புகழ்ச்சேர்திருமலைராயன்வரையில
ஆடுங்கதவுநிகராம.

இ - ள். புகழ்சேர் - கீர்த்தியானது விரும்பிவந்தடைகிற, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையகத்தில், ஆடும் கதவும் நிகராம் - ஆடும் கதவும் ஒன்றற்கொன்று சமானமாகும்,

ஆடு.

செய் உள்கிடைமறிக்கும்-வயலில் (எருவின்பொருட்டு) கிடைமறிக்கப்படும், சேர் பலகையிட்டு முட்டும் - பொருந்திய பலகைகளைக் கொம்பினாற் குத்திமுட்டும், ஐயம் அறமேல்தாள் அடைக்கும் - சந்தேகமற மிகுதியாகிய ஊக்கத்தோடு போர்புரியும், துய்யநிலைதேடும்-பரிசுத்தமானஇருக்கையைத் தேடும்,

கதவு.

செய்யுட்கு இடைமறிக்கும் - வீட்டுக்கிடையே யிடப்பட்டு வருவோரைத்தடுக்கும், சேர்பலகையிட்டு முட்டும் - ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமானபலகைகளைக்கொண்டு மூட்டிச்செய்யப்படும், ஐயம் அறமேல் தாள் அடைக்கும் - (யாரேனும் நுழைவார் என்கிற) சந்தேகம் நீங்கத்தான் மூட்டப்பட்டிருப்பதன்றித் தன்மீது தாளிடப்பட்டிருக்கும், துய்யநிலைதேடும் - அழகாகிய வாசற்காலை விரும்பும். எ - று.

செய்உள் - செய்யப்பட்ட உள்ளிடம். (அதாவது வீடு).

ஆட்டுக்கும் - குதிரைக்கும்.

15. கொம்பிலையேநுனிதின்னுங்கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால
அம்புவியின்னளையுடையதாதலால - உம்பர்களும
தேடுநற்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில
ஆடுங்குதிரையுநேராம்.

இ - ள். உம்பர்களும் தேடும் - தேவர்களும் தேடிவருதற்குரிய, நல்சோலை - அழகாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த, திருமலைராயன் வரையில்-திருமலைராயனது வெற்பகத்தில், ஆடும் குதிரையும் நேராம் - ஆடும் குதிரையும் ஒன்றுக்கொன்றுசமானமாகும்,

ஆடு.

கொம்பு இலையே நுனிதின்னும் - நுனிக்கொம்பிலுள்ள இலைகளையே இரையாகத்தின்னும், கொண்டதன்மேல் வெட்டுதலால் - (இடையனிடத்தில

பணங்கொடுத்து) வாங்கிக்கொண்டபிறகு வெட்டப்படுதலால், அம்புவியில் நல் நடையது ஆதலால் - உலகத்தில் (இடையர்களுக்கு) நல்ல செல்வமாதலால்,

உலகியல்கள் யாவும் முட்டின்றி நடத்தற்குக் கருவியாதலால் செல்வம் நடையெனப்பட்டது.

குதிரை.

கொம்பு இல்லை-(இதற்குக்) கொம்பு இல்லை, தீனிதின்னும்,தீனியைத் தின்னும், அதன் மேல்கொண்டு வெட்டுதலால் - (போர்வீரன்)அதனையூர்ந்து சென்று (பகைவரை)வெட்டுதலால், அம்புவியில் நல்நடையது ஆதலால், பூமியில் அழகாகிய நடைகளையுடையதாதலால், எ-று.

துப்பாக்கிக்கும் - ஓலைச்சுருளுக்கும்.

16. ஆணிவளையுறலாலானகுறிப்பேதரலால்
தோணக்கருமருந்தைத்தோய்ந்திடலால் - சேணிலத்தில்
செப்பாருக்குதவாத்திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியுமோலைச்சுருள்.

இ-ள். சேணிலத்தில்-பெரியவுலகத்தில், செப்பாருக்கு உதவா - தன்னைப்புகழாத பகைவர்களுக்கு உபகரியாத, திருமலைராயன் வரையில்-திருமலைராயனது மலையின்கண், துப்பாக்கியுமோலைச்சுருள் - துப்பாக்கியும் ஓலைச்சுருளும் ஒன்றற்கொன்றிணையாகும்,

துப்பாக்கி.

ஆணிவளை உறலால்-இருப்புச் சலாகையைத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருத்தலால், ஆனகுறிப்பேதரலால்-சுடவேண்டிய குறித்த இடத்தையே இலக்காக்குதலால், தோணக்கருமருந்தை தோய்ந்திடலால் - மிகுதியும் கரிய மருந்தைப் பொருந்துதலால்,

ஓலைச்சுருள்.

ஆணிவளை உறலால்-எழுத்தாணியைக்கொண்டு வளைக்கப்படுதலுடைத்தாதலால், ஆனகுறிப்பேதரலால்-தன்னிடத்தில் எழுதப்பட்ட குறிப்பை பிறர்க்குத் தெரிவித்தலால், தோணக்கருமருந்து தோய்ந்திடலால் (தன்னிடத்தெழுதப்பட்ட எழுத்து படிப்போர்க்கு எளிதாக) தோன்றும்படி மையைக் காப்புச் செய்யப்பெறுதலால். எ-று.

வானவில்லுக்கும் விற்றுளைக்கும் வெற்றிலைக்கும்.

17. நீரிலுளதாலிறைப்பைச்சையாறியலால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும்பாணமையால் - சாருமுப்
பலவிலையைமாற்றுதலாற்பாரிற்பெருவான
வில்விலாம்பும் வெற்றிலை.

இ - ள். பெருவானவில் - பெரியவானவில்லும், விண்டு-விஷ்ணுவும், வெற்றிலை-வெற்றிலையும், நேர் - ஒன்றுக்கொன்று நிகர்த்திருப்பன, (இதனை) பாரீர் - (உலகத்தீரே) பாருங்கள்,

வானவில்.

நீரில் உளதால் - நீர்கொண்ட மேகத்திலுண்டாதலால், நிறம்பச்சையால் - பச்சைநிற முண்மையால், திருவால்-அழகாயிருப்பதால், பாரில்பகை தீர்க்கும்பான்மையால் - பூமிக்குவிரோதமாகிய கோடைப்பகையை நீக்குந்தன்மையால், சாரும மனுபல வினையைமாற்றுதலால் - (உலகத்தில) பொருந்திய மனிதர்களுடைய பலதுன்பங்களையும நீக்குதலால்,

விஷ்ணு.

நீரில் உளதால்-பிரளயவெள்ளத்திலும் அழியாதிருத்தலால், நிறம் பச்சையால் - பச்சை நிறமுடைமையால், திருவால்-திருமகளையுடைமையால், பாரில பகைதீர்க்கும்பான்மையால - உலகத்தில (தேவர் முனிவருக்குப்) பகைவராகிய அரக்கரை யழிக்குந்தன்மையால, சாரும் மனுபல வினையை மாற்றுதலால்-தன்னையடைந்த பிரஜைகளுடைய பலபாவங்களையுமொழித்தலால,

வெற்றிலை.

நீரில் உளதால்-நீர்க்கால்களிலிருப்பதால், நிறம்பச்சையால்-பச்சை நிறத்தால், திருவால் - மங்களகரமாதலால், பாரில்பகை தீர்க்கும்பான்மையால் - உலகத்தில். (ஒருவரோடொருவர்க்குள்ள) பகைத்தன்மையையொழித்துச்சமாதானப்படுத்துந் தன்மையால், சாரும மனுடல்வினையை மாற்றுதலால் - உலகிற்பொருந்திய மக்கட்குறிய தந்தரோகத்தை நீக்குதலால், எ - று,

பூசுணிக்காய்க்கும் - பரமசிவனுக்கும்.

18. அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற்கொண்டு - வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டுவளைத்தழும்புபெற்றதனால
பூசுணிக்காயீசனெனப்போற்று.

இ - ள். பூசுணிக்காய் - பூசுணிக்காயையும், ஈசன் எனப்போற்று- பரமசிவனெனமதித்து வணங்கு,

பூசுணிக்காய்.

அடிநந்திசேர்தலால்-அடியிலகாம்பு பொருந்துதலால், ஆகம்வெளுத்துக் கொடியும ஒருபாகத்திற் கொண்டுவடிவுடைய மாசுண்ணத்தைப் பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால்-உடல்வெளுத்து ஒருபக்கத்தில கொடியையுங்

கொண்டு அழகையுடைய வெண்சுண்ணத்தை மேற்புறத்தணிந்து வளைவாகிய தழும்புகளைப்பெற்றிருத்தலால்,

பரமசிவன்.

அடிநந்திசேர்தலால்-தன்கீழே இடம் சேர்ந்திருத்தலால், ஆகம் வெளுத்து கொடியும் ஒருபக்கத்திற்கொண்டு வடிவுடைய மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்பு பெற்றதனால்-திருநீறுபூசுதலால் திருமேனிவெளுத்து ஒரு பாகத்தில பூங்கொடிபோல் வாளாகிய உமாதேவியைவைத்துக்கொண்டு அழகையுடையசர்ப்பாபரணத்தைப் பூண்டு காமாக்ஷியம்மையாரது வளைத தழும்பையும் பெற்றிருத்தலால், எ - று.

சிதம்பரதேவ என்பது நான்குதரம்வரப்பாடியது.

19. அரகர திருச்சிற்றம்பலவாணாந்
தராரூபமகேசசிதம் - பரதே
வசிதம்பரதேவசிதம்பரதே
வசிதம்பரதேவனே.

இ - ள். அரஅர - ஹரஹர, திருச்சிற்றம்பலவாண - திருச்சிற்றம்பலத்தில் வாழ்வோனே, அந்தராரூப-ஆகாயவுருவத்தையுடையவனே, மகேசமகேச்சுரனே, சிதம்பரதேவ - சிதாகாயத்திலுள்ள தேவனே, சிதம்பரதேவசிதம்பரதேவ சிதம்பரதேவனே, எ - று.

அரன் - சங்கரிப்பவன். திருச்சிற்றம்பலம் - அழகிய சிற்சபை. இது சித்தம்பலத்தின் மரூஉ. மகேசன - பெருஞ்செல்வத்தையுடையவன்.

ஒரு அழகாகிய பெண்ணைப்பார்த்து வியந்து
ராமராமா, கோவிந்தா, வேங்கடவா, நாராயணா என்று பாடியது.

20. இந்தோதிலகநுதலாமராமாவனசக்
கொந்தோகளபமுலைகோவிந்தா - சந்தமுறும்
வேலோவிணைவிழிகள்வேங்கடவாநல்லவயி
றாலோகாணாராயணா.

இ - ள். ராமராமா—, (இந்தமாதுக்கு) திலகம் நுதல் இந்தோ-பொட்டணிந்த நெற்றி அஷ்டமிசந்திரனோ, கோவிந்தா—, களபமுலைவனசம கொந்தோ-கலவைச்சந்தநமணிந்த தனங்கள் தாமரையரும்புகளோ, வேங்கடவா—, இணை விழிகள் சந்தம் உறும்வேலோ - இருவிழிகளும அழகு மிகுந்த வேல்களோ, நாராயணா—, நல்லவயிறு ஆலோ-அழகாகிய வயிறு ஆலிலையோ, எ - று.

காண் - அசை.

அடைசொல்லில்லாமல் ஒன்றுமுதல் பதினெட்டுவரையில் வரப்பாடியது.

21. ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான்கைந்தாறுஏழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப்பதினொன்று - பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதினான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழுபதினெட்டு.

இ-ள். வெளிப்படை.

ஐந்து டு வரப்பாடியது.

22. ஓகாமாவீதோ நேரொக்க டு டு டு டு டு
நாகார்குடந்தைநகர்க்கிறைவர் - வாகாய்
எடுப்பார்நடமிடுவரேறுவரன்பர்க்குக்
கொடுப்பரணிவர்குழை.

இ - ள். நாகு ஆர் குடந்தை நகர்க்கு இறைவர் - இளமரச்சோலைகள் நிறைந்ததிருக்குடந்தை நகரத்துக் குத்தலைவராகிய சிவபெருமானவர், ஓகாமாவீதோ - ஓகாமாவீதோ என்னுமிவ்வைந்தெழுத்துக்களும், டுடுடுடு-டுடுடுடுடு என்னுமிவ்வைந் தெழுத்துக்களையும், நேர் ஒக்க-முறையே பொருந்தலால், (உண்டாகிய ஓடுகாடு மாடுவீடு தோடு என்னும ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய) ஓடு-ஓட்டை, வாகு ஆய் - அழகாக, எடுப்பர் - கைக்கொள்வர், (ஒன்றாகிய) காடு-சுடுகாட்டில, நடம்புரிவர்-நடனம்பண்ணுவர், (ஒன்றாகிய) மாடு - இடபத்தின்மேல், ஏறுவர் - ஊர்வர், (ஒன்றாகிய) வீடு-முத்தியை, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர் - தம்மடியார்க்குத் தந்தருளுவர், (ஒன்றாகிய) தோடு-காதணியை (குழையை) அணிவர்-காதில் தரிப்பார், எ - று.

நாகு ஆர் என்பதற்கு வயல்களில் சங்குகள்நிறைந்த எனினுமாம். குடந்தைநகர் - கும்பகோணம்.

குடத்திலே கங்கையடங்கும் எனப்பாடியது.

23. விண்ணுக்கடங்காமல்வெற்புக்கடங்காமல
மண்ணுக்கடங்காமல்வந்தாலும் - பெண்ணை
இடத்திலேவைத்தவிறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங்கும்.

இ - ள். கங்கை - கங்காநதியானது, விண்ணுக்கு அடங்காமல்-ஆகாயத்திலடங்காமலும், வெற்புக்கு அடங்காமல் - மலைகளில் அடங்காமலும், மண்ணுக்கு அடங்காமல் - பூமியிலடங்காமலும், வந்தாலும் - பெருகிவரி

னும், பெண்ணை - உமாதேவியை, இடத்திலே வைத்த இடப்பாகத்திலிருத்தின, இறைவர் - பரமசிவனது, சடாமகுடத்திலே அடங்கும் - சடையாகிய கிரீடத்தில் அடங்கும் எ-று.

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்றுபாடியது.

24. மாயன் றுயின்றதுவு மாமலரான் சொல்லதுவும்
ஏயகுருந் திறக்கொண் டேறியதும் - தூயை
இடப்பாகனைச் சென்னியின்மேலேறியதும் பச்சை
வடபாகுசேலைசோமனை.

இ-ள். மாயன் றுயின்றதுவும் - திருமாலாகிய நாராயணன் திருக்கண்வளர்ந்ததும், மாமலரான் சொல்லதுவும் - பெருமையுள்ள தாமரைமலரையாசனமாகவுடைய வனாகிய பிரமனது சொல்லும், கொண்டு ஏயகுருந்தில் ஏறியதும் - கண்ணனை வைத்துக்கொண்டு குருந்தமரத்தில் ஏறியதும், தூயை இடப்பாகனை சென்னியின்மேல் ஏறியதும் - பரிசுத்தையாகிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலிருத்திக் கொண்டருளிய பரமசிவனது திருமுடியின் மீதேறியதும், பச்சை வடம் பாகு சேலை சோமன் - (முறையே) பச்சைநிறமுள்ள ஆலிலையும் சாக்ஷரோக்ஷணைப்பாகும் சேலையும் சந்திரனும் ஆம், எ-று.

சேலை - கோபிகைகளை நாணச்செய்யக்கவர்ந்தபுடவை.

கின்னரிவாசிக்குங் - கிளியெனப்பாடியது.

25. ஆடல்புரிந்தானென்று மந்நாளிலே மூவர்
பாடலுகந்தானென்றும் பாணமையினால் - கூடலிலே
நன்னரிவாசிக்குநடைபயிற்றினானென்றும்
கின்னரிவாசிக்குங்கிளி.

இ-ள். கிளி - கிளியானது, ஆடல் புரிந்தான் என்றும் - திருவிளையாடல்களைச் செய்தவனேயென்றும், அந்நாளிலே மூவர்பாடல் உகந்தானென்றும்-அக்காலத்தில் மூவர்பாடலையுகந்தருளினவனே யென்றும், பாணமையினால் கூடலிலே நல்லரிவாசிக்கு நடைபயிற்றினான் என்றும்-(அனைவருங் கேளியனுகும்) குணத்தினாலே திருவாலவாயிலே நல்லநரிகளாகிய குதிரைகளுக்கு நடைகற்பித்தவனே யென்றும் (புகழ்ந்துபாடி), கின்னரிவாசித்து - கின்னரியைவாசித்துக் கொண்டிருக்கும், எ-று.

ஆடல் - மதுரையிற் செய்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள். மூவர்பாடல் - அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர் என்னும் மூவரும் பாடிய தேவாரம்.

பொன்னுவணாயிலே காய்பூவென்றுபாடியது.

26. உடுத்ததுவுமெய்த்ததுவுமும்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததுவுமபள்ளிக்கியையப - படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவுமன்பினிரந்ததுவும
பொன்னுவணாயிலேகாய்பூ.

இ-ள். (திருமாலானவர்) உடுத்ததுவும் - ஆடையாயுடுத்ததும், மெய்த்ததுவும்-(க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்) மெய்த்ததும், உம்பர்கோன்தன்னாலெடுத்ததுவும்-தேவர்கோனாகிய இந்திரன் பெய்வித்த கல்மழையைத்தடுக்கும் பொருட்டுக் குடையாயெடுத்துத் தாங்கியதும, பளளிககுஇயையபடுத்ததுவும் - (மஹாப்பிரளயத்தில் தன) சயனத்துக் கிசையக்கொண்டு படுத்ததும, அந்நாள் எறிந்ததுவும் - அக்காலத்தில் (கன்றைக்குணிலாகக் கொணடு) எறிந்ததும், அனபின் இரந்ததுவும - விருப்பத்தினால் மஹாபலியினிடத்தில் யாசித்ததும், பொன் ஆவணா இலே காய் பூ-(முறையே) பொனனும், பசுக்களும் (கோவர்த்தந) கிரியும், ஆலிலையும், விளங்காயும், நிலமும் ஆம, எ - று.

கச்சிக்காவலன் என்பவரொருவர் செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

27. வாதமணரேறியதுமாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொணடவவ்வுருவும - சீதரனார்
தாள்கொணடளந்ததுவுந்தணகச்சிக்காவலா
கேள்செங்கழுநீர்க்கிழங்கு.

இ - ள். தண்கச்சிக்காவலாகேள் - சாந்தகுணத்தையுடைய கச்சிக்காவலனே நீ கேட்பாயாக, வாது அமணர் ஏறியதும - (திருஞானசமபந்தசுவாமிகளோடு) வாதுசெய்த சமணர்கள தோற்றுஏறியதும, மாயன் துயின்றதுவும் - திருமாலானவா திருக்கண்வளர்ந்ததும், ஆதிதடுத்து ஆட்கொண்ட அவ்வுருவும்-முதல்வனாகிய சிவபெருமான (சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை) தடுத்தாட்கொண்ட அந்த உருவமும, சீதரனார் தாள்கொண்டு அளந்ததுவும் - திருமாலானவர் (திரிவிக்ரமாவதாரத்தில தம்) திருவடியைக்கொண்டு அளந்ததும்,செங்கழு நீர் கிழம் கு-(முறையே) செஙகழுவும நீரும் கிழப்பருவமும் பூமியும் ஆம். எ - று.

செங்கழு-எரியெண்ணெய்ச் சுவாலைகளால் செந்நிறமேறியகழுமரம். நீர் என்றது பாறகடலை.

நாநீநூநே என்றுபாடியது.

28. அனையின்முடியிலணிமாாபினெஞ்சில
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான்சோலை - புனையறவே
மானார்விழியிரமலரணவொற்றீருகு
ஆனாலாநாநீநூநே.

இ - ள். மான் ஆர்விழியீர்-மானினது மருளுநோக்கம்போலும் நோக்கத்தையுடையமாதரோ, மலரண ஒற்று - ம் ல் ர் ண் என்னும் இந்நான் கொற்றுக்களும், நாகீநூநேஈறு ஆகும் அனல்-நாகீநூநே என்னும் இந்நான்கெழுத்துக்களுக்கும் தலைதடுமாற்றமாய் இறுதியாக வருமாயின், தெரிவை இடத்து அமர்ந்தான் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலிருக்க விரும்பினவனாகிய சிவபெருமானது, அளையில் முடியில் அணிமார்பில் நெஞ்சில் - திருவளையிலும் திருமுடியிலும் அழகிய திருமார்பிலும் திருமிடற்றிலும், புளை அற சோலை ஆம் - குற்ற மறச்சேர்க்கப்படுதற் குரியன ஆகும். எ - று.

தலைதடுமாற்றம்-எதிர்நிரனிறை. { ம் ல் ர் ண் / நா கீ நூ நே } இதையுய்த்துணர்க.

நேம் - விஷம். நெஞ்சு - கண்டத்துக் காயிறறு. நே - அன்பு. இது நேம் என மருவியது என்றலுமொன்று.

ஈயேற மலைதுலுங்கப் பாடியது.

29. வாரணங்களெட்டுமகமேருவுங்கடலும
தாரணியுமெல்லாஞ்சலித்தனவால் - நாரணனைப்
பண்வாயிடைச்சிபருமத்தினலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்தபோது.

இ - ள். நாரணனை-(திருவாய்ப்பாடியில்கண்ணனுயவதரித்திருந்த) ஸ்ரீமந்நாராயணனை,பண்வாய் இடைச்சி-இசைபோலுஞ் சொல்லையுடைய யசோதைப்பிராட்டி,பருமத்தினல்அடித்த-பருததமத்தினலடித்ததனுலுண்டாகிய, புண்வாயில் - புண்ணினிடத்து, ஈமொய்த்தபோது - ஈக்கள்மொய்க்க அருவருத்தசைந்தபோது, வாரணங்கள் எட்டும்-திக்குயானைகள் எட்டும், மகமேருவும் - மகாமேருமலையும், கடலும் - ஏழ்கடலும், தாரணியும்- உலகங்களும் ஆகிய, எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களும், சலித்தன - அசைந்தன, எ - று.

ஆல் - அசை. எல்லாவுலகங்களும் அவற்றிலுள்ள திக்கு யானைகள் முதலியவும் இறைவனது திருவயிற்றில்வைத்துக்காக்கப்படும் பொருள்களாதலால் அவனசைந்தபோது அவையும் அசைந்தனவெனக.

பிறவாநெறிகாட்டியார் என்பவர்

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்டுப்பகைகாட்டும்என்றிறுதியிலமைத்து ஒருவெண்பாவைப்பாடுகவென அவரைக்கடிந்துபாடியது.

30 நீரோபிறவாநெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமிசைநிலையிட்டீர் - நீரோவிவ்
விங்களமேன்செய்தீர்விடுங்கடுங்காற்றுமமழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகைகாட்டும.

இ - ள். பிறவாநெறிகாட்டியார் நீரோ-பிறவாநெறிகாட்டியார் என்பவர் நீர்தாமோ, எமக்குசமிசை நிலையிட்டீர் நீரோ - எமக்கு (இப்படிப்பட்டகடிநமாகிய) சமிசையை யேற்படுத்தினவர் நீர்தாமோ, இவ்விங்களம் செய்தீர் நீரோ - இந்தவேறுபாடுசெய்தவர் நீர்தாமோ, ஏன் - யாதுக்கு இவ்வாறு செய்தீர், விடும்-(இந்தமட்டிறபோதும்) விடும், கடுங்காற்று மழைகாட்டும் - பெருங்காற்று மழையையுண்டாக்கும், கடுநட்பு பகைகாட்டும்-பெருநட்புப்பகையையுண்டாக்கும், எ - று.

விநாயகர்க்கும் - முருகர்க்கும் - பரமசிவனுக்கும்சிலேடை.

31\. சென்னிமுகமாறுளதாற்சேர்கரமுன்னாலுகையால்
இந்நிலத்திற்கோடொன்றிருக்கையால - மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங்கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனுநேராவரே.

விநாயகர்.

இ - ள். ஏ முகம்மாறு உளதால்-தலையும் முகமும் மாறுயிருத்தலால், சேர்கரம் முன்நாலுகையால் - பொருந்தியது திக்கையினது முற்புறத்தில் தொங்குதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால்-இவ்வுலகத்தில் ஒற்றைக்கொம்பு உண்டாயிருத்தலால், மன்னுகுளக் கண் உறுதலால்-நிலைபெற்ற வெல்லத்தினுற் செய்தவுருவத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தலால்,

முருகர்.

சென்னிமுகம் ஆறு உளதால் - முடியும் முகமும் ஆறுண்டாதலால், சேர்கரம் முந்நாலுகையால் - சேர்ந்த ஒளியுள்ள பன்னிரண்டுகைகளுண்டாதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால்-இவ்வுலகத்தில் திருச்செங்கோடென்னும் தலமொன்றுண்டாயிருத்தலால்,மன்னுகுளக்கண் உறுதலால் - நிலைபெற்ற சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தலால்,

பரமசிவன்.

சென்னிமுகம் ஆறு உளதால் - சிரசில் கங்காநதியிருத்தலால், முன்சேர் கரம் நாலுகையால் - முறபக்கத்திற் சேர்ந்த ஒளியுள்ள நான்கு கைகளுண்டாதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்தில் (கைலாச) மலையொன்றுண்டாயிருத்தலால், மன்னுகுளக்கண் உறுதலால்-நிலைபெற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைத தாயிருத்தலால்.

இந்நிலம் என்பதில் பொருளுக்கிணங்க நகரணகரங்களையேற்ற பெற்றிகொள்க.

ஒருவர், மும்மூர்த்திகளின் பெயர், அவர்கள் தின்னுங்கறி, உண்ணு முணவு, ஏந்தும் ஆயுதம், பூணும் பூஷணம், ஏறும்வாகநம், வசிக்குமிடம் இவைகளை ஒருவெண்பாவிலடக்கிப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

32. சிறுவனளைபயறுஞ்சசெந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுமணிநூல் - பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னமவேதனரனமாலுக்குக்
கற்றாழைபூவேகறி.

இ - ள். வேதன அரனமாலுக்கு-பிரமன் சிவன் விஷ்ணு என்னும் மூவருக்கும், கறி - கறிகளாவன, பயறு சிறுவன அளை - பயறு, பிள்ளை, வெண்ணெய் இம்மூன்றுமே, (உணவு) உணவு-களாவன,செந்நெல கடுகு-செந்நெல், விஷம்,பூமி இம்மூன்றுமே, (ஆயுதம்)-ஆயுதங்களாவன, தண்டு மறி திகிரி - தண்டம், மான், சக்கரம் இம்மூன்றுமே,(பூஷணம்)-பூஷணங்களாவன, நூல் பொறிஅரவம மணி உபவீதம், புள்ளிகளையுடைய பாம்பு, கௌஸ்து பரத்நம் இம்மூன்றுமே, (வாகநம)-வாகநங்களாவன, அன்னம் வெற்றேறு புள் - அன்னம், வெள்ளிய இடபம், கருடன் இம்மூன்றுமே, (இடம்) இடங்களாவன, பூ கல் தாழ்அம-தாமரைமலர்,கைலைமலை, ஆழ்ந்த பாற கடல் இம்மூன்றுமே, எ - று.

ஒருவர், இராசிகளின பெயரும், முறையும், தொகையும் அடைமொழியில்லாமல் ஒருவெண்பாவிலமைத்துப் பாடவேண்டுமென, முதலில் பகருங்கால் என்றும், இறுதியில் வளையறுமிராசிவளம் என்றும் சேர்த்துப்பாடியது.

33. பகருங்கான்மேடமிடபமமிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாமவிர்ச் - சிகந்த
நுசுமகரங்குமபமீனமபன்னிரண்டும
வளையறுமிராசிவளம

இ - ள். வெளிப்படை.

தை மாசி பங்குனிமாதம் என்றுபாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

34. பாணர்க்குச்சொல்லுவதும்பைபபுனலைமூடுவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ்சககரத்தோன் - ஊணதுவும
எமமானையேத்துவதுமீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைம்மாசிபங்குனிமாதம.

இ - ள். பாணர்க்குசசொல்லுவதும-தையற்காரருக்குச்செய்யென்று சொல்லுவதும், தை-தையென்னுஞ்சொல்லே, பைபுனலை மூடுவதும்-பசிய நீரைமூடுவதும், மாசு - பாசிக்கொத்துகளே, தாறு உரித்ததுவும-சிவபெரு

மான் உரித்ததுவும் - இபம் - யானையையே, சக்கரத்தோன் ஊணதுவும் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு உணவாவதும்,கு - பூமியே, எம்மானை ஏத்துவதும்-சிவபெருமானைத் துதிப்பதும், உன்னி - மனத்தில் நினைத்தே, ஈசன் இடத்தும் - சிவபெருமானது இடப்பாகத்திலிருப்பதும், மாது - உமாதேவியே, (ஈசன்) சிரத்தும்-சிவபெருமானது திருமுடியிலிருப்பதும். அம் -நீரோ, எ - று.

சிதம்பரத்திலிருக்கும் ஞானசபைமுதலியவை.

35. ஞானசபைகனகசபைசிற்றம்பலமபே
ரானந்தக்கூடந்திருமூலட் - டானமபே
ரம்பலமபஞ்சாவரணநாற்கோபுரமம்பாற்
கடன்டபஞ்சிவகங்கை.

இ - ள். வெளிப்படை.

திருவாரூரிலுள்ள சங்குதீர்த்தமுதலியவை.

36. சங்குதீர்த்தந்திருச்சாளரவாயில்விர
சிங்காசனந்திருவந்திக்காப்பு - பங்குனிமா
தந்திருநாடாதகந்திருவிளுதன்கோயில்
உத்தரபாகந்திருவாரூர்.

இ - ள். வெளிப்படை.

ஏகாம்பரநாதனைத் தரிசிக்கும்போது அங்குள்ள பிராமணர்கள் இவனை அலக்ஷியமாகநினைத்து, இவன் கவிபாடுந்திறத்தை அறிவோமென்று, இந்தத்தலத்தில் ஆறு அற்புதங்களிருக்கின்றன, அவற்றை ஒரு வெண்பாவில் அடக்கிப்பாடித்தரவேண்டுமென, அவையாவையென்று இவர்கேட்க, அவர்கள், குமரகோட்டக்கிளை, செவ்விலிமேட்டுப் பாகற்காய், பருத்திக்குளநீர்,செப்புவாசற்காற்று, கம்பத்தடியிற்றவம், கருமாறிப்பாய்ச்சல், எனுமவைகளே யென்றுசொல்ல, இவர், முதலில் அப்பா என்பதையும், இறுதியில் யாாக்கு மினிது என்பதையும் சேர்த்து, நீங்கள் இப்போது சொன்னபடி சொல்லுங்கள் என, அப்படியே அவர்கள் சொல்லி ஒரு வெண்பாவாய் முடிந்திருக்கக்கண்டு அதிசயித்தார்கள், அவ்வெண்பா வருமாறு.

37. அப்பாகுமரகோட்டக்கிளைசெவ்விலிமேட்
டுப்பாகற்காய்பருத்திக்குளநீர் - செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பத்தடியிறவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சலயாாக்குமினிது.

இ - ள். வெளிப்படை.

அதிமதுரகவி,திருமாலவதாரம் பத்தினையும் ஒரு வெண்பாவி லடக்கிப் பாடவேண்டுமென, இதற்கு ஒரு வெண்பாவும்வேண்டுமோ, நான்பாதிவெண்பாவிற் பாடுவேனென்று பாடியது.

38. மெச்சுபுகழ்வேங்கடவாவெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்மமெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவாமாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவாவாய்.

இ - ள். மெச்சு -(தேவர்முனிவர்முதலியயாவரும்) மெச்சுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியையுடைய, வேங்கடவா - திருவேங்கடமுடையானே, என் இச்சையில் - என்விருப்பப்படி, வெண்பாவின்பாதியில் - பாதிவெண்பா வில், உன் சென்மம் எடுக்க-உன் திருவவதாரம் பத்தையுமெடுத்துக் கூறு தற்கு, வா - க்ருபைசெய்ய எழுந்தருள்வாய், மச்சா-மச்சாவதாரத்தைச் செய்தவனே, கூர்மா - கூர்மாவதாரத்தைச்செய்தவனே, கோலா - வராஹாவதாரத்தைச்செய்தவனே, சிங்கா - நரசிங்கனே, வாமா - வாமநனே, ராமா - பரசுராமா, ராமா - தசரதராமா, ராமா - பலராமா, கோபாலா - க்ருஷ்ணா, மா ஆவாய்-இனிக்கற்கி அவதாரஞ்செய்யப் போகிறவனே,எ-று.

மச்சம் - மீன். கூர்மம் - ஆமை. கோலம் - பன்றி. வாமநம் - குறள், மா - குதிரை, இந்த அவதாரம் இனிச்செய்யப்போகிற தாதலால் ஆவாய் என எதிர் காலத்தாற் கூறினார்.

கும்பகோணத்தின் சின்னங்களைப்பாடியது.

39. திருக்குடந்தையாதிகும்பேசர்சேந்தா
மரைக்குளங்கங்கைமகங்கா - விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க்கோட்டங்காரோணமங்கைநாயகியார்
சாரங்கபாணிதலம்.

இ - ள். வெளிப்படை.

திருவண்ணாமலையில், உண்ணாமுலையம்மையார் கோயில் ஸ்தா னீகனாகிய சம்பந்தாண்டான் என்பவன் அம்பட்டனிடத்தில் தன்தலை மழுங்கமுண்டிதமாகச்சௌளம்பண்ணிக்கொள்ளும் சமயத்தில் இவர் அவ்விடஞ்சென்றார், அப்பொழுது அவன் இவரைக்கண்டு மரியாதை செய்யாமல், வித்தியாகர்வத்தினால், இந்தஸ்தலத்தின் பெயரும், என் பெயரும் நான் சௌளம்செய்துகொள்வதும் ஒருவெண்பாவில் அமைத்து, மன்என்றெடுத்து, மலுக்குஎன்று முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, இவர் அவனை ஒருபொருளாகமதியாமல், இவனைப்பரிஹசி

ப்பதேததத்தியென்று நினைத்து, அவன் கேட்டகேள்வியின்படியேயன்றி அவன் சௌளம்பண்ணுவித்துக்கோள்வதற்குக் காரணமும் கற்பித்து வினவிடையாகப் பாடியது.

40· மன்னுதிருவண்ணுமலைச்சம்பந்தாண்டாற்குப்
பன்னுதலைச்சவரமபண்ணுவதேன் - மின்னின்
இளைத்தவிடைமாதரிவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு.

இ - ள். மன்னு திருவண்ணுமலை - நிலைபெற்ற திருவண்ணுமலையிலுள்ள, சம்பந்தாண்டாற்கு - சம்பந்தாண்டான் என்பவனுக்கு, பன்னு தலைச்சவரம்பண்ணுவது ஏன்-சொல்லப்பட்ட தலைச்சவரம் பண்ணுவது யாதுக்கு,

(இது வினை),

மின்னின் இளைத்த இடை-மின்னற்கொடியினும் மெலிந்த (நுட்பமாகிய) இடையையுடைய,மாதர்-பெண்கள், இவன்குடுமிபற்றி-இவன் குடுமியைப் பிடித்து, வளைத்து இழுத்துக்குட்டாமலுக்கு - வளைத்திழுத்துக் குட்டாதிருத்தற்பொருட்டு, எ - று.

(இது விடை)

குடுமி பற்றிவளைத் திழுத்துக் குட்டுதல் ஊடற்காலத்தில்.

சோ கா மா ஏ வா தா என்று பாடியது.

41. சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லின்மனைக்கூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப்பரமேசர் - வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார்தறித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தாரூர்க்கு.

இ ள். உமை பாகு ஆர்ந்ததில்லைப்பரமேசர்-உமாதேவியை இடப்பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிற தில்லைப் பரமசிவனுனவர், சோகாமா ஏவாதாசொல்லில் - சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, என்னுஞ் சொற்களினிறுதியில், மன்னைககூட்டி - மன் என்பதனைச் சேர்த்து,(இந்தசசொற்பொருள்களைமுறையே) வாகு ஆய்த்தரித்தார் - அழகாகத்தரித்தார், எரித்தார்-தகித்தார், தறித்தார் --கொன்றார், உதைத்தார் - காலாலுதைத்தார், உரித்தார்-தோலுரித்தார், ஊர்க்குகணைபடைத்தார் - முப்புரங்களை யழித்தற் பொருட்டு அம்பாகக்கொண்டார், எ - று.

சோமன்,	காமன்,	மாமன்,	ஏமன்,	வாமன்,	தாமன்,
சந்திரன்,	மன்மதன்,	தக்கன்,	யமன்,	வாமனன்,	திருமால்,

கோட்டைப்பாக்கு என்றெடுத்துக் களிப்பாக்கு என்றுமுடித்தது.

42. கொட்டைப்பாக்குமொருகண் கூடையைப்பாக்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்கும்பாகம்பெண்பாக்கும் - முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனுமாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப்பாக்கு.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, கொட்டைப்பாக்கும்-மண்வெட்டியை நோக்குவோனும் ஒருகண் கூடையைப்பாக்கும் - ஒருகண்ணினால் கூடையைநோக்குவோனும், மடியில் பிட்டைப்பாக்கும் - தன் மடியிலுள்ள பிட்டினை நோக்குவோனும், பாகம் பெண்பாக்கும் - தன் இடபாகத்திலுள்ள உமாதேவியை நோக்குவோனும், முட்ட - முழுதும், ஆரணனும் நாரணனும் ஆதிமறையும் தேடும் - பிரமனாலும் விஷ்ணுவினாலும் பழமையாகிய வேதங்களாலும் தேடப்படுவோனுமாகிய, காரணனை - சர்வகாரணனாகிய பரமசிவனை, கண்டு - தரிசித்து, களிப்பு ஆக்கு - மகிழ்தலைச்செய், எ - று.

களிப்பாக்கு-களிக்க என வினையெச்சமாக்கி, பாக்கும் என்னும் வினைமுற்றுக்களோடியைப்பினும் பொருந்தும். களிக்க என்றது மதுரையில் வையையாற்றங்கரையில் செம்மனச் செல்வியிட்ட பிட்டின்பொருட்டு மண் சுமக்கவந்தகாலத்தில் அங்கிருந்தார்களிக்க என்றபடி. பாக்கும்-பார்க்கும் என்பதன் மரூஉ.

செருப்புஎன்றுஎடுத்து விளக்குமாறுஎன்றுமுடித்தது.

43. செருப்புக்குவீரர்களைச்சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல - மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத்தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறு.

இ - ள். செருப்புக்குச்சென்று-போர்க்களத்திற் புகுந்துபோய், வீரர்களை உழக்கும்-வீரர்களைச்சிதறக்கலக்குகின்ற, வேலோன்-வேலாயுதத்தையுடையவனாகி, பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல-குறிஞ்சிநிலத்தலைவனுமாகிய முருகவேளை நான்தழுவுதற்கு, மருபுக்கு-வாசனைபொருந்தி, தண்தேன்பொழிந்த-குளிர்ச்சியாகிய தேனைச்சொரிந்த, திருத்தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும்-அழகிய தாமரைமலர்மீது வீற்றிருக்கின்ற, வண்டே-வண்டுகளே, ஆறுவிளக்கும்-எனக்கு (அவனிருக்குமிடத்துச்செல்லும்,) வழியை விளங்கக்காட்டுங்கள், எ - று.

ஆறுவிளக்கும் - என்பதற்கு தழுவுதற்குரியவழி (உபாயம்) விளங்கப்பண்ணும், எனினும், ஒழுங்காகச்சென்று என்மையலை அவனுக்கு விளங்கக்கூறும், எனினும், ஆறுகால்களால் விளாவாரியோடி விளக்கும் எனினும் அமையும். இது வண்டுவிடுதூதென்று கொள்ளலாம்.

கரியென்றுஎடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

44. கரியதனையேயுரித்தகையாவளையேந்
தரியயற்குமெட்டாதவையா - பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடியமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சையிங்கேயுமி.

இ - ள். கரியதனையே உரித்தகையா - யானையையுரித்தகையனே, வளை ஏந்து அரி அயற்கும் எட்டாத ஐயா - சங்கத்தை யேந்தினதிருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் எட்டாத ஐயனே, அண்டர் எல்லாம் - தேவர் எல்லாரும், பரிவாகக்கூடி - விருப்பமாகக்கூடி, அமுதம் கடைந்த பொழுது - திருப்பாற்கடலில் அமுதத்தின் பொருட்டுக்கடைந்த காலத்தில், உண்ட நஞ்சை - உண்டவிஷத்தை, இங்கேஉமி-இவ்விடத்தில் உமிழ்ந்துவிடு, எ-று.

ஐயா என்பதற்கு அழகனே யென்றும், தெய்வத்தன்மையுள்ளவனே யென்றும் உரைக்கலாம்.

இதுவும் அது.

45. கரிக்காய்பொரித்தாள்கன்னிக்காயைத்தீத்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாப்பண்ணினாள் - உருக்கமுள்ள
அப்பைக்காய்நெய்துவட்டலாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காணச்சீச்சீயுமி.

இ - ள். அத்தைமகள்-அத்தைமகளானவள், கரிக்காய்பொரித்தாள்- கரிக்காயைப் பொரித்தாள், கன்னிக்காயைத்தீத்தாள் - கன்னிக்காயை வறுத்தாள், பரிக்காயைப்பச்சடியாப் பண்ணினாள்-பரிக்காயைப் பச்சடியாகச் செய்தாள், உருக்கம் உள்ள அப்பைக்காய் நெய்து வட்டல் ஆக்கினாள் - (எனக்கு) பிரீதியான அப்பைக்காயை நெய்துவட்டல் ஆக்கினாள், (ஆயினும்) உப்பு - உப்புமிகுதியாயிற்று, (ஆதலால்) சீசீ உமி - சீசீ உமிழ்ந்துவிடு, எ-று.

கரி - யானை, இதற்குப் பரியாயம் அத்தி ஆதலால் கரிக்காய் என்றது அத்திக்காயை.

கன்னி - தெய்வப்பெண், இவளுக்குப்பரியாயம் அரம்பை, அரம்பை வாழை ஆதலால், கன்னிக்காய் என்றது வாழைக்காயை.

பரி - குதிரை, இதற்குப்பரியாயம் மா ஆதலால், பரிக்காய் என்றது மாங்காயை.

பை - படம், இதுபடத்தை யுடைய பாம்புக்காயிற்று, பாம்பில் கத்தரி என்பது ஓர்வகைப்பாம்பு ஆதலால் அப்பைக்காய் என்றது அந்தக் கத்தரிக்காயை. இது இவர்அத்தைமகள் சமைத்தகறிவகைகளில் உப்பு அதிகரித்திருந்ததைக் குறித்துப்பாடியது.

சீத்துப்பூத்தென்றுபாடியது.

46. அப்பூருஞ்செஞ்சடைமேலம்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சீத்துப்பூத்தென்னவே - முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும்வாயங்காவாநிற்கும்
ஆலங்காட்டான்பூணரா.

இ - ள். ஆலங்காட்டான் - திருவாலங் காட்டையுடைய வனாகிய பரமசிவன், பூண் - (ஆபரணமாகத்) தரித்த, அரா - பாம்பானது, அப்பு ஊரும் - கங்கை தங்கிய, செஞ்சடைமேல் - செஞ்சடைமீதுள்ள, அம்புலியை - சந்திரனை, பார்த்து பார்த்து - நோக்கி நோக்கி, எப்போதும் - எப்பொழுதும், சீத்துப்பூத்து என்ன - சீத்துப்பூத்தென்று, முப்போதும் - மூன்று காலத்திலும், அங்குவால் ஆட்டாநிற்கும் - அவ்விடத்துத் தன்வாலையசையாநிற்கும், வாய் அங்காவாநிற்கும் - வாயைத்திறவாநிற்கும், எ - று.

ஒருவர், கடல்நடுவிற்செந்தூளெழும்பினதாகக் கற்பித்துப் பாடவேண்டு மெனப் பாடியது.

47. சுத்தபாற்கடலினடுவினிற்றூளிதோன்றியவதிசயமதுகேள்
மத்தகக்கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதழிந்திடுமாற்றம்
வித்தகக்கமலைசெவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழு
தோங்கிக், கைத்தலமலரான்மார்புறப்புடைத்தாளெழுந்தது
கலவையின்செந்தூள்.

இ - ள். சுத்தம் - பரிசுத்தமாகிய, பாற்கடலின் நடுவினில் - (அப்) பாற்கடலினிடையே, தூளிதோன்றிய - செந்தூள் எழுந்த, அதிசயமது கேள் - அதிசயத்தைக் கேட்பாய், மத்தகம் கரியை உரித்தவன்மீது - மஸ்தகத்தையுடைய யானையையுரித்தவனாகிய சிவபெருமான்மீது, மதன்பொருது - மன்மதன் போர்புரிந்து, அழிந்திடும் மாற்றம் - இறந்த செய்தியை, வித்தகம் கமலை - அறிவினையுடைய திருமகள், செவி உறக்கேட்டாள் - காதிற்பொருந்தக்கேட்டு, விழுந்து - கீழேவிழுந்து, நொந்து - மனம் நொந்து, அயர்ந்து அழுது - சோர்ந்தழுது, ஓங்கி - உயரத்தூக்கி, கைத்தலம் மலரால் - தாமரைமலர் போன்றகைகளால், மார்பு உறப்புடைத்தாள் - மார்பிலபடும்படி அறைந்து கொண்டாள், (அதனால்) கலவையின்செந்தூள் - (அந்தமார்பில் பூசப்பட்டிருந்த) கலவைச்சந்தனத்தின் செந்தூளானது, எழுந்தது - மேலெழுந்துபரந்தது, எ - று.

புத்திரசோகம் கொடிதாதலால் இவள் பேரறிவையுடையளாயிருந்தும் இவ்வாறு சோகித்தாள், என்றதாயிற்று.

என்னையிடுக்கடி, பாயைச்சுருட்டடி, ஏக்டியம்பலத்தே என்றுபாடியது.

48. தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோமதனைநற்சங்கரனார்
அடற்புலிக்குட்டிக்களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமுவந்துற்றதுகைகாலெழாநளினத்தியென்னை
இடுக்கடிபாயைச்சுருட்டடியேகடியம்பலத்தே.

இ - ள். தடக்கடலில்-விசாலமாகிய இந்தக்கடலில், பள்ளிகொள்வோம் - (இதுவரையில்) உறங்கா நின்றோம், (இப்போது) அதனை - இந்தக் கடலை, நலசங்கரனார் - நன்மையுள்ள சிவபெருமானானவர், அடல் புலிக்குட்டிக்கு-வலியுள்ள புலிக்குட்டிக்கு, அளித்தனராம்-கொடுத்தனராம், அது கேட்டு-அந்தச் செய்தியைக்கேட்டு, நெஞ்சில் நடுக்கம் வந்து உற்றது-மனத்தில் நடுக்கம் வந்தடைந்தது, கைகால் எழா - கை கால்கள் எழாவாயின, (ஆதலால்) நளினத்தி-கமலாஸனையாகிய திருமகளே, என்னை இடுக்கடி-என்னைக் கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொள்ளடி, பாயைச் சுருட்டடி - பாம்பணையைச் சுருட்டிக்கொள்ளடி, அம்பலத்து ஏகடி-அம்பலத்திற் செல்லடி எ - று.

புலி - கௌதமர் புலிக்குட்டி - உபமந்யர்.

போவான்வருவான் புகுவான் புறப்படுவான் ஆவான் இவன் அவனாம் என்று பாடியது.

49. செற்றலரைவென்றதிருமலைராயன்கரத்தில
வெற்றிபுரியும்வாளேவீரவாள் - மற்றையவாள்
போவான்வருவான்புகுவான்புறப்படுவான்
ஆவானிவானவனாம.

இ - ள். செற்றலரைவென்ற - பகைவரைவென்ற, திருமலைராயன் கரத்தில - திருமலைராயனது கையிலுள்ள, வெற்றிபுரியும்வாளே - வெற்றியைக்கொடுக்கிறவாளே, வீரவாள் - வீரவாளாகும் - மற்றையவாள்-மற்றைய வாட்கள், போவான் வருவான் புகுவான் புறப்படுவான் ஆவான் இவான் அவான், ஆம - ஆகும், எ - று.

திருமலைராயன்கையிலுள்ள வீரவாளேவாளாகும், மற்றையர்கையிலுள்ள வாட்களெல்லாம போவான் வருவான் முதலியவாகப் பரிகசித்தற் குரியனவேயாமென்பது கருத்து.

பன்றிக்குமாரிபிலேகோம்புமுளைத்ததுஎன்றுபாடியது.

50. தெருமுட்டப்பாளைசிதறவளர்பூகத
தருமுட்டச்செவ்வாளைதாவும - திருமுட்டத்
தாரிலேகண்டேனொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்புமுளைத்தவாறு.

இ - ள். தெருமுட்ட - தெருக்கள் முழுதும், பாளைசிதற - பாளைகள் சிதறும்படி, வளர்-வளர்ந்த, பூகத்தருமுட்ட-கமுகமரங்கள் தோறும், செவ்வாளைதாவும்-செவ்வாளை மீன்கள் குதிக்கின்ற, திருமுட்டத்தூரிலே - திருமுட்டத்தூரில், ஒரு புதுமைகண்டேன்-ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், (என்னையெனின்) பன்றிக்குமார்பிலேகொம்பு ஆனஆறு - பன்றிக்குமார்பில் கொம்புண்டாயிருக்கும் விதமேயாம், எ - று.

பன்றி - பூவராஹஸ்வாமி யென்னுந் திருமால். கொம்பு - அவரது திருமார்பிலுள்ள பூங்கொம்புபோல் பவளாகிய திருமகள்.

அதிமதுரகவிராயன் உன்பெயரென்ன உனக்குப்பாடத்தெரியுமோ? எனப்பாடியது.

51. இம்மென்னுமுன்னேயெழுநூறுமெண்ணூறும
அம்மென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதோ - சும்மா
இருந்தாலிருந்தேனெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம்பிளாய்.

இ - ள். இம் என்னு முன்னே - இம்மென்றுவாய் திறத்தற்கு முன்பே, எழுநூறும் எண்ணூறும் - எழுநூறு எண்ணூறுபாடல்களும், அம் என்றால் - அம்மென்றுச்சரித்தால்,(அவ்வுச்சரிக்கிற காலத்துக்குள்)ஆயிரம் பாட்டு - ஆயிரம் பாடல்களும், ஆகாதோ - முடிவுபெறாதோ, சும்மா இருந்தால் இருப்பேன்-(பாடுதற்குக் காரணமில்லாதபோது) சும்மா இருந்தால் இருப்பேன், எழுந்தேனே ஆயின் - (காரணமிருந்து) பாடுதற்கு மனவூக்கங்கொளவேனாயின், பெருந்தாரைமேகம்-பெரிய நீர்த்தாரைகளைச் சொரிகிற மேகம்போல்வேன் (என்று நினை), பிளாய் - பிள்ளாய், எ - று.

52. குரங்கனலில்வீழ்ந்துவெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
கரஞ்செறியப்பாமபலவன்கவ்வ - வினைநதுபேய்
பற்றவேகள்ளுண்டுபச்சைமிளகைக்கடித்தால
எத்தனைபாரசேட்டைக்கிடம.

இ - ள். குரங்கு - ஒரு குரங்கானது, அனலில் வீழ்ந்து-நெருப்பில் வீழ்ந்து, வெறிகொண்டு - பித்துப்பிடித்து, தேள்கொட்ட - தேள் கொட்டவும், பாமபு கரம் செறிய - பாம்புகையிற சுற்றிக்கொள்ளவும், அலவன் கவ்வ-நண்டு கவ்விக்கொள்ளவும், வினைநதுபேய்பற்ற-வினைவாகப் பேய்பிடிக்கவும, கள் உண்டு - கள்ளைக்குடித்து, பசசைமிளகைக்கடித்தால் - பசைமிளகையும் கடிக்குமாயின், சேட்டைக்கு இடம் எத்தனைபார் - (அதனது) சேஷ்டைகளுக்கு இடமாவன எத்தனை நீயேபார், எ - று.

ஒருவர் சிவபெருமானைக்குறித்து, நீறவாய், நெருப்பாவாய், கூறவாய், கொளுந்துவாய்,நட்டமாவாய், நஞ்சாவாய், என்றுஒருவெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

53 நீறுவாய்நெற்றிநெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனிகொளுந்துவாய் - மாறாத
நட்டமாவாய்சோறுநஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பாயினி.

இ - ள். நெற்றி நீறு ஆவாய் - நெற்றியில் திருநீறுடையையாவாய், அங்கம் நெருப்பு ஆவாய் - திருமேனி நெருப்பு மயமாவாய், மேனி இரு கூறு ஆவாய் - திருமேனி இருகூறாயிருப்பாய, கொளுந்துவாய்-எரிந்துகொண்டிருப்பாய் மாறாத நட்டம் ஆவாய் - இடையறாத நடனத்தையுடையையாவாய், நஞ்சுசோறு ஆவாய் - விஷத்தை உணவாகக் கொள்வோனுவாய், இனி - இனியாயினும், நாயேனை-நாயினேனை, இட்டமாய்க்காப்பாய்-அன்போடுகாத்தருள்வாய், எ - று,

வெளிக் கிவ்வாறிருப்பினும உள்ளிருக்கும கருணையால் என்னைக் காக்க வேண்டும என்பது கருத்து.

கும்பகோணத்தில் ஒருசமாராதனையில் காளமேகம் உண்ணும்போது, இவருக்கெதிரிலிருந் துண்ணும் ஒருசோழியப்பிராமணன் குடுமி அவிழ்ந்து இலையில்விழுந்தது அவன் அதையெடுத்து உதறினுன்,எச்சிற்சோறு காளமேகம் இலையில்விழச் சினந்துபாடியது.

54 சுருக்கவிழ்ந்தமுன் குடுமிச்சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயாபுலையா - திருக்குடந்தைக்
கோட்டானேநாயேகுரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப்போய்.

இ - ள். சுருக்கு அவிழ்ந்த - முடிச்சவிழ்ந்த, முன்குடுமிசோழியா-முன்குடுமியையுடைய சோழியனே, சோற்றுபொருக்கு உலர்ந்தவாயா - சோற்றுப்பருக்கை யுலாந்தொட்டியிருக்கிற வாயையுடையவனே, புலையா-நீசனே, திருக்குடந்தைக்கோட்டானே - திருக்குடந்தையிலுள்ள கோட்டானே, நாயே-சுநகமே, குரங்கே - வாநரமே, ஒருத்தி - ஒருமாது, வேலை அற்றுப்போய் - வேலையற்றவளாகி, உன்னை போட்டாளே - உன்னையும் ஒருபிள்ளையாக ஈன்றளே (என்னபாவம) எ - று.

போட்டாள் என்றது பன்றி நாய்முதலியவை குட்டிபோடுதல்போல உன்னையும் போட்டாள் என்றிழித்துக் கூறியவாறு.

காஞ்சீபுரம்வரதராஜர்கருடோற்சவத்தைச்சேவித்துநிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

55. பெருமாளுநல்லபெருமாளவர்தம
திருநாளுநல்லதிருநாள் - பெருமாள்
இருந்திடத்திற்சும்மாவிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதைப்பார்.

இ - ள். பெருமாளும் நல்லபெருமாள் - பெருமாளும் நல்லபெருமாளே, அவர்தம்திருநாளுமநல்லதிருநாள், அவரதுதிருநாளுமநல்லதிருநாளே (ஆயினும்), பெருமாள் - பெருமாளானவர், இருந்த இடத்தில் சும்மா இராமையினால் - தாமிருந்த இடத்திற்றானே சும்மா இராமையால, ஐயோ - அந்தோ, (அவரை) பருந்து எடுத்துப்போகிறதைப்பார் - பருந்தெடுத்துக்கொண்டு போவதைப்பார், எ - று.

பருந்து - கருடன்.

திருமலைராயன் சமஸ்தாந வித்வான்களை நீங்கள் யார் என்று இவர் கேட்டபோது அவர்கள் நாங்கள்கவிராயர் என்றதைக் குறித்துப் பாடியது.

56. வாலெங்கேநீண்டவயிறெங்கேமுன்னிரண்டு
காலெங்கேயுட்குழிந்தகண்ணெங்கே - சாலப்
புவிராயர்போற்றுமபுலவீர்காணீவிர்
கவிராயரென்றிருந்தக்கால.

இ - ள். புவிராயர் - பூபதிகளாகிய அரசர்களும், சாலபோற்றும் மிகவும்வணங்குதற்குரிய, புலவீர்காள்-புலமையுள்ளவர்களே, நீவிர்கவிராயர் என்று இருந்தக்கால் - நீங்கள்கவிராயரென்றுசொல்லப்பட்டிருந்தால், வால் எங்கே-(உமது சாதிக்குரிய அவயவமாகிய) வால் எங்கே, நீண்டவயிறு எங்கே - நீண்டவயிறெங்கே, முன் இரண்டு கால எங்கே-முற்பக்கத்திலிருக்கவேண்டிய முன்னங்கால்களிரண்டும் எங்கே, உள்குழிந்தகண் எங்கே - உள்ளே குழிந்திருக்கிற கண்களெங்கே, எ - று.

வாலெங்கே நீண்டெழுந்த வல்லுகிரெங்கே நாலு, காலெங்கே யூன்வழிந்த கண்ணெங்கே, என்றும் பாடம். நீண்டெழுந்தவல் உகிர் - நீண்டு வளர்ந்த வலியமைந்த நகம். ஊனவடிந்தகண் - பீளைசோர்ந்தகண்.

சபாநாயகர் உற்சவத்தைத்தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

57. நச்சரவம்பூண்டதில்லைநாதரேதேவரீர
பிச்சையெடுத்துண்ணப்புறப்பட்டும - உச்சிதமாம
காளமேன்குஞ்சரமேன்கார்க்கடல்போற்றானமுழங்கும
மேளமேன்ராஜாங்கமேன்.

இ - ள். நச்சு அரவம் பூண்ட - விஷத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாயணிந்த, தில்லை நாதரே - தில்லைநாயகரே, தேவரீர் பிச்சையெடுத்து உண்ணப்புறப்பட்டும் - தேவரீர் பிடிசையேற்றுண்ணவெளிப்பட்டும், (உமக்கு) உச்சிதம் ஆம் காளம் ஏன் - மேன்மையாகிய திருச்சின்னம் யாதுக்கு, குஞ்சரம் ஏன - யானையாதுக்கு, கார்கடல் போலே முழங்கும் மேளம் ஏன் - கார்காலத்திற கடல் முழக்கம்போல முழங்குகின்ற மேளம்யாதுக்கு, நாகரீகம் ஏன் - (மற்றுமுள்ள) நாகரிகங்கள் யாதுக்கு, எ - று.

நாகபட்டணம் காத்தான் வருணகுலாதித்தன் சத்திரத்தில் காளமேகப்புலவர் சாப்பிட்டபோது பாடியநிந்தையும், காத்தான் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அதையே துதியாகவும் பாடியது.

58. கத்துகடல்சூழ்நாகைக்காத்தான்றனசத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதிலரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கும்ஓரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளியெழும்.

இ - ள் கத்து கடல்சூழ - முழங்குகின்ற கடல்சூழ்ந்த, நாகை - திருநாகையிலுள்ள, காத்தான் தனசத்திரத்தில - காத்தான சத்திரத்தில், அத்தமிக்கும்போதில அரிசிவரும் - சூரியன் அஸ்தமிக்குஞ் சமயத்தில அரிசிவருகின்றது, குத்தி உலையில இட ஊர அடங்கும் - குத்தி உலையிற் போடுங்காலத்தில் ஊர அடங்கிப்போம, ஓர அகப்பை அன்னம் இலையில்இடவெள்ளி எழும-ஒருஅகப்பைஅன்னத்தை இலையிற்பரிமாறும்போது சுக்ரோதயமுண்டாகும், எ - று.

மதுரைமீனாக்ஷியம்மை அன்னவாகநத்திலேறி வருவதைச் சேவித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

59. மாயனாரபோற்றுமதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறினாரென்றே - நேயமாம
கன்னலமொழியங்கயற்கட் காரிகையாளையோ
அன்னமிறங்காமலிருந்தாள்.

இ - ள். மாயனார்போற்றும - திருமாலானவர் வணங்குகின்ற, மதுராபுரி சொக்கநாயனார் பித்தேறினார் என்றே - மதுராபுரிச் சொக்கநாதக் கடவுள் பித்தேறப் பெற்றாரென்று நிச்சயித்தே, நேயம் ஆம் - (அவரிடத்து) அன்புள்ள, கன்னலமொழி - கருப்பஞ்சாறுபோலும இனியமொழியையுடைய, அங்கயற் கண் காரிகையாள் - அங்கயற் கண்ணம்மையானவள், ஐயையோ - அந்தோ அந்தோ, அன்னம் இறங்காமல இருந்தாள் - உணவிறங்காமல் இருக்கின்றாள், எ - று.

அங்கயற்கட்காரிகை - மீநாக்ஷியம்மை. அன்னம் - அன்னவாகநம் என் றெருபொருள்.

காஞ்சீபுரம் வரதராஜரது யானைவாகந உற்சவத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

60. எட்டொருமாவெண்காணிமீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற்பாய்ந்ததே - சிட்டாதொழும
தேவாதிதேவன் திருவத்தியூர்வரதன்
மாவேறிவீதிவரக்கண்டு.

இ - ள். சிட்டர் தொழும் - பேரறிவினையுடையோர் வணங்குகின்ற, தேவாதிதேவன் - தேவர்களுள் முதன்மையாகிய தேவனும், திருவத்தியூர்வரதன் - ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை ஊராகவுடையவனுமாகிய வரதராஜன், மா ஏறி - குதிரைமீதேறி, வீதிவரக்கண்டு - திருவீதியிலெழுந்தருளக் கண்டு, (மையல்மிகுந்து உடம்புமெலிதலால்) எட்டு ஒருமா எண்காணி மீதே இருந்தகலை - அரையிலிருந்த ஆடையானது, பட்டு - அவிழ்ந்து, ஒருமாநால் மாவில்பாய்ந்தது - காலில்விழுந்தது, எ - று.

கலைப்பட்டு - பட்டாடையெனினுமாம். எட்டு ஒருமாவும் எட்டுக் காணியும் சேர்ந்தால் பத்துமா ஆகும், இது அரையெனப்படும். அரை - இடை. ஒருமாவும் நால்மாவும்சேர்ந்தால் ஐந்துமாஆகும், இது காலெனப்படும். கால்-பாதம்.

காஞ்சீபுரம் விநாயகர் உற்சவத்தை நிந்தாஸ்துதியாகச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

61. மூப்பான்மழுவும்முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும்பறிபோச்சோ - மாப்பார
வலிமிகுத்தமும்மதத்துவாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்றதென.

இ - ள். மாபார - பெரியபூமியினகண, வலிமிகுத்த - வலிமைமிகுந்த, மும்மதத்துவாரணத்தை - மும்மதத்தையுடைய யானையை, ஐயோ - அந்தோ, எலி இழுத்துப்போகின்றது - எலியானது இழுத்துக் கொண்டு போகாநின்றது, என - (இதற்குக்காரணம்) யாது, மூப்பான்மழுவும் - பெரியோனாகிய பரமசிவனது மழுவாயுதமும், முராரிதிருச்சக்கரமும் - திருமாலினது சக்ராயுதமும், பார்ப்பான்கதையும் - வேதியனாகிய பிரமனது தண்டாயுதமும், பறிபோச்சோ - களவுபோயினவோ, (அறியோம்) எ - று.

பறிபோகாதிருந்தால் எலியிழுத்துப் போகாதென்பது கருத்து.
மதத்துவாரணம் - விநாயகமூர்த்தி. எலி - மூஷிகம். (பெருச்சாளி)

கிரமாலங்காரமாகமுக்கால் முதல் கீழரைவரையுமுள்ள எண்கள் வரும்படி காஞ்சீபுரத்தில் பாடியசிலேடை.

62. முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண்டஞ்சாமுன் - விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக்கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின்றோது.

இ - ள். (என்வாக்கே) முக்காலுக்கு ஏகாமுன் - மூன்றுகால்களைக் கொண்டு நடவாமுன்னமே, முன் நரையில்வீழாமுன் - இனிவரக்கடவதாகிய நரையுளதாவதன்முன்னமே, கால் அக்காலரைக்கண்டு அஞ்சாமுன் - உயிரானது அந்தககால தூதரைக்கண்டு அஞ்சாமுன்னமே, விக்கி இருமாமுன் - விக்கலெழுந்து இருமாததற்கு முன்னமே, மாகாணிக்கு ஏகாமுன் - பெரிய இடமாகிய மயானத்திற்குச் செல்லாததற்கு முன்னமே, கச்சி - திருக்கச்சியிலுள்ள, ஒருமாவின்கீழரை - ஒருமாமரத்தின் கீழே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதரை - இன்று ஓது - (இளமைப்பருவமுள்ள) இப்பொழுதே துதிசெய், எ - று.

இயற்கையாயுள்ள இரண்டுகால்களோடு ஊன்றுகோலையுஞ்சேர்த்து முக்கால் என்றார். கால் - காற்று. அது உயிருககாயிற்று. முடிமன்னரெல்லாரும் போய்அடங்குமிடமாதலால் மயானம் மாகாணியெனப்பட்டது.

யசோதைப்பிராட்டிகண்ணனை மத்தினாலடித்ததைப்பற்றியிரங்கிக் கூறியதாகப்பாடியது.

63. வண்ணங்கரியனென்றும்வாய்வேதநாறியென்றும்
கண்ணனிவனென்றுங்கருதாமல் - மண்ணை
அடிபடுமத்தாலேயளந்தானையாய்ச்சி
அடிப்பது மத்தாலேயழ.

இ - ள். மண்ணை - பூமியை, அடிபதுமத்தாலே அளந்தானை - திருவடித்தாமரையினால் அளந்தருளினவனை, இவன் - இவன், வண்ணம்கரியனென்றும் - நிறத்தினாற்கரியோனாகிய திருமால்என்றும், வாய்வேதம்நாறி என்றும் - திருவாயில் எல்லாவேதங்களும் பரிமளிக்கப்பெற்றவனென்றும், கண்ணன் என்றும் - எல்லாரினும் பெருமையுடையோனென்றும், கருதாமல் - நினையாமல், ஆய்ச்சி - யசோதைப்பிராட்டியானவள், மத்தாலே அடிப்பது - மத்தைக்கொண்டோ அடிப்பது (இது) என்ன அறியாமை, எ - று.

பூஜித்து உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ என்பது கருத்து. கண்ணன் - எல்லாருக்குங் கண்ணாயிருப்பவன் அன்றிக் கண்ணிலிருப்பவன.

திருச்செங்காட்டில் உத்தராபதீசுரரைத் தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

64. காலனையுங்காமனையுங்காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்றபழிபோமோ - சீலமுடன்
நாட்டிலேவீற்றிருந்தநாதரோநீர் திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக்கால்.

இ - ள். சீலமுடன் - ஒழுக்கத்துடன், நாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரோ - (முன்பு) நாட்டில்வீற்றிருந்த இறைவரோ, நீர் திருச்செங்காட்டிலே வீற்றிருந்தக்கால்- நீர் (இப்போது இந்தத்) திருச்செங்காட்டில் வீற்றிருந்தால், காலனையும் காமனையும் - (முறையே) யமனையும் மன்மதனையும், காட்டு - உம்மால் சுட்டப்பட்ட, சிறுத்தொண்டர் தருபாலனையும் - சிறுத்தொண்டநாயனார் பெற்ற சிறுவனையும், கொன்ற - கொலைசெய்ததனாலுண்டாகிய, பழிபோமோ - பழியானது (உம்மைவிட்டு) நீங்குமோ, எ - று.

பூனைக்கியாறுகால் முதலியவாகச் சொற்சாதுரியமாகப் பாடியது.

65. பூனைக்கியாறுகால்புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால
ஆனைக்குக்காலபதினேழானதே - மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீதுமுழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லைக்காண.

இ - ள். பூனைக்கு இயாறுகால் - பூனைக்கு ஆறுகால்களும், புள்ளினத்துக்கு ஒன்பதுகால் - பறவைக்கூட்டத்துக்கு ஒன்பதுகால்களும், ஆனைக்குப்பதினேழுகால - யானைக்குப்பதினேழுகால்களும், ஆனது - ஆனதை, மானேகேள் - பெண்ணே கேட்பாயாக, முண்டகத்தின்மீது - தாமரைமலரின்மீது, முழுநீலம்பூத்தது உண்டு - முழுநீலமலர்கள் பூத்ததுண்டு, கண்டது உண்டு - பார்த்ததுண்டு, கேட்டது இல்லை - கேட்டதில்லை, எ - று.

பூனைக்கியாறுகால என்பதைப பூநக்கி ஆறுகால் எனப்பிரித்து, வண்டுக்கு ஆறுகால்களுளவென்றும், ஒன்பது கால்கொண்டது இரண்டேகால் ஆதலால், புள்ளினத்துக்குக் காலகளிரண்டே யென்றும், பதினேழுகால் கொண்டது நாலேகால் ஆதலால், யானைக்குக்கால்கள் நான்கேயென்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. முண்டகம் - மாதர்முகம், முழுநீலம் - கண

முருகக்கடவுளை நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

66. அப்பனிரந் துண்ணியாத் தாண்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி - சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிறனாறுமுகத்தானுக்கிங்
கென்னும்பெருமையிவை.

இ - ள். அப்பன் இரந்து உண்ணி-தந்தையாகிய பரமசிவன் இரந்து ஏற்பவன், ஆத்தாள் மலைநீலி - தாயாகிய உமாதேவி மலையிற்பிறந்த நீலி, ஒப்பு அரியமாமன் உறிதிருடி-உவமையில்லாத அம்மானாகிய திருமால் உறியில் வெண்ணெய்திருடுவோன், சப்பைக்கால் அண்ணன் பெருவயிறன் - சப்பைக்காலகளையுடைய தமையனாகிய விநாயகமூர்த்தி பெருவயிற்றையுடையோன், (இது லோகப்பிரசித்தமாயிருக்க) ஆறுமுகத்தானுக்கு - ஆறுமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு,இங்கு இது-இவ்விடத்து நடப்பதாகிய இது,-என்னபெருமை - என்ன ஆடம்பரம், எ - று.

மதுரையில் கூத்தாள் என்னுந்தாசியையும், அவள்தமக்கையையும், தாயையும், பாட்டியையும் சிறப்பித்துப்பாடியது.

67. கூத்தாள்விழிகணெடுங்கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண்முழுநீலம் - மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண்டம்பு.

இ - ள். கூத்தாள்விழிகள் நெடுகூர்வேல் ஆம் - கூத்தாளுடைய கண்கள் நெடுமையாகிய கூர்வேல்களாம், கூத்தாள் தன் மூத்தாள்விழிகள் முழுநீலம் - கூத்தாளுக்குமூத்தாளாகிய இவள்கண்கள் முழுநீலமலர்களாம், மூத்தாள் தன் ஆத்தாள்விழிகள் அரவிந்தம் - மூத்தாளுக்கு ஆத்தாளாகிய இவள்கண்கள் தாமரைமலர்களாம், ஆத்தாள் தன் ஆத்தாள்விழிகள் இரண்டு அம்பு-ஆத்தாளுக்கு ஆத்தாளுடையகண்கள் இரண்டம்புகளாம், எ-று

ஒரு குழந்தை காளமேகனைக்கண்டு பயந்து அழுதுகொண்டு போய்த் தன்தாயினிடத்திற்சொல்ல, அவள் உன்னைக்கொடுப்பேனே என்று ஏசுதலால், சினங்கொண்டு அக்குழந்தை இறக்கும்படி வசையாகவும், அவள் கணவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அக்குழந்தை பிழைக்கும்படி வசைமிட்சியாகவும் பாடியது.

68 என்னைக்கொடுத்தாலிரக்கமுனக்குண்டாமோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே - துன்னுமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக்காரிகையேபயந்த
கோட்டானைத்தானேகொடு.

இ - ள். வன்னக் கமலமுகவல்லியே - அழகாகிய தாமரைமலர்போன்ற முகத்தையுடைய பெண்ணே, துன்னும் மதம்காட்டு ஆனைக்கோட்டு முலைக்காரிகையே - மிகுந்த மதத்தையுடைய காட்டானைக்கொம்புபோன்ற தனங்களையுடைய மாதே, என்னைக்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம் உண்டாமோ - என்னைக்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம் உண்டாகுமோ, நீபயந்த கோட்டானைத்தானேகொடு-நீபெற்றகோட்டானைத்தானே கொடுத்துவிடு.

கோட்டான் - கூகை, இது குழந்தையின் விகாரவுருவத்தைக்குறித்தது. கொடுஎன்பது வசையில் இழந்துவிடு எனவும், வசைமீட்சியில் எழுப்பிக்கொடு என்வும் பொருள்படும்.

ஒரூரில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தனாகிய விகடராமன் என்னும் பிராமணன், ஒருமெலிந்த குதிரைமீதேறிச் செல்லும்போது அது நடவாததுகண்டு, தனக்குக்கீழ்ப்பட்டிருந்த வேலைக்காரர் இருவர் பின்னேயிருந்துதள்ளவும் மூன்றுபேர் முன்னே நின்று கடிவாளத்தைப்பற்றி யிழுக்கவும் உத்தரவு செய்தான். அப்படியே அவர்கள் செய்து கொண்டுபோகக் கண்டு பாடியது.

69. முன்னேகடிவாளமூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டுபேர்தள்ள - எந்நேரம்.
வேதம்போம்வாயான்விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி.

இ - ள். எந்நேரம் வேதம்போம்வாயான் - எப்போதும் வேதம் பயிலுகின்ற வாயையுடையவனாகிய, விகடராமன் குதிரை - விகடராமனையுடைய குதிரையானது, மூன்றுபேர் முன்னே கடிவாளம் தொட்டு இழுக்க - மூன்றுபேர் முற்புறத்திலேநின்று கடிவாளத்தைத் தொட்டுவலிக்க, இரண்டுபேர் பின்னேயிருந்து தள்ள - இரண்டுபேர் பிற்புறத்தில் நின்று தள்ள, மாதம் காதவழிபோம் - மாதமொன்றுக்குக் காதவழிசெல்லும்.

ஆரூரில் வேங்கடமுதலியாருடைய குதிரைகளைப்புகழ்ந்து பாடியது.

70. ஆறும்பதினாறுமாரூரில்வேங்கடட்டன்
ஏறும்பரிமாவேயேற்றமா - வேறுமா
வெந்தமாசும்மாவெறுமாகளிகிளற
வந்தமாசந்தமாமா.

இ - ள். ஆரூரில் வேங்கட்டன் ஏறும் - ஆரூரில் வாழுகின்ற வேங்கட்டன் ஏறுகின்ற, ஆறும் பதினாறும் பரிமாவே ஏற்றமா - இருபத்திரண்டு பரிமாவே பெருமையுள்ளமாவாகும், வேறுமா-அதற்கு வேறாகிய மாவெல்லாம், வெந்தமா-வெந்தமாவும், சும்மா-சும்மாவும், வெறுமா - வெறுமாவும், களிகிளற வந்தமா-களிகிளறவந்தமாவும், சந்தமாமா-சந்தமாமாவுமேயாம்

ஏற்றமா என்பதில் மா குதிரை. வெந்தமாமுதலியன இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

திருவாரூர்த்தியாகராயப்பெருமானதுதிருநடனத்தைத்தரிசித்துப்பாடியது.

71. ஆடாரோபின்னையவரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலேநின்றுதான் - தோடாரும
மெய்க்கும்பரிமளங்கள்வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக்கால்.

இ-ள். தோடு ஆருமமெய்க்கு பரிமளங்கள்வீசும்-பூவிதழ்களினோட்டின்பரிமளம் திருமேனியில் கமழப்பெற்ற, தியாகேசர்- தியாகேசரானவர், கைக்குபணம் இருந்தக்கால் - தமதுகையிற்பணமிருந்தால், பின்னை அவர் - பிறகு அவர், நீடு ஆரூர் வீதியிலேநின்று- திருவாரூரில் நீண்டதெருவில்நின்று, அன்பர் எல்லாம்பார்த்திருக்க - அன்பர் எல்லாரும் பார்த்திருக்க, ஆடாரோ - கூத்தாடாரோ, எ - று.

பணம் - கையிற் கங்கணமாகத்தரித்த பாம்பின்படம். காசு என்பதும் ஒருபொருள். இதில்விலையுயர்ந்த மாணிக்கமிருந்தலால் இவர்க்கு இறுமாப்பையுண்டாகக் கூத்தாடச் செய்தது என்பது கருத்து.

மாயூரத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

72. வள்ளலெனும்பெரியமாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையுமேயிருக்கத் - தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதினமண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினார்.

இ - ள். வள்ளல் எனும் - வள்ளலென்றுசொல்லப்பட்ட, பெரியமாயூரநாதருக்கு - பெரியமாயூரநாதருக்கு, வெள்ளிமலைபொன்மலையும்இருக்க - வெள்ளிமலையாகியகைலாயமும்பொன்மலையாகியமேருவும்தமது சுவாதீனத்திலிருக்கவும், தெள் உமையாள் - தெளிந்த அறிவினையுடைய உமாதேவியானவர், தினம் - நாள்தோறும், அஞ்சல் அஞ்சல் என்று அண்டையிலே இருக்க - அஞ்சாதே அஞ்சாதேயென்று அருகிலிருக்கவும், (இவர்) நஞ்சுதனை ஏன் அருந்தினார் - விஷத்தை என்ன காரணம்பற்றி உண்டார், எ - று.

இது வினாவாயிருப்பினும் இதில்விடையு மடங்கியிருக்கின்றது, யாதெனின், அஞ்சி முறையிட்ட தேவர்களைப் பாதுகாப்பது காரணமாக உண்டாரென்பது.

மதுரையில் மீனாக்ஷியம்மையைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

73. நல்லதொருபுதுமைநாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவாசொல்லவா - தொல்லை
மதுரைவிக்கிரமனைச்சுந்தரமாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி.

இ - ள். நாட்டில் - இவ்வுலகத்தில், நான் நல்லதொரு புதுமைகண்டேன் - நான் நன்மையாகிய ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், அதனை சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா - அதைச் சொல்லட்டுமா சொல்லட்டுமா சொல்லட்டுமா, (என்னெனின்) மாது உமையாள் - உமாதேவியானவள், தொல்லை மதுரை - பழமையாகியமதுரையில், குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி - குதிரைவிற்க வந்தவனைப்புணர்ந்து, விக்கினேச்சுரனைப்பெற்றாள் - விநாயகமூர்த்தியைப்பெற்றாள், எ - று.

குதிரைவிற்கவந்தவன் - சொக்கநாதன்.

கீரைவிற்கும்பெண்ணொருத்தியின்இடைச்சிறுமையும்முலைப்பெருமையும் நோக்கியிரங்கிப்பாடியது

74. வெள்ளையானேறும்விமலரடிபணியும்
பிள்ளையான்வாழும்பெருந்தெருவில் - வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்குலிற்றுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையேமுன்.

இ - ள். வெள்ளை ஆன் ஏறும் - வெள்ளிய இடபத்தின்மேலேறுகின்ற, விமலர் அடிபணியும் - நிர்மலராகிய சிவபெருமானது திருவடியை வணங்குகின்ற, பிள்ளையான்வாழும் பெருந்தெருவில் - பிள்ளையான் என்பவன் வாழுகின்ற பெரியவீதியில், வள்ளை இலைக்கறிவிற்பாள் மருங்கு - வள்ளைக்கீரையைவிற்பவளது இடையானது, இற்றுவிடும் என்று - ஒடிந்துபோமென்று, முன - முனபோய், முலைக்கு அறிவிப்பார் இல்லையே - தனங்களுக்கு உணர்த்துவோரில்லையோ, எ - று.

திருவண்ணாமலையில் அருணாசலேசுரனைத்தரிசிக்கையில் பாடியது.

75. சட்டியிலேபாதியந்தச்சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதியிட்டிருக்கத் - திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேசரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வாறுரை.

இ - ள். சட்டியிலேபாதி - (கறிசமைத்த) சட்டியிற்பாதியுறுப்பும், அந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி - அதனைமொண்ட அகப்பையிற்பாதியுறுப்பும், இட்டகலத்திற்பாதி - படைத்த இலைக்கலத்திற் பாதியுறுப்புமாக, இட்டு இருக்க - வைத்திருக்க, திட்டமுடன்ஆடிவந்த சோணேசர் - வேதியவேடமாக நடனஞ்செய்துவந்த சோணகிரிநாதர், அன்று அழைத்தபோது - அக்காலத்தில்அழைத்தபொழுது, பிள்ளை - (சிறுத்தொண்டனது)பிள்ளை, ஓடிவந்தது எவ்வாறு - (புறத்தேயிருந்து) ஓடிவந்தது எப்படி, உரை - நீ சொல்லாய், எ - று.

காஞ்சீபுரத்தில் ஏகாம்பரநாதரைக் கனவிற்கண்டு அசதியாடிய ஒரு பெண்ணின் கூற்றாகப்பாடியது. (அசதி - பரிகாசம்.)

76. நேற்றிரவந்தொருவனித்திணையிற்கைப்பிடித்தான்
வேற்றூரானென்றுவிடாயென்றேன் - ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான்களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரோசென்றான்மறைந்து.

இ - ள். வஞ்சியரோ - பூங்கொடிபோன்ற தோழிகளே, ஒருவன் நேற்று இரா வந்து - ஒருவன் நேற்றிரவில்வந்து, (என்) நித்திரையில் கை பிடித்தான் - நித்திரையிற் கையைப்பிடித்தான், வேறு ஊரான் என்று - (அவன்) அயலூரானென்று நினைந்து, விடாய் என்றேன் - (என்கையை) விடாய் என்றேன், (விடாய் என்றதை அவன் எனக்கு விடாயுண்டாயிருப்பதாக நினைத்து) ஆற்றிகஞ்சிகுடி என்றான் - வெப்பமதணித்துக் கஞ்சிகுடியென்றான், (அதனால் இவன் கச்சித்திருப்பதியையுடைய ஏகாம்பரநாதனென்றுதெளிந்து) இன்று களித்துபோ என்றேன் - இன்று என்னைக்கலந்து சுகித்திருந்து நாளைபோவென்றேன், மறைந்துசென்றான் - (உடனே) மறைந்துபோனான், எ-று

கஞ்சிகுடி, களித்தின்று, என்பவற்றிற்கு முறையே கஞ்சியைக்குடிப்பாய் என்றும் களியைத்தின்று என்றும் வேறுமொருபொருள் தோன்றுமாறுகாண்க.

மதுரையில் சொக்கநாதரைத்தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

77. கண்டீரோபெண்காள்கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டாதமைச்சுமந்தபித்தனார் - எண்டிசைக்கும்
மிக்கான்தங்கைக்குமேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினாராம்.

இ - ள். பெண்காள் கண்டீரோ - பெண்களே நீங்கள் கண்டீர்களோ, கடம்பவனத்து ஈசனார் - கடம்பவனத்தீசர், பெண்டாதமைச்சுமந்த பித்தனார் - பெண்களைச் சுமந்த பித்தர், (இவர்) எண்டிசைக்கும் மிக்கான தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார் (ஆம்) - அஷ்டதிக்குகளிலும் மேலாகிய தங்கையின்மேலே நெருப்பையிட்டாராம், அக்காளை ஏறினார் ஆம் - அக்காள் மீதேறினாராம், எ-று.

தங்கைக்கு மேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளையேறினார் என்பன விடம். தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளையேறினார் என்பவற்றிற்கு முறையே தமதுகையில் மழுவேந்தினார் என்றும், அந்தக்காளையின்மீது ஏறினார் என்றும் வேறு ஒருபொருள் தோன்றுமாறுகாண்க

தில்லையில் சிவகாம வல்லியைத்தரிசிக்கையில் பாடியநிந்தாஸ்துதி.

78. மாட்டுக்கோன்றங்கைமதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண்டாயினாள் - கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொருகோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டுமணிச்சிற்றிடைச்சிகாண.

இ-ள். கட்டுமணி சிற்றிடைச்சி - மணிமேகலையைக்கட்டிய சிற்றிடையையுடையவளாகிய, மாட்டுக்கோன் தங்கை - மாட்டிடையன் தங்கையானவள், மதுரைவிட்டு - வடமதுரையைவிட்டு, தில்லைநகர் - தில்லைநகரிலுள்ள, ஆட்டுக்கோனுக்குப் பெண்டு ஆயினாள் - ஆட்டிடையனுக்கு மனைவியாயினாள், (அன்றியும்) குட்டிமறிக்க - ஆட்டுக்குட்டிகளை மறித்துக் கொண்டு வரும்பொருட்டு, ஒருகோட்டானையும் பெற்றாள் - ஒரு சிறுவனையும் பெற்றாள், கேட்டிலையோ - (எனசெவியே இதனை நீ) கேட்டாயில்லையோ, எ-று.

மாட்டுக்கோன் தங்கை - கிருஷ்ணனுக்குத்தங்கையாகிய உமாதேவி. ஆட்டுக்கோன் - நடனஞ்செய்வதில் முதல்வனாகிய சிவன். குட்டிமறிக்க - கண்டோரெல்லாரும் தலையிலேநேராகக் குட்டிக்கொண்டு, பிறகு கையைமறித்துக் குட்டிக்கொள்ள. ஒருகோட்டு ஆனை - ஒற்றைக்கொம்புள்ள யானைமுகக்கடவுள்.

தில்லைநடேசனைத்தரிசிக்கையில் பாடியநிந்தாஸ்துதி.

79. நாட்டுக்குளாட்டுக்குநாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகாலானாலும் - நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச்சிவனேயிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொல்லாயப்புலி.

இ-ள். நாட்டம்உள்ள - யாவரும் நாடுந்தன்மையுள்ள, சீர்மேவு - சிறப்புப்பொருந்திய, தில்லைச்சிவனே - தில்லைச்சிவபிரானே, நாட்டுக்குள் - உலகிலுள்ள, ஆட்டுக்கு - ஆட்டுக்கு, நாலுகால் - நாலுகால்களுண்டு, ஐயா - நின் ஆட்டுக்கு - அழகாகிய உன் ஆட்டுக்குமாத்திரம், இரண்டுகால் - இரண்டுகால்களேயுள்ளன, ஆனாலும் - ஆயினும், அப்புலி - (இந்த ஆட்டின் மீது நெடுங்காலமாக விருப்பம்வைத்திருந்த) அந்தப்புலியானது, இ ஆட்டைவிட்டுப்போமோ - இந்த ஆட்டைவிட்டுப்போகுமோ, சொல்லாய் - சொல்வாய், எ-று.

ஐயா என்பதனை ஐயனேயென விளியாக்கினுமமையும். நின் ஆட்டுக்கு - உனது நடனத்துக்கு. இவ்வாட்டை - இந்தநடனத்தை. புலி-வியாக்கிரபாதர்.

தில்லையில் பரமசிவனது பிரதோஷநடன உற்சவத்தைத் தரிசிக்கையில் பாடியநிந்தாஸ்துதி.

80. தாண்டியொருத்திதலையின்மேலேறுளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன்போடானோ-மீண்டொருவன்
வையானோவின்முறியமாட்டானோதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானால்.

இ - ள். தென்புலியூர் ஐயா - தென்புலியூருடையனே, நீஏழைஆனால்-நீ இப்படி ஏழையாயிருந்தால், ஒருத்திதாண்டி தலையின்மேல் ஏறுளோ - பெண்ணொருத்தி குதித்துத்தலைமேல்ஏறுளோ, ஒருவன்பூண்ட செருப்பால் போடானோ - ஒருவன்தான்தரித்த செருப்பினால் அடியானோ, மீண்டு ஒருவன்வையானோ - மறுபடி ஒருவன் ஏசானே; (ஒருவன்) வில்முறியமாட்டானோ - ஒருவன் தன்கைவில்லானது முறியும்படி புடைக்கானோ, எ - று.

தலையின்மேல் ஏறினவள்-கங்கை. செருப்பால்போட்டவன்-கண்ணப்பன். வைதவன - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். வில்முறியமாட்டினவன் - அருச்சுனன்.

தில்லைநடேசரைத் தரிசித்தபோது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

81. கொங்குலவுந்தென்றில்லைக்கோவிந்தக்கோனிருக்கக
கங்குல்பகலண்டர்பலர்காத்திருக்கச் - செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவாவோங்குதில்லையுட்புகுந்தே
ஆடெடுத்ததெந்தவுபாயம்.

இ - ள். செங்கையிலே ஓடு எடுத்த அம்பலவா - திருக்கையில் பலி பாத்திரமேந்திய அம்பலவானே, கொங்கு உலவும் தென் தில்லை கோவிந்தக் கோன் இருக்க - மலர்மணம்வீசுகின்ற தென் றில்லைக்கோவிந்தனாகிய இடையர்தலைவன் இருக்கவும், கங்குல்பகல் அண்டர் பலர்காத்திருக்க-இராப்பகல் களாக பல இடையர்கள் காத்திருக்கவும், ஓங்குதில்லையுள்புகுந்து-உயர்ந்த தில்லைவனத்தில் நுழைந்து, ஆடெடுத்தது - நீ ஆட்டைக்களவுசெய்தது, எந்த உபாயம் - எந்தவுபாயத்தினால், எ-று.

தில்லைக் கோவிந்தக்கோன் - தில்லைக் கோவிந்தராஜப்பெருமாள் அண்டா - தேவர். ஆடு எடுத்தது - நடனஞ்செய்யத் திருவடியைத் தூக்கினது.

திருவொற்றியூர் தியாகராயரைத் தரிசித்தபோது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

82. ஆரூர்தியாகரேயாட்டமேன்றானுமக்கு
வீடுஞ்சமுசாரமேலிட்டுக் - கூடிச்
செருக்கிவிளையாடச்சிறுவரிரண்டாச்சே
இருக்குமொற்றியாச்சே.

இ - ள். ஆடும்தியாகரே - நடனஞ்செய்கிற தியாகேசரே, உமக்குவீடும் சமுசாரம்மேவிட்டு - உமக்குவீடும் சமுசாரமும் அதிகரித்து, கூடிசெருக்கி விளையாட - சேர்ந்து செருக்கிவிளையாடுதற்கு, இரண்டுசிறுவர் ஆச்சே-இரண்டு சிறுவராச்சுதே, இருக்கும் ஊர் ஒற்றி ஆச்சே - நீர் இருக்கு மூரும் ஒற்றியாச்சுதே, (இப்படியிருக்க) ஆட்டம் ஏன் - (உமக்கு) நடநம் யாதுக்கு, எ - று.

மாம்பிஞ்சுகளை நோக்கிப் பாடியது.

83. திங்கணுதலார்திருமனம்போலேகீறிப்
பொங்குகடலுப்பைப்புகட்டியே - எங்களிட
ஆச்சாளுக்கூறுகாயாகாமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகெமாங்காய்.

இ - ள். வடுகெமாங்காய் - மாவடுவே, திங்கள்நுதலார் - அஷ்டமீ சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய மாதராது, திருமனம்போலே கீறி - அழகிய மனம்போலப் பிளவுபட்டு, பொங்குகடல் உப்பைப்புகட்டி - பொங்குகின்ற கடலிலுண்டாகிய உப்பையூட்டப்பெற்று, எங்களிட ஆச்சாளுக்கு - எம்முடைய ஆச்சாளுக்கு, ஊறுகாய் ஆகாமல் - ஊறுகாய்க் குதவாமல், ஆருக்கா காய்ச்சாய் - வேறு யார் பொருட்டுக்காய்த்தனை, எ - று.

மாதர்மனம் வஞ்சகமுள்ளது என்றற்கு திங்கணுதலார் திருமனம்போலேகீறி என்றார்.

தென்றற்காற்று வீசாமலிருக்கும்போது பாடியது.

84. அம்பேந்துகையானவன்பதியிலேமாவைக்
கொம்பேந்திதந்தைபணிகொண்டதோ - அன்பா
அரிந்தமகவையமுதுக்கழையென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட்டிலே.

இ - ள். அன்பா - அன்பாக, அரிந்த - அறுத்துச்சமைத்த, மகவை-சிறுவனை, அமுதுக்கு அழையென்று - (என்னோடிருந்து) உண்ணுதற்கு அழைப்பாயென்று(சிறுத்தொண்டனுக்குச்சொல்லி), இருந்தவன் தன்செங்காட்டிலே-(அச்சிறுவன் வருமளவும் உண்ணாமல்) இருந்த சிவபெருமானது திருச்செங்காட்டில், அம்பு ஏந்துகையான் - கடலை (ஆசமனஞ்செய்ய) ஏந்திய கையையுடையவனாகிய, அவன்பதியில் - அந்த அகத்தியனது இடமாகிய பொதியமலையிற்பிறந்த, ஐம்மாவை - ஐந்துமாவை, கொம்பு ஏந்தி தந்தை பணிகொண்டதோ-கொம்பேந்தியின் தந்தையாகியசிவபெருமானது பாம்பு உட்கொண்டுவிட்டதோ, எ - று.

அம்பு - நீர். அது இங்குகடலுக்காயிற்று. ஐம்மா - கால், (காற்று) இவ்விடத்தில் தென்றறகாற்றைக்குறித்தது. கொம்பேந்தி - விநாயகர்.

ஆலைப்பதிப்பெற்றான் என்னும்வணிகன்மேற் பாடியது.

85. முற்றாதகாஞ்சியினுமுல்லையினும்பாலையினும்
கற்றான்பின்சென்றகருணைமால் - பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதித்தாரளகத்திருட்கயனார்
வேலைப்பதித்தார்விழி.

இ - ள். முற்றாத காஞ்சியினும் - அழிவுபெறாத கச்சிநகரத்தினும், முல்லையினும் - முல்லைநிலத்தினும், பாலையினும் - பாலைநிலத்தினும், கற்றான் பின்சென்ற-(முறையே' செந்நாப்புலவர், கன்றையுடைய பசுக்கள், விசுவாவாமித்திரன் இவர்களின்பின்னேநடந்த, கருணைமால்-கருணையுள்ள திருமாலின் அம்சமாகிய, பெற்றான்தன் - பெற்றான் என்பவனது, ஆலைப்பதி - ஆலைபபதியிலுள்ள', தார்அளகத்திருட்கு - பூமாலையை யணிந்தகூந்தலையுடையாளுக்கு, அயனார் - பிரமனார், வேலை - வேலாயுதத்தை, விழி பதித்தார் - கண்களாக்கி (முகத்திற்) பதித்துவைத்தார், எ - று.

பலசரக்குக் கடைவைத்துக்கொண்டு சீவனஞ்செய்யும் ஆலைப்பதிப் பெற்றான் என்னும் ஓர் ஏழைவணிகன் ஓர்நாள் காளமேகப்புலவரைநோக்கி தன்மீது பாட்டுப்பாடும்படி பணிவாய்க்கேட்க, அப்புலவர் மன்னர் முதலியோரைப் பாடும் யாம் உன்னையும் ஒருபொருளாகவைத்துப் பாடுவேமோ என்று சொல்லிப்போயினர். அவர் அவ்வாறு சொல்லியும் அவ்வேழைவணிகன் எவ்வகையாலாயினும் இப்புலவரால் பாட்டுப் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடையவனாய், அவ்வாலைப்பதியில் அவர் அபிமானித்திருந்த கமலாக்ஷியென்னும் தாசியைக்கண்டு தன் எண்ணத்தை முற்றுவிக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சினன். அத்தாசி இவன் மன்றாட்டுக்கிரங்கி அவ்வாறே முற்றுவிப்பதாக வாக்களித்து, காளமேகப்புலவர் இரவில் நேரஞ்சென்று வரும் ஓர்தினத்தை அறிந்து அன்றிரவில் அவ்வணிகனைக் கடைமூடாதிருக்கக் கற்பித்துத்தான் தேகம் அசௌக்கியம் உள்ளவள் போல் பாசாங்குசெய்து முக்காடிட்டுப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனள். காளமேகப்புலவர் வந்துமுக்காடிட்டுப் படுத்திருக்கும் தாசியைக்கிட்டி, வாட்டமுற்றிருக்கக் காரணம் என்னென்று வினவப்போகையில், அவள் நாள் முழுதும் உமது கருத்துக்கிசைந்த இடஞ்சென்று உல்லாசமாய்க் காலங் கழித்துத் திரியும் உமக்கு இப்பேதைத் தாசியின் சுகதுக்கங்கள் எதுக்குப் போம் போம் என்று கடிந்துகூற, புலவர் பெருமான் தாசியை நோக்கி, நீ வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு செய்யக்காத்திருக்கும் என்னை இவ் வாறுகூறுதல் தகுதியன்றென்று அவள் பிணக்குத் தீரும்பொருட்டு இத

மானமொழிகள் பலகூறினர். அப்போது அத்தாசி பொறுக்கமுடியாத என்னோய்தீர்ந்து சுகமடைகிறதற்கு இன்னின்னமருந்துகள் வாங்கித்தருக வெனச் சிலமருந்தின்வகைகூற,இவற்றை இதோ நானே போய்க் கொண்டு வருவேனென்று கடைக்குச் சென்றபோது நெடுநேரமாய்விட்டபடியால் கடைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. இவ்வணிகன் ஒருவனும் கடைவைத்திருந் தனன், அவனைக்கண்டு தமக்குவேண்டிய மருந்துகேட்க, அவன் நான் கடைகட்டப்போகின்றேன், இப்போது எடுத்துக் கொடுக்கமாட்டேன் மன்னனைப்பாடும் நீர் அம்மன்னனையே தேடிப்போம் என்றனன். அப் போது புலவர் அவ்வணிகன்மேல் இச்செய்யுளையும், வருஞ்செய்யுளையும் பாடி மருந்துவாங்கிக்கொண்டுபோய்த் தாசி கமலாக்ஷிக்குக் கொடுத்தனர் என்பது கர்ண பரம்பரையான கதை,

திருமால் காஞ்சியில் செந்நாப்புலவர் பின்சென்ற செய்திவருமாறு:— செந்நாப்புலவருடைய சீஷராகிய கணிகண்ணரைக் காஞ்சிமண்டலத்தர சன் தம்மீது பாட்டுப்பாடாமையாகிய காரணம்பற்றித் தமது ராச்சியம விட்டுப்போகச் சொல்ல, அவர் அதை தமதாசாரியராகிய செந்நாப்புலவருக்கு அறிவித்து வேற்றுத்தேயம் செல்ல இருக்கையில், செந்நாப்புலவர் பெரு மாள் சந்நிதியில் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்து நீரும் வாருமென்றழைக்க, இவ்விருவருடன் பெருமாளும்தமது சேஷசயனத்தைச் சுருட்டிக்கொண்டு சென்றனர் என்பது. இதற்குச்செய்யுள்:—

“கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீயிருத்தல்வேண்டா - துணிவொன்றிச்
செந்நாப்புலவனிதோசெல்கின்றேனீயுநின்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்.”

“மன்னனைப்பாடாமற்போகின்றேனீயும்
வாவரியேயென்றழைத்தபுலவன்பின்னே
பன்னகப்பாம்பணைசுருட்டிக்கொண்டேயேகிப்
படுத்துக்கொள்ளென்றமட்டிற்படுத்துக்கொண்டாய்
சொன்னவண்ணம்செய்தபெருமாளாமென்று
சுரர்

முல்லையில் கன்றுகளையுடைய பசுவின்பின்சென்றது கிருஷ்ணாவதார த்தில். மாலையில் விசுவாமித்திரன் பின் சென்றது இராமாவதாரத்தில் தாட கை சம்மாரத்தின் பொருட்டு.

இதுவும் அவன்மேற்பாடியது. பாலனைப்பழித்தல் என்னுந்துறை.

86. கஞ்சமுகையுங்களிற்றானையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைநாலுமுலையானதுவும் - மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றன்மாலைபிறர்க்களித்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்புகாண்.

இ - ள். கஞ்சமுகையும் - தாமரையரும்பும், களிறு ஆனையின்கொம்பும் - களிற்றானையின் தந்தமும், அஞ்சுமுலை - (கண்டு) அஞ்சும்படியான தனங்கள், நாலும்முலை ஆனதுவும் - தொங்குகின்ற தனங்களானதுவும், மிஞ்சுபுகழ் - மிகுந்தபுகழையுடைய, பெற்றான் - பெற்றானென்பவன், தன் மாலை பிறர்க்கு அளித்ததும் - தன்மாலையைப் பிறருக்குக் கொடுத்ததும், குதலைகற்றான் பிறந்தபின்பு தான் - மழலைச்சொல்லைக்கற்றவனாகிய இந்தப் பாலன் பிறந்தபின்பே, எ - று.

அஞ்சு முலைநாலுமுலையானதுவும் எனச் சொன்னயங் காண்க.

ஸ்ரீரங்கத்து வைஷ்ணவபிராமணர்கள் விநாயகருக்கு நாமமிட்டு, இவர் விஷ்ணுவே பரமென்று நாமம்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் யாரும் என்று இகழ்ந்து சொன்னதற்குப் பாடியது.

87. தந்தைபிறந்திறவாத்தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்கும்வண்மையினால் - முந்தொருநாள்
வீணிக்குவேளையெரித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்குவந்திருந்தான்காண்.

இ - ள். தந்தை - (தன்) தகப்பனாகியபரமசிவன், பிறந்து இறவா தன்மையினால் - ஜநித்துமரிக்காத தன்மையினாலும், தன்மாமன் - தன்மாமனாகியதிருமால், வந்துபிறந்து இறக்கும்வண்மையினால்-(உலகில்)வந்துபிறந்திறக்கின்றவளப்பத்தாலும், முந்து ஒருநாள் - பூர்வம்ஒருகாலத்தில், வீண் - வீணே, இக்குவேளை எரித்தான்-கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்தவனாகியசிவபெருமானுக்கு,மகன்-(மூத்த) பிள்ளையாகிய விநாயகன், மாமன் காணிக்கு வந்துஇருந்தான் - மாமனுடையகாணியின்பொருட்டுவந்து (இவ்விடத்தில்) தங்கியிருக்கிறான், எ - று.

தூது.

88. தாதிதூதோதீதுதத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்திதத்தூததே - தாதொத்த
துத்திதத்தாதேதுதித்துத்தேதொத்தீது
தித்தித்ததோதித்திதி.

இ - ள். தாதி - தோழியினுடைய, தூதோ - தூதோ, தீது - குற்ற முள்ளது, தத்தை-கிளி, தூது ஓதாது- தூது சொல்லாது,தூதி - தூதியே, தூது-உன்தூதானது, ஒத்து - (என்மனதுடன்) பொருந்தி, இதம் - நன் மையான, தூததே- தூதாகும், (ஆதலால்) தாது ஒத்த-பொன்னை நிகர்த்த, துத்தி-தேமல், தத்தாதே-படராதவண்ணம், துதித்து-(அவரை)தோத்திரி த்து;ஒத்து-(அவருடன்) ஒத்து, தேத்து-(அவர்மனதைத்) தேற்று, இது - இந்தச்செய்தி, தித்தித்தது - (என்மனதுக்கு) இனித்தது, ஓதி - (இதை அவருடன்)சொல்லி, திதி - (என்னைக்) காப்பாற்று, எ - று.

தாதியும் கிளியும் என்தூதுக்கிசைவாயிராமையால், தூதியே நீ தலை வரிடம் சென்று அமர் மனம்,இரங்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வெறிவிலக்கல்.

89. முந்நான்கிலொன்றுடையான்முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன்மோதினன் - முந்நான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோஓமடமயிலே
அன்றணைந்தான்வாராவிட்டால்.

இ - ள். ஓமடமயிலே-ஓ இளமைபொருந்திய மயிற்சாயலுள்ளபெ ண்ணே, அன்றுஅணைந்தான்வாராவிட்டால்-அன்றுகலந்துபிரிந்ததலைவன் வராதிருந்தால், முந்நான்கில் ஒன்று உடையான்-பன்னிரண்டில் ஒன்றை யுடையவன், முந்நான்கில்ஒன்றுஎடுத்து-பன்னிரண்டில் ஒன்றையெடுத்து, முந்நான்கில் ஒன்றின்மேல்மோதினன் - பன்னிரண்டில் ஒன்றின்மீதுமோ தினன், (இதற்கு) முந்நான்கில் ஒன்றுஅறிந்தால் ஆகுமோ பன்னிரண்டில் ஒன்றினைஅறுத்தால் பரிஹாரமாகுமோ, எ - று.

முந்நான்கு என்னும் நான்கனுள் முதலாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகியமீனம், இரண்டாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய தநுசு, மூன்றாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகியகன்னி, நான்காவது இராசி பன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய மேஷம். மேஷம் - ஆடு. மன்மதன் வில்லைவளை த்துமலர்க்கணையெய்யக்காமவெறிகொண்ட இக்கன்னிக்குஆட்டைக்கொலை செய்துஅவ்வெறியை நீக்க நினைத்தல் பயனின்றென்பது கருத்து.

சிவபெருமான் திருவாரூரில் பரவையாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது சென்றதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

90. ஆறுரிலையேயயனுந்திருமாலும்
காணுரடிமுடிமுன்காண்பதற்கு - மேனாள்
இரவுதிருவாரூரிலெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற்படி.

இ - ள். அயனும்திருமாலும் - பிரமனும் விஷ்ணுவும், காண் ஆர்வாசனை பொருந்திய, அடிமுடி - அடிமுடிகளை, முன்காணபதற்கு - முற்காலத்தில்காண்பதற்கு, மேல்நாள்இரவு-முன்னாளிரவில், திருவாரூர்-திருவாரூரினகண், எந்தைபிரான்சென்ற - எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான் நடந்துபோன, பரவைதிருவாயிற்படி-பரவையென்பவர்வீட்டுத் திருவாசற்படியாக, ஆறார் இல்லையே - ஆறாகளில்லையே.

சிவபெருமான அடியார்க் கெளியனாயும், மற்றெதன்மையாகரும் அரியனாயு மிருக்கின்றனா எனபது கருத்து.

சிவன், முருகன், விநாயகன், திருமால், சிவனடியார், இவர்களுக்குத் தனித்தனியே ஆறுதலையுண்டென்று சொன்னயம்வைத்துப் பாடியது.

91. சங்கரற்குமாறுதலைசண்முகற்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலையானதே - சங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலைபித்தாநின்பாதம
படித்தோர்க்குமாறுதலைபார.

இ - ள். சங்கரற்கும் ஆறுதலை - சிவபெருமானுக்கும் கங்காநதிசிரசிலுண்டு, சண்முகற்கும் ஆறுதலை - முருகக்கடவுளுக்கும் ஆறுசிரங்கள் உண்டு, ஐங்கரற்கு மாறுதலை - ஐந்துகைகளையுடையவராகிய விநாயகருக்கு மாறுபட்டயானைத்தலையுண்டு, சங்கைப்பிடித்தோர்க்கும ஆறுதலை - சங்கதைக்கையிற்பற்றியிருப்பவராகிய திருமாலுக்கும் பிரளயவெள்ளம் உறைவிடமாகும், பித்தா-பித்தனே (பரமசிவனே), நின்பாதமபடித்தோர்க்கும் ஆறு தலை - உன்திருவடியைத்துதித்தோர்க்கும மனோதுக்கங்கள் தணிதலுண்டு, பார் - நோக்கு, எ - று.

திருமால் பிரளயவெள்ளத்தில் ஆலிலையில் பள்ளிகொள்பவராதலால் சங்கைப்பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை என்றார். ஆறு - நதி, அது இங்கு பிரளயவெள்ளத்துக்காயிற்று. தலை - இடம்.

வைத்தீச்சுரர்மீது பாடியநிந்தாஸ்துதி.

92. வாதக்காலாந்தமக்குமைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதபெருவயிறுமபுத்திரனுக் - கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்கவகையறியாரவேளூரர்
எந்தவினைதீர்ப்பாரிவர்.

இ - ள். தமக்குவாதக்கால்ஆம் - (சிவபெருமானாகிய) தமக்கு வாதக்காலாம், மைத்துனர்க்குநீரிழிவுஆம - மைத்துனராகியதிருமாலுக்குநீரிழிவுண்டு, புத்திரனுக்கு. போதபெருவயிறு-ஆம்-புதல்வனாகிய விநாயகருக்கு மிக

யும் பெருவயிறுண்டு, ஓதக்கேள்-சொல்லக்கேள், வந்தவினைதீர்க்கவகை அறியார் -(தமக்கு) வந்தநோய்களை நீக்கிக் கொள்ளவகையறியார், வேளூரர் இவர்-(இப்படியிருக்கிற)புள்ளிருக்குவேளூரராகிய இவ்வைத்தீச்சுரர், எந்த வினைதீர்ப்பார்-(தம்மிடத்தில்வந்தடைந்தோர்க்கு)எந்தவினைகளை ஒழிப்பார்.

பாதக்கால் கொண்டவர்கள் சிரமபரிகாரத்தின் பொருட்டுகாலைத்தூக்குவராதலால் நடனம் பண்ணும்பொருட்டு ஒருகாலைத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு வாதக்காலென்றும்,நீரிழிவுநோய் கொண்டவர் குளிர்ச்சியை விரும்புவாராகையால் நீரில்படுத்திருக்கும் திருமாலுக்கு நீரிழிவு என்றும் கற்பித்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்து வைணவரும் திருவானைக்காக் குருக்களும் சமயத்துவேஷத்தால் சண்டைசெய்ய, அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தப் பாடியது.

93. சீரங்கத்தாருந்திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமர்கப்பொருவதேன்-ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்னவிவரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனுமானால்.

இ-ள். சீரங்கத்தாரும் - ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள வைணவரும், திருவானைக்காவாரும்-திருவானைக் காவிலுள்ளசைவரும், அங்கம் ஆகபோர்பொருவதென்-(உரிய)ஆதாரங்களோடுசண்டை செய்தற்குகாரணம்யாது,(இவர்கள்தெய்வங்கள்) ஆண்டானும் தாதனும்ஆனால - சேஷியும் சேஷபூதனும் ஆயின், ஓரங்கள் வேண்டாம்-பக்ஷபாதச்சொற்கள்வேண்டாம், இதென்ன-இதுவென்ன ஆச்சரியம், விவரம்தெரியாதோ-விவரந்தெரியமாட்டாதா,எ-று.

அங்கம் - ஆறுசாஸ்திரங்களெனினுமாம். சேஷி - பரமாத்மா, சேஷபூதன்-ஜீவாத்மா. ஆண்டான் தாதன் எனகிறசொற்களினாலேயே சிவபெருமானஇறைவனென்றும், திருமால் அடிமை என்றுமவிளங்குகின்றபடியால் பரத்துவ நிர்ணயத்துககுச் சாஸ்திர ஆதாரங்கள் தேடவேண்டியதில்லை யென்பது கருத்து.

கன்னபுரம் சவரிநாராயணப்பெருமாள் திருநக்ஷத்திரத்தைக் குறித்துப் பாடியது.

94. உத்திரத்துக்கோர்நாளுமோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரேசிறந்தநாள் - எத்திசையும
காருருமபூஞ்சோலைக்கன்னபுரமவாழ்சவரி
நாராயணன்பிறந்தநாள்.

இ - ள். எத்திசையும் - எந்தத்திக்கிலும், கார்ஆரும் - மேகமண்டலத்தையளாவிய, பூஞ்சோலை - பூஞ்சோலைகள்சூழ்ந்த, கன்னபுரம்வாழ்-கன்னபுரத்தில்வசிக்கின்ற, சவரிநாராயணன்பிறந்தநாள் - சவரிநாராயணன் ஜந்மித்தநாள், உத்திரத்துக்கு ஓர்நாள் - உத்திரத்துக்கு அடுத்தஒன்றாவது நாள், உரோகணிக்கு பத்தாம்நாள் - உரோகணிக்குப் பத்தாவதுநாள், சித்திரைக்குநேரோ சிறந்தநாள் - சித்திரைக்கு நேராய்மேலானநாள் எ - று.

நாள் - நக்ஷத்திரம். உத்திரத்துக்கு அடுத்ததும், உரோகணிக்குப் பத்தாவதும், சித்திரைக்கு முற்பட்டதுமாகிய நட்சத்திரம் அஸ்தம் என்றறிக. சவரிநாராயணன் பிறந்தநாள் அஸ்தம் என்பது கருத்து.

சிவபெருமானை நஞ்சுண்ணியெனப் பாடியது.

95. சிரித்துபுரமெரித்தான்சிந்துரத்தைபபற்றி
உரித்துதிரம்பாயவுடுத்தான் - வருத்தமுடன்
வாடுமடியாருடனேவானவருந்தானவரும
ஓடுபயந்தீரத்தநஞ்சுணி.

இ - ள். வருத்தமுடன் - துன்பத்தோடு, வாடும்அடியாருடனே-வாட்டமடைந்த அடியவர்களுடன், வானவரும் தானவரும் - தேவரும் அசுரரும், ஓடுபயம் - ஓடுதற்கேதுவாகிய பயத்தை, தீர்தத - நீக்கின, நஞ்சுஉண்ணி - விஷத்தையுண்டோனாகிய சிவபெருமான், சிரித்துபுரம் எரித்தான்-நகைத் தமுப்புரங்களைநீறாக்கினான், சிந்துரத்தைப்பற்றி - யானையைப்பிடித்து, உரித்து-அதின்தோலையுரித்து, உதிரம்பாய - ரக்தம்பெருகும்படி, உடுத்தான் - போர்த்துக்கொண்டான், எ - று.

சிந்துரம் என்றது கயமுகாசுரனை.

திருவாலங்காட்டில் தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தரிசிக்கும்போது பாடியது.

96. ஆலங்குடியானையாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென்றார்சொன்னார் - ஆலங்
குடியானேயாயிற்குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோமண்மீதிலே.

இ - ள். ஆல்அம் குடியானை - கல்லால மரநிழலை அழகிய உறைவிடமாககொண்டவனை, ஆலாலம்உண்டானை - ஆலாலவிஷத்தை யுட்கொண்டவனை, ஆலம்குடியான்என்றுஆர்சொன்னார் - விஷத்தைப்பானம்பண்ணமாட்டானென்று யார்சொன்னார், ஆலம்குடியானே ஆயின்- (அந்த) விஷத்தை அவன் குடியானாயின், குவலயத்தோர் எல்லாம் - மண்டலத்திலுள்ளார் எல்லாம், மண்மீதிலே மடியாரோ - மண்ணின்மீது மாண்டுவிழமாட்டார்களா, எ - று.

ஆல் அம்குடியான் என்றது சநகாதியர்க்கு அருள்செய்யும்பொருட்டுக் கல்லாலின்நிழலிலெழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியை. ஆலாலமுண்டது-திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தகாலத்தில் அதிலுண்டாகிய நஞ்சைக்கண்டு அஞ்சியோடியதேவர் முதலியோர்பயந் தீர்த்தற்பொருட்டு. ஆலங்குடியான் என்பது திருவாலங்குடியிலுள்ளான் என்னும் பொருள் படுதல்காண்க.

கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்துச் சிவபெருமானைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

97. காவலனெங்கள்கனவைப்பாஞ்சோளேசன்
மாவலிகங்கைமணிவாரி - ஆவனலென்
றப்புளங்கைதோய்க்கவதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றூதுங்குரங்கு.

இ - ள். காவலன் - அடைந்தாரைக் காக்குந்தொழிலில் வல்லவன், எங்கள் கனவைப்பு ஆம் சோளேசன் - எங்களுக்குப்பெரிய நிக்ஷேபமாகிய கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தான (அவனது) மாவலிகங்கை மணி-மிகுந்தவலியுடன் பிரவகிக்கும் கங்கையின் மாணிக்கங்களை, குரங்குவாரி-(சில) குரங்குகள் அள்ளி, ஆஅனலென்று - ஆநெருப்பென்று, அப்புள் - நீரினுள்ளே, அங்கைதோய்க்க - அகங்கையைத்தோய்க்க, குரங்கு - சிலகுரங்குகள், அதில் வாரியமுத்தை - அதில் அள்ளியமுத்துக்களை, கொப்புளமென்றுஊதும் - கொப்புளமென்று வாயினால் ஊதும், எ - று.

சோழநாட்டிலுள்ள இத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானென்று திருநாமமாதலால், அத்திருப்பதியிலுள்ள ஆறு "மாவலிகங்கை" எனப்பட்டது. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தான் என்பது சிவபெருமான் திருநாமம் என்பதற்குச் செய்யுள்:-

அன்னமாய்விசும்புபறந்தயன்றேட வங்ஙனேபெரியநீசிறிய [வென்
வென்னையாள்விரும்பியென்மனம்புகுந்த வெளிமையையென்றுநான்மற
முன்னமாலறியாவொருவனுமிருவா முக்கணாநாற்பெருந்தடந்தோட்
கன்னலேதேனேயமுதமேகங்கை கொண்டசோளேச்சரத்தானே.

தில்லைமூவாயிரவரில் சிலர், நடேசர் கையிலேந்தியமான் அவர் திருமுகத்துக்கு நேராகத் தன்முகத்தையும், முன்னங்கால்களையும் மேலேதூக்கி நிற்பதற்குக் காரணம் கற்பித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

98. பொன்னஞ்சடையறுகம்புல்லுக்கும்பூம்புனற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுறத்தாவுமே - அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றுலவுந்தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று.

இ - ள். அன்னங்கள - அன்னப்பறவைகள், செய்கமலத்து-வயல்களிலுள்ளதாமரைமலர்களின்மீது, உற்று உலவும் - பொருந்தியுலாவுகின்ற, தில்லை - திருத்தில்லையிலெழுந்தருளிய, நடராஜன் - நடராஜனது, கைக்கமலத்து - கையாகிய தாமரைமலரிலிருக்கிற, மான்கன்று - மான்கன்றானது, பொன் அம்சடை - பொன்போலும் அழகிய சடையிலணிந்திருக்கிற, அறுகம்புல்லுக்கும் - அறுகம்புல்லின் பொருட்டும், பூபுனற்கும் - அழகிய நீரின்பொருட்டும், தனநெஞ்சு உவகை உறதாவும் - தன்மனத்தில் களிப்பு மிகும்படி தாவாநிற்கும், எ-று.

அறுகமபுல் - அன்பர்சாத்தினது புனல்-கங்கைநீர்.

இஞ்சி குடியிலிருக்கும் தாசியாகிய கலைச்சிமீது பாடியவகை.

99. ஏய்ந்ததனங்களிரண்டுமிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கைமாத்திரமே - தேய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்குமபிடிக்கு மூதேவியாள்கமலைக்

இ - ள். தேய்ந்த குழல் முக்கலச் சிக்கும்பிடிக்கும்மூ தேவியாள்-குறுகின கூந்தலில் முக்கலசசிசகுபிடித்த மூதேவியும, கமலை குக்கல் இச்சிக்கும் கலைச்சிக்கு - கமலை நகரிலுள்ள நாய் விரும்புகின்ற கலைச்சியென்னும் பெயருள்ளவளுமாகிய இவளுக்கு, ஏய்ந்த தனஙகள் இரண்டும் - பொருந்திய தனங்களிரண்டும், இருபாகற்காய் - இரண்டு பாகறகாய்களை நிகர்ப்பன, வாய்ந்த இடை - பொருந்திய இடையானது, செக்கு உலக்கைமாத்திரமே - செக்குலக்கையின் அளவுள்ளதேயாம், எ - று.

முக்கலச்சிக்கு - மிகுந்த சிக்கு.

கலைச்சியின் தாயார் வேண்டுகோளுக் கிரங்கிப்பாடிய புகழ்ச்சி.

100. நஞ்சுகுடிகொண்டகணை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந்தெய்வானோ - விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுத்திமுத்தமிட்டுச்சற்றே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக்கால.

இ - ள். கலைச்சி - கலைசசியென்பவள், விஞ்சும் - (நாளுக்குநாள்) விருத்தியடைகின்ற, முலைச்சிகரத்தால் அழுத்தி - தன்முலைமுகட்டாலழுத்தி, முத்தமிட்டு - முத்தங்கொடுத்து, சற்றே - சிறிதுபொழுது, கரத்தால் அணைத்தக்கால் - கையால் அணைத்துக்கொள்ளுவளானல், மதன் - மன்மதனைவன், நஞ்சுகுடிகொண்ட - விஷமானது குடிகொண்டிருக்கிற, கணைநாலும்தெரிந்து - நான்குபாணங்களையும் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந்து - இஞ்சிகுடியென்னும் இவ்வூரிலும்வந்து, எய்வானோ - என்மீது பிரயோகிப்பானோ, எ - று.

கணைநாலும் என்றது தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர், முல்லை மலர்என்பவற்றை.நீலமலர்கொல்லுமியல்புள்ளதாதலால்அதனையொழித்து இந்நான்கையே கூறினர். தாமரைமலர் முதலியவைகட்கு முறையே நினைப்பூட்டுதலும், பசலைபோர்த்தலும், உணவையொழித்தலும், கிடக்கச் செய்தலும் குணங்களாம்.

வைத்தீசுரன்கோயிலில் சுவாமி தரிசநம் செய்யும்போது பாடியது,

101· தீத்தானுன்கண்ணிலேதீத்தானுன்கையிலே
தீத்தானுமுன்புன்சிரிப்பிலே - தீத்தானுன்
மெய்யெலாம்புள்ளிருக்குவேளூராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந்தாள்.

இ - ள். புள்ளிருக்குவேளூரா - புள்ளிருக்குவேளூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, உன்கண்ணிலே தீ - உனகண்ணிலிருப்பது (முன்மதனையெரித்த) நெருப்பு, உன்கையிலே தீ - உன்கையிலிருப்பது (தாருகவனத்திருடிகள் உனனைக்கொல்ல ஏவின) நெருப்பு, உன்புன்சிரிப்பிலே தீ - உன் புனசிரிப்பிலிருப்பது (முப்புரத்தையெரித்த) நெருப்பு, (அன்றியும்) உன்மெய்யெல்லாம தீ - உன்திருமேனிமுழுதும் நெருப்புருவமாயிருக்கின்றது, (இப்படியிருக்க) உன்னை - நின்னை, இந்தத்தையலாள் - இந்தத் தையற்கிளையுடுத்தவள், எப்படிசேர்ந்தாள் - (சிளையும் தானும் வேவாமல்) எவ்வாறு கூடினள், (இவளுக்கு அக்கிஸ்தம்பாவித்தை தெரியுமோ) எ - று.

தையலாள் - தையனாயகியம்மை· இது இத்தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் பிராட்டியார் திருநாமம்.

திருக்கருவை நல்லூரில் களாமரத்தின்கீழே யெழுந்தருளியிருக்கும் பால்வண்ணநாதர்மீது பாடிய மொழிமாற்று.

102. வெண்ணெய்திருடியுண்டவேணியரனூரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்தகளவேது - பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால்சர்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றானரன்.

இ - ள். வெண்ணெய் திருடியுண்ட கண்ணன் இருக்க - திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்யைத்திருடிப்புசித்த க்ருஷ்ணனிருக்க, (அவன்மீது களவைவையாமல்) வேணிஅரனூர்மேல களவுவைத்தது ஏது - சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான்மீது களவைவைத்தற்குக் காரணம் யாது, அரன்பெண்ணைத் தலையில்சுமந்தான் - சிவபெருமான் (கங்கையென்னும்) பெண்ணைச் சிரசிற்றாங்கினன், மால்சர்ப்பத்தில் ஏறி அலையில் துயின்றான் - திருமால் ஆதிசேஷன்மீதேறித் திருப்பாறகடலில் கண்வளர்ந்தான், எ - று.

களவு - திருட்டுத்தனம், களாமரம். இவற்றை முறையே மாலுக்கும் அரனுக்குங்கொள்க.

தண்டங்கூரிலுள்ளவர்கள் பண்டநிறைகுறையவிற்றதைக் கண்டு அவர்கள்மீது வசையாகப் பாடியது.

103. தண்டங்கூர்மாசனங்காள்சற்குணர்நீரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையவிற்றபாவிகாள் - பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர்தெருக்கடொறுந்தெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலாணிவரைக்கும்.

இ - ள். தண்டங்கூர் - தண்டங்கூரிலுள்ள, மாசனங்காள் - மிகுதியாகிய ஜனங்களே, நீர் சற்குணர் என்று இருந்தேன் - நீங்கள் நற்குணமுள்ளவர்களென்று இருந்தேன், பண்டம்குறையவிற்ற பாவிகாள் - பண்டத்தைக் குறைய நிறுத்துவிற்றபாவிகளே, ஆடிமுதல் ஆணிவரைக்கும் - ஆடிமாசமுதல் ஆணிமாசம்வரைக்கும், தெருக்கள்தெருக்கள் தோறும் - எல்லாதெருக்களிலும், பெண்டுகளை - உங்கள் மனைவியரை, தேடி உண்ண விட்டீர் - சம்பாதித்து உண்ணும்படிவிட்டீர்கள் எ - று.

இப்படிப் பாடினவுடன், தெருக்கள்தோறும் பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த பெண்கள் ஒருவருஷகாலம் அந்தத்தெருக்களிற்றானே இங்குமங்குமாய் அலைந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பர்.

கம்பனைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

104. நாராயணனைநராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்னவுறுதியால் - நேராக
வாரொன்றால்வர் என்பேன்வாளொன்றால்வள்என்பேன்
நாரொன்றால்நர்என்பேன்நான்.

இ - ள். கம்பன் - கம்பனானவன், ஓராமல் - ஆராயாமல், நாராயணனை நராயணன் என்று சொன்ன உறுதியால் - நாராயணனை நராயணனென்று சொன்ன உறுதியைக்கொண்டு, நான் - நானும், நேராக - செவ்வையாக, வார் என்றால்வர் என்பேன் - வாரொன்றால்வர் என்பேன், வாள் என்றால்வள் என்பேன் - வாளொன்றால்வள் என்பேன், நார் என்றால் நர் என்பேன் - நாரொன்றால்நர் என்பேன், எ - று.

கம்பர் குறுக்கல் விகாரம் என்னும் இலக்கணம்பற்றி நாராயணனை நராயணன் என்று பாடிய செய்யுள்வருமாறு :—

ஆதியரியோநமநராயணர்திருக்கதையறிந்தனுதினம்பரவுவோர்
நீதியனுபோகநெறிநின்றுநெடுநாளதினிறந்துசெகதண்டமுழுதுக்
காதிபர்களாயரசுசெய்துளநினைத்ததுகிடைத்தருளபொறுதத்முடிவில்.
சோதிவடிவாயழிவிலமுத்திபெறுவாரெனவுரைத்தசுருதித்தொகைகளே.

நாகபட்டணம் தேவடியாளொருத்தி பாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுத் தன்செவிக் கினிமையாயிராமையால் அவளைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

105. வாழ்த்ததிருநாகைவாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப்பாடினாள் - நேற்றுக்
கழுதைகெட்டவண்ணான்கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான்பார்.

இ - ள். வாழ்த்த திருநாகைவாகு ஆன தேவடியாள் - யாவராலும் வாழ்த்துதலபெற்ற திருநாகையிலிருக்கும் அழகாகிய தேவடியாள், பாழ்த்த குரல் எடுத்துப்பாடினாள், தன்பாழான குரலையெடுத்துப் பாடினாள், (அக் குரலைக் கேட்டவுடன்) நேற்று கழுதைகெட்ட வண்ணான் - நேற்றுத் தன் கழுதையையிழந்த வண்ணான், கண்டேன் கண்டேன் என்று - (நேற்றுக் காணாமற்போன என்கழுதையை) கண்டேன்கண்டேனென்று, பழுதை யெடுத்து ஓடிவந்தான் - (கட்டுதற்கு) கயிற்றையெடுத் தோடிவந்தான், பார் -பாரீர், எ - று,

அவள் குரலுக்கும் கழுதையின் குரலுக்கும் பேதமில்லையென்பது கருத்து.

திருத்துருத்தியில் சுவாமியைத் தரிசித்தபொழுது பாடியது.

106. காலையிலும்வேலைகடையக்கயிறாகும்
மாலையிலும்பூமுடித்துவாழுமே - சோலைசெறி
செய்யிலாரமபயிலுஞ்செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலார்மெய்யிலிடும்பூண்.

இ - ள். சோலைசெறி - சோலைகள்நெருங்கிய, செய்யில் ஆரம்பயிலும் - வயல்களில் முத்துகள் மிகுந்திருக்கிற, செந்துருத்திமாநகா வாழ் - செவ்விய திருத்துருத்தியென்னும் பெரிய நகரத்தில் உறைகின்ற, பொய் யிலார் - அழிவில்லாதவராகிய சிவபெருமானவர், மெய்யில் இடும்பூண் - திருமேனியிலணிந்த ஆபரணமானது, கால் அயிலும் - காற்றைபபுசிக்கும், வேலைகடைய கயிறு ஆகும் - திருப்பாற்கடலைக் கடைதற்குக் கடைகயி றாகும், மால் அயிலும் - திருமால் சர்வசம்ஹாரகாலத்தில் உண்ணுகின்ற பூ - பூமியை, முடித்துவாழும் - சிரசிலேந்திவாழும், எ - று.

பூண் சர்ப்பமாதலால் இவவாறு கூறினார். காலையிலும் மாலையிலும் பூமுடித்துவாழும் எனச் சொன்னயங்காண்க.

வைத்தீச்சுரன்கோயிலில் சுவாமியை தரிசித்து அவ்விடத்து மருந்தாகக்கொடுக்கப்படுகிற மண்ணைக்குறித்துப் பாடியது,

107. மண்டலத்தினாளும்வயித்தியராய்த்தாமிருந்து
கண்டவினைதீர்க்கின்றார்கண்டீரோ - தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளுமவேளூரெம்நாதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்தமண்.

இ - ள். மண்டலத்தில் - உலகத்தில், நாளும் - நாள்தோறும், தாம் வயித்தியராய் இருந்து - தாம் வைத்திராயிருந்துகொண்டு, கண்டவினை தீர்க்கின்றார் - உயிர்களுக்கு உண்டாகிய வினைகளையெல்லாம் போக்குகின்றார், கண்டீரோ - (உலகத்தீர்களே) பார்த்தீர்களோ, தொண்டர்விருந்தை - அன்பரிடும்விருந்தை, பார்த்து உண்டருளும் - பார்த்துத் திருவமுது செய்தருளுகிற, வேளூர் எம்நாதர் - புள்ளிருக்குவேளூரி லெழுந்தருளியிருக்கிற் எம்மிறைவரது, மருந்தைப்பார்த்தால் - மருந்தைநோக்கினால், சுத்த மண் - வெறுமண்ணேயாம், எ - று.

வைத்தீச்சுரன்கோயில் சுவாமிதரிசனஞ்செய்யப்போவோர் தம்க்குள்ள தேகப்பிணி நீங்கும்பொருட்டு அத்தலத்துமண்ணை மருந்தாக உட்கொள்ளும் சாமபிரதாயம் இன்றும் உள்ளது இதனை அடியில்வரும் செய்யுளாலுமுணர்க.—

விரிந்தபுகழ் புள்ளிருக்கு வேளூர்வைத்தியனார்
பரிந்து வினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதராகாணம்மானை
பரிந்து வினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை.
வாயிலே மண்போட்டுவாங்குவர்காணம்மானை.

பாண்டிநாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள்.

108. கூடல்புனைவாயில்குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநெல்வேலியிராமேசம் - ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியல்தெனதிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூவணம்.

கூடல்-மதுரை. மற்றவை வெளிப்படை.

ஒருவனைநோக்கி, நல்லோருக்குதவி முதலியவற்றைச் செய்யென்று பாடியது,

109. பண்புள்ளருக்கோர்பறவைபாவத்திற்கோர்விலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்கானூற்காலி - திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரையழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீள்வாகனநன்னிலம்.

இ - ள். பண்பு உளருக்கு ஓர்பறவை - நற்குணமுடையார்க்கு ஒரு பறவை, பாவத்திற்கு ஓர் இலக்கம் - பாவத்துக்கு ஒரு எண், நண்பு இலனைக் கண்டக்கால் நாற்காலி - நட்புக்குணமில்லாதவனைக் கண்டால் நாற்காலி, இன்புவியை ஆள்வார் - வலியமைந்த நிலவுலகத்தையாள்பவராகிய, மதுரை அழகிய சொக்கர்க்கு - மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய சொக்கநாதசுவாமிக்கு, அரவம் நீள்வாகனம் நல்நிலம் - பாம்பு, பெரிய வாகனம், நல்லநிலம், எ - று.

ஓர்பறவை - ஈ. ஓர் இலக்கம் - அஞ்சு. நாற்காலி - நான்குகால்களை யுடையதாகிய விலங்கு, அரவம் வாகனம் நிலம் - பணி, விடை, செய் இவற்றை முறையே பண்புளர் முதலியோர்க்குப் பின்னே சேர்த்து, பண்புளருக்குக்கொடு, பாவத்துக்குப்பயப்படு, நண்பிலனைக்கண்டக்கால் விலங்கு, (விலகு) சொக்கர்க்கு பணிவிடைசெய், எனவுரைக்க. விடை - இடபம். கண்டக்கால் நாற்காலி என்பதை, காணிலிருநாற்காலி எனப்பாடமோதி, காணில் பரிகரி(நீக்கு) எனவுரைத்தலுமுண்டு பரி-குதிரை, கரி-யானை, இரு நாற்காலி - இரண்டு நாற்காற் பிராணிகள்.

அழகர் தமது பாஞ்சசந்யத்தை முழங்காவிடின் பாண்டவரைவரும் தோற்பர் என்று பாடியது

110. சதுரரங்கா சங்கத்தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரேயாயின் - முதலை
வருங்குளத்தின்முண்டகக்கைவைப்பரன்றேயன்று
பொருங்களத்தினூற்றுவர்முன்போய்.

இ - ள். சதுர் - சதுரப்பாட்டையுடைய, அரங்கர் - திருவரங்கர், சங்கத்து அழகர் - சங்கத்துக்குத்தலைவராயிருந்த அழகர், (அவர்) செங்கைச் சங்கை - செவந்ததமது கையிலுள்ள பாஞ்சசந்யம் என்னும் சங்கை, அதரம் மிசை - தமது திருவதரத்தின்மீது, வைத்திலரே ஆயின் - வைத்தூதுகிலராயின், அன்று - அக்காலத்தில், முதல் ஐவரும் - முதன்மைபெற்ற ஐவரும், பொரும்களத்தில் - யுத்தகளத்தில், நூற்றுவர் முன்போய் - (துரியோதனாதியராகிய) நூறுபேருக்கெதிரே சென்று, குளத்தில் - (தம்) நெற்றியில் (தலையில்), முண்டகம் கைவைப்பர் அன்றே - தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கையைவைத்துக் கொண்டழுவாரல்லவா எ - று.

சங்கை அதரமிசைவைத்ததாவது. பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனனுக்குச் சாரதியாயிருந்து பாண்டவர்க்கு வெற்றியுண்டாகவும் துரியோதனாதியர் மனங்கலங்கவும் தமதுபாஞ்சசந்யமென்னும் சங்கைவாயில்வைத்தூதியது.

கொண்டத்தூர் தண்டைக்காலம்மை சமைத்த பூசணிக்காய்க் கறியை வியந்து பாடியது.

111. கண்டக்காற் கிட்டுங் கயிலாயங் கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கால் மோட்சங் கொடுக்குமே - கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மைசமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டர்க்கா மீசருக்குமாம்.

இ - ள். கொண்டத்தூர் - கொண்டத்தூரில் வாழ்கின்ற, தண்டைக் காலம்மை சமைத்துவைத்த - தண்டைக்காலம்மையென்பவள் பாகஞ்செய்து வைத்த, பூசணிக்காய் - பூசணிக்காய்க்கறியை, கண்டக்கால் - கண்டால், கயிலாயங் கிட்டும் - கைலாசவின்பங்கிடைக்கும், கைக்கொண்டு - கையிலெடுத்து, உட்கொண்டக்கால் - உண்டால், மோட்சங்கொடுக்கும் - முத்தியின்பத்தைத் தரும், (மேலும்) அண்டர்க்கு ஆம் - தேவர்களுக் குரியதாகும், ஈசருக்கும் ஆம் - சிவபெருமானுக்கும் உரியதாகும், எ - று.

வெறிவிலக்கல்.

112 போலுநிறமாவார்க்குப்பூணூரமாவாரை
ஏலவதைசெய்தாலியல்பாமோ - சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப்பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலைவேந்து.

இ - ள். இருநான்கு விழிக்கஞ்சன்போல - எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமன்போலவும், சோமன்போல - சந்திரன்போலவும், அலைவேந்துபோல - கடற்கரசனாகிய வருணன்போலவும், நிறம் ஆவார்க்கு - (முறையே) செம்மை வெண்மைகருமை என்னும் நிறவேற்றுமையுடைய இப்பெண்ணரசியார் பொருட்டு, பூணூரம் ஆவாரை - ஆட்டை, ஏலவதைசெய்தால் - பொருந்தக் கொலைசெய்தால், இயல்பு ஆமோ - (அது) நல்லியற்கையாகுமோ, (ஆகாது அன்றியும்) தென்மதுரைப்பாவை - தென்மதுரையிலுள்ளபாவைபோலும் உருவுடைய எமது பெண்ணும், சால பழிக்கு அஞ்சும் - மிகவும் பழிக்கு அஞ்சுவாள்.

ஆட்டுமாமிசத்தைச் சிறுக அரிந்து உலர்த்துவோர் கயிற்றிற்கோத்து ஆரம்போலத்தோரணங்கட்டுதலால் ஆட்டைப் பூணூரமென்றார். நிறமா வாரை எனப்பாடமோதி, செம்மை வெண்மை கருமை நிறங்களையுடைய ஆடுகளை எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மருந்தீசர்மீது காமதகனத்தைக்குறித்துப் பாடியது.

113. கண்ணாலிடுங்கழியுங்காட்டுமிறுதகொண்டானேற்
பண்ணுசிறுவன்கழியும்பற்றாதோ - தண்டோடு
மட்டிவையுஞ்சோலைமருந்தாபோமன்றிக்
குட்டிவையம்பன்றிச்சீராக்கிச்சது.

இ - ள். கண்ணன் இடும் கறியும் - கண்ணனிட்டகறியும், காட்டு - குறிக்கப்பட்ட, சிறுத்தொண்டர் - சிறுத்தொண்டநாயனார். அன்பின்-அன்போடு, பண்ணு - சமைத்துவைத்த, சிறுவன் கறியும் - சிறுவனாகிய சீராளன் கறியும், பற்றாதோ - போதாதோ, தண் - குளிர்ச்சியாகிய, ஓடும் - பெருகியோடுகின்ற, மட்டு இயையும் - தேன்பொருந்திய, சோலை - சோலை சூழ்ந்த, மருதீசரே - திருவிடைமருதூரீசரே, பன்றிக்குட்டியை - பன்றியின் குட்டியை, குறித்து - நினைத்து, ஏன் தீத்தீர் - ஏன்தீயச்செய்தீர்.

வராகவுருக்கொண்டதனால் பன்றியென்றது திருமாலை. குட்டியென்றது அவர் புதல்வனாகிய மன்மதனை.

கடைமொழிமாற்று.

114. மாடுதின்பான்பார்ப்பான்மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான்கொல்லனே - தேடி [ணான்
இரும்படிப்பான்றன்செக்கானெண்ணெய்விற்பான்வண
பரும்புடைவைதப்பும்பறை.

இ - ள். பறைமாடுதின்பான்-பறையன்மாடுதின்பான், பார்ப்பான் மறை ஓதுவான் - பார்ப்பான் வேதமோதுவான், குயவன் கூடிமிகமண் பிசைவான் - குசவனசேர்ந்து மிகுதியாக மண்ணைப்பிசைவான், கொல்லன் தேடி இரும்பு அடிப்பான்—, செக்கான எண்ணெய்விற்பான்—, வண்ணான் பரும்புடைவைதப்பும்-வண்ணான் பெரியசீலையைத்தப்புவான், எ-று.

இதுவுமது.

115. ஆயனுக்குக்கண்மூன்றுமாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலேமானமழுவாம் - நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தாற்காகுமண்.

இ - ள். ஆதிசிவனுக்கு கண் மூன்று ஆம்—, மாயனுக்கு இருகண் ஆம்—, சங்கரற்கு செங்கையிலே மான மழு ஆம்—, மாலுக்கு (செங்கையிலே)சங்கு ஆழி ஆம் - திருமாலுக்குச்செவந்த கையில் சங்குசக்கரங்களாம், மங்கை இடத்தாற்கு ஆலம் ஆம் - உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரானுக்கு (உணவு) விடமாம், ஆயனுக்கு மண் ஆம் - திருமாலுக்கு (உணவு) மண்ணாகும், எ - று.

இதுவுமது.

116 கொன்றைமலர்தரித்தான்கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினனீள்சடையோன் - பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாயனரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிரகலிலேவாழுஞ்சிவன்.

இ - ள். சிக்கலிலேவாழும்சிவன்கொண்றைமலர்தரித்தான்—, கோபாலன—, கோலெடுத்து நின்று குழல ஊதினன்-மாட்டாங்கோலைக்கைக் கொண்டு நின்று வேய்ங்குழலையூதினன், நீள்சடையோன் - நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான், பொன்திகழும் அக்கு அணிந்தான் - அழகு விளங்குகின்ற அக்குமாலையை யணிந்தான், மாயன அரவு அணையில் கண் வளர்ந்தான் - திருமால் சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்தான, எ - று.

சிக்கல் - ஒருசிவஸ்தலம்.

திருச்செங்காட்டிலிருக்கும் சிவபெருமானை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

117. கண்ணபுரங்கோயிற்கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணெயுண்டமாயனார் - எண்ணும்
சிரக்கப்பரையேந்திச்செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டாரென்று.

இ - ள். செங்காட்டில் ஈசா - திருச்செங்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானனவர், எண்ணும - யாவரும் மதித்தற்குரிய, சிரம் கப்பரை ஏந்தி - தலையோடாகிய பாத்திரத்தை யேந்தி, இரக்க புறப்பட்டார் என்று-இரக்கவெளிப்பட்டாரென்று, கண்ணபுரம் கோயில் - கண்ணபுரக் கோயிலின், கதவு அடைத்து-கதவைமூடி, தாழ் போட்டார் - தாழிட்டார், வெண்ணெய் உண்ட மாயனார்-வெண்ணெயுண்ட திருமாலானவர், மண்ணை உண்டார-மண்ணையுண்டனர். எ - று.

கண்ணபுரக்கோயில் இவர்போனபொழுது மூடப்பட்டிருந்ததனாலும் திருமால் பூமியை உலகமுடிவுக்காலத்தில உண்டருளுவனதலாலும் இவ்வாறு கற்பித்துக்கூறினர். திருமால் மண்ணையுண்பதற்குக் காரணம் தன்னைத்துணைகொண்டு சிவபெருமான் கப்பரையேந்திப்பிச்சைக்குப்புறப்பட்டது.

திருவாரூர்த்தியாகராயர் திருநடநத்தைத்துதித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

118. திருந்தாடரவணியுந்தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய்திடுவார் - பொருந்த
ஒருகாலேயல்லவேயொண்டொடிக்காவன்
இருகாலுஞ்சந்துபோனால்.

இ - ள். திருந்து - திருத்தமாகிய, ஆடு அரவு அணியும் - படமெடுத்தாடும்இயல் புள்ள பாம்பைத்தரித்த, தென் கமலை ஈசர் - தென்கமலாபுரியிலெழுந்தளிய சிவபெருமானனவர், பொருந்த ஒருகாலே அல்லவே - பொருந்த ஒருதரமேயல்லவே, ஒள்தொடிக்கு ஆ - ஒப்பமாகிய வளையலி

யணிந்தவளாகிய பாவையின்பொருட்டு, அன்று - அந்நாள், இருகாலும் சந்துபோனால் - இரண்டுதரமுந்தூதுபோனால், இருந்து ஆடாது என்செய்திடுவார் - இருந்து ஆடாமல் என்செய்வார், ஏ - று.

சந்துபோதல் - உண்டைவிலகலுமாகும். திருநடனத்தைத் தூதுபோய் உண்டைவிலகியதனாலுண்டாகிய நோய் பொறுக்காமல் ஆடினதாகக் கற்பனைசெய்யப்பட்டது. இருகாலும் என்பது இரண்டு கால்களாலும் என்றும் பொருள்படும்.

ஆமூர்முதலியார் என்கிற பிரபுவைப் புகழ்ந்து பாடியது.

119. உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்புதோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திரிந்துவிட்டோமே - உள்ளபடி
ஆமூர்முதலியமரர்கோனிங்கிருக்கப்
போமூரறியாமற்போய்.

இ - ள். உள்ளபடி - உண்மையாக, ஆமூர்முதலி - ஆமூர் முதலியாரென்கிற, அமரர்கோன் இங்கு இருக்க - தேவேந்திரன் இவ்விடத்திருக்க, போமூர் அறியாமல் போய் - போகவேண்டிய ஊர் இன்னதென்றறியாமற் சென்று, உள்ளங்கால் வெள் எலும்பு தோன்ற - உள்ளங்காலிலுள்ள வெள்ளெலும்பு வெளிகாணும்படி, ஒருகோடி வெள்ளங்காலம் திரிந்துவிட்டோம் - வெகுகாலம் திரிந்துவிட்டோம், எ - று.

ஆறுமாதிவரப்பாடுமெனச் சிலர்வேண்டப் பாடியது.

120. கம்மாளனங்கிக்கணக்கனெனவேதுதித்தார்
செம்மான்சதுரைத்திருவாரசை - அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரிவாழும்வெள்ளாளனுமே
சேணியனுமன்றேதெரிந்து.

இ - ள். அம்மாகேள் - அம்மாகேட்பாயாக, வாணியனும் - சரசுவதியை (மனைவியாக) உடையவனாகிய பிரமனும், பொன் எரி - இலக்குமியாகிய அழகியை மனைவியாகவுடையனாய், வாழும் - வாழுகின்ற, வெள் ஆளனும் - வெண்மையாகிய பாற்கடலையுடையவனாகிய திருமாலும், சேணியனும் - சுவர்க்கலோகத்தையுடையவனாகிய இந்திரனும், தெரிந்து - அறிந்து, செம்மான் சதுரைதிருஅரசை - செவந்த மானைத்தாங்கிய சதுரகிரிக்கு வேந்தனாகிய சிவபெருமானை, கம் ஆளன் - கபாலத்தையுடையவன், அங்கிக்கண்ணக்கன் - நெருப்புக்கண்ணையுடையவன், எனதுதித்தார் - என்று தோத்திரம் பண்ணினார்கள், எ - று.

செம்மான் - சக்கிலியன்.

திருவாரூர்த் தியாகராஜருக்குத் திருமால் வாகனமானதைப் பாடியது.

121. பாரளக்குந்தூதுசெல்லும்பையரவின்மேனடிக்கும்
சீரகலிசாபத்தைத்தீர்க்குமே - ஊரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந்தையலாய்காாநீல
கண்டத்தாரூரான்கழல்.

இ - ள். தையலாய் - பெண்ணே, கார்நீலகண்டத்தார் - மிக்ககரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானார், ஊர் - ஏறிநடாத்திய, ஆன் - (திருமாலாகிய) இடபத்தின், கழல் - அடி, பார் அளக்கும் - பூமியையளக்கும், தூதுசெல்லும் - தூதுபோகும், பைஅரவின்மேல் நடக்கும் - படத்தையுடைய (காளிங்கன் எனனும்) பாம்பின்மீது நடம்பண்ணும், சீர் அகலி சாபத்தை தீர்க்கும் - சிறப்பையுடைய அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கும், ஊர் அருகில - ஊரருகிலுள்ள, சண்டம் - வேகமாக வோடுமியல்புள்ள, சகடு - வண்டிலை, உதைக்கும் - உதைக்கும், எ - று.

பாரளந்தது திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில். தூதுசென்றதும், அரவின் மேல் நடித்ததும், சகடுதைத்ததும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில். அகலிகைசாபந் தீர்த்தது ராமாவதாரத்தில் நீலகண்டத்து ஆரூரானகழல் எனப்பிரித்து, நீலகண்டத்தையுடைய திருவாரூரானது வாகனமாகிய திருமால என்று பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். கழல் - திருவடி, அது இங்கு சிவபெருமானுடைய திருவடிநிலையாகிய திருமாலுக்காயிற்று.

திருவீழிச் சிவபெருமானுக்குத் திருமால் விடையானதைப் பாடியது.

122. காலாற்படியளக்குங்கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ்சிங்கமாம - பாலாரும
ஆழியப்பிலேதுயிலுமைவர்க்குத்தூதாகும
வீழியப்பரேறும்விடை.

இ - ள். வீழியப்பர் ஏறும்விடை - வீழியப்பர் ஏறிநடத்துகிற (திருமாலாகிய) இடபம், காலால் படிஅளக்கும் - அடியினால் பூமியையளக்கும், கண் இடந்துபூசிக்கும் - கண்ணைத்தோண்டி (மலராகக்கொண்டு) அர்ச்சிக்கும், சேல் ஆம - மச்சாவதாரமெடுக்கும், கமடம் ஆம் - கூர்மாவதாரமெடுக்கும், சிங்கம ஆம-நரசிங்காவதாரமெடுக்கும, பால் ஆழி ஆரும் அப்பிலே துயிலும் - பாற்கடலாகிய நீரிலேதூங்கும, ஐவர்க்கு தூது ஆகும - பஞ்ச பாண்டவர்க்குத தூதாகிச்செல்லும், எ - று.

கண்ணிடந்து பூசித்ததாவது-திருமால் நாள்தோறும் நியமமாய் ஆயிரந் தாமரை மலர்களைக்கொண்டருச்சித்து வருங்காலத்தில், இவரதுபத்தியைச் சோதிக்கக்கருதின சிவபெருமான் ஒருமலரை மறைக்க, இவர் அக்குறையை நிரப்பத் தம்கண்ணைத்தோண்டி அருச்சித்தது. திருமால் படியளந்தது மாவலியின் வலியடக்க, மச்சாவதார மெடுத்தது சோமுகாசுரனைக்கொல்லுதற்கு, கமடமாகியது திருப்பாற்கடல் கடைகையில், மத்தாகிய மந்தர மலையைத் தாங்க. நரசிங்க மாகியது இரணிய கசிபனைக்கொன்று பிரகலாதனைக் காத்தற்பொருட்டு. கமடம்-ஆமை.

மதுரைச் சொக்கநாதரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

123. கடம்பவனச்சொக்கருக்குக்கண்ணன்றான்வேறே
இடம்பெரியகண்ணொன்றையீந்தான் - உடம்பதனிற்
சொம்பாதியானான்சுமக்கவெருதானான்
அம்பானான்றேவியுமானான்.

இ - ள். கடம்பவனச் சொக்கருக்கு-மதுரைச்சொக்கநாதருக்கு, கண்ணன்தான் வேறே - திருமால்தான வேறுவனோ (ஆகான், ஏனெனின்), இடம்பெரியகண் ஒன்றை ஈந்தான் - பெரிதாகிய இடக்கண்ணொன்றைத் தந்தான், உடம்பதனில் சொம்பாதி ஆனான் - உடம்பில் சரிப்பாதியானான், சுமக்க எருது ஆனான் - சுமக்க இடபமானான், அம்பு ஆனான் - பாணமானான், தேவியும் ஆனான் - மனைவியுமானான் (ஆதலால்) எ - று.

பாதியானது - இறுதிக்காலத்தில் திருமேனியின் ஓர்பக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தது. சுமக்க ஏருதானதும் அம்பானதும் திரிபுரசங்காரகாலத்தில். தேவியானது மோஹினியவதாரத்தில்.

திருக்கண்ணபுரத்திலிருக்குந் திருமாலை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

124. கண்ணபுரமாலேகடவுளினுநீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிகமொன்றுகேள் - முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தாமுயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை,
என்பிறப்பெண்ணத்தொலையாதே.

இ - ள். கண்ணபுரமாலே - திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளிய திருமாலே, கடவுளினும் - சிவபெருமானினும், நீ அதிகம் - நீ உயர்ந்தவன், உன்னிலும் யான் அதிகம் - உன்னினும் நான் உயர்ந்தவன், ஒன்றுகேள் - (நான் சொல்லுவதாகிய) ஒருசெய்தியைக் கேளாய், உயர்சிவனுக்கு ஒன்றும் இல்லை - உயர்ந்த சிவபெருமானுக்கு ஒருபிறப்புமில்லை, முன்னமே - முன்னே, உன்பிறப்போபத்து ஆம் - உன்பிறப்போபத்தாகும், என்பிறப்பு எண்ணத்தொலையாது - என்பிறப்பு அளவிட முடியாது (ஆதலால்), எ - று.

ஒன்றுமில்லாதவனினும் பத்துள்ளவன் அதிகன், அவனினும் மிகப்பலவுள்ளவன் அதிகன், ஆதலால் இவ்வாறுகூறினர். இதில் சிவனுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றிகழ்ந்ததுபோலக் கூறினும் பிறவியற்றவனெனப் புகழ்ந்ததாயிற்றெனக்கொள்க.

அமராவதி தருக்களிட்ட விருந்துண்டு அவனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

125. ஆனைகுதிரைதருமன்னனைதனைக்கொன்றகற்றி
சேனைமன்னரைக்காய்துன்றியவரை - பூநெயுடன்
கூட்டியமுதிட்டான்தருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டேவந்தேனவிருந்து.

இ - ள். குருக்கள் அமராபதியான் - அமராபதி குருக்கள் என்பவன், ஆனைகறி - ஆனைக்கறியும், குதிரைகறி - குதிரைகறியும், தரும் அன்னை தனைக்கொன்றகறி - பெற்றதாயைக்கொன்ற கறியும, சேனைமன் - கூட்டமாகப்பொருந்திய, நரைக்காய் - வெண்மையாய்க் காய்க்கிற, துன் - நெருங்கிய, தி - மதுரமாகிய, அவரை (கறி) - அவரைக்காய்க்கறியும், பூநெய்யுடன்கூட்டி - பொலிவைத் தருகிற நெய்யுடன்கலந்து, அமுதுஇட்டான் - அமுது படைத்தான், வீட்டில் - (அவனது) வீட்டில், விருந்து உண்டுவந்தேன் - விருந்துண்டுவந்தேன், எ - று.

விருந்துண்டு உவந்தேன் எனப்பிரித்து, விருந்துண்டு களித்தேன் எனினும் பொருந்தும். ஆனைக்கு அத்தியென்னும் பெயருண்டாதலால் ஆனைகறி என்றது அத்திக்காய்க்கறியை என்றும், குதிரைக்குமா என்னும் பெயருண்டாதலால் குதிரைக்கறி என்றது மாங்காய்க்கறியைஎன்றும், குலைசாய்த்தவுடனே தனக்குத் தாயாயிருந்த மரத்தை யழித்தலால் அன்னை தனைக்கொன்ற கறி என்றது வாழைக்காய்க்கறியை என்றும் கொள்க. பூநெய் - தேன் என்பாருமுளர். அது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது.

திருவாரூரில் ஒருகாலவிசேஷத்தில் கோயிலுக்குப்போனபொழுது
குருக்கள் பார்த்தியாகருக்கு வச்சிரப்பதக்கம் சமர்ப்பித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள், அதனால் சுவாமிதரிசநம் செய்வதற்குச்
சற்றுநேரம் தாமதமானதைப்பற்றிக் கோவங்கொண்டு,
அந்த வச்சிரப்பதக்கம் அறவும் அக்குருக்கள் பிரார்த்
தனையின்படி மறுபடியும் பொருந்திப்போகவும்
பாடிய வசையும் வசைமீட்சியும்.

126 அன்னவயல்சூழ்திருக்குமாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னமவயிரமிருக்குமே - முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ்சோழன்மகனைக்கொன்றும்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந்தான்.

இ - ள். முன்னம் - முன்னே, ஒருதொண்டன் மகனைக்கொன்றும் ஒப்பற்றசிறுத்தொண்டனது புதல்வனாகிய சீராளனைக்கொன்றும், சோழன் மகனைக்கொன்றும் - மனுநீதிகண்ட சோழனது புதல்வனாகிய வீதிவிடங்கனைக்கொன்றும், சண்டன் மகனைக்கொன்றும் - சூரியன் மகனாகிய யமனைக்கொன்றும், அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் வாழ்கின்ற, வயல் சூழ்ந்து இருக்கும் - வயல்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, ஆரூரான் நெஞ்சத்தில் - திருவாரூரை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது மனத்தில், இன்னம்வயிரம் இருக்குமே - இன்னம் வயிரமிருக்குமோ, எ - று.

இருக்குமே என்பதில் ஏகாரத்தை எதிர்மறையாக்கிவசைக்கும், அசையாக்கி வசைமீட்சிக்கும் கொள்க.

திருமலைராயனும் அதிமதுரகவியும் அறுபத்துநாலு தண்டிகைப்புலவர்களும் கேட்டவினாக்களுக்குக் காளமேகப்புலவர் யமகண்டத்திலிருந்து தக்க விடைகூறியதைக் குறித்து மகிழ்ந்து சம்மானியாமல், பொறாமையால் அவரை உபேக்ஷித்திருந்ததைப் பற்றி அவர் சினங்கொண்டு திருமலைராயன் பட்டணத்தில் மண்மாரிபெய்யப் பாடியவை.

127. கோளிருக்குமூர்கோள்கரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்றுகதறுமூர் - நாளையே
விண்மாரியற்றுவெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்தவான்.

இ - ள். கோள் இருக்கும் ஊர் - கோள்சொல்வோர் வாழும் ஊர், கோள் கரவு கற்ற ஊர் - கோளையும் வஞ்சகத்தையும் கற்றிருக்கிற ஊர், காளைகள் ஆய்நின்று, கதறும் ஊர் - இளைஞராய் நின்று கதறுகின்ற ஊர், (இது ஆதலால் இதில்) இந்தவான் - இந்தமேகம், நாளையே - நாளைக்கே, விண்மாரி அற்று - ஆகாயத்தினின்றும் மழைபொழிதலையொழிந்து, வெளுத்து - வெளுப்படைந்து, மிகக்கறுத்து - மிகவும் கறுத்து, மண்மாரி பெய்க - மண்மழையைப் பொழியக்கடவது, எ - று.

128. செய்யாதசெய்ததிருமலைராயன்வரையில
அய்யாவரனேயரைநொடியில் - வெய்யதழல்
கண்மாரியான்மதனைக்கட்டழித்தாற்போற்றீயோர்
மண்மாரியாலழியவாட்டு.

இ - ள். செய்யாத - செய்யவொண்ணாத தீச்செயல்களை, செய்த - பண்ணின, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனமலையில், அய்யா - என்தந்தையே, அரனே - பரமசிவனே, அரைநொடியில் - அரைநொடிப்பொழுதில், வெய்யதழல் கண்மாரியால - வெப்பமாகிய நெற்றிக்கண் நெருப்பு மழையால், மதனைக்கட்டழித்தாற்போல - மன்மதனைவலிகெட எரித்தாற்போல, தீயோர் - இந்நகரத்திலுள்ள தீயோரை, மண்மாரியால் - மண்மாரி பெய்தலால, அழிய - அழிந்துபோக, வாட்டு - வருத்தாய், எ-று.

வறும்புனங்கண்டுதலைவனிரங்கல்.

129. கம்பத்தானைக்கடையிற்கட்டினான்காலசாய
அம்பைத்தாவித்தான்காலானதே - வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள்பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்டபதி.

இ - ள். வய்புசெறி - புதுமைமிகுந்த, பூவைகாள் - நாகணவாய்ப் பறவைகளே, கிள்ளைகாள் - கிளிகளே, பூங்குயில்காள் - அழகாகிய குயில்களே, அன்றில்காள் - அன்றில்களே, பாவையாள் - பாவைபோலு முருவமுள்ள தலைவி, ஆண்ட - ஆண்டு கொண்டிருந்த, பதி - இடமானது, கம்பத்தானை - பத்துத்தலைகளையுடைய ராவணனை, கடையில்கட்டினான் - தன்வாயிலிற் கட்டிவைத்தவனாகிய வாலி, கால்சாய - வேரோடற்றுவிழ, அம்பைத்தாவித்தான் - அம்பை யேவினவனாகிய ஸ்ரீராமனது, கால் ஆனது - திருவடியாயிற்று, எ - று.

* அம்பைத்தாவித்தான் கால் - அரிதாள். இது அரிந்ததாள் என விரியும். தாவித்தான் தாபித்தான் என்பதன் திரிபு, அன்றித் தாவுவித்தான் எனினும் பொருந்தும். வறும்புனங்கண்டு தலைவனிரங்கலாவது தலைமகள் காத்திருந்த தினைத்தாள்கள் அரியப்பட்டும், தலைமகள் இற்செறிக்கப்பட்டும் இருந்தமைக்கண்ட தலைமகன்வருந்தி, அங்குள்ள பூவைமுதலியவற்றோடு கூறியிரங்கியது. இற்செறித்தல் - வீட்டிற்சேர்த்தல்.

ஒருகலியாணத்தில் சேஷையிட்டபோது அந்தத்தம்பதிகளைச் சிவனும்விஷ்ணுவும்காக்கவென்று ஆசீர்வதித்தது. சிலேடை.

130. சாரங்கபாணியாரஞ்சக்கரத்தர்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்தவுகிர்வாளர் - பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாகரினிதாயிவருமமைக்
காத்திடுவரெப்போதுங்காண்.

சிவன்.

இ - ள். சாரங்கபாணியர் - மானைத்தாங்கிய கையையுடையவரும், அஞ்சு அக்கரத்தர் - பஞ்சாக்ஷரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - பிரமனை, முன் - முற்காலத்தில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற அவயவமாகிய தலையைக்கிள்ளிய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, உமை ஆகர் - உமாதேவியைத் திருமேனியிலுடையவருமாகிய, இவர் - இந்தச் சிவபெருமானனவர்.

விஷ்ணு.

சாரங்கபாணியர் - சாரங்கமென்னும் வில்லைக் கையிலேந்தினவரும், அம்சக்கரத்தர் - அழகாகிய சக்கரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - கம்ஸனை, முன் - முன்னாளில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற உடலைநாசப்படுத்திய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளாயுதத்தையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, மை ஆகர் - கரிய திருமேனியையுடையவரும் ஆகிய, இவர் - இந்த விஷ்ணுவானவர்.

உம்மை - உங்களை, எப்போதும் - எக்காலத்திலும், இனிதாய் காத்திடுவர் - இனிதாக ரக்ஷித்தருள்வர் எ - று.

திருப்பனந்தாள் பட்டர்மேல் பாடியது.

131. *விண்ணீரும்வற்றிப்புவிநீரும்வற்றிவிரும்புமழைத்*
தண்ணீரும்வற்றிப்புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென்றுபசாரஞ்சொலியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான்றிருப்பனந்தாட்பட்டனே.

இ - ள். விண்ணீரும்வற்றி - விண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும்வற்றி, புவிநீரும்வற்றி - மண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும்வற்றி, விரும்பும் மழைத்தண்ணீரும்வற்றி - (யாவரும்) விரும்புகின்ற மேகத்திலுள்ள குளிர்ச்சியாகிய நீரும்வற்றி, புலவோர் தவிக்கின்றகாலத்தில் - வித்துவான்கள் தவிக்கின்ற காலத்தில், உண்ணீர் உண்ணீர் என்று - உண்ணுங்கள் உண்ணுங்களென்று, உபசாரம்சொல்லி - உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, உபசரித்து - உபசாரஞ்செய்து, தண்ணீரும் சோறும்தருவான் - தண்ணீரையும் சோற்றையும் உதவுவான், (அவன் யாவனெனின்) திருப்பனந்தாள் - திருப்பனந்தாள் என்னும் ஊரிலிருக்கிற, பட்டன் - பட்டன் என்பவன் எ - று.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மையைத் தரிசித்துப்பாடியது.

132. *விள்ளப்புதுமையொன்றுண்டாலவாயினின்மேவுதென்னன்*
பிள்ளைக்கொருகுலைமூன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே
கொள்ளிக்கண்ணனிட்டியாலோர்குரும்பைகுறைந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரண்டிளநீர்கச்சுறைந்ததுவே.

இ - ள். விள்ள - நான் எடுத்துச்சொல்வதற்கு, புதுமை ஒன்று உண்டு - புதுமையாகிய செய்தி ஒன்றுளது (அது யாதெனின்) ஆலவாயினில் மேவு - திருவாலவாயில்பொருந்திய, தென்னன்பிள்ளைக்கு - தென்னவன்பிள்ளையில், ஒருகுலை - ஒருகுலையுண்டு, (அதில்) மூன்றே குரும்பை பிடித்ததில் - மூன்று குரும்பைகளேபிடித்ததில, ஓர்குரும்பை - ஒருகுரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் - கொள்ளிக்கண்ணனானது, திட்டியால் - பார்வையால், குறைந்து-குறைவுபட்டு, உள்ளில் - உள்ளிடத்தில, அமிர்தம்பொதிந்த - நீர்நிறைந்த, இரண்டு இளநீர் - இரண்டிளநீர்கள், கச்சு உறைந்தன - கைத்துத்தோய்ந்தன, எ - று. இதைத் தென்னைபிள்ளைக்கும்,

ஆலவாயினில் மேவு - திருவாலவாயினில் பொருந்தியிருக்கிற, தென்னன்பிள்ளைக்கு-பாண்டியன் மகளுக்கு, ஒருகுலை மூன்றே குரும்பைபிடித்து-ஒருமாதிரி மூன்று குரும்பைபோன்ற தனங்களுண்டாகி, அதில் - அதில்,

ஓர் குரும்பை - ஒருகுரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் இட்டியால் குறைந்து - நெருப்புக்கண்ணனாகிய சோமகநாதனது பார்வையால் கருகி, அமிர்தம் உள்ளில்பொதிந்த - அமுதமானது உள்ளிடத்திற் பொருந்திய, இரண்டு இளநீர் - இரண்டிளநீர்களை நிகர்த்த தனங்கள், கச்சு உறைந்தன - கச்சின் கண்ணே தங்கின, எ - று. இதை மிகைநவிற்சியணியாகக் கொள்க.

தில்லைக்கோவிந்தராஜர் கால்மாட்டிலிருந்து சபாநாதர் நடனஞ் செய்வதைப் பாருமென்று வைணவர் அவமதித்துச் சொன்னபோது பாடியது.

133. ஆட்டுக்கிசைந்தவரம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமாலவடபாலினிற்காலெனநீநினையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ்செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றேயிடங்காணீட்டல்சொல்லவழக்கில்லையே.

இ - ள். ஆட்டுக்கு இசைந்தவர் - நடனஞ்செய்தற்கிசைந்தவராகிய, அம்பலவாணர் அவர்க்கு எதிரே - அம்பலவாணராகிய அவர்க்கெதிரில், மால் - திருமாலானவன், வடபாலினில் - வடபாரிசத்தில், கால்நீட்டிற்று என நீ நினையேல் - கால்நீட்டினதாக நீ நினைக்கவேண்டாம், சூடு - (நெற்றிக்கண்ணினது) நெருப்பினால், உற்ற முப்புரம் - பொருந்திய திரிபுரங்களையும், செற்றவர் தம்மை - அழித்தவரை, சுமந்து அலுத்த - சுமந்திளைத்த, மாட்டுக்கு - இடபத்துக்கு, கால்நீட்ட இடம் என் - கால்நீட்ட இடம் யாது, சொல்ல வழக்கு இல்லை - (இதனைச்) சொல்வது வழக்கன்று, எ - று.

இடபமாய்த்தாங்கின திருமாலுக்குக் கால்நீட்டல் சொல்வது பொருந்தாதென்பது கருத்து.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயனைத் தரிசித்து நீந்தாஸ் துதியாகப் பாடியது.

134. பாரூரறியபலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளூருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகனென்றேபெருமைப்பேறுபெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே.

இ - ள். பார் ஊர் அறிய - உலகத்திலுள்ள ஊர்களெல்லாம் அறியும்படி, பலிக்கு உழன்றீர் - பிச்சையின்பொருட்டு உழன்றீர், பற்றி பார்க்குமிடத்து - உற்று நோக்குமிடத்தில், இருக்க என்றாலும் - இருத்தற்காயினும், ஓர் ஊரும் இல்லை - ஒரு ஊராயினுமில்லை, உள் ஊரும் ஒற்றி - உள்ள ஊரும் ஒற்றி, பேர் - உமது பெயரை, ஊர் அறிய - ஊரார்எல்லாரு

மறியும்படி, தியாகர் என்று பெருமைபெறும்பெற்றீர்-தியாகர் என்று பெரிய பேரையும் படைத்தீர், ஆரூரிலே இருப்பீர் - இனி யாவருடைய ஊரிலே யிருக்கப்போகிறீர், இனி அம்பலத்தே போய்விடும்-இனி அம்பலத்துக்குப் போய்விடும், எ-று.

ஆரூர் - திருவாரூர் என்றும் மொருபொருள். அம்பலம்-பொது இடம், பொன்னம்பலம்.

ஒருநாள் சிவபெருமான் புறப்பாட்டைக்கண்டு நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது. இதில் ஒன்பது சாதிவந்தமைகாண்க.

135. வாணியன்பாடிடவண்ணான்சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுன்றொழத்தீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்கருமான்றுகிலினைக்கொண்டணிந்த
வேணியனானவனட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே

இ-ள். வாணியன்பாடிட - சரசுவதியையுடையவனாகிய பிரமன் பாடவும், வண்ணான் சுமக்க - வளமாகிய இடபம் (நந்தி) சுமக்கவும், வடுகன் செட்டி சேணியன்போற்ற - வைரவனும் முருகனும் இந்திரனும் தொழவும், கடல் பள்ளிமுன்தொழ - திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டோனாகிய திருமால்முன்னின்று வணங்கவும், தீகரும்பைகோணியன்வாழ்த்த - மதுரமாகிய கரும்பை வில்லாகவளைத்தவனாகிய மன்மதன் துதிக்கவும், கருமான் துகில்தனைக்கொண்டணிந்த வேணியனானவன் நட்டான் - யானையின் தோலையுரித்துத்தரித்த சடாபாரத்தையுடையவனாகிய சிவபெருமான் என்கிற (முக்கரணங்களுக்கும்) எட்டாதவன், புறப்பட்ட வேடிக்கை ஏ - புறப்பட்ட வேடிக்கைஎன்ன வியப்பு எ-று.

அதிமதுரகவிராயர் முதலானோர் இவரைநோக்கி நீர்யாவர் என்று கேட்டபோது விடைகூறியது.

136. கழியுந்தியகடலுப்பென்றுநன்னூற்கடலின்மொண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்காலைவைத்துவன்கவிதை
மொழியும்புலவர்மனத்தேயிடித்துமுழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம்புறப்பட்டதே.

இ-ள். கழி உந்திய கடல் - கழியினிடத்துச் செல்லுகின்ற கடல் நீரானது, உப்பு என்று - உப்பாயிருக்கின்றதென்று (அதனையொழித்து), நல்நூல் கடலில்மொண்டு - நல்லசாஸ்திரமாகிய கடலில் (அதனசாரமாகிய நீரை) முகந்து, வழியும் - (அருவியாறுகள்) வழிந்தோடுகின்ற, பொதியவரையினில் - (தமிழ்பிறந்த) பொதியமலையில், கால்வைத்து - காலூன்றி, வல்கவிதைமொழியும் புலவர்மனத்தே இடித்து - கடுமையாகிய கவிகளைப்பாடுகின்ற புலவர்களுடைய மனத்தின்கண்ணே (அச்சமுண்டாக) இடித்து, முழங்கி மின்னி கவிபொழியும்படிக்கு - (அவர்கள் காதுகள்

செவிபட) கர்ஜித்துக் (கண்கூச) மின்னிக் கவியாகிய (மழையைப்) பொழியும் பொருட்டு, காளமேகம புறப்பட்டது - கரியமேகம் வெளிப் பட்டது, எ - று.

தன்பெயர்காளமேகம் என்றதற்கு இவவாறுகூறினார்.

திருவரங்கனை மணியாகச் சிலேடித்துப் பாடியது.

137. பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமரங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே.

இ - ள். ஓங்கும - உயர்ந்த, அரங்கம் - திருவரங்கமாகிய, திருப் பெட்டகத்துள் - அழகாகிய பெட்டியிலிருக்கின்ற, ஒருமணி - ஒப்பற்ற ரத்நமானது, பாஙகுபெறும - அழகுபெற்றிருக்கும், திரு ஐந்நூற்று இரட் டிப்பண விடையில்தூங்கும் - அழகாகிய ஆயிரம பணவெடையென்னும் நிறைபெற்றிருக்கும், அதில் ஒருமா ஏற்றம் உணடு - அதில் ஒருமா அதிக முண்டு, சுரர்முனிவா அவர் செப்பிற்கு அடங்காது - தேவர் முனிவராகிய அவர்களுடைய செப்பினுள் அடஙகாது, உலகம அனைததும்பெறும் - உல கங்களெல்லாவற்றையும் (விலைமதிக்கப) பெறும், எ - று.

திருவரங்கனைக் குறிக்குமபோது, ஒருமணி - ஒப்பற்ற நீலமணியை நிகர்த்தரங்கநாதன, அழகைக்கொண்டிருக்கிற (ஆதிசேடனது) அழகிய ஆயிரம் பணமகுடஙகளினிடையே பளளிகொள்வான், அப்படி பள்ளி கொள்வதிலும் ஒப்பற்ற திருமகளும் (திருமாரபில்) ஏறியிருத்தல் உண்டு, தேவர் முனிவர் என்னும் அவாகளுடைய சொல்லுக்கு அடஙகான், எல்லா வுலகங்களையும் படைததருளுவன எனப் பொருள்கொளக.

தில்லைக்கோவிந்தராஜர் கோயிலிலிருக்கும் நம்பியார் விஷ்ணுவே பரம் என்றதற்குப் பாடியது.

138 சத்தாதியைந்தையுந்தாங்காதெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுங்கண்களிரு
பத்தானவன்மைந்தன்பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்த
பித்தானவன்றனையோதெய்வமாகப்பிதற்றுவதே. [மூத

இ - ள். சத்தாதி ஐந்தையும் தாங்காததெய்வம் - சப்தாதிவிஷயங்க ளைந்தினையும் கொண்டிராத தெய்வமும், தனிமறையும் கத்தா எனும் தெய் வம் - ஒப்பற்ற வேதங்களும் கடவுளே யென்று துதிக்கின்ற தெய்வமும் ஆகிய சிவபெருமானை, அம்பலத்தே கண்டும் - பொன்னம்பலத்திற் கண் டிருந்தும், கண்கள் இருபது ஆனவன் மைந்தன் - இருபதுகண்களையுடை

யவருகிய ராவணன் புதல்வனாகிய இந்திரசித்து, பொய்த்தேவியைக் கொல்லப்பார்த்து அழ - பொய்த்தேவியாகிய (மாயாசீதையைக்) கொல்ல நோக்கியழுத, பிதற்றாளவனை தனையோ - பிதற்றுகிய திருமாலையோ, தெய்வமாக பிதற்றுவது - (நீங்கள்) தெய்வமாகக்கொண்டு பிதற்றுதல் செய்வது, எ - று.

திருவரங்கர் சந்நிதிக்கு முருகர்வர அவரது மயில்வாகநத்தைக் கண்டு அத்திருவரங்கரது அணையாகிய பாம்பு அஞ்சியதாகப் பாடியது.

139. திரண்டிமையோர்தொழுந்தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
றிரண்டுடையோனுமெதிர்சென்றதாலெதிர்ந்தார்தமைக்கண்
டருண்டெழுமைவர்க்குத்தேரூர்பவன்கொளணைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே.

இ - ள். இமையோர் திரண்டுதொழும் - தேவர்கள் கூடிவணங்குகின்ற, தென் அரங்கேசர் முன - தென்னரங்கநாதனுக்கெதிரில், ஆறிரண்டு செங்கைகள் உடையோனும் - பன்னிரண்டு திருக்கைகளையுடையவனாகிய முருகனும், எதிர் சென்றதால் - எதிரே போனதனால் (இவனது மயிலைக் கண்டு), எதிர்ந்தார் தமைக்கண்டு - எதிர்த்தவர்களாகிய துரியோதனாதியரை நோக்கி, அருண்டு எழும் ஐவர்க்கு - அஞ்சியெழுந்த பஞ்சவர் பொருட்டு, தேர் ஊர்ந்தவன் கொள் அணை - (அருச்சுனனுக்குத்) தேர் செலுத்தினவனாகிய திருமாலுடைய அணையாகிய பாம்பு, வெருண்டு புரண்டு - அஞ்சி புரண்டு, ஒருபுற்றைக் கடந்து - ஒருபுற்றைநடந்தொழி, ஒருபுற்றிற்புகுந்தது - ஒருபுற்றில் நுழைந்தது, எ - று.

கச்சியில் காமாக்ஷியம்மையைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

140 மாக்கைக்கிரங்குங்குருகும்வளர்சக்ரவாகப்புள்ளும்
தாக்கச்சரபங்குழைந்ததெவ்வாறுசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கிதிருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின்கீழிருக்குங்கருங்குயிலே.

இ - ள். சகதலத்தை ஆக்கி - உலகங்களைப்படைத்து, பெருக்கி - வளர்த்து, திரு அறச் சாலையில் - அழகாகிய தருமசாலையில், அன்னம் இட்டு காக்கைக்கு - அமுதுபடைத்துக் காத்தற்பொருட்டு, ஒருகொக்கின் கீழ் இருக்கும் - ஒருமாமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கருங்குயிலே - கருங்குயில் போன்றவளே, மா கைக்கு இரங்கும் குருகும் - மாந்தளிர்போன்ற உன்கையில் அணியப்பட்டொலிக்கின்ற வளையலும், வளர் சக்ரவாகப்புள்ளும் - வளராநின்ற சக்ரவாகப்பறவையை நிகர்த்த தனங்களும், தாக்கபடுதலால், சரபம் - சரபரூபியாகிய சிவபெருமான், குழைந்தது எவ்வாறு - குழைந்துபோயினதெப்படி, எ - று.

ஒருபெண்ணாகிய உனக்குச்சிவபெருமான் எப்படிக்குறைந்தார் என்றும் குயிலாகிய உனக்குச்சரபம் எப்படிக்குறைந்தது என்றும் இருவகையாகப் பொருள்கொள்க. காமாக்ஷியம்மை கம்பாநதியில் மணலிலிங்கஞ்செய்து பூசித்திருக்கும்போது வெள்ளம்வரக்கண்டு இலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டதனால் முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்புமபட்டுச்சிவலிங்கமழிந்தது என்பது கதை. "இருவறச்சாலையி லன்னமிட்டுக் காக்கைக்கு" என்றது முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் ஈராழிநெல்லைக்கொண்டு செய்வதைக் குறித்தது. குருகு, சக்ரவாகம், சரபம், காக்கை, கொக்கு, குயில், எனப்பறவைப்பெயர்கள் சொன்னயந்தோன்ற வந்தன. சிவபெருமான் சரபரூபங்கொண்டது இரணியசம்மாரஞ்செய்த நரசிங்கத்தைச் செயித்தற்பொருட்டு.

திருவாரூர்த் தியாகராயரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

141. தென்னொக்குஞ்சோலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான
என்னொக்குமென்னிலெரியொக்குமந்தவெரியிலிட்ட
பொன்னொக்குங்கொன்றைகரியொக்கும்வண்டுநற்பொற்ப
ணிசெய்,மின்னொக்குங்கங்கைகிழக்கோலனொக்குமவ்வெ
ண்பிறையே.

இ - ள். தென் ஒக்கும் சோலை - அழகுபொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்த, கமலைபிரான் - கமலாலயத்துக் கிறைவனாகியதியாகராயப்பெருமானது, செம்சடா அடவி - செவந்த சடைக்காடானது, என் ஒக்கும் என்னில் - எதனை நிகர்க்குமென்றால், எரி ஒக்கும் - நெருப்பை நிகாக்கும், கொன்றை - (அந்தச்சடையிலணிந்த) கொன்றை மலர்கள், அந்த எரியில இட்ட - அந்த நெருப்பின்மேலவைத்த, பொன் ஒக்கும் - பொன்னை நிகர்க்கும், வண்டு - (அந்தமலர்களின்மீது மொய்க்கின்ற) வண்டுகள், கரி ஒக்கும் - கரியைநிகர்க்கும், கங்கை - (அங்குள்ள) கங்கையானவள், நலபொன்பணி செய் மின் ஒக்கும் - நல்ல பொன்னாபரணங்களைச் செய்கின்ற (ஒரு) மாதைநிகர்ப்பள், அ வெள்பிறை - அந்தவெள்ளிய பிறையானது, கிழக்கோலன் ஒக்கும் கிழக்கம்மாளனை நிகர்க்கும், எ - று.

பிறை வளைந்திருததலால் கிழக்கோல்லனுக் குவமையாயிற்று.

திருநீல்சிவபெருமானது இடபவாகநசேவையைத் தரிசித்துப்பாடியது.

142. கரியொன்றுபொன்மிரும்பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெலவனலாத்தினிலேறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சோற்றினிலேறித்தெருட்டாந்துவர
நரியொன்றுசோநதக்கனலேறிவந்ததுநங்களத்தே.

இ - ள். கரி ஒன்று - ஒருயானை (கணபதி), பொன் மிரும்பை ஏற - பெருச்சாளியின் மீதேறிவரவும், கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ - (கற்கவேண்டிய வீட்டு நூல்களைக்) கற்றவர்சூழ்ந்து வணங்கும்படி, எரி ஒன்று செல்வன் - நெருப்புப் பொரியிற்றோன்றியமுருககடவுள், துலாத்தினில் ஏற - (துலாஸ்நாநகட்டமாகிய) மாயூரத்தின்மீது (மயிலின்மீது) ஏறிவரவும், இருண்ட மஞ்சு சொரிகின்ற நாகயின் - கறுத்தமேகங்கள் (மழையைப்) பொழிதற்கிடமாகிய (இமய) மலையிற்பிறந்த மின்கொடி போல்பவளாகிய உமாதேவி, சோற்றினில ஏறி தொடர்ந்துவர - அன்னவாகநத்திலேறித் தொடர்ந்து வரவும், நரி ஒன்று - சம்பு ஒன்று (பரமசிவன் ஒருவன்), சொந்தக்கனல் ஏறி - நமதியில் ஏறி (நந்தியின்மீதேறி), நம்களததேவந்தது - நம்மிடததே வந்தனன், எ - று.

நந்தி என்பதில் தி குறுக்கல். சாளி - பொன்னிட்டு வைக்கும் பை. பொன்மிரும்பை என்றதனால் பெருச்சாளியெனப் பொருளுணாக்கப்பட்டது. துலாஸ்நாநம் - ஐப்பசிமாசம காவேரிநதியில் மூழ்குதல்.

சிவபரமாகவும் விஷ்ணுபரமாகவும் சிலேடித்துப் பாடியது.

இது சந்திரோர்பாலம்பநம் என்னுந்துறை.

143. இருந்தாரைகேள்வனையோங்குமராவையெழுபுனலைத்
திருந்தாரைவன்னியைமுன்முடித்தோன்செய்யவேளைப்ப
ண்டு, தருந்தாதைநாயகன்சுந்தரன்றூதன்சமரிலன்று
பொருந்தாபுரத்திட்டதீப்போன்மதியம்புறப்பட்டதே.

சிவபரம்.

இ - ள். இருதாரைகேள்வனை - பெரிய நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய சந்திரனையும், ஓங்கும் அராவை-உயர்ந்த பாம்புகளையும், எழுபுனலை-(ஆகாயத்தினின்றும் பெருகி) எழுந்த கங்கையையும்,திருந்து ஆரா - திருத்தமாகிய ஆத்திமாலையையும், வன்னியை - வன்னியிலையையும், முன் முடித்தோன் - முன்னாளில் முடித்தவனும், செய்யவேளைப் பண்டு தரும் தாதை-முருகக்கடவுளை முன்னின்ற தந்தையும், நாயகன் - (எல்லார்க்கும்) இறைவனும், சுந்தரன் தூதன் - சுந்தரற்குத் தூதுசென்றவனும் ஆகிய சிவபெருமான், அன்று - அந்நாளில் நிகழ்ந்த, சமரில் - போரில், பொருந்தார் புரத்து-பகைவருடைய முப்புரத்தில், இட்டதீபோல் - மூட்டிவிட்ட நெருப்பைப்போல, மதியம் புறப்பட்டது - சந்திரன் புறப்பட்டது, எ - று,

விஷ்ணு பரமாகும்போது - தாரைகேள்வன் - வாலியெனவும், இருந்தார-பகைவர் எனவும், வன்னி-ஓரரக்கன் எனவும், வேள்-மன்மதன் எனவும், சுந்தரன் தூதன் - அழகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்குத் தூதனாகிய அநுமான் எனவும், புரம் - இலங்காபுரம் எனவும் கொள்க.

ஆற்றூரிலிருந்த சோமியென்னுந் தாசியின் அழகைக்கண்டு வியந்து பாடியது.

144. ஆராயுமுத்த மிழாற்றூரிற்சோமியழகுகண்டு
நாராயணனெடுமாலாகினனந்தநான்முகனும
ஓராயிரமடலூர்ந்தான் வின்மாரனுருவழிந்தான்
பேரானவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம்பெற்றனனே

இ - ள். ஆராயும் - (தமிழ்நாட்டாராலே) ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ் - முத்தமிழ் வழங்குமிடமாகிய, ஆற்றூரில்-ஆற்றூரிலுள்ள, சோமி அழகு கண்டு - சோமியின் அழகைப் பார்த்து, நாராயணன் - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவானவன், நெடுமால் ஆகினன் - பெரிய காமமயக்கமுடையனானன், அந்த நான்முகனும் - அந்தப்பிரமனும், ஓர் ஆயிரம்மடல் ஊர்ந்தான் - ஒப்பற்ற ஆயிரம்மடன் மாக்களையேறினன், வில்மாரன் உருஅழிந்தான் - (கரும்பு) வில்லையுடைய மன்மதன் உருவழிந்தான், பேர் ஆன வானவர் கோனும் - பெருமையுடையவனாகிய தேவேந்திரனும், கண ஆயிரம் பெற்றனன் - ஆயிரம் கண்களைப்படைத்தான், எ - று.

ஆயிரம் மடல் - தாமரைமலரொன்றும் வேறொரு பொருள்கொள்க. மடலூர்தலாவது - தலைமகன்தான் விரும்பிய நாயகியைப் பெறுமிடில் அவளைப் பெறும்பொருட்டுப் பனைமடலாற்செய்யப்பட்ட குதிரைமீதேறித் தெருக்களிற் செல்லுதல்.

திருவலஞ்சுழியில் விநாயகரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

145. பறவாததும்பிகருகாதவெங்கரிபண்புரணடே
இறகாததந்தியுருகாதமாதங்கமிந்துநுதல
திறவாதசிந்துரம்பூசாக்களபநெடுஞ்சுனையில்
பிறவாதவாம்பல்வலஞ்சுழிக்கேவரப்பெற்றனனே

இ - ள். பறவாததும்பி - பறக்காத வண்டும், கருகாதவெம் கரி-கருக்காதவெப்பமாகிய கரியும், பண் புரண்டு இறகாததந்தி-பண்கள் புரண்டு பெற்று இறகாததந்தியும், உருகாதமாதங்கம் - உருகாத அழகியதங்கமும், இந்துநுதல் திறவாதசிந்துரம் - அஷ்டமிசந்திரன்போன்ற (மாதரது) நெற்றியிலணியப்பட்டு ஒளிசெய்யாத சிந்துரமும், பூசாக்களபம் - பூசாத கலவைச்சந்தநமும், நெடுசுனையில்பிறவாத ஆம்பல் - நீண்டசுனைகளில் உண்டாகாத அல்லியும், வலஞ்சுழிக்கே வரப்பெற்றனன் - திருவலஞ்சுழியில் கிடைக்கப்பெற்றேன், எ - று.

தும்பி, கரி, தந்தி, மாதங்கம், சிந்துரம், களபம், ஆம்பல் இவையாவும் யானைக்குப் பரியாயப்பெயர்கள்.

திருத்தில்லையிலிருக்கும் கற்பகவிநாயகரைத் தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

146. கம்பமதகடகளிற்றானனதில்லைவாழுங்
கணபதிதன்பெருவயிற்றைக்கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருந்தாரயில்வேற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண்ணீராற்றினன்
பம்புசடாக்கனலனுமோநஞ்சுண்டானமால
பயமடைந்தானுமையுமுடல்பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவதவமேதேயென
றயனுமன்னமிறங்காமலலைகின்றானே.

இ-ள். கம்பமதகடம் களிற்றான் - கட்டுந்தறியிற் கட்டப்படுகிற மதம்பாய்கின்ற கவுளுள்ள யானைமுகத்தை யுடையவனாகி, தில்லைவாழும் - தில்லையில்வாழ்கின்ற, கணபதியின் பெருவயிற்றைக்கண்டு - விநாயகக்கடவுளது பெருவயிற்றைநோக்கி, உம்பர் எல்லாம் - தேவரெல்லாரும், வாடி - வாட்டமடைந்து, விழித்து இருந்தார் - (உறங்காமல்) விழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அயில்வேல் - கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தை, செங்கை உடைய - செவந்தகையின் கண்ணேயுடையனான, அறுமுகவனும் - ஆறு முகங்களையுடையவனாகிய முருகக்கடவுளும், கண்ணீர் ஆற்றினன் - கண்ணீர் ஆறாகப்பெருக அழுதான், பம்பு சடாக்கனலனும் - பரவிய நெருப்புக்கண்ணனாகிய சிவபெருமானும், நஞ்சு உண்டான் - (இறக்கக்கருதி) விஷத்தையுண்டான், மால் பயம் அடைந்தான் - திருமால் அச்சத்தையடைந்தான், உமையும் - உமாதேவியும், உடல்பாதி ஆனாள் - பாதியுடம்பாய் மெலிந்தாள், அயனும் - பிரமனும், அம்புவியைப் படைத்திடுவது - உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பது, அவமே என்று - வீணேயென்று, அன்னம் இறங்காமல் - சோறுமிறங்கப்பெறாமல், அலைகின்றான் - வருந்துகின்றான், எ-று.

விழித்திருந்தார், கண்ணீராற்றினன், பயமடைந்தான், உடல்பாதியானாள், அன்னமிறங்காமலலைகின்றான் என்பவற்றிற்கு முறையே இமையாதிருந்தார். கண்கள் பன்னிரண்டுமுடையனானான், பாற்கடலையடைந்தான், சிவபெருமான் திருமேனியிற் பாதியைப்பெற்றாள், அன்னவாகனத்தினின்று மிறங்காமல் திரிகின்றான் என வேறுமொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

கயிற்றுத்திருவிளா பெருமாளைத் தூக்கும்படி இவனை வருத்திச் சுமத்தியபோது பாடியது.

147. பாளைமணங்கமழுகின்றகயிற்றூற்றுப்பெருமாளேபழிகாரகே
ள், வேளையென்றாலிவ்வேளைபதினெட்டுநாழிகைக்குமேலாயிற்றென்
தோளைமுறித்ததுமன்றியானையுஞ்சுமக்கச்செய்தாய்
காளையினியார்சுமப்பாரொருநாளுமுன்கோயினுசந்தானே.

இ - ள். பூவைமணமகமழுகின்ற - தெங்கு கமுகு என்பவற்றின் பாளைகள் மணம்வீசுகின்ற, கயிற்றாற்றுப்பெருமானே - கயிற்றாற்றிலுள்ள பெருமானே, பழிகாரா - பழிகாரனே, கேள் - கேட்பாயாக, வேளையென்றால் - காலமோவென்றால், இவ்வேளை - இந்தககாலம, பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் ஆயிற்று - பதினைந்துநாழிகைப் பொழுதுக்குமேற்பட்டது, என் தோளைமுறித்ததும் அன்றி - என்தோள்களை முறித்ததுமல்லாமல், நம்பி யானையுங்கூட சுமக்கச்செய்தாய்-நம்பி யானையும் சுமக்கும்படிபண்ணினாய், இனி நாளை யார்சுமப்பார்-இனி நாளையதினம யார் உன்னைச்சுமப்பவர்,எந் நாளும் உன்கோயில் வாசமதான் - எக்காலமும் உனகோயில் வாசத்தையே யடைந்திருக்கும, எ - று.

திருமலைராயன் கீர்த்தியைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

148 வீமனெனவலிமிகுந்ததிருமலைராயன்சீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்,
தாமரையினயனோடிச்சத்தியலோகம்புகுந்தான்சங்கபாணி
பூமிதொட்டுவானமட்டும்வளர்ந்துநின்றான்சிவன்கயிலைப்பொருப்பி
லேறிச்,சோமனையுந்தலைக்கணிந்துவடவரைத்தண்டாலாழுஞ்சோதி
த்தானே.

இ - ள். வீமன் எனவலிமிகுந்த - வீமன்போலவலிமிகுந்த, திருமலைராயன் - திருமலைராயனது, சீர்த்தி வெள்ளம்பொங்க-கீர்த்தியாகிய பிரவாகம் பொங்கியெழவே, தாமரையின் அயன் ஓடி - தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமனோடி, சத்தியலோகம்புகுந்தான் - சத்தியலோகத்தில் நுழைந்தான், சங்கபாணி - சங்கத்தைக் கையிலுடையவனாகிய திருமால், பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்து நின்றான் - பூமிதொடங்கி ஆகாயமளவும் உயர்ந்து நின்றான், சிவன் - சிவபெருமான், கயிலைப்பொருப்பில் ஏறி - கைலாயமலை மேலேறி, சோமனையும் தலைக்கு அணிந்து - அரையாடையையும் தலையில் தரித்து, வடவரைத்தண்டால் - வடமேருமலையாகிய மூங்கிற்றண்டினால், ஆழம்சோதித்தான - ஆழத்தைச் சோதனைசெய்தான், எ - று.

சோமன் - சந்திரன்.

திருத்துருத்தியென்னுந்தலத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கச்சென்ற போது அவ்விடத்திலுள்ள குருக்கள்மார், புங்கமொட்டாம பங்கிகொண்டது, புளியம்பழமொட்டாங்கியங்கொண்டது,வெட்டிநரங்கியவெள்வேலங்கொம்பங்கிக் கொண்டதுஎன்னுமிவற்றை இருவெண்பாவிலடக்கிப்பாடவேண்டுமென்ன. எங்கள் மடத்துக் கெரிகரும்பு கொள்வது என்பதை முதலாகச் சொந்து வெண்பாவாய் அமைத்துக்காட்டியது. எரிகரும்பு - விறகு.

149. எங்கண்மடத்துக்கெரிகருமபுவெட்டுங்கு
ங்கொம்பங்கிங்கொளபதுபுளி - யங்கொம்பங்
கிங்கொன்பதுவெட்டிநறுக்கியவெள்வே
லங்கொம்பங்கிங்கொன்பது.

இ - ள். வெளிப்படை.

எழுத்தாணியென்றெடுத்து சூரிக்கத்தியென்று முடிக்கவேண்டுமெனச் சிலர்கேட்க அவ்வாறே பாடியது.

150. எழுத்தாணிதுபெண்ணிதனைமுனிகாதில்
வழுத்தாரணக்குகனைவாதுக் - கழைத்ததுவும்
மாரன்கைவின்மான்முன்காத்ததுவுநன்றாகுந்
தீரமுள்ளசூரிக்கத்தி.

இ - ள். இது ஆண் எழுத்து - இது ஆணெழுத்தாம், இது பெண் எழுத்து - இது பெண்ணெழுத்தாம் (என்று), இதனை - இந்த விவரத்தை, முனிகாதில் - அகத்தியமுனிவரது செவியில், வழுத்து - உபதேசித்தருளிய, ஆரணம் குகனை - வேதப் பிரதிபாத்தியனான முருகக்கடவுளை, வாதுக்கு அழைத்ததுவும் - போருக்கழைத்ததுவும், நன்று ஆகும் தீரம் உள்ள சூர் - சிறப்பாகிய தீரகுணமுள்ளசூரன், மாரன் கை வில் இக்கு - மன்மதனது கை வில்லாயிருப்பதுவும் கரும்பாகும், மால்முன்காத்ததுவும் அத்தி - திருமால் முற்காலத்தில் காத்ததுவும் யானையாகும், எ - று.

சூரிக்கத்தி என்பதனைசூர் இக்கு அத்தி எனப்பிரித்துக்கொள்க. அத்தி என்றது கஜேந்திரனை. ஆணெழுத்து - குறெழுத்து, பெண்ணெழுத்து - நெட்டெழுத்து. இவற்றை யுணர்த்தினான் என்றதனால் இலக்கணவரம்பை ஆதியந்தமாகக் கற்பித்தானென்றதாயிற்று.

பதினாறுபேறு இவையென்பது.

151. துதிவாணிவீரம்விசயஞ்சந்தானந்துணிவுதனம்,
அதிதானியஞ்சவுபாக்கியம்போகமறிவழகு
புதிதாமபெருமையறங்குலநோயின்மைபூண்வயது
பதினாறுபேறுந்தருவாய்மதுரைப்பராபரனே.

இ - ள். துதி - புகழ், வாணி - கல்வி, வீரம் - வீரத்தன்மை, விசயம் - வெற்றி, சந்தானம் - பிள்ளைகள், துணிவு - துணிதல், தனம்-பொன், அதிதானியம் - மிகுதியாகிய தானியம், சவுபாக்கியம் - சிறந்த பாக்கியம், போகம் - (மாதரது) அநுபவம், அறிவு - ஞானம், அழகு - சௌந்தரியம்,

புதிது ஆம்பெருமை - நூதனமாகிய பெருமை, அறம் - தருமம், குலம் - உயர்குலம், நோயின்மை - ஆரோக்கியம், பூண் - ஆபரணம், வயது-ஆயுள் என்னும், பதினாறுபேறும் தருவாய் - பதினாறுபேற்றையும் தந்தருள்வாய், மதுரை பராபரனே - மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பராபரனே,

ஸ்ரீரங்கத்துவைணவர், திருமால் உலகத்தையுண்டருளினபோது, சிவன் எங்கேயிருந்தார் என்றதற்கு விடையாகச்சொல்லியது.

152. அருந்தினனண்டமெலாமன்றுமாலீசன்
இருந்தபடியேதென்றியம்பின் - பொருந்திப்
பருங்கவளம்யானைகொளப்பாகனதன்மீதே
இருந்தபடியீசனிருந்தான்.

இ - ள். அன்று - அக்கடைகாலத்தில், மால் - திருமாலானவன், அண்டம் எல்லாம் அருந்தினன் - உலகங்களையெல்லாம் உண்டான், (அப்பொழுது) ஈசன் இருந்தபடி ஏது-சிவனிருந்த விதம் யாது, என்று இயம்பின் - என்று கேட்பின், யானை - யானையானது, பருகவளம்கொள்ள - பெரியகவளத்தையுட்கொள்ள, பாகன் - (அதைச்செலுத்தும்) பாகன், அதன்மீதேபொருந்தி இருந்தபடி - அதின்மீதிற்றானே பொருந்தியிருந்தாறபோல, ஈசன் இருந்தான் -சிவபெருமானிருந்தான், எ - று.

யானை கவளங்கொள்ளும்போது பாகன் அதின் பிடர்மீதிருந்தாற்போல, திருமால் உலகத்தை யுண்ணும்போது சிவபெருமான் அவன்மீது தங்கியிருந்தார் என்பது கருத்து.

ககரவருக்கத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

153. காக்கைக் காகாகூகை கூகைக்கா காகாக்கை
கோக்குக்கூ காக்கைக்குக் கொக்கொக்க - கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக் கைக்கைக்காகா.

இ - ள். கூகை காக்கைக்கு ஆகா - கூகை (பகற்காலத்தில்) காக்கைக்கு எதிர்நிற்றல்கூடாது, காக்கை கூகைக்கு ஆகா - காக்கை (இராக்காலத்தில்) கூகைக்கு எதிர்நிற்றல்கூடாது, காக்குஐக்கு - கற்பகதருச்சோலைக்கிறைவனாகிய இந்திரனுக்கும், கைக்கைக்கு ஆகா - (காலமல்லாக் காலத்தில்) பகைவனை கொல்லுதற்கிசையாது, (ஆதலால்) கோக்கு - அரசனுக்கு, கூ - பூமியை, காக்கைக்கு - ரக்ஷிக்கவும், கைக்கைக்கு - பகைவனாக்களையவும், கொக்கு ஒக்க - காலம்வாய்க்குமளவும் கொக்கைநேர்த்து அடங்கியிருக்கக் கடவன், எ-று.

வல்லினத்தில் ஒருபாடல்பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

154. துடித்துத்தடித்துத்துடுப்பெடுத்தகோடல
தொடுத்ததொடைகடுக்கைபொன்போற் - பொடித்துத்
தொடைபடைத்ததோடுடித்ததோகைகூத்தாட
கடிபடைத்துக்காட்டிற்றுக்காடு.

இ - ள். தடித்து துடித்து - மின்னல் மின்னினதனால், கோடல் துடுப்பு எடுத்த - காந்தள் துடுப்புகளையேந்தின (அரும்பின), கடுக்கை - கொன்றைகள், பொன்போல்பொடித்து தொடைதொடுத்த - பொன்போலரும்பிமாலையாகத் தூக்கப்பட்டன, தொடிபடைத்த தோள்துடித்த-வளையலையணிந்த தோள்கள்துடியாநின்றன, (ஆதலால்) காடு - காடானது, தோகை கூத்து ஆட - மயில்கள்நடனமாட, கடிபடைத்து காட்டிற்று - மணப்பந்தலின் தன்மையைப்பெற்றுக் காட்டிற்று, எ - று.

காந்தள் துடுப்பெடுத்ததை மணப்பந்தலிலுள்ள தீபத்திற்கும், கொன்றை பொன்போலரும்பிதொடை தொடுத்ததைப் பந்தலின் நாற்புறத்தும் தொங்குகின்ற பூமாலைக்கும், மயில் நடனமாடுதலை பந்தலில்கணிகைமாதர் நடனம்பண்ணுதற்கும், தோள்துடித்தலை மூங்கிலின் அசைதலுக்கும் உவமையாகக்கொள்க.

மெல்லினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

துறை - தாயிரங்கல்.

155. மானமேநண்ணுமனமென்மனமென்னும்
மானமான்மன்னுநனிநாணும - ஈனமா
மாறுமின்னன்மின்னிமுன்முன்னேநண்ணினும்
மாறுமணிமேனிமான்.

இ - ள். ஈனம் ஆம் - இழிவாகிய, ஆறு - நீங்காத, மின்னல்மின்னி - மின்னலானது மின்னி, முன்முன்னே நண்ணினும் - எதிரெதிரேவரினும், மாறு-ஒப்பாகாத, மணி-அழகாகிய, மேனி - வடிவையுடைய, மான்-(என்) பெண்ணானவள், என்மனம - என்நெஞ்சமானது, மானமே நண்ணுமனம் என்னும் - மானஞ்சிறிதும் பொருந்தாத நெஞ்சமாயிருக்கிறதென்பாள், நனிநாணும் - மிகவும் வெள்குவாள், (ஆதலால), மானம் மான்மன்னு - பெரிய யானைகளையுடைய அரசனே, (இவளைக் காக்கவேண்டும்) எ - று.

இடையினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

156. விரவலராய்வாழ்வாரைவெல்வாயொழிவாய்
இரவுலவாவேலையொலியே - வரவொழிவாய்
ஆயர்வாயேயரிவையாருயிரையீராவோ
ஆயர்வாய்வேயோவழல.

இ - ள். இரவுஉலவாவேலை ஒலியே-இராக்காலத்திலும் அடங்காத கடலோசையே, வீரவலர் ஆய்வாழ்வாரை வெல்லல் ஒழியாய் - தனியாய் வாழ்வோரை வருத்துதலை நீங்குவாய், வரவு ஒழியாய் - உன்வருகையைத் தவிர்வாய், அரிவை - (இந்தப்) பெண்ணினது, ஆர் உயிரை-அரியவுயிரை, ஆயர்வாயே ஈராவோ - தாய்மார்களுடைய (பழிதூற்றுகிற) வாய்களே பிளக்காவோ, ஆயர் வாய் வேயோ - இடையர் வாயில்வைத்தூதுகின்ற வேய்ங்குழலோ, அழல் - நெருப்புப்போல ~~சுடுகின்~~றது, எ - று.

கடலோசையே, தாய்மார் பழிதூற்றலும், வேய்ங்குழலோசையும் இவளுயிரை வருத்தலமையாதோ, நீயும் வருத்த வேண்டுமோ என்பது கருத்து.

சிவபெருமான்நஞ்சுண்டதைச்சிறப்பித்துப்பாடியது.

157. கடுக்கைமுடியானேகாலைமுடித்தாற்போல்
கடுத்கைமுடியானாயிற்காணார் - கடுக்கை
உரலடிமீதுற்றானும்பர்களுமற்றும்
உரலடிமீதுற்றானூர்.

இ - ள். கடுக்கை முடியான் - கொன்றை மாலையையணிந்த பரம சிவனை, முன் - முற்காலத்தில், காலைமுடித்தாற்போல - யமனைக்கொன்றது போல, கடு - நஞ்சை, கை-தன்கையில், முடியான் ஆயின்-அடக்கானாயின், கடுக்கை - வேகத்தையும் துதிக்கையையுமுடைய, உரலடிமீது உற்றானும் - (வெள்ளை) யானைமீதேறின இந்திரனும், உம்பர்களும் - தேவர்களும், மற்றும் - மேலும், அடி - தன்காலானது, உரல்மீது உற்றானும் - உரலின்மீது பொருந்தப்பெற்றவனாகிய கிருஷ்ணனும் (திருமாலும்), ஊர்காணார் - (தத் தம்) உலகங்களைக்காணாதழிவர், எ - று.

காலனை என்பது கால் என ஈறுதொகுத்து நின்றது.

கடைமோழிமாற்று.

158. கடம்பற்கெண்டோளயற்குக்கண்பதினைந்தாமால்
கடம்பற்கோலவாய்கையைந்தே - கடம்பற்கோ
டானைமுகற்காயிரங்கண்ணாகண்டலற்கிலமபா
டானைமுகற்காறிரண்டுகை.

இ - ள். ஆறிரண்டுகை கடம்பற்கு - கடப்பமாலையைத்தரித்த முருகக்கடவுளுக்கு பன்னிரண்டு கைகளுண்டு, எண்தோள் அயற்கு - பிரமனுக்கு எட்டுத்தோள்களுண்டு, கடம்பற்கு கண்பதினைந்தாம் - கடப்பமாலையைத்தரித்த சிவனுக்குப் பதினைந்துகண்களுண்டு, கடம் - மதநீரையும், பல்கோடு - பல்லாகிய கொம்பையும், ஆனைமுகற்கு - யானைமுகத்தையு

முடைய விநாயகர்க்கு, நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயும், கை ஐந்து - ஐந்துகைகளும் உண்டு, ஆகண்டலற்கு ஆயிரங்கண் - இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களுண்டு, ஆன் - இடபவாகனத்தையுடைய, ஐமுகற்கு - ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவனுக்கு, இலம்பாடு - தரித்திரமுண்டு. எ-று.

சிவனுக்கு முகமைந்தாதலால் முகமொன்றுக்கு மூன்றுகண் விழுக்காடு ஐந்துமுகங்களுக்கும் பதினைந்து கண்களாயின. இலம்பாடு என்றது பலியேற்றலைக்குறித்தது.

அதிமதுரகவிராயனுடைய கட்டியங்காரன் கூறுங்கட்டியத்தைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

159. அதிமதுரமென்றேயகிலமறியத்
துதிமதுரமாயெடுத்துச்சொலவும் - புதுமையென்ன
காட்டுச்சரக்குலகிற்காரமில்லாச்சரக்குக்
கூட்டுச்சரக்கெனவேகூறு.

இ-ள். அதிமதுரம் என்று---, அகிலம் அறிய - உலகமறியும்படி, துதி-தோத்திரத்தை, மதுரமாய்எடுத்துசொல்லும்-(நீங்கள்)மதுரமாயெடுத்துச் சொல்லுகின்ற, புதுமை என்ன - அதிசயமென்ன, (இப்படிச் சொல்லுவதிலும்), காட்டுச்சரக்கு - காட்டிலுண்டாகிய சரக்கும், உலகில்காரம் இல்லாசரக்கு - உலகத்தில காரமில்லாதசரக்கும், கூட்டுச்சரக்கு - (தனியே பிரயோகியாமல் வேறு சரக்குகளோடு) கூட்டிப் பிரயோகிக்கப்படும் சரக்கும் ஆகிய, அதனை-அந்தச்சரக்கை, கூறு - எடுத்துச்சொல்வீர், எ-று.

அதனை என்றது அந்தமலைக்குன்றி மணிவேரை என்றபடி. அதிமதுரம் என்னுஞ் சொற்பொருள் உமதுதலைவன் எனபது பொருந்தாது மலைக்குன்றிமணி வேருக்குப்பொருந்தும் ஆதலால் அதைப்புகழ்ந்து சொலவாய என்பது கருத்து.

அதிமதுரகவி காளமேகப் புலவனைநோக்கிக் கூறியது.

160. மூச்சுவிடு முன்னமே முந்நூறு நானூறும்
ஆச்சென்றா லைந்நூறுமாகாதோ பேச்சென்ன
வெள்ளைக் கவிகாள மேகமே யுன்னுடைய
கள்ளக் கவிக்கடையைக் கட்டு.

இ-ள். வெள்ளைக் கவிகாளமேகமே - வெள்ளைப்பாடல்களைப் பாடித்திரிகின்ற காளமேகமே, மூச்சுவிடுமுன்னமே - மூச்சுவிடுதற்குமுன்னே, முந்நூறும் நானூறும் ஆகாதோ-முந்நூறு அல்லது நானூறுபாடல் பாடப் போகாதோ, மூச்சு ஆச்சு என்றால் - மூச்சுவிட்டு, ஐந்நூறும் ஆகாதோ - ஐந்நூறுபாடல் வரையிலும்பாடியாகாதோ, பேச்சு

என்ன - (இதற்குஇத்தனை) பேச்சென்ன, உன்னுடைய கள்ளக் கவிக் கடையைக்கட்டு - (வீண் ஆடம்பரமாக) உன்னுடைய கள்ளக் கவிக் கடையைபரப்பவேண்டாம் (இம்மட்டில்அதை) கட்டிவை, எ - று.

நடேசர்மீதுபாடிய நிந்தாஸ்துதி.

161. வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண் டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பாலடிக்கவிக் காசினியில்
அல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பலவாணற்கொ ரன்னைபிதா
இல்லாத தாழ்வல்லவோவிங்ஙனேயெளி தானதுவே.

இ - ள் இக்காசினியில் - இந்தப்பூமியில், அல் ஆர்பொழில்தில்லை அம்பலவாணற்கு - இருளடைசோலைசூழ்ந்த சிதம்பரத்தின் கண் உள்ள பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவனாகிய நடேசப்பெருமானுக்கு, ஓர் அன்னை பிதா இல்லாத தாழ்வு அல்லவோ - ஓர்தாயும் தகப்பனும் இல்லாத குறைவினால் அல்லவா, ஒருவன்வெகுண்டு - ஒருவன்கோபித்து, வில்லால் அடிக்க - வில்லால் அடிக்கவும், செருப்பாலுதைக்க - செருப்பாலுதைக்கவும், கல்லால் எறிய - கல்லால்வீசவும், பிரம்பால அடிக்க - பிரம்பாலடிக்கவும், இங்ஙனே எளிதானது - இவ்வாறு எளிதாய் முடிந்தது, எ - று.

வில்லால் அடித்தவன் - அர்ச்சுனன், இவன்பாசுபதாஸ்திரம் பெறச் சிவபெருமானைநோக்கித் தவஞ்செய்கையில் துரியோதனனுடைய ஏவுதலால் அந்தவதத்தை அழிக்கப்பன்றியின உருவங்கொண்டுவந்த மூகாசுரனைக் கொன்று அர்ச்சுனனைக்காக்கச் சிவபெருமான் வேடருபந்தரித்து, அப்பன்றியை நாதந்திக்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனோடு விளையாட்டாகப் போர்புரிகையில், அர்ச்சுனன் சிவபெருமான்விட்ட சுனையால் தன்வில்லின்நாணறற போதுவெகுண்டு சிவபெருமானை வில்லால் அடித்தனன். செருப்பாலுதைத்தவர் - கண்ணப்பநாயனார் கல்லாலெறிந்தவர் சாக்கியநாயனார். பிரம்பாலடித்தவன-பாண்டியன.

முருகவேள்குறத்தியைமணந்தானென்றுசிவன்முதலானோர்வருந்திநஞ்சுண்டல்முதலானவற்றைச்செய்தார்களெனக்கற்பித்துப்பாடியது.

162. மருகிருக்கும் வேளூரின் வயித்திமகன் குறமகளை மணந்தா னென்றே, உருகியர னஞ்சுண்டா னுமையவளுந் தவம்புரிந் தா ளுயர்மானமேனி, கருகிமிக மனமடின்றான் கமலன்முக நாலானான் கடவுளோர்கள், இருவிழியு மிமையாம லிரவுப்க் லுறங்காம லிருக்கின்றாரே.

இ - ள். மருகு இருக்கும் - மகரவாழைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, வேளூரின் - வேளூரிலிருக்கிற, வயித்திமகன் - வயித்திமகனானவன், குறமகளைமணந்தான் என்று - குறப்பெண்ணை மணஞ்செய்துகொண்டானென்று, அரன் உருகி நஞ்சு உண்டான் - சிவபெருமான் மனங்கரைந்து விஷத்தைப் பருகி

னுன், உமையவளும் தவம்புரிந்தாள் - உமாதேவியும் தவத்தைச்செய்தாள் - உயர்மால்-உயர்ந்த திருமாலானவன், மேனிமிகக்கருத்து - உருவம்மிகக்கறுத்து, மண்தின்றான் - மண்ணையுண்டான், கமலன் - பிரமன், முகம்நால் ஆனான் - முகமிறங்குநாலை யுடையவனானான், கடவுளோர்கள் - தேவர்கள், இருவிழியும் இமையாமல் உறங்காமல் இருக்கின்றார் - இருகண்ணும் இமைக்காமலும் இராப்பகல்கள் உறங்காமலும் இருக்கின்றார்கள், எ - று.

அரன் முதலியோர் நஞ்சுண்டல்முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் வேறாயிருக்க முருகன் குறப்பெண்ணைமணந்தமை காரணமாகக் கற்பித்துரைத்தனர். வயித்திமகன் - வயித்தீச்சுரன் மகனாகிய முருகக் கடவுள். நாலுதல் - தொங்குதல்.

ஸ்ரீரங்கத்தில்ஒருத்திவீட்டில்சாப்பிட்டசாப்பாட்டைநிந்தித்துப்பாடியது.

163. நீச்சாற் பெருக்கிடு காவேரியாற்றை நிலைநிறுத்திச்
சாய்ச்சாளிலைக்கறிச் சாற்றையெல்லாமது தானுமன்றிக்
காய்ச்சாப்புளியு நற்கல்லுடன் சோறுங் கலந்துவைத்த
ஆய்ச்சாளை யான்மறவேன் மறந்தான்மன மாற்றிடுமே.

இ - ள். நீச்சால்பெருகிடு - நீச்சுநிலையால் பெருகியோடுகிற, காவேரி ஆற்றை நிலைநிறுத்தி - காவேரிநதியைத்தடுத்து, இலைக்கறி சாற்றையெல்லாம் சாய்ச்சாள் - கீரைச்சாற்றையெல்லாம் சாய்த்தாள், அதுதானும் அன்றி - அதுவுமன்றி, காய்ச்சாப்புளியும-பச்சைப்புளியையும், கல்லுடன் சோறும் - கல்லோடுகூடிய சோற்றையும், கலந்துவைத்த-கலந்துபடைத்த, ஆச்சாளையான்மறவேன் - ஆச்சாளை நான்மறக்கமாட்டேன், மறந்தால் - மறந்தேனாயின், மனம்ஆற்றிடுமே - என்மனம பொறுக்குமோ, எ - று.

ஆற்றிடுமேஎன்பதில் ஏகாரம்வினா.

ஒருவேசையானவள் கதைசொல்லச்சொன்னபோது பாடியது.

164. சோமன் புறப்படத் தென்றலும்வீசத் துயிலொழிய
யாமங்க டோறுங் குயில்வந்துகூவி டந்நேரத்திலே
நாமும்பிழைத்து மனிதர்முன் பேசிட நாமுமுண்டாய்க்
காமக்கலகந் தெளிந்தபின் றானுங் கதைசொல்வனே.

இ - ள். சோமன்புறப்பட - சந்திரன் உதிக்க, தென்றலும்வீச - தென்றற்காற்றுவீச, துயில்ஒழிய - நித்திரைநீங்க, யாமங்கள்தோறும் குயில்வந்துகூவிட - சாமங்கள்தோறும் குயில்வந்து கூவுகின்ற, அந்நேரத்தில் - அந்தவேளையில், நாமும்பிழைத்து - யாமும் (இறவாது) பிழைத்து, மனிதர்முன் பேசிட நாமும்உண்டாய் - மனிதருக்கெதிரில் பேசும்படி

நாமும்உண்டாயிருந்து, காமக்கலகம் தெளிந்தபின் - காமப்போர்தெளிந்த பிறகு, நானும்கதைசொல்வன் - நானும் கதைசொல்வேன், எ - று.

சோமன்புறப்பாடு முதலியவற்றிற்குத் தப்பிப்பிழைத்திருந்தால் கதை சொல்வேன் என்பதாம்.

ஒரு ஊரார்மேல் கோவங்கொண்டு, அந்தஊரிலுள்ள ஏரிஉடைந்து ஓட்டையேரியாகும்படி பாடியது.

165. கலங்கற் றுறையதனிற் காராளர் போதத்
தெலுங்கப்ப நாரணன் தெண்டிக்கச்-சலம்பெருகி
நட்டாறு கொண்டுகரை நன்று முடைந்து
கட்டா தொழிதல் கடன்.

இ - ள். கலங்கல் துறை யதனில் காராளர்போத-கலங்கல்போகுந் துறையில்வேளாளரை (நீரோட்டத்தோடு அடித்துக்கொண்டு)செல்லவும், தெலுங்கப்ப நாரணன் தெண்டிக்க - தெலுங்கப்ப நாரணன்தண்டிக்கவும், சலம்பெருகி - நீர்பெருகி, நட்டாறுகொண்டு - நட்டாற்றைத் தன்னுட் கொண்டு, கரைநன்றுய்உடைந்து—கரைமுழுதும் உடைய,நீர்கட்டாது ஒழிதல் - நீர்கட்டப்படாதொழிதலே, கடன்-முறைமையாகும், எ - று.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

166. திருமால்வாகனநாவா யிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோ கிலமிவ்வேழின்
உருவாமேழெழுத்துநடு வெனக்குச்செய்தான்
உடனுனபதினொன்றுந் தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினுன் றலையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தா னுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தா னுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும் பரமன்றானே.

இ - ள். இந்தபைம்பொழில் தில்லையுள் ஆடும்பரமன் - பசியசோலை சூழ்ந்த இந்தத் தில்லையில் நடனம்பண்ணுகிற மேலானவராகிய சிவபெருமான், திருமால்வாகனம் - கருடன் (நாகாரி), நாவாய் - தெப்பம் (கலம்), இராசியொன்று - கன்னி, சினை - (கவடு), தெவிட்டார் - ஆரார், மாதுலன் - மாமன், கோகிலம் - பல்லி, இ ஏழின் - இவ்வேழு சொற்களி லுள்ள, உருஆம் ஏழ்எழுத்துநடு - வரிவடிவாகிய நடுவெழுத்தேழையும், எனக்குசெய்தான்—,உடன்உன பதினொன்றும் தானேகொண்டான் - கூட இருந்தபதினொன்றையும தானேகொண்டு, (முறையே) ஒருபாகத்து இருத்தினன் - ஒருபங்கில்வைத்துக்கொண்டான், தலையில்ஏற்றான - சிரத்திலேற்

'றுக்கொண்டான், ஒருமதலைதனக்கு அளித்தான் - ஒருபுதல்வனுக்குத் தந்தான், உண்டான்—, பூண்டான்—, பரிவாய் - அன்போடு, ஓள்கரதது அமைத்தான் - அழகாகியகையில் அமைத்துக்கொண்டான், உகந்தான்- விரும்பினன், எ - று.

ஒருபாகத்திருந்தினுன கையிலேற்றான் எனச்சிலர்பாட மோதுவர், இப்பாடத்தில்கமளன்பதற்குகபாலம்எனப்பொருள்கூறலாம்-ஆயினும்கரத்தமைத்தான் எனமேல் வருகையால்தலையிலேற்றான் என்பதேசிறப்புடைத்து.

* நடுவிலுள்ள ஏழெழுத்துக்களையெடுத்துக்கொண்டு, காலன்வராமல் செய்தான் என்றும், நடுவெழுத்தொழியநின்ற முதலெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் முறையேசேர்த்துபெண்ணைப்பாகத்திருந்தினுன், நீரைத்தலையிலேற்றான், கனியைப் புதல்வனுக்குதந்தான், விஷத்தையுண்டான், ஆத்திமாலையைப் பூண்டான், மானைக்கையிலமைத்தான், பலியைவிரும்பினுன் என்றும் கூறுக.

* நா	கா	ரி
க	ல	ம்
க	ண்	ணி
க	வ	டு
ஆ	ரா	ர
மா	ம	ன்
ப	ல்	லி

கனிகொடுத்தசெய்தி-சிவபெருமான்கையிலிருந்த மாங்கனியை விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இருவரும் விரும்பிக்கேட்க, சிவபெருமான் அவ்விருவரையும் நோக்கி, உம்மிருவரில்யார் உலகமுழுதும் வலம்வந்து முன்னே என்னிடம் சேருகிறீர்களோ அவர்களுக்குகொடுப்பேனென்றுசொல்ல, சுப்பிரமணியர் மயிலின்மீதேறி உலகத்தை வலமவருமுன்னே, விநாயகர் எழுந்து சிவபெருமானை வலம்வந்து, உலகமெல்லாம் உனவடிவமாதலால் உன்னை வலம்வர்த்து, உலகத்தை வலமவந்ததாயிற்று என்றுசொல்ல, இந்நபுக்திக்குமெச்சிக் கனியைத்தந்தருளினர் என்பது.

நீர்நிறைப்பொருள்கோள்.

167. கூற்றுவனைவின்மதனை யரக்கர்கோவைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோளக
ளிறவெரிபபவிமையப்பெண் வெருவவேவக்
காறசொழிலானயனத்தால விரலாற்கறறைக்
கதிர்முடியாற்கரதலத்தாற் கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்து நெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னை புடையகோவே.

இ - ள். ஏற்று-எதிர்த்து, கூற்றுவனை-யமனையும், வில்மதனை - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனையும், அரக்கர்கோவை - அரக்கருக்கரசனுகியராவணனையும், கூன்நிலவை - வளைவாகிய பிறைசசந்திரனையும், குஞ்சரத்தை - யானையையும், இஞ்சிமூன்றை - மும்மதில்களையும், உலகுஇன்பு உற- உலகம் இன்பமடையவும், உருவம்மாள - உருவமழியவும், தோள்கள் இற- புயங்கள்முறியவும், எரிபட-விளங்கவும், இமையப்பெண்வெருவ - உமாதேவியஞ்சவும், வேவ - வெந்தநீறாகவும், கால்தொழிலால் - காலின்

தொழிலினாலும், நயனத்தால் - கண்ணினாலும், விரலால் - கால்விரலினாலும், சற்றைகதிர்முடியால் - திரட்சியாகிய ஒளியுள்ள சடாமகுடத்தாலும், கரதலத்தால் - கைத்தலத்தாலும், கணையால் - அம்பினாலும், பின்னும் ஊற்று அழிய - மேலும்சாப்பறறொழியும்படி, உதைத்து - உதைத்தும், எரித்து - எரித்தும், நெரித்து - நெரித்தும், சூடி - சூடியும், உரித்து - உரித்தும் - எரித்தான் - எரித்தவனும்ஆகிய, அவன் - அவனே, என்னை உடைய கோ - என்னை யடிமையாகவுடைய இறைவன், எ - று.

, கூற்றுவனை உலகினபுற காற்றொழிலால் உதைத்து என்றும், வின்மதனை உருவமான நயனத்தால் எரித்து என்றும், அரக்கர்கோவை தோள்களிற விரலால் நெரித்து என்றும், கூனிலவை எறிப்ப கற்றைக்கதிர்முடியால்சூடி என்றும், குஞ்சரத்தை இமையப்பெண்வெருவ கரதலத்தால் உரித்து என்றும், இஞ்சிமூன்றவேவகணையால் எரித்தான்என்றும் இயைத்துப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. குஞ்சரம் என்றது கயாசுரனை. இஞ்சி மூன்று என்றது திரிபுரங்களை.

[illegible]

168. பொன்னனைவா ளரக்கனைநூற் றுவரைக்காவை
பொருசிலையைக் கனைகடலைப் பொன்னனீன்ற
நன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயை வருக்காயக்காதல்
நப்பினைக்காய்ச் சானகிக்காய் நடைவைக்காக
மன்னுகிரால வடிக்கணையால் வளையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள் வலியாலவா னரங்களாலும்
முன்னுடற்கி யிச்சரங்கொண் டமரில்வீழ்த்தி
முதலெடுங்கொண் டிறுத்தடைந்த மோகூரானே.

இ - ள். பொன்னனை - இரணியனையும் வாள்அரக்கனை - வாட்படையையுடைய அரசகனாகிய ராவணனையும், நூற்றுவரை - துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரையும - காவை, பாரிசாதமரச் சோலையையும், பொருசிலையை - போர்புரிதற்குரியவில்லையும, கனைகடலை - ஒலிக்கின்ற கடலையும், பொன்னன் ஈன்ற நல் மகற்காய் - இரணியன்பெற்ற சற்புத்திரனாகிய பிரகலாதனை பொருட்டாகவும், சுரர்க்காய் - தேவர்கள் பொருட்டாகவும், ஐவருக்காய் - பஞ்சவர் பொருட்டாகவும், காதல்நப்பினைக்காய் - அன்புள்ள நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காகவும், சாநகிக்காய் - சீதாபிராட்டியினபொருட்டாகவும், நடைவைக்காக - வழியுண்டாகும பொருட்டாகவும், மன்உகிரால் - நிலைபெற்றநகத்தாலும், வடிக்கணையால் - வடித்தலமைந்த அம்பினாலும், வளையால் - சங்கத்தொனியினாலும், புள்ளால - பறவையாலும், வயங்குதோள் வலியால் - விளங்குகின்ற புஜபலத்தினாலும், வான

ரங்களாலும்—,முன் - முற்காலத்தில், உரங்கீறி-மார்பைப்பிளந்தும், சிரம் கொண்டு - தலையையறுத்தும், அமரில்வீழ்த்தி - யுத்தகளத்தில் விழுத்தியும், முதலொடுங்கொண்டு - வேரோடு பெயர்த்தெடுத்தும்,இறுத்து - ஒடித்தும், அடைத்த-திருவணைகட்டித்தடுத்த - மோகூரானே, திருமோகூரிலெழுந்தருளிய இறைவனே, எ - று.

பொன்னுக்கு இரணியம்என்று பெயராதலால் பொன்னன் என்றது இரணியனுக்காயிற்று.

பொன்னனை நன்மகற்காய் மன்னுகிரால் உரங்கீறி என்றும், வாளரக்கனை சுரர்க்காய்வடிக்கணையால் சிரங்கொண்டு என்றும், நூற்றுவரை ஐவருக்காய் வளையால் அமரில்வீழ்த்தி என்றும், காவை காதனப்பினைக்காய் புள்ளால் முதலொடுங்கொண்டு என்றும், பொருசிலையை சானகிக்காய் வயங்குதோள்வலியால் இறுத்து என்றும், கனைகடலை நடவைக்காக வானரங்களாலும் அடைத்த என்றும், இயைத்துப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

வீரசென்னன்என்னும் வடுகப்பிராமணன்வீட்டில் உண்டகூழைக்குறித்துப்பாடியது.

169. ஏழாளையடித்தபுலி தலையடித்தான் வீரசென்னனென்றே
காட்டில், வாழாமற்சிறுபுலிக ளீப்புலியோ டெலிப்புலியாய்
வடிவங்கொண்டு, பாழாகிக்காடெல்லாம் பரதவிக்க வடுகர
டுப்படியில்வந்து, கூழாகிவயிற்றினிற் போம்பொழுதுகுண
ம்போகாமற் குமுறுந்தானே,

இ - ள். ஏழ்ஆளை அடித்தபுலிதன்னை - ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை, வீரசென்னன் அடித்தான்என்று - வீரசென்னன கொன்றானென்று (அஞ்சி), சிறுபுலிகள் - சிறியபுலிகள், காட்டில்வாழாமல் - காட்டில் தங்காமல், ஈப்புலியோடு எலிப்புலியாய் வடிவம்கொண்டு - ஈப்புலிகளோடு எலிப்புலியின் வடிவம்கொண்டு, காடுஎல்லாம் பாழ்ஆகி - காடுமுழுதும் பாழ்பட்டு - பரதவிக்க - வருந்த, வடுகர் அடுப்பு அடியில்வந்து கூழ்ஆகி- வடுகருடைய அடுப்பினடியில்வந்து கூழினுருவமாகி, வயிற்றினில் போம் பொழுது - வயிற்றினில் போகும்பொழுது, குணம்போகமல் - பழைய குணம்நீங்காமல், குமுறும் - முழங்கும், எ - று.

ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை வீரசென்னன் கொன்றானென்னுஞ் செய்தியைக் காட்டில்வாழ்கின்ற மற்றைப்புலிகள் கேட்டு அஞ்சி ஈப்புலியும் எலிப்புலியுமாய் வடிவங்கொண்டு ஊரில்வந்து வீடுகளில் சஞ்சரிப்பது

மன்றி, இன்று கூழுருவெடுத்து வந்திருக்கிறது அப்படியின்றும் என வயிற்றிற்புகுந்தது, ஆனால் அப்படி புகும்பொழுதும் தமது பழைய குணமாகிய குழைதலையொழிக்கிலது என்பதாம்.

இடைச்சிமீதுநீயாய்ந் தண்ணீர்கலந்தமோரைக் கொடுத்தபோதுபாடியது.

170. காரென்றுபேர்படைத்தாய்ககனத்துறும்போது
நீரென்றுபேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில்வந்தபின்
வாரொன்றுமென்முலையாராய்ச்சியர்கைவந்தபின்
மோரென்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே.

இ - ள். ககனத்து உறும்போது - ஆகாயத்திலிருக்கும்போது, கார் என்று பேர்படைத்தாய - மேகமென்று பேர்படைத்தாய், நெடுந்தரையில் வந்தபின் - பெரியபூமிக்கு வந்தபிறகு, நீரென்று பேர்படைத்தாய - நீரென்றுபேர்படைத்தாய், வாரொன்றும் - கச்சுப்பொருந்திய, மென்முலையார் - மெல்லியதனங்களையுடையவராகிய, ஆய்ச்சியர் கைவந்தபின் - இடைச்சியர் கையில்வந்தபிறகு, மோரென்று பேர்படைத்தாய் - மோரென்றுபேர்படைத்தாய் (ஆதலால்), முப்பேரும் பெற்றாய - மூன்றுபேர்களும் படைத்தாய், எ - று.

செட்டிகள் இவரைக்கண்டு தம்முள்பரிபாஷையாய்ப் பேசியமொழியடைத்தைக்குறித்துப்பாடியது.

171. கருந்தலைசெந்தலைதங்கான்திரிக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடவர்க்குநாட்டிக்குங்கொத்திட்டுமொய்வதல்லால்
காந்தைகளானடியொருகாலவருவதுகண்டிருந்தும்
அருப்புக்குங்கொத்துக்கும்வந்தாரிவைப்பதரிதென்பரோ.

இ - ள். காந்தைகள் - குருக்கள், ஆனடியொருகால் வருவது கண்டிருந்தும் - வருத்தமில்லாதொருதரம் வரப்பார்த்திருந்தும், (அவ்வாறு செய்யாமல் அடிக்கடி வருகிறார் என்று நினைத்து) கருந்தலை - கால், செந்தலை - அரைக்கால், தங்கான் - அரை, திரிக்கால்-முக்கால், (இந்தத்தொகைகளோடு பெற), கடையிற்சுற்றிவருந்தி - கடைகளில்சுற்றிவருந்தி, குடவர்க்கும் - தேவடியாருக்கும், நாட்டிக்கும்-வைப்பாட்டிக்கும், கொத்து இட்டு மாய்வது அல்லால் - சோறிட்டுமடிவதேயல்லாமல், அருப்புக்கும் - அரிசியின் பொருட்டும், கொத்துக்கும் - சோற்றின்பொருட்டும், வந்தார் - வந்துவிட்டார், பிழைப்பது - இனிநாமபிழைப்பது, அரிதென்பர் - அரிதாகுமென்று சொல்லுவர், எ - று.

ஏமியென்னுந் தெலுங்கத் தேவடியாள் மரியாதையின்றிப் பேசினதைக் குறித்துப் பாடியது.

172 ஏமிராவோரியென்பாளேந்துண்டிவஸ்தியென்பாள்
தாமிராச்சொன்னவெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராசசூழுஞ்சோலைபொருகொண்டைத்திமிமிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்கையிற்படாதுதானே.

(இ - ள்) ஏமிராவோரியென்பாள் - அடே என்னடா என்பாள், எந்து உண்டி வஸ்தியெனபாள் - எங்கிருந்துவந்தாய் என்பாள், தாம் இராச்சொன்னவெலாம் - அவள் இராத்திரி சொன்ன சொற்களெல்லாம், தலைகடை தெரிந்ததில்லை - முதல்இறுதிகள் அறியப்பட்டதில்லை, போம் இராசசூழும் சோலைபொரு - மிகுந்த இருளையும் நெருங்கியசோலையையும்நிகர்த்த, கொண்டை - கொண்டையையுடைய, திமிமிகையில் - திம்மி என்பவள்கையில், நாம் இராப்பட்டபாடு - யாம் ராத்திரிபட்டதுன்பம், நமன்கையில் படாதானே - யமன்கையில் அகப்பட்டுஅடைந்த துன்பமேயாம், எ - று.

தன்னை ஏளனம்செய்தபாடத்தெரியாத கிழத்தாசியை நிந்தித்துப்பாடியது.

173 இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிருக்குந்தொண்டைவளநாட்டில்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுனக்குக் [கு]டி
கெந்தபொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைத்துமுகந்திரைந்து
இந்தமுறுக்கேன்வீறுப்பேனெடுப்பேனுன்னைக்கொடுப்பேனே

(இ - ள்) இந்துமுடிக்கும் சடையாளர் - சந்திரனையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானுனவர், இருக்கும் - வாழுகின்ற, தொண்டைவளநாட்டில் —, சிந்துபடிக்க - சிந்துபடிக்கவும், கவிபடிக்க - கவிபடிக்கவும், தெரியா - அறியாத, மடவாய் - பெண்ணே, உன்தனக்கு - உனக்கு, கெந்தபொடியேன் - கெந்தபொடியாதுக்கு, பூமுடியேன் - பூமுடித்தல் யாதுக்கு, கிழமாய்நரைத்து முகந்திரைந்தும் - கிழப்பருவம்வந்து மயிர் நரைத்து முகம் தோல்திரைந்தும், இந்தமுறுக்கு ஏன் —, வீறுப்பு ஏன் —, எடுப்பேன் உன்னைக் கொடுப்பேனே —, எ - று.

174 ஏறுகட்டிய கொட்டிலரங்கமே யீரண்டுமுகன் வாயிலாயமே, மாறுகண்ணப்பன் வாய்படைப்பள்ளியே வாய்த்தவோடைதிருமால வதனமே, வீறுசோதிநுந் தொண்டனிலலாருந்திவேடநற்கறிகாயக்கின்ற தோட்டமே, நாறுபூம்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

(இ - ள்.) நாரிபாகற்கு - உமாதேவியை இடதுபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு, அரங்கம் - திருவரங்கமானது, ஏறுகட்டியகொட்டில்-

இடபத்தைக்கட்டிவைத்த தொழுவமாகும், ஈரிரண்டுமுகனவாய் - நான்குமுகங்களையுடையவனாகிய பிரமனது வாயானது, இலாயம் - குதிரைப்பந்தியாகும், மாறுகண்ணப்பன்வாய் - ஊனமாயிருந்த கண்ணுக்குப் பிரதியாகத் தன்கண்ணைத்தோண்டி அப்பினவனாகிய கண்ணப்பநாயனாரது வாயானது, மடைப்பள்ளி - மடைப்பள்ளியாகும், திருமால்வதனம் - திருமாலின் முகமானது, வாய்த்த ஓடை - மாட்சிமைப்பட்ட குளமாகும், வீறுசேர் சிறுத்தொண்டன் இல்லாள் உதரி - மேன்மைபொருந்திய சிறுத்தொண்டநாயனாரது மனைவியின் வயிறானது, வேட்ட நற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டம் - விரும்பிய நல்லகறிகள் காய்க்கின்ற கொல்லையாகும், நாறுபூம்பொழில்சூழ் தில்லையம்பலம் - மணக்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த தில்லைப் பொன்னம்பலமானது, நாடகசாலை - நடனசபையாகும். எ - று.

திரிபுரசங்காரகாலத்தில் திருமால் இடபமாயிருந்தாராதலாலும் அவருக்கு இடமாயிருப்பது திருவரங்கமாதலாலும் "ஏறுகட்டிய கொட்டில் ரங்கமே" என்றும், வேதங்கள் பிரமனதுவாயில் தங்குதலாலும் அவைசிவபெருமானுக்குக் குதிரைகளாதலாலும் "ஈரிரண்டு முகனவாயிலாயமே" என்றும், கறியமென்று பதமாக்கிக்கொடுத்தது கண்ணப்பன வாயாதலால் "கண்ணப்பன்வாய் மடைப்பள்ளியே" என்றும், திருமால் நாடோறும் ஆயிரம் தாமரைமலர்களால் அருச்சித்துவந்து ஒருநாள் ஒருமலர் குறைதலும் அதற்குப்பிரதியாகத் தனமுகத்திலுள்ள கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சித்ததனால் "ஓடை திருமால் வதனமே" என்றும், சிறுத்தொண்டன மனைவியின் வயிறானது கறியாகச்சமைத்துப் படைத்தற்குரிய புதல்வனைப்பெற்ற வயிறாதலால் "சிறுத்தொண்டனில்லாளுந்தி வேட்ட நற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே" என்றும் கூறினார்.

முற்றிற்று.

ஔவையார்.

சேரமான்பெருமாணாயனார் பொன்வண்ணத்தந்தாதியையும் அதியுலாவையும்பாடித் திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான் சந்நிதியில் அரங்கேற்றப் போகும்போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஔவையாரையும் தம்முடன் வரும்படி யழைத்தனர். ஔவையார் விநாயகபூசையைச் சீக்கிரத்தில் முடித்துப் போக நினைத்தார். அந்நினைப்பை விநாயகக்கடவுளறிந்து, அவர்களுக்கு முன் உன்னைக் கைலாயத்தில் சேர்க்கிறேன், அவசரப்படாமல் பூசைசெய் யென்று கட்டளையிட, ஔவையாரும், அந்தப்படியே விரையாமல் பூசித்து, "சீதக்களப" என்னும் அகவலைப்பாடித் துதித்தனர். உடனே விநாயகர் விசுவரூபங்கொண்டு ஔவையாரைத் தந்துதிக்கையாலெடுத்துக் கைலாயத்திலவிடுத்தனர். தமக்குமுன் ஔவையாரவ்விருப்பதைக்கண்டு சேரமான் பெருமாணாயனார் வினவினபோது பாடியது.

1. மதுரமொழிநல்லுமையாள்சிறுவன்மலர்ப்பதத்தை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோமுகில்போன்முழங்கி
அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே

இ - ள். குலமன்னனே - சிறப்புடையவேந்தனே, மதுரமொழி - இன்சொல்லையுடைய, நல் உமையாள்புதல்வன் - நன்மையைத்தருகின்ற உமாதேவிக்குப் புத்திரனாகிய விநாயகக்கடவுளின், மலர்பதத்தை - தாமரைமலர்போலுந் திருவடியை, முதிரநினையவல்லார்க்கு - மிகுதியாக நினைய வல்லவர்க்கு, அரிதோ - (இப்படி முந்திவந்திருப்பது) அரிதாகுமோ, முகில்போல் முழங்கி - மேகம்போல சப்தித்து, அதிரவருகின்ற - (பூமிஅதிரும்படி) நடந்து வருகின்ற, யானையும் - யானையும், தேரும் - இரதமும், அதன்பின்சென்ற குதிரையும் அதன்பின்போன குதிரையும், காதம் - (நடப்பது) காததூரமே, கிழவியும் காதம் - கிழவியாகிய நானும் (நடந்தது) காததூரமே, எ - று.

சோழன் ஔவையைநோக்கி நீயெங்கிருந்துவந்தாயென்று
கேட்கப்பாடியது.

2. காலொந்தே னொந்தேன் கடுகி வழிநடந்தேன்
யான் வந்த தூர மெளிதன்று—கூனல்
கருந்தேனுக் கண்ணார்ந்த காவிரிசூழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

இ - ள். கால்நொந்தேன் நொந்தேன் - கால்வருந்தினேன் வருந்தினேன், கடுகிவழிநடந்தேன் - விரைந்துவழிநடந்தேன், யான்வந்த தூரம் எளிதுஅன்று - நான்வந்ததூரம் எளிதல்ல, கூனல் - சங்கானது, கருந்தே

னுக்கு அண்ணுந்த-பெரியதேனின்பொருட்டு நிமிர்கின்ற, காவிரிசூழ்நாடா - காவிரியாறுசூழ்ந்த நாட்டையுடையசோழனே, இருக்தேனுக்கு - இப்படியிருந்தனக்கு, இடமெங்கே - இடம் எவ்விடத்தே, எ - று.

நான் இருப்பது இன்னஇடம் என்றில்லை யென்பது கருத்து.

சோழன் ஔவையென்றறியாமல் கம்பர்பாட்டைவியந்தபோது பாடியது.

3. விரகரிருவர்புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள்வேண்டும்-அரையதனில்
பஞ்சேனுமபட்டேனும்வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனுநன்று.

இ - ள். விரகர் இருவர் - விவேகியர் இருவர், புகழ்ந்திடவேண்டும் - (உடனிருந்து) புகழவேண்டும், விரல்நிறைய மோதிரங்களவேண்டும் - விரல்களிரைப்ப மோதிரங்கள் அணிந்திருக்கவேண்டும், அரையதனில் - இடையில், பஞ்சேனும் பட்டேனும்வேண்டும் - நூலாடையாயினும் பட்டாடையாயினும்(அலங்காரமாக அணிந்திருக்க) வேண்டும், (இப்படியொருவரிருப்பாராயின) அவர் கவிதை - அவர்பாடியபாடல், நஞ்சேனும் வேம்பேனும்-விஷமாயிருப்பினும் வேம்பாயிருப்பினும், நன்று-அழகிதே, எ-று.

சோழன் கம்பர்போலப்பாரகாவியம் பாடுவோர் ஒருவருமில்லை என்று சொன்னபோது பாடியவை.

4 வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ்செய்யரிதால்-யாமபெரிதும்
வல்லோமேயென்றுவலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன்றெளிது.

இ - ள். வான்குருவியின்கூடு - சிறந்தகுருவிக்கூடும், வல் அரக்கு - வன்மையாகியஅரக்கும், தொல்கறையான் - பழமையாகியசிதலும, தேன் - தேனும், சிலம்பி - சிலம்பிபூச்சியின்கூடும், யாவர்க்குஞ்செய் அரிது - ஒவர்க்குஞ்செய்வது அருமையாகும், (ஆதலால்) யாமபெரிதும்வல்லோம் என்று - நாம்மிகவும வல்லோமென்று, வலிமை சொலவேண்டாம - வன்மைபேச வேண்டாம், எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன்று எளிது - யாவர்க்கும் ஒவ்வொரு காரியஞ்செய்தல் எளிதாகும, எ - று.

5. சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ்செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்விமனப்பழக்கம-நித்தம
நடையுநடைப்பழக்கநட்புந்தயையும
கொடையும்பிறவிக்குணம.

இ - ள். சித்திரமுங் கைப்பழக்கம் - சித்திரமெழுதுவதும் கைப் பழக்கமாகும், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் - செந்தமிழ்த்தேர்ச்சியும் நாவினது பழக்கமாகும், வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் - வைத்ததோர் கல்வி மனப்பழக்கத்தினாலுண்டாகும், நித்தம் - நாடோறும், நடையும் - நடந்தலும், நடைப்பழக்கம் - நடத்தற்பழக்கமாகும், நட்பும் - நட்புக்குணமும், தயையும் - கருணையும், கொடையும் - ஈகையும், பிறவிக்குணம் - பிறவிக் குணங்களாம், எ - று.

வலியோனைக் கண்டால் மெலியோர் அஞ்சுவர் எனப்பாடியது.

6. காணாமல்வேணதெல்லாங்கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக்கூடாதே-நாணாமல்
பேச்சுப்பேச்சென்னும்பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங்கிளி.

இ - ள். காணாமல் - பாராமல், வேணதெல்லாங்கத்தலாம் - வேண்டியவைகளையெல்லாங்கத்தலாகும், கற்றோர்முன் - கற்றவர்களுக்கெதிரில், கோணாமல் வாய்திறக்கக்கூடாது - நாணாமல் வாய்திறக்கவொண்ணாது, கிளி - கிளிப்பிள்ளையானது, நாணாமல் - வெட்கப்படாமல், பேச்சுப்பேச்சு என்னும் - பல்பேச்சுகள் பேசும், பெரும்பூனைவந்தக்கால் - பெரியபூனை வந்து எதிர்ப்பட்டால், கீச்சு கீச்சு என்னும் - கீச்சு கீச்சு என்று (அச்சத்தால்) கூவும், எ - று.

மனிதர்களுக்கு இவை அழகாம் எனப்பாடியது.

7. சுரதந்தனிலிளைத்ததோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்தமேனி-நிரதம்
கொடுத்திளைத்ததாதாகொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல்லபிராமம்.

இ - ள். சுரதந்தனில் இளைத்ததோகை - கலவியினால்மெலிந்த மாதினது, சுகிர்தவிரதந்தனில் இளைத்தமேனி - புண்ணியவிரதங்களால் மெலிந்த மேனியும், நிரதம் - எப்பொழுதும், கொடுத்து இளைத்ததாதா - கொடுத்துமெலிந்த கொடையாளியினது, கொடுஞ்சமரிற்பட்ட - கொடுமையாகிய யுத்தத்திற்பட்ட (வீரத்தன்மையைக்குறித்தெழுதப்பட்ட), வடுத்துளைத்தகல் - வடுவாகத் தொளைக்கப்பட்டகன்னிறறனும், அபிராமம் - அழகாகும், எ-று.

பெண்களுக்கு இம்மைப்பயனாகிய நன்மக்கட்பேறு கருதிச்செய்யும் கலவியும் மறுமைப்பயனுக்குதவுவதாகிய விரதாதிகளையநுஷ்டித்தலும் அழகாகும், புருடருக்கு இம்மைப்பயனாகிய புகழ்கருதிச்செய்யும் தானமும், மறு

மைப்பயனாகிய வீரசொர்க்கங்கருதிப் போரிற்பின்னிடாது நின்றுபோர் செய்து தமதுவீரமுதலியவற்றை யெழுதின கல்லில்நிற்றலும் அழகாகும் என்பது கருத்து. கொடையாளியினது கல்லை இவைகக.

சற்பாத்திரத்திற் செலவழியாத செல்வம் வீணில் அழியும் எனப்பாடியது.

8. நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம்பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங்கோவுக்காஞ்சாவுக்காம்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங்காண.

இ-ள். நம்பன் அடியவர்க்கு - சிவனடியாருக்கு, நல்கா திரவியங்கள் - கொடாததிரவியங்கள், பம்புக்கு ஆம் - சூனியத்துக்குதவும், பேய்க்கு ஆம் - பேய்க்குதவும், பரத்தையர்க்கு ஆம் - வேசையர்க்குதவும், வம்புக்கு ஆம் - வீண்காரியங்களுக்குதவும், கொள்ளைக்கு ஆம் - (திருடர்) சேர்ந்து எளிதிற்கொள்ளுதற்குதவும், கள்ளுக்கு ஆம் - கள்ளுண்டற்குதவும், கோவுக்கு ஆம் - அரசனுக்குதவும், சாவுக்கு ஆம் - இழவுக்குதவும், கள்ளர்க்காம் - கள்ளருக்குதவும், தீக்கு ஆகும் - நெருப்பில் அகப்பட்டு அழியும் எ - று.

ஒரு குறவனுக்கு இரண்டுபேர் மனைவிமார் இருந்தனர். அவர்களுள் இளையவள் மீது அவனுக்கு அதிக விருப்பம், அவன் ஒருநாள் வெளிக்குப் போம்போது மனைவியரைநோக்கி நானே அன்பாய் வளர்க்கிற இப் பலாவை நீங்களிருவரும் பத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்களென்று சொல்லிப்போயினன், இளையவள் அந்தமரத்தை வெட்டிவிட்டு மூத்தவள்மேல் பழிசுமத்தினள். குற்றமற்றவளாகிய மூத்தவள் கணவன் என்னசெய்வாரோ என்று துக்கித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளை ஔவை நோக்கி விருவிசங்கதி தெரிந்துகொண்டு பலாமரந் தழைக்கப் பாடியது.

9. கூரிய வாளாற் குறைத்திட்ட கூன்பலா
ஓரிதழாய்க் கன்றா யுபகாரமாய்ச்—சீர்பதோர்
வண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயாய்த் தேம்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிற்க பார்.

இ-ள். கூரியவாளால் - கூர்மையாகிய வாளினால், குறைத்திட்ட - வெட்டிவிட்ட, கூன்பலா - வளைவாகிய பலாமரமானது, ஓரிதழ் ஆய் - ஓரிதழாய், கன்றாய் - கன்றாய், உபகாரம் ஆய் - உபகாரமாய், சீர்பதோர் வண்டுபோல கொட்டை ஆய் - சிறந்த வண்டுபோலக் கொட்டையையுடையதாகி, வண்காய் ஆய் - வளமாகிய காய்களையுடையதாகி, தேம்பழம் ஆய் - தித்திப்பான கனிகளையுடையதாகி, பார் - உலகில், பண்டுபோல் நிற்க - முன்னிருந்ததுபோலவே நிலைபெற்றிருக்க, எ - று.

ஔவையின் கையிலிருந்த மூட்டையைச்சோழன்பார்த்து அது என்னென்று கேட்டபோதுபாடியது.

10. கூழைப் பலாத்தழைக்கப் பாடக் குறமகளும்
மூழக் குழக்குத் தினைதந்தாள்—சோழாகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னுள்ளம்.

இ - ள். கூழைப்பலாத்தழைக்கப்பாட - தறிபட்ட பலாமரம் தழைக்கும்படி நான்பாட, குறமகளும் - குறப்பெண்ணும், மூழக்குழக்கு - மூவுழக்குழக்கு என்னும் அளவுள்ள; தினைதந்தாள் - தினையரிசியை யளித்தாள், சோழாகேள் - சோழனே கேட்பாயாக, உப்புக்கும்பாடி - உப்பின்பொருட்டுப்பாடி, புளிக்கும் - புளியின்பொருட்டும், ஒருகவிதை - ஒருபாடலை, என்றன் உள்ளம் ஒப்பிக்கும் - என் மனமானது ஒப்பியாநிற்கும், எ - று.

ஒப்பிக்கும் - பிறவினை என்றபடி.

ஒருவன் ஔவைக்கு அமுதுபடைக்கவேண்டுமென்று மனைவியோடு சொல்ல, அவள்செய்த காரியங்களைப்பற்றிப் பாடியது.

11. இருந்து முகந்திருத்தி யீரொடுபேன் வாங்கி
விருந்துவந்த தென்று விளம்ப—வருந்தியே
ஆடினாள் பாடினா ளாடிப் பழமுறத்தால்
சாடினா ளோடோடத் தான்.

இ - ள். இருந்து - சும்மாவிருந்து, முகந்திருத்தி - முகத்தைத் துடைத்து, ஈரொடுபேனைவாங்கி - ஈருடனே பேனையும் உருவியெடுத்து, விருந்துவந்தது என்று விளம்ப - விருந்துவந்ததென்று (கணவன்) சொல்ல, (மனைவியானவள்) மிகவருந்தி - மிகவும் வருத்தப்பட்டு, ஆடினாள்—, பாடினாள்—, ஆடி—, ஓடோட—, (அவனை) ஓடவோட, பழமுறத்தால் சாடினாள் - பழமுறத்தைக்கொண்டு (அவனை) அடித்தாள், எ - று.

"இருந்தங்கிருந்தபேனீ யீருருவிப் பேன்பார்த்து, விருந்துவந்ததன் பண்ணிளம்ப" என்றும் பாடமுண்டு.

ஒருத்தி, தன் கணவனை வேண்டிக்கோடலால் வெறுப்பாய் ஔவைக்கு அன்னமிட, அவளது அன்பின்மையைக் குறித்துப்பாடியது.

12. காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணிக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே—வீணுக்கென்
எண்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்ற தையையோ
அன்பில்லா ளிட்ட அமுது.

இ - ள். ஐயையோ—, அன்பு இல்லாள் இட்ட அமுது - அன்பில்லாதவள் படைத்த அன்னத்தை, காண-பார்க்க, கண்கூசுதே - கண்கூசா நின்றதே, கை எடுக்கநாணுதே - கையானது எடுத்தற்கு நாணுகின்றதே, மாண் ஒக்க வாய்திறக்கமாட்டாதே - மாட்சிமைபொருந்த வாயானது அங்காத்தல் செய்யாதே, வீணுக்கு - வீணாக, என்-எனது, என்பு எல்லாம்-எலும்புகளெல்லாம், பற்றி எரிகின்றது - பற்றி எரியாநின்றது, எ-று.

ஒரு அவிவேகிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த சற்குணமுள்ள ஒரு பெண்ணைக்கண்டிரங்கிப் பிரமனைநிந்தித்துப்பாடியது.

13. அற்றதலைபோகவற்றதலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப்பறியேனோ-வற்றும்
மரமனையானுக்கிந்தமானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப்பெறின்.

இ - ள் 'வற்றும்மரம் அனையானுக்கு - உலர்ந்த மரத்தையொத்தவனுக்கு, இந்தமானை வகுத்திட்ட - இந்தப்பெண்ணை யுண்டாக்கிவைத்த, பிரமனை - பிரமதேவனை, யான்காணப்பெறின் - நான் காணப்பெற்றால், அற்றதலைபோக - (முன்பே) அறுபட்டதலையொன்றும் ஒழிய, அறாததலை நான்கினையும் - அறுபடாத நான்குதலைகளையும், பற்றி திருகிபறியேனோ - பிடித்துத் திருகிபிடுங்கேனோ, எ - று.

நற்குணநற் செய்கைகளில்லாத மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினும் இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பதே நன்றெனப்பாடியது.

14. பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானால்
எத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாம்—சற்றேனும்
ஏறுமா றாக விருப்பளே யாமாயின்
கூறாமற் சந்நியாசங் கொள்.

இ - ள். பத்தாவுக்கு ஏற்ற - கணவனுக்குத்தக்க, பதிவிரதை உண்டானால் - கற்புடைய மனைவியுண்டாயிருந்தால், எத்தாலும் - எவ்வழியாலும், கூடி இருக்கல் ஆம் - சேர்ந்திருக்கலாம், சற்றேனும் - சிறிதாயினும், ஏறுமாறாக இருப்பளேயாமாயின் - ஏறுமாறாக இருந்தாளேயாயின், கூறாமல் - ஒருவரோடும் சொல்லாமல், சந்நியாசம்கொள் - துறவைக் கைக்கொள்வாய், எ - று.

15. சண்டாளி சூர்ப்பநகை தாடகையைப் போல்வடிவு
கொண்டாளைப் பெண்டென்று கொண்டாயே-தொண்டா
செருப்படிதான் செல்லாவுன் செல்வமென்ன செல்வம்
நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுத னேர்.

இ - ள். சண்டாளி - இழிந்த செய்கையுடையவளை, சூர்ப்பநகை தாடகையைப்போல் வடிவுகொண்டாளை - சூர்ப்பநகையும் தாடகையும் போல உருவமுடையவளை, பெண்டென்றுகொண்டாயே - மனைவியாகப் பெற்றாயே, தொண்டச்செருப்பு அடிதான்செல்லா உன்செலவம் என்ன செல்வம் - அடியாருடைய செருப்பின்அடிக்கும் ஈடாகாத உன்னுடைய செல்வமும் ஒருசெல்வமா, (இதனினும்) நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுதல்நேர் - நெருப்பிலே விழுந்து இறத்தலேதகுதியுடையதாம், எ - று.

சிலம்பியென்னும் தாசி ஐந்நூறு பொன்கொடுக்கக் கம்பர்பாடிய அரைப்பாடலை ஔவைகூழுக்கு முழுப்பாடலாகப் பாடியது.

16. தண்ணீருங் காவிரியே தாரவேந்தன் சோழனே
மண்ணாவ துஞ்சோழ மண்டலமே—பெண்ணாவாள்
அம்பொற் சிலம்பி யரவிந்தத் தாளணியும்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு.

இ - ள். தண்ணீரும் - தண்ணீராவதும், காவிரியே-காவிரிநதியே, தார்வேந்தன் - மாலையையணிந்த அரசனாவான், சோழனே - சோழனே யாவான், பெண் ஆவாள் - பெண்ணென்று சொல்லப்படுவாளும், அம் பொற்சிலம்பியே - அம்பொற் சிலம்பியென்பவளே, சிலம்பு - சிலம்பாவது, அரவிந்தம் தாள் அணியும் - (அவளது) தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தில் தரிக்கப்படுகிற, செம்பொன்சிலம்பே - செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிலம்பேயாகும், எ - று.

கம்பன்பொறாமையால் ஔவையை அடியென்று சொல்ல விரும்பி ஒருகாலடி நாலிலைப்பந்தலடியென்று சிலேடையாகச் சொல்லிப் பொருள்கேட்டபோது பாடியது.

17. எட்டேகா லட்சணமே யெமனே றும்பரியே
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே—முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே குலராமன் றூதுவனே
ஆரையடா சொன்னா யடா.

இ - ள். எட்டேகால் லக்ஷணமே - அவலக்ஷணமே, எமன் ஏறும் பரியே - இயமன் ஏறுகின்றவாகனமாகிய எருமைக்கடாவே, மட்டு இல் பெரியம்மைவாகனமே - அளவு இல்லாத மூதேவிக்குவாகனமாகிய கழுதையே, முட்டமேல் கூரை இல்லாவீடே - முழுதும் கூரையில்லாத வீடாகிய குட்டிச்சுவரே, குலராமன் தூதுவனே - மேன்மையாகிய ஸ்ரீராமதூதனாகிய ஆஞ்சநேயனே (குரங்கே), ஆரைஅடா சொன்னாய் அடா - ஆரைக் கிளையடா சொன்னாய் அடா, எ - று.

செருமலைத் தெய்வீகனுடைய திருக்கோவலூரில், பெண்ணைநதிக்குத் தென்கரையில் குடிசைபோட்டுக் கொண்டிருந்த பாரியென்னும் இடையன் வீட்டிற்கு, ஔவைமழையில் நனைந்துநடுங்கிக் கொண்டு போயினள். அந்தவீட்டிற்கலியாணமில்லாதிருந்த அங்கவைசங்கவையென்னும் இரண்டுபெண்கள், தமது சிற்றுடையைக்கொடுத்து நெருப்பில் குளிர்காயச் செய்து, முருங்கைக்காயை நெய்விட்டுச்சமைத்து, கேழ்வரகுகளிகிளறி விருந்திட்டார்கள், அப்போது அவர்களைப் புகழ்ந்துபாடியது.

18. வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்தா னளாவி நிறம்பசந்த—பொய்யா
அடகென்று சொல்லி யமுதத்தையிட்டார்
கடகஞ் செறிந்தகை யார்.

இ - ள். கடகம்செறிந்தகையார் - கடகம்பொருந்திய கையினையுடையராகிய அங்கவைசங்கவையென்பவர், வெய்தாய் - சூடுள்ளதாய், நறுவிதாய் - நன்மணமுள்ளதாய், வேண்டளவும் தின்பதாய் - வேண்டுமளவும் உண்ணப்படுவதாய், நெய்தான் அளாவி - நெய்யோடுகலந்து, நிறம்பசந்த - நிறத்தாற்பசுமையாகிய, பொய்யா அடகு என்று சொல்லி - உண்மையாகிய இலைக்கறியென்று சொல்லி, அமுதத்தையிட்டார் - அமிர்தத்தைப்படைத்தார்கள்,

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்கள்கொடுத்த
நீலச்சிற்றாடையை வியந்துபாடியது.

19. பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கொட்டும்—சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்றும்
நீலச்சிற் றாடைக்கு நேர்.

இ - ள். பாரிபறித்தபறியும் - பாரியென்னும் இடையன் ஆடையைப் பறித்துத் தன்னைவிட்டுநீங்காம லிருக்கும்படி தடுத்ததும், பழையனூர் காரிகொடுத்தகளைக்கொட்டும், சேரமான்வாராய் எனஅழைத்த வாய்மையும் - சேரமான்பெருமானாயனார் வாராயென்றழைத்தசொலலும் ஆகிய, இம்மூன்றும் - இந்தமூன்றும், நீலச்சிற்றாடைக்குநேர் - நீலச்சிற்றாடை கொடுத்த அன்பிற்குநேராகும், எ - று.

அன்பின்மிகுதியால் பாரியென்னும் இடையன் ஔவையை ஆடைபற்றியிழுத்துத் தன்னைவிட்டுப்போகாமல் தடுத்தானென்பதும், பழையனூரிலிருக்கும் காரிமுதலியார் தன்கொல்லையில்களை வெட்டும்போது ஔவையார்வர, அவள்கையிலும்களைக்கொட்டுக் கொடுத்துக்களைவெட்டச்

சொன்னுனென்பதும், சேரமான் பெருமாணுயனூர்தினந்தோறும் கைலாயத்துக்குப்போகும்போது வீராய்என்றழைத்தானென்பதும் முன்னேநிகழ்ந்த கதையாதலால் இவ்வாறுகூறினூர்.

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்களிருவரில் ஒருத்தியைச்
சோழனுக்கும், மற்றொருத்தியைப் பாண்டியனுக்கும் கலி
யாணம்செய்து கொடுக்கஎண்ணி மணவோலையெழுத
விநாயகனை வரும்படிபாடியது.

20. ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நாலவாய்க்
கரியுரிவைக் கங்காளன் காளாய்—பரிவுடனே
கண்ணூல வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை தீர்ப்பன் சபித்து.

இ - ள். கரிஉரிவை கங்காளன் - யானைத்தோலையுடைய சிவபெருமானது ஒருகொம்பு - ஒற்றைக்கொம்பையும், இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும், மும்மதத்து - மூன்றுமதங்களையும், நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையும் உடைய, காளாய் - மூத்தபுதல்வனுகிய விநாயகமூர்த்தியே, கண்ணூல ஓலைகடிது எழுத - மணவோலையை விரைவாய் எழுதும்பொருட்டு, பரிவுடனே வாராயேல் - அன்போடு வாராயாயின், சபித்து - சாபமிட்டு, தன்னூண்மைதீர்ப்பன் - உனதுஆண்மையை ஒழிப்பேன், எ - று.

நால்வாய் நான்குவாய்என்றும் சொன்னயம் தோன்றுதல்காண்க.
கங்காளன் - முழுவெலும் பைத்தரித்தவன்.

சோழனைக்கலியாணம்செய்துகொள்வதற்கு வரும்படிபாடியது.

21. புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனனுடன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருக கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டாநாள்.

இ - ள். புகார்மன்னன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக்கரசனும், பொன்னிபுனல்நாடன் - காவிரியாற்றுநீர் சூழ்ந்தநாட்டையுடையவனும் ஆகிய, சோழன் - சோழபூபதி, தகாதுஎன்று - தகாதகாரியமென்று, அங்குஇருந்து நகாதே - அவ்விடத்திருந்து நகையாமல், பதினெட்டாம் நாள்விடிய-பதினெட்டாநாள் விடியுமளவில், கடிகோவலூர்க்கு - காவலையுடைய திருக்கோவலூருக்கு, கடிதின்வருக - விரைவாகவருக, எ - று.

பாண்டியனைக்கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு வரும்படிபாடியது.

22. வையைத் துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு

வேண்டுவன கொண்டு விடியவீ ரொன்பானாள்
ஈண்டு வருக விசைந்து.

இ - ள். வையைத்துறைவன் - வையையாற்றுத் துறையையுடைய வனாகிய, மதுராபுரிதென்னன் - மதுராபுரியிலுள்ள பாண்டியன், செய்யத்தகாதுஎன்று தேம்பாதே - செய்யத்தகாதென்று வருந்தாமல், தையலர்க்கு வேண்டுவனகொண்டு - பெண்களுக்கு வேண்டுமவற்றைச்சேகரித்துக்கொண்டு, ஈரொன்பான் நாள்விடிய - பதினெட்டா நாள்விடியுமளவில்-இசைந்துஈண்டுவருக, மனமிசைந்து இவ்விடத்துக்கு வருக, எ - று.

சேரனைக்கலியாணத்துக்குவரும்படிபாடியது.

23. சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூந் திருக்கோவல்
ஊரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கொள்ள வரசர் மனமிசைந்தார்
சங்கவை யையுங்கூடத் தான்.

இ - ள். பாரிமகள் - பாரியின்மகளாகிய, அங்கவையை சங்கவையையுங்கூடக்கொள்ள - அங்கவையையும் சங்கவையையும் மணஞ்செய்துகொள்ள, அரசர் உட்காதே மனமிசைந்தார் - சோழன்பாண்டியன் என்னும் இரண்டரசரும் நாணுமலின்னமிசைந்தார்கள் (ஆதலால்), சேரலர்கோன் சேரன்-சேரநாட்டார்க்கரசனாகியசேரன், செழும்பூ - செழுமையும் அழகுமுள்ள, திருக்கோவலூரளவும்வருக - திருக்கோவலூர் வரைக்கும் வருக, எ - று.

வருணனைப்பொன்மாரி பெய்யப்பாடியது.

24. கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவல்—திருமணத்தில்
முன்மாரி பெய்யு முதுவாரி யைமாற்றிப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

இ - ள். கருணையால் - கிருபையினால், இந்தகடல்உலகம் காக்கும்-இந்தக்கடல்சூழ்ந்த உலகத்தைக்காக்கின்ற, வருணனே-வருணபகவானே, மாமலையன்கோவல் - பெருமலைத்தெய்வீகனது திருக்கோவலூரில், திருமணத்தில்-திருமணக்காலத்தில், முன்மாரிபெய்யும் - முன்னேமழையாகப் பெய்கின்ற, முதுவாரியைமாற்றி - பழமையாகிய கடல்நீரையொழித்து, பொன்மாரியாகப்பொழி - பொன்மழையாகச் சொரியக்கடவாய், எ - று.

பெண்ணைநதியைப்பால் நெய்யாகப்பெருகிவரும்படிபாடியது.

25. முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்ந்து
தத்திய நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்

செருமலைத் தெய்வீகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

இ - ள். முகந்துஎறியும் - முத்துக்களைவீசுகின்ற, பெண்ணை - பெண்ணைநதியே - முதுநீர் அந்தவிர்ந்து - பழைமையாகிய அதனையொழித்து, தத்தியநெய்பால் தலைப்பெய்து - அலைகள்தாவுகின்ற நெய்பால்களின் பெருக்கோடுகூடி, குத்தி - (எதிர்ப்பட்ட மேடுகளைக்) குத்திக்கொண்டு; செருமலைதெய்வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு - செருமலைதெய்வீகனது திருக்கோவலூருக்கு, வருமளவும் - வரும்வரைக்கும், கொண்டுஓடிவா - கொண்டுவிரைந்துவரக்கடவாய், எ - று.

திருக்கோவலூரைச்சிறப்பித்துப்பாடியது.

26. பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையாம்
அந்நாள் வயலரிசி யாகுமூர்—எந்நாளும்
தேங்குபுக ழேபடைத்த சேதிமா நாடதனில்
ஓங்குந் திருக்கோவ லூர்.

இ - ள். பொன்மாரிபெய்யும் ஊர் - பொன்மழைபெய்யும் ஊரும், பூபருத்தி ஆடைஆம் அந்நாள் - அழகாகியபருத்தி ஆடையாகின்ற அந்த நாளில், வயல்அரிசி ஆகும்ஊர் - வயலரிசியாகிற ஊரும் (யாதெனின்), எந்நாளும் - எக்காலமும், தேங்குபுகழேபடைத்த - நிறைந்த புகழையே படைத்திருக்கிற, சேதிமாநாடுஅதனில் - பெரிதாகிய சேதிதேசத்தில், ஓங்கும் - உயர்ந்ததாகிய-திருக்கோவலூர்-திருக்கோவலூரேயாகும், எ - று,

பனந்துண்டம் தளிர்க்கப்பாடியது.

27. திங்கட் குடையுடைச் சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றூர்மணப் பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சலசலத்து
நுங்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து நுனி சிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும பனந் துண்டமே.

இ - ள். திங்கள்குடை உடை - சந்திரவட்டக் குடையையுடைய, சேரனும் - சேரராஜனும், சோழனும் - சோழராஜனும, பாண்டியனும் - பாண்டியராஜனும், மங்கைக்கு - (அங்கவை சங்கவை என்னும) பெண்களுக்கு, அறுகு இட - அக்ஷதையிடும்பொருட்டு, மணப்பந்தலிலே வந்துநின்றார் - மணப்பந்தலிலே வந்துநின்றார்கள், (ஆதலால்) பனந்துண்டமே - பனங்கட்டையே, சங்கு ஒக்கவெண்குருத்து ஈன்று-சங்கைநிகர்க்க வெண்மையாகிய குருத்தைவிட்டு, பச்சோலை சலசலத்து - பச்சையோலை சலசல வென்றொலிக்கப்பெற்று, நுங்குக்கண் முற்றி - நுங்குக்கண்கள் முதிர்ந்து,

அடிக்கண்கறுத்து - அடியில்கறுத்து, நுனிசிவந்து - நுனியில்சிவந்து, பங்குக்கு மூன்றுபழம் தரவேண்டும் - ஒவ்வொரு பாகத்துக்கு மும்மூன்று பழங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், எ - று.

அங்கவை சங்கவையென்னும்பெண்களுக்கு இடையர் மரபின்படி சீதநங்கொடுக்கும் பொருட்டுச் சேர ராஜனை ஆடுகேட்டனள், அவனைபொன் ஆடுகொடுத்தான், அதைச்சிறப் பித்துப் பாடியது.

28. சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைச்
சுரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னாடொன் றீந்தான்
இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தம்கொடையின் சீர்.

இ - ள். சிரப்பால் சிரத்தின்கண், மணிமவுலி - மணிமுடியைத்தரித்த, சேரமானைதன்னை - சேரமானை, யான் சுரப்புஆடுகேட்க - நான்பால் சுரக்கிற ஆட்டைக்கேட்க, (அவன்) பொன்ஆடு ஒன்று ஈந்தான்-பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆடொன்றைக் கொடுத்தான், இரப்பவர்என்பெறினும் கொள்வர் - யாசிப்பவர் எதனைப்பெறினும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார், கொடுப்பவர்தாம் - ஈவோர், தம்கொடையின்சீர் அறிவர்-தமதுகொடையி னேற்றத்தை யறிவார், எ - று.

இரப்பவரென் பெறினுங்கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவார்தங்கொடையின்சீர், என்றதனால், கொடைப்பொருளின்மேன்மை கொடையாளனுக்கே தெரியுமாதலால் இரப்பவளாகிய யான்புகழ அறிந்துவல்லேனல்லேன் என்பதுகருத்து.

சோழனையும் பாண்டியனையும் ஆசீர்வதித்து இந்தப்பெண்களை எப்போதும் அன்பாகப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று பாடியது.

29. ஆயன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றளகம்
மாய னுதுங்கருவி யானாலும்-தூயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனீர்
இன்றுபோ லென்று மிரும்.

இ - ள். ஆயன்பதியில் - திருமாலின் இடமாகிய ஆலிலையில், அரன் பதிவந்துஉற்று - சிவனதிடமாகிய மலைவந்துபொருந்தி, அளகம்மாயன் உளதும்கருவி ஆனாலும் - கூந்தல் அந்தத்திருமால் உளதுகின்ற கருவியாகிய சங்கமாய்விட்டாலும், தூயமணிக் குன்றுபோல்வீறு - பரிசுத்தமாகிய ரத்நமலைபோலப்பூரித்து,குவிமுலையார்தம்முடன் - குவிந்ததனங்களையுடைய

வர்களாகிய இந்தப்பெண்களுடன்கூடி, நீர்-நீங்கள், இன்றுபோல் - இன்றிருப்பதுபோலவே,என்றும் இரும - எந்நாளும் கூடிவாழ்ந்திருங்கள், எ - று.

ஆயன்பதியிலரன்பதி வந்துற்று என்பதற்கு ஆலிலைவயிற்றுக்கும்மலை தனங்களுக்கும் உவமையாதலால், தனங்கள்தளர்ந்து வயிற்றளவும தொங்கினும் என்பதும், அளகம்மாயனுந் கருமையானாலும் என்பதற்கு கூந்தலானது நரைத்து சங்குபோல வெளுத்துபபோனாலும் என்பதும்கருத்து.

உத்தமர்மத்திமர்அதமர்என்னுமூவரையும் உவமைமுகத்தாற்கூறியது.

30. சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடிற்
பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்.

இ - ள். பெரியோர் சொல்லாமலேசெய்வர் - பெரியோர் சொல்லாமலேயிருந்து உபகாரத்தைச்) செய்வார், சிறியசொல்லி செய்வர், சிறியோர்சொல்லிச் செயவர், கயவர்சொல்லியும் செய்யார் - கீழ்மக்கள் சொல்லியும் செய்யமாட்டார்கள், நல்ல - அழகாகிய, குலாம்மாலை - விளங்குகின்ற பூமாலையையணிந்த, வேல்கண்ணாய் - வேல்போலும் கண்களையுடையாளே, கூறுஉவமைநாடின் - (இம்மூவருக்கும்) முறையே சொல்லுதற்குரிய உவமைப்பொருள்களை ஆராயின், பலாவைமாவை பாதிரியை பார் - பலாமரத்தையும் மாமரத்தையும்பாதிரிமரத்தையும் நோக்கு, எ - று.

பலாபூவாது பயன்தருவது, மாபூத்துப்பயன்தருவது, பாதிரிபூத்தும் பயன்தராதொழிவது.

தீயோர்கள் தீமையைநாடுவார் எனப்பாடியது.

31. இலக்கணக் கவிஞர்சொ லின்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் றேடுவர் வன்க ணாளர்கள்
நிலத்துறுங் கமலத்தை நீளும் வண்டதீ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல்.

இ - ள். வண்டது - வண்டானது, நிலத்து உறும் கமலத்தைதேடும் தன்மைபோல் - உலகத்தில் தாமரைமலரைத்தேடும் தன்மைபோலவும், ஈ - ஈயானது, தலைக்குறை கமலத்தைசாரும் தன்மைபோல் - முதற்குறையாகிய கமலத்தைச்சேரும் தன்மைபோலவும், இலக்கணக்கவிஞர் - இலக்கணவித்துவான்கள், சொல்லின்பம்தேடுவர் - சொல்லின தினபதலைத் தேடுவார்கள், வன்கணாளர்கள் - அவிவேகிகள், மலக்குசொல்தேடுவர் - மயக்குதற்கேதுவாகிய சொற்களைத் தேடுவார்கள், எ - று.

தலைக்குறை கமலம்-மலம்.

இவரிவர் கெடுவரென்று பாடியது.

32. நிட்டூர மாக நிதிதேடு மன்னவனும
இட்டதனை மெச்சா விரவலனும்—முட்டவே
கூசிநிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

இ - ள். நிட்டூரமாக நிதிதேடும் மன்னவனும்-எல்லார்க்கும் விரோத முண்டாகப் பொருள்தேடுகிற அரசனும், இட்டதனை மெச்சா இரவலனும் - தந்ததைக்கொண்டு மகிழாத யாசகனும், முட்டகூசி நிலைநில்லா குலக்கொடியும் - முழுதும்நாணி அந்த நிலையில்நில்லாத குலமாதும், கூசிய வேசியும் - நாணியவேசையும, கெட்டுவிடும் - கெட்டுப்போவார்கள், எ-று.

முட்ட - முற்ற என்பதன் மரூஉ.

சோழன்றனக்கு உயர்ந்தபட்டாடை கொடுத்துத்தன் கொடையைத்
தானேபாராட்டிமகிழ, அவ்வாடையினும்உயர்ந்த
தன்பாடலைச் சிறப்பித்துப்பாடியது.

33 நூற்றுப்பத் தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்க ளுக்கு ணைந்துவிடும-மாற்றலர்கள்
பொன்றப பொருதடக்கைப போர்வே லகளங்கா
என்றுங் கிழியாதென் பாட்டு.

இ - ள். நூற்றுப்பத்து ஆயிரமபொன்பெறினும் - நூற்றுப்பத்தாகிய ஆயிரம்பொன் விலைபெறுந்தாயிருப்பினும் - நூல்சீலை - நூலாற்செய்யப்பட்ட ஆடையானது, நால்திங்கள்நாளுக்குள் - நான்குமாசகாலத்துக்குள்ளே, நைந்துவிடும் - நைந்துகிழிந்துபோகும், மாற்றலர்கள் - பகைவர்கள், பொன்ற - அழியும்படி, பொரு - போர்செய்கின்ற, தடக்கை - பெரியகைகளில், போர்வேல் - போரிற்சிறந்த வேலைத்தாங்கிய, அகளங்கா - மாசற்றவனாகியசோழனே, என்பாட்டு-என்பாடலானது, என்றும்கிழியாது-எக்காலத்துங்கிழியாது, எ - று.

அகளங்கன் - மற்றோர் பிரபுவின்பெயர் என்பாருமுளர்.

வேளூர்ப்பூதன் விருந்திட்டதைப் புகழ்ந்துபாடியது.

34. வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்
முரமுரெனு வேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புல்வேளூரப் பூதன் புரிந்துவிருந் திட்டானீ
தெல்லா வுலகும் பெறும்.

இ - ள். வரகரிசிசோறும்-வரகரிசிச்சோற்றையும், வழுதுணங்காய் வாட்டும் - கத்திரிக்காய்த் துவட்டலையும், முரமுரெனவே புளித்தமோரும்-முரமுரென்றிரைந்து நுரைத்துப் புளித்தமோரையும், புல்வேளூர்பூதன் - சிறிதாகியவேளூரில் வாழ்வோனாகிய பூதனென்பவன், இரமுடனேபுரிந்து விருந்திட்டான் - உறுதியாகவிரும்பிவிருந்திட்டான், ஈது - இந்தவிருந்தானது, எல்லாஉலகும்பெறும் - எல்லாஉலகங்களையும் விலைமதிக்கப்பெறும்,

"புகழ்ந்து பரிந்திட்டசோறு,, என்றும்பாடம்.

இதனினும் இதுநன்றெனல்

35. 'ஏசி யிடவி னிடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

இ - ள். ஏசிஇடலின - ஏற்பாரை வைது பின்புபிச்சையிடுவதினும், இடாமையேநன்று - இடாதிருப்பதே நன்மையாகும், எதிரில்பேசும்மனையாளின் - (கணவனுக்கு) எதிராகநின்று பேசுகிறமனைவியினும்,பேய்நன்று- பேயேநன்மையாகும், நேசம்இல்லா வங்கணத்தின் - உள்ளன்பில்லாத சிநேகத்தினும், வலியபகைநன்று - வலிமையாகிய விரோதம்நன்மையாகும், வாழ்வுஇல்லா சங்கடத்தின் - செல்வமில்லாதவருத்தத்தினும், சாவதேநன்று - இறப்பதே நன்மையாகும், எ - று,

கோனைக்கால் என்னும் ஊரிலுள்ள ஆழ்வான்
கொடையை நிந்தித்துப்பாடியது.

36. கரியாய்ப் பரியாகிக் காரெருமை தானாய்
எருதாய் முழப்புடவை யாகித்—திரிதிரியாய்த்
தேனைக்கால பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்ததே
கோனைக்கா லாழ்வான் கொடை.

இ - ள். கோனைக்கால் ஆழ்வானகொடை - கோனைக்கால் என்னும் ஊரிலிருக்கிற ஆழ்வான்என்பவனது கொடையானது, கரிஆய் - (முதலில்) யானையாகி, பரிஆய் (பின்பு) குதிரையாகி, கார்எருமை ஆய் - பின்பு கரிய எருமையாகி, எருதுஆய்-(பின்பு) எருதாகி - முழப்புடவைஆகி - ஒரு முழநீட்சியுள்ள சீலையாகி, திரிதிரிஆய் - திரிதிரியாகி, தேனைக்கால்பெற்று-கால்கள் தேனைக்கால்களின் தன்மையையடைந்து, மிகத்தேய்ந்து ஓய்ந்தது - மிகவும்தேய்ந்து தளர்ந்தது, எ - று,

யானைமுதலானவைகளைக் கொடுப்பேனென்று பலநாளும் ஆசைவார்த்தை சொல்லி யலையவைத்து முடிவில்ஒன்றுமகொடாமையால் இவ்வாறு அவமதித்துக் கூறலாயிற்று.

ஈகையில்லாதவனாகிய சேடன்என்பவனை இழித்துப்பாடியது.

37. பாடல் பெறானே பலர் மெச்சவாழானே
நாடறிய நன்மணங்க ளாடானே-சேடன்
இவன்வாழும் வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ் பாரில்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்ன காண்.

இ - ள். பாடல்பெறான் - (சிறந்தபுலவர்களது) பாடலைப்பெறாதவனும், பலர்மெச்சவாழான் - பலரும்மெச்சும்படி வாழாதவனும், நாடுஅறிய நல்மணங்கள்ஆடான் - உலகமறியநல்ல சுபங்களைவிரும் பாதவனும்ஆகிய, சேடன் இவன் - சேடன்என்னும் பெயருள்ள இவன், வாழும்வாழ்க்கை - வாழும்வாழ்வானது, இருகடல்சூழ்பாரில் - பெரியகடல் சூழ்ந்தபூமியில், கவிழ்ந்தஎன் - அழிந்தால்என்ன, மலர்ந்தஎன் - செழித்தால்என்ன.

காண் - அசை. பாடல்பெறுகை முதலானவை யில்லாதவன் உலகில் இருந்தென்ன இறந்தென்ன என்பதுகருத்து.

முல்லான்என்பவனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

38. காலையிலொன் றாவர் கடும்பகலி லொன்றாவா
மாலையிலொன் றாவர் மனிதரெலாம்—சாலவே
முல்லானைப் போல முகமுமக மும்மலர்ந்த
நல்லானைக் கண்டறியோ நாம்.

இ - ள். மனிதரெல்லாம் - மனிதரெல்லாரும், காலையில்ஒன்றுஆவர் - காலையில் ஒருதன்மையராவர், கடும்பகலில்ஒன்று ஆவர் - கடும்பகலில் ஒருதன்மையராவர், மாலையில்ஒன்றுஆவர்-மாலைக்காலத்தில்ஒருதன்மையராவர், (இவருள்) சால-மிகவும், முல்லானைப்போல - முல்லானைப்போல, முகமும் அகமும் மலர்ந்தநல்லானை - (எப்போதும்) முகமும்மனமும் அலரப்பெற்ற நல்லோனொருவனை, நாம்கண்டறியோம் - யாமகண்டறிந்திலேம், எ - று,

கல்விக்கு ஓரெல்லையில்லை யாதலால்நீர்செருக்காதீர்
என்றுபுலவரை நோக்கிக்கூறியது.

39. கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றுற்றகலை மடந்தை யோதுகிறாள்—மெத்த
வெறும் பந்தயங் கூறவேண்டாம் புலவீர்
எறும்புந் தன்கையா லெண்சாண்.

இ - ள். புலவீர் - புலவரே, கற்றதுகைமண்அளவு - கற்கப்பட்டது கைமண்ணளவேயாகும், கல்லாதுஉலகுஅளவு - கற்கப்படாதது உலகினளவேயாகும், என்று - என்று, உற்றகலைமடந்தை ஓதுகிறாள் - பொருந்திய

கலைமாதும் சொல்லாநின்றாள், (ஆதலால்) மெத்த - மிகவும், வெறும்பந்தயம் கூறவேண்டாம்——, எறும்பும் தன்கையால் எண்சாண் - எறும்பும் தன்கையினால் எட்டுச்சாணளவுள்ளதேயாகும், எ - று.

மந்திரிகளாக இன்னாரைக் கொள்ளத்தகும் எனப்பாடியது.

40. நூலெனிலோ கோல்சாயு நும்தமரோல் வெஞ்சமராம்
கோலெனிலோ வாங்கே குடிசாயும்-நாலாவான்
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்த வரசே யரசு.

இ - ள். நூலெனிலோ கோலசாயும் - பூணூலையுடையனாகிய அந்தணன் மந்திரியானாலோ செங்கோல்முறைபிறழும், நும்தமர் எல்வெம்சமராம் - உம்மவராகிய க்ஷத்திரியராயின் கொடியபோரவிளையும், கோல்எனிலோ ஆங்கேகுடிசாயும் - நிறைகோலையுடையவனாகியவணிகனென்றாலோ அப்பொழுதே குடிகளழியும், நால்ஆவான் - நான்காம் வருணத்தானாகியசூத்திரன், மந்திரியும் ஆவான் - மந்திரியும ஆதற்குரியவனாவான், வழிக்குத் துணையாவான - வழிநடைக்குத் துணையாதற்கு முரியவனுமாவான், அந்த அரசேஅரசு - அப்படிப்பட்டமந்திரியையுடைய அரசனே அரசன், எ-று.

முருகர்மீது, ஒருபெண்ணின்தாய் இரங்கிக்கூறியதாகப் பாடியது.

41. செம்மான் கரத்தனருள் சேயா நெடியோனை
அம்மா னெனப்பெற றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும வெணபிறைக்குங் கணணம்பிறைக்கும
அரும்பிறைக்குங் கூந்த லணை.

இ - ள். செமமான் கரத்தன் அருள்சேயா - செவந்தமானைக்கையிலேந்தினவனாகிய சிவபெருமான் ஈன்றருளினபுதல்வனே, நெடியோனை - திருமாலை, அம்மான்எனபபெற்றருள்வேலா - அம்மானென்று சொல்லப்பெற்றருளினவேலவனே, இம்மான் - இந்தப்பெண்ணானவள், கரும்புஇறைக்கும்-கருப்புவில்லையுடைய மன்மதராஜனுக்கும், வெண்பிறைக்கும்-வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரனுக்கும், கண அம்பு இறைக்கும் - கண்ணீரையிறைக்கிறாள், (ஆதலால்) அரும்புஇறைக்கும் கூந்தல் - பூவரும்புகளைச் சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய இவளை, அணை - நீவந்துதழுவவேண்டும், எ - று.

இன்னின்னசெயல்கள்சிறந்தனஎன்று பாடியது.

42. மதியாதார்முற்ற மதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமை கோடிபெறும், உண்ணீருண ணீரென்றுபசரியார்தம்மனையி லுண்ணாமை கோடிபெறும், கோடிகொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடுகூடுதல் கோடிபெறும், கோடானுகோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக் கோடாமை கோடிபெறும்.

இ - ள். மதியாதார்முற்றம் - மதிக்காதவருடைய முற்றத்தை, மதித்து - மதித்தலைசெய்து, ஒருகால்சென்று - ஒருதரம்போய், மிதியாமை - மிதியாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், உண்ணீர் உண்ணீரென்று - புசியும் புசியுமென்று, உபசரியார் தம்மனையில் - உபசரிக்காதவருடையவீட்டில், உண்ணாமை - புசியாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், கோடிகொடுத்தும் - கோடிபொன்னைக் கொடுத்தாயினும், குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு - உயர்குடியிற்பிறந்தவரோடு, கூடுதல்-சேர்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், கோடானுகோடி கொடுப்பினும் - கோடானுகோடி பொன்னைக்கொடுத்தாலும், தன்னுடைநா - தனது நாவானது, கோடாமை - சொன்னசொல் தவறாதிருத்தல், கோடிபெறும் - கோடிபொன்பெறும், எ - று.

43. வாதக்கோ னாளையென்றான் மற்றைக்கோன் பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன் யாதொன்று மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள் [ள்
வாதக்கோன் சொல்லதிலும் மற்றைக்கோன் சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன் சொல்லே யினிது.

இ - ள். வாதக்கோன் நாளையென்றான் - வாதராஜன் நாளைக்கென்றான், மற்றைக்கோன்பின்னை என்றான் - மற்றைராஜன் பிறகென்றான், ஏதக்கோன் யாதொன்றும் இல்லையென்றான்-ஏதராஜன் யாதொன்றுமில்லையென்றான், ஓதக்கேள் - சொல்லக்கேள், வாதக்கோன் சொல்லதினும் - வாதக்கோன் சொல்லினும், மற்றைக்கோன் சொல்லதினும் - மற்றைக்கோன் சொல்லினும், ஏதக்கோன் சொல்லே இனிது - ஏதக்கோன் சொல்லே இனிமையைத் தருவதாகும், எ - று.

நாளைக்கென்று சொல்லுவோனும் பின்னைக்கென்று சொல்லுவோனும் ஆகிய இருவர்சொல்லினும் இல்லையென்பவனது சொல்லே இனிதாமென்பதாம்- வாதநாடியடங்கினால் ஒருநாளிலும், பித்தநாடியடங்கினால் ஒரு நாழிகையிலும், சிலேத்தும நாடியடங்கினால் ஒருநிமிஷத்திலும்உயிர்நீங்கும் என்பது சொன்னயம்.

ஈயாதலோபிகளுடையதனம் இதற்குநிகராமென்றுபாடியது.

44. சுற்றுங் கருங்குளவி சூழ்ந்தா றரியப்பேய்
எற்றுஞ் சுடுகா டிடுகளையின்—புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பனைக்குள் வைத்ததே னொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன் றீயார் தனம்.

இ - ள். தளர்ந்தோர்க்கு-(செல்வப்பபருக்கமற்றுத்) தளர்ச்சியடைந்தவர்களுக்கு, ஒன்றுஈயாதனம்-(அவர்வேண்டிய) ஒருபொருளைக்கொடாதவருடைய தனமானது, சுற்றும்கருங்குளவி - சுற்றிலும்கருங்குளவி மொய்த்த, சூழ்த்தூறு - சூழச்செடிப்புதலிலும், அரிப்பேய் எற்றும் சுடுகாடு

இடிகரையின் புற்றில் - (நேர்ந்தாரை) பார்ப்பனப்பேய் அறைகின்ற சுடுகாட்டிலுள்ள இடிகரையின் கண்உள்ளபுற்றிலும், வளர்ந்தமடல்பனைகளுள்-உயர்ந்தமடற்பனை மரத்தின்மீதும், வைத்ததேன் ஒக்கும்-வைக்கப்பட்டதேனைநிகர்க்கும், எ - று.

மடற்பனை - மடல்கழிக்காதபனை. சூரைப்புதல்முதலிய இடங்களில் கட்டப்பட்டதேன் எளிதிற்கிடையாததுபோல, உலோபரது தனமும்எளிதிற் கிடையாதென்பது கருத்து.

பொற்கிழிஅறும்படிபாடியவை.

45. ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றாமபுலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர்-பூத்தமலாத்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.

இ - ள். ஆர்த்தசபைநூற்றொருவர் - நிறைந்தசபைக்கேறத் தகுதியுடையவர் நூற்றிலொருவர், புலவா ஆயிரத்தொன்று ஆம் - அவருள்புலவராயிருப்பவர் ஆயிரத்திலொருவர், (அவருள்) வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர்-வார்த்தைசொல்லுதற்குரியார் பதினாயிரத்திலொருவர், பூத்ததண்தாமரா மலர்திருவே-மலர்ந்தகுளிர்ச்சியாகிய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகளே, தாதாகோடிக்கு ஒருவர் - கொடையாளிகள் கோடிக்கொருவர், உண்டு ஆயின் உண்டென்றுஅறு - உண்டென்றால் உண்டென்று அறுபடுவாய், எ - று.

46. தண்டாம லீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்கா லீவது வண்மை-அடுத்தடுத்துப
பின்சென்றா லீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
ஈயானைச் சம்போ லறு.

இ - ள். தண்டாமல்ஈவதுதாளாண்மை - கேளாமல்(குறிப்பறிந்து) கொடுப்பது ஊக்கமாம், தண்டிஅடுத்தக்கால் ஈவதுவண்மை - கேட்டுஅடுத்தால் கொடுப்பது கொடையாம், அடுத்துஅடுத்து பின்சென்றால் ஈவதுகாற்கூலி - அடுத்தடுத்துப் பின்னேதொடர்ந்துசென்றால் கொடுப்பது கால்கூலியாம், பின்சென்றும் - பின்னேதொடர்ந்துசென்றும், ஈயான் - கொடாதவனுடைய, எச்சம்போல்அறு - சந்ததியைப்போல அறுபடுவாய், எ - று.

47. உள்ள வழக்கிருக்க வூரார் பொதுவிருக்கத்
தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலி தான்வாங்குங் காலறுவான் றன்கிளையும்
எச்சமறு மென்றா லறு.

இ - ள். உள்ளவழக்குஇருக்க - உண்மையாகிய வழக்கிருக்கவும், ஊரார்பொதுஇருக்க - ஊரிலுள்ளாரது சபையிருக்கவும், தான்பேசி - தான்முனைந்துபேசி, வழக்கதனைதள்ளி-வழக்கைத்தள்ளிவிட்டு, எள்அளவும் - சிறிதாயினும், கைக்கூலிதான் வாங்கும் - கைக்கூலியை வாங்குகின்ற, கால்அறுவான் தன்கிளையும - சந்ததியற்றுப்போவானது சுற்றமும், எச்சம் அறும்என்றால்அறு - சந்ததியற்றுப்போமாயின் நீயும் அறுபடுவாய், எ - று,

48. வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி
வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தழுத கண்ணீரால்
எச்சமறு மென்றா லறு.

இ - ள். வழக்குஉடையான்நிற்ப - (உண்மையாகிய) வழக்குடையவனிருக்க, வலியானைக்கூடி - வலியவனைச்சேர்ந்து, வழககை - நல்வழக்கை, அழிவழககுச் செய்தோன் - கெடுவழக்காக்கினவன், வழக்கு இழந்தோன் - வழக்கைததோற்றவன், சுறறமும்தானும்-தன்சுற்றமும்தானுமாக, தொடர்ந்து அழுதகண்ணீரால் - இடையறாதழுத கண்ணீரினால், எச்சம்அறும் என்றால்-சந்ததியற்றழிவனாயின், அறு - (நீயும்) அறுபடுவாய், எ - று.

ஒருராஜகுமாரத்தி அழகுள்ள ஒருராஜகுமாரனைக் கல்வியில்லாதவனென்றறியாமல் ஒருசத்திரத்தில் இன்னகாலத்தில் நீவந்திருந்தால் நான் வருகிறேன், கூடிக்களிக்கலாம் என்றெழுதினள். அதைஅவன்படித்த ஒருவனுக்குக்காட்ட, அவன்அதிலுள்ள செய்தியையறிந்துகொண்டு, ராஜகுமாரனை நோக்கி, நீ இவ்விடத்திலிருந்தால்அரசன் உன்னைத் தலைவெட்டும்படி நேரிடுமென்றுசொல்லி அவனைப்போகச்செய்து, தான்அந்தராஜகுமாரனைப்போல வேஷங்கொண்டு அங்கிருந்தான், ராஜகுமாரத்தி அவ்வாறேவந்து அந்நியனென்று அறியாமல் கூடிரமித்து பின்புதெரிந்து பிராணத்தியாகஞ்செய்துகொண்டு பிசாசமாகி அந்தச்சத்திரததில் வந்து தங்குவோரைத் தொந்தரைசெய்து கொண்டிருந்தாள். அங்கு ஔவைவந்தனள், அவளையும் சாமந்தோறும் தொந்தரைசெய்தபோது நான்குசாமத்திலும் பாடியவை.

49. வெண்பா விருகாலிற் கல்லானை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையா லெழுதானைப் பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறரநகைக்கப் பெற்றாளே
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

இ - ள். வெண்பா - வெண்பாவை, இருகாலில் - இரண்டுதரஞ்சொல்லுமளவில், கல்லானை - கல்லாதவனையும், வெள்ஓலைகணபார்க்க - வெண்மையாகிய ஓலையைக்கண்பாரா நிற்க, கையால்எழுதானை - கையினால் (எழு

த்தாணியைக்கொண்டு) எழுதாதவனையும், பெண்பாவி பெற்றாள்பெற்றாள்- பெண்பாவியீன்றாள், பிறர் நகைக்கப்பெற்றாள் - பிறர்பார்த்துச் சிரிக்கும் பொருட்டு ஈன்றாள், (ஆதலால் அவர்களை) எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை.

50. கருங்குளவி சூரைத்தூ றீச்சங் கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன் றீயாதான் வாழ்க்கை—அரும்பகலே
இச்சித் திருந்தபொருள் தாயத்தார் கொள்வரோ
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.

இ - ள். கருகுளவி - கருங்குளவிமொய்த்த, சூரைத்தூறு - சூரைப் புதலிலுள்ள, ஈச்சங்கனிபோல்-ஈச்சமரத்தின்கனிபோல, வருந்தினர்க்கு - துன்பமடைந்தார்க்கு, ஒன்று ஈயாதான்வாழ்க்கை - ஒருபொருளையும் கொடாதவனது செல்வத்தையும், இச்சித்திருந்தபொருள் - விரும்பியிருந்த பிறபொருள்களையும், அருபகலே - அருமையாகிய (அன்றைப்) பகலிற்றானே, தாயத்தார்கொள்வர் - தாயாதிகள் கவர்ந்துகொள்வார்கள் (ஆதலால் அந்தலோபியை) எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை, எ - று.

51. வான முளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகில்
தான முளதாற் றயையுளதால்—ஆனபொழு
தெய்த்தோ மிளைத்தோமென் றேமாந் திருப்பாரை
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.

இ - ள். வானம் உளது - மேகமுண்டு, மழைஉளது-(அதனால் பெய்யப்படுவதாகிய) மழையுண்டு, மண்ணுலகில் - நிலவுலகத்தில், தானம்உளது- நிலமுண்டு, தடம் உளது-நீர்நிலைகளுண்டு, ஆனபொழுது - (இப்படி) ஆயின பின்பு, எய்ததோம் இளைத்தோம் என்று - (யாம் [illegible]) [illegible] மெலிந்தோமென்று, ஏமாந்திருப்போரை-ஏமாந்திருப்பவர்களை [illegible] எற்று எற்று எற்று- அறை அறை அறை, எ - று.

52. எண்ணாயிரத் தாண்டு நீ ற கிடந்தாலும்
உண்ணீரம் பற்றாக் கிடையேபோல்—பெண்ணாவாய்
பொற்றொடி மாதர் புணர்முலைமேற் சாராரை
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.

இ - ள். எண்ணாயிரத்து ஆண்டு - எண்ணாயிரவருஷம், நீரில்கிடந்தாலும் - நீரிலேதங்கியிருந்தாலும், உள்நீரம்பற்று - உள்ளேநீரைக்கொள்ளாத, கிடையேபோல் - சடைபோலவே, பெண் ஆவாய் - பெண்ணானவளே, பொன்தொடிமாதர் - பொன்வளையலையணிந்த குலமாதரது, புணர்முலைமேல் சாராரை - நெருங்கியதனங்களின்மீது பொருந்தாது வேசையரைவிரும்புந் தூர்த்தரை, எற்று எற்று எற்று-அறை அறை அறை எ-று.

ஔவையால் பாடல்பெறவிரும்பிய முருகக்கடவுள் எருமைமேய்க்கிற பிள்ளைகளைப்போல ரூபங்கொண்டு நாவல்மரத்தில் ஏறியிருந்தனர். ஔவை அவரைநோக்கி, அப்பா நாவற்பழம்போடென்றாள். அவர் சுடுகிறபழம்போடவா சுடாதபழம்போடவா என்றார். அதைக்கேட்ட ஔவை ஆச்சரியமடைந்து சுடுகிறபழம்போடென்று சொல்ல, அவர் கனிந்த ஓர் பழத்தைப்போட்டார், அது மணலில்விழுந்ததனால் மணல் ஒட்டிக்கொண்டது, அதைஔவையெடுத்துமணலையூதும்போது முருகர், பழம் சுடப்போகிறதென்று பரிஹசித்தபோது பாடியது.

53. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக்கோ டாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்—பெருங்கானில்
காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான்றோற்ற
தீரிரவுந் துஞ்சாதென் கண்

இ-ள். கருங்காலிகட்டைக்கு-கருங்காலிக்கட்டைக்கு, நாணாகோடாலி - அஞ்சாதகோடரியானது, இருகதலித தண்டுக்குநாணும - பெரிய வாழைத்தண்டுக்கு அஞ்சும், (அதுபோல) பெருகானில - பெருங்காட்டில், காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்கு - கரிய எருமைகளைமேய்க்கிற சிறுவனுக்கு, நான்தோறறது - நான்தோற்றதைக்குறித்து, என்கண் - என்கண்ணானது, ஈரிரவும் துஞ்சாது - இரண்டிராக்கருமநித்திரைகொள்ளாது, எ-று.

முருகர் கொடியதுமுதலாயின எவையென்றுகேட்க ஔவைபாடியது.

54. கொடியது கேட்கி னெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிது ஆற்றொணாக் கொடுநோய்
அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினுங் கொடிது
இன்புற வவர்கையி லுண்பது தானே.

இ-ள். கொடியதுகேட்கின் - கொடியதைககேட்குமிடத்து, நெடியவெமவேலோய் - நெடுமையாகிய வெவ்விய வேலாயுதத்தையுடையவனே, வறுமை கொடிது கொடிது கொடிது - தரித்திரம்கொடியது கொடியது கொடியது, இளமையில்வறுமை அதனினும கொடிது - இளமையில் நேரிட்ட தரித்திரம் அதினும் கொடியது, ஆற்றொணா கொடுநோய் அதனினும் கொடிது - சகிக்கக்கூடாத கொடியவியாதி அதினும்கொடியது, அன்பு இல்லாபெண்டிர் - அன்பில்லாத பெண்டிரையுடைத்தாதல், அதனினும்

கொடிது - அதினுங்கொடியது, இன்பு உற - இன்பமுண்டாக, அவர்கை யில் உண்பது - அவர்கையில் அன்னம்புசிப்பது, அதனினுங்கொடிது-அதி னுங்கொடியது, எ - று.

55. இனியது கேட்கிற் றனிநெடு வேலோய்
இனிது இனிது ஏகாந்த மினிது
அதனினு மினிது ஆதியைத் தொழுதல்
அதனினு மினிது அறிவினர்ச் சேர்தல்
அதனினு மினிது அறிவுள் ளோரைக்
கனவினு நனவினுங் காண்பது தானே.

இ - ள். இனியது கேட்கின் - இனியதைக் கேட்பையாயின், தனி நெடுவேலாய் - ஒப்பற்ற நெடியவேலையுடையவனே, ஏகாந்தம் - தனித்திரு த்தல், இனிது இனிது இனிது - இனியது இனியது இனியது, ஆதியை தொழுதல் - முதற்கடவுளை வணங்குதல், அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவினர் சேர்தல் - அறிவுள்ளவரைககூடுதல், அதனினுப் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவுள்ளவரை - அறிவுள்ளவரை, கனவி னும் நனவினும் காண்பது - சொப்பனத்தினும் சாக்கிரத்தினும் தரிசிப்பது, அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, எ - று.

56. பெரியது கேட்கி னெரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமா லுந்தியில் வந்தோன்
கரிய மாலோ வலைகடற் றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி யங்கையி லடக்கம்
குறுமுனி யோகல சத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ வரவினுக் கொருதலைப் பாரம்
அரவோ வுமையவள் சிறுவிரன் மோதிரம்
உமையோ விறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்ட ருள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

இ - ள். பெரியதுகேட்கின் - பெரியதனைக் கேட்பையாயின், எரி தவழ்வேலோய் - நெருப்புப்பரவிய வேலையுடையவனே, புவனம்பெரிது பெரிதுபெரிது - உலகம்பெரியது பெரியதுபெரியது, புவனமோநான்முகன் படைப்பு - உலகமோபிரமனது சிருஷ்டி, நான்முகன் கரியமால் உந்திவந்

தோன் - பிரமன் திருமாலின் உந்தியிற்பிறந்தவன், கரியமாலோ அலை
கடல் துயின்றோன் - திருமாலோ அசையாநின்ற கடலில் உறங்கினவன், அலைகடல் குறுமுனி அங்கையில்அடக்கம் - அசையாநின்றகடல் அகத்தியரது உள்ளங்கையில் அடக்கம், குறுமுனியோ கலசத்தில் பிறந்தோன் - அகத்தியரோ குடத்திற்பிறந்தவன், கலசமோபுவியில் சிறுமண் - குடமோ நிலத்திலுள்ள அற்பமண், புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப்பாரம் - நிலமோ ஆதிசேடனாகிய பாம்புக்குஒருதலைப்பளுவு, அரவோ உமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம் - ஆதிசேடனோ உமாதேவிக்குச் சிறுவிரலி லணியப்பட்ட மோதிரம், உமையோ இறைவர் பாகத்து ஒடுக்கம் - உமாதேவியோ சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் ஒடுக்கம், இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத்து ஒடுக்கம் - சிவபெருமானோ அடியாரது மனதிலொடுக்கம், தொண்டர்தம் பெருமைசொல்லவும் பெரிதே - அடியாரதுமேன்மை சொல்வதற்கும் பெரியதேயாம்; எ - று.

57. அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிதரிது மானிட ராத லரிது
மானிட ராயினுங் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்த லரிது
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமுங் கல்வியு நயத்த லரிது
ஞானமுங் கல்வியு நயந்த காலையும்
தானமுந் தவமுந் தான்செய லரிது
தானமுந் தவமுந் தான்செய்வ ராயின்
வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே.

இ - ள். அரியதுகேட்கின் - அரியதனைக் கேட்பையாயின், வரிவடிவேலோய்-நீண்டவடித்தவேலையுடையவனே, மானிடர் ஆதல்-மனிதராகப் பிறப்பது, அரிதுஅரிதுஅரிது - அரியதுஅரியதுஅரியது, மானிடர்ஆயினும்-மனிதராகப்பிறந்தாலும், கூன்குருடுசெவிடுபேடு நீங்கிப்பிறத்தல் அரிது-கூன்குருடு செவிடுபேடு என்பவற்றை யொழிந்துபிறப்பது அரியது, பேடுநீங்கிப் பிறந்தகாலையும் - (கூன்குருடுசெவிடு)பேடுநீங்கிப்பிறந்தகாலத்திலும், ஞானமுங்கல்வியும் நயத்தல்அரிது - ஞானத்தையுங்கல்வியையும் விரும்புதல்அரியது, ஞானமுங்கல்வியும் நயந்தகாலையும்-ஞானத்தையுங்கல்வியையும் விரும்பினகாலத்திலும், தானமுந்தவமுஞ்செயல்அரிது-தானத்தையும் தவத்தையுஞ்செய்தல் அரியது, தானமுந்தவமுஞ்செய்வர் ஆயின்-தானத்தையும் தவத்தையும் செய்வாராயின், (அவர்களுக்கு) வானவர்நாடு - சுவர்க்கலோகம், வழிதிறந்திடும் - வழிதிறந்துவைக்கப்படும், எ - று

பயனற்றன இவை எனப்பாடியது.

58. மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
றுடில்லான் செங்கோ னடாத்துவதுங்—கூடும்
குருவிலலா வித்தை குணமிலலாப் பெண்டு
விருந்திலலா வீடு விழல.

இ-ள். மாடுஇல்லான்வாழ்வு - செல்வமில்லாதவனது வாழ்க்கையும், மதிஇல்லான் வாணிபம் - அறிவில்லாதவனது வியாபாரமும், நல்நாடு இலலான் செங்கோல்நடாத்துவது - நல்லதேசமில்லாத அரசன் செங்கோல் செலுத்துவதும், கூடும்குரு இல்லாவித்தை - பொருந்திய குரு இல்லாத வித்தையும், குணம் இல்லாபெண்டு-நற்குணமில்லாத மனைவியும், விருந்து இல்லாவீடு - விருந்துவராதவீடு, விழல் - வீணேயாகும், எ - று.

இன்னானை இன்னஇடத்திற் புகழவேண்டுமென்று பாடியது.

59. நேசனைக்காணு விடததி னெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையில் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலைமுடி வில்.

இ-ள். நேசனை - நண்பனை, காணுஇடத்தில் - காணாத இடத்தில், நெஞ்சுஆர துதித்தல் - மனமாரப்புகழுக, ஆசானை - குருவை, எவ்விடத்தும் அப்படியே - எவ்விடத்திலும அவ்வாறேபுகழ்க, மனையாளை - மனைவியை, வாசம்பஞ்சணையில் - பரிமளம் பொருந்திய பஞ்சணமீதுபுகழுக, மைந்தர்தமைநெஞ்சில் - புதல்வரை மனததிறபுகழுக, வினைஆளை - தொழிலாளியை, வேலைமுடிவில் - தொழிலின் முடிவில்புகழுக எ - று.

சாதிக்கப்படாத காரியங்கள் இவையெனப்பாடியது.

60. ஆலைப பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீ ராக்கலா மோ.

இ-ள். ஆலை பலா ஆக்கல்ஆமோ - ஆலமரத்தைப் பலாமரமாகச் செய்தல கூடுமோ, அருசுணங்கன் வாலை நிமிர்க்க வசம்ஆமோ - அருமையாகிய நாயின்வாலைநிமிர்க்க வசப்படுமோ, நீலநிறம் காக்கைதனை பேசுவிக்கல்ஆமோ - கருநிறமுள்ள காகத்தைப் பேசுவித்தல் கூடுமோ, கருணை இல்லாமூர்க்கனை சீர்ஆக்கல்ஆமோ - (மனததில்) இரக்கமில்லாத மூர்க்கனைச் சீர்ப்படுத்தல் கூடுமோ, எ - று.

சோமனென்னும் பிரபுவையடுத்துப் பலஉதவிபெற் றிருந்து அவனிறந்தவுடனே அவனதுகொடை யருமை தோன்றப் புகழ்ந்துபாடியது.

61. நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமினீசன்
சுழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய்.

இ - ள். நிழல் அருமை - நிழலினது அருமையை, வெய்யிலிலே நின்று அறிமின் - வெயிலிற்போய்நின்று அறிந்துகொள்ளுங்கள், ஈசன் சுழல் அருமை - கடவுளினது திருவடியின் அருமையை, வெவ்வினையில் காண்மின் - கொடியதாகியவினைவசப்பட்டுத்தந்நிலைகெடுங்காலத்தில் கண்டுகொள்ளுங்கள், பழகு - (அறிஞர்)பழகுகின்ற, தமிழ்ச்சொல் அருமை - தமிழ்ச்சொற்களின் அருமையை, நால்இரண்டில் - நான்கடிகொண்ட பாடல்களாற் செய்யப் பட்ட நாலடியாரிலும் இரண்டடிகொண்ட பாடல்களாற் செய்யப்பட்ட குறளிலும் (கண்டுகொள்ளுங்கள்), சோமன் கொடை அருமை-சோமனென் பவனது ஈகையின் அருமையை, புல்லர் இடத்தேபோய் அறிமின் - அற்பரி டத்தேசென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள், எ - று.

இன்னவிஷயத்தில் இன்னதுசிறந்ததென்று பாடியது,

62. காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலிபுலியாம்
பேசுமுலா விற்பெருமபை புலி—ஆசு
வலவர்க்கு வண்ணம் புலியாமற் றெலலாப்
புலவர்க்கும் வெண்பாப் புலி.

இ - ள். காசினியில் - உலகத்தில், பிள்ளைக்கவிக்கு - பிள்ளைத்தமி ழில், அம்புலிபுலியும் - அப்புலிப்பருவம் சிறந்ததாகும், பேசும் - சொல் லப்பட்ட, உலாவில் - உலாஎன்னும் பிரபந்தத்தில், பெதும்பைபுலி - பெது ம்பைப்பருவம் சிறந்ததாகும், ஆசுவல்லவர்க்கு - ஆசுகவியில் வல்லவர்க்கு, வண்ணம்புலியும் - வண்ணம்பாடுதல் சிறந்ததாகும், மற்று எலலாப்புலவர் க்கும் - மற்றை வித்துவான்களெல்லார்க்கும், வெண்பாபுலி - வெண்பாப் பாடுதல் சிறந்ததாகும், எ - று.

அறமுதலியநான்கினையும் ஒருகவியி லமைத்துப்பாடியது,

63. ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றும்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

இ - ள். ஈதல்அறம் - (வறியார்க்கு) கொடுத்தலே அறமாகும், தீவினைவிட்டு ஈட்டல்பொருள் - தீச்செயலைவிட்டுத் தேடுதலே பொருளாகும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், காதல்இருவர் - (ஒருவர்மேல் ஒருவர்) ஆசையுள்ள (கொழுநன் மனைவியென்னும்) இருவரும், கருத்துஒருமித்து - (தமது) மனமொன்றுபட்டு, ஆதரவுபட்டதே இன்பம் - அன்பாய்ப் பொருந்தியிருத்தலே இன்பமாகும், பரனைநினைந்து - கடவுளைநினைந்து, இம்மூன்றும்விட்டதே - இந்தமூன்றினையும் விட்டொழிந்ததே, பேரின்ப வீடு - பேரானந்தத்தைத் தருகிற மோட்சமாகும், எ - று,

இதனோடு இதுநீங்குமென்று பாடியது.

64. தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோம்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—ஆயவாழ்
வுற்றா ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாலி யோடெவையும் போம்

இ - ள். தாயோடு அறுசுவைபோம் - தாயுடன் அறுசுவையுண்டியும் நீங்கும், தந்தையொடு கல்விபோம் - தகப்பனுடன் கல்வியும் நீங்கும், சேயோடு தான்பெற்றசெல்வம்போம் - புதல்வனுடன் தான்படைத்த செல்வமும் நீங்கும், உற்றாருடன் ஆய வாழ்வுபோம் - உறவினருடன் (ஒருவனுக்குண்டாயிருக்கிற) சுகவாழ்க்கைநீங்கும், உடன்பிறப்பால் தோள்வலிபோம் - சகோதரனோடு புஜபலம் நீங்கும், பொன்தாலியோடு எவையும் போம் - பொற்றாலியை யுடையவளாகிய மனைவியோடு எல்லாநன்மைகளும்நீங்கும்,

தாய்முதலியோர் நீக்கத்தில் ஒவ்வொருநலம்நீங்கும் மனைவிநீக்கத்தில் எல்லாநலங்களும் நீங்குமென்பது கருத்து.

இவர்க்கிது துரும்பென்றுபாடியது.

65. போந்த வுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்பு—ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந் துரும்பா மில்லத்
துறவோர்க்கு வேந்தன் றுரும்பு.

இ - ள். போந்த உதாரனுக்கு - (கொடைக்கென்றே) வந்துபிறந்த உதாரகுண முள்ளவனுக்கு, பொன்துரும்பு - பொனனுனது துரும்புக்கு நிகராகும், சூரனுக்கு - சௌரியமுள்ளவனுக்கு, சேர்ந்தமரணம் - பொருந்திய மரணமானது, சிறுதுரும்பு - சிறுதுரும்புக்கு நிகராகும், ஆய்ந்த அறிவோர்க்கு - நல்லநூல்களை யாராய்ந்த அறிஞருக்கு, நாரி - பெண்ணானவள்

அருதரும்புஞம் - அற்பமாகிய தரும்புக்குநிகராவாள், இல்லத்துறவிக்கு- இல்வாழ்க்கையைவிட்டு நீங்கினவர்களுக்கு, வேந்தன்-அரசனானவன், துரும்பு - துரும்புக்கு நிகராவான், எ - று.

தம்மை யாசித்தவர்களுக்குக் கொடாதபோது சம்பூரணமான
செல்வமுடையவர்க்கும் குறைவுநேரிடும் என்னும் நீதி
தோன்ற பரமசிவத்தின் பிட்சாடனத்திருக்
கோலத்தை அலங்கரித்துப் பாடியது.

66. மேற்பார்க்கமைந்தரும் மூவாவெருதும் விளங்கு கங்கை
நீர்ப்பாய்ச் சலுநன் னிலமுமுண் டாகியு நின்னிடத்தின்
பாற்பாக் கியவதி நீங்கா திருந்தும் பலிக்குழன் றீர்
ஏற்பார்க் கிடாமலன் றேபெருங் கோயி லிறையவனே.

இ - ள்.. மேல்பார்க்க மைந்தரும் - மேற்பார்வைபார்த்து வரப் புதல்வரும், மூவாஎருதும் - முதிராதஎருதும், விளங்கு கங்கைநீர்பாய்ச்சலும் - விளங்குகின்ற கங்காநதியின் நீர்பாய்ச்சலும், நலநிலமும் உண்டாகியும் - நல்லநிலமும் உண்டாயிருந்தும், நின்இடத்தின் பால்பாக்கியவதி நீங்காதிருந்தும் - உன் இடப்பாகத்தில் பாக்யவதியாகிய உமாதேவிநீங்காதிருந்தும், ஏற்பார்க்கு இடாமல்அன்றோ-இரப்பவர்க்குக்கொடாமையா லன்றோ, பலிக்கு உழன்றீர் - (நீர்) பிச்சையின்பொருட்டு உழன்றீர், பெருங்கோயில் இறையவனே - பெருங்கோயிலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, எ-று.

வீரமுதலிய இல்லாத ஒருவன்தன்னைப் பாடும்படி
கேட்டபோது பாடியது.

67. மூவர்கோவையுமூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன்பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுகவென்றனையெங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்களிறுபடுசெங்களம்
கண்ணிற்காணீர்வெளிறுபடுநல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலவவாய்ச்சியரிளமுலைபுல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற்புலம்பலுக்கிரங்கிலீர்
ஊடருண்ணீர்கோடீர்கொள்ளீர்
ஓவாக்கானத்துயர்மரம்போலத்
தாவாக்க[illegible]ன்றினீரே.

இ - ள். மூவர் கோவையும் - மும்மூர்த்திகளுக்கு இறைவனையும், மூவிளங்கோவையும் - இளமையுள்ள மூவேந்தரையும், பாடிய - பாடின, என்றன் - எனது, பனுவல்வாயால் - நூல்பயின்றவாயினால், என்னையும் பாடுகென்றனை - என்னையும்பாடக் கடவையென்றுநீசொல்லினை, யாம் எங்ஙனம் பாடுதும்-யாம் எவ்வாறுபாடுவோம், களிறுபடு செங்களம் கண்ணில் காணீர்-யானைகளிறக்கின்ற செவந்தபோர்க்களத்தை கண்ணிற்கண்டிலீர், வெளிறுபடு நல்யாழ்விருப்பமாய்க்கேளீர் - வெண்மையாகிய நல்லவீணையை விருப்பமாய்க் கேட்டிலீர், இலவவாய்ச்சியர் இளமுலைபுல்லீர் - முருக்க மலர்போன்ற வாயையுடைய மாதரது இளமுலைகளைத் தழுவிலீர், புலவர் வாய்சொல் புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர் - புலவர்வாய்ப்பாடலாகிய புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர், ஊடீர்உண்ணீர - ஊடுகின்றிலீர் (அநுபோகரசதனை) உண்டிலீர், கோடீர்கொள்ளீர் - கொடுத்திலீர் கொண்டிலீர், ஓவாகானத்து - (மரநெருக்கம்) நீங்காதகாட்டில் உள்ள, உயர்மரந்தன்னில் - உயர்ந்தமரத்தில் (பழுத்த), தாவாகனியின் - எட்டப்படாத கனியைப்போல, தோன்றினீரோ - உண்டாகியிருக்கின்றீரே, எ - று.

கொள்ளீர் என்றது வித்வான்களால் பாடல்பெற்றிலீர் என்றபடி.

துர்வியாசசியம் செய்வோன் சுற்றம் அழியும் என்னும்
நீதிதோன்றப் பாடியது.

68 கல்வியுடையீர கருங்கா னகத்திடையே
நெல்வி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்—வல்லாய்கேள்
வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெல்விக்கும்
வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

இ - ள். வல்லாய்கேள் - வல்லவனே கேட்பாயாக, வெல்லாவழக்கை - வெல்லாததுர்வியாசசியத்தை, விலைவாங்கிவெல்விக்கும் - விலைக்குக் கொண்டு வெல்லும்படிச்செய்கிற, வல்லாளன் சுற்றம்போல் - வன்கண்ணனது உறவினர்போல, மாண்டு-பட்டு, கல்விஉடையீர் - கல்வியுடையீரே, கருகானகத்துஇடையே-கரியகானகத்தினிடையில், நெல்விஇலை உதிர்ந்து நிற்பதுஎவன் - நெல்லிஇலையுதிர்ந்து நிற்பதற்குக்காரணம் யாது. எ - று.

பாண்டியனது கலியாணத்தில்தான் விருந்துண்டதைக்
குறித்துப்பாடியது.

69. வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழுதிகலியாணத்
துண்டபெருக்க முரைக்கக்கேள்—அண்டி
நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டேன் னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டி லேன்.

இ - ள். வன்றமிழைத்தேர்ந்த - வளமாகிய தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்த, வழுதிகலியாணத்து - பாண்டியன் விவாகத்தில், உண்டபெருக்கம் உரைக்கக்கேள் - யான்விருந்துண்ட பெருமையைச் சொல்லக் கேட்பாயாக, அண்டிநெருக்குஉண்டேன் - கிட்டிநெருக்கப் பட்டேன், தள்உண்டேன் - தள்ளப்பட்டேன், நீள்பசியினாலே சுருக்குஉண்டேன் - மிகுந்தபசியினால் இளைக்கப்பெற்றேன், சோறுஉண்டிலேன் - அன்னமொன்றையுமே உண்ணப்பெற்றேனில்லை, எ - று.

மலைநாடுமுதலியவற்றைச் சிறப்பித்துப்பாடியது.

70 வேழமுடைத்துமலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடுசோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்துத்தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோருடைத்து.

இ - ள். மலைநாடு வேழம் உடைத்து - மலைநாடானது யானைகளையுடையது, மேதக்க சோழவளநாடு சோறுஉடைத்து - மேன்மைபொருந்திய சோழவளநாடு சோற்றையுடையது, பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்து உடைத்து - சேரனது தென்னாடு முத்தையுடையது, தெள்நீர்வயல்தொண்டை நன்னாடுசான்றோர் உடைத்து - தெளிந்தநீர்நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த நல்ல தொண்டைநாடு பெரியோரையுடையது, எ - று.

ஔவையார்முதலிய எழுவரும்பிறந்தவுடனே தாயாராகியஆதியென்பவள் இவர்களைவிட்டுநீங்கமாட்டாமல்மயங்கும்போது அவளுக்கு மனவுறுதி யுண்டாகும்படிபாடியவை.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையிலின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்துவிட்டானோ— முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும்பாரமவனுக்கன்னாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதேநீ.

இ - ள். அன்னாய் - தாயே, இட்டமுடன் - விருப்பத்தோடு, என்றலையில் - என்சிரசில், இன்னபடிஎன்று - (சுகதுக்கங்கள்) இவ்வாறு நிகழ்கவென்று, எழுதிவிட்டசிவனும் செத்துவிட்டானோ - எழுதிவிட்டசிவனும் இறந்துபோயினனோ, முட்டமுட்ட பஞ்சமேஆனாலும் - மிகப் பெரும்பஞ்சமேயாயினும், பாரம் அவனுக்கு - (எம்மைக்காக்கவேண்டிய) பாரம் அவனுக்கேயாகும், (ஆதலால்) நீநெஞ்சம் அஞ்சாதே - நீமனமஞ்சாதே, எ - று.

உப்பை.

2 அத்திமுதலெறும்பீறானவுயிரத்தனைக்கும்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகன்—முற்றவே
கற்பித்தான்போனானோகாக்கக்கடனிலையோ
அற்பனோவன்னாயரன்.

இ - ள். அத்திமுதல் எறும்புஈறுஆன - யானைமுதல்எறும்பு கடையாகிய - உயிர்அத்தனைக்கும் - உயிர்களெல்லாவற்றுக்கும், சித்தம்மகிழ்ந்து அளிக்கும்தேசிகன் - மனமகிழ்ந்து (உணவுமுதலியவற்றைக்) கிருபைசெய்கிற பரமகுருவாய், முற்றகற்பித்தான் - உலகமுழுதும் கற்பித்தவன், போனானோ - இறந்தானோ, காக்க - (யாவரையும்) காத்தலுக்கு, கடன்இல்லையோ - (அவனுக்கு) கடமையில்லையோ, அன்னாய் - தாயே, அரன் - சிவபெருமான், அற்பனோ - புன்மையனோ, எ - று.

ஆதிசமான்.

3 கருப்பைக்குண்முட்டைக்குட்கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்குமெய்யன்—உருபபெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோவோகெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனக்கேன்மகிழ்.

இ - ள். கருப்பைக்குள் - கருப்பைக்குள்ளுள்ள உயிருக்கும், முட்டைக்குள் - முட்டைக்குள்ளுள்ள உயிருக்கும், கல்லினுள்தேரைக்கும்-கல்லுக்குள் இருக்கிறதேரைக்கும், விருப்புற்று-விரும்பி, அமுதுஅளிக்கும் - உணவையூட்டுகின்ற, மெய்யன் - அழியாதவன், உருபபெற்றால் - உருவம் பெற்றால், ஊட்டிவளர்க்கானோ - ஊட்டிவளர்க்கமாட்டானோ, ஓகெடுவாய் - ஆகெடுவாய், அன்னாய் - தாயே, கேள் - கேட்பாயாக, உனக்கு வாட்டம் ஏன் - உனக்குவாட்டம்யாதுக்கு, மகிழ் - மகிழ்ந்துசெல், எ - று.

கருப்பைக்குளுள்ள வுயிர்கள் - மனிதர் மிருகம்முதலாயின, முட்டைக்குருள்ள வுயிர்கள் - கோழிமுதலிய பறவைகளும் பாம்புமுதலிய.

உறுவை

4 சண்டப்பைக்குள்ளுயிர்தன்றாயருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்பதாச்சரியம—மண்டி
அலைகின்றவனாயரனுடையவுண்மை
நிலைகண்டுநீயிருந்திலை.

இ - ள். சண்டப்பைக்குள்உயிர - கருப்பமாகியபையிலுள்ள உயிரானது, தன்தாய்அருந்த - தனதாய்உண்ண, தான்அருந்தும் - தானும் உண்ணும், அண்டத்து உயிர்பிழைப்பது ஆச்சரியம் - முட்டையிலுள்ள உயிரானதுபிழைத்தல் அதிசயம், மண்டிஅலைகின்ற அன்னாய் - மிகுதியாய் அலைகின்றதாயே, அரனுடைய உண்மைநிலை - சிவபெருமானது மெய்யாகிய நிலைமையை, நீகண்டறிந்திலை - நீகண்டறிந்து (சலியாமல்) நிற்கக் கடவாய், எ - று.

கபிலர்.

5 கண்ணுழையாக்காட்டிற்கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந்தூட்டுமவர்—நண்ணும
நமக்கும்படியளப்பார்நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்னதான்.

இ - ள். கண்நுழையாகாட்டில - கண்ணும் நுழையப் பெறாதகாட்டிலுள்ள, கருங்கல்தவளைக்கும் - கருங்கலலினுள்வாழ்கின்ற தேரைக்கும, உண்ணும்படி அறிந்து ஊட்டுமவர்-உண்ணும்முறையறிந்து உண்பிப்பவர், நண்ணும்-அவரையடைந்திருக்கிற, நமக்கும் படி அளப்பார்—,நாரிஓர்பாகர் தமக்கு - பெண்ணையொருபாகத்தி லுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, தொழில்என்ன - (இதைவிட) வேறு என்னவேலை யிருக்கின்றது, எ - று,

வள்ளியம்மை.

6 அன்னைவயிற்றிலருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோவென்றாயே-மின்னரவம்
சூடும்பெருமானசுடுகாட்டி னின்றுவிளை
யாடும்பெருமானவன்.

இ - ள். என்தாயே—,மின்அரவம சூடும்பெருமான் - மின்னுகின்ற பாம்பைத் தரிக்கின்றசிவபெருமானும், சுடுகாட்டிலநின்று விளையாடும்பெருமான் - மயானத்தில்நின்றுவிளையாடும்பெருமானும், அன்னைவயிற்றிலஅருத்தி வளர்த்தவன் - தாய்வயிற்றி லிருக்கும்போதே ஊட்டிவளர்த்தவனுமாகிய, அவன் - அந்தச்சிவபெருமான், இன்னும்வளர்க்கானோ - இனிமேலும் வளர்க்கமாட்டானோ (வளர்ப்பான், நீவருந்தாது செல்வாய்), எ - று.

திருவள்ளுவர்.

7 எவ்வுயிருங்காக்கவொருவீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரிலயானொருவனலலேனோ—வவ்வி
அருகுவதுகொண்டிங்கலைவதேனன்னே
வருகுவதுதானேவரும்.

இ - ள். எவ்வுயிரும்காக்க - எல்லாவுயிர்களையும் காப்பதற்கு, ஒருஈசன்உண்டோ இல்லையோ-ஒப்பற்றசிவபெருமான் உளனோஇலனோ, அவ்வுயிரில் - அந்தவுயிர்களுள்ளே, யான்ஒருவன் அல்லேனோ - நானொருவனல்லேனோ, வவ்வி-விரும்பி, அருகுவது கொண்டு - அழியும்பொருளைகொண்டு, இங்குஅலைவதுஏன் - இவவிடத்து அலைவதுயாதுக்கு, அன்னே-தாயே, வருகுவதுதானேவரும் - வரும்பொருள் தானேவரும் (நீவருந்தவேண்டாம்),எ - று.

தேவர்கள் ஊர்த்தவ நடனத்துக்குக் காரணம் யாதென்று கேட்டதற்கு விடைகொடுத்தது.

1 பூவிலயனும்புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந்தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கிநூனெருடுமேழையறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்ஞகன்றன்கூத்து.

இ - ள். பூவில்அயனும் - தாமரைமலரில்வாழும்பிரமனும், புரந்தரனும் - இந்திரனும், பூவுலகைதாவி அளந்தோனும் இருக்க - அழகாகிய லோகங்களைத்தாவி யளந்ததிருமாலும் இருக்கச்செய்தே, நாவின் இழைநக்கி நூல் நெருடும் - நாவினால் நூலிழையைநக்கி நெருடுகின்ற-ஏழை-ஏழையாகிய நான், குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்தன்கூத்து - கழன்றுவிழுந்த குண்டலத்தை (காதினால்) ஒற்றியெடுத்து அணிந்த சிவபெருமானது கூத்தின்பெருமையை, அறிவேனோ - அறியவல்லேனோ. எ - று.

சிவபெருமான் திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்தவநடனஞ் செய்யும்போது காதில் அணிந்திருந்த குண்டலம்கழன்று கீழேவிழுந்ததாகவும் அவர் தமது நடனத்தை நிறுத்தாமலே அதைக் காதினால் ஒற்றிஎடுத்து அணிந்ததாகவும் பூர்வகதை. பிஞ்ஞகன்-தலைக்கோல மணிந்தவன்.

திருவள்ளுவர் அகங்கரித்திருந்த சங்கப்புலவரைச் செயிக்கப்போன போது அவர்கள் திருவள்ளுவரை நோக்கி நீர் ஐயரோ என்றும், ஞானவானோ என்றும், என்னசாதி என்னசமயம் என்றும், எந்த ஊர் என்றும், அப்படி நில் என்றும், இரும் என்றும், போம்என்றும் கூறியபோது பாடியவை.

2 ஐயரென்றுரைத்தீர்நாயேற்கடுக்குமோவருளிலேனை
பொய்யொடுகளவுமற்றுப்புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்பவேபுலன்களைந்துமுயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியம்போலவிரவுவாரையராவார்.

இ - ள். அருள் இல்லேனை - திருவருள்பெறாத என்னை, ஐயர் என்று உரைத்தீர் - ஐயரோயென்றுசொன்னீர், நாயேற்கு அடுக்குமோ - நாயினேனுக்கு (அந்தப்பெயர்) பொருந்துமோ, பொய்யொடுகளவும் அற்று-பொய்யொடுகளவும் ஒழிந்து, புலன்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு - ஐம்புலன்களை யடக்கிக்கொண்டு, உய்ப - பிழைக்கும்படி, பொறிகள்ஐந்தும் - ஐம்பொறிகளையும், உயர்பரவெளியுள் ஆக்கி - உயர்ந்தபர மாகாயத்திற்செலுத்தி, வெய்யவன் மதியம்போல விரவுவார் - சூரியசந்திரகலைகளாகிய இடைபிங்கலைகள் ஒன்றிநிற்றல்போல அதில் கலந்துநிற்பவர், ஐயர்ஆவார் - ஐயராவார், எ-று.

3 ஞானவானென்றுசொன்னீர்நாதவிந்துவுங்கடந்து
கானலைவரையுஞ்சுட்டுக்கடுவெளிபரமாநந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந்தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பான்முடிந்தவன்ஞானியாவன்.

இ - ள். ஞானவான் என்றுசொன்னீர் - ஞானவானென்றுசொன்னீர், நாதவிந்துவும்கடந்து - நாததத்துவத்தையும் விந்துதத்துவத்தையும் தாண்டி, கானல்ஐவரையும்சுட்டு-கானல்நீர்போன்ற பஞ்சவிஷயங்களையும் நீறுக்கி, கடுவெளிபரமாநந்தம் - கடுவெளியாகிய பேராநந்தமும், தான் - தானும், என்னும் - என்கிற, அவையிரண்டும் - அவ்விரண்டையும், தவிர்ந்து - ஒழிந்து, தன்வசமுங்கெட்டு - தன்வசமும் அழிந்து, மோனமும் கடந்து - மௌந நிலையையும்தாண்டி, அப்பால்முடிந்தவன் - அப்புறம் முழவுபெற்றவன், ஞானி ஆவன் - ஞானவானவன். எ - று.

4 சாதியிலேதொண்ணூற்றொன்பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ்சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடையநீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்தநிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களூர்கருவூராகும்
அந்தத்திற்போயடைவோம்பேரூர்தன்னில்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக்கூட்டமாகும்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ்சுக்கிலமதாமே.

இ - ள். சாதியிலே தொண்ணூற்றொன்பான் ஆம்சாதி - சாதியிலே தொண்ணூற்றொன்பதாஞ்சாதி, சமயத்தில் பதின்மூன்றும் சமயம்ஆகும் - சமயத்தில் பதின்முன்றுஞ் சமயமாகும், நீதியிலேசிவனுடைய நீதிஆகும்-நீதியிலே சிவபெருமானது நீதியாகும், நிலைமையிலே வேதாந்தநிலைமை ஆகும் - நிலைமையில் வேதாந்தநிலைமையாகும், ஆதியிலே எங்கள்ஊர் கருவூர்ஆகும் - பூருவத்தில் எங்களூர் கருவூராகும், அந்தத்தில் பேரூர்தன்னில்போய் அடைவோம் - முடிவில்பேரூரிலபோய்ச் சேர்வோம், சோதியிலே பரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்—, சொல்லுதற்கும் - சொல்வதற்கும், எங்கள்குலம்-எங்கள்குலமானது, சுக்கிலம்ஆம் - சுக்கிலகுலமாகும், எ - று.

தொண்ணூற் றொன்பான் சாதிஎன்றது தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுடன், நாததத்துவத்தையும், விந்து தத்துவத்தையும் கூட்டிசாதிதொண்ணூற்றெட் டென்பதும் இவற்றைக்கடந்துநின்றவன் தொண்ணூற்றொன்பதாம் சாதியுடையான் என்பதும் சா்கேதப்பொருள். பதின்மூன்றுய் சமயம்என்றது அகச்சயம்ஆறும், புறச்சமயம் ஆறும் ஆகிய பன்னிரண்டையுங்

கடந்த நிலையை. சிவனுடைய நீதியாவது சிவபெருமான் சர்வசங்கார காலத்தில் எவற்றையும் சுட்டெரித்துத் தனித்து நிற்றல்போல சகல கர்ம பரித்தியாகஞ்செய்து நிற்குமநீதி. கருவூர் என்றது தாயின் உதரத்தில் தரித்தகருவை. பரஞ்சோதிக்கூட்டம் என்றது சோமசூரியாக்கினிகளுக்கு மேலாகிய பேரொளிப்பிழம்பை. இது யோகிகளுக்குக் காணப்படுவது.

5 எந்தவூரென்றீரிருந்தவூர்நீர்கேளீர
அந்தவூர்ச்செய்தியறியீரோ—அந்தவூர
முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென்றறி.

இ - ள். எந்தஊர் என்றீர் - எந்தவூரென்றுகேட்டீர், இருந்தஊர்நீர் கேளீர் - (நான்முன்னே) இருந்தவூரைநீர் கேட்கக்கடவீர், அந்தஊர்செய்தி அறியீரோ - அந்தவூரினசெய்தியை அறியீரா, அந்தஊர - அந்தவூரானது, முப்பாழும்பாழ்ஆய்—, முடிவில் ஒருசூனியம்ஆய்—, அப்பாலும் - அப்புறமும், பாழ்என்றுஅறி - பாழேயென்றுணரும், எ - று.

முப்பாழென்றது ஜகஜீவபரங்களின் இன்மையை. இதனைச் சூனியமென்றும் வழங்குவர். இதன் விரிவெல்லாம் குருமுகத்தாலறிக.

6 நில்லுநில்லென்றுசொன்னீர்நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுவாங்காப்புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச்சுழுமுனைமுடியினமீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பாலேகமானவர்நிற்பார்.

இ - ள். நில்லுநில்என்றுசொன்னீர்—, நேசபாசங்கள் ஐந்தும்-ஆசாபாசங்கள் ஐந்தையும், புல்அறிவோடுவாங்கா - அற்ப புத்தியோடுநீக்கி, புலைகொலைகளவும் அற்று - புலாலுண்டல் கொலைசெய்தல் திருடல் என்பவைகள்ஒழிந்து, சொல்லுதற்கு அரியஞானச்சுழுமுனை முடியின்மீதில்—, எல்லையும்கடந்து - எல்லையையுமதாண்டி, அப்பால் - அப்புறம், ஏகம்ஆனவர்கள் நிற்பார் - ஒன்றானவர்கள் நிற்பார்கள் எ - று.

சுழுமுனை - இடைபிங்கலைகளுக்கு இடையிலுள்ளது. இது நடுநாடி எனவும்படும். முடியின்மீதி எல்லையுங்கடந்தென்றது இந்தமூன்று நாடிகளொருங்குகூடிய இடத்தையுங் கடந்துநிற்றலை.

7 இருமிருமென்றுசொன்னீரோற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவசமயமுமனைத்துநீங்கி
மருடருவினையுநீங்கிமாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினிருப்பர்பின்புபொருதவிரப்பதாமே.

இ-ள். இரும்இரும்என்றுசொன்னீர்—, (அப்படிசொல்லல்) ஏழையேற்குஏற்குமோ - ஏழையேனுக்குத் தகுமோ; தருபொருள் உணர்ந்து - அன்பர் (விரும்பின வற்றையெல்லாம்)தருகின்ற (உண்மைப்) பொருளையறிந்து, சைவசமயமும் அனைத்தும்நீங்கி - சைவசமயப் பற்றையும்மற்றெல்லாப்பற்றையும் நீங்கி, மருள்தருவினையும்நீங்கி - மயக்கத்தையுண்டாக்குகிற வினைகளையும்நீங்கி, மாசுஇல்லா-குற்றமில்லாத, உண்மைஞானம்பொருந்தினர் இருப்பார் - மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தவர்கள் இருப்பார்கள், பின்பு பொறாதவர் இறப்பர் - பிறகு (இக்குணங்களைப்) பொறுக்காதவர் இறந்தொழிவர், எ - று.

8 போமெனவுரைத்தீரென்னைப்பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடுமெங்ஙனேமதித்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமறறேயிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனூர்பதியைவிட்டுத்துறந்தவாபோவரன்றே.

இ-ள். எனனைபோம் எனச்சொன்னீர் - என்னைப்போ மென்று சொன்னீர், பொறியொடுபுலன்கள் ஐந்தும்-பொறிகளோடு ஐம்புலன்களையும், ஆமஎன்னும் அவிச்சையோடும் - ஆமென்கிற அஞ்ஞானத்துடன், அங்ஙனே மதிததுக்கொண்டே - அவ்விடத்தே கணித்துக்கொண்டு, ஏமமும்சாமம்அற்று - ஏமசாமங்களுமொழிந்து, இரவொடுபகலும் அற்று - இராப்பகலகளுமொழிநது, சோமனூர்பதியை விட்டுதுறந்தவர்போவர் - சோமனுடைய இடத்தைவிட்டு நீங்கினவர் போவா, எ - று.

ஏமம்-இரவு. சாமம்-அதின்பகுதி சோமனூாபதி - சந்திரமண்டலம்; இது ஆறுதாரங்களுக்கு மேலாயிருபபது.

இவர்மனைவியாராகிய வாசுகியென்பவா இறந்த
போது மனம் வருந்திப்பாடியது.

9 அடிசிற்கினியாளேயனபுடையாளே
படிசொற்றவறாதபாவாய்—அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழூந்தபேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கணிரா.

இ-ள். அடிசிற்கு இனியாளே -(எனககு) அன்னமுண்பித்தலில் இனியவளே, அனபுஉடையாளே - (என்னிடத்து) அன்புடையவளே, படிசொல்தவறாத பாவாய் - எனசொற்படியே காரியங்களைச் செய்தலில் பிழைபடாதபாவையே, அடிவருடி - (முனனேநான் நித்திரைசெய்யஎன்) கால்களைவருடிக் கொண்டிருந்து, பினதூங்கி - பின்னேநித்திரைசெய்து, முன்எழுந்த-(எனக்குமுன்) எழுந்திருந்த, பேதையே - பெண்ணே, போதியோ - (என்னைவிடடுப்) போகின்றாயோ, இரா - இராககாலத்தில், என் கண் - என்கண்கள், என் தூங்கும் - எப்படியுறங்கும், எ - று.

பாவை - பிரதிமைபோலும் உருவமுடையவள்.

கம்பர்.

சோழநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

1. கடல்கிழக்குத்தெற்குக்கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக்கரையாம்—வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணையிருபத்துநாற்காதம்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல்,

இ-ள். கிழக்குகடல் - கிழக்கில்கடலும், தெற்குகரைபொருவெள்ளாறு - தெற்கில்கரையில் அலைமோதுகின்ற வெள்ளாறும், குடதிசையில் - மேற்றிசையில், கோட்டைக்கரையாம் - கோட்டைக்கரையும் உண்டு, வடதிசையில் - வடக்குத்திசையில், ஏணாட்டுப்பண்ணை - ஏணாட்டின்வயல்களுள, இருபத்துநாற்காதம் - இந்தஇருபத்துநாற்காதம் விஸ்தீரணமுள்ளபூமியே சோணாட்டுக்கு எல்லையெனச்சொல் - சோழநாட்டின் எல்லையென்றுகூறு.

பாண்டிநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

2. வெள்ளாறதுவடக்காமேற்குப்பெருவழியாம
தெள்ளார்புனற்கன்னிதெற்காகும்—உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்காமைம்பத்தறுகாதம
பாண்டிநாட்டெல்லைப்பதி.

இ-ள். வெள்ளாறது வடக்கு ஆம் - வெள்ளாறு வடக்கிலுளது, மேற்கு பெருவழி ஆம் - மேற்கில் பெரியவழியுளது, தெள் ஆர் புனல் கன்னி தெற்கு ஆகும் - தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய கன்னியாறு தெற்கிலுளது, உள் ஆர ஆண்டகடல் கிழக்கு ஆம் - மனமார ஆளப்பட்டகடல் கிழக்கேயுளது, ஐம்பத்தறுகாதம் - (இந்த) ஐம்பத்தறுகாதவிஸ்தீரணமானபூமியே, பாண்டிநாட்டு எல்லைப்பதி - பாண்டிநாட்டின எல்லையாகிய இடம்.

உள்ளார ஆண்டகடல் என்றது பலவேந்தராலும் துறைமுகமாயாளப்பட்டகடலை, எ-று.

சேரநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

3. வடக்குத்திசைபழனிவான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக்கோடாம்—கடற்கரையின்
ஓரமோதெற்காகுமுள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச்செப்பு.

இ-ள். வடக்குத்திசை பழனி - வடதிசையில் பழனியுளது, வான் கீழ் தென்காசி - மேன்மையாகிய கீழ்த்திசையில் தென்காசியுளது, குடக்

குத்திசை கோழிகோடு ஆம்-மேற்றிசையில் கோழிமலையுளது, கடற்கரையின் ஓரம் தெற்கு ஆரும் - கடற்கரையோரமே தென்றிசையிலுளது, உள் - (இந்தநான்குதிசையெல்லைக்கு) உட்பட்ட, எண்பதின் காதம் - எண்பதின்காத விஸ்தீரணமான பூமியே, சேரநாட்டெல்லை எனச் செப்பு-சேரநாட்டெல்லையென்று சொல், எ - று.

தொண்டைநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

4\. மேற்குப்பவளமலைவேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரியணிகிழக்கு—பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகிதிகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவேநாட்டு.

இ-ள். மேற்கு பவளமலை - மேற்றிசையில் பவளமலையுளது, வேங்கடம் நேர்வடக்கு ஆம் - திருவேங்கடமலை நேர்வடக்கிலுளது, ஆர்க்கும் உவரி அணிகிழக்கு - ஆரவாரிக்கின்றகடல் அழகிய கிழக்குதிக்கிலுளது, பார்க்குள் உயர்பினாகி தெற்கு - உலகத்தில் உயர்ந்த பினாகிநதி தென்றிசையிலுளது, திகழ் இருபதின்காதம் - விளங்குகின்ற (இந்த) இருபதின்காத விஸ்தீரணமான பூமியே, நல்தொண்டைநாடு எனநாட்டு-நல்ல தொண்டைநாட்டின் எல்லையென்று நிலைபெறுத்து, எ - று.

இராமாயணத்தை அரங்கேற்றும் பொருட்டுச் சிதம்பரத்திலிருக்கும் தீக்ஷிதரிடத்திற் கொண்டுபோய் நெடுநாள்காத்திருந்தும் அவர்களெல்லாரும் ஓரிடத்திற்கூடி அந்தநூலைக் கேளாதிருந்தனர். ஒருநாள் அவருள் ஒருவருடைய குழந்தையைப் பாம்புகடித்து இறந்துபோக, அந்தக்குழந்தையை எல்லாருங்கூடி மயானத்திற்குக்கொண்டுபோயினர். அப்போது கம்பர் இதுதான நல்லசமயமென்று அவ்விடத்திற்குப்போய் நீங்களெல்லாரும் ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற இந்தச்சமயந்தவறினால் மறுபடியும் கூடும்படி நேரிடுவது அருமையாதலால், என்னால் பாடப்பட்ட இராமாயணத்தைக் கேட்பீர்களாயின், இந்தக்குழந்தையை நான்பிழைப்பித்துத் தருகிறேன் என்றனர். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, முன்னே குழந்தையை யெழுப்பு…ற போது பாடியவை.

ஆழியான்பள்ளியணையேயவன்கடைந்த
ஆழிவாயின்மணித்தாம்பே—பூழியான்
பூணேபுரமெரித்தபொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகலநட.

இ-ள். ஆழியான்பூஞ்ஞ்ளி அணையே - சக்கராயுதத்தை யுடையவனாகிய திருமால் பள்ளிகொள்ளுதற்குரிய சயநமே, அவன்கடைந்த ஆழிவாயில்மணித்தாம்பே - அவன்கடைந்த திருப்பாற்கடலில் மத்தாகநட்ட மந்தரமலையில்கட்டிய அழகிய கடைகயிறே, பூழியான்பூணே - விபூதியைத்தரித்தவனாகிய சிவபெருமானது ஆபரணமே, புரமெரித்த பொன்சிலையில் பூட்டுகின்ற நாணே - (அவன்) திரிபுரங்களையெரித்தற்குக் கருவியாயிருந்த (மேருவாகிய) பொன்வில்லிற்பூட்டின நாணே, அகலாது நடப்பாயாக, எ - று.

அணையாயும் தாம்பாயும் பூணாயும் நாணாயும் இருந்தன ஆதிசேஷன் வாசுகி தாருகாவனத்திருடியா லேவிக்கண்ணேபிறந்த பாம்புகளென்பவைகளே யாதலால், பாம்பேயென்றற்கு இவ்வாறுகூறினர். மணித்தாமபு-முகப்பில் மாணிக்கமிழைத்த தாம்பு எனினுமாம்.

6. மங்கையொருபங்கர்மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்தபொற்கயிறே—திங்களையும்
சீறியதன்மேலூருந்தெய்வத்திருக்கோளே
ஏறியபண்பேயிறங்கு.

இ-ள். மங்கை ஒருபங்கர்மார்பில் மணிஆரமே - மங்கைப்பருவத்தையுடைய உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவராகிய சிவபெருமானது மார்பிலணிந்த மாணிக்கஆரமே, பொங்கு கடல்கடைந்த பொன்கயிறே - பொங்குகின்ற பாற்கடலைக்கடையக் கருவியாயிருந்த அழகிய கடைகயிறே, திங்களையும்சீறி அதன்மேல் ஊருந்தெய்வம் திருக்கோளே-பிறைச்சந்திரனையும் கோபித்து அதன்மேல்தவழுகின்ற தெய்விகமாகிய அழகியகிரகமே, ஏறியபண்பே இறங்கு - நீயேறின பிரகாரமே இறங்குக, எ - று.

7. பாரைச்சுமந்தபடவரவேபங்கயக்கண
வீரன்கிடந்துறங்குமெல்லணையே—ஈரமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந்திருவாபரணமே
நஞ்சுடையாய்தூரநட.

இ-ள். பாரைச்சுமந்த படம் அரவே - பூமியைத்தாங்கிய படத்தையுடைய பாம்பே, பங்கயம் கண வீரன்கிடந்து உறங்கும் மெல் அணையே - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய வீரனாகிய திருமாலானவன் படுத்துறங்குகின்ற மெல்லியசயநமே, ஈரம்மதி செஞ்சடையான் பூணும் திரு ஆபரணமே - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனையணிந்த செவந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான்தரிக்கின்ற அழகாகிய ஆபரணமே, நஞ்சு உடையாய் - விஷத்தையுடையவனே, தூரநட - அகலப்போ, எ - று.

சிராமன் என்னும் வண்ணான் தனக்கு ஆடைவெளுத்துக்கொடுத்த நேர்த்தியை மெச்சிப்பாடியது.

௮. சிரம்பார்த்தானீசனயன்றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக்கண்ணன் — உரஞ்சேர்
மலைவெருத்ததிண்புயத்துவண்ணான்சிராமன்
கலைவெருத்தநேர்த்திதனைக்கண்டு.

இ-ள். உரம்சேர் - வலிமைபொருந்திய, மலைவெருத்த - மலையும் வெருந்துப்போதற்குக் காரணமாகிய, திண்புயத்து - திடமான தோள்களையுடைய, வண்ணான் சிராமன் - வண்ணானாகிய சிராமனென்பவன், கலைவெருத்த நேர்த்திதனைக்கண்டு - ஆடைகளைச் சலவைசெய்த நேர்த்தியைப் பார்த்து, ஈசன் சிரம்பார்த்தான் - சிவபெருமான் தன்தலையைத் தீண்டிப் பார்த்தான், அயன் தேவிதனைப்பார்த்தான் - பிரமன் தன்மனைவியைத் தொட்டுப்பார்த்தான், செங்கமலக்கண்ணன் - செந்தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமாலானவன், கரம்பார்த்தான் - தன் கையை நோக்கினான், எ-று.

ஈசன், அயன், செங்கமலக்கண்ணன் இம்மூவரும் முறையே தமது சிரத்தையுந்தேவியையுங் கரத்தையும் பார்த்ததற்குக் காரணம், சிராமனென்னும் வண்ணான் வெளுத்தவெள்ளாடைகளை நோக்கின மாத்திரமே வெண்ணிறமுள்ள கங்கையும் வெண்ணிறமுள்ள சரசுவதியும் வெண்ணிறமுள்ள கரத்திற்சங்கும் என்னும் சங்குமே நம்மை நீங்கினவோ என்னும் ஐயம். அன்றி இவ்வெண்மைக்கு நம்மிடத்துள்ள கங்கைமுதலியவற்றின் வெண்மை ஒத்திருக்குமோ என்று உவமித்துப்பார்த்தல். மலைவெருந்தலாவது இவனது தோள்களின் பெருமை வலி திரட்சி முதலியவற்றிற்கு ஒவ்வாமை.

சிதம்பரத்தில் இருந்த தம்பிபுகான் என்னும் பெயருள்ள அம்பட்டன்
தமக்கு க்ஷவரஞ்செய்த நேர்த்தியை மெச்சி
அவனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

௯. ஆரார்தலைவணங்காராரார்தாங்கைகொடார்
ஆரார்தாஞ்சத்திரத்திலாறுதார் — சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ்சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகானவாசலிலேதான்.

இ-ள். சீர்ஆரும் - மேன்மைநிறைந்த, தென்புலியூர் - தென்புலியூரில், மேவும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, சிவன் அருள்சேர் - சிவபெருமானது அருள்பொருந்திய, அம்பட்டத் தம்பிபுகான்வாசலிலே - அம்பட்டனாகிய தம்பிபுகானுடைய முற்றத்தில்வந்து, ஆர் ஆர் தலைவணங்கார் - எவரெவர் தலைவளையாதவர், ஆர் ஆர் தாம் கைகொடார் - எவரெவர் தாம் கையெடுக்கா

தவர், ஆர் ஆர் தாம்சத்திரத்தில ஆறுதார் - எவரொவாதாம் (அவன்) சத்தி ரத்தில் (உண்டு இளைப்பு) ஆறுதவா (ஒருவருமிலலை) எ - று.

ரெத்தில் க்ஷவரஞ்செய்யும்போது தலைகுனிதலும், கக்ஷத்தில் க்ஷவரஞ் செய்யும்போது கைகளை உயரவெடுத்தலும் கத்திதொழிலிறால் குனிதலும் உண்டெனா அவனதுதொழிலின் இயறகையுந தோனறுதலகாண்க. சந்திரம் - கத்தி. ஆரார்தாம் சத்திரத்தில ஆறுதாா எனபதற்குச்சூரியால் அறுத்துப் புண் ஆறப்பெருதவா எவர் எனினுமாம்.

தானும் தன்மனைவியும் பளளியறையிலிருக்கும்போது, காற்றுகதவை மோத, யாரோ கதவைத்தட்டுகிருர்களெனறு நினைத்துக் கதவைதிறந்துபார்த்து யாருமிலலாதிருக்கையால் கதவைமோதினது காற்றெனறு தெளிந்து காறறைமுனனிலையாகக்ப் பாடியது.

10. கொற்கையாண்மாறன்குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையாணைகதைபோதாதோ—நற்கமல
மன்றலைவாரிமணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலேயேன்வந்தாய்செப்பு.

இ - ள். கொற்கையான் - கொற்கைப்பதியையாண்டவனுகிய, மாறன் குலசேகரப்பெருமான் - குலசேகரபாணடியனுகிய பெருமையையுடையோன், பொற்கையான் ஆணகதை போதாதோ - பொறகையான் ஆயெகதை பற்ருதோ, தென்றலே - தென்றறகாறறே, நல் கமலம் மன்றலை வாரி - நன்மையாகிய தாமரைமலரின் மணத்தையே முகந்து கொண்டு, மணிவாசலை அசைக்க - ரத்நகசிதமாகிய கதவை யசைத்தற் பொருட்டு, என்வந்தாய் - நீயேன்வந்தாய், எ - று.

பாண்டியன் மூடியிருந்த பிறாவீட்டுக் கதவைதட்டின குற்றத்துக்காகத் தன்கையை வெட்டிக்கொண்டனன். பின் அவனுக்குப் பொற்கை முளைத்தது. இதனை "எனக்குத்தவன்ருல" என்னும பழமொழிச்செய்யுளாலுமறிக.

ஆறைநகரிலிருக்கும் ஏகம்பவாணனைப் புகழ்ந்துபாடியவை.

11. பேரரசாதேவிமாரபெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டுமகிழ்வரோ—போர்புரிய
வல்லானகளங்கன்வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலாமெனறு.

இ - ள். பேர் அரசர் தேவிமார் - பெரிய அரசருடையமனைவிமார் பெற்ற மதலையர்தம் - தாம்பெறற புதல்வருடைய, மாரபு அகலம் கண்டு - மார்பின்அகலத்தைநோக்கி,(அம்மார்பில்) போர்புரியவல்லான் அகளங்கன் - போர்செய்யவல்லவனும் குற்றமற்றவனுமாகிய, வாணன் - வாணனது, திருநாமம் எல்லாம் - திருநாமங்களெல்லாவற்றையும், எழுதலாம என்று - எழுதலாமென்றுகருதி, மகிழ்வர் - களிப்பார்கள், எ - று.

வாணன் திருநாமமெல்லா மெழுதலாமென்று கருதினமையால் அவனது பெரும்புகழ விளங்குகின்றது.

12. உலக்குரியபண்டமுவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங்கொடுத்தான்—தலைக்குரிய
வாணாகோனுறைமகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனோடென்னபகை.

இ-ள். உலக்கு உரியபண்டம் உவந்து - உலையிற் பெய்தற்குரிய பொருளாகிய அரிசியை விரும்பி, இரக்கசென்றால் - யாசிக்கப்போனால், கொலைக்குரிய வேழம் கொடுத்தான் - கொல்லுதற்குரிய யானையைத் தந்தான், தலைகு உரிய - தலைமைப்பாட்டிக்குரிய, வாணாகோன்-வாணர்பிரானாகிய, ஆறைமகதேவனுக்கு - ஆறையிலிருக்கும் மகதேவனுக்கு, இந்தப் பாணனோடு - இந்தப்பாணனுடன், என்னபகை-என்னபகையுளது, எ-று.

பிச்சையேற்க வந்தவனுக்கு யானையைக்கொடுத்தால் அதை அவன் கொண்டுபோய்க் காப்பாற்றமாட்டாமல் வருந்துவானாதலால், "பாணனோடென்ன பகை" என்றார்.

13. வாணன்பெயரெழுதாமார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ—வாணன
கொடிதாங்கிநில்லாதகொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லாவரசு.

இ-ள். வாணனபெயர் எழுதாமார்பு உண்டோ—,மாகதர்கோன் வாணன்புகழ உரையாவாய் உண்டோ - மகதர்பிரானாகிய வாணனது கீர்த்தியைச் சொல்லாதவாயுளதோ, வாணன்கொடிதாங்கி நில்லாதகொம்பு உண்டோ - வாணனது வெற்றிக்கொடியைத்தாங்கி நில்லாதகொம்புண்டோ, (வாணன்) அடிதாங்கிநில்லா அரசு உண்டோ- வாணனது பாதத்தைத்தாங்கி நில்லாதவேந்தன் உண்டோ (இல்லை) எ-று.

14. பாண்டியனைப்பேர்மாற்றிப்பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுன்னையறியேனோ—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக்கடகரிவாணனுனது
பேர்மாற்றுவதரிதோபேசு.

இ-ள். பாண்டியனைபேர்மாற்றி - பாண்டியனது பேரைமாறச்செய்து, பாணர்க்கு அரசு அளித்த - பாணர்க்கு ராஜ்ரிகத்தைக்கொடுத்த, ஆண்தகையென்று - ஆண்மையுடையவனென்று, உன்னை அறியேனோ- உன்னையறியமாட்டேனோ, மூண்டு எழுந்த - திரண்டெழுந்த, கார்மா

ற்றும் - மேகத்தின்கொடைத்தன்மையை மாறப்பண்ணுகின்ற, செம்கை - செவந்தகையிணையும், கடமகரி - மதயானைகளையுமுடைய, வாணு - வாண னே, உனது பேர்மாற்றுவது அரிதோ - உனபேரை மாற்றுவது அருமை யாகுமோ, பேசு - சொல்லாய், எ - று.

ஆறைநகரிலிருக்கும இவர் ஏகன் என்பவன் தனக்குச் செய்த நன்றிக்காக அவன்பெயரை முன்னும், கம்பா தனக்குரிய தன் பெயரை இடையிலும், வாணன் தன்னைப்பெற்றவனுக்கு இட்ட பெயரைக்கடையிலும் சேர்த்து ஏகம்பவாணன் எனத் தானபெயரிட்டுக்கொண் டனர். இவருக்குத் தாய்தந்தையரால் இட்டபெயா விளங்கவில்லை.

15. பாணன்மதுரைப்பதியாளவைத் தபிரான்
வாணர்புகழவருமேகம்ப—வாணன்
கரும்போதகமேநின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போதகமேவரின்.

இ - ள். பாணன் - பாணனுனவன், மதுரைப்பதி ஆள - மதுரைநகரத்தை ஆளும்படி, வைத்த - நியமித்துவைத்த, பிரான் - பெருமான, வாணர்புகழவரும் - கவிவாணர் புகழும்படி தோன்றிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்ப வாணன் நடத்துகின்ற, கரும்போதகமே - கரியயானையே, மீண்டுவரும்போது - திரும்பிவரும்பொழுது, அகமேவரின் - என்வீட்டிற்குவருவையாயின், நின்கால்பணிவேன் - உன்பாதத்தை வணங்குவேன், எ - று.

வாணனை யிச்சிறந்தவனொருநதிஅவனைவணங்குதற்குப் பதிலாக அவன் ஊர்ந்துசெல்லும் யானையைநோக்கி வணங்கிக் கூறினார்.

16. என்கவிகையென்சிவிகையென்கவசமென்றுவசம
என்கரியீதென்பரியீதென்பரோ—மன்கவனம
மாவேந்தன் வாணன் வரிசைபபரிசுபெற்ற
பாவேந்தனைவேந்தர்பார்த்து.

இ - ள். மன்கவனம் - மிக்கவேகத்தையுடைய, மாவேந்தன் - அசுவஞ்செலுத்துவதில்வல்ல நகுலராஜனை நிகர்த்த, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்ப வாணனது, வரிசைபரிசுபெற்ற - வரிசைப்பரிசுபெற்றுவருகிற, பாவேந்தனை - கவிராஜனை, வேந்தர்பார்த்து - (அவர்களுக்கெதிரேவருகிற) அரசர்கள்பார்த்து, ஈது என்கவிகை - இந்தப்புலவர் பிடித்துச்செல்லுவது என்குடை, ஈது என்சிவிகை - இந்தப்புலவர் ஏறிப்போவது எனதுதண்டிகை, ஈது என்கவசம் - இந்தப்புலவர் தரித்திருப்பதுஎன்கவசம், ஈது என்துவசம - இந்தப்பு

லவாஞந்திச்செல்வது என்னுவசம், ஈது என்கரி - இந்தப்புலவர் செலுத்தி வருவது என்யானை, ஈது எனபரி - இந்தப்புலவர் ஏறிச்செல்லுவது என் குதிரை, என்பா - என்றுமசாலவார்கள், எ - று.

இப்படிக்கூறியதனுல் இவன் கவிவாணருக்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்த குடைமுதலியவைகள் தனக்குத்தோற்ற அரசர்களுடையன என்பதா யிற்று.

17. சேற்றுக்கமலவயற்றென்னுறைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசிதரச்சொன்னக்கால—வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான்கற்றவாக்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வாறவன்.

இ - ள். சேறு - சேற்றின்கண், கமலம் - தாமரைமலர்கள்நெருங்கிய, வயல்-வயல்சூழ்ந்த, தென் ஆறைவாணனை - தெற்கிலுள்ள ஆற்றூரில வாழுகின்றவாணனை, யான் - நான், சோற்றுக்கு, அரிசிதரச்சொன்னக்கால் - சோற்றுக்கு அரிசியைத் தரச்சொல்லிவேண்டினுல், வேறு - அதனின் வேருகிய, களிக்கு-களிகிளறுமபொருட்டு, மாவை தந்தான்-மாவைக கொடுத்தான், கற்றவர்க்கு - கற்றுவல்லபுலவர்களுக்கு, அவன்—,செம்பொன் அளிக்கும் ஆறு எவ்வாறு - செம்பொன்னைக் கொடுக்கும்விதம் எயவிதம் எ - று.

களிக்குமா என்பது களிக்கும் மா எனப்பிரிக்கப்பட்டு, களிக்கின்ற யானையென வேறுபொருள் தருதல்காண்க.

18. அலங்கலணிமாாபனுறையாகோன்வாணன்
விலஙகுகொடுவருகவெனமுன்—இலங்கிழையீர்
சோறகோசோழற்கோதெனபாணடிநாடாளும
வீரறகோயாாக்கோவிலஙகு.

இ - ள். அலங்கல் அணிமார்பன் - பூமாலையையணிந்த மார்பினையுடையவனும், ஆறையர்கோன் - ஆறையர் வேநதனுமாகிய, வாணன்—, விலங்குகொடுவருக என்முன் - விலங்கைக்கொண்டு வருகவென்று கட்டளையிட்டான், இலங்குஇழையீர் - பிரகாசியாநின்ற ஆபரணத்தை யணிந்த தோழியரே, விலங்கு - (அந்த) விலங்கு, சேரற்கோ-சேரனுக்கோ, சோழற்கோ - சோழனுக்கோ, தெனபாண்டிநாடு ஆளும்வீரற்கோ - தென்பாண்டிநாட்டை யாள்கின்ற வீரனுகிய பாண்டியனுக்கோ, யார்க்கோ - (இவர்களொழிந்தமற்ற) எவருக்கோ (யாமறியோம்) எ - று.

இவவாறு கூறியதனுல் இவன் மூவேந்தரையுந்தளை பூட்டியடக்கியாளவல்லோ னென்றதாயிற்று.

1. தேருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதிதிறைகொணர்ந்துவருமன்ன
நின், தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல்செங்கையாழ்தடவுபாணனேகேள்
வாருமொத்தகுடிநீருநாமுமகதேவனாறைநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகுவரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவரலாகுமேகுமவன்முன்றிலவாய்
நித்திலச்சிகரமாடமாளிகைநெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்குமவளாபனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமைந்தசிலவத்திநிற்குமடையாளமே.

இ - ள். தேர் - இரதங்களையும், உளைபுரவி - புறமயிரினையுடைய குதிரைகளையும், வாரணத்தொகுதி - யானைக் கூட்டங்களையும், திறைகொணர்ந்துவரும் - பகுதிப்பொருளாகக் கொண்டுவருகின்ற, மன்ன - அரசனே, நின் தேசம் ஏது - உன் நாடியாது, உனதுநாமம் ஏது - உன்பெயர்யாது, புகல் - சொல்வாய் (என்றுபாணன்கேட்க), (புலவன் விடையாகக் கூறுவது யாதெனின்) செங்கையாழ் தடவுபாண - செவந்தகையினால்வீணையை வருடுகின்ற பாணனே, கேள் - கேட்பாயாக, வாரும் - வருவீராக, நீரும் நாமும் ஒத்தகுடி - நீரும்நாமும் (கல்வியால்) ஒத்தகுடிப்பிறப்பினையுடையேம், மகதேவன் - மகதேவனும், ஆறைநகர் காவலன் - ஆறைநகர்க்கிறைவனுமாகிய, வாணபூபதி-வாணன்என்னும் மண்டலேசுவரன், மகிழ்ந்து அளிக்க - மனமகிழ்ந்து கொடுக்க, வெகு வரிசைபெற்று வருபுலவன்யான்- அநேகமாகிய வரிசைகளைப் பெற்றுவருகிற புலவன்நான், நீரும் - (என்னைக்கல்வியால் நிகர்த்தநீரும், இப்பரிசுபெற்று மீளவரல்ஆகும்-இந்தப் பரிசில்களைப்பெற்று மீண்டுவருதல்கூடும், ஏகும் - போம், அவன் முன்றில்வாய் அவனது முற்றத்தில், நித்திலம்சிகரம் - முத்துத்தொழிலமைந்த சிகரங்களையுடைய, மாடமாளிகைநெருங்கு கோபுரம் - மாடமாளிகைகளில் நெருங்கிய கோபுரங்களின், மருங்கு எல்லாம் - எல்லாவிடங்களிலும், ஆரும் நிற்கும் - ஆத்திமரமும்நிற்கும், உயர்வேம்பும் நிற்கும் - உயர்ந்தவேப்பமரமும்நிற்கும், வளாபனையும்நிற்கும் - உயர்ந்தபனைமரமும் நிற்கும், அதன் அருகிலே - அதன்சமீபத்திலே, அரசுநிற்கும் - அரசமரம் நிற்கும், அரசை சுமந்த சில அத்திநிறகும் - அரசமரத்தைத் தாங்கிய சிலஅத்தி மரங்கள் நிற்கும், அடையாளம் - (இதுவே அவனுக்குள்ள) அடையாளமாம்.

ஆர்-ஆத்தி மாலையைத் தரித்தசோழன், வேம்பு - வேப்பமாலையைத் தரித்தபாண்டியன், பனை-பனைமாலையைத்தரித்தசேரன், அரசு-மற்றஅரசர்கள், அரசைச் சுமந்தஅத்தி - அரசரைத்தாங்கிய யானைகள் எனவேறொரு பொருள் தோன்றுதல் காண்க.

20. வாணன்புகழ்க்கெல்லைவாழ்த்துவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழ்க்கெல்லைமண்ணெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லைபைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங்கோள்.

இ - ள். வாணன்புகழ்க்கு எல்லை - வாணனது கீர்த்திக்கு எல்லையாவது, வாழ்த்துவோர்நாஎல்லை - புகழுவோரது நாவினெல்லையே, வாணன் புகழ்க்கு எல்லை, வாணனதுகீர்த்திக்கு எல்லையாவது, மண்எல்லை - மண்ணினது எல்லையே, வாணன்படைக்குஎல்லை - வாணனது சேனைக்கெல்லையாவது, திக்குஎல்லை - திசைகளினெல்லையே, பைந்தமிழ் தேர்வாணன் கொடைக்கு எல்லை - பசுந்தமிழை யாராய்ந்து தெளிந்தவாணனது ஈகைக்கு எல்லையாவது, ஏற்பவர் தம்கோள் - இரப்பவர்களுடைய மனக்கொள்கையே, எ - று.

21. வாட்டானைத்தென்னவர்கோன்மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்தீங்குரலுங்கேட்டதற்பின்—நாட்டம்
பொருந்தாயிரவிழியான்பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னுருமென்று.

இ - ள். வாள்தானை - வாட்படையையுடைய, தென்னவர்கோன் - பாண்டியன், மாகதற்குதோற்ற செய்திகேட்டான் - ஏகம்பவாணனுக்குத் தோற்ற செய்தியைக்கேட்டான், அதநீங்குரலும் கேட்ட தற்பின் - அந்த மதுரமாகிய குரலையும் கேட்டபிறகு, நாட்டம்பொருந்து ஆயிரவிழியான் - பார்வைபொருந்திய ஆயிரங்கண்களையுடையஇந்திரன், பொன்முடியைசாய்த்து - பொன்முடியைவளைத்து, இங்கு என் ஆகும் என்று - இவ்விடத்தில் என்னவிளையுமோ,வென்றஞ்சி, அங்கு இருந்தான் - அவ்விடத்தில இருந்தான், எ - று.

தீங்குரல் - மதுரமாகிய குரல் எனினுமாம். "வாணன் பெயரெழுதா மார்புண்டோ மாகதர்கோன வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ" என 13-ஆம் செய்யுளிலும் கூறியிருப்பதால் மாகதற்கு என்பதற்கு வாணன் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. வாணனுக்கு அப்பெயர்வந்த காரணம் விளங்கவில்லை.

பாண்டியன் மனைவியாகிய மங்கையர்க்கரசியைப் புகழ்ந்து பாடியது.

22. உமையாளுநீயுமொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையாளுக்குண்டாங்கோர்ஞனம்—உமையாடன்
பாகந்தோய்நா ... லிகுழன்றூன்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய

இ - ள். உமையாளும் நீயும் - உமாதேவியும் நீயும், ஒருக்கு ஒப்பே ஒப்பே-முழுதும்நிகர்ப்பீர் நிகர்ப்பீர் (ஆயினும்) அங்கு-அவ்வொப்புமையில், உமையாளுக்கு—, ஓர்ஊனமஉணடு-ஒருகுறைஉளது-(என்னெனின்), ஆண்டான் - ஆண்டவனாகிய சிவபெருமான், உமையாள் தன்பாகம்தோய்ந்து - உமாதேவியின்பாகத்தைப் பொருந்தி (அதனால்), பலிக்கு உழன்றான் - பிச்சையின்பொருட்டுத்திரிந்தான், பாண்டியன் -பாண்டியனானவன், நின் ஆகம தோய்ந்து - உன்மார்பிற்படிந்து, அரசு ஆண்டான் - அரசாட்சிசெய்தான்.

சடையப்பமுதலியாரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

23. மோட்டெருமைவாவிபுக்குமுட்டுவராலகன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும்வெண்ணெயே—நாட்டில
அடையாநெடுங்கதவுமஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்பனூர்.

இ - ள். நாட்டில்—, அடையாநெடுங்கதவும் - மூடாத நீண்டகதவையும், அஞ்சல் என்றசொல்லும் - அஞ்சாதே என்றவார்த்தையையும், உடையான-உடையவனாகிய, சடையப்பன ஊர்-சடையப்பமுதலியாருக்கு ஊராவது, மோடு எருமைவாவிபுக்கு - பெரிய எருமைகள் தடாகங்களில் பிரவேசித்து, முட்டுவரால் - (தமமுலைகளில்வந்து) முட்டுகின்றவரால் மீன்களை, கன்று என்று - தம்கன்றுகளென்று நினைந்து, வீடு அளவும் - வீட்டுக்குப் போமளவும், பால்சொரியும் - பால்சுரந்துநிலத்தில் பொழிந்துகொண்டே செல்லுகின்ற, வெண்ணெயே - திருவெண்ணெயநல்லூரே, எ - று.

ஆதொண்டைச் சக்ரவர்த்தி தமக்கு உபசாரஞ்செய்ததற்கு
மகிழ்ந்து பாடியது.

24. வெற்றிபுனைதாதகிக்குமவேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றுமபெருநிழலாய்த்தோன்றுமே—கற்றோர
திறந்தாங்குந்தாங்குஞ்செகமுழுதுந்தாங்கும
அறந்தாங்குந்தொண்டையரசு.

இ - ள். தொண்டை அரசு - தொண்டைநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தியானவன், வெற்றி புனைதாதகிக்கும் - வெற்றியைத்தரித்த ஆத்திமாலையையணிந்தசோழனுக்கும், வேம்புக்கும்-வேப்பமாலையையணிந்த பாண்டியனுக்கும், பெண்ணைக்கும் - பனைமாலையையணிந்த சேரனுக்கும், சுற்றும் பெருநிழலாய்த்தோன்றும் - சுற்றிலும் பெரிய நிழலைச்செய்பவனாகத் தோன்றுவான், (அன்றியும்), கற்றோர் திறம்தாங்கும் தாங்கும் - கற்றோரது கூட்டத்தை ஆதரிப்பான ஆதரிப்பான், செகமுழுதும்தாங்கும்-உலகமுழுவதையும் தாங்கு றம்தாங்கும் - தருமத்தையும்தாங்குவான், எ - று.

தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்குமெனவைத்து, ஆதிசேஷன் ஆயிரந் தலைகளால் தாங்குகின்ற உலகத்தைத் தானொருதோளினால் தாங்குவானென்றுரைப்பினுமமையும். தொண்டைநாட்டிலுள்ள அரசமரம் சோழநாட்டிலுள்ள ஆத்திமரத்துக்கும், பாண்டிநாட்டிலுள்ள வேப்பமரத்துக்கும், சேரநாட்டிலுள்ள பனைமரத்துக்கும் பெருமையைச் செய்யும் எனவேறுமொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

வல்லியென்னுந் தாசியை நிந்தித்துப் பாடியது.

25 கந்தமலர்ப்பிரமன்கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீர்முலையாக்கினான்—சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத்தோப்பைமுலையாக்கினான்
ஏற்றமிதிலயார்தானியம்பு.

இ - ள். கந்தம் மலர்ப்பிரமன் - மணமுள்ள தாமரைமலரில் வாழுகின்ற பிரமன், கன்னி மடவார்க்கு எல்லாம் - கன்னிப்பெண்களுக்கெல்லாம், அந்தம் இளநீர்முலை ஆக்கினான் - அழகாகிய இளநீர் முலைகளாகப்படைத்தான், சுந்தரம் சேர் தோற்றம் மிகுவல்லிக்கு - அழகுபொருந்திய காட்சியாற்சிறந்த வல்லியென்பவளுக்கு, தோப்பை முலை ஆக்கினான் - தோப்பை முலைகளாகப்படைத்தான், இதில் - இந்த பிரஸ்தாபத்தில், ஏற்றம் யார் - அதிகம்யாவர், இயம்பு - நீசொல்வாய், எ - று.

தோப்பை என்பது தோற்பையெனவும் வேறுமொருபொருள் தருதல் காண்க. பால்கமருக்குஉருக்கு என்பதை "பாக்கமருக்குஉருத்து" என்றும் பிறரும்.

கத்திரிக்காயும் முளைக்கீரையும் கொடுத்த தோட்டக்காரனாகிய மாத்தத்தன்மேல் பாடியது.

26. இருந்தவளைப்போனவளையென்னையவளைப்
பொருந்தவளைப்பறித்துப்போனான்—பெருந்தவளை
பூக்கத்தத்தேன்சொரியும்பொன்னிவளநன்னாட்டில்
மாத்தத்தன்வீதியினில்வந்து.

இ - ள். பெருந்தவளை - பெரியதவளைகள், பூக்கத்த - தாமரைமலர்களின்மீது குதிக்க, தேன்சொரியும் - (அந்தமலர்கள்விரிந்து) தேனைப்பொழிகின்ற, பொன்னிவளம்நல்நாட்டில் - காவிரிநதியினால் பலவளங்களும் நிறைந்த நல்லசோழநாட்டிலுள்ள, மாத்தத்தன் - மாத்தத்தனென்பவன், வீதியினில்வந்து - தெருவிலவந்து, இருந்தவளை - இருந்தவளையும், போனவளை - போனவளையும், என்னை அவளை - என்னையும் அவளையும், பொருந்தவளை பறித்துப்போனான் - பொருந்தும்படி வளையலைக் கவர்ந்து சென்றான், எ - று.

சிங்கன் என்னும் கருமானைப்புகழ்ந்து பாடியது.

27. ஆழியானாழியயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான் குன்றெறியவேலென்பான்—பூழியான்
அங்கைமழுவென்பானருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலேக்களத்திற்சென்று.

இ - ள். அருள்பெரிய - கருணையாற்சிறந்த, மாவண்டூர் சிங்கன் உலேக்களத்தில் சென்று - மாவண்டூரிலுள்ள கருமாரச்சிங்கனது உலேக களத்திற்போய், ஆழியான் அயன் - பாற்கடலையுடையவனாகிய திருமாலும் பிரமனும், ஆழி எழுத்தாணி என்பார் - சக்கரமும எழுத்தாணியும் வேண்டு மென்பார்கள், கோழியான் - கோழிக்கொடியையுடையவனாகிய முருகன் குன்று எறிய - கிரவுஞ்சமலையை யெறிதற்கு, வேல் என்பான் - வேலாயுதம் வேண்டுமென்பான், பூழியான் - திருநீறுடையவனாகிய சிவபெருமான், அங்கை - அகங்கையில் தாங்குதற்குரிய, மழு என்பான் - மழுவாயுதம் வேண்டுமென்பான், எ - று.

திருமால்முதலியோர் சிங்கனுலேக்களத்தில்வந்து தமது ஆயுதங்களாகிய சக்கரமுதலியவற்றைச்செய்து கொடுக்கும்படி அவனை வேண்டுவர் என்பது கருத்து.

அச்சுதன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியவை.

28. தினைவிளைத்தார்முற்றந்தினையுணங்குஞ்செந்நெல்
தனைவிளைத்தார்முற்றமதுதானும்—கனையும்
முரசுணங்கச்சங்குணங்குமூரித்தேர்த்தானை
அரசுணங்குமச்சுதன்முற்றம.

இ - ள். தினைவிளைத்தார் முற்றம தினைஉணங்கும் - தினையைப் பயிர் செய்தாரது முற்றங்களில் தினைஉலரும், செந்நெல்தனை விளைத்தார் முற்றம் அதுதான் ஆம் - செந்நெல்லைபபயிர் செய்தாரது முற்றத்தில் அந்தச் செந்நெல்லே உலரும், மூரித்தேர்தானைஅரசு உணங்கும் அச்சுதன்முற்றம் - வலிமையாகிய தேர்களையும் சேனைகளையுமுடைய அரசர் உலர்தற்கிடமாகிய அச்சுதனது முற்றத்தில்,கனையும் - முழங்குகின்ற, முரசஉணங்க முரசம் உலர, சங்குஉணங்கும் - சங்கங்களும் உலரும், எ - று.

தினைவிளைத்தார் முற்றத்தில் தினையும் நெல்விளைத்தார் முற்றத்தில் நெல்லும உலர்தல்போல, அச்சுதன்முற்றத்தில் வேற்றரசர்உலர முரசவாத்தியமும சங்கவாத்தியமும் உலரும் என்பது கருத்து.

29. அரசனகளங்கனச்சுதன் முற்றத்
தரசரவதரித்தவந்நாள் — முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர் காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசைமிகும்.

இ - ள். அரசர் அவதரித்த அந்நாள் - வேந்தர் பிறந்த அத்தினத்தில், முரசு அதிர கொட்டிவிடும் ஓசையினும் - முரச மதிரும்படி கொட்டுகின்ற ஒலியினும், அரசன் அகளங்கன் அச்சுதன் முற்றத்து - அரசனுகவும் களங்க மற்றவனுகவுமிருக்கிற அச்சுதனது முற்றத்தில, கோவேந்தர் காலத்தளை - பேரரசரது கால்விலங்கை, வெட்டிவிடும் ஓசைமிகும் - வெட்டி விடுகின்ற ஒலியே மிகுந்திருக்கும், எ - று.

இது இவனது பவனிகண்டு மயங்கிவளையிழந்த ஒருபெண்ணின கூற்றுகக்கூறியது.

30. தளையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரோ யாவி
களையினுமென் கண்டிறந்து காட்டேன் — வளைகொடுபோம்
வன்கணணன் மாவிசயன் மால்யானை தன்றெருடுவே
தென்கண்புகுந்தானினி.

இ - ள். தளை அவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, நாள்மாலை - புதியமலர்மாலையைத் தரித்த, தாயரோ - தாய்மாரோ, வளைகொடுபோம் - வளையலைக்கவர்ந்து கொண்டுபோன, வன்கண்ணன் - வன்கண்மை யுடையவனுகிய, மாவிசயன் - மாவிசயன என்பவன, மால்யானை தனனெருடுமேவந்து - மதமயக்கமுள்ள யானையோடுவந்து, என் கண்புகுந்தான - என்கண்ணில் நுழைந்தான், இனி - இனி, ஆவிகளையினும் - என உயிரை வாங்கினுலும், என்கண் திறந்து காட்டேன் - எனகண்ணைத் திறந்து (அவனை உங்களுக்குக்) காட்டமாட்டேன், எ - று.

சோழன் ஏழடி எதிர்கொண்டுவந்து மரியாதைசெய்தபோது பாடியது.

31. படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேயும்பன்மிருகஞ்செந்நாய்
கொடிகழுகுமித்தனையுங்கூடி — வடிவுடைய
கோமானகளப்பாளன்கொலயானைபோமாறு
போமாறுபோமாறுபோம்.

இ - ள். படுபருந்தும் - பொருந்திய பருந்துகளும், சூர்பேயும் - அச்சத்தைத் தருகிறபேய்களும், பல்மிருகம் செந்நாய் கொடிகழுகும் - பல மிருகங்கள் செந்நாய்கள் காக்கைகள் கழுகுகள் என்பவைகளுமாகிய, இத்தனையும் கூடி - இத்தனையும் ஒருங்குசேர்ந்து, வடிவுஉடைய - அழகை

யுடைய, கோமான் களபபாளன - வேந்தனுகிய சோழனது, கொல்யானை (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற யானை யானது, போம்ஆறு போம்ஆறு போம்ஆறுபோம் - செல்லும் வழிதோறும தொடர்ந்து செல்லும், எ - று.

சோழனது யானையைப் பருநதுமுதலியவை தொடர்ந்து செல்லுதல் அந்தயானையால் கொலையுண்டவா பிணங்களைத் தின்னுதற் கெனக்கொள்க தன்புதல்வனுகிய அமபிகாபதி இறந்ததைக்குறித்துப் பாடியது.

32. பரபபோதஞாலமொருதமபியாளப்பனிமதியம்
தாரப்போனொருதம்பிபினவரத்தானுநதுணைவியுடன் (ஞ்
வரபபோனமைந்தற்குத்தாதைபொருதுயிர்மாய்ந்தனனெ
சுரப்பொவெனக்கிங்கினியாருவமையுரைப்பதற்கே.

இ - ள். பரபபுறதம - விஸ்தாரமாகிய கடல்சூழ்ந்த, ஞாலம் - பூமியை, ஒரு தமபி-ஆள-ஒருதமபியாகிய பரதன்ஆளவும், பனிமதியம் தரப்போன் ஒருதமபி பினவா - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனை (சிறந்திருவல்) வெலவோனுகிய ஒருதமபியாகிய இலக்குமணன் பின்தொடாந்து செல்லவும, தாரமும் துணைவியுடன் - தானுமமனைவியாகிய சீதையோடுகூடி, வரப்போனமைந்தற்கு - (பதினான்கு வருடமகழிந்தவுடனே) வரவுந்தேசித்துப் போனபுதல்வனுகிய ஸ்ரீராமனதுபிரிவினபொருட்டு, தாதை-தநதையாகிய தசரதன், பொருது - சகிககாமல், உயிர்மாய்ந்தனன்-உயிர்நீங்கினுன் (அப்படியிருகக எனபுதல்வ னிறநததைககுறிததுநான் இறவாதிருததலால்) நெஞ்சுஉரப்பு - மனவுறுதியில, எனக்கு உவமை உரைபபதற்கு - எனக்கு ஒப்பாக எடுததுச சொலவதறகு, இங்கு இனியார் - இவவுலகத்தில் இனி ருள் யாவருளர், எ - று.

தாசிபொனனிக்குக் கம்பனடிமையென எழுதிக்கொடுத்த முறிச்சீட்டைச்சோழன்தனசபையாருககுக்காட்டிச்சிரிக்க, அப்போது கமபர் உலக மாதாவாகிய ஸ்ரீலட்சுமிக்குக் கம்பன் அடிமை எனப்பொருத்தமான பொ சொல்லிச் சமர்த்திததபோது, சோழனபாடியது.

33. போற்றினுமபோற்றுவர்பொருள்கொடாவிடில்
தூற்றினுந்தூற்றுவாசொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர்வனகணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர்கொடியராவரே.

இ - ள். போறறினும் போற்றுவர் - புகழ்ந்தாலும் புகழுவார், பொருள் கோடாவிடில் - பொருள் கொடாவிட்டால், தூற்றினும் தூற்றுவர் - இகழ்ந்தாலும் இகழுவார், சொன்ன சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவர் - தாம்சொன்ன சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவா - (ஆதலால்) வன்கணாளர்

கள்பாவலர் - வஞ்சகனாகிய வித்வான்கள், கூற்றினும் கொடியரானவா- யமனினும் கொடியோராவர், எ - று.

சோழன் என்தேசத்தைவிட்டுப் போவென்றபோது பாடியவை.

34. மன்னவனும் நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந்தோ தமிழையோதினேன் — என்னை
விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாதவேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாதகொம்பு.

இ - ள். மன்னவனும் நீயோ - வேந்தனுவதும் நீதானோ, வளநாடும் உன்னதோ - வளமுள்ள தேசமும் உன்னுடையது தானோ, உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஓதினேன், உன்னையறிந்தாமோதமிழைப்படித்தேன், என்னைவிரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத வேந்துஉண்டோ - என்னை விரைந்து வந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசன் உண்டோ, குரங்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத கொம்புஉண்டோ - குரங்கையேற்றுக்கொள்ளாத மரக்கொம்பு உண்டோ,

35. அன்றையிலும் வையமகன்றதோ வல்லவென்று
குன்றெடுத்து நீதிருத்திக்கொண்டாயோ — என்றும்
அண்டந்தானைக்காக்குமளங்காதுங்கா
நடந்தாயோநாலாறடி.

இ - ள். அன்றையிலும் வையம் அகன்றதோ - அந்நாளினும் பூமி விசாலித்ததோ, அல்லவென்று குன்று எடுத்து நீ திருத்திக்கொண்டாயோ - அல்லவென்று மலைகளைத்தோண்டியெடுத்து நீ திருத்திக்கொண்டாயோ, என்றும் அண்டந்தானைக்காக்கும் அளங்கா - எந்நாளும் அண்டத்தவரைக் காக்கின்ற களங்கமற்றவனே, துங்கா - பரிசுத்தனே, நாலாறு அடிநடந்தாயே - நாலாறடி தூரம் நடந்தனையே, எ - று.

36. காதமிருபத்துநானொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண்டொளித்ததோ — மேதினியில்
கொல்லிமலைத்தேனசொரியுங்கொற்றவா நீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட்கிடம்.

இ - ள். காதம் இருபத்துநான்கு ஒழிய - இருபத்துநான்கு காததூரமொழிய, காசினியை - மற்றபூமியை, ஓதக் கடல்கொண்டு ஒளித்ததோ-அலைகளையுடைய கடலானது கொண்டு மறைத்ததோ, மேதினியில் - உலகத்தில், கொல்லிமலைத்தேன சொரியும் கொற்றவா - கொல்லி மலையானது தேனைப் பொழிகின்ற பூபாலனே, நீமுனிந்தால் - நீகோவித்தால், எங்கட்கு இடம்இல்லையோ - எங்களுக்கு வேறிடமில்லையோ, எ - று,

கொங்குநாட்டிற் சென்றபோது அந்நாட்டார் இவர்க்கு மரியாதை செய்யாதிருந்ததனால் இகழ்ந்துபாடியது.

37. நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்றநிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெலாம்பட்டிதொட்டியுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்றிம்மன்பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டைக்கனவிலுநினைக்கொணாதே.

இ - ள். நீர் எல்லாம் சேற்றுநாற்றம் - நீரெல்லாஞ் சேற்று நாற்றமேநாறும், நிலம்எல்லாம் கல்லுமுள்ளும் - நிலமெல்லாம் கல்லுமுள்ளுமாகவேயிருக்கும், ஊர்எல்லாம் பட்டிதொட்டி - ஊர்கள் எல்லாம் பட்டிதொட்டி யென்பனவே, உண்பதோ கம்பஞ்சோறு - உண்ணுவதோகம்பஞ்சோறேயாம், பேர் எல்லாம் பொம்மன் திம்மன் - பேர்கள்யாவும் பொம்மன் திம்மன்என்பனவே, பெண்களோ நாயும்பேயும் - பெண்களென்றாலோ நாயும்பேயும்போலமாறாபுதிறந்துதலைவிரித்தும்இருப்பார்கள், (ஆதலால்) காருலாம கொங்குநாட்டை-மேகங்கள சஞ்சரிக்கிற கொங்குதேசத்தை, கனவிலும் நினைக்கொணாது - சொப்பனத்திலும நினைக்கக்கூடாது, எ - று.

வன்னியரை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

38. குமிண்டியும்பணையுங்கூடமுளைக்கின்றகொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டியுமூதியுந்தின்னவல்லோரிந்தநீணிலத்தில [பண்டர்
துமிண்டியங்காய்தன்னைப்பொட்டையம்பாலெய்யுஞ்சூரர்
நமிண்டியிற்பள்ளிகளத்தனைபேர்களுநல்லவரோ.

இ - ள். குமிண்டியும் பணையும கூடமுளைக்கின்ற கொல்லைக கம்பை - குமிண்டிகளையும் பணைகளையும் கூடவே விளைகின்ற கொல்லையிலுள்ள கம்பை, நிமிண்டியும் ஊதியும் தின்னவல்லோர் - கையால் நிமிண்டியும் வாயாலூதியும் தின்னவல்லவர், இந்தநீணிலத்தில் - இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தில, துமிண்டியங் காய்தன்னை - துமிண்டிக்காயை, பொட்டை அம்பாலெய்யும - பொட்டையம்பினால் எய்கின்ற, சூரர்-வீரராகிய, நமிண்டியில் பள்ளிகள் அத்தனைபேர்களும்-நமிண்டியென்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிகள் எல்லாரும, நல்லவரோ யாவர், எ - று.

செட்டிகள் முதலியோரிடத்துச்சென்று அவரால்மதிக்கப் பெருமையால் அவரையிகழ்ந்தும் வேளாளரைப் புகழ்ந்தும்பாடியது.

39. செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச்செல்லோமேசெக்கார
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிபோகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப்பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர்காண.

இ-ள். செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லோம் - வணிகர் வீட்டுவாயில்வழி போகோம், செக்காரப் பொட்டிமக்கள்வாசல் வழிபோகோம் - செக்கடித்துச்சீவனஞ்செய்யும்வாணியர் வீடுகளின்வழியேபோகமாட்டோம், முட்டிபுகும் பார்ப்பார் அகத்தைஎட்டிப் பாரோம் - பிச்சையெடுத்துச் சீவனஞ்செய்யும் பிராமணர் வீட்டை எட்டியும் பார்க்கமாட்டோம், எந்நாளும் காப்பார்வேளாளரே-(எம்மை) எக்காலமும்காப்பவர் வேளாளரேயாவர்.

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளும் சோழன் தன்தேசத்தைவிட்டுப் போவென்று கடிந்துசொல்லக் கோபித்துப்போகும்போது தமதுவீட்டாருடன் சொல்லாமலும், வஸ்திரம் வழிச்செலவுக்குவேண்டும் பணம் உணவுக்கு வேண்டும் சாமக்கிரிகள் முதலானவைகளைக் கொண்டு போகாமலும் வெறுங்கையுடனே போம் வழியில், மிகுந்த பசியாயிருந்தமையால் ஒரு செட்டி கடையிலேபோய் எனக்குக்கொஞ்சம் அவல்கொடுமென்றார். அவன் கடைபோணியாவதற்கு முன் கொடேன் போ என்றான். அப்புறம் கொஞ்சதூரம்போய் ஓர்வாணியன் எள்ளாடுவது கண்டு கொஞ்சம் பிண்ணாக்குக் கொடுமென்றார். அவனும் கொடுக்கவில்லை, அப்பால் ஒருபிராமணன் வீட்டைக்கண்டு தாகத்திற்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் தரவேண்டுமென்றார். அவனும் தண்ணீர்கொடேன் என்றான். பிறகு இவர் பசியும் தாகமும் சகிக்கமுடியாமல்மிகவும் இளைத்து ஒருமரநிழலில் படுத்திருந்தார், அங்கே ஏர் உழுகிற வேளாளனொருவனுக்கு பழயதுவந்தது. அவன் அதைச் சாப்பிடப் போகும் தருணத்தில் இவர்போய் கையேந்த அவன் அந்தப்பழஞ்சோற்றை இவருக்கு இட்டு உபசரிக்க, இவர் உண்டு பசிதீர்ந்தபிறகு மனமகிழ்ந்து பாடியவை.

40. மேழிபிடிக்குங் கைவேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை—சூழ்வினையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைக்குங்கை நீழி
காக்குங்கை காராளர் கை.

இ-ள். காராளர் கை - வேளாளர்கையானது, மேழிபிடிக்குங் கை - கலப்பையைப்பிடித் துழுமையாகும், வேல்வேந்தர் நோக்கும் கை - வேற்படையேந்திய அரசர்களும் எதிர்பார்க்கும் கையாகும், ஆழிதரித்தே அருளும் கை - மோதிரம் தரித்தருளுங்கையாகும், சூழ்வினையை நீக்கும் கை - (எம்மை) வளைந்த தீவினைப்பயனாகிய வறுமையை நீக்கும் கையாகும், என்றும் நிலைக்கும் கை - எக்காலும் ஒரேநிலையில் நிலைத்திருக்கும் கையாகும், நீழி காக்கும் கை - நீழி காலமளவாகவும் (உயிர்களை)க் காக்கும் கையாகும், எ-று.

உணவுக்குரிய தானியம் முதலியவற்றைப் பயிர்செய்து தருபவராதலால் வேல்வேந்தர்நோக்கு[illegible]

வேளாளனாகிய செல்லனது மனைவியிட்ட கம்பஞ்
சோற்றைப் புகழ்ந்து பாடியது.

41. கல்லங்காடுதனில்விளையாக்கடியநிலத்திற்றான்முளையா
அல்லங்கிருந்தகருங்கூந்தலணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமனைகடோறுந்தேடித்திரிந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோற்றினைநீசுமந்துதிரிவாயே,

இ - ள். கல்லங்காடுதனில விளையாகடிய நிலத்தில்தான் முளையா - கல்நிலத்தில் விளையாததும் வலியநிலத்தில் முளையாததுமாகிய, அல அங்கு இருந்தகருகூந்தல் - இருள் தங்கியிருந்த கரியகூந்தலையுடைய, அணங்குக்கு - தெய்வப் பெண்ணுக்கு, அணங்குபோல ஆவாள் - தெய்வப்பெண்போல்பவளாகிய, செல்லன்தேவி - செல்லன் மனைவியானவள், மனைகள்தொறும் தேடிதிரிந்தும - வீடுகள்தோறும் தேடியலைந்தும், காணாத - காணப்படாத, நெல்லஞ்சோறே - நெற்சோறே, கம்பஞ்சோற்றினை நீசுமந்து திரிவாய் - கம்பஞ்சோற்றினை நீ தாங்கித்திரியக்கடவை, எ - று.

இவரைக்கண்டளவில் இவருக்குத் தன்வீட்டிலிருந்த கம்பஞ்சோற்றை யிட நாணி, அயலிலிருக்கிற சிலவீடுகளிற்போய் நெல்லஞ்சோற்றைக் கேட்டுக்கிடையாமையால் மீண்டுவந்து கம்பஞ்சோற்றையே படைக்க, நெற் சோற்றினும் அது சுவையுள்ளதாய் இருந்ததைப்பற்றி இவ்வாறுகூறினார். விளையாமுளையாகாணாத நெல்லெனக்கூட்டுக.

அப்பால் போகும்போது ஓர் ஊரில் பெண்ணரசியாயிருக்கும் வேலியென் பவள் ஒருமணசுவர் கட்டுவிக்க எத்தனித்து, இந்தச் சுவர்கட்டிமுடித்த வனுக்குக் குறுணிநெல்கொடுப்பேனென்று பிரசித்தம்பண்ணியிருந்தாள், அங்குத்தினம் ஒருவர்வந்து சுவர் எழுப்பித் திரும்பும்போது அது ஒரு பிரமராட்சசால் தள்ளப்பட்டுக்கூலிபெறாமல்போவது வழக்கம். இதனை யறியாதகம்பர்சுவர்எழுப்பிக்கூலிவாங்கத்திரும்பியோடியெடுத்துவைக்கை யில் சுவர்விழுகிற குறிப்பையறிந்து இப்பாடலைப்பாட, அந்தப்பிரம ராட்சசு இவர் மகாபண்டிதர் என்று உணர்ந்து விலகிப்போகச் சுவர் விழாமல் நின்றதைக்குறித்தது.

42. மற்கொண்டதிண்புயத்தான்மாங்காவிட்டிங்குவந்தேன
சொற்கொண்டபாவினசுவையறிவாரீங்கிலையே
விற்கொண்டவாணுதலாள்வேலிதருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோயன ... டுஞ்சுவரே.

இ - ள். மல்கொண்ட திண்புயத்தான - மற்போரைக் கொண்ட இடமாகிய புயங்களையுடையவனாகிய சோழனது, மாநகர்விட்டு இங்குவந்தேன் - பெரியபட்டணத்தைவிட்டு இவ்விடம்வந்தேன், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், சொல்கொண்ட பாவின்சுவை - சொற்களை உறுப்பாகக் கொண்ட பாடல்களின் ரசத்தை, அறிவார் இல்லையே - அறிவோர் இல்லையே, நெடுஞ்சுவரோ - நீண்டசுவரோ, விலகொண்டவாள் நுதலாள் வேலிதரும் - வில்லின உருவத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய வேலியென்பவள கொடுக்கின்ற, கூலிநெல் கொண்டுபோம் அளவும் - கூலிநெல்லைக் கொண்டுபோகுமளவும், நில்லாய் - (விழாமல்) நிற்கக்கடவை, எ - று.

சேரன்சால்வையைக் கம்பர் போர்த்துக்கொண்டிருந்ததினால், அவ்வரசன் மனைவி தன்கணவனெனக்கருதிக்கூடப்படுத்துக்கொண்டிருந்ததை யறிந்தபின் கம்பர் பாடியது.

43 தேரையார்செவ்விளநீருண்ணும்பழிசுமப்பர்
நாரியர்தாமறிவார்நாமவரைநத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கொல்லிமலைநன்னாடா
ஊரைவாய்மூடவுலைமூடிதானில்லையே.

இ - ள் தேரையார் - தேரைகள், செவ்விளநீர் உண்ணும்பழிசுமப்பர் - செவ்விளநீரை உண்ணாமலே பழியைச்சுமக்கும், நாரியார்தாம் - அரசன்மனைவியர்தாம், அவரைநத்தாமை-நாம் அவரைவிரும்பாமையை, அறிவார்-அறிவர், கோரைவாய் பொன்சொரியும் - கோரையினிடங்களிலெல்லாம் அருவிகள்பொன்னைப்பொழிகின்ற, கொல்லிமலைநல்நாடா - கொல்லிமலையுள்ளநல்லநாட்டை யுடையானே, ஊரைவாய்மூட-ஊராரை வாய்மூடுதற்கு, உலைமூடிதான் இல்லையே - உலைமூடியில்லையே, எ - று.

இளநீரை உண்ணாமலே பழியடைந்த தேரைபோல அரசன்மனைவியை விரும்பாமலே பழிசுமந்தேனென இரங்கி இவ்வாறு கூறினார்.

சோழன்தன்மகளை அம்பிகாபதிஇச்சித்ததாகச்சந்தேகித்து, சந்தேகநிவர்த்தியின்பொருட்டு ஒருவிருந்துசெய்து அம்பிகாபதியுடன் மற்றுஞ்சிலரை வரவழைத்து, அவர்களுக்குத் தன்மகளையேபரிமாறச் சொன்னபோது, அவள்பதார்த்தவட்டிலைச்சுமந்து வரக்கண்ட இவன்மோகமிகுதியால், "இட்டடிநோவ வெடுத்தடி கொப்புளிக்க-வட்டில்சுமந்து மருங்கசைய" என்று அரைப்பாட்டுப் பாடினதைக்கண்ட கம்பர் தன்மகனுக்கு அபாயம் வருமென்றஞ்சி, சரசுவதியைத்தியானம்பண்ண, சரசுவதிஒருகிழவியுருவங்கொண்டு, தெருவில் கொட்டிக்கிழங்கு விற்பவள்போல் வர, அதைப்பொருத்தி மற்ற அரைப்பாட்டுப்பாடியது.

44. இட்டடிநோவவெடுத்தடிகொப்புளிக்க
வட்டிலசுமந்துமருங்கசையக்— கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்றுகூறுவாணாவில
வழங்கோசைவையம்பெறும்.

இ - ள். இட்ட அடிநோவ (நிலத்தில்) வைத்த அடிநோவவும், எடுத்த அடிகொப்புளிக்க-(நிலத்தில்வைத்து) எடுத்த அடிகொப்பளிக்கவும், வட்டில்சுமந்து மருங்குஅசைய-வட்டிலைச்சுமந்து இடையசையவும், கொட்டிக்கிழங்கோ கிழங்குஎன்று கூறுவாள்நாவிலவழங்கு ஓசைவையம்பெறும்- கொட்டிக்கிழங்கோ கிழங்குஎன்று கூவுவாள்நாவி லுண்டாகும் குரல் உலக முழுதும் விலைமதிக்கப்பெறும், எ - று.

அரசன் தன்மகளை அம்பிகாபதி இச்சித்தானென்னச் சந்தேகித்து சிற்றின்பமாகப் பாடாமல் நூறுகவி சுவாமிவிஷயமாகப் பாடினால் தண்டியாமல் விட்டுவிடுகிறேன் என்று சொல்லினன். அம்பிகாபதி அவ்வாறே பாடிக்கொண்டு வரும்போது அரசன்புத்திரி மறைவாகவிருந்து எண்ணிக்கொண்டுவந்து-௯௯-பாடல்பாடினவுடன், காப்புச்செய்யுளுடன் நூறுஎன்று நினைத்து எட்டிப்பார்த்தபோது பாடியது."

45. சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத்துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே.

இ - ள். சற்றே பருத்த தனமேகுலுங்க - சற்றுப்பெருத்த தனங்கள்குலுங்கவும், தரளவடம் துற்றேஅசைய - முத்துமாலைகள் நெருங்கி அசையவும், குழைஊசல்ஆட - குண்டலங்கள் ஊசலாடவும், துவர்கொள் செவ்வாய் - பவளத்தின் தன்மையைக்கொண்ட செவந்தவாயின்கண், நல் தேன்ஒழுக - நல்லதேனொழுகவும், நடனசிங்காரநடை அழகின் பொன் தேர் இருக்க - நடனசிங்காரநடை யழகினையுடையபொற்றேர் உள்ளிருக்க, தலைஅலங்காரம் புறப்பட்டது - சிகரத்தினழகுவெளிப்பட்டது, எ - று.

பொற்றேர்என்றது நிதம்பப்பிரதேசத்தை. தலைஅலங்காரமென்றது, தலைச்சாதினது அழகை.

அம்பிகாபதிக்கு ராஜதண்டனை நேர்ந்தபோது அவன்வருந்திப் பாடியவை.

46. வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால்வெந்துவீழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்டகாலையிலநெஞ்சைவிடப்
போரமுண்டோசொலவொண்ணுதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையனேயென்னபாவமினிச்சொல்வதே.

இ-ள். மதனனை அம்பினால் வெந்துவீழுகைக்கு வீரமஉண்டோ - மன்மதனைப் பாணத்தினால் வெந்து விழுதலில் ஒருவீரத்தனமையு முண்டோ, வந்திநோபட்ட காலையில-கொடிபோல்வாள்வசிரந்தகாலத்தில், நேரம்உண்டோ-சமயம்பார்த்தலுண்டோ, நெருப்பைவிட பேரமஉண்டோ - மனத்தைக்கொடுப்பதைவிட வேறுவியாபாரமுண்டோ, சொல்லவொண்ணாத-சொல்லக்கூடாத, காமம்பெரு நெருப்புக்கு - காமமாகியபெரியநெருப்புக்கு, ஈரம்உண்டோ-நனைவுண்டோ, ஐயனே—, என்னபாவம் இனிசசொல்வது-இனி, இதைப்பற்றிச் சொல்வது என்னகொடுமை, எ - று.

47. உருகியுடல்கருகியுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியாதென்செய்கேன்—வரியரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்தநளினவிழிப்பெணபெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்டநெருப்பு.

இ-ள் வரி அரவநஞ்சிலேதோய்ந்த - நீண்டபாம்பின் விஷத்தில் தோய்ந்த, நளினம்-தாமரை மலர்போன்ற, விழி - கண்களையுடைய, பெண் பெருமாள் மங்கையர்க்கரசி, நெஞ்சிலே இட்டநெருப்பு - என்மார்பில் மூட்டிவிட்ட நெருப்பானது, உருகி - மனமுருகி, உடலகருகி - உடம்பு கரிந்து, உள்ஈரல்பற்றி எரிவது - நெஞ்சிலஉள்ள ஈரல் மூண்டெரிவது, அவியாது - ஆறாது, என்செய்வேன்-நான் என்னசெய்வேன், எ - று.

அம்பிகாபதி அரசன்மகளைப் புகழ்ந்துபாடியது.

48. மய்வடிவக்குழலியாதம்வதனத்தை நிகரொவ்வாமதியேமானே,
செய்வடிவைச்சிற்றிடையைத்திருநகையைவேய்த்தோளைத்
தெய்வமாக இவ்வடிவைப்படைத்தவடிவெவ்வடிவோயானறி
யேனுண்மையாகக், கப்படியத் திருமகளைபபடைத் திவளைப்
படைத்தனனற் கமலத்தோனே.

இ - ள். மய்வடிவம் - மேகந்திறுருவமாகிய, குழலியர்தம்-கூந்தலையுடைய இமமாதரது, வதனததைநிகரொவவா-முகததையொவ்வாத, மதியே-சந்திரனே, மானே - பெண்ணே, செய்வடிவை செய்யப்பட்ட உருவத்தையும், சிற்றிடையை - நுட்பமாகிய இடையையும், திருநகையை - அழகியபற்களையும், வேய்தோளை - மூங்கில்போலும் தோள்களையும், தெய்வமாக - தெய்விகமாக, இவவடிவைபடைத்தவடிவு - இந்த அழகைப்படைத்த உருவம், எவவடிவோ - எந்த உருவமோ, யான் றியேன் - நானறிந்திலேன், உண்மையாக - யதார்த்தமாக, நல் கமலத்தோன் - அழகியதாமரையிலிருப்பவனாகிய பிரமன், கபபடிய-கைபடியும் பொருட்டு, திருமகளைப் படைத்து - திருமகளைச்சிருஷ்டித்து, (பிறகு)இவளைபடைததனன்——

அரசன் அதைக்கண்டு ஒட்டக்கூத்தனுக்குச் சொல்லியது.

49\. கண்டீரோ காணம்பிகாபதிசெய்யும்பிழையைக்
கண்டீரோநம்மீதிற்கள்ளமில்லை—உண்டோதான்
ஆற்றுதுகோபமடங்கவிவனையொட்டக்
கூத்தாவென்செய்திடலாங்கூறு.

இ - ள். ஒட்டக்கூத்தா - ஒட்டக்கூத்தனே, அம்பிகாபதி செய்யும் பிழையைக்கண்டீரோ——, நம்மீதுகள்ளம் இல்லை - நம்மிடத்தில் வஞ்சனையில்லை, உண்டோ - இருக்கிறதோ, ஆற்றுதகோபம் அடங்க - சகிக்கவொண்ணாத கோபம் தணியும்படி, இவனை என்செய்திடலாம் - இவனை என்னதண்டனை செய்யலாம், கூறு - சொல்வாய், எ - று.

அதற்கு ஒட்டக்கூத்தன் சொல்லியது.

50\. பனிப்பகையோன்மாமரபின்பார்த்திபனேசோழா
உனக்கினியான்சொல்லுவதொன்றுண்டோ—கனத்த
பிழைசெய்தானன்னைக்குப்பின்பார்க்கவேண்டாம்
கழுவினிலேயேற்றிவிடல்காண்.

இ - ள். பனிப்பகையோன் - சூரியனது, மாமரபில் - பெரியவம்சத்தில் அவதரித்த, பார்த்திபனே - அரசனே, சோழா - சோழனே, உனக்கு இனியான் சொல்லுவது ஒன்றுஉண்டோ——, அன்னைக்கு-நம்புதல்விக்கு, கனத்த பிழைசெய்தான் - பெரியகுற்றத்தைச் செய்தான், பின்பார்க்கவேண்டாம் - இனி தாட்சணியம் பார்க்கவேண்டுவதில்லை, கழுவினிலே ஏற்றிவிடல் - (இவனை) கழுவிலேற்றுக, எ - று.

அம்பிகாபதியை அரசன் யானையின்காலில் இடறச்சொன்ன
போது அம்பிகாபதி பாடியது.

51\. வெங்கண்சிவந்துவெடிவான்முறுக்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்கவருங்களிறேயன்றிரணியனைப்
பங்கம்படவுரங்கீண்டேயுதிரம்பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண்கெடுவாயென்றன் சிந்தையிலே.

இ - ள். வெம்கண் சிவந்து - கொடியகண்கள் சிவந்து, வெடிவால் முறுக்கி - வெடித்தவாலைமுறுக்கி, வெகுண்டெழுந்து-கோவித்தெழுந்து, என் அங்கம்பிளக்கவரும் - என் உடம்பைப் பிளக்கவருகின்ற, களிறே - யானையே, அன்று - அந்நாளில், இரணியனை-இரணிய கசிபனை, பங்கம்பட உரம்கீண்டு - (அவன்) பங்கமடைய (அவனது) மார்பைக்கிழித்து, உதிரம் பருகும்-(அவனது) ரத்தத்தைக்குடித்த, நரசிங்கம் - நரசிங்கமானது, என்

றன்சிந்தையிலே இருக்குது - என்மனத்தின்கண் இருக்கின்றது, கெடுவாய்-(நீஎன்மீது வருவையாயின்) அழிவாய், எ - று.

கய்பாசொல்லியது.

52. இந்நாளித்துவிளையுமென்றெழுத்துத்தானிருக்க
என்னாலேயாவதொன்றுமில்லையே—உன்னாலே
வந்ததுதானப்பாமகனேதவிர்ப்பவராா
முந்தையினீசெய்தவினையே.

இ - ள். அப்பாமகனே—, இந்நாள - இந்தக்காலத்தில், இதுவிளையும் - இந்தத்துன்பம் உண்டாகும், என்றஎழுததுஇருக்க - என்றபிரமனெழுதிருகக, என்னாலே ஆவது ஒன்றும் இல்லையே-என்னாலே உனக்குச் செய்யததகுவது ஒன்றுமில்லையே, உன்னாலேவந்தது தான-இவவினை உன்னாலேயேவந்தது, முந்தையில்-முற்பிறப்பில், நீசெய்தவினை-நீசெய்தவினைப் பயனை, தவிர்ப்பவர் ஆர-நீக்குவோராயாவர், எ - று.

அதற்கு அம்பிகாபதி சொல்லியது.

53. இந்நாளிதுவிளையுமென்றெழுத்துத்தானிருக்க
என்னாலேயாவதொன்றுமில்லையே—என்னாலே
வந்ததுகாணையாவருமவிதியையாரதடுப்பாா
எந்தையகமேதவர்செயலே.

இ - ள் ஐயா - தந்தையே, இந்நாள் இதுவிளையும் என்றஎழுத்து இருக்க-இக்காலதது இதுஉண்டாகும் என்றுபிரமனெழுதிய எழுதது இருக்க, என்னாலே ஆவது ஒன்றுமில்லையே - என்னாலே அதனைத்தடுக்கக் கூடியசெயல ஒன்றுமில்லை, என்னாலேவந்தது - என்னாலே உண்டானதாகி, வருமவிதியை-வருகிற ஊழ்வினைபயனை, யாரதடுப்பார-தடுக்கவல்லவராயாவர், (இவையாவும்) எந்தையகமேதவா செயலே-எமது தந்தையாகிய மஹாதேவனது செயலேயாகும்.

யானை அமபிகாபதியை வலயவந்து தொழுதுசெலல, அரசன் அவனைவெட்டியபோது கயபாபாடியது.

54. மட்டுபபடாககொங்கைமாரோடுகலவியயக்கத்திலே
கட்டுபபட்டாயென்னகாதலபெற்றாய்மதனைகையமபினாலே
பட்டுபபட்டாயினும்தேறுவையேயென்றுபார்த்திருந்தனி
வெட்டுப்பட்டாய்மகனேதலைநாளின்விதிப்படியே.

இ - ள். மகனே - புதலவனே, மட்டுப்படா - அளவுபடாத, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மாரோர் - மாதரது, கலவியயக்கத்திலே - புணா

ச்சி மயக்கத்தில், கட்டுப்பட்டாய் - பிணிக்கப்பட்டாய், என்னகாதல் பெற்றாய் — என்ன ஆசையை யடைந்தாய், மதனாகு அம்பினால் - மன்மதனுடைய கைப்பாணத்தால், பட்டுப்பட்டு ஆயினும் - வருந்திவருந்தியாயினும், தேவனையே என்றுபார்த்துஇருந்தேன - தெளிவாயென்று நோக்கியிருந்தேன், தலைநாளின் விதிப்படியே - முன்னாளின் விதிப்பிரகாரமே, வெட்டுப்பட்டாய் - வெட்டுப்பட்டனை, எ - று.

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடிய கண்டசுத்தி.
அதாவது ஒருவர் சமிக்கைகொடுக்க,
அச்செய்தியைத் தாம்கண்டதாகப்பாட்டிலமைத்துப் பாடுவது.

55. களைக்குவடக்கிருக்குங்காளிகாளம்மைக்
கரைந்துவழிசாந்தைத்தொட்டபேய்—உரைத்தும
மறைக்கவறிபாதவலபேயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்திகொண்டு.

இ - ள். களைக்கு வடக்கிருக்கும் —, காளிகாளம்மைக்கு அரைத்து - காளியாகிய காளிகாளம்மையின்பொருட்டு அரைத்து, வழிசாந்தை தொட்டு - வழிந்த சந்தனத்தைத் தீண்டி, அபபேய்உரைத்தும - அந்தபபேய் உரைத்தும, மறைக்கஅறியாத - ஒளிக்கஅறியாத, வலபேயின்கையை - வலியபேயின்கையை, கூன்கத்திகொண்டு குறைக்கும் - வளைவாகிய கத்தியைக் கொண்டுவெட்டும், எ - று.

சோழன் ஒருநாளிரவில நகர்சோதனைவரும்போது காளிகோயிலில் ஒருவன்சந்தனமரைத்து வழிவதைக்கண்டு ஒருபேய் அதைத் தீண்ட, அப்பவனை கத்தியைக்கொண்டு வெட்டக்கண்டு, அதனைக் கம்பனைக்கொண்டு கண்டதாகப்பாடுவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, அவர் வீட்டுக்கதவை அப்போதேபோய்த் தட்டினதற்கு நடையில் படுத்திருந்த அம்பிகாபதிகேட்டெழுந்து, தந்தையாகிய கம்பனை அப்பாவென்றழைத்து முதலிரண்டடியையும் பாட, கம்பர் மற்ற இரண்டடியையும் சொல்லிமுடிக்க, அரசன்கேட்டுக்களிகூர்ந்துசென்றனன்.

கம்பர் வேளாளரைப்புகழ்ந்துபாடியது.

56. காலப்புயலிற்காராளர்தம்மைக்கடனுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற்றகாலமுறையால்
"கோலத்திருமார்த்தாவெடுகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்கரப்படையான்றலைமீதுசுமந்தனனே.

இ - ள். காலப்புயலன்கா - (கொடையினால்) கார்கால மேகம்போன்ற, காராளர்தம்மை - வேளாளரை, கடலுடுத்த - கடலாகிய ஆடையையுடுத்த, குலம் - உயர்சிறப்பான, தாலம்மங்கை - நிலமகள், பெற்றதனால் - பெற்றமையால், தலைக்காலந்து - முற்காலத்தில், மால்-திருமால், கோலந்திருமுகத்தாலே முகந்தனன் - தனது அவதாரமாகிய வராகத்தின் அழகிய முகத்தைக்கொண்டு குத்தியெடுத்தான், கூடலிலே - மதுரையிலுள்ள, சூலக்கரப்படையான்-கையில் சூலாயுதத்தையுடைய சிவபெருமான், தலைமீது சுமந்தனன் - தலைமேற்சுமந்தான், எ - று.

திருமால் கோலத்திருமுகத்தாலே முகந்தனன் என்றது இரணியாக்ஷன் கவர்ந்துபோன நிலமகளைப் பாதாளத்தினின்றும் கொம்பினால் குத்தியெடுத்த வராகாவதாரத்தைக் குறித்தது. கூடலிலே சூலக்கரப்படையான் தலைமீது சுமந்தனன் என்றது மதுரையில் வைகைநதிப் பெருக்கைத்தடுக்கும்போது செம்மனச் செல்வியென்னும் பிட்டுவாணிச்சியின் கூலியாளாய்வந்து மண்சுமந்து மாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் பிரம்படிபட்ட சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

கம்பரால் பாடல்பெற விரும்பிய ஒரு வேட்கோவன் மனைவி தன் புருஷனை ஒளித்துவைத்துக் கம்பரைத்தன்னிடத்து வரும்படிசெய்தனள். கம்பர் வீட்டில் வந்ததும் அந்தக்கைக்கோளன் குறுந்தடியைக் கைக்கொண்டு கம்பரை அடிக்கவரும்போது அவர் பாடியது.

57. மையக்கினைபாணவிழிக்கணைகொண்டுமருட்டியிருட்டறையில
பொய்க்களவாகப்புகுந்ததுமுண்டுபுணர்ந்ததுமில்லையடா
கைக்கிசைவானகுறுந்தடிகொண்டுகழுத்தைநெரிக்கவரும்
கைக்களவாவென்றங்கையடாநின்றாரமடாவிட்டடா.

இ - ள். மையக்கு இணைபான - அஞ்சனந்தோய்ந்தான, விழிக்கணைகொண்டு - கண்களாகிய பாணங்களைக்கொண்டு, மருட்டி (என்மனம்) மருளச்செய்ததனால், பொய்க்களவாக - பொய்யாகிய களவுப்புணர்ச்சிக்காக, இருட்டறையில்-இருளாகியவீட்டில், புகுந்ததும் உண்டு—நுழைந்ததும் உண்டு, புணர்ந்ததும்இல்லையடா-புணர்ந்ததும் இல்லையடா, கைக்கு இசைவான-கைக்கிசைவாகிய, குறுந்தடிகொண்டு—, கழுத்தை நெரிக்கவரும்-கழுத்தைமுறிக்கவருகிற, கைக்களவா-கைக்கோளனே, (இவள்) என்தங்கையடா -, நின்தாரமடா - உன்மனைவியடா, விட்டடா-(என்னை) விட்டடா.

வலையன்வீட்டிலும் இவ்வாறே அகப்பட்டுக் கொண்ட
போது பாடியது

58. இருளையிருள்விழுங்கிப்பவ்விடமுந்தோன்றா
திருவிழிவுங்கோலவழியேசெல்ல—வருமலையில்
வந்ததுண்டுசோதித்திலமோமேலைப்பல்லாயிலே
அந்தமனைபுத்தன்பனையே.

இ - ள். இருளை இருள் விழுங்கி - மிகஇருண்டு, எவ்விடமும் தோன்றாது - எவ்விடமும் தோன்றாமல், இருவிழியும் - இரண்டுகண்களும், கோல்வழியே செல்ல - கைக்கோலின்வழியாகவேபோக, வரும் அல்லில் - வருகின்ற இரவில், வந்தது உண்டு - நானவந்ததுண்டு, மாலே அல்லாமல் - ஆசையேயன்றி, சேர்ந்தது இல்லை - புணர்ந்ததில்லை, அந்த அம்மனை - அந்தத்தாய், உன்தன் மனையே - உன் மனைவியேயாவள், எ - று.

கம்பர் தன்மகனாகிய அம்பிகாபதியைச்சோழன்கொன்றனனென்னும் பகையால், யானைதுரத்திவந்ததற்கஞ்சித்தன்வீட்டில்நுழைந்தஅவ்வரசனையுந்தலைவனைக்கம்பர் எழுத்தாணியாற் குத்திக்கொல்ல, அரசன் அவர்மீது அம்பெய்தபோதுபாடியது.

59. வில்லம்புசொல்லம்புமேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பேமேலதிகம்—வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற்பார்வேந்தாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற்சொல்.

இ - ள். பார்வேந்தா - சோழனே, மேதினியில் - உலகத்தில், வில்அம்பு சொல்அம்பு இரண்டுஉண்டு - வில்லம்பும் சொல்லம்புமாகிய இரண்டுண்டு, (அவற்றுள்) வில்லம்பின் - வில்லம்பினும், சொல்லம்பே - சொல்லாகிய அம்பே, மேல்அதிகம் - மிகவும் சிறந்தது, (என்னெனின்) அடா - ஏடா, வில்அம்பு - நீ உனவில்லிற்றொடுத்த அம்பு, என்மார்பில பட்டது - என்னெஞ்சிற்பாய்ந்தது, என்வாயிற்சொல் - என்வாயினின்றும் வெளிப்பட்டசொல்லாகிய அம்பு, அடா - ஏடா, நின்குலத்தைச்சுட்டது - உன்வமிசத்தை எரித்து நீறாக்கிவிட்டது, எ - று.

கம்பன்வீட்டு வெள்ளாட்டிபாடியது.

60. நெற்படிவிளைகழனிபுடைசூழ்நெய்பவிவாழுந்தச்சன
கற்படிபணைதோளான்பெயரோககனகனகணவன
விற்படிவாணுதலாண்மனைவிமின்மினிமினிமினிமினி
சொற்படிவேலைசெயுமவளோதுந்துமிதுரிதுரிதி.

இ - ள். நெற்படி விளைகழனி - நெல்லானது தரந்தரமாக விளைகின்ற வயல்களை, புடைசூழ் - பக்கங்களில் சூழ்ந்திருக்கின்ற, நெய்பவி - நெய்பவியென்னும் ஊரில், வாழ் - வாழுகின்ற, தச்சன் —, கற்படிபணைதோளான் - மலைபோலப்பருத்தபுயங்களையுடையவன், பெயரோ - (அவனது) பெயரோ, ககனகனகணவன் —, (அவனுக்கு) விற்படிவாள்நுதலாள் மனைவி - வில்லைப்போலவொளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய மனைவி, மின்மினிமினிமினிமினி —, (அவளுக்கு) சொற்படிவேலைசெயும் அவளோ - சொல்லின்படி வேலைசெய்பவளோ, துந்துமிதுரிதுரிதி —, எ - று.

தென்மலிபுரியில்வாழுகின்ற தச்சன்பெயர் கங்கணகணகணவன், அவன் மனைவிபெயர் மினமினிமினிமினி, அவள்வேலைக்காரியின்பெயர் துந்துமி துரிதுரிதி என்பது கருத்து.

இச்செய்யுளும் அவ்வெள்ளாட்டி கம்பரிடத்தில் தன் கல்வித்
திறமையைக்காட்டவந்த சோமாசியென்னும் வித்வானை
நோக்கிப்பாடியது.

61. வட்டமதிபோலிருந்து வள்ளிக்கொடிதாவும்
கொட்டுவாரைக் கையினின்றுகூத்தாடும்—கட்டால்
அரகராவென்னுமீதம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனுரை.

இ-ள். ஏ அம்பலசோமாசி - ஓ அம்பல சோமாசியென்னும் வித்வானே, வட்டமதிபோல இருக்கும் - வட்டவடிவமுள்ள சந்திரனைப்போலிருக்கும், வள்ளிக்கொடிதாவும் - ஒருபுசுக்கை தாவிப்படரும், கொட்டுவாரைக் கையினின்று கூத்தாடும் - அறைவோருடைய கைகளில்நின்று கூத்தாடும், கட்டால் - கட்டுமுகத்தால், அரகராவென்னும்—அரகரா என்று சொல்லப்பெறுகின்ற தாகும், ஈது - இப்பெயருள்ளது இன்னதென்று நீயாலோசித்துச் சொல்வதற்கு, ஒருநாள்விட்டேன் - ஒருநாள்முழுதும் அவகாசங்கொடுத்தேன், உரை - ஆலோசித்துச் சொல்வாயாக, எ-று.

வரட்டியென்பது பொருள் இதனைச்சொல்ல வகையறியாது அப்புலவன் அவமானப்பட்டுப்போயினன் என்பர்.

அரசன், காக்கை கழுகோட்டுங்கை என்று சொல்ல, அதைச்சோதித்து
பாடியகண்டசுத்தி.

62. கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாமரைபூத்துவிளக்கெரிய—பெண்டாலி
பூட்டுதற்குமுன்னமொருபுத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காக்கைகழுகோட்டுங்கை.

இ-ள். பாரவேந்தா-பூமியை யாளுகின்ற அரசனே, கண்டாயோ பார்த்தாயோ, கானகத்து கள்ளியின்கீழ் - காட்டிலுள்ள கள்ளிப்புதரின் கீழ், வெண்டாமரைபூத்து விளக்கு எரிய - வெண்டாமரைபூத்து விளக்குப்போலெரிய, பெண் - பெண்ணானவள், தாலிபூட்டுதற்கு முன்னம் - மங்கலியம் தரிப்பதற்கு முன்பே, ஒருபுத்திரனை பெற்றெடுத்தாள் - (விபசரித்து) ஒரு புதல்வனை யீன்றெடுத்தாள், (அதைக்கண்ட அவள்முதியோர் அவளைக்கொலைசெய்து ஆற்றில் மிதக்கவிட்டார்கள் ஆதலால்) கை - அவளதுகை, காக்கைகழுகு ஒட்டும் - (அசைதலால் அது தன்னைக்கொத்தவரும்) காக்கையையும் கழுகையுமோட்டுகின்றது.

காட்டிற்கழுகோட்டும் என்றும் பாடம்,

திருவிடைமருதூர் தாசிகளைச் சிறப்பித்துப்பாடியது.

63. வாசமலர்மடந்தைபோலவார்மருதவனத்
தீசனடியாரெழுபதின்மா—நேசித்
திரவலர்மேனீட்டுவர்கையிவ்வுலகையாளும
புரவலர்மேனீட்டுவார்பொற்றாள்.

இ-ள். வாசம - மணமுள்ள, மலர் - தாமரைமலரில் வாழுகின்ற, மடந்தைபோல்வார் - திருமகளை நிகர்ப்பவரும், மருதவனத்தீசன அடியார் - மருதவனத்தீசனது அடியாரும்ஆகிய, எழுபதின்மா - எழுபதின்மரும், இரவலர்மேல் - யாசகர்மீது, நேசித்து கைநீட்டுவர் - விரும்பிக்கையைநீட்டுவர், இவ்வுலகை ஆளும புரவலர்மேல் - இந்தவுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்மீது, பொன்றாளநீட்டுவர் - அழகியபாதங்களை நீட்டுவர், எ-று.

அச்சுதன் என்பவனது வாயிலில் முழங்கும் முரசைப்புகழ்ந்து
பாடியது

64. குடகர்குணகடலென்பர்குடக்குக்
கிடகர்வடகடலென்பர்—வடகடலோர்
தென்கடலென்பர்திருந்துதாரச்சுதனை
முன்கடைநின்றார்க்குமுரசு.

இ-ள். திருந்துதார அச்சுத - திருந்தமாகிய பூமாலையையணிந்த அச்சுதனே, நின்முன்கடை - உனது தலைவாயிலில், நின்று ஆர்க்கும - நிலைபெற்று முழங்குகின்ற, முரசு - பேரிகை யோசையை, குடகர் குணகடல் என்பர் - மேற்றிசையார் கீழ்கடலென்பர், குடக்குக் கிடகர் வடகடலென்பர் - குடக்குக்குத் தெற்கிலுள்ளார் வடகடலென்பர், வடகடலோர் தென்கடலென்பர்-வடகடலோர் தென்கடலென்பார் எ-று.

முரசொலி கடலொலியை ஒத்திருக்கும் என்பது கருத்து.

அச்சுதன் தலைவாயிலைப் புகழ்ந்துபாடியது.

65. குறையுளாரெங்கிரார்கூர்வேலிராம
னிறையாறுதிங்களிருந்தான—முறைமையால
ஆலிக்குந்தார்மார்பாவச்சுதாவந்நாளில
வாலிக்கிளையான்கடை.

இ-ள். ஆலிக்குந் தார்மார்பா - (தேனைத்) துளிக்கின்ற பூமாலையையணிந்த மார்பையுடையவனே, அச்சுதா - அச்சுதனே, அந்நாளில் - திரேதாயுகத்தில், முறைமையால—வழிமுறைமையால், வாலிக்கு இளையான்கடை-வாலிக்குஇளையவனாகிய சுக்கிரீவனதுவாயிலில், கூர்வேல் இராமன்இறை - கூர்

மையாகிய வேற்படையையுடைய இராமபிரான், ஆறுதிங்கள் இருந்தான்- ஆறுமாதம்இருந்தான், (ஆதலால்)குறைஉளார்-குறையுள்ளவர், எங்குஇரார்- (அந்தக்குறை தீருமளவும்) எவ்விடத்துத்தான்இரார் (இருப்பர்) எ - று.

சுக்ரீவன் தலைவாயிலில் ஸ்ரீராமர் காத்திருந்ததுபோல உன்தலைவாயிலில் பல அரசரும் காத்திருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

கம்பர்கற்றுச்சொல்லிபாடியது.

66. மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கினவண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெங்கண்மானிருகண்ணுறங்கிலளையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குலதீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபுகாரசஞ்சலவஞ்சலென்னவடுக்குமே.

இ - ள். கோ - (இறைகொண்டவேந்த) அரசா, உறங்கு - (சமயம் வாய்க்காமையால்) உறங்குகின்ற, கடைத்தலை - தலைவாயிலையுடைய, குல தீப - குலவிளக்குப்போன்றவனே, ஆ - பசுக்கள், வாய் - வாயினால், வள்ளை குதட்டி - வள்ளைக்கொடியை மென்றுகொண்டே, உறங்கு - உறங்குகின்ற, புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள, அசஞ்சல - அசஞ்சலனே, மாஉறங்கின - மிருகங்கள்உறங்கின, புள்உறங்கின - பறவைகள்உறங்கின, வண்டு உறங்கின - வண்டுகள் உறங்கின, தண்டலைகாஉறங்கின-குளிர்ந்த இடத்தையுடையசோலைகளுறங்கின, வெங்கண்மான் - எங்கள்பெண்ணானவள், இருகண் உறங்கிலள்-இருகண்ணுறங்கினாளில்லை, ஐய-ஐயனே, அஞ்சல் என்ன அடுக்கும - நீ எம்மை அஞ்சற்க என்றுசொல்லத்தகும, எ - று.

அசஞ்சலனே, மிருகமுதலியவை உறங்குகின்ற இந்த இராக்காலத்திலும் என்மகள் உறங்குகின்றாளில்லை. ஆதலால் இவளை நீ அஞ்சலென்று சொல்லத்தகும் என்பதுகருத்து. இதனைக் கம்பர் பெருந்தகைக்குத் தாய் அறிவுறுத்துவதாகக் கொள்க.

சேரசோழ பாண்டியர்கள் ஏகம்பவாணமுதலியார் வீட்டிற்குவந்து முதலியாரெங்கேயென, அவர்மனைவி கழனிக்குப்போயினாரென, அவர்களை வேடிக்கையாக முடி நடப்போனாரோ வென்றபோது அதை முதலியார்மனைவி பாடியது.

1. சேனைதழையாக்கிச்செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்தவடிச்சேற்றில்—மானபரன்
மாவேந்தர்வேந்தன்பரித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண்முடி

இ - ள். மானபரன்-பெருமையிற்சிறந்தோனும், மாவேந்தர்வேந்தன்-பேரரசனுமாகிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பன், சேனைதழை-ஆக்கி -

சேனைகளை எருத்தழையாக்கி, செங்குருதிநீர்தேக்கி - செவந்த உதிரநீரைத் தேங்கவிட்டு, ஆனை மிதித்தஅடிச்சேற்றில - யானைமிதித்த அடிச்சேற்றின் கண், மூவேந்தர்தங்கள் முடிபறித்து - சேரசோழபாண்டியர்களாகிய மூன்றரசர்கள் முடியைப்பறித்து, நட்டான - (நாற்றாக) நட்டான், எ - று.

அரசர்கள் சொன்னதை ஏகம்பவாணமுதலியார் மனைவி கணவனுக்குச்சொல்ல, அவர்கோபித்துக்கொண்டு பூதத்தையனுப்பி, சேரனையும், சோழனையும் தன்சிறைச்சாலையி லடைத்துவிட்டுப் பாண்டியனிடத்திற் கனுப்ப, அவனிடத்தில் வேப்பமாலையிருப்பதால்பூதம் அஞ்சித்திரும்ப, அப்போது ஏகம்பவாணர் அவ்வேப்பமாலையை உபாயமாய் வாங்கிவர நான்குபெண்களை யனுப்ப, அந்நால்வரும் ரம்பைமுதலிய தேவதாசிகளைப்போல அரசன்சமுகத்தி னடனஞ்செய்து அவனைப் பிரமிக்கப்பண்ணியபோது, அவன் முத்துமாலைமுதலிய அணிகளைப் பரிசாகக்கொடுக்க வர, அவர்கள் அவற்றை மறுத்து வேப்பமாலையைத் தருகவெனப் பாடியவை.

2. தென்னவாமீனவாசீவிலிமாறாமதுரை
மன்னவாபாண்டிவளநாடா — முன்னம்
சுரும்புக்குத்தாரளித்ததுய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலேகண்.

இ - ள். தென்னவா - தென்னவனே, மீனவா - மீனக்கொடியை யுடையானே, சீவிலிமாறா - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையுடைய அழகிய வில்லாளியாகிய பாண்டியனே, மதுரைமன்னவா - மதுரைக்கரசனே, பாண்டிவளநாடா - பாண்டிவளநாட்டை யுடையவனே, முன்னம் - முன்னாளில், சுரும்புக்கு தாரளித்த - வண்டுகளுக்கு மாலையைக்கொடுத்த, துய்யதமிழ்நாடா - பரிசுத்தமாகிய தமிழ்நாட்டை யுடையானே, கரும்புக்கு - கரும்புபோல் வாளாகிய என்பெண்ணுக்கு, வேம்பிலேகண் - உன்வேப்பமாலையிலே திருஷ்டியுண்டு, எ - று.

3. மாபைந்தாரக்கல்லமுத்துவண்ணத்தாரக்கல்லவென்பெண்
வேப்பந்தாரக்காசைகொண்டுவிட்டாளே — பூபைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச்சீவிலிமாறாதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமாறா.

இ - ள். பூ - மலர்கணிறைந்த, பை தார் சேர்ந்திருக்கும் - பசிய சோலைகள்பொருந்தி யிருக்கின்ற, நெல்வேலி சீவிலிமாறா - திருநெல்வேலிக் கிறைவனாகிய சீவிலிமாறனே, தமிழை ஆய்ந்து இருக்கும் வீரமாறா - தமிழை யாராய்ந்திருக்கிற வீரமாறனே, என்பெண் - என்மகள், மா பைந்தார்க்கு

அல்ல - அழகாகியபசியபூமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்ல, வண்ணம்-அழகாகிய, முத்து தார்க்கு அல்ல - முத்துமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்ல, வேப்பந்தார்க்கு ஆசைகொண்டுவிட்டாள் - (உனது) வேப்பமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டுவிட்டாள், எ - று.

4. வேம்பாகிலுமினியசொல்லிக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவவேண்டாவோ—மீன்பாயும்
வேலையின்மேல்வேலைவைத்தமீனவாநின்புயத்து
மாலையின்மேல்மாலைவைத்தாண்மான்.

இ - ள் வேம்பாகிலும் இனியசொல்லிக்கு - வேகின்ற சர்க்கரைப் பாகினும் இனிமையாகிய சொல்லையுடையாளுக்கு, நீபுனைந்த - நீதரித்த, வேம்பாகிலும் உதவவேண்டாவோ-வேப்பமாலையையாவது கொடுக்கவேண்டாமோ, மீன்பாயுமவேலையின்மேல் - மீன்கள்தாவுகின்ற கடலின்மீது, வேலைவைத்த-வேலைப்பிரயோகித்த, மீனவா-பாண்டியனே, மான்-(என்) பெண்ணானவள், நின்புயத்து மாலையின்மேல் - உன்தோளிலணிந்த வேப்பமாலையின்மீது, மாலைவைத்தாள்-விருப்பத்தைவைத்தாள், எ - று.

5. இலகுபுகழாறையேகம்பவாணன்
அலைகைவருமவருமென்றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசைவண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிட்டான்வேம்பு.

இ - ள். உலகறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, வானவர்கோன் சென்னிமிசை - தேவேந்திரனது சிரசின்மீது, வளைகை வளையெறிந்த (தன) கொடைக்கையிலுள்ள வளையையெறிந்த, மீனவர்கோன் - பாண்டியன், இலகுபுகழ்-விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய, ஆறை ஏகம்பவாணன்-ஆறைஏகம்பவாணனது, அலகைவருமவரும் என்றஞ்சி-பூதம்வரும் வரும் என்றுபயந்து, (தான்றுணிந்து) கைவிட்டான்வேம்பு - வேப்பமாலையைக் கைவிட்டான், எ - று.

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தன்னாயகனைநோக்கிப்
பாண்டியன்மனைவிகூறியது.

6. வேண்டியபோதின்பம்விளைக்குமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத்தீண்டாதே—பாண்டியா
முல்லைக்கதிபாமுயங்கப்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ்சொல்.

இ - ள். வேண்டியபோது - விரும்பியபோது, இன்பம்விளைக்கும் - சுகத்தையுண்டாக்குகிற, மடந்தையரை - (பொது) மாதரை, தீண்டியகை

யால் - தொட்டகையால், என்னை தீண்டாதே - என்னைத்தொடாதே, பாண்டியா —, முல்லைக்கு அதிபா - முல்லைநிலத்தார்க்கு இறைவனே, அகலநின்று - தூரநின்று, முகம்பார்த்து - என்முகத்தைப்பார்த்து, சொல்லக்கடவையெல்லாம் சொல் - சொல்லவேண்டியவற்றையெல்லாம் சொல்லக்கடவாய், எ - று.

இதுவுமது

7. கலைபால்முலைமூடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்குமா
விலைமாதர் தாம்வரவிட்டாரோ — விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்ந்தகுறைதீரத் துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடுவாய்.

இ - ள். கலைபால் முலைமூடி - ஆடையால் தனங்களைமறைத்து, கண் வலைக்குள் ஆக்கும - கண்களாகிய வலைகளுள்ளே அகப்படுத்துகிற, விலைமாதர் தாம்வரவிட்டாரோ - வேசையர்தாம் (உன்னையிங்கு) வரவிட்டனரோ, விலைமாதர் - (அந்த) விலைமாதரது, கொங்கையிலே தோய்ந்த - தனங்களிற் படிந்த, குறைதீர - பாவம்போக, துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சிவகங்கையிலே நீராடுவாய் - சிவகங்கையில் முழுகி வருவாயாக, எ - று.

ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்திப்புலவரும்.

கைக்கோளர் சட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தத்தை
ஒட்டக்கூத்தர் பாடும்பொருட்டு தம் சிரங்களையே பரிசாகக்கொடுக்க,
அப்புலவர் அவர்களைப் பிழைப்பிக்கும்பொருட்டுச்
சிரசங்காரத்திலிருந்து பாடியது.

1 கலைவாணிநீபுவியிலிருப்பதுவுங்கல்வியுணர்கவிவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனாவிருந்தாயிரம்புயங்கண்டுணிந்துமுயர்சீவனுற்றான்
தலைபாயிரங்கொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருக்குப்பெரும்பிடந்தைசெய்வாயே.

இ - ள். கலைவாணி - எல்லாக்கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாகிய சரசுவதியே, நீ உலகில் இருப்பதுவும் - நீ உலகத்தில் வியாபித்திருப்பதுவும், கல்வி உணர்கவிவல்லோரை - வித்தையையறிந்த புலவோர்களை, நிலைஆகக் காப்பதுவும் - நிலைபெறக்காப்பதும், அவர்நாவில்வாழ்வதுவும் - அவருடைய நாவினிடத்து வசிப்பதும், சசமே அன்றோ - சத்தியமேயல்லவோ, சிலை வாணன்நா இருந்து - வில்லையுடைய வாணாசுரனது நாவில் தங்கியிருந்ததனால், ஆயிரம புயங்கள் துணிந்தும் - (அவனது) ஆயிரந்தோள்களும் அறுபட்டும், உயர் சீவன் உற்றான் - உயர்ந்த உயிரைப்பெற்றிருந்தான். (ஆத

லால்) தலை ஆவிகொடுத்திடும் - (தமது) தலையையும் உயிரையும் தந்த, செங்குந்தர் - செங்குந்தரெல்லாரும், உயிர்பெற்றிட - உயிர்பெற்றெழும் வண்ணம், நீ தயைசெய்வாய் - நீ கருணை செய்யவேண்டும், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் கைக்கோளரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

2. நிலைதந்தாருலகினுக்கு மியாவருக்கு மானமதை நிலைக்கத்தந் தார், கலைதந்தா ரணிகருக்குச் சீவனஞ்செய்திட வென்றே கையிற் றந்தார், விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்தரொண்கவிக்கே விலை யாகத்தாம், தலைதந்தா ரெனக்குமொட்டக்கூத்தனெனப்பெயரினை யுந் தாந்தந்தாரே.

இ - ள். செங்குந்தர் - செங்குந்தர்கள், உலகினுக்குள் - உலகத்தில், நிலைதந்து ஆர் யாவருக்கும் - நிலைபெற்றிருக்கிற எல்லாச்சாதியார்க்கும், மானமது நிலைக்கத்தந்தார் - மானம் அழியாது நிலைபெறச்செய்தார்கள், ஆரணிகருக்கு - உலகில் நிறைந்த வியாபாரிகளுக்கு, சீவனஞ்செய்திட என்று - சீவனஞ்செய்தற்பொருட்டு, கலைதந்து - ஆடையுண்டாக்கி, கையில் தந்தார் - (அவருடைய) கையில் கொடுத்தார்கள், தமிழினுக்கு - (வித்வான்களுடைய) தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, விலைதந்தார் - (பெரும்பொருளை) பரிசிலாகக்கொடுத்தார்கள், ஒண்கவிக்கு விலையாக - (இவர்மீது பாடப்பட்ட ஈட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தமாகிய) ஒண்பாடலுக்கு விலையாக, எனக்கும் தம்தலைதந்தார் - எனக்குந் தமது தலையையும் கொடுத்தார்கள், ஒட்டக்கூத்தன் என்னும் பெயரினையும் தாம்தந்தார் - ஒட்டக்கூத்தனென்கிற பெயரையுந்தாம் கொடுத்தார்கள், எ - று.

சோழராஜன் ஒருவித்வானுக்கு விருதுகொடுத்தபோது
ஒட்டக்கூத்தன்பாடியது.

3. பத்துக்கொண்டனதிக்கும்பதறிப்போயுலையப்
பைம்பொற்றாரகைசிந்தப்பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டெதிர்க்குந்திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகியபுவிகைக்கொண்டருண்மானாபரணன்
முத்துப்பந்தரினிற்குங்குநிலைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்கும்பொதியக்கோமுனிவற்குஞ்சடிலக்
கொத்தற்கும்பதுமக்கோத்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தவளமிருக்கேனகொடியுங்காளமுமே.

இ - ள். பத்து கொண்டன திக்கும் பதறி போய் உலைய - பத்தென்னும் தொகையைக்கொண்ட திசைகளும் பதறி நடுங்கவும், பைம்பொன்தாரகை சிந்த - பசும்பொன்னிறமுள்ள நக்ஷத்திரங்கள் உதிரவும், பகிரண்ட

ந்து இடைநடை - பகிரண்டத்தினளவும் நீண்ட, மத்துக்கொண்டு - (மந்தர மலையாகிய) மத்தினால், மதிக்கும் - கடைந்த, திரை ஆழி - அலைகளோடு கூடிய பாற்கடலையுடைய, நெடுமால் - திருமாலின், வடிவு ஆகி - உருவங் கொண்டு, புவி - பூமி முழுதும், கைக்கொண்டு - கைப்பற்றி, அருள் - ஆண் டருளுகின்ற, மானாபரண - மானாபரணனே, முத்துப்பந்தரில் நிறகும குருளைக்கும் - முத்துப்பந்தரில் வசிக்கின்ற திருஞான சம்பந்தர்பாடியபாடலுக்கும், செவ்வேல் முருகற்கும் - கோவத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய முருகர் பாடியபாட்டுக்கும், பொதியம் கோ முனிவற்கும் - பொதியமலையில் வாழ்கின்ற முனிசிரேஷ்டராகிய அகத்தியர்பாடிய பாடலுக்கும், சடைக் கொத்தற்கும் - சடைக்கற்றையையுடைய பரமசிவன் பாடியபாடலுக்கும், பதுமக் கொந்து அப்பனுக்கும் - தாமரைமலரையாசனமாகவுடைய பிரமதேவன் பாடியபாடலுக்கும், அலது - அன்றி - இந்த, கூழை நுனை தமிழுக்கு - அறமாகிய தமிழ்ப்பாடலுக்கு, கொடியும் காளமும் - கொடியும் காளமும் (கொடுத்தல்) யாதுக்கு, எ - று.

கடம்பைக்காவலனென்னும் ஓர்பிரபுவின்மேற் பாடியது.

4 மாங்குயிலால்வில்லிதனம்பினாற்கயம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையொன்றினாலுமுயர்மதியால்
தீங்குறுமேநலவெழிற்குன்றுமேகொடியுமேதகவுங்கெடுமே
காங்கேயனேசொல்லகளங்கனேகடம்பைக்காவலனே.

இ - ள். மாகுயிலால் - மாமரத்திலுள்ள குயிலினாலும், வில்லிதனை அம்பினால் - மன்மதனுடைய பாணத்தினாலும், கயம்ப வாரிதியால் - அலைதலுள்ள கடலினாலும், ஓங்கிய - உயர்ந்த, மெல - மென்மையாகிய, பூ அணை ஒன்றினால் - புஷ்பசயன மொன்றினாலும், உயர் மதியால் - ஆகாயத்தில் தவழ்கின்ற சந்திரனாலும், கொடி - பூங்கொடிபோல வாளாகிய என் பெண்ணணவள், தீங்குறும் - தீமையையடைவாள், நல எழில் குன்றும் - நல்ல அழகழிவாள், மேதகவும் - மேன்மையை யிழப்பாள், காங்கேயனே—, அகளங்கனே—, கடம்பைக்காவலனே—, சொல - சொல்வாயாக.

குயில் முதலியவற்றால் என்பெண் சோர்வதற்குமுன் கடம்பைக்காவலனே நீ வந்து இவளைக் காக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. மூன்றாமடியில் ஏகாரமூன்றும் ஈற்றசை.

காகங்களைப் பயந்த ஒருத்திபெண் ஒருபோதாயகனை விரும்பி, இராக் காலத்தில் நீர்ப்பெருக்கில் மிதக்கின்ற பிணத்தையே தெப்பமாகக்கொண்டு சென்று அவனைக்கூடி அநுபவித்து மீண்டுவரும்போது, முதலையானது காலைப்பற்ற, அதைத் தான் சிலம்பணிந்த கொலுசினால் கன்னத்திலுதைத்தாள். இச்செய்தியைச் சோழன் கண்டுவந்து கேட்டபோது ஒட்டக்கூத்தர்பாடிய கண்டாதி.

5 காரண்டகண்டத்தொனிக்கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணைமீதுசென்றனள்சேர்ந்தவனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீளக்கராம்பற்றவங்கொழுசால
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனளகாணங்குலோத்துங்கனே.

இ-ள். அங்குலோத்துங்கனே - அழகிய குலோத்துங்கசோழனே, காரண்டம் - நீர்க்காக்கையின், கண்டத்தொனிக்கு அஞ்சிய - குரலோசைக்குப் பயந்த, மான் - பெண்ணானவள், கருங்கங்குலிலே - கருமையாகிய இராக்காலத்தில், திரண்டவெள்ளத்தில் - பெரியவெள்ளத்தில், பிணைமீது சென்றனள் - பிணைத்தெப்பமே லேறிப்போய், அவனை சேர்ந்து - அந்தச்சோரநாயகனைக்கூடி, அரண்ட இன்பம்கொடு - வெருட்சியாகிய இன்பத்தையநுபவித்து, மீள - மீண்டுவர, கராம்பற்ற - முதலை (காலைப்) பிடிக்க, அங்கொழுசால் - அழகிய கால்கொழுசினால், குரண்ட கன்னத்தில் உதைத்தனள் - திரைந்த கன்னத்தில் உதைத்தாள், எ-று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனுக்குப் பெண்கேட்டபோது பாண்டியன் சோழனுக்கு என்ன பெருமையென்று சொல்ல, அச்சோழனுடைய குதிரை, நதி, மாலை, குலம், வீரம், கொடி, நகர், தேசம் இவைகளுக்குப் பாண்டியனுடைய குதிரைமுதலியஅவ்வெட்டும் ஒப்பாகாதென்று பாடியது.

6. கோரத்துக்கொப்போகனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்குவையையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிகராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிகரம்புலியோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொருமீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்குமீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறந்தைநிகர்கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப்பாண்டிநாடம்மானை.

இ-ள். கனவட்டம் கோரத்துக்கு ஒப்போ - கனவட்டமானது கோரத்துக்கு ஒப்பாகுமோ, காவிரிக்கு கூறுவதும் வையையோ - காவிரியாற்றுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுவதும் வையையாமோ, வேம்பு ஆருக்கு நிகர் ஆகுமோ - வேப்பமாலை ஆத்திமாலைக்கு நிகராகுமோ, ஆதித்தனுக்கு - சூரியனுக்கு, அம்புலியோ நிகர் - சந்திரனோ நிகராவது, ஒரு மீனவனோ - ஒரு பாண்டியனோ, வீரர்க்குள் வீரன் - வீரருக்குள்ளே வீரனாயிருப்பவன், வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு - வெற்றியுள்ள புலிக்கொடிக்கு, மீன்கொடியோ - மீனக்கொடியோ நிகராவது, ஊருக்கு - ஊர்களில், கொற்கையோ - கொற்கைநகரமோ, உறந்தைநிகர் - உறந்தைநகரத்துக்கு நிகராவது, பாண்டிநாடு பா

ண்டிநாடானது, சோணாட்டுக்கு ஒக்குமோ - சோழநாட்டை நிகர்த்திருக்குமோ, எ-று.

கோரம் - சோழன் ஏறுங்குதிரை. கனவட்டம் - பாண்டியன் ஏறுங் குதிரை.

அதற்குமாறாகப் புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

7. திருநெடுமாலவதாரஞ்சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடிமேலுறைவதுஞ்செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியின்மேலுறைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறந்தையிலோவம்மானை
கரையெதிரேறியதுகாவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங்கண்ணியோவம்மானை
பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன்பதந்தனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம்பகரெளிதோவம்மானை.

இ - ள். திருநெடுமால் அவதாரம் சிறுபுலியோ - திருமகளையுடைய நெடுமாலின் அவதாரம் சிறுபுலிதானோ, சிவன் முடியில் ஏறுவதும் செங்கதிரோ - சிவனது சிரசின்மீதேறுவதும் சூரியன்தானோ, உரைதெளிந்த ஒருமுனிவன் நேரியின்மேலா - தமிழ்ப்பாஷை தெளிவடைந்த ஒப்பற்ற நேரிமலையிற்றானோ, ஒப்பு அரிய திருவிளையாட்டு உறந்தையிலோ - உவமையில்லாத திருவிளையாடல்களைச் சிவபெருமான் செய்தது உறந்தையிலதானோ, கரை எதிர் ஏறியது காவிரியோ - கரையோலை நீக்கி ஏடு எதிரேறியதற்கிடமாயிருந்தது காவிரிதானோ, கடிப்பகைக்கு - வேம்புக்கு நிகராவது, தாதகி அங்கண்ணியோ - அழகிய ஆத்திதானோ, பரவைபணிந்ததும் சோழன் பதந்தனிலோ - கடலானது வந்து பணிந்ததும் சோழனது பாதத்திலதானோ, பாண்டியனார் பராக்கிரமம் பகர எளிதோ - பாண்டியனாருடைய வல்லமை சொல்லுதற்கெளிதாகுமோ, எ - று.

சோழன்பவனிவரும்போது ஒட்டக்கூத்தன் அவனைப் புகழ்ந்து இரண்டடிபாட, சோழனிரண்டடி பாடியது.

3 ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரானெந்தநிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கச்சோழனென்றேயென்னைச்சொல்லுவரே.

இ - ள். ஆடும் கடைமணி நாவசையாமல் - அசையும்படிபல்புள்ளவாயில மணியானது நாவசையாதவண்ணம், அகிலம் எங்கும் - உலகமெங்கும், நீடும் குடையைத் தரித்தபிரான - பெரிய குடையைத்தரித்து நிழல்செய்

கின்ற பெருமானை, இந்த நீணிலத்தில் - இந்தப்பெரிய நிலவுலகத்தில், புலவர் பாடும்புகழ் - புலவர் புகழ்ந்துபாடும் புகழையுடைய, ஒட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தை - ஒட்டக்கூத்தனது திருவடித்தாமரையை, சூடும் - சிரசிலணிகின்ற, குலோத்துங்கச்சோழனை என்றே என்னைச்சொல்லுவர்——.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனேறிய யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கப்
பட்டதைக் குறித்துப்பாடியது.

9. இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றோ
தென்னன் தமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
அகளங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தின்
நிகளங்கால் விட்ட நினைவு.

இ - ள். சென்னி அகளங்கா - அகளங்கச்சோழனே, உன்றன் அயிராவதத்தின் - உன் யானையினது, நிகளம் - கால்விலங்கானது, கால்விட்ட நினைவு - காலைவிட்டு நீங்கினதற்குக்கருத்து, இன்னம் - இன்னமும், கலிங்கத்து - கலிங்கதேசத்தில், இகல்வேந்தர் உண்டு என்றோ - பகையரசர் உளரென்பதுதானோ, தென்னன் தமிழ்நாட்டைச் சீறியோ - பாண்டியனது தமிழ்நாட்டைக்கோபித்தோ, (யாமறியோம்) எ - று.

புகழேந்தி பாண்டியனேறிய யானைச் சங்கிலி யவிழ்க்கின்றதும்
பானைக்குறித்துப் பாடியது

10. தென்னவன் றென்னாப் பெருமான் றிறன்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்—பொன்னிநா
டாளிக்கும் வேந்தா மபயகுலன் மகளிர்
தாலிக்கு மொன்றே தளை.

இ - ள். தென்னவன் - பாண்டியனை, தென்னாம்பெருமான் - தென்னாட்டாரிறைவன், திறல் - வலிமை பொருந்திய, மதுரைமன்னவன் - மதுரைவேந்தன, (அவனது) கோக்களிற்றின்வல்லிக்கும் - பட்டத்துயானைச்சங்கிலிக்கும், பொன்னிநாடு ஆளிக்கும் வேந்தனும் - பொன்னிநாட்டில் களித்து வாழ்கின்ற வேந்தனேறிய, அபயகுலன்மகளிர் தாலிக்கும் - சோழனது குலமகளிரது மங்கலசூத்திரத்துக்கும், தளை ஒன்றே - முடிச்சு ஒன்றேயாம், எ - று.

பாண்டியனுடைய பட்டத்து யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கப்பட்டவுடனே அதுசென்று சோழன்முதலியோரைக் கொல்லும்; அதனால் அவனுடைய மகளிர் மங்கல நாணை யிழப்பா ரென்பது கருத்து.

அரசன் புகழேந்தியை யாரென வினவ, ஒட்டக்கூத்தன் இவன் பித்தனென்றபோது புகழேந்திபாடியது.

11. சத்தமயிலும்புலவோர் கதலித்தனைத் தோட்டம்புகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக் கண்டாற்பெருத்துப்பணைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர் தங்கட்டமருகுட
சத்தமபயத்தங்காண் கங்குல்யானைச் சயதுங்கனே.

இ - ள். பெருத்து பணைத்து - மிகப்பெருத்து, தத்தம் பிறகிடும் - தத்தமக்குப்பின்னிடுகின்ற, பார்வேந்தர் தங்கள் - பூமியையுடைய அரசரது, தடமருகுட சத்தம் - பெரியமுழவோசையை, அபசத்தங்காண் - அபசத்தமாகக்காண்கிற, கங்குல்யானை சயதுங்கனே - இருள்போலும் கரியயானைகளையுடைய சயதுங்கனே, சத்தம்பயிலும் புலவோர் - இலக்கணசாத்திரத்திற்பழகுகின்ற புலவர்கள், என்னைக்கண்டால் - என்னைப்பார்த்தால், இவன் தனை கதலித்தோட்டம் புகும்பித்தன் என்பர் - இவனை குளிர்ந்தவாழைத்தோட்டத்திலே நுழைகின்ற பித்தனென்பார்கள், எ - று.

பித்தர் வாழைக்கொல்லையில் நுழைந்து அங்கேயிருந்தால் பித்தம் தணியுமென்பது வழக்காதலால் "கதலித்தனைத்தோட்டம் புகும் பித்தன்" என்றார். அபசத்தமாகக்காண்டலாவது - உடைந்த ஓட்டையாக்கல்.

யானைமேல் பவனிவரும் சோழன் ஒட்டக்கூத்தரால் சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்பட்டு, அச்சாலையின் தளத்தில் நின்று வேடிக்கைபார்த்துக் கொண்டிருந்த புகழேந்தியைப் பார்த்து, இவன் சிறந்தபுலவனன்றோ என்ற போது ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

12 மானிற்குமோ விந்தவாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோ விவ்வெரியுந் தணன்முன் கனைகடலின்
மீனிற்குமோ விந்தவெங்கட் சுறாமுன் வீசுபனி
தானிற்குமோ விக்கதிரவன் றோற்றத்திற் றார்மன்னனே.

இ - ள். தார்மன்னனே - வெற்றிமாலையையணிந்த சோழராசனே, இந்த வாளரிவேங்கைமுன் - இந்த ஒளியுள்ள கீற்றுகளையுடைய வேங்கைப்புலிக்கெதிரே, மான் நிற்குமோ - மானானது நிற்குமோ, இ வெரியும் தணல்முன் - இந்த எரிகின்ற நெருப்புக்கெதிரில், வற்றிச்செத்த கான் நிற்குமோ - ஈரப்பசையற்றுப்போன காடானது நிற்குமோ, இந்த வெங்கண் சுறாமுன் - இந்த கொடுமையையுடைய சுறாமீனுக்கெதிரில், கனைகடலின் மீன்நிற்குமோ - ஒலிக்கின்ற கடலிலுள்ள மற்றைச்சிறுமீன்கள் நிற்குமோ, இக்கதிரவன் தோற்றத்தில் - இந்தச்சூரியோதயத்தில், வீசுபனிதான் நிற்குமோ - வீசுகின்ற பனிதானும் நிற்குமோ (இவ்வுவமைகள்போல எனக்கெதிரில் இந்தப்புகழேந்தி நிற்கமாட்டானே) எ - று.

இதைக்கேட்ட புகழேந்தி புன்னகைசெய்து அரசனைநோக்கி, இக்கவியை ஒட்டிப்பாடவோ வெட்டிப்பாடவோவென, அரசன் ஒட்டக்கூத்தனிடத்துள்ள அன்பால் ஒட்டிப்பாடெனு அவ்வாறே புகழேந்தி ஒட்டிப்பாடியது.

13. மானவனானந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனலவெரியுந்தணலமுணகனைகடலின்
மீனவனனந்தவெங்கட்சுறாமுனமவீசுபனி
தானவனாககதிரவன்றோற்றநற்றார்மன்னனே.

இ - ள். நற்றாரமன்னனே - அழகிய பூமாலையைத் தரித்தவனே, அவன்மான் - அந்த ஒட்டக்கூத்தன மான், நான் அந்தவாளஅரிவேங்கை- நான் அந்தமான்களைக்கொல்லுகின்ற ஒளிபொருந்தியகோடுகளையுடையபுலி, அவன் முன்வற்றிச் செத்தகான - அவன்பசையற்று உலர்ந்தகாடு, நான் அவ்வெரியுமனல — நான அதனையெரிக்கின்ற அந்தக்காட்டுத்தீ, அவன்கனைகடலின்மீன் - அவன ஒலிக்கின்ற கடலமீன, நான் அந்தவெங்கண்சுறா- நான் அந்தக்கொடிய சுறாமச்சம், அவன் வீசுபனி-அவனபெய்யும்பனி, நான் அக்கதிரவன தோற்றம - நான் அதனை நீக்கும சூரியோதயம், எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் தன்பிதாவின் சமஸ்தான வித்வானுகையாலும் நெடுநாளாய அவர்சிறையி லிருப்பதினுலும் அந்தசசிறையினின்றும் மீட்க விரும்பின ராஜபுத்திரி தனது பள்ளியறைக்கு அரசனவரும் குறிப்பறிந்து, கதவை மூடிக்கொண்டு உளளே பிரவேசிகக ஒட்டாமல தடைசெய்தபோது, அககாலததுவழக்கத்தின்படி அரசன் மனைவியின் ஊடலைததணிக்கும்படி ஒட்டககூததனையனுபப, அவன்போய் கதவின் புறததுநின்று பாடியது.

14. நானேயினியுனனைவேணடுவதிலலைநளினமலர்த்
தேனேகவாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபனவாயிலவந்தால
தானேதிறக்குமுனகையிதழாகியதாமரையே.

இ - ள் நளினமலர்த்தேனே - தாமரைமலரில் வாழுகின்ற தேன்போலும் இன்சுவையைத தருகிறமொழியையுடைய திருமகளை நிகாப்பவளே, கவாடம் திறந்திடுவாய் - கதவைத திறப்பாயாக, திறவாவிடில் - திறவாவிட்டால், வான் ஏறுஅனைய-(பகைவராகிய பாம்புகளுக்கு) மேகததிலிடிக்கின்ற ஆணிடி போன்றவனாகிய, இரவிகுலாதிபன்-சூரியகுலத் தரசனாகிய சோழன், வாயில்வந்தால-(உன) வாசலிலவந்தால், நின்-உனது, கை இதழ் தாமரை-(விரல்களாகிய) இதழ்களையுடைய கைததாமரை யானது தானே திறக்கும-தானே திறந்துவிடப்போகின்றது, (ஆதலால அந்த விஷயத்தைப் பற்றி) நான் இனி உன்னை வேண்டுவதிலலை - நான இனியுன்னைப் பிரார்த்திப்பதிலலை, எ - று.

இதைக்கேட்ட அரசன்மனைவி ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தியைச்சிறையில் வைத்திருக்கின்ற கோபமிகுதியால், ஒட்டக்கூத்தனைப்பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்று சொல்லி மேலும் ஓர் தாள் பூட்ட, இதனை ஒட்டக்கூத்தனால் அறிந்த அரசன் இவளூடலுக்குக் காரணம் புகழேந்தியைச் சிறையில் வைத்தமை யாகுமென்று ஆலோசித்துத் துணிந்து புகழேந்தியைச் சிறையினின்று நீக்கி, அவ்வூடலை நீக்கும்படி அனுப்பியபோது புகழேந்தி பாடியது.

15. இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடையேந் துவள்ளைக்
குழையொன் றிரண்டு விழியணங் கேகொண்ட கோபந்தணி
மழைபோன் றிரண்டு கையானு மபரணனின் வாயில்வந்தால்
பிழையொன் றிரண்டு பொறாரோ குடியிற்பிறந்தவரே.

இ - ள். இழை ஒன்று இரண்டு வகிர்செய்த - ஒருநூலை இருபிளவாகச் செய்யப்பட்ட நூலிழையின் ஒரு சிறுகூறுபோன்ற, நுண் இடை - நுட்பமாகிய இடையையும், வள்ளைக் குழை ஒன்று இரண்டு விழி - காதில் அணிந்த குழைகளைச் சென்று மோதுகின்ற இருகண்களையும் உடைய, அணங்கே - தெய்வப்பெண்போல்பவளே, கொண்ட கோபம் தணி - நீ கொண்ட கோபத்தை நீயே தணித்துக் கொள்ளவேண்டும், மழை ஒன்று - கைம்மாறு கருதாத கொடையாகிய மேகத்தினை ஒப்பாகிய, இரண்டு கை - இரண்டு கைகளையும், மானம் ஆபரணன் - மானமாகிய ஆபரணத்தையும் உடையவனாகிய சோழமகாராஜன், வாயில் வந்தால் - உன்வாசலில் வந்தால், குடியில் பிறந்தவர் - உயர் குடியிற் பிறந்தவர்களாகிய, ஒன்று இரண்டு பிழை பொறார் - ஒருபிழை இருபிழைகளைப் பொறுக்க மாட்டார்களா, எ - று.

மழைஒன்று இரண்டு கை என்பதற்கு மேகம் கொடையால் ஒரு மடங்கும் இவன் இருமடங்குமாக மதிக்கத்தகுந்த இரண்டாகிய கொடைகளையுடையவனென வுரைப்பினுமமையும். ஏந்திய பொற்குழையென்றும் பாடம்.

ஔவையார் ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தி இவ்விருவரில், புகழேந்திக்குப் படியகாலே மடக்கிமரியாதைசெய்து, ஒட்டக்கூத்தனுக்கு அப்படிச் செய்யாமலிருந்தமையால், அவன் அதை அரசனுக்குத்தெரிவிக்க, அரசன் ஔவையைநோக்கி இவ்விருவரும் வித்துவப்புலவராயிருக்க, நீ இவ்வாறு செய்கிறதற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ, ஔவையார் இவ்விருவருக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறேன் பாருமென்று ஒட்டக்கூத்தனை நோக்கி, மூன்றுபிறைவரும்படி ஒருபாட்டுப் பாடாயென்று சொல்ல அவன்பாடியது.

16. வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளைவேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்தகண்டா வண்டார்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டெம்பெருமானரியபயந்திரும்பூந்தாரோ.

இ-ள் வெள்ளத்து அடங்கா - நீர்ப்பெருக்கிலடங்காத, சினவாளை - கோபத்தையுடைய வாளைமீன்கள், வேலி கமுகின்மீது ஏறி - வேலியிலுள்ள கமுகமரத்தின் மேலேறி, துள்ளி - குதித்து, முகிலை கிழித்து - மேகத்தைக் கிழித்து, மழைத்துளியோடு இறங்கும் - மழைத்துளியோடே இழிகின்ற, சோணாடா - சோழனே, களம் - குற்றமுள்ள, குறும்பர் - குறுநிலமன்னரது, குலம் - வமிசத்தை, அறுத்த - அறுத்தொழித்த, கண்டா - வாளாயுதத்தையுடையனே, அண்டர்கோபாலா - ஆயர்களுடைய பசுக்களைப் பரிபாலித்தவனே, பிள்ளைமதிகண்டு - இளம்பிறையைக்கண்டு, எம்பேதை - எமது பேதைப்பெண்ணானவள், பெரியபழிபட இருந்தாள் - பேரறிவையும் இழந்துவிட்டாள் எ-று.

அரசர் திருமாலின் அம்சமாதலால் 'அண்டர்கோபாலா'' என்றார். இதில் பிள்ளைமதியென்ற பிறைப்பரியாயமாகிய இரண்டுமதி, மாத்திரம் வந்ததைநோக்கிய மொழியை ஒட்டர் ஒருமதிகெட்டாய் என்றிகழ்ந்து புகழேந்தியை நோக்கினார். நோக்குதலும்,

அவர்பாடியது

17 பங்கப்பழனத் துழுமுழவர் பலவின்கனியைப் பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக் குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைக்கமராபதியளித்தகோவே ராசகுலதிலகா [லே.
வெங்கட்பிறைக்குங் கருப்பிறைக்கும் மெலிந்தபிறைக்கும் விழிவே

இ-ள், பங்கப்பழனத்து - சேற்றையுடைய வயலில், உழும் உழவர் - உழுகின்ற மள்ளர்கள், (குரங்கு) பலவின் கனியை பறித்தது என்று - பலாப்பழங்களை பிடுங்கினதென்று, சங்கு இட்டெறிய - சங்குகளால் எறிதலும், குரங்கு - குரங்குகள், இளநீர்தனைக் கொண்டெறியும் - இளநீர்களால் எறிகின்ற, தமிழ்நாடா - தமிழ்நாட்டை யுடையவனே, கொங்கைக்கு - கொங்கர்பிரானுக்கு, அமராபதி அளித்த கோவே - சுவர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்த இறைவனே, ராசகுலதிலகா - ராஜகுலத்துக்குத் திலகம் போல்பவனே, (எமது பெண்ணானவள்) வெங்கட்பிறைக்கும் - கொடுமையுள்ள பிறைச்சந்திரனுக்கும், கருப்பு இறைக்கும் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுக்கும், மெலிந்து - இளைத்து, விழிவேல் - வேல்போலும் கண்களில் நின்றும், அப்பு இறைக்கும் - நீரையிறைப்பாள் எ-று.

கொங்கைக்கு அமராபதியளித்தலாவது கொங்கநாட்டரசனைவென்று வீரசுவர்க்கம் அடைவித்தானென்றபடி. கொங்கைக்கு அமராபதியளித்த வென்பதற்கு, தனத்துக்கு வெளியாகக்கருதியதைத்தந்த என்றுபொருள்கொள்க.

அமராபதிக்கு வானகம் என்றும்பெயர். இதனைவால்நகம் எனப்பிரித்து வெள்ளியநகம் எனப்பொருள்கொள்க.

அரசன் சபைக்குவந்த ஒட்டக்கூத்தனை நோக்கிக் களியெனனும் கலம்பக வுறுப்பினுல் ஒருபாட்டுப்பாடுக எனப்பாடியது.

18. புள்ளிருக்குந்தாரமார்பன்பூம்புகார்வாழ்களியேம
கள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ்சோரவிலேம—உள்ளபடி
சொல்லவாவாலிதுரோபதையைமூக்கரிந்த
தல்லவாமாபாரதம.

இ - ள். புள்இருக்கும் தாரமார்பன் - வண்டுகள் மொய்த்திருக்கிற பூமாலையைத் தரித்தமார்பினையுடையவனது, பூ புகார்வாழ்களியேம் - அழகாகிய காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் வாழுகின்ற களியரோம், கள்இருக்கும் கள்ளை உண்டும சோரவு இலேம-(மயக்கமாகிய) அறபத்தனையுள்ள கள்ளைக் குடித்தும் யாம மறதியிலேம், (என்னெனின்) உள்ளபடி சொலலவா - உள்ளபிரகாரம சொல்லட்டுமா, மாபாரதம - மஹாபாரதம எனபது,வாலி துரோபதையை மூக்குஅரிந்தது அலலவா - வாலியானவன் துரோபதையை மூக்கறுத்த சரித்திரமல்லவா; எ - று

மஹாபாரதம் என்பது துரியோதனன துரோபதயை மானபங்கம செய்ததனுல் உண்டானது எனபதுகருதது. மூக்கு அரிதலாவது மானபங்கஞ்செய்தல். வாலி - வாலினையுடையது. இதுவாலுள்ள பிறவுயிர்களுக்கும் ஆகுமாயினும் இவ்விடததில் துரோபதையை மூக்கரிந்தது என்னுங் குறிப்பால் வாலினையுடைய சாப்பமெழுதிய கொடியை யுயர்த்தவனுகிய துரியோதனனுக் காயிறறு. கள் - உலர்ந்தமீனெனினுமாம.

தலைவி சந்திரனைநோக்கி இரங்கிக் கூறியதாகப் பாடியது.

19. என்றுபெறுவேன்யானீசனதிருமுடிமேல
சென்றுவிளையாடுகின்றதீபமே—என்றும
செருப்புக்குத்தோலவாங்குஞ்சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப்புயம.

இ - ள். என்றும் செரு புக்கு - எந்நாளும போர்க்களத்திற புகுந்து, தோல்வாங்கும - (பகையரசரது)யானைகளைக்கவர்கின்ற, சென்னி அகளங்கன் - அகளங்கச்சோழனது, பொருப்புக்கு தோலா புயம - மலைக்குத் தோற்காத தோள்களை, யான் என்று பெறுவேன - நான எக்காலம் பெறக்கடவேன், ஈசன் திருமுடிமேல்சென்று-பரமசிவனுடைய திருமுடிமேற்போய், விளையாடுகின்றதீபமே - விளையாடாநின்ற தீபமே (நீ சொல்வாயாக), எ-று.

தீபம் என்றது சந்திரனை. செருப்புக்குத்தோல் செருப்பின் பொருட்டுத்தோல் எனச் சொன்னபடி. புயமென்று பெறுவேன் எனக்கூட்டுக. சந்திரனே சோழனுடைய புயத்தையான் எக்காலம் அணையப் பெறுவேன் என்பது கருத்து.

சோழன் தன் வித்தியாகுருவாகிய ஒட்டக்கூத்தனை நகரை ஆளவைத்துத் தான் தென்மதுரைக்குச்சென்று, பாண்டியன்மகளை மணஞ்செய்தனன். பாண்டியன் தன்மகளுக்குச் சீதனமாகப்பொன்னணிமுதலியவற்றையும், புகழேந்திப்புலவரையுங்கொடுத்தனன். சோழன் சீதனப்பொருள்களையும், அப்பொருள்களில் ஒருவராகிய புகழேந்திப்புலவரையும்முன்னதாகத்தன் நகரத்துக்கு அனுப்பினன் அங்கு அப்போது அரசுபுரிந்திருந்த ஒட்டக்கூத்தன் முன் தான் சோழனுக்குப் பெண்கேட்கச் சென்றபோது புகழேந்திப்புலவர் தன்னைக் கலவியறிவால் அவமதித்ததனையெண்ணும் பகைமையால் சிறையிலிட்டனன். அவருஞ்சிறையிலிருந்து காலங்கழித்துவந்தனர். அக்காலத்தில் அரசனிடத்தில் பரிசுபெறும்பொருட்டுக் கவி பாடிக் கொண்டுவரும்புலவர்களைச் சிறையிலடைத்து வைத்திருந்து நவராத்திரி காலத்தில் அந்தச்சமஸ்தானவித்வானாகியஒட்டக்கூத்தன்பொறாமையால் சிலவற்றைவினவி, விடைசொல்ல அறியாதவர்களையெல்லாம் தேவிக்குப் பலியிடுவதுவழக்கம். இவ்வழக்கத்தைநிறுத்தும்பொருட்டு புகழேந்திப் புலவர் தம்மோடுசிறையிருந்தவர்களில் ஐந்துபுத்திமான்களைத்தெரிந்தெடுத்து அவர்களை இலக்கண இலக்கியங்களில் மிகு சமர்த்தராக்கினர், அவர்கள் குயவன்முதலிய ஐவர். விஜயதசமியில் ஒட்டக்கூத்தன் அவர்களைப் பரீட்சித்துஅறியும்பொருட்டு அரசன் சமுகத்தில் தனித்தனியே இட்டுக் கொண்டுவரும்படிசொல்ல, அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களில் முதலில் நின்றவனாகிய குயவனைநோக்கி ஒட்டக்கூத்தன்முதல் இரண்டடியால் என்முன்நின்றவன்யாரடா என, அதற்குக்குயவன் இரண்டடி பாடியது.

20. மோனைமுத்தமிழ்மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந்தெதிர்த்தவனாரடா
கூனையுங்குடமுங்குண்டுசட்டியும்
பானையும்வனையங்குசப்பையலயான்.

இ - ள். மோனை முத்தமிழ் - மோனை முதலிய வையமைந்தமுத்தமிழ்ப் பாடல்களாகிய, மும்மதமும்பொழி - மும்மதங்களையும் சொரிகின்ற, யானைமுன் - (கவி) யானையாகிய என்முன், வந்து எதிர்த்தவன் - வந்து எதிர் நின்றவனாகியநீ, ஆரடா - யாவனடா, (என்று ஒட்டக்கூத்தன் வினவ அதற்குக்குயவன்) யான் - நான், கூனையுங்குடமும் குண்டுசட்டியும்

யானையும் வினை-கூனை முதலிய மணபாதகங்களைச் செய்கின்ற, அங்குசப்பையல் - அழகியகுசபையன், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் தன்னை யானையென்றமையால் குயவன் அதனை யடக்குகின்ற தோட்டியென்ப பொருள்பட, அங்குசப் பையலென்றான்.

'மஹா கவிகளாகிய எங்களுக்குமுன், கவிஞர் என்று பெயர் பூண்டுவந்து நின்றவன் யாரடா என்று ஒட்டக்கூத்தன் கேட்க, வேளாளன்பாடியது.

21. கோக்கண்டுமன்னர் குரைகடற்புக்கிலர் கோகனகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவாதொழிந்தில பூதலமேழ்
காக்கின்ற மன்னன் கவிஒட்டக்கூத்தநின் கட்டுரையாம்
பாக்கண்டொளிப்பர்களோ தமிழ்ப்பாடிய பாவலரே.

இ - ள். மன்னர் - அரசர்கள், கோக்கண்டு - சக்ரவர்த்தியைக்கண்டு, குரைகடல்புக்கிலர் - ஒலிக்கின்ற கடலில்விழுந்து இறந்திலர், கொட்டியும் - கொட்டிப்பூண்டும், கோகனகப்பூக்கண்டு - தாமரைமலரைப் பார்த்து, பூவாதொழிந்தில் - மலராதொழிந்ததனவில்லை, பூதலமேழ் - ஏழுதீவுகளையும், காக்கின்றமன்னன் - காக்கின்ற சோழமஹாராஜனது, கவி - சமஸ்தான வித்வானாகிய, ஒட்டக்கூத்த - ஒட்டக்கூத்தரே, தமிழ்ப்பாடிய பாவலர் - தமிழ்க்கவிபாடுகின்ற புலவர்கள், நின்கட்டுரையாம்பாக்கண்டு - உன் சொல்வன்மை பொருள் நுண்மைகளமைந்த கவிகளைக்கண்டு, ஒளிப்பர்களோ - ஒளித்துக் கொள்வார்களோ, எ - று.

கருமான்பாடியது.

22. செல்லன்புதல்வன் திருவேங்கடவன் செகத்குருவாம
கொல்லன் கவியைக் குறைசொல்லுவோரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப் பருந்தாட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அலலும்பகலுமடிப்பேன் கவியிருப்பாணிகொண்டே.

இ - ள். செல்லன்குமரன் - (நான்) செல்லப்பாசாரி குமாரன், திருவேங்கடவன் - (என்பெயர்) திருவேங்கடாசாரி, செகத்குருவாம கொல்லன் - ஜகத்குருவாயிருக்கும் கருமாரகுலத்தன், கவியை - (குற்றமற்ற என) கவியை, குறைசொல்லுவோரை - குறைகூறுவோரை, குறடுகொண்டு பல்லைப் பிடுங்கி - குறட்டினால் பல்லைப்பிடுங்கி, பருந்தாட்டம் ஆட்டி — பருந்துபோல் அலையச்செய்து, பகைவர்முன்னே — பகைவருக்கெதிரில், அலலும்பகலும் - இரவும்பகலும், கவி இருப்பு ஆணிகொண்டு - கவியாகிய இருப்பாணியைக் கொண்டு, அடிப்பேன் - சடாவுவேன், எ - று.

அரைப்பாட்டு ஒட்டக்கூத்தனும் அரைப்பாட்டு அம்பட்டனும்பாடியது.

23. விண்பட்ட கொக்குவல் லூறுகண் டென்ன விலவிலத்துப்
புண்பட்ட நெஞ்சொடு மிங்குநின் றாய்பொட்டை யாய்புகலாய்
கண்பொட்டை யாயினு மம்பட்ட னாகவி வாணர்முன்னே
பண்பட்ட செந்தமிழ் நீயுந் திடுக்கிடப் பாடுவனே.

இ - ள். பொட்டையாய - பொட்டைக் கண்ணனே, விண்பட்ட கொக்குவல்லூறு கண்டென்ன - ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற கொக்குவல்லூறெனனும் பறவையைக் கண்டாற்போல, விலவிலத்து - (கைகால்கள்) நடுக்கமடைந்து, புண்பட்ட நெஞ்சொடும் - வருந்துகின்ற மனத்தோடும்; இங்குநின்றாய் - இவ்விடத்தில் நின்றனை, புகலாய் (நீயாவன) சொல்வாய், (என்று ஒட்டக்கூத்தன் வினவ அதற்கு அம்பட்டன்) நான அம்பட்டன—நானே அம்பட்டன், கண் பொட்டை - (என்) கண்ணும்பொட்டை, ஆயினும் - ஆனாலும், கவிவாணர்முன்னே - புலவர்களுக்கெதிரே, பண்பட்ட செந்தமிழ - செம்பாகமான செந்தமிழப்பாடல்களை, நீயும் திடுக்கிடப்பாடுவன (யாவரையும் திடுக்கிடப்பண்ணுகிற) நீயும் திடுக்கிடும்படி பாடுவேன், எ - று.

தச்சன்பாடியது.

24. சொன்னசந் தக்கவி யாவருஞ் சொல்லுவர் சொற்சுவைசேர்
இன்னசந் தக்கவி யேதென்ற போதெதிர்த் தவரை
வன்னசந் தங்கெட வாயைக் கிழித்திந்த வாய்ச்சியினால்
கன்னசந் தங்களிற் கவியாப்பைக் கடாவுவனே.

இ - ள். சொன்னசந்தக்கவி - (எதிரிகள்) சொல்லிய சந்த மமைந்த கவிகளை, யாவரும் சொல்லுவர் - எல்லாரும் பாடுவர், சொல்சுவைசேர் - சொற்சுவை பொருந்திய, இன்னசந்தக்கவி ஏதென்றபோதில - இப்படிப்பட்ட அழகமைந்தகவி யாதென்று வினவின காலத்தில், எதிர்த்தவரை - எதிர்த்து நின்றவரை, வன்னசந்தம் கெட - நிறமும் அழகும் அழிய, வாயைக்கிழித்து - வாயைப்பிளந்து, இந்தவாய்ச்சியினால் - இந்த வாய்ச்சியைக்கொண்டு, கன்னசந்தங்களினில - காதாகிய துவாரத்தில, கவி ஆப்பை கடாவுவன - கவியாகிய ஆப்பைக்கடாவுவேன், எ - று.

தட்டான்பாடியது

25. திகிரிவட் டக்குடைச் செங்கோல பயனசெழுஞ் சிலம்பில்
பகுதியொட் டக்கூத் தபட்டனை நாணப் பணக்கவியில்
மிகுதவொட் டத்தட்டி விட்டுகை யோட்டிலுருக்கிச் சுத்தப்
புகுதவொட் டித்தட்டி யேயல றாவணையம் போசெய்வனே.

இ - ள். திகிரி - (ஆஞ்ஞாச்) சக்கரத்தையும், வடடகுடை - சாதிரவட்டக்குடையையும், செங்கோல - செங்கோலையும் உடைய, அபயன் - சோழ ராஜனது, செழு சிலம்பில் - செழுமையாகிய மலையில், பருதி - பிறபுலவாக ளிட்டத்து பதிபெறுதற்குரிய, ஒட்டக்கூத்த பட்டனை - ஒட்டக்கூத்தனென்னும்புலவனை, நான—, அ பணை கவியின் - அந்தக் கவியாகியபணையினுல், மிதத ஒட்டத்தட்டி - மிகவும அச்சமாகத்தட்டி, விட்டிகை ஓட்டில்உருக்கி - உடைந்தகை யோட்டில்வைத்து உருக்கி, குத்தி - குததி, புகுத ஒட்டித்தட்டி - புகும்படி ஒட்டித்தட்டி, மேல் அணுகாவண்ணம் - இனிமேமீது எதிாத்துவராவகை, போர்செய்வன் - சண்டைசெய்வேன், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனைப் புகழவேண்டி முதலிரண்டடிபாடி சற்று ஆலோசிக்க மற்ற, இரணடடியையும் புகழேந்திபாடியது

26. வென்றிவளவன்விறலவேந்தர்தமபிரான்
என்றுமுதுகுக்கிடானகவசம—துனறும
வெறியாாதொடைகமழுமீனவாகோனகைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கினென்று.

இ - ள். துன்றும் - மலாகள்நெருங்கிய, வெறிஆர் - மணம்பொருந்திய, தொடை - பூமாலை, கமழும - பரிமளிக்கப்பெறற, மீனவர்கோன் - பாண்டியன், புறம்கொடுக்கின் - (பகைவா) முதுகு காட்டினுல், கைவேல் எறியான்என்று - தன்கைவேலை (அவர்மீது) எறியானென்று, வென்றி வளவன் விறல் வேந்தா தமபிரான் - வெறறியையுடைய சோழனுகிய வலிய வேந்தர்க்கு வேந்தன், என்றும் - எந்நாளும், முதுக்கு கவசம இடான் - (தன்) முதுகுக்குக் கவசம்பூணுன, எ - று.

நற்றாய்சோழனைநோககி உனக்கு விற்கொடியையும் மீனக்கொடியையும உடைய சேரனும் பாணடியனும் தோற்றார்களாயினும அவ் வில்லும் மீனும என் பெண்ணின் புருவமும கணணுமாகிவந்து உன்னை வெல்கினறனஎனத் துறையில மைத்துப் பாடியது

27. பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டாமிந்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலைபுங்கயலுமென்றுலகளங்கதுங்கா
மொழியுமபொழுதேதங்கள்பெண்சக்ரவாத்திமுகத்திரண்டு
விழியுமபுருவமுமாகியந்தோவுனைவெல்கின்றதே.

இ - ள். அகளங்க துங்கா - அகளங்கதுங்கனே, இந்தப்பாரில் - இந்தப்பூமியில், எவர்க்கு - யாவர்க்கும், பழியும் புகழும்உணடாம்—, (என்னெ

னின்) கயலும்சிலையும் உனக்கு அழியும என்றால்-மீனும்வில்லும் உனக்குத் தோற்குமெனினும், (அவை)மொழியும்பொழுது-சொல்லுமிடத்து, எங்கள் பெண் சக்ரவர்த்திமுகத்து - எங்கள பெண்ணரசியின் முகத்தில், இரண்டு விழியும் புருவமும் ஆகி - இரண்டு கண்களும் புருவங்களுமாகிவந்து, அந்தோ உன்னைவெல்கின்ற - அந்தோ உன்னைவெல்லாநின்றன, எ - று.

அந்தோ - இரக்கத்தின்கண் வந்ததெனினுமாம்.

ஒருநாள் சோழன் திருக்குறுங்குடியென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிரா நின்ற திருமாலின்மீது வல்லோசையுள்ள கட்டளைக்கலித்துறை பாடும்படி ஒட்டக்கூத்தனையும் புகழேந்தியையும் கேட்க,

ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

28. திக்குளெட்டுக்கயந்துக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்ட முத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே.

இ - ள். திக்குள்எட்டுக்கயம் - அஷ்டதிக்குயானைகளும், துக்கம் உற்று - வருந்தமடைந்து, திடுக்கிட்டுஅலற-திடுக்கிட்டு அலறும்படி, மை கடற்குள் - கருங்கடலின்மீது, தைக்க - பதியும்படி, சரம்விட்டோர்க்கு இடம - பூரணமேவிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இடமாவது, மாமதுரம் இக்குமுற்றி - மிகவும் இனிமையாகிய கரும்புகள்முதிர்ந்து, கணுசற்றுவிட்டு - கணுக்கள் சற்றேவெடித்து,தெறித்திட்ட முத்தை - தெறித்த முத்துக்களை, கொக்கு - கொக்குகள், மொக்கி - விழுங்கி, கக்கிவிக்கும் - கக்கிவிக்குதற்கிட மாகிய, அச்சோலை-அந்தச்சோலைகள் சூழ்ந்த, குறுங்குடியே - திருக்குறுங் குடிதான், எ - று.

புகழேந்திப்புலவர்.

29. எட்டெழுத்தைக்கருத்திற்குறித்திட்டுநித்தம்பரவும்
சிட்டர்கட்குத்திருப்பொற்பதத்தைச்சிறக்கத்தருமவ்
வட்டநெட்டைப்பணிமெத்தையத்தற்கிடம்வாரிசப்பொ
குட்டினித்துக்குலந்தத்திமுத்தீனுங்குறுங்குடியே.

இ - ள். எட்டெழுத்தை - திருவஷ்டாக்ஷரத்தை, கருத்தில்-தம் மனத்தில, குறித்திட்டு-தியானித்து, நித்தம் - நாள்தோறும், பரவும்-துதிக் கின்ற, சிட்டர்கட்கு - தாசர்களுக்கு, திருபொன்பதத்தை - தமது அழகிய திருவடியை, சிறக்கதரும்-சிறப்பாகக் கொடுக்கின்ற, அவட்டம் நெட்டை பணிமெத்தை - அந்தவட்டவடிவாகச் சுற்றியிருக்கின்ற ஆதிசேஷனாகிய மெத்தையையுடைய, அத்தற்கு இடம்-எம்பெருமானுக்குஇடமாவது, வாரி

சம்பொகுட்டில் - தாமரை மலரின் கர்ணிகையில், சத்துக்குலம்தத்தி - சங்குக்கூட்டங்கள் தாவியிருந்து, முத்தானும்-முத்துகளைப்பெறுகின்ற, குறுங்குடியே - திருக்குறுங்குடியென்னும் திருப்பதியேயாம்.

காரகாலங்கண்டு மயங்கிய தலைவிக்குத் தோழிகூறியதாக ஒட்டக்கூத்தன பாடியது.

30 மையும்படியேநாங்கொற்றநங்கோன்செஞ்சிவரைமீதே
ஐயம்பெறுநுணணிடைமடவாயகிலின்றூபமுகிலன்று
பெய்புந்துளியோமழையன்றுபிரசத்துளியேபிழையாது
வையம்பெறினும்பொய்யுரைக்கமாட்டார்தொண்டைநாட்டாரே

இ - ள் நாம்கொற்றம் கையுட்படியே-நாம் வெற்றிகெடும்படியே, நம் கோன் செஞ்சிவரைமீது - நம்மிறைவனது செஞ்சி மலையின்மீது, ஐயம்பெறும் நுண இடைமடவாய் - சந்தேகத்துக்கிடமாகிய நுட்பமாகிய இடையையுடைய பெண்ணே, அகிலின் தூபம - (இவ்விடத்துத் தோன்றுவது) அகிலின்புகையே, முகில் அன்று-மேகமல்ல, பெய்யும்துளியோ - சொரிகின்றதுளிகளோ, மழை அன்று-மழைத்துளியல்ல, பிரசத்துளியே - தேனினதுளிகளே, பிழையாது - தவறாது, வையம்பெறினும் - உலகமுழுதும் பெறவரினும், தொண்டைநாட்டார்-தொண்டை நாட்டிலுள்ளவர்கள், பொய் உரைக்கமாட்டார் - பொய் சொல்லமாட்டார்கள், எ - று.

தலைமகனைப்பிரிந்து தனியேயிருந்த தலைமகள் காரகாலமகண்டு வருந்தும்போது தோழி அவள்வருத்தந் தணிதற்பொருட்டு மேகத்தை அகிற்புகையென்றும மழைத்துளியைத்தேன்துளியென்றுஞ்சொல்லித்தேற்றினளென்பது கருத்து.

புகழேந்திசெங்கலங்கைவடுகநாதமுதலியார மேல்பாடியது.

31. தன்னுடன்கூடப்பிறந்தசகோதரத்தம்பியுயிர
அந்நிலைமாணடதுதோன்றாமனமூடிவைத்தன்னமிட்டான்
மன்னவர்போற்றிடவாழுசெங்கலங்கைவடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ்சோமனுமோவிணையாககழறுவதே.

இ - ள். தனனுடன கூடப்பிறந்த சகோதரத்தம்பி - தன்னோடுகூடப்பிறந்த ஒருதாய்வயிற்றுத தமபியானவர், உயிரமாணடது - உயிரீயினதாகிய, அந்நிலைதோன்றாமல் - அந்தநிலைமை பிறர்க்குவெளியாகாமல், மூடிவைத்து - (பிணத்தை) மறைத்துவைத்து, அன்னம்இட்டான - அன்னம்பகிர்ந்தான், (ஆதலால) மன்னவர் போற்றிடவாழ - அரசரும வணங்கும்படி வாழ்கின்ற, செங்கலங்கை வடுகனுக்கு - செங்கலங்கை என்னும் ஊரிலுள்ள வடுகநாத முதலியாருக்கு, கன்னனுஞ் சோமனுமோ இணையாகக கழறுவது - கர்ணனையும் சோமனையு மொப்பாகச் சொல்லுவது.

சோமன் - ஒருபிரபு.

சோழன் ஒருநாள் ஒட்டக்கூத்தப் புலவனையும், புகழேந்திப்புலவனையும், நோக்கி, "நெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தே" என்பது மகுடமாய் வரும்படி சந்தவிருத்தமாக ஆளுக்கு ஒவ்வொருபாட்டுப் பாடுகவென ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் பாடியது.

32. விக்காவுக்காவித்தாவிபோய்விட்டானட்டார்சுட்டூர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடத்திவைப்பாடப்பூண
நெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தே.

இ - ள். விக்கா - விக்கிக்கொண்டு, உக்கு - அஞ்சிநடுங்கி, ஆவிதாவி போய்விட்டால் - (உடலைவிட்டு) உயிரானது அப்புறப்பட்டுப்போய்விட்டால், நட்டார் - (முன்பிரியாமல் பரிவுற்றிருந்த) தாய்தந்தைமுதலிய சுற்றத்தார், சுட்டு ஊர் புக்கார் - (உடம்பைச்சுட்டு) ஊரில்புகுந்துவிடுவார்; இக்காயத்து ஆசைப்பாடு உற்று - இத்தன்மையாகிய இழிதன்மையுடைய தேகத்தினிடத்து ஆசைகொண்டு, இல்தேடிப்போய்வைப்பீர் - (அதனைப் போஷிக்க நிதம்பொருளைத் தேடிவந்து அறஞ்செய்யாமல்,) வீட்டில் புதைத்து வைக்கின்றவர்களே, அக்காட - அக்குமாலை அசைந்தாடவும், பேய்தொக்கு ஆட - பேய்கள்கூடியாடவும், சூழ அப்பு ஆட - சடாமகுடத்திலிருக்கும் கங்கை ஆடவும், திவைப்பு ஆட - வலதுகையிலிருக்கும் மழுவானது சுவாலித்து ஆடவும், பூண்நெக்கு ஆட - காதிலணிந்த சர்ப்பக்குழைகள்நெகிழ்ந்து ஆடவும், கானத்துஆடப்போம் - மயானத்தில்ஆடுகின்ற, அப்போ நெய்த்தானத்தானை - அந்தப்பெரியநெய்த்தானம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய பரமசிவனை, சேவித்து - வணங்கி, நிற்பீர் - நிற்கக்கடவீர்.

புகழேந்திப்புலவர்

33. தற்கோலிப்பூசற்பாசத்தேதப்பாமற்சாகைக்கேநிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றுநெட்டோடைப்பாளைச்சேன்மைப்பூகத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றுளுற்றுலைப்பாகிற்சேர்நெய்த்தானத்தானைத்தியானித்தே.

இ - ள். தன்கோலி - இருவினைகள் தன்னை வளைந்துகொள்ள, பூசல்பாசத்தே - பாசத்திரயமாகிய போராட்டத்தில் அகப்பட்டு, தப்பாமல் சாகைக்கேநிற்பீர் - தப்பாமலே சாகும்படி நிற்பவர்களே, முன்கோலி கோலி - முந்திவளைந்து, முட்டாமல்பூசித்து - மந்திரதந்திர வழுவுவராமல் பூசைசெய்து, சேவித்து - வணங்கி, வற்று நெடு ஓடை - வற்றாத நெடியநீரோடைகளிலுள்ள, பாளைச்சேல் - பாளைமீன்கள், மைப்பூகத்து - மேகமண்டலத்தை அளாவியிருக்கிற கமுகமரத்தில், தாவி ஏறிப்போய் - தாவி ஏறிச்சென்று, (பாக்குக்குலைகளை உதிர்த்து) அங்கிருந்து

திரும்பி) நெல்தாள் உற்று - நெல்லின் அடியில்விழுந்து, (அந்நெற்கதிர் கதிர்களைச்சிதறி) ஆலை பாகிலசோ - ஆலைபாடிக் காய்ச்சப்படும் கரும்பின் பாகில் பாய்கின்ற, (வளப்பமிகுந்த) நெய்த்தானத்தானைத் தியானித்து - நெய்த்தானத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானைத் தியானித்து, நிற்பீர்-நிற்கக்கடவீர்கள், எ - று.

பாசத்திரயம - மண் - பெண் - பொன் இவைகளில் ஆசை.

வடுகநாதமுதலியார் குமாரர்வீட்டில அகபம உண்டான
காலத்தில் புகழேந்திப்புலவர் அந்த கலியாணத்
துக்கு வருமபடிபாடியது.

34 முந்தவிளையோனையாளமுத்தமிழோர்க்கன்னமிட்ட
அந்தவடுகன்மகனுயின்—வந்தெனது
தலைக்கலியாணத்துக்கேதான்பிணத்தைமூடி
இலக்கணமாச்செய்குவைநீயே.

இ - ள். முந்த இளையோன்மாள-முற்காலத்தில் தம்பியிறக்க, (அந்தப்பிணத்தை மறைத்துவைத்து) முத்தமிழோர்க்கு அன்னம் இட்ட - முத்தமிழ்ப்புலவருக்கு அன்னம்பகிர்ந்த, அந்தவடுகன்மகன் ஆயின் - அந்த வடுகநாத முதலியாருக்கு மகனுனால், பிணத்தைமூடி - (உன்தந்தை போலநீயும்) பிணத்தைமறைத்துவைத்து, என்தலைக்கலியாணத்துக்கு வந்து-என் முதன்மையாகிய விவாகத்துக்குவந்து, நீ இலக்கணமாச் செய்குவை-நீ(செய்யவேண்டிய) முறைமையாகச்செய்வாயாக, எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் அயனைப்பதிக் காவலனுகிய சடையன்
என்பானது கொடையைப் புகழ்ந்துபாடியது.

35. இரவலாளரேபெருந்திருவுறக
அரவுமிழ்மணியுமலைகடலமிர்தும்
திங்கட்குழவியுஞ்சிங்கப்பறழும
குதிரைமருப்புமுதிர்சுவைக்கரும்பும
பெறுகெனமொழியினுமில்லெனமொழியான
சடையனேயயனைத்தலைவனேநீயே
உடையதுகேண்மினுறுதியுள்ளோரே.

இ - ள். இரவலாளரே - யாசகரே, அரவு உமிழ்மணியும் - சர்ப்பம் உமிழ்கின்ற மாணிக்கத்தையும், அலைகடல் அமிர்தும - அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தையும், திங்கள்குழவியும-இளஞ்சந்திரனையும், சிங்கப்பறழும் - சிங்கத்தின்குட்டியையும், குதிரைமருப்பும் - குதிரைக்கொம்பையும், முதிர்சுவை கரும்பும் - மிகுந்த சுவையுள்ளபாலைச் சொரிகின்ற

காமதேனுவையும், ஈகென மொழியினும் - தாவென்று கேட்கினும், இல்லெனமொழியான் - இல்லையென்று கூறானாகிய, சடையனை - சடையன் என்பவனை, அயன்றைத்தலைவனை - அயன்றை என்னும்பதிக்கு இறைவனை, நீர்போய் - நீங்கள்போய் அடைந்து, உறுதியுள்ளோர் - மனவுறுதி யுடையவராய், உடையது - உம்மனதில் பெறநினைத்த பொருளை, கேண்மின் - கேளுங்கள், பெருந்திரு உறுக - மிகுந்த சம்பத்தையடையக்கடவீர், எ - று.

பொய்யாமொழிப்புலவர்,

இவர்தமது ஆசிரியர் கொல்லையைக் காத்திருக்கும்போது
காளிங்கன் என்னும் அரசனது குதிரை அப்பயிரை
மேயக்கண்டு, ஆசிரியர் வைவாரென்றுபயந்து
அந்தக்குதிரையிறக்கும்படிபாடியது.

1. வாய்த்தவயிரபுரமாகாளியம்மையே
ஆய்ந்தமணலிலணிவரையிற் — காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங்காளிங்கனேறும்
குதிரைமாளக்கொண்டுபோ.

இ - ள். வாய்த்த வயிரபுரம் - நீர்வளமுதலியவை யமைந்த வயிரபுரத்தில் வாழ்கின்ற, மாகாளியம்மையே - மாகாளியம்மே, ஆய்ந்தமணலில் - ஆய்ந்தமணலினும், அணிவரையில் - அழகிய மலைநிலத்தினும், காய்த்த - காய்த்திருக்கிற, கதிரை - தினைக்கதிர்களை, மாள - அழியும்படி, தின்னும் - மேய்கின்ற, காளிங்கன் ஏறும் - காளிங்கராயனேறுகின்ற, குதிரை - குதிரையானது, மாள - இறக்கும்படி, கொண்டுபோ - அதைக் கொண்டுபோவாயாக, எ - று,

இது கம்பரால் பாடப்பட்டதெனக் கூறுதலுமுண்டு.

இது குதிரையிறக்கக்கண்ட இவர் உபாத்தியாயர்பாடியது.

2. பொதியிலகத்தியனும்பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர்சிகாமணியாய்த — துதிசேரும்
செங்காட்டங்கோட்டத்துறையூரெனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய்தான்.

இ - ள். பொதியில் அகத்தியனும் - பொதியமலையில் அகத்தியனாகியும், பொய்யாமொழியாய் - பொய்யாமொழிப் புலவனாகியும், சிதைவில் புலவர் சிகாமணியாய் - அழிவில்லாத புலவர்களுக்குச் சூடாமணியாகியும், துதிசேரும் - புகழ்பொருந்திய, செங்காட்டங் கோட்டத்துறையூரென்னுந் தலத்தில் - செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூரெனனும் ஊரில், தங்காட்டம் கொண்டிருப்பாய் - தங்கி யிருத்தலாகிய விளையாட்டையும் கொண்டிருப்பாய், எ - று.

அகத்தியனே பொய்யாமொழியென்னும் பெயர்பூண்டு செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூரில்வந்து தங்கியிருக்கிறான் என்பதுகருத்து.

பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி பொற்றாமரைத்தடத்தில்
அழுந்திக்கிடந்த சங்கப்பலகை மிதக்கப்பாடியது.

3\. பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையாற் — கோவேந்தன்
மாறனறியமதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றேமித.

இ - ள். பூவேந்தர் - பூமியையுடைய அரசரில், முன்போல் புரப்பார் இல்லையெனினும் - முன்போலத் தமிழைக்காப்பவர் இல்லையாயினும், பாவேந்தர் உண்டெனனும் பான்மையால் - கவிவாணர்கள் உண்டென்னுந் தன்மையால், கோவேந்தன் - அரசர்க்கரசனாகிய, மாறன் அறிய - பாண்டியனறியும்படி, மதுராபுரித்தமிழோர - மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார், வீறு அணையே - செருக்குதற்குக் காரணமாயிருந்த பலகையே, சற்றேமித - சற்று மிதப்பாயாக, எ - று.

சங்கப்புலவருடைய உருவங்களாகிய விக்கிரகங்கள் தலை
யசைக்கும்படி பாடியது.

4\. உங்களிலேயானொருவனொவ்வுவனோவொவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச்செப்புங்கள் — சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென்பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரேழெழுவீரின்று.

இ - ள். சங்கத்தீர் - சங்கப்புலவர்களே, உங்களிலே யானொருவன் ஒவ்வுவனோ - உங்களிலே நானொருவன் ஒப்பாவேனோ, ஒவ்வேனோ - ஒப்பாகேனோ, திங்கட்குலன் அறியச்செப்புங்கள் - சந்திரகுலத்தரசனாகிய பாண்டியனறியச்சொல்லுங்கள், ஏடு எழுதார் - இதழ்விரிந்த பூமாலையையணிந்த, ஏழ் எழுவீர் - நாற்பத்தொன்பதின்மரே, இன்று - இப்பொழுது, பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கு - நீவிர்பாடுகின்ற முத்தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, என்பைந்தமிழும் ஒக்குமோ - எனபசுந்தமிழ்ப்பாடல்களும் ஒத்திருக்குமோ, எ - று.

இவர்பாலைநிலத்தின் வழியாக ஓரூர்க்குப்போகும்போது முருகக்கடவுள் ஒருவேடுவ வுருக்கொண்டுவந்து நீயாரென்றுகேட்க, பொய்யாமொழியென்னும் ஒருவிதவான் என, அப்படியானால் என்மீது ஒருபாடலைப்பாடு என்று முருகர்சொல்ல, இவர் உன்பெயர்என்னென்றுகேட்க, முருகர்தம்பெயர் முட்டையென்றும், பாட்டு சுரம்போக்குத துறையாயிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பாடியது.

5. பொனபோலுங்கள்ளிபபொறிப்பறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெல்லற்கிசைந்தனளே—மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்குமாறாயதெவ்வர்போம
கானவேன்முட்டைக்குங்காடு.

இ-ள். மின்போலும் - மின்னலை நிகாக்கின்ற, மானம் - பெருமையமைந்த, வேல்-வேலாயுதத்தை யேந்திய, முட்டைக்கு மாறுஆய - முட்டையென்பவனுக்கு மாறுபட்ட, தெவ்வர்போம - பகைவர்போகிற, கான - மணம்வீசுகின்ற, வேல்முள்ளைக்கும்-வேலமுளைக்கிற, காடு - காட்டில், பொன்போலும்-பொன்னை நிகர்க்கின்ற, கள்ளி-கள்ளிச்செடிகளினின்றும், பொறிபறக்கும்-நெருப்புப் பொறிபறக்கின்ற, கானலிலே - கானல்பரவிய பாலை நிலத்தில், என்பேதை - என்பேதைப்பெண்ணானவள், செல்லற்கு இசைந்தனள்-போகமன மிசைந்தாள், ஏ - இதென்னபாவம், எ - று,

இதனைக்கேட்டுக்களித்த முருகக்கடவுள் பொய்யாமொழிப்புலவனைப் புகழ்ந்துபாடிய சாயபோக்கு.

6. விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென்றுமவீழின்
எழுந்துசுடாசுடுமென்றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
பெய்யாதகானகத்திற்பெய்வளையுஞ்சென்றனளே
பொய்யாமொழிபபகைஞர்போல.

இ-ள். விழுந்ததுளி அந்தரத்தேவேம் என்றும் - விழுந்தமழைத்துளி ஆகாசத்திற்றானேவேகுமென்றும், வீழின்-வீழ்ந்தால், எழுந்து-மேலேதாவி, சுடாசுடும்என்று - அனலானது சுடுமெனறு, ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, செழுங் கொண்டல் - செழுமையாகிய மேகங்கள், பெய்யாத கானகத்தில் - மழை பெய்யாதகாட்டில், பொய்யாமொழிப்பகைஞர்போல் - பொய்யாமொழிப் புலவரது பகைவர்போல, பெய்வளையும்போயினள் - வளையலையணிந்த என் பெண்ணும்போயினள், ஏ - இதென்னபாவம், எ - று.

அந்தகக்கவிவீரராகவமுதலியார்.

திருவேங்கடம் என்னும் கொடையாளியை யிவர்போயடைந்திரக்க, அவன் இரங்கி இவருக்குச் சம்மானம்பண்ணப் போந்தருணத்தில், அவன் தமையனாகிய கணனுக்கினியான் என்பவன் தடுத்தமையால, அவன்மீது கோபங்கொண்டு அவனை மூதேவியென்றிகழ்ந்தும், அவன்தம்பியாகிய திருவேங்கடத்தைச் சீதேவியென்று புகழ்ந்தும் பாடினது இச்செய்யுள்.

1. தேன்பொழிந்தவாயான்றிருவேங்கடத்துடனே
ஏனபிறந்தான்கண்ணுக்கினியானே—வான்சிறந்த
சீதேவியாருடனேசெய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாண்முன்

இ - ள். தேன்பொழிந்தவாயான் - தேனைச்சொரிந்த வாயையுடையவனாகிய, திருவேங்கடத்துடனே, திருவேங்கடம் என்பவனோடு, கண்ணுக்கினியான் என்பிறந்தான் - கண்ணுக்கினியான் எனபிறந்தான, செய்ய திருப்பாற்கடலில - அழகிய திருப்பாறகடலில், வான்சிறந்த சீதேவியாருடனே - மேன்மையிற்சிறந்த திருமகளோடு, முனை - முனையே, மூதேவி - மூதேவி, என்பிறந்தாள் - என்பிறந்தனள்.

தமக்குயானையைப் பரிசிலாகக் கொடுத்த இராமன் என
பவனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

2. இம்பர்வானெல்லையிராமனையேபாடி
என்கொணர்ந்தாய்பாணாநீயென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன்பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம்வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன்தின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள்பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற்களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினாளே.

இ - ள். பாணி - பாடினியானவள், பாணா - பாணனே, இம்பர்வான் எல்லை இராமனையேபாடி - இவ்வுலகமும் அவ்வுலகமும் (தன்புகழுக்கு) எல்லைகளாகவுடைய இராமன் என்பவனைப்பாடி, நீ என்கொணர்ந்தாய் - நீ யென்னபொருள் கொண்டுவந்தாய், என்றாள் - என்று என்னைநோக்கி வினவினாள், (அதற்கு விடையாகநான) வம்பதாம் களபம் என்றேன் - புதுமையாகிய களபமென்று சொனனேன, (அதற்கு அவள்) பூசும்எனறாள் - பூசுவீர்என்று சொன்னாள், மாதங்கம என்றேன் - மாதங்கம என்று சொன்னேன், நாம் வாழ்ந்தேம என்றாள் - நாம்வாழ்ந்தோம் என்றாள், பம்புசீர்வேழம்எனறேன் - மிகுசிறப்பினையுடையவேழமென்று சொனனேன், தின்னும் என்றாள் - தின்னுவீர எனறாள், பகடுஎனறேன் - பகடுஎன்று சொன்னேன், பழனந்தன்னை உழும என்றாள் - வயலைஉழுவீரென்றாள, கம்பமாஎன்றேன் - கம்பமா என்றுசொனனேன், நற்களிஆம என்றாள் - நலலகளிக்குறலாமெனறாள், கைம்மாஎன்றேன் - கைம்மா என்றுசொன்னேன் (பொருளதெரியாமையால்) சும்மாகலங்கினாள் - சும்மாகலங்கினின்றாள், எ - று.

களபம்முதலியனயானைக்குப் பரியாயப்பேர்கள். இவன்பரிசிலாகப் பெற்றுவந்தது யானையாதலால் அதன்பரியாயப்பேர்கள் கூறிவர, அவற்றிற்கெல்லாம் வேறுபொருள்கொண்டு பரிகசித்ததாகக் கூறி கைம்மாஎன்பதற்கு வேறுபொருள் கூறத்தெரியாது மயங்கினதாகக் கூறியது. களபம் - கலவைச்சந்தனம், மாதங்கம் - உயர்ந்தபொன், வேழம் - கரும்பு, பகடு - எருமைக்கடா, கம்பம - கட்டுந்தறி, கம்பமா - கம்பையரைத்துச் செய்தமா.

தமக்குயானையைப் பரிசிலாகக் கொடுத்ததானன் என்பவனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

3. இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசீகையில்வாழ்தானனைப்போயியா
ழ்ப்பாணன்யானை,பல்லைவிரித்திரந்தக்காலவெண்சோறும்பழந்தூசும்
பாலியாமல், கொல்லநினைந்து தன்னது நால்வாயைப் பரிசென்று
கொடுத்தான்பாரகத்துள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கு நால்வாய்
க்குமிரையெங்கே தேடப்புகுவேனே.

இ - ள். இல் எனும் சொல அறியாத - இல்லையென்று சொல்லுஞ் சொல்லையறியாத, சீகையில் வாழ்தானனை - சீகையென்னுமூரில் வாழ்கின்றதானனென்பவனை, பாணன் யானபோய் - பாணனாகிய நான்போய், பல்லைவிரித்து இரந்தக்கால - பல்லைத்திறந்து யாசித்தால், வெண்சோறும் - வெண்மையாகிய அன்னத்தையும், பழந்தூசும் - பழயவஸ்திரத்தையும், பாலியாமல - கொடுக்காமல், கொல்லநினைந்து - (எனைக்) கொல்ல எண்ணி, தன்னது நால்வாயை - தனது நால்வாயினை, பரிசென்றே கொடுத்தான் - எனக்குப் பரிசிலென்றேதந்தான், பாரகத்துள் - உலகத்தில், தொல்லையெனது ஒருவாய்க்கும் - பழைய என்ஒருவாய்க்கும், நால்வாய்க்கும் - (இப்பொழுதுபெற்ற) நால்வாய்க்கும், இரை எங்கே தேடப்புகுவேன் - உணவு எங்கேசென்று வந்து நிறைப்பேன், எ - று.

நால்வாய் - நாலுருவாய் எனவும், தொங்குகின்ற வாயினையுடைய யானையெனவும் பொருள்படும். ஒருவாய்க்கு இரைபெறாத நான் ஐந்துவாய்க்கு இரையெங்கே பெறுவேன் என்பதுசொன்னபடி.

பாலனைப்பழித்தல்.

4. முன்னாளிருவர்க்குமியாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால
பின்னாட்பிரியன்பிரியையென்றாயினம்பேசலுறும்
இந்நாட்கொழுநனுமனைவியென்றாயினமின்னமும்மோர்
சின்னாளிலெப்படியோவையநீயின்றுசெப்புகவே.

இ - ள். (உன்தந்தையுநானும்) முன்னாள் - முன்னாளில், இருவர்க்கும் யாக்கைஒன்று ஆகமுயங்கினம் - இருவருக்கும் உடலொன்றெனனும்படி கலந்திருந்தோம், பின்நாள் - பிற்காலத்தில் பிரியன் பிரியையென்று ஆயினம் - பிரியன் பிரியையென்று சொல்லலானோம், பேசல் உறும் இந்நாள் - சொல்லப்பட்ட இக்காலத்தில், கொழுநன் - கணவன், மனைவி - மனையாட்டி, என்று ஆயினம், - என்றுசொல்லப்பட்டவரானோம், இன்னமும் ஓர் சில்நாளில் - இன்னமும் ஒருசிற்பகாலத்தில், எப்படியோ - எவ்வாறாகுமோ, ஐய - புதல்வனே, நீ இன்று செப்புக - நீ யின்றுசொல்லக்கடவாய், எ - று.

மகனே, நீ பிறந்தபிறகு உன்தந்தைக்கு எனமீதுள்ள அன்பு நீங்கும் படிநேரிட்டதென்பதுகருத்து,

அகளங்கன் என்பவனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

5 வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டு
மற்றுமொருகாலவடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி
மறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப
பரிசுபெறாமற்றிரும்பிவரும
புலவர்மனம்போறசுடுநெருப்பைப
புழுகெனநிறைத்தாற்பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை
நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்
டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்த
தேவேதவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு
செங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

இ-ள் வடவைக்கனலைப் பிழிந்துகொண்டு-வடவாமுகாக்கினியைக் கசக்கிப் பிழிந்துகொண்டு, மற்றுமொருகால் வடித்தெடுத்து-மற்றுமொருதரம் வடிகட்டியெடுத்து, வாடை-வடகாற்றாகிய, துருத்திவைத்து ஊதி-துருத்தியை வைத்துஊதி, மறுகக்காய்ச்சி குழம்புசெய்து-மறுபடியும் காய்ச்சிக்குழம்பாக்கி, புடவிக்கயவர் தமைப்பாடி-உலகத்திலுள்ள கீழ்மக்களைப்புகழ்ந்துபாடி, பரிசுபெறாமல் திரும்பிவரும்-பரிசுபெறாமல்திரும்பிவருகிற, புலவர்மனம்போல் சுடுநெருப்பை-வித்துவான்களுடைய மனத்தைப்போலச்சுடுகின்றநெருப்பை, புழுகென்றுநிறைத்தால்-புனுகு என்றுசொல்லி நிறைத்தால், பொறுப்பாளோ-ஆற்றுவாளோ, அடவி-காட்டிலுள்ள, கதலி-வாழையின், பசுங்குருத்தை-பசுமையாகியகுருத்தை, நச்சுக்குழலென்று அஞ்சி அஞ்சி-நச்சுக்குழலென்றுபயந்துபயந்து, அஞ்சொற்கிளிகள்-அழகிய சொல்லையுடையகிளிகள், பஞ்சரம்விட்டு அகலாநிற்கும்-கூட்டைவிட்டுவெளிப்படாநின்ற, அகளங்கா-அகளங்கனே, திடம்-உறுதியாகிய, முக்கடவாரணம்-உகைத்த-மும்மதங்களையுடையயானையை நடாத்திய, தேவே-தேவனே-தேவசிங்கமே-தேவர்களுக்குச் சிங்கம்போல்பவனே, திக்குவிசயம் செலுத்திவரு-

சிதம்பரபூபதியின்மீதுபாடியவை.

நற்றாயிரங்கல்.

6\. மாதரணிமென்முலைதோய்மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசாமகிழ்மாவசன—மாதர்
மறுகிடத்தேயமபொன்மடவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந்துரைபெண்வா.

இ - ள். மாதர் - மாதரது, அணி - அழகாகிய, மெல் - மெல்லிய, முலை - தனங்களில், தோய் - படிகின்ற, மாரா-மன்மதனே, சிதம்பரபூமா- சிதம்பரபூபதியே, தரணிராசர்மகிழ- பூபாலர்கள் மகிழ்தற்கேதுவாகிய, மாவசன-மிருது வசனங்களை யுடையவனே, மாதர்-அழகாகிய, மறுகிடத்தே-தெருக்களிலுள்ள, அமபொன்மடவார் பழிக்க-அழகியதிருமகளை நிகர்த்த மாதர்கள் நிந்திக்க, நெஞ்சம் மறுகிட-மனமயங்க, துரைபெண்-எங்கள் பெண்ணரசி, தேங்கும் - திகையாநின்றாள், (ஆதலால் அவளைக்காக்கும் பொருட்டு) வா-நீ வருவாயாக, எ - று.

இதுவும் அத்துறை.

7\. சொல்லுமல்லுமபகலுஞ்சோருங்கிடைகிடக்கும்
கலலுமுருகக்கனிந்தரற்றும—புல்லியணை
விணகலக்குங்கீர்த்திபுறுவேள்சிதம்பரக்குமுணு
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றன்பேர்.

இ - ள். விண்கலக்கும் கீர்த்திஉறு - சுவர்க்கலோகத்திலும் வியாபித்திருக்கிற கீர்த்திமிருந்த, வேள் - மன்மதனை நிகர்த்த, சிதம்பரக்குமுணு - சிதம்பரவள்ளலே, பெண்-எமதுபெண்ணானவள், கலக்கம்கொண்டு-மனங்கலங்கி, நின்றன்பேர்-உனபெயரை, அல்லும்பகலும் சொல்லும்-இரவினும் பகலினும் சொல்லாநின்றாள், சோரும் - தளர்வாள், கிடைகிடக்கும் - படுக்கையில் (செயலற்றுக்) கிடப்பாள், கல்லும்உருக - கற்களும் உருகும்படி, கனிந்து அரற்றும் - நைந்து அழுவாள், (ஆதலால்இவளை) புல்லிஅணை - கலந்தணைக்கவேண்டும், எ - று

8\. வந்தனந்தமென்பூமணந்தோய்ந்துபாயபபா
வந்தனமவிம்மிச்சோர்ந்தாள்வாகேர்டி—வந்தனங்கல்
அன்னமனங்கொள்ளாமலாள்சித மபரக்குமுணு
அன்னமனங்கொண்டுயவேயாங்கு.

இ - ள். சிதம்பரக்குமுணு - சிதம்பரவள்ளலே, அன்னம் - (நடையால்) அன்னம்போல்பவளாகிய என்பெண், வந்து-(தென்றற்)காற்றானது, அனந்தம்-அநேகமாகிய,மெல்பூமணம்தோய்ந்து-மெல்லியமலர்களின் மணத்

திற்படிந்து, பாய - (வந்து) பரந்தலால், பாவம் - அந்தோ, தனம்விம்மி சோர்ந்தாள்-தனம்பூரித்துவாடினாள், அன்னம் கொண்டுஉய்ய-அன்னமுண் டுபிழைக்கும்படி, ஆங்கு-அவளிடத்தில, கல் அன்ன மனம்கொள்ளாமல்-கல்லைநிகர்த்த வன் மனமாயிராமல், ஆள் - (இரங்கி)ஆளவேண்டும், வா-வருவாயாக, கோடிவந்தனம் - (உமக்கு) கோடிநமஸ்காரம, எ - று.

9. மாவாரிமுத்தவெண்பன்மாதுமயலைத்தணிசோ
மாவாரிமுத்தளித்தவைபோகா—மாவுச்
சிதம்பரவையாநீதிக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீதிக்கு.

இ - ள். சோமா - (குளிர்ச்சியாகிய தோற்றமுதலியவற்றால்) சந்திரனை நிகர்ப்பவனே, ஆரிமுதது அளித்த வைபோகா - ஆரிமுத்துவள்ளல் பெற்றவைபோகனே, மா உசசிதம்பரவுஐயா-மிகமேன்மையாகயாவராலும் துதிக்கப்படுகிற அழகனே, நீதிக்குள் உயர்பூமா-நீதிநெறியாலுயர்ந்த சாரவபௌமனே, சிதம்பரஐயா - சிதம்பரஐயனே, நீதிக்கு-(எமக்கு) நீயே திக்கு, (ஆதலால்) மா - பெரிய, வாரி - கடலிற்பிறந்த,முத்தம் - முத்துப்போன்ற, வெண்பல் - வெள்ளியபல் வரிசையையுடைய, மாது-(என்) பெண்ணினது, மயலை - காமமயக்கத்தை, தணி - தணித்தருளவேண்டும். எ - று.

10. பங்கஜமேன்மேவியசௌபாக்யசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையாலாவிநொந்த—எங்களிட
மாரஞ்சிதம்பரவுமாதினையாள்கோடிநமஸ்க்
காரஞ்சிதமபரயோகா.

இ - ள். சிதம்பரயோகா-சிதம்பர வள்ளலே, பங்கஜம்மேல் மேவிய-தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கிற, சௌபாக்கிய சுபமான் அளித்த-சௌபாக்கியங்களையும் சுபங்களையுமதருகிற திருமகள்பெற்ற, அஙகஜவேள் - மன்மதனது,வெம்கணையால்-கொடியபாணங்களால்,ஆவிநொந்த-மனம் வருந்தின, எங்கள்இடம் - எம்மிடத்துள்ள, மாரஞ்சிதம் - மிகவும் மனோரஞ்சகத்துக்கேதுவாய்,பரவும்-புகழப்படுகிற, மாதினை - பெண்ணை, ஆள் - ஆண்டருளவேண்டும், கோடிநமஸ்காரம் - (உனக்குக்) கோடிவந்தனம், எ - று.

11. கோளரவேர்துலக்கிந்தப் புதுமையுண்டோவென மொழிந்த குழுறுகேளாய், ஆளவைவாதமைத்தோய்ந்தகற்புடையபாஞ்சாலியணைந்தவிமன், வாளரிபோலருகிருக்க மலயவெற்பி லிருந்துவந்த மாமனைச், சாளரவாசலைத்திறந்து வரவழைத்து முலையாரத் தழுவினளே.

இ - ள். கோள்அரவு ஏந்துஉலகில்-வலிய பாம்பாகிய ஆதிசேடனால் தாங்கப்பட்ட இந்த உலகத்தில், இந்தப்புதுமை உண்டோ எனமொழிந்த குழுஞ்கேளாய் - இந்த ஆச்சரியமுண்டோ என்றுகேட்ட குழுணனே கேட்பாயாக, ஆளர்ஐவர் தமைதோய்ந்த-ஐந்து கணவனைத்தழுவின, கற்பு உடைய பாஞ்சாலி-கற்பினையுடைய துரோபதையை, அணைந்தவீமன்-தழுவினவீமன், வாள்அரிபோல் அருகுஇருக்க - ஒளியுள்ள சிங்கம்போல் அருகேயிருக்கவும், மலயவெற்பில் இருந்துவந்த மாமனுரை - பொதியமலையினின்றும் வந்த மாமனுரை, சாளரவாசலைத்திறந்து - சன்னலைத்திறந்து, வரவழைத்து - (உள்ளே) வருமபடியழைத்து, முலையாரத்தழுவினுள் - தனங்களிற் பொருந்தும்படி தழுவினுள், எ - று.

மாமனுர் என்றது தெனறறகாற்றை. வாயு வீமனுக்குத தந்தையாதலால் துரோபதைககு மாமனுயிற்று.

12. பணியாரந்தோசையிலக்கொங்கைதோய்ந்திடப்பார்ப்பர்பல்லி
பணியாரந்தோசையிலாச்செந்துவாய்ப்பிறப்பார்களென்றே
பணியாரநதோசைமுன்னேனுக்கிட்டேத்திப்பழனிச்செவ்வேட்
பணியாரந்தோசைவராகாரன்னோர்க்கென்னபாவமிதே.

இ - ள். பணிஆர் - ஆபரணம்நிறைந்த, தோ - இரண்டாகிய, சையிலம் - மலைபோன்ற, கொஙகை - தனங்களை, தோய்ந்திடப் பார்ப்பர்-பொருந்தப்பார்ப்பாகளு, பல்லி-பல்லி, பணி-பாம்பு, ஆர்அந்து-நிறைந்த அந்து, (இவைகளாகவும்), ஓசைஇலாசெந்துஆய் பிறப்பார்கள் - சத்தமற்றஜெந்துக்களாகவுமஜநமிப்பாகள், என்னே-(இதறகுககாரணம்) யாதோ, பணியாரம் தோசை - பணியாரம் தோசைகளை, முன்னேனுக்கு இட்டுஏத்தி - மூத்தபிள்ளையாருக்குப் படைத்துத்துதித்து, பழனிசெவ்வேள் - திருப்பழனியிலெழுந்தருளியிருக்கிற முருகக்கடவுளை, பணியார்-வணங்காதவர்கள். சைவராகார்-சைவசமயிகளாக மாட்டார்கள், அந்தோ-ஐயோ, அன்னோர்க்கு-அவர்களுககு, இது என்ன பாவம்-இதுஎன்ன தீவினைப்பயன், எ - று.

13. வீரஞ்சொரிகின்றபிள்ளாயுனக்குப்பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருமகொடாருங்களப்பன்கபாலியம்மான்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடுநின்றன்முகயானை[]னக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றுப்பீலிநிற்கும்பெருவயிறே.

இ - ள். வீரம்சொரிகின்ற பிள்ளாய் - வீரத்தன்மை பொழிகின்ற பிள்ளையாரே, உனக்குப் பெண்வேணுடும் என்றால்-உனக்குப்பெண்வேண்டுமானால், ஆரும்கொடார்- ஒருவருங்கொடுக்கமாட்டார்(ஏனெனின்) உங்கள் அப்பன் கபாலி-உங்கள்தந்தைகபாலி, அம்மான் திருடன்-அம்மானகிய திருஷ்

னன் வெண்ணெய் திருடி, ஊரும்-ஊரும், செங்காடு-செங்காடு, நின்றன் முகம்யானை-உன்முகம்யானைமுகம், உனக்கு இளையோன்பேரும் கடம்பன்-உன்தம்பிபேருங்கடம்பன், உன்தாய்நீலி-உன்தாய்நீலி, நிற்குமபெருவயிறு-உனக்கும்மகோதரம் (ஆதலால்) எ - று.

கபாலி - கபாலத்தையேந்தினவன். கடம்பன்-கடம்பமலர் மாலையை யணிந்தவன். நீலி - நீலநிறமுள்ளவள்.

கட்டுச்சோற்றைப்பறிகொடுத்தபோதுபாடியது.

14. சீராடையற்றவைரவன்வாகனஞ்சேரவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுன்பற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்றுநம்மைமுகம
பாரான்மைவாகனன்வந்தேவயிற்றினிற்பற்றினனே

இ - ள். சீர் ஆடை அறற - சிறப்புள்ள வஸ்திரமில்லாத,வைரவன் வாகனம்-வைரவக்கடவுளின் வாகனமானது, சேரவந்து-நெருங்கவந்து, பார் ஆரும்-உலகிலுள்ள, நான்முகன்வாகனம் தன்னைமுன் பற்றிக் கௌவி-பிரமனது வாகனத்தைப்பற்றிக் கவ்விக்கொண்டு, நாராயணன் - திருமாலின், உயர்-உயரப்பறக்கின்ற, வாகனம் ஆயிற்று-வாகனமாய்விட்டது, (அதனால்) மைவாகனன் - ஆட்டைவாகனமாகவுடையவன், நம்மை-எம்மை, முகம பாரான் - தாட்சணியம்பாராதவனாகி, வந்து வயிற்றினில் பற்றினன்-வந்து வயிற்றில்பற்றி யெரியாநின்றான். எ-று.

வைரவன்வாகனம் - நாய், நான்முகன் வாகனம் - அன்னம் (சோறு), நாராயணன்வாகனம் - கருடன் (கருடன்போலப்பறந்தோடிவிட்டது) மை வாகனன் - அக்கினிதேவன். அவன் வயிற்றினிற் பற்றினன் என்றது - பசி அதிகரித்தது என்றபடி.

கோதண்டராமனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

15. பாண்டியன்மாலைகண்டாய்மகளேநினைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோவெண்ணெயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தநற்கோதண்டராமன்றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந்தாதனிருப்பிடமானபின்னே.

இ - ள். வெண்ணெயே திருடி - வெண்ணெயையேதிருடி, தாண்டி குதித்த - தாவிக்குதித்துக் கூத்தாடின, நலகோதண்டராமன் - நல்ல கோதண்டராமனது, தடவரைமேல்-பெரிய மலையின்மீது, ஆண்டி இருப்பிடம்-ஆண்டியினிருப்பிடமானது, தா தன் இருப்பிடம் ஆனபின்-தாதனிருப்பிடமானபிறகு, மகளே-மகளே, நினை பார்த்தவர்க்கு-உன்னைப்பார்த்தவர்களுக்கு, பாண்டியன்மாலை - பாண்டியன் மாலையாகிய வேம்பாயிருக்கிறாய்,

வேண்டிய இன்பம்மிகவருமோ - வேண்டியசுகம் மிகுதியாக உனக்கு உண்டாகுமோ, எ - று.

ஆண்டியிருப்பிடம் - சிவபெருமா னிருப்பிடமாகிய மலை. தாதனிருப்பிடம் ஆலிலை. மலைபோன்றமுலை திருமாலிருப்பிடமாகிய ஆலிலைபோன்ற வயிற்றளவும் தொங்கிவிட்டதனால் இனிநோக்குவோர்க்கு நீ இனிமையாயிராய், வேம்பாகத்தோன்றுவாய் எனபதுகருத்து.

16. சோலையுங்காத்துநலலானையுங்காத்துத்துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங்காத்துநடத்தகலி
மானையுங்காத்தனுமானையுங்காத்துமடுவிலவிழும்
ஆனையுங்காத்தவனேயெனைக்காப்பதரிதல்லவே.

இ - ள். சோலையும்காத்து - சோலைமழையையும் தடுத்து, நல்ஆனையும் காத்து - நல்ல பசுக்களையும் காத்து, துரோபதை தன்தானையும் காத்து- துரோபதையின் வஸ்திரத்தையும்காத்து, அடைந்தானையும் காத்து-சரணமடைந்தவனையுமகாத்து, நடந்துஅகலி மானையுங்காத்து-வழியில் அகலிகையென்பவளையுமகாத்து, அநுமானையும் காத்து-அநுமானையுமகாத்து, மடுவில் விழும் - (முதலையால்கவ்வப்பட்டு) மடுவிலவிழுந்த, ஆனையும் காத்தவனே-கஜேந்திராழ்வானையும காததருளினவனே, எனைக்காப்பது அரிது அல்லவே-என்னைக்காப்பதுஉனக்கு அருமையல்லவே. எ - று.

சோலைகாத்தது - கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோவர்த்தந கிரியைக்குடையாகத் தாங்கிக்கல மழையைத் தடுத்தது. ஆனைகாத்தது - பசுக்களை மேய்த்தது. அடைந்தானைக்காத்தது - ராமாவதாரத்தில் விபீஷணனைக் காத்தது. அகலிமானைக் காத்தது-கல்லாய்கிடந்தவளைப் பெண்ணாக்கினது. அநுமானைக்காத்தது - சிரஞ்சீவியாக ஒருவனாக்கினது.

17. பொய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் வெற்றியா மவருக்குப் பொய்யாகாத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் தேய்பிறைபோற் றவங்குறையு மிடியுண்டாகும, துய்யதாய்தந்தையர்க்குப் பொய் யுரைத்தால் வறுமைபிணிதொலையா வெனறும், உய்யவருடேசி காக்குப் பொயயுரைத்தானாகமது வுணமைதானே.

இ - ள். பொய்யருக்கு பொய்உரைத்தால் - பொய்பேசுவோருக்குப் பொய்யைச் சொன்னால், அவருககு-அந்தப்பொய்சொன்னவர்க்கு, வெற்றி ஆம்-வெற்றியுண்டாகும், பொய்ஆகாதமெய்யருக்குபொய்உரைத்தால்-பொய்யற்ற மெய்பேசுவோருக்குப் பொய்சொன்னால், தேய்பிறைபோல்-தேய்பிறைபோல, தவம்குறையும்-தவம்குறைந்துபோகும்,மிடிஉண்டாகும்-தரித்திரமுண்டாகும், துய்யதாய் தந்தையர்க்கு பொய்உரைத்தால்-பரிசுத்தமாகிய

மாதாபிதாக்களுக்குப் பொய்சொன்னால், வறுமைபிணிஎன்றும் தொலையா-தரித்திரமும் நோயும் எக்காலமும் நீங்கா, உய்ய - கடைத்தேறும்படி, அருள்-அருள்செய்த, தேசிகர்க்கு-குருமூர்த்திககு, பொய் உரைத்தால்-பொய்சொன்னால், நரகம்உணமை - நரகமடைவது சத்தியம், எ - று.

இவர்இறந்தபோது இவர் மாணுக்கர்பாடியவை.

18. இன்னங்கலைமகள்கைம்மீதிற்புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற்புக்கிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக்கற்றுனொருமுத்தமிழையுமே.

இ - ள். கலைமகள-சரசுவதி,இன்னம்-இன்னமும், கைமீதில்புத்தகம் ஏந்தி - கையின்மீது புத்தகத்தைத்தாங்கி, அந்தபொன் னம்பலந்தனில் புக்குஇருந்தாள் - அந்தப்பொன் னம்பலத்தில் போயிருந்தாள், என்னபுண்ணியமோ - என்னபுண்ணியவிசேஷத்தினலோ, கன்னன் - கர்ணனுக்கு நிகரானவனும், களந்தை-களந்தைப்பதியில் வாழ்வோனுமாகிய,கவிவீராகவன்-கவிவீரராகவன், கச்சியிலே-திருக்காஞ்சீநகரத்தில், தன்நெஞ்சம் ஏடு என-தன்மனத்தையே ஏடாகக்கொண்டு(அதிலெழுதி), ஒருமுத்தமிழையும் கற்றுன் - ஒப்பற்ற முத்தமிழையும் கற்றுன், எ - று.

19. முன்னுட்டுத்தவமுனியுஞ் சேடனுமவான்மீகனுமுன் முன்னில்லாமல், தென்னுட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்துஞ்சென்று சேர்ந்தார், இந்நாட்டிப்புலவருனக் கெதிரிலையே கவிவீரராகவா
நீ, பொன்னுட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையோபுகலுவாயே.

இ - ள். கவிவீரராகவா-கவிவீரராகவனே, முன்-முன்னே, நாடு - இவ்வுலகத்திலுள்ள, தவமுனியும்-தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவனும், சேடனும்-ஆதிசேஷனும், வான்மீகனும் - வான்மீகி முனிவனும், உன்முன்னில்லாமல் - உனக்கெதிரேநிற்காமல், (முறையே) தென்னுட்டு மலையிடத்தும் - தென்னுட்டிலுள்ள பொதியமலையினிடத்தும, பாரிடத்தும் - பூமியின்கீழும், புற்றிடத்தும்-பற்றினிடத்தும், சென்று சேர்ந்தார - போய்ச் சேர்ந்தார்கள், இந்நாட்டிப் லவர்உனககு எதிரிலையே - இந்தவுலகிலுள்ள புலவர்களில் உனக்கு நிகராவார்ஒருவருமில்லையே, (ஆதலால்) நீ-நீ, பொன்னுட்டுப் புலவருடன் - பொனனுலகத்திலுள்ள புலவரோடு, வாதுசெய்யப்போயினையோ - வாதுபண்ணச் சென்றுயோ,புகலுவாய்-சொல்வாயாக.

பொன்னுட்டுப்புலவர் - பிருகற்பதி, இந்திரன்முதலானோர்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஒருகலியாணத்தில் சேஷைஹாமம்போது பாடியது.

1. ஐயநின்சென்னிமிசையுறைகின்றமடமங்கையாரென்னவுமை
வினவவும், அன்னதொருமடமங்கையன்று வெண்டிரைகொ
ழித்தழகொழுகுதண்புனலெனத், துய்யவொளியானனங்க
ரியவிழிகாதுவாய்த்தோயத்திலுண்டோவெனச், சொல்லருங்
கமலமலர்காவிமலர்கொடிவள்ளை தூயசெங்குமுதமென்னப்,
பொய்யெனநினைத்துநற்கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடை
யுண்டோவெனப், புற்புதஞ்சைவலமதெனவேமறுத்துப்புகன்
றிடுதிநங்காயெனத், தையலவளேனென்னநாணொடுவணங்கி
யென்றன்பிழைபொறுத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத்திரு
வுளமகிழ்ந்தசிவசங்கரியுமைக்காக்கவே.

(இ - ள்) ஐய - ஐயனே, நின்சென்னிமிசை உறைகின்ற மடமங்கை - உன்சிரமீது வசிக்கின்ற இளம்பெண், யாரென்ன - யாரென்று, உமைவினவவும் - உமாதேவிகேட்கவும், அன்னது ஒருமடமங்கை அன்று - அப்படியுனக்குத் தோற்றுவது ஒரு இளமபெண்ணல்ல, வெண்திரைகொழித்து - வெண்மையாகிய அலைகளைவீசி, அழகுஒழுகு தண்புனல்என - அழகொழுகாநின்ற குளிர்ந்தநீரொன்றும், துய்யஒளி - பரிசுத்தமாகிய வொளியையுடைய, ஆநநம் - முகமும், கரியவிழி - கருங்கண்களும், காது - செவிகளும், வாய் - வாயும், தோயத்தில் உண்டோஎன - நீரிலுண்டோவென்று கேட்க, (முகமுதலியவாகத் தோற்றுவது) சொல்அரு - சொல்லுதற்கரிய, கமலமலர் - தாமரைமலரும், காவிமலர் - கருங்குவளைமலரும், கொடிவள்ளை - வள்ளைக்கொடியும், தூயசெங்குமுதம் - பரிசுத்தமாகிய செவ்வல்லிமலருமேயாம், என்ன - என்றுசொல்ல, பொய்யென நினைத்து - பொய்யென்று நினைத்து, நல்கொங்கையும கூந்தலும் - அழகாகிய தனங்களும் கூந்தலும், புனலினிடை உண்டோஎன - நீரிலிடத்துண்டோ வென்று கேட்க, (அப்படித்தோற்றுவது) புற்புதம்சைவலமதெனவே மறுத்துப்புகன்றிடுதி - நீர்க்குமிழியும் பாசியுமாமென்றே மறுத்துச்சொல்வாய், நங்காய் என - பெண்ணே யென்றுசொல்ல, தையலவள் ஏன்என்ன - (தன்னையழைத்ததாயெண்ணி) அந்தக்கங்கையானவள் ஏனென்றலும், நாணொடு வணங்கி - வெட்கத்தோடுபணிந்து, என்றன்பிழை பொறுத்திடென்று - என்பிழையைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று, சங்கரன் உரைத்திட - சிவன்சொல்ல, திருவுள்ளம் மகிழ்ந்த - மனமகிழ்ந்த, சிவசங்கரி உமை நங்களைக்காக்கக்கடவள், எ - று.

உமாதேவியானவள் சிவபெருமானை நோக்கி உமது சிரத்தின்மீது வாழ்கின்ற பெண்யாரென்று வினவ, சிவபிரான் உன்கண்ணுக்குத்தோன்றுவது பெண்ணல்ல என்றும் முகம் கண்முதலியவாகத் தோன்றுவது தாமரைமலர் நீலோற்பலமலர் ஆமெனறும் கற்பித்து, பெண்ணே இதனை மறுத்துச்சொல் என்றளவில், பெண்ணேயென்றழைத்ததுதன்னையென்றுநினைத்துக்கங்கை, ஏனென்றுகேட்க, சிவபிரான் தன்கரவு வெளிப்பட்டதேயென்று நாணத்தோடு வணங்கி என்பிழைபொறுக்கவேண்டுமென்று கேட்டத்திருவுளமகிழ்ந்த பார்வதிதேவி தம்பதிகளாகிய உங்களைக்காக்கக்கடவள் என்பது கருத்து.

2. அரனவனிடத்திலேயைங்கரன்வந்துதானையவென்செவியை மிகவும், அறுமுகன்கிள்ளினனென்றே சிணுங்கிடவுமத்தன் வேலவனைநோக்கி,விரைவுடன்வினவவேயண்ணனென்சென் னியிலவிளங்கு கண்ணெண்ணினனென, வெம்பிடும்பிள்ளை யைப்பார்த்துநீயப்படிவிகடமேன்செய்தாயென, மருவுமென் கைநீளமுழமளந்தானென்னமயிலவ னகைத்துநிற்க, மலையரையனுதவ வருமுமையவளைநோக்கிநின்மைந்தரைப் பாராயெனக், கருதரியகடலாடை யுலகுபலவண்டங்கருப்பமாய்ப் பெற்றகன்னி, கணபதியையருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனள்களிப்புடனுமைக்காக்கவே.

இ-ள். அரனவன் இடத்திலே - பரமசிவனிடத்தில், ஐங்கரன்வந்து - விநாயகன்வந்து, ஐய - ஐயனே, என்செவியை - என்காதுகளை, மிகவும் - மிகுதியாக, அறுமுகன் கிள்ளினன் என்று சிணுங்கிடவும் - முருகன்கிள்ளினானென்று சொல்லிச்சிணுங்குதலும், அத்தன் - பரமசிவன், வேலவனை நோக்கி - முருகனைநோக்கி, விரைவுடன் வினவவே - விரைவாக வினவுதலும், அண்ணன் - தமையன், என்சென்னியில் விளங்குகண் - என் தலையிலுள்ள கண்களை, எண்ணினன் என - கணக்கிட்டானென்றுசொல்ல, வெம்பிடும் பிள்ளையைப்பார்த்து - வருந்துகின்ற பிள்ளையைநோக்கி, நீஅப்படி விகடம் என்செய்தாய் என - நீஅவ்வாறு ஏன்விகடம் பண்ணினுயென்று கேட்க, மருவும் என்கைநீளம் - பொருந்திய என்துதிக்கையின் நீளத்தை, முழம் அளந்தான் என்ன முழம்போட்டானென்றுசொல்ல, மயிலவன் நகைத்துநிற்க - முருகன் சிரித்துக்கொண்டுநிற்க, மலையரையன் - பர்வதராஜன் உதவவரும் - பெறவந்த, உமையவளைநோக்கி - உமாதேவியைப்பார்த்து, நின்மைந்தரைப்பாராய் என - உன்புதல்வரைப்பாராயென்று, கருதுஅரிய - நினைத்தற்கரிய, கடல் ஆடை - கட...

உலகு - உலகத்தையும், பல அண்டம் - பல அண்டங்களையும், கருப்பமாய்ப் பெற்ற - கருப்பமாகக்கொண்டுபெற்ற, கன்னி - இளமைப்பருவமுள்ள, கணபதியை அருகு அழைத்து - விநாயகரை அருகேயழைத்து, அகமகிழ்வு கொண்டவள் - மனமகிழ்ச்சிகொண்டவளாகிய உமாதேவி, களிப்புடன் - மகிழ்வாகி, உமைகாக்க - உமைக்காக்கக்கடவள், எ - று.

அம்பிகையரன்றனைநோக்கியுன்றுபாண மரவமெனவுமை
யைநோக்கி,அரியரவசயனத்தை யரவுருவமானத்தையறியா
ய்கொல்சிறிதுமென்ன,நமபிமனைதொறு மிரந்துணுமாண்டிநீ
யென்னநாதனறிவேனென்ன, நவையுறும் பொய்புகன்றீ
ரெனப்பாரதநடந்ததேகரியாமென், வெமபியொருவன்பிரம்
பாலடித்தானெனவிளங்கிழையொருத்திதாயபால, வீசினது
சொல்லென்னவெண்ணாறுயிரமபெண்கண மிருகற்பைநீக்கினை
யெனப, பயபுகற்பினிலோரிரட்டிப்புநீக்கினதுபதருமநீகே
ளெனப, பரமருடனிவ்வாறு விளையாடுபச்சைப பசுங்கொடி
யுமை காக்கவே.

(இ - ள்) அம்பிகை - உமாதேவியானவள், அரன்தன்னைநோக்கி-பரமசிவனைப்பார்த்து, உடல் ஆபரண அரவமென - உன்பூஷணமாயிருப்பது பாம்பென்றுசொல்ல, (அதற்கு) நம்பி - சிவபெருமான், உமையை நோக்கி - உமாதேவியைப் பார்த்து, அரி - திருமால், அரவசயனத்தை - சர்ப்பசயனமுடையதையும், அரவுருவ ஆனத்தை - சர்ப்ப ரூபமானதையும், சிறிதும் அறியாய்கொல் என்ன - சிறிதும் அறியாயோஎன்று சொல்ல, நீ மனைதொறும் இரந்து உண்ணும் ஆண்டி என்ன - நீ வீடுகள்தோறும் இரந்துண்ணுகின்ற ஆண்டியென்று சொல்ல, நான் தாதன் அறிவேன் என - தாதனைநான் அறிவேனென்றுசொல்ல, நவைஉறும் பொய்புகன்றீர் என-குற்றமிகுந்தபொய் சொன்னீரென்றுசொல்ல, பாரதம்நடந்ததே கரிஆம் என - பாரதம் நடந்ததே சாக்ஷியென்றுசொல்ல, வெம்பிஒருவன் பிரம்பால் அடித்தான் என - கோபித்து ஒருவன்பிரம்பினால் அடித்தானென்றுசொல்ல, விளங்கிழை ஒருத்தி - பெண்ணொருத்தி, தாம்பால்வீசினது சொல்என்ன - தாமபுக்கயிற்றால் அடித்ததைச்சொல்லென்றுசொல்ல, எண்ணாயிரம் பெண்கள் - எண்ணாயிரம்பெண்களுடைய, மிருகற்பைநீக்கினை என-மிகுந்த கற்பைநீக்கினையென்றுசொல்ல, பயபுகற்பினில் - மிகுந்தகற்பினில், ஓர்இரட்டிப்பு நீக்கினது - ஓர்இரட்டிப்பாக நீக்கினதை, பதருமல் நீகேள் என - பதருமலிருந்து நீகேட்பாயென்றுசொல்ல பரமருடன் - பரமசிவனோடு, இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், விளையாடு - விளையாடாநின்ற, பச்சை

பசுங்கொடி - உமாதேவியானவள், உமைக்காக்க - உம்மைக்காக்கக்கட வள். எ - று.

திருமால் அரவுருவமானது பார்வதியும் பரமேச்சுவரனும் சூதாடுங்கா லத்தில் பார்வதிகெலித்திருக்கச் சிவபெருமான நான்கெலித்தேனென்று பொய்சொல்லி, அருகிருந்த திருமாலைச் சாட்சியாகக்கோர, அவர் சிவபிரா னேகெலித்ததாகப் பொய்ச்சாட்சி சொல்ல 'உமாதேவி' கோபங்கொண்டு நீபொய்ச்சாட்சிசொன்னமையால அரவமாகககடவையென்று சபித்தனள் என்பது ஸ்காந்தபுராணத்திலுள்ளது. சிவபெருமானபொய்கூறியதும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான்.

4. அச்சுதனளிப்பனிங் முமதுநேயனவித்தை யருளுவன் பல பதகிரன், அலமுதவுவன்சமன் பகடுவனாந்தமக் காளரோரொ ருதுமுண்டே, முச்சிரவயிற்படையினைக்கொழுவதாக்குவோ மொய்ம்புட னிழுத்திறுக்க, முந்தியவடக்கயிறு டன்மற்று நமதன்பர்முனபோ யிரந்துகொள்வோம், இச்சையுடை நம திளையதநயனாகியகந்தனினிமையொடுமாடு மேய்ப்பன, இனி யுழுது பயிரிடுதனனறுநன் றிதைவிட்டிரந்துணப தினமெனவே, கச்சுமுலைமாதுமை யுரைத்திடுமபுத்தியைக் கைக்கொ ணுளத்திலிருந்த, காரியமெனக்கருதி மெதந்தக்களிற்றும் கண்ணுதலுமைக் காக்கவே.

(இ - ள்) அச்சுதன் - திருமால, நிலமஅளிப்பன் - (நாமவேண்டுமா) பூமியைக்கொடுப்பன், உமதுநேயன் - உமதுதோழனாகிய குபோன, வித் தைஅருளுவன் - விதையைக்கொடுப்பன், பலபதகிரன அலம உதவுவன- பலராமன் கலப்பையை உதவிசெயவான், சமன்பகடுவன் - யமன எரு மைக்கடாவைக் கொடுப்பான், நந்தமக்கு ஆளாரு ஒருவருதும் உண்டே - நமக்கு ஆளாயிருப்பதாகிய ஒருவருதும உளதே, முச்சிரம் அயில்படை யினை - முத்தலைச்சூலத்தை, கொழுஆககுவோம - கொழுவாக்கிக் கொள் வோம், மொய்மபுடன் இழுத்து இறுக்க - வலிமையோடு இழுததிறுக்கு தற்கு, முந்தியவடககயிறறுடன - முதன்மையாகிய வடக்கயிற்றோடு,மற் றும் - மற்றும்வேண்டுவனயாவும், நமது அன்பர்முன்போய் இரந்துகொள் வோம் - நமது அன்பரிடத்திற்சென்று யாசித்துக் கொள்வோம், இசசை உடை - விருப்பத்தையுடைய, நமது இளையதநயன் ஆகிய கந்தன் - நமது இளையகுமாரனாகிய முருகன், இனிமையொடு மாடுமேய்ப்பன் - இனிதாக மாடுமேய்ப்பான், இனி உழுதுபயிரிடுதல நன்றுநன்று - இனிஉழுது பயி ரிடுதலே நல்லது நல்லது, இதைவிட்டு - இதனைவிட்டு, இரந்து உணபது-

யாசித்துண்பது, எனம்மென - இழிவென்று, கச்சுமுலைமாது உமைஉனாத்திடும்புத்தியை - கச்சணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவி சொல்லும்புத்தியை, கைக்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, உளத்தில்-மனத்தில், இதுநல்லகாரியம் எனக்கருதி - இதுநல்லகாரியமென்று நினைத்து, மெத்தகளித்திடும் - மிகவும் மகிழ்கின்ற, கணநுதல் - நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவன், உமைக்காக்க - உங்களைக்காக்கடவன், எ - று.

5. கவுரிகமலாயரனிரந்தசோறிதுவெனக்கமலைமண்கண்டேனெனக், காளையொன்றேயரற் கெனமாடு மேய்த்ததைக் கட்டிடையனாரோவெனச்,சிவனொருவா தூதென்னவத்தூதுசென்றகதைசெப்பிலொருபாரதமெனச்,சேரோடுதிருடினானரனெனக்கட்டுண்டசெய்திநாமறிவோமென, அவையினடமாடினானெனவவ்வாடலரவமறியாதோவென, ஆலமதையுண்டனனானென்ன மணனுண்டவதனை யறியாமோவென, விவரமொடுமலைமகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடு மிவாகடுணையா, மேவிவருபுத்ர மித்திரகளத்திரருடன் மேன்மேலுமிகவாழ்மியே.

பொ - ள். கவுரி - உமாதேவியானவள், கமலாய் - திருமகளே, அரன் இரந்தசோறு இதுவென - சிவன யாசித்துவந்த சோறு இதுதானென்று சொல்ல, கமலை - திருமகளானவள், மண்கண்டேன் என - மண்ணைத் தான் . . . கண்டே னென்றுசொல்ல, அரற்கு காளை ஒன்றேனென - சிவனுக்கு ஒருஎருதுதானேயென்றுசொல்ல, மாடுமேய்த்தது அதைகட்டு இடையனாரோவென - எருதைமேய்த்து அதைக்கட்டுகின்ற இடையன் யாரோவென்றுசொல்ல, சிவன்ஒருவா தூதுஎன - சிவன் ஒருவனுக்குத் தூது போனானென்றுசொல்ல, அத்தூதுசென்றகதைசெப்பில ஒருபாரதம்என - அந்தத் தூதுபோன கதையைசசொன்னால் ஒருபாரதமென்று சொல்ல, அரனசேர ஒடிதிருடினானென - சிவன்தன்னிடத்தில்வைக்கப்பட்ட ஓடைதிருடினானென்றுசொல்ல, கட்டுண்டசெய்திநாம் அறிவோம்என - கட்டுண்டசங்கதியையாம அறிவோ மென்றுசொல்ல, அரன அவையில் நடம் ஆடினான்என - சிவன்சபையில் கூத்தாடினனென்ன, அவ்வாடல்அரவம் அறியாதோஎன - அந்த ஆட்டத்தைப் பாமபு அறியாதோ என்ன, அரன் ஆலமதை உண்டனன் என - சிவன்நஞ்சைச யுண்டானென்ன, மண் உண்ட அதனை அறியாமோஎன - மணணுண்டதை அறியோமோ என்ன, விவரமொடு - விவரத்துடன், மலைமகளும் - மலையரையன் மகளாகிய பாாவதியும், மலர்மகளும் - திருமகளும், ஆக இவ்வாறு விளையாடும் இவர்கள்துணையா - இப்படி விளையாடுவோர்களாகிய இவர்களைத துணையாகக்கொண்டு, மேவி

வரு - பொருந்திவருகின்ற, புத்ர மித்திர களத்திரருடன் - புத்ர மித்ர களத்ரரோடு கூடி, மேன்மேலும் மிகவாழி - மேலும் மேலும் மிகுதியாய் வாழக்கடவீர், எ - று.

• மித்திரன் - சிநேகன். களத்திரம் - மனைவி, சிவபெருமான் ஓடு இருடினதென்பது திருநீலகண்டனார் திருவோட்டையடைத்த சரித்திரத்தைக் குறித்தது. அவ்வாடல் அரவம் அறியாதோ என்றது காளிங்கமர்த்தன சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

தாயார்சொற்படி உப்புக்காரியை அழைத்தது.

6. நிறையவுளதோ வெளிதோ கொளுவோம
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான் — உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளித்திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளியெமக்கு.

இ - ள். பிறையை முடிக்கு அணிந்த பெம்மான் உறையும் - பிறைச் சந்திரனைச்சிரத்திலணிந்த சிவபெருமான் வாழ்கின்ற, திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய் - திருக்காட்டுப்பள்ளியில் திரிகின்றபெண்ணே, நீ இங்கு இரு - நீ இவ்விடத்தில் இரு, உப்புஅள்ளி எமக்குக் காட்டு - உப்பையள்ளி எமக்குக்காட்டு, நிறையஉளதோ - நிரம்ப இருக்கிறதோ, வெளிதோ - வெண்மையாயிருக்கிறதோ, (நிறையவும் வெண்மையாயும் இருக்குமாயின்) கொளுவோம் - விலைக்கு வாங்குவோம், எ - று.

தோட்டக்காரன் மாம்பழத்தை யெடுத்ததற்காகஇவரை மடிபிடித்திழுத்தபோது பாடியது.

7. அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால
அடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமே யானால் — எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

இ - ள். அடுத்துவரும் தொண்டனுக்கா - ஆசிரயித்துவந்த அடியவனுக்காக, அந்தகனை - யமனை, தாளால அடர்த்ததுவும்-திருவடியால் உதைத்ததுவும், சத்தியமேஆனால் - சத்தியமேயாயின், எடுத்தது ஒருமாங்கனிக்கா - எடுத்ததொரு மாம்பழத்தின் பொருட்டு, என்னை மடிபிடித்த மாபாவி-என்னை மடிபிடித்திழுத்த படுபாவியானவன், கன்னிக்கு ஆதித்தன் வர - கன்யாராசியில் சூரியன்வர, சாம் - சாவன், எ - று.

தொண்டனென்றது மார்க்கண்டனை. கன்னிக்கு ஆதித்தன்வர என்றது புரட்டாசிமாதத்தை. புரட்டாசிமாதத்தில சாவாய் என்பதுகருத்து

தருமபுர மடத்துக்குச் சென்றபோது வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் இவர் கல்வித்திறத்தை யறியும்பொருட்டு, சிவபெருமானது ஊர்முதலிய மூன்றையும் ஓர்வெண்பாவில் அமைத்து முதலிலும் இறுதியிலும் கொரவரப் பாடுகவெனப் பாடியது.

8. குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
தேருடையானெறெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ளல்
ஊருடையானென்னுமுலகு.

இ - ள். குடக்கு ஓடுவான் எயிறுகொண்டார்க்கு - மேற்றிசையை நோக்கி யோடுகிறவனாகிய சூரியனது பற்களைத் தகர்த்தவருக்கு, கேழல் முடக்கோடு முன்னம் அணிவார்க்கு - பன்றியினது வளைவாகிய கொம்பை முற்காலத்தில் அணிந்தவருக்கு, வடக்கு ஓடு தேர் உடையான் தெவ்வுக்கு - வடதிசையைநோக்கி யோடுகின்ற (தென்றலாகிய) தேரையுடையவனாகிய மன்மதனது பகைவருக்கு, தில்லை ஊர் - தில்லை நகரம் ஊராகும், தோல் உடை - பாம்பரைத்தோல் புலித்தோல்களை வஸ்திரமாகும், மேற்கொள்ளல் ஆன் - ஊர்தல் இடபமாகும், என்னும் உலகு - என்று உலகத்தார் சொல்வார், எ - று.

வடக்கோடுதேர் - தென்றல். சூரியன் பற்களைத் தகர்த்தது தக்கன் யாகத்தில். கேழல்முடக்கோடு அணிந்தது திருமாலெடுத்தவராக ரூபத்தை பழித்தபோது.

9. சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும்பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொள்ளலா நூறுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாதே.

இ - ள். சேய்கொண்டு ஆரும - செந்நிறத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கமலம்-தாமரைமலரில்வீற்றிருக்கும், செம்மலுடனே-பெரியோனாகிய பிரமனுடன், அரவப்பாய் கொண்டானும் - சாப்பசயனத்தை யுடையவனாகிய திருமாலும், பணியும் - வணங்குகின்ற, பட்டீச்சுரத்தானே - பட்டீச்சுரம் என்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளினவனே, நோய் கொண்டாலும் கொளலாம் - நோய்கொள்ளப் பெற்றாலும்பெறலாம், நூறுவயது ஆம் அளவும் பேய்கொண்டாலும் கொளலாம - நூறுபிராயம்வரையிலும் பேய்பிடிக்கப் பெற்றாலும்பெறலாம, பெண்கொள்ளல் ஆகாது - பெண்ணைக்கலியாணஞ் செய்துகொள்ளலாகாது, எ-று.

10. கிட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்த பெரியோர்களிமலன்றாளைக், கிட்டையிலே தொடுத்து முத்திபெறுமளவும் பெரியசுகங்கிடைக்குங்காம, வெட்டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்குமணம்பேசி விரும்பித்தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக்கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே.

இ - ள். கிட்டையிலே இருந்து - யோகத்திலிருந்து, மனத்துறவு அடைந்த பெரியோர்கள் - அகத்துறவடைந்த பெரியோர்கள், நிமலனை தாளை - நிர்மலனாகிய சிவபெருமானது திருவடியை, கிட்டையிலேதொடு த்து - அடுத்தகாலந்தொடங்கி, முத்திபெறுமளவும் - மோக்ஷமடையுமள வும், பெரியசுகம்கிடைக்கும் - (அவர்களுக்கு) பேரின்பம்கிடைக்கும், காம வெட்டையிலே மதிமயங்கி - காமச்சூட்டால் புத்திமயங்கி, சிறுவருக்கு மணம் பேசி - சிறுவருக்குக் கலியாணம்பேசி, விரும்பி தாலிகட்டையிலே தொடுத்து - விரும்பித் தாலிகட்டியதுமுதல், (இறந்தபின் சுடலையிற்கொ ண்டுபோய்த் தகனத்தின்பொருட்டு பரப்பிய) கடுக்கட்டையிலே கிடத்து மட்டும் - கட்டையின்மத்தியில வளர்த்தும்வரையில், கவலைதான் - கவலையே யாகும், எ - று.

காளியின்தேர்சாய்ந்து முருங்கைமரம் ஒடிந்தபோது பாடியது.

11. திருந்துதமிழிலக்கணமைவு திணைக்கோவை விருத்தகிரிசெ ல்வர்க்கோதும, பெருந்தகைமையுடையம்யாம் விடு மாலை வெங்க ஞூர்பிடாரிகாண்க, இரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடி யாமற் காத்திங் கிருக்குநீம, முருங்கைத்தனை வேரோடு களைந் தனையென்று லுனக்குமுறை நன்றாமோ.

இ - ள். திருந்து தமிழ் இலக்கணம் முதலிய திணைக்கோவை - திருத்த மாகிய தமிழிலக்கணமமைந்த ஐந்திணைக்கோவையை, விருத்தகிரிச்செல்வர்க்கு ஓதும் - முதுகிரியிலுள்ள சிவபெருமானமீதுபாடிய, பெருந்தகைமை உடை யம் யாம் - பெருந்தன்மையையுடையோமாகிய யாம், விடும் ஓலை - அனுப்பும் ஓலையை, வெங்கனூர் பிடாரி காண்க - வெங்கனூர் பிடாரிஅறிவதாக, இரு ம்புவியில் - பெரிதாகிய இவ்வுலகத்தில் ஒரு முருங்கைக்கொம்பு ஒடியாமல் காத்து - நீவாழ்கின்ற முருங்கைமரத்தில் ஒருகிளையும் ஒடியாமல்காத்து, இங்குஇருக்கும் நீ - இங்கேயிருக்கிற நீ, நம்முருங்கைதனை வேரோடும் களை ந்தனையென்றால் - எமது முருங்கைமரத்தை வேருடன் களைந்தாயானால், உனக்குமுறை நன்று ஆமோ - உனக்கு அதுநல்லமுறைமையாகுமோ, எ - று.

12. நாணியென்பதைநாரியென்றுரைத்திடுகசையால
வேணுவானதுவளைந்துபோயபடுகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெய்ந்நாரியைக்கண்டால
- ள். நிர்மலகாளையமொனபதுமபுதிதோ.

நாரியென்று, உ
நாணி என்பதை - நாணி என்னும் மொழியை, நாரிஎன்று - பத்தால், வேணு சைபிடுமசையால - சொல்லப்படுதலாலுண்டாகிய விருப் வளைந்துபோயிற்றென வளைந்துபோய் படுகுந்தது என்றால் - மூங்கிலானது ஒப்பற்ற உருவத்தையுடைய, காணலாவது - காணக்கூடியதாகிய, ஓர் உருவம் மெய்நாரியைக்கண்டால் - உண்மையதாகிய

நாரியைக்கண்டால், காளையா - இளைஞா, மயல்பூணுவார் என்பதும் - மயல் கொள்ளுவாரென்பதும், பகிதோ - புதுமையோ, எ - று.

நாரி-பெண், நாரியை என்பதைக் நாரியென்று உலகத்தார் சொல்லக்கேட்டு நாரியென்னுஞ்சொல் பெண்ணைக்குறித்தலால் ஓரறிவினதாகிய மூங்கிலும் விளைந்தெனமுலை உண்மையாகிய பெண்ணுருவைக்கண்டால் காளையர் மயங்குவா என்பது புதுமையோ.

கருணைப்பிரகாசர் இறந்தபோது மூத்தவராகிய
சிவப்பிரகாசர் பாடியது.

13. முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவனாணையுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே, தனைபியலை முழுதும்முன்னாந்தமையா முன்னினைக் கவர்ந்து தடங்காணுதி, மன்னவனுண்டானெனது மாதவத்திருவவிதிர மண்ணினின்மீது, எனனுடன வந்தவதரித்த விளங்கருணைப்பிரகாச னென்னுங்கோவே.

இ - ள். மண்ணின்மீது - மண்ணுலகினமேல், என்னுடன்வந்து அவதரித்த இளங்கருணைப் பிரகாசன்எனனுமகோவே-என்னோடு கூடப்பிறந்த எனதுதம்பியாகிய கருணைப்பிரகாசன் என்னும் இறைவனே, முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்தன்னை உண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே-முற்காலத்தில் ஒரு தமிழ்ப்புலவனைஉண்டறிந்த சுவைமிகுதியால், தன் இயலைமுழுதும் உணராத அசையாமுன்னே-தனது தன்மையை முழுதுமறிசொலலியமையாமுன்னமே, நினைக்கவர்ந்து - உன்னைப்பற்றி, தடமகாலன்றோ மன்னவன்-பெரியகாலனாகிய அரசன், எனதுமாதவத்தின் வலிதீர உண்டனன் - எனபெருந்தவத்தின துவலிமைநீங்கும்படி உண்டிட்டான, எ - று

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவனைஉண்டது என்றது அப்பர்சுவாமிகளைத் திருக்காளத்திச் சிவலிங்கப்பெருமான விழுங்கியசரித்திரத்தைக்குறித்தது., கருணைப் பிரகாசர் ஸ்ரீ காளத்தி புராணத்தைப் பாடத் தொடங்கி அதுமுடிவுபெறுமுன்னமே இறந்தமையால் இவ்வாறுகூறினார்.

இது ஞானாநந்தமயராகியவேலையசுவாமிகள்பாடியது.

14. ஆண்டதனுலெனைபொலவாய் வித்தையினிற்றமையனினுமதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட்டிருந்தும் மெளன புதுமைதானே, காண்டகுகண்மணியே நலவிளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன யானுமிருவன் னெஞ்சேனே.

இ - ள். காணதகுகணமணியே-நோககுதறகுரிய கண்மணியே, நல - அழகாகிய, இளமை-இளமைபருவமுள்ள, கருணைப்பிரகாசக்காளாய்-கருணைப்பிரகாசன் என்னுங்காளையே, நீதான்-நீ, ஆண்டு அதனால் எனைஒவ

வாய் - வயதினால் என்னைநோக்காய், வித்தையினில் தமையனிலும் அதிகன் என்று - கல்வியில் தமையனைக்காட்டிலும் அதிகப்பட்டவனென்று, பூண்ட உலகதனில் உள்ளோர் - சிரப்பிய உலகத்தி லுள்ளவர்கள், புகல்வது - சொல்லுவதை, கேட்டிருந்தும் - நானகேட்டிருந்தும், என்னபுதுமைதானோ - இதென்ன ஆச்சரியமோ, மாண்டனை யென்று - நீ இறந்தாயென்று, அறிந்திருந்தும் - நான் அறிந்திருந்தும், உயிர்தரித்தேன் - உயிர்தாங்கி நின்றேன், யானும் மிகு வல்நெஞ்சேன் - நானும் மிக்கவலிய மனமுள்ளவன், எ - று.

தமயனாராகிய சிவப்பிரகாசரும், தம்பியாகிய கருணைப்பிரகாசரும் இறந்தபோது வேலையசுவாமிகள் பாடியது.

15. அல்லிமலர்ப்பனாவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிருவரிடைத்தோன்றியயான் — முல்லை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவலாய
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண

இ - ள். முல்லை அரும்பின் - முல்லையரும்புபோல, பொலியும் - விளங்குகின்ற, அணிமுறுவலாய் - அழகிய பற்களையுடைய பெண்ணே, அல்லிமலர் பனவனும் - அகவிதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிறபிரமதேவனும், ஆராய்ந்து அறி - ஆராய்ந்தறிகின்ற, கவிதைசொல்லும் இருவர் இடைதோன்றியயான் - கவிபாடவல்ல இருவருக்கிடையே பிறந்தநான், கரும்பின் கணு நிகர்த்தேன் - கரும்பின் கணுவை நிகர்த்திருக்கின்றேன், எ - று.

தனக்கு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகளையும் இளையவராகிய கருணைப் பிரகாசரையும் கரும்பின் முதலும் கடையுமாகக் கூறி தம்மைக் கணுவாகக் கூறினர்.

இவர்கள் பிதா குமாரசுவாமிகள் பாடியது.

16. கயல்வாய்த்தகண்ணியுமையாள் பங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவனப்பாக்குமல்லாதவாகுரு சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெந்தைக்கியான்வாய்த்ததுவும் இங்கெனக்கு
வயல்வாய்த்ததும்மைவாய்த்ததும்மைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே.

இ - ள். கயல்வாய்த்த கண்ணி - சேல்போன்ற கண்களையுடையவளும், உலகு ஈன்றவல்லி - உலகங்களைப் பெற்றவற்றையும் பெற்றகொடிபோல்பவளுமாகிய உமாதேவியை, பங்க - ஒருபாகத்தில் உடையவனே, இயல் வாய்த்த எந்தைக்கும் யான்வாய்த்ததுவும் - இல்லறவியல் படைத்த என்தந்தைக்கு நான் உண்டானதும், இங்கு எனக்கு - இவ்விடத்தில்

எனக்கு, வயல்வாய்த்ததும் - வயல்கிடைத்ததும், மனைவாய்த்ததும்-மனைவி கிடைத்ததும், மைந்தர்கள் வாய்த்ததும் - புதல்வர்கிடைத்ததும, உனதுசெயல் வாய்த்த அன்பர்க்கும - உன்திருவருள்பெற்ற அன்பர்க்கும், அல்லாதவர்க்கும்-மற்றவர்க்கும், சிரிப்பு அல்லவோ-நகைப்பல்லவோ, எ - று.

சத்திமுத்தப்புலவர்.

ஒருநாள் பாண்டியன் தன்சபையிலிருந்த வித்வான்களை நோக்கி நாரையின் வாய்க்குஎதனை உவமிக்கலாம் என்றுவினவி அவர்கள் அதற்கு இசைய மறுமொழி சொல்லாதிருக்க, அன்றிரவில் அரசன் நகர்சோதனை வரும்போது, வறுமையால் மெலிந்துபொருள்தேடிவரப் புறப்பட்ட இந்தப் புலவர் மதுராபுரியின் ஓர்பாழுஞ்சத்திரத்தில படுத்துக்கொண்டு தமது வறுமையை நினைத்து கூறினது.

1 நாராய்நாராய்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைகனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோனமாறன்வழுதிகூடலில
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொணடுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாமபெனவுயிர்க்கும
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே.

இ - ள். நாராய் நாராய் - நாரையே நாரையே, செங்கால் நாராய்-செங்காலநாரையே, பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தனன - பழம்பழுக்கின்ற பனையினது கிழங்கைப் பிளந்தாற்போன்ற, பவளம கூர்வாய் - பவளம்போன்ற கூர்வாயையும், செங்கால் - செவந்தகால்களையுமுடைய, நாராய் - நாரையே, நீயும் நின்மனைவியும் - நீயும் உன்மனைவியும், தென்திசைக்குமரிஆடி - தென்றிசையிலுள்ள குமரியாற்றில் மூழ்கி, வடதிசைக்கு ஏகுவீராயின் - வடதிசைக்குப் போவீரானால், எம் ஊர்சத்திமுத்தம் வாவியில் தங்கி - எமதுஊராகிய சத்திமுத்தத்திலுள்ள தடாகத்தில்தங்கி, நனைசுவர்

கூரை - நனைந்தசுவரின் கூரையில், கனைகுரல்பல்லி பாடு பார்த்திருக்கும் - ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய பல்லியின் ஓசையையே பார்த்திருக்கிற, எம்மனைவியைக்கண்டு - எம்மனைவியைக்கண்டு, எங்கோன்மாறன் வழுதிகூடலில் - எம்மிறைவனும்மாறனுமாகிய பாண்டியனது மதுரைப்பட்டணத்தில், ஆடை இன்றி வாடையின்மெலிந்து - ஆடையில்லாமல் குளிர்காற்றினால் மெலிவடைந்து, கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்தி - கையினால் உடம்பைப் போர்த்து, காலதுகொண்டு மேலதுதழீஇ - காலால் மேலேதழுவி, பேழையுள்இருக்கும் - பெட்டகத்துள் இருக்கின்ற, பாம்பென உயிர்க்கும் - பாம்பைப்போல மூச்செறிகின்ற, ஏழையாளனை - ஒருஎளியவனை, கண்டனம் எனும் - கண்டோமென்றுசொல்லுங்கள், எ - று.

மேற்கூறிய பாடலைக்கேட்டு அரசன மனமகிழ்ந்து இவருக்கு வேண்டிய வெகுமதிசெய்ததுமன்றி, இவர் தம்மூரைஅடைவதன் முன்னம் இவர்வீட்டில் செல்வம் மிகுந்திருக்கும்படி அமைத்து வைக்கஅதனைக்கண்டு, மகிழ்ந்துபாடியது.

2. வெறும்புற்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோறுமென்வீட்டில்வரு
மெறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்னாளென்னிருங்கலியாம்
குறும்பைத்தவிர்த்தகுடிதாங்கியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொலையானைகவளங்கொள்ளாமற்றெவிட்டியதே

இ - ள். முன்னாள் - முற்காலத்தில், என்வீட்டில் - என்வீட்டில், வெறும் புற்கையும் அரிதாம் - வெறுஞ்சோறு கிடைப்பதும் அருமையாகும்; கிள்ளை சோறும் - வளர்க்கும் கிளிப்பிள்ளையும் பசியால்வாடும்; வருமெறும்புக்கும் - வருகிற எறும்புகளுக்கும், ஆற்பதமில்லை - ஆதாரமில்லை, என்இருங்கலியாம் - எனபெரியவறுமையாகிய, குறும்பைத்தவிர்த்த - குறுநிலமன்னனை யழித்த, குடிதாங்கியைச் சென்று கூடியபின் - அரசனைச் சென்று சேர்ந்தபிறகு, தெறும்புல் கொல்யானை - கொல்லுந் தொழிலையுடைய புலியைக்கொல்லுகின்றயானையானது, கவளம் கொள்ளாமல் தெவிட்டியது - கவளத்தை உட்கொள்ளாமல் உமிழ்ந்துவிட்டது, எ - று.

வரதுங்கபாண்டியர்.

இவர் சபைதனில் இவர் மனைவி இவரைநோக்கிப் பயப் படுகிறீரோவென்றுகேட்டபோது பாடியது.

1. அஞ்சலென்றகரதலமுங்கணபணகங்கணமும்
அரைக்கிசைந்தபுலியுடையுமபுலிச்செஞ்சடையும
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கனைகழலுஞ்சிலம்பும்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்றும்

நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பும்
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமறிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பாலவண்ணருளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெனக்கே

இ - ள். அஞ்சலென்ற கரதலமும் - அஞ்சாதே யென்றமைந்த கையும், கணபணகங்கணமும் - கூட்டமாகிய படங்களையுடைய பாம்பாகிய கங்கணமும், அரைக்கு இசைந்த புலியுடையும் - அரைக்கேற்ற புலித்தோலாடையும், அம்புலி செஞ்சடையும் - சந்திரனையணிந்த செவந்த சடையும், கஞ்சமலர்ச்சேவடியும் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடியும், கழலும் சிலம்பும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலும் சிலம்பும், கருணைபொழிதிருமுகமும் - அருள் மழையைச் சொரிகின்றதிருமுகமும், கண்கள் மூன்றும் - ஒப்பற்றமூன்று கண்களும், நஞ்சையுண்ட மணிமிடறும் - விஷத்தையுண்ட நீலமணிபோலுங்கண்டமும், முந்நூலும் - முப்புரிநூலும், மார்பும் - திருமார்பும், நலந்திகழ்வெண்ணீற்று ஒளியும் - அழகு விளங்காநின்றதிரு வெண்ணீற்றின் ஒளியும், மறிமானும் - மான்கன்றும், மழுவும் - மழுவாயுதமும், பஞ்சு அடிச்சிற்றிடை உமையாள் - பஞ்சுபோன்ற பாதத்தையும் சிற்றிடையையும் உடைய உமாதேவியாகிய, ஒப்பனைபாகமும் ஆய - ஒப்பனையமைபாகமுமாகி, பாலவண்ணன் உளத்து இருக்க - பாலவண்ணநாதர் மனத்திலிருக்கும்போது, எமக்குப் பயம் உண்டோ - எமக்குப்பயமுளதோ, எ - று.

இவர்மனைவிபாடியது.

2\. யாக்கையெனும்புழுக்குரம்பையணைந்தணையாப்பொருளை
அருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கும்
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனந்தந்தவக்குறைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணைக்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம்.

இ - ள். ஆக்கையென்னும் புழுக்குரம்பை அணைந்து அணையாப்பொருளை - உடம்பென்கிற புழுக்கூட்டைச் சேர்ந்தும் சேராத பரம்பொருளை, அருள் ஒளியை - அருட்பிரகாசத்தை, பராபரத்துக்கு அப்புறம் ஆம் அறிவை - பரம் அபரம் என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவை, நீக்கம் அற - நீங்குதலின்றி, மயிர்முனைக்கும் இடம் அற - மயிர்முனையையூன்றுதற்கும் இடமில்லாமல், எங்கெங்கும் நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை - எவ்விடத்தும் நிறை

ந்துநின்ற முழுமுதற்பொருளை, நினைவில் எழும் சுடரை - நினைப்பிலுண்டா கின்ற ஒளியை, பாக்கியங்கள்செய்து - அதிருஷ்டங்கள்செய்து, அநந்தம் தவக்குறைகள் முடிக்கும் - அளவற்ற தவக்குறைகளைநிறையப்பண்ணுகிற, பழ அடியார் தமக்குஉதவும் - பழ அடியார்க்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுக்கிற, பசுநுனர் கற்பகத்தை - பசுமையாகிய பூங்கொத்துக்களை யுடைய கற்பகவிருக்ஷத்தை, வாக்குமன விகற்பத்தால் - வாக்குமனங்களின் வேறுபட்டால், அளவுபடா ஒன்றை-அளவிடப்படாத ஒருபொருளை, மாசு அற்ற வெறு வெளியை-களங்கமற்ற வெட்ட வெளியை, மனவெளியில் அடைப்பாம்-மனமாகியஆகாயத்தில அடைத்துவைப்போம், எ - று.

பரம் - ஆதி. அபரம் - அந்தம்.

முன்னொருகாலத்தில் திருவள்ளுவரும்,ஔவையாரும், இடைக்காடரும் சந்தித்தபோது, திருவள்ளுவரை ஔவையாரும் இடைக்காடரும் நோக்கி நீர்செய்தநூல் எத்தன்மையது என்று வினவ, அவர் அதற்கு விடையாகப்பாடியது.

1. குறுமுனிவன் முத்தமிழுமென் குறளுநங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்.

இ - ள் குறுமுனிவன் - அகத்தியராற் செய்யப்பட்ட, முத்தமிழும் - இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழும், என்குறளும் - என்னாற் செய்யப்பட்ட குறளும், நங்கை - உடையநங்கையின், சிறுமுனிவன் - குமாரனாகிய சடகோபராற் செய்யப்பட்ட, வாய்மொழியின் - திருவாய்மொழியினது, சேய் - பிள்ளைகள், எ - று.

பிறந்தபோதே முனிவேடமா யிருந்தமையால் சிறுமுனிவன் என்றார்.

திருவள்ளுவர்கூறிய மேற்பாடலைக்கேட்டு ஔவையார்பாடியது.

2. ஐம்பொருளுநாற்பொருளுமுப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறையுஞ்சேட்பொருளைத்—தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பார்சிலரியானிலவுலகில்
தாய்மொழியதென்பேன்றகைந்து.

இ - ள். ஐம்பொருளும் - அர்த்தபஞ்சகத்தையும், நாற்பொருளும் - சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களையும், முப்பொருளும் - தத்துவத்திரயத்தையும், பெய்து அமைத்த - அமைத்துச்சொன்ன, செம்பொருளை - செவ்வியபொருளை, எம்மறைகளும் சேட்பொருளை - எல்லாவேதங்களுக்கும் எட்டாத பொருளை, சிலர்-சிலர், தண்குருகூர் - குளிர்ச்சியாகிய திருக்குருகூரிலெழுந்தருளிய, சேய்மொழியது என்பா-ஆழ்வார் திருவாய்மொழியென்றுசொல்

லுவர், யான் - நான், தகைந்து - அவர்சொல்வதைத்தடுத்து, இவ்வுலகில்- இந்தவுலகிலுள்ள, தாய்மொழி என்பேன் - (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) தாய்மொழியாகிய வேதமென்று சொல்லுவேன், எ - று.

அர்த்தபஞ்சகமாவது பரம், வியூகம், விபவம், அந்தரியாமி, அர்ச்சை என்பன. பரம் - பரமபதத்தில் இருக்கும் இருப்பு. வியூகம் - சங்கருஷ்ணன், பிரத்தியுமனன், அநிருத்தன், வாசுதேவன் என்னும் நான்குவகுப் புக்களோடுகூடிய திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பு. விபவம் - ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள், அந்தரியாமி - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இருப்பு. அர்ச்சை - விக்கிரகரூபமாயிருக்கும் இருப்பு. முப்பொருள்— சித்து, அசித்து-ஈச்வரன் என்பன.

இவைகளைக்கேட்ட இடைக்காடர் பாடியது.

3. சேய்மொழியோதாய்மொழியோசெப்பிலிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாருமறையென்பர்—வாய்மொழிபோல
ஆய்மொழிகள்சாலவுளவெனினுமம்மொழியும்
சாய்மொழியவென்பேன்றகைந்து.

இ - ள். வாய் மொழியை - திருவாய் மொழியை, யாரும் மறை என்பர் - யாவரும் வேதமென்று சொல்லுவர், வாய்மொழிபோல் - அத்திருவாய்மொழிபோல, ஆய்மொழிகள் சால உளஎனினும் - ஆராயப்பட்ட மொழிகள் மிகவுமுள்ளனவென்று பிறர்சொல்லினும், தகைந்து - தடுத்து, அம்மொழியும் - அந்தமொழிகளும், சாய்மொழிய என்பேன் - இம்மொழியின்சாயையான மொழிகளேயாம் என்பேன், சேய்மொழியோ - குழந்தை வடிவாயிருந்த ஆழ்வார் வாக்காகிய திருவாய்மொழியையும், தாய்மொழியோ - எல்லாநூல்களுக்கும்மாதுர்ஸ்தானமாயிருக்கிற வேதத்தையும், செப்பில் - சீர்தூக்கிச் சொல்லுமிடத்தில், இரண்டும் ஒன்றே - அவ்விரண்டும் (பாஷையால் இரண்டாயிருப்பினும் பொருளால்) ஒன்றேயாகும், எ - று.

சங்கத்தார் நம்மாழ்வாரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

4. சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோநாரணனோ—நாமம
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுனக்கு.

இ - ள். பெருமான் உனக்கு-பெருமானாகிய உனக்கு, சேமம்-இனிதாகிய இடம், குருகையோ-திருக்குருகூரோ, செய்ய திருப்பாற்கடலோ- செவ்விய திருப்பாற்கடலோ, நாமம்-திருநாமம், பராங்குசனோ-பராங்குசனோ, நாரணனோ-நாராயணனோ, தாமம் - மாலை, துளவோ-துழாயோ, வகுளமோ-

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

மகிழம்பூவோ, தோள்-புயங்கள், இரண்டோ-இரண்டோ, நான்கோ - நான்கோ, உள - உள்ளன, எ - று.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அவதாரம் என்பது கருத்து.

மதுரைச்சொக்கநாதர் தருமி எனனும் பிராமணனுக்குப் பாடிக்கொடுத்தது.

1 கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே.

இ - ள். கொங்குதேர்வாழ்க்கை - பூமணத்தை யாராய்கின்ற வாழ்க்கையையும், அஞ்சிறை - அழகிய சிறகுகளையுமுடைய, தும்பி - வண்டே, காமஞ்செப்பாது - விருப்பத்தின்படி சொல்லாமல், கண்டதுமொழி - கண்டதைச்சொல்வாயாக, பயிலியதுகெழீஇயநட்பின் - பழகினபொருளோடு பொருந்திய நட்பினால், மயில இயல - மயிற்சாயலையும், செறி எயிறு - நெருங்கிய பற்களையுமுடைய, அரிவை கூந்தலின் - மாதினது கூந்தலின் இயற்கை மணம்போல, நீஅறியும் பூ - நீயறிந்தமலர்களுள், நறியவுமஉளவோ - மணமுள்ளனவும் உளவோ, எ - று.

சண்பகபாண்டியன் ஒருநாள் தன்மனைவியின் கூந்தலின் நறுமணங் கண்டு, இம்மணம் இவள் கூந்தலுக்கு இயற்கையால் அமைந்ததோ செயற்கையான அமைந்ததோவெனச் சந்தேகித்து, எனது இக்கருத்தறிந்து கவி கூறுவோர் ஆயிரம்பொன்னைப்பெறக்கடவரெனச் சங்கமண்டபத்தில் முடிப்புக் கட்டிவைத்தனன். இதனை அறிந்த ஆதிசைவனாகிய தருமியென்னும் ஓர் ஏழைப்பிராமணன் ஆலவாயடிகளையடைந்து, என வறுமைதீர அரசன கருத்தறிந்து பாசுரம்பாடியருள்க வென்றிரக்க, எம்மிறைவன் "கொங்கு தேர் வாழ்க்கை" என்னும் இப்பாசுரத்தைப் பாடியருளினார். அதனைப் பெற்ற அந்தணன் சங்கமண்டப மடைந்துகாட்ட, நற்கீரர்ஒழிந்த புலவரும், தன்மனக்கருத்து ஒத்திருந்தமையால் அரசனும் ஒத்துக்கொண்டு பொன்முடிப்பைக் கொடுக்கப்போகும் தருணத்தில் நற்கீரர்வந்து தடுத்து, இப்பாசுரத்தில் சொற்குற்ற மில்லையாயினும் பொருட்குற்ற முண்டு. அதாவது கூந்தலுக்கு இயற்கைமணம் உண்டென்று கூறியதேயாம் என்றனர், அதைக் கேட்ட அந்தணன் வாடிக் கடவுள் சந்நிதானம் அடைந்து முறையிடஎமது இறைவன் அந்தணன் வேடம்கொண்டு சங்கமண்டபமடைந்து நற்கீரரை

நோக்கி பதுமனி ஸ்திரீகளின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணமுண்டென்று கூறியும் நக்கீரர்மறுத்து, கூந்தலுக்குமணம் செயற்கையதே என்றுமறுக்க, சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டியும் நக்கீரர் "நெற்றிக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே"யென்றனர். அப்போது நெற்றிக்கண்ணின் வெப்பத்தால் நக்கீரர்வெதும்பிப் பொற்றாமரைக்குளத்தில் அழுந்த கபிலர்முதலிய மற்றபுலவர் வணங்கித்துதிக்க, நக்கீரரைக் கரையேறப்பண்ண, கரையேறிய நக்கீரனும் கர்வமொழிந்து கடவுளைவணங்கி அவராணையால் அகத்தியரிடம் இலக்கணங்கற்றனா என்பது.

நக்கீரர் கூந்தலுக்கு இயற்கைமணம் இல்லையென்றும், மேற்கூறிய பாடல் தவறென்றும் சொன்னதைக்கேட்ட சொக்கநாதர்பாடியது.

2. அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கபபடவிரண்டுகால்பரபபிச்—சங்கதனைக்
கீருகீரென்றறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப
பாரிற்பழுதென்பவன்.

இ - ள். அங்கம்வளர்க்க - உடம்புவளர்க்கும்பொருட்டு, அரிவாளில் நெய்தடவி - அரிவாளில் நெய்யைத்தடவி, பங்கபபட இரண்டுகால்பரப்பி - இழிவுண்டாக இரண்டுகால்களையும் விரித்து, சங்கதனை - சங்கை, கீர் கீர் என அறுக்கும் கீரனோ - கீர் கீர் எனவோசையுண்டாமபடி யறுக்கின்ற கீரன்றானோ, பாரில் - உலகத்தில், என்கவியைப்பழுது என்பவன் - என கவியைக்குற்றமென்றுசொல்லவல்லவன், எ - று.

இதைக்கேட்ட நக்கீரர் பாடியது.

3. சங்கறுபபதெங்கள்குலஞ்சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழுதாமே—சங்கை
அரிந்துணடுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமினி.

இ - ள். சங்கு அறுப்பது எங்கள்குலம் - சங்கையறுத்துச் சீவிப்பதே எங்கள்குலம், சங்கரனார்க்கு ஏதுகுலம் - சிவனுக்குக் குலம் யாது, பங்கமுற சொன்னால் பழுது ஆமே - இழிவுண்டாகச்சொன்னால் குற்றமாமே, சங்கை அரிந்து உண்டுவாழ்வோம், சங்கை-அறுத்து உண்டு உயிர்வாழ்வோம், அரனாரைப்போல - சிவனைப்போல, இரந்து உண்டுவாழோம் இனி - இனியிரந்துண்டு உயிர்வாழ மாட்டோம், எ - று.

மதுரைச் சொக்கநாதர் பாணபத்திரர் என்பவருக்கு எழுதிக் கொடுத்த திருமுகப்பாசுரம்.

4. மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடல்
பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியணிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே.

இ-ள். மதிமலிபுரிசை - சந்திரன் தவழ்கின்றமதிலும், மாடம் - மாளிகைகளும்சூழ்ந்த, கூடல்பதிமிசை நிலவும் - மதுரைப்பதியில் வாழ்கின்ற, பால்நிறம் - வெண்ணிறத்தையும், வரிச்சிறகு - கீற்றுகளையுடைய சிறகையுமுடைய, அன்னம் பயில்பொழில் - அன்னப்பறவைகள்வாழுகின்ற சோலை சூழ்ந்த, ஆலவாயில் மன்னியசிவன் யான் - திருவாலவாயிலில் நிலைபெற்றிருக்கும் சிவனாகிய யான், மொழிந்திடும் மாற்றம் - சொலலுஞ்சொல்லாவது யாதெனின், பருவக்கொண்மூப்படியென - கார்ப்பருவ மேகம்போல, பாவலர்க்கு - புலவர்களுக்கு, ஒருமையின் உரிமையின் உதவி - மனவொருமையோடு அவரவர்க்குத் தக்கபடி கொடுத்து, அணிதிகழ் - அழகாகவிளங்குகின்ற, குருமாமணிதிகழ் - நிறமுள்ள பெரியரத்தங்கள் ஒளிசெய்கிற, குலவிய குடைக்கீழ் - சூழ்ந்தகுடையின்கீழ், செருமா உகைக்கும் - போரிற்சிறந்த யானையைச் செலுத்திவருகின்ற, சேரலன்காண்க - சேரலர்கோன் (இத் திருமுகத்தை) காணக்கடவன், பண்பால் - பண்ணின் பகுதியமைந்த, யாழ்பயில் - வீணைவாசிக்கிற, பாணபத்திரன் - பாணபத்திரன் என்பவன், தன்போல் - உன்னைப்போலவே, என்பால் அன்பன் - என்னிடத்து அன்புடையான், தன்பால் - உன்னிடத்தில், காண்பது கருதிப்போந்தனன் - உன்னைக்காண்பது கருதிவந்தான் (அவனுக்கு) மாண்பொருள்கொடுத்து - மிகுதியாகிய பொருளைக்கொடுத்து, வரவிடுப்பது - வரவிடல்வேண்டும்.

மதுரைச் சொக்கநாதர் சந்நிதியில் யாழ்வாசிக்கும் அடியாராகியபாண பத்திரர் என்பவர் வறுமையால் மெலிந்து, ஆலவாய் அடிகளை இரக்க,

அவர் கருணைகூர்ந்து சேரர்பிரானுக்கு, இத்திருமுகப் பாசுரத்தைக் கொடுக்க, அதனைக்கண்ட சேரர்பிரான் அடியாருக்கு வேண்டிய அளித்து உபசரித்தனன் என்பது.

திருஞானசம்பந்தரும், திருமங்கையாழ்வாரும் சந்தித்தபே
ஆழ்வார்மீது சம்பந்தர் பாடியது.

5. கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாலிநாடா
படியுண்டபெருமானைப்பறித்துப்பாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே

இ - ள். கடி உண்ட நெடுவாளை - மணம்பொருந்திய ... மீன்கள், கரவில்தப்பி - முதலையினின்றும் தவறி, கய... மல் - குளத்தி லடங்கியிராமல், விசும்பில்பாய - ஆ... அடிஉண்ட - அவற்றால் அடிபட்ட, உயர்தெங்கின் ... தென்னம்பழங்களால், பூகம் அலையுண்டு - கமுகம ... ருந்தி, குலைசிதறும் - குலைகளைச்சிந்துகின்ற, ஆலிநா... னே, படி உண்ட பெருமானை - உலகத்தையுண்ட ... வழிகட்டிப்பறித்து, பாடி - கவிபாடி, பதம்பெற்ற ... பதத்தைப்பெற்ற பெருமையுடையோனே, தமியே... னேன்பெற்றகொடிபோல் வாளாகிய மாது, ஒன்று ... சென்று கும்பிட்டாள் - அழகு பொருந்திய உன்ப... பிட்டு, உயிர் ஒன்றும் கொடுவந்தாள்-உயிரொன்றை... வந்தாள், எ - று.

திருமங்கை யாழ்வார்காட்டில் செல்வோரை... பொருளைக் கொண்டு பாகவதர்களுக்குக் கைங்க... ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிராட்டியாரோடு பிராமண... மார்க்கமாய் வந்தபோது எம்பெருமா... த்து, பின் அப்பொருளை எடுக்கப்போன... வார் பிராமண வேடங்கொண்டுவந்த... திரஞ் செபித்திருக்கின்றீர், அதனை... உம்மை உயிரோடுவிடேன் என்...

திருமழிசையாழ்வார்.

மான் ஆழ்வாரை அருகில்அழைத்துத் திருஅஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை
த்துச் சேவைசாதித்தனர். அப்போது ஆழ்வார் அடிபற்றபனை
லத்தில்விழுந்து தேவரீர் திருவாபரணங்களைக் கழற்றத் துணிந்
பன்று பலபலசொல்லித் தூக்கித்தபோது எம்பெருமானுனவர் அடி
க்தியால் செய்தவையெல்லாம் நமக்கிஷ்டமே யென்று கருணை
க்கி, இனிச்சேகரிக்கும் பொருளைக்கொண்டு திருவரங்கத்தில்
செய்து நமது விஷயமாகத் தமிழில் தோத்திரங்களைப் பாடுக
ஞாபிக்க, ஆழ்வாரும் அவ்வாறேசெய்து, திருமந்திரார்த்தங்
ளுக்கு உபதேசித்து அவர்கள் வல்வினையையும் போக்கியரு
ன, "குறள்வேடத்தும்மை வழிபறித்து மந்திரங்கொண்டன்
ல்வினையைப் பறித்தபிரான்" என மேலோர் கூறியவாற்

றகொடுவந்தாள் என்றமையால் சைவனை ஆழிமுதலிய
ந்தாள் என்பது கருத்து.

கட்ட திருமழிசையாழ்வார் திருஞான சம்பந்த
சுவாமிகள்மீதுபாடியது.

நறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
யிற்குளக்கரையின்மதகிலோடப்
துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
ர்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்

ப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
தகவன்றுநிலவால்வெந்த
மோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே.

க நறுகனிசிதறி - பலாவின் மணமுள்ள கனிகள்
பொங்கி - செந்தேன்பெருகி, மடுககரையில் - மடு
ரையில் - குளத்தின் கரையிலும், மதகில் - மதகு
பெருக்கெடுத்து - பெருகுதலால், வண்டு ஓலம்
க்கின்ற, காழிப்பிள்ளையார் - காழிப்பிள்ளையாரா
- சம்பந்தப்பெருமாளே, கேளீர் - கேட்பீராக,
ல் - அருள்விளங்குகின்ற திருமயிலையில், அ
ந்த அங்கத்தை - எலும்பை, பூம்பாவை ஆக்கி
வயென்னும் பெண்ணாக்கினே மென்
று - தகுதியல்ல, நிலவால்வெந்த - நிலவு
லையும், ஓர்பெண் ஆக்கல்-ஒருபெண்
மயாகும், எ - று.

அனலால்வெந்த எறும்பைப் பெண்ணுக்குக் காத்ததுபோல, உன்விஷயத்தில்மோகங்கொண்டு திலவால்வெந்த இந்தப்பெண்ணையும் காத்தருளல் நம்கடனும் என்பதுகருத்து.

திருமழிசையாழ்வார் திருக்கச்சியில் சயனத்திருக்கோலங் கொண்டருளிய பெருமானை நோக்கிக்கூறியது.

7. கணிகண்ணன்போகின்றான்காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீயிங்கிராதே—துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான்செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்.

இ - ள். கணிகண்ணன் போகின்றான்-கணி கண்ணன்போகின்றான் காமர் பூ கச்சி-அழகும்பொலிவுமுள்ள திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய, மணிவண்ணா - நீலரத்நம்போன்றநிறத்தையுடையவனே, நீ இங்குஇராதே-நீ இவ்விடத்தி லிருக்க வேண்டாம், துணிவுடனே - மனவுறுதியுடன், செந்நாப்புலவன்யான் செல்கின்றேன் - செந்நாப்புலவனாகிய நான்போகின்(நீயும் - நீயும், உன்றன் - உனது, பைநாகம் பாய் - படத்தையுடைய மாகியபாயை, சுருட்டிக்கொள்-சுருட்டிக்கொள்வாயாக, எ - று.

திருமழிசை யாழ்வார் திருக்கச்சியில் யோகத்தில் எழுந்த(ருங்காலத்தில், அவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணன் ஆசிரம அவ்வூரிலே ஒரு கிழவி ஆழ்வாரை வழிபட்டு வருகையில் ஆழ்வார் திருவுளமுகந்து அவளைநோக்கி உன் அபீஷ்டத்தை(யென, அவள் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்திகம் போம்படி க(வேண்டுமென்ன, ஆழ்வார்கடாக்ஷத்தால் அவளும்யௌவன(ஸ்த்ரீபோல் விளங்கினாள். அப்போது அந்நாட்டை ஆண் ராயன் இவளைக்கண்டு மோகித்துத்தனக்குப் பத்தினியாக பிரார்த்திக்க, அவளும் சம்மதித்து அவனுடனே போகக் வருகையில், பல்லவராயன் தனக்குவார்த்திகம் வரக்கல் யுனக்குஇந்த யௌவனம் எங்ஙனம் உண்டாயிற் றென், ஆழ்வாராலே தனக்குண்டான விதத்தைக்கூறி, நீயும் (திணறும் உபாதானத்துக்குவருகிற ஆழ்வாருடைய சி ணைப்புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஆழ்வார்திருவடிக(உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவனமு உண்ட(கேட்டு அரசன் கணிகண்ணனை அழைத்து உ(வேண்டும் அவனைக்கூப்பிட்டு அழை(தம்மாசாரியர் ஒருவராகத்து எழுந்தரு(மீது கவிபாட வேண்டுமென்று கணிக(

பாகவத விஷயமொழிய நான் நரஸ்துதிபண்ணி ஒருவனைப் பாடுவதில்லையென்று மறுக்க, அரசன் கோபித்து நம்மைப் பாடுராயின் நம்மிராச்சியத்தை விட்டுப்போமென்றனன். உடனே கணிகண்ணர் ஆழ்வார்முன் சென்று தண்டம் சமர்ப்பித்து, அரசன்சொன்னதை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இவ்விடத்தில் நின்றும் விடைகொள்ளுகின்றே னென்ன, ஆழ்வாரும் நீர் போகிறீர் ஆகில் நாமும்பெருமாளும் இங்கிருக்கப் போகின்றோமோவென்று பெருமாளைநோக்கி மேற்செய்யுளைக்கூற, ஆழ்வார் சொன்னவண்ணமே பெருமாள் இவர் பின்னே எழுந்தருள, காஞ்சிமாநகரில் அந்தகாரம் கவிந்து உதயாஸ்த மயந்தெரியாதே பாழ்பட்டபடியைக் கண்டு, ராஜாவும் மந்திரிகளும் மிகக்கிலேசித்து இவர்களைப்பின்தொடர்ந்து ஓரிரவிருக்கை யென்கிற ஊரிலே இவர்களைக்கண்டு வணங்கி, கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந் தருளும்படி ...ழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும்மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ள...ச் சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாளைப்பார்த்து "கணிகண்ணன் ...கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி-மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும்-துணி..., செந்நாப் புலவனும்போக் கொழிந்தேனீயுமுன்றன்-பைந்நாகப் ...த்துக் கொள்" என்று அதையே மாற்றிப்பாட அப்படியே அங்கு ...தருளினர். இது காரணத்தாலே வடமொழியில் யதோக்தகாரி ...தென்மொழியில் சொன்னவண்ணம் செய்தபெருமாள் என்றும் ...க்குப் பெயர்வழங்கும்.

இரட்டையர்.

...ஊருக்குச்சென்று சிவதரிசனம்செய்து அன்றிரவில் தமக்குப் ...சித்திருக்க நேர்ந்தமையால் சிவபெருமானை ...நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

...புகழாங்கூர்ச்சிவனேயல்லாளியப்பா
...சித்திருக்கைஞாயமோ—போங்காணும்
...டோன்முரசுகொட்டோசையல்லாமல்
...டமூளியாஞ்சொல்.

...புகழ் - சிறந்த புகழையுடைய, ஆங்கூர் சிவனே - ...ற சிவபெருமானே, அல்லாளியப்பா—, நாங்கள் ...க்திருத்தல், ஞாயமோ-நீதியோ, (என்று ஒரு ...வும்—, கூடு சங்கு - ஒலிக்கின்றசங்கி...ம், முரசு - முரசத்தையும், கொட்டு - ...ஓசையையும், அல்லாமல்-கண்டதே

அன்றி, சோறுகண்டமூளி - சோற்றைக் கண்டமூளி, யார்-யாவர், சொல்-சொல்வாயாக என்றார், எ-று.

சிதம்பரத்திற்சென்று ஓர் அறிவிலியைப் புகழ்ந்துபாடி அவன் சம்மானியாதபோது கூறுபது.

2. மூடர்முன்னேபாடன்மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொன்
செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயகனானல்.

இ-ள். ஆடெடுத்த - நடனத்தை மேற்கொண்ட, தென்புலியூர் அம்பலவா - தென்புலியூரில் பொன்னம்பலத்தை யுடையவனே, நாயகன், அந்தகன் ஆனால் - கணவன் குருடனானல், ஆடகம்பொன் - ஆடகமென்னும் பொன்போன்ற, செந்திருவைப்போல் - திருமகளை நிகர்த்த, அணங்கை - பெண்ணை, சிங்காரித்து - அலங்கரித்ததனால், என்னபயன் - பிரயோஜனம் யாது, (ஒன்றுமில்லை அதுபோல என்று ஒருவர்சொல்லஅதற்குமற்றொருவர்) மூடர் முன்னேபாடல் மொழிந்தால் - மூடருக்கெதிரில் கவியைச்சொன்னால், அறிவரோ - (அதின்சாரத்தை அவர்) அறியவல்லரோ என்றார், எ-று,

திருநெல்வேலியில் சிவதரிசனம் செய்தபோது பாடியது.

3. வேயீன்றமுத்தாதமைவெட்டினனேயிடையன்
தாயீன்றமேனிதயங்கவே—பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றேயிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டுமவர்க்கு.

இ-ள். இடையன் - இடையனானவன், தாய் - தாயினது, ஈன்ற மேனி - பெற்றவுடம்பு, தயங்க - அசையும்படி, வேயீன்ற முத்தர்தமை வெட்டினனே - விண்டுமுத்தரை வெட்டினனே, (இதென்ன பரிதாபம் என்று ஒருவர்சொல்ல மற்றொருவர்) பேயாகேள் - பேயனேகேட்பாயாக, (இடையன்) பால்குடத்தை—, எத்தனை நாளென்றே இடறுவான் - எத்தனைநாளாய்த்தான இடறிக்கவிழ்ப்பான், அவர்க்கு-அந்தவிண்டுமுததர்க்கு, அத்தனையும்வேண்டும் - அவ்வளவும்தகும் என்றார், எ-று.

விண்டு - மூங்கில். திருநெல்வேலியில் ஓர் இடையன் அரசன் வீட்டுக்குப் பாற்குடம் கொண்டுபோகிறதுவழக்கம், அப்படியிருக்கையில் அவ்வழியில் சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருந்த ஓர் மூங்கிலானது இவனது பாற்குடத்தை ஒருநாள்போலவே பலநாளும் இடறி

விழச்செய்து பாலைநிலத்தில் சிந்திவந்தது. இதனை அவ்விடையன் அந்தஅர சனுக்குத்தெரிவிக்க அவன் ஆட்களைக்கொண்டு அப்புதரைவெட்டிச் சோ திக்க, அதனுள் சிவலிங்கப்பெருமான்தோன்றினர். இக்காரணத்தால் அப் பெருமானுக்கு விண்டுமுத்தரொன்றுபெயர், சிவபெருமானுக்குத் தாய் மூங் கில் என்பதற்கும் காரணம் இதுவே. இதனைத் திருநெல்வேலிப் புராணத் தில் பரக்கக்காண்க.

ஓர் வேளாளன் தன்மகளை மருமகன் வீட்டுக்கு அழைத்துச்செல்லும்
வழியில் அன்பின் மிகுதியால் அவளைத்
தழுவிச்செல்வதைக்கண்டு பாடியது.

4\. மாங்காட்டுவேளான்மகளைமருமகன்பால்
போங்காட்டிலின்பம்புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

இ - ள். மாங்காட்டு வேளான் - மாங்காட்டு வேளாளன், மகளை - தன்மகளை, மருமகன்பால் போம்காட்டில் - மருமகனிடத்தில் செல்லும் வழியாகிய காட்டில், இன்பம் புணர்ந்தானே - சுகமநுபவித்தானே (இதென்ன முறைகேடு என்று ஒருவர்சொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்), ஆம்கா ணும்—, மக்கள் மெய்தீண்டல்-மக்களுடம்பைததீண்டுதல், உடற்கு இன் பம் ஆம் - (தாய்தந்தையராது) உடம்புக்கு இன்பமாகும், அவர் சொல்கேட் டல் - அவரது சொல்லைக் காதினாற்கேட்டல், செவிக்கு இன்பம் ஆம் - காதுக்கு இன்பமாகும், எ - று.

மருமகன் வீட்டுக்குத் தன்மகளை அழைத்துச்செல்லும் வேளாளன் தான்போகும் காட்டுவழியில் இனிஇவளை அடிக்கடிகண்டுகளிக்க நேராதே யென்று இன்மொழிகூறி எடுத்தணைத்துச் சென்றான் என்பதுகருத்து.

இவர் மலையும் மலைச்சாரலுமாகிய கடுவழியில்சென்று
வருந்தியபோது பாடியது.

5\. குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக்கென்கோவே—ஒன்றும்
கொடாதானைக்கோவென்றுங்காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநாமக்கிவ்விடி.

இ - ள். குன்றும் குழியும்குறுகி - மலைகளையும் பள்ளங்களையும் கி ட்டி, வழிநடப்பது - வழிநடத்தலாகிய இத்தொழில், எமக்கு என்றுவிடி யும் - நமக்கு என்று முடிவுபெறும், (என்று ஒருவர்சொல்ல அதற்கு மற் றொருவர்) என்கோவே - என்னிறைவனே, ஒன்றும்கொடாதானை - சிறி தும் கொடாதவனை, கோ என்றும் கா என்றும் கூறின் - காமதேனு என்

றும் கற்பகத்தரு என்றும்புனைந்து சொன்னால்; இவ்விடநமக்கு இடாதோ இந்தத்துன்பம் நமக்குநேரிடாதோ என்றார், எ - று.

இரட்டையரும் காளமேகப்புலவரும் பாடியது.

6. நாணென்றானஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்றபாணமே—தாணுவே
சீராரூர்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்தநேர்.

இ - ள். நாண்என்றால் - நாணென்றாலோ, நஞ்சு இருக்கும் - நைந்திருக்கும், நல்சாபம் கல்சாபம் - நல்லவில்லென்றாலோ கல்வில்லாகும், பாணம் தான் மண் தின்ற பாணம்-அம்பென்றாலோ மண்ணுண்ட அம்பாகும், (இப்படியிருக்க) தாணுவே - சிவபெருமானே, சீர் ஆரூர் மேவும் - சிறப்புள்ள திருவாரூரிலெழுந்தருளிய, சிவனே-சிவனே, நீ - நீ, நேரார்-பகைவரது, புரம் - முப்புரத்தை, எரித்தநேர் எப்படியோ - நீறு படுத்தின விதம் எவ்வாறோ அறியோம், ஏ - று.

இவர்கள் திருவாரூருக்குச்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து மண்டபத்துக்குவந்து தங்கியிருக்குங்காலத்தில், இவருள் ஒருவர் "நாணென்றால்" என்றுதொடங்கி "பாணந்தான்" என்னுமளவும்பாடிவிட மற்றொருவருக்கு அவ்விட்டவிடந் தொடங்கி மற்றதைப் பூர்த்திசெய்யத்தோற்றாமையால் இதனை அம்மண்டபச்சுவரில்எழுதிவைத்து மற்றுஞ்சிலதிருப்பதிகள்சென்று வணங்கி மீண்டுவந்தபோது காளமேகப்புலவரால் மண்டின்ற என்று தொடங்கி நேர் என்று மற்றதுப்பூர்த்திசெய்து அடியில்காளமேகன்என்று கையெழுத்திட்டிருப்பதைக்கண்டு வியந்தார்கள்.

பின் இவவிருவரும் இவ்வருமைப்புலவரைக்கண்டு களிக்கவேண்டும் இவர் எங்குளர் என்று அங்குள்ளாரைவினவ, அவர்கள் இப்புலவர் இன்றுதான் தேகவியோகமடைந்து அவரது பிரேதம் மயானத்தில் வெந்துகொண்டிருக்கின்றது என்றார்கள். இதைக்கேட்ட இவர்கள் மயானத்திற்சென்று அவரது வாய் வேகிறதைக்கண்டு பாடினது.

7. ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தழலில்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்றவாய்.

இ - ள். ஆசுகவியால் - ஆசுகவிபாடுந் திறத்தால்; அகில உலகுஎங்கும் - எல்லா வுலகங்களாகிய எவ்விடத்தும், வீசுபுகழ்-பரிமளிக்கிற கீர்த்தி

யையுடைய, காளமேகமே - காளமேகப்புலவரே, பூசுரா - வேதியா, மண் தின்ற பாணம் என்றவாய்-மண் தின்ற பாணம் என்று சொன்ன உன் வாயா னது, விண்கொண்ட செந்தழலில் வேகுதே - ஆகாயத்தை யளாவியசெந் தீயில் வேவாநின்றதே, ஐயையோ-அந்தோ இது என்னபரிதாபம், எ - று.

பாண்டியனை நோக்கிக் கூறியது.

8. புராதனமானதமிழ்ப்புலவீர்இந்தப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னோவகைகேட்டிலையோ
தராதலம்வென்றதமிழ்மாறனையுந்தன்றம்பியையும்
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே.

இ - ள். புராதனம் ஆனதமிழ்ப்புலவீர் - பழமையாகிய தமிழ்வித் வான்களே, இந்தபுன்குரங்கு - இந்த அற்பமான (குரங்கு), மராமரம்விட்டு இங்கு வந்ததென்னோ - மராமரத்தைவிட்டு இவ்விடத்திற்கு வந்ததற்குக் காரணம்யாதோ, வகைகேட்டிலையோ - இதற்கு விவரம் கேட்கவில் லையோ, தராதலம்வென்ற - உலகமுழுதும் வென்ற, தமிழ்மாறனையும் தன் தம்பியையும் - தமிழ்ப்பாண்டியனையும் அவன்தம்பியையும், இராகவன் என் றும் இலக்குவன் என்றும் இருந்தது - ஸ்ரீராமனென்றும் லக்ஷ்மணனென் றும் எண்ணி இங்கேயிருந்துவிட்டது, எ - று.

இவர்கள் பாண்டியன் சமூகத்திற்சென்று அவனால் பரிசில்பெறுஞ் சமயத்தில் துர்மந்திரியாகிய ஒருவன் விலக்க, அவன்மீது கோபங்கொண்டு ஒருவர் மற்றொருவரைநோக்கி இந்தப்புன்குரங்கு மராமரம்விட்டு இங்கு ஏன்வந்ததென வினவ, அதற்கு விடையாக மற்றொருவர் பாண்டியனை இராமனாகவும் அவன் தம்பியை இலக்குமணனாகவும் புகழ்ந்தும், தடுத்தவ னைக் குரங்கு என்று நிந்தித்தும்பாடினர் என்பது கருத்து.

வீரசம்பு என்பவர் கொடுத்தபரிசை இரட்டையர் இடதுகையால் வாங்கினதற்கு வீரசம்பு வினவாகப்பாடியது.

9. பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கல்விக்
கிதமுடையிரட்டையரேயீகை—உதவில்வலக்
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிக்காமலும்மிடது
கைத்தலத்திற்கொள்ளுவதேன்காண்.

இ - ள். கல்விக்கு இதம் உடை இரட்டையரே - கல்வியால் உலகத்து க்கு நன்மைசெய்தலையுடைய இரட்டையரே, வீரசம்பு - வீரசம்பு என்கிற என்னை, பதிஎன்று பாராமல் - உமக்குப்பிரபுஎன்றுநோக்காமலும், ஈகைஉத வின்-யாம் கொடைப்பொருளைக் கொடுத்தால், (அதனை) வலக்கைதலத்தில்

கொண்டு களிக்காமல்-வலக்கையிலேற்று மகிழாமல். உம் - உமது, இடது கைத்தலத்தில் கொள்ளுவது - இடக்கையி லேற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணம், என் - யாது, எ - று.

இரட்டையர்விடை.

10. கூவராயன்றியாகங்கொள்வோம்வலக்கைமுடி
யாவர்தரினுமிடக்கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின்னார்மதனேவீரசம்புவேயினிநாம்
இன்பமுநேரோமினி.

இ - ள். பூவுலகில் - பூலோகத்தில், மின்பணி-மின்கொடியும் வணங்குதற்குரிய, மின்னார் - மாதருக்கு, மதனே - மன்மதனே, வீரசம்புவே-வீரசம்புவே, கூவராயன் தியாகம்-கூவராயன்தருகிறகொடைப் பொருளை, வலக்கை கொள்வோம் - வலக்கையால் வாங்குவோம், முடி - மகுடமணிந்த, யாவர்தரினும் - எவர் கொடுத்தாலும், இடக்கைகொள்வோம் - இடக்கையால் வாங்குவோம்,இனி - இனி, நாம் - யாம், இன்பமும் நேரோம் - சுகத்தையும் வேண்டிலோம், எ - று.

வீரசம்புவினா.

11. என்னுடையபேரும்புகழுமிருஞ்சீரும்
எனதுடையவீகையுங்கண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
ஆவலுடனேயதிகமாய்ச்சொன்னீரிரட்டையரே
கூவராயனியல்பென்கூறு.

இ - ள். என்னுடையபேரும்-என்பெயரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், இருஞ்சீரும்-பெருஞ்சிறப்பையும், என்னுடைய ஈகையும்-எனது ஈகையையும்,கண்டு-பார்த்தும், எப்படி-எவ்வாறு, நம்முன்னவனை-நம்தமையனை, ஆவலுடனே - விருப்பத்துடனே, அதிகமாய்ச்சொன்னீர்-அதிகமாய்ச்சொன்னீர்,இரட்டையரே - இரட்டைப்புலவரே, கூவராயன் இயல்பு என்-கூவராயனது தன்மையாது, கூறு-சொல்வீராக, எ - று.

கொடையில் தன்னினும் சிறந்தவனாகையால் முன்னவன் என்றான்,

இரட்டையர்விடை.

12. மாதாபிதாவுமவன்மன்னுகுருதெய்வமவன்
தாதாவவனேதருங்கீர்த்திக்—காதரன்
தியாகசமுத்திரனிறண்கூவராயன்றன்
ஈகைதனைச்சொல்லவெளிதோ.

இ - ள். மாதாபிதாவும்அவன் - (எமக்கு)தாய்தந்தையரும் அவனே, மன்னு-நிலைபெற்ற, குருதெய்வம் அவன்-குருவும்தெய்வமும் அவனே, தாதா - கொடையாளி, அவனே - அவனே, தருங்கீர்த்திக்கு ஆதாரன் (அவனே)-உண்டாகின்ற கீர்த்திக்கு ஆதாரமானவன் அவனே, தியாக சமுத்திரன் - தியாகம் கொடுப்பதில் சமுத்திரம்போல அளவிடற்கு அரியவன், தண் - சாந்தகுணமுள்ள, கூவராயன் தன் ஈகைதனை - கூவராயனுடைய ஈகையை, சொல்லஎளிதோ-சொல்லுதல் எளிமையுடையதோ, எ - று.

சொக்கநாதப்புலவர்.

கறுப்பனென்னும் சீமானைப்புகழ்ந்துபாடியது.

1. சீர்கறுத்த முகிற்கரத்தான் கஸ்தூரிபூபனருள் சேயாவென்றும், ஓர்கறுப்புமிலலாத தொண்டைவள நாட்டிருக்கு முசித வேளே, ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமுன்னையன்பினாலே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே.

இ - ள். சீர் - சிறப்புள்ள, கறுத்த முகில் - கரிய மேகம்போன்ற, கரத்தான் - கொடைக்கையினை யுடையவனாகிய, கஸ்தூரிபூபன் அருள் சேயா - கஸ்தூரி பூபதிபெற்ற புதல்வனே, என்றும் - எக்காலத்தும், ஓர்கறுப்பும் இல்லாத - ஒருகளங்கமுமில்லாத, தொண்டை வளநாடு இருக்கும் - வளமாகிய தொண்டை நாட்டில் வாழ்கின்ற, உசிதவேளே-சிறந்த மன்மதனே, ஆர் - யாவர், கறுப்பன் என்றுசொல்லி அழைத்தாலும்-கறுப்பன் என்றுகூப்பிட்டாலும், நாம்-யாம், உன்னை-உன்னை, அன்பினாலே - அன்பினாலே, பேர்கறுப்பன் என-பேரால் கறுப்பனென்றும், நிறம்சிவப்பன் என-நிறத்தால் சிவப்பன் என்றும், கீர்த்தியினால் வெளுப்பன் என-புகழினால் வெளுப்பனென்றும், பேசுவோம்-சொல்வோம் எ - று.

என்றும் ஓர் கறுப்புமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றது எக்காலத்தும் சிறுவிலைக்காலம் முதலிய குற்றமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றபடி. இவன் செந்நிறமுடையவனாதலால் நிறஞ்சிவப்பனென்றும் கீர்த்திக்கு நிறம் வெண்மையாதலாலும், இவன் அதனை யுடையனாதலாலும் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனென்றும் கூறினர்.

இதுவுமது

2. பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியாரவாகனமும்பெற்றோமபூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பகேளுமோ

தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணாசிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவளர்கறுப்பவுனைவாழ்த்திறேமே.

இ - ள். பிள்ளைவயதினில் - பிள்ளைப் பருவத்திற்றானே, கல்விகற்றேம்-கல்விகற்றேம், பின்பு பெரியநா வாகநமும் பெற்றேம்-பின்னர்பெரிதாகியசிவிகையையும்பெற்றேம், பூமி உள்ள அளவும் கீர்த்தினிலை நிறுத்திக்ணடோம்-பூமி உள்ளவளையில் புகழைநிலைபெற்று விளங்கச்செய்துகொண்டோம், ஒரு குறையும் இல்லை - எமக்கொரு குறையும்இல்லை, இனி உரைப்பக்கேள் - இனிசொல்லககேள், தெள் இலகு சிதம்பரத்தை - ஞானம் விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தை, தெரிசித்தோம் - சேவித்தோம், பின்-அதன் பின், சேல்கருங்கண்-சேல்மீன்போன்ற கரியகண்களையும், தளவம் நகை-முல்லையரும்பு போன்ற பற்களையுமுடைய, தெய்வயானை வள்ளி - தெய்வயானை வள்ளியம்மைஆகிய (இவர்கள்), புணர் - புணர்கின்ற, சிவப்பனையும் துதித்தோம்-முருகக்கடவுளையும் துதித்தோம், எங்கள் மாவைவளர் கறுப்ப - எமது மாவையில்வளர்கின்ற கறுப்பனே, உனைவாழ்த்திறேம்-உன்னையும்வாழ்த்திறேம், எ - று.

தெள் இலகு சிதம்பரம் என்பதற்கு எல்லாத்திருப்பதிகளிலும் சிறந்த தென்று தெளிந்தெடுக்கப்பட்டுவிளங்குகின்ற எனினும்பொருந்தும். செவ்வப்பு நிறமுடையவனுகையால் முருகனை சிவப்பன் என்றார். கல்விகற்றல் முதல் சிவப்பனைத் துதித்தல் ஈறுயுள்ள இகலோகபரலோக சாதனங்களுக்கு கறுப்பன் என்னும் சீமான் துணையாய் நின்றமையால் "கறுப்பஉன்னை வாழ்த்திறேம" என்றார்.

3. எல்லப்பனம்மையப்பன்றருதிருவேங்கடராமனெழிற்சிராமன், வல்லக்கொண்டமனுடனே மாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசை தந்தான், செல்லத்தம்பியருடனே மாவையில்வாழ்கறுப்பண்ணன் றெருவீதிக்கே, பல்லக்குத்தான்சுமந்தானதுமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே.

இ - ள். எல்லப்பன் அம்மையப்பன், எல்லப்பனம்மையப்பன், தரு-பெற்ற, திருவேங்கடராமன் - திருவேங்கடராமனையும், எழில்-அழகுள்ள, சிராமன் - சிராமனையும், வல்லக்கொண்டமனுடனே - வல்லக்கொண்டமனென்பவனோடு, மாதைவெங்கடேசனைப்போல் - மாதைவெங்கடேசனைப்போல, வரிசைதந்தான் - வரிசைகொடுத்தான், செல்லத்தம்பியருடனே - செல்லத்தம்பியரோடு, மாவையில்வாழ்கறுப்பண்ணன் - மாவையில் வாழ்கின்ற கறுப்பண்ண னென்பவன், தெருவீதிக்கு - தெருவீதியளவும், பல்

லக்குத் தான்சுமந்தான், பல்லக்கையும் தானேசுமந்து சென்றான், அது - அச்செயல், நமக்கு ஓர் ஆயிரம் பொன் பரிசுதான் - நமக்கு ஒரு ஆயிரம் பொன்னைப் பரிசிலாகத் தந்ததுபோலாகும், எ - று.

4. மெய்யிலே யொருபாதி யுமைக்களித்த செங்காட்டுவிமலனுரே,மெய்யிலேதோய்ந்தவிழிச் சந்தனமான்றலைக் கறியைவளமாயாவின், நெய்யிலேதான்சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும்படைத் திருந்துநீர்தானின்று, கய்யிலேமழுவெடுத்தாற் பொய்யாமோ பிள்ளை கொன்றகளவுதானே.

இ - ள். மெய்யிலே ஒருபாதி - உடம்பில் ஒருபாதியை, உமைக்கு அளித்த - உமாதேவிக்குக் கொடுத்த, செங்காட்டு விமலனுரே - திருச்செங்காட்டி லெழுந்தருளிய பரிசுத்தரே, மய்யிலே தோய்ந்தவிழி - அஞ்சனத்திலேபடிந்த கண்களையுடைய, சந்தனமான் - சந்தன நங்கையானவள், தலைக்கறியை - தலைக்கறியை, வளமாய் - சுவையுண்டாக, ஆவின்நெயயிலே தான்சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும், பசுவின் நெய்யிலே சமைத்துக்கொடுத்திருந்தும், படைத்திருந்தும் - (இலையில்) பரிமாறியிருந்தும், நீர்தான் கய்யிலே மழுவெடுத்தால்-நீர் இன்றுகையில் மழுவைத்தாங்கி யிருந்தால், பிள்ளை கொன்றகளவு பொய்யாமோ - பிள்ளையைக்கொன்ற குற்றம் மறையுமோ.

சந்தனநங்கை - சிறுத்தொண்டன் மனைவி.

5. துப்பனையுமரகதத்தின் கொழுந்தனையுமொன்றாகத் துலங்கு மெய்யா, செப்பரியபுலியதனைத் தரிக்குமுத்தராபதியிற்சிவனே நீ தான், அப்பனையும் விழுங்கியொரு பிள்ளையுந்தின்றாற்றுமலேயோ வின்னும், கப்பனையுங்கையுமாய்ப புறப்பட்டாய்நல்லதிருக் காட்சி தானே.

இ - ள். துப்பனையும் - பவளத்தையும், மரகதத்தின் கொழுந்தனையும் - மரகதத்தின் கொழுந்தையும், ஒன்றாக - ஒன்றும்படி, துலங்கும்- விளங்குகின்ற, மெய்யா - திருமேனியை யுடையவனே, செப்பு அரியபுலி அதனை தரிக்கும் - சொல்லுதற்கரிய புலித்தோலை யணிகின்ற, உத்தராபதியில் சிவனே - உத்தராபதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, அப்பனையும் விழுங்கி - அப்பர்சுவாமியையும் விழுங்கி, ஒருபிள்ளையும் தின்று- ஒருபிள்ளையையுந்தின்று, ஆற்றுமல்-பசியைச்சகிக்காமல், ஐயோ-அந்தோ, இன்னும் கப்பனையும்கையுமாய் புறப்பட்டாய்-இன்னும் கப்பனையும்கையுமாய் வெளிப்பட்டாய், நல்லதிருக்காட்சிதானே-(இது) நல்ல தரிசநந்தான்,

செழுந்தமிழப்பனைச் சிவலிங்கமாகி, விழுங்கிய என்றூர் மேலோரும், ஒருபிள்ளையென்றது சிறுத்தொண்டன் மகனாகிய சீராளனை.

6. அடிபட்டீர்கல்லாலு மெறிபட்டீரத்தனைக்கு மாளாய்ந்தப், படிபட்டும் போதாம லுதைபட்டீ ரிப்படியும் படுவாருண்டோ, முடிபட்டசடையுடையீர் கழுக்குன்றீர்முதற்கோணல் முட்டக் கோணல், இடிபட்டுமபொறுத்திருந்தீர் சிவசிவாவுமைத்தெய்வ மென்னலாமே.

இ - ள். அத்தனைக்கும் ஆளாய்-அவ்வளவு பாடுகளுக்கும் உட்பட்டு, அடிபட்டீர் - பிரம்படிபட்டீர், கல்லாலும் எறிபட்டீர் - கல்லினாலும் எறியப்பட்டீர், அந்தபடி பட்டும் போதாமல் உதை பட்டீர் - அந்தவிதமாய் அடிபட்டதும் போதாமல் உதையும பட்டீர், இப்படியும்படுவார் உண்டோ - இப்படியும் படுவாருளரோ, முடிபட்ட சடையுடையீர் - முடியோடுகூடிய சடையுடையவரே, கழுக்குன்றீர் - திருக்கழுக்குன்றத்தை யுடையவரே, முதல்கோணல் முட்டக்கோணல் - முதலில கோணலுண்டானால் முழுதும கோணலாகவேமுடியும், இடிபட்டும் பொறுத்து இருந்தீர் - இடிபட்டும் பொறுத்திருந்தீர், சிவசிவா-சிவனேசிவனே, உம்மை தெய்வமென்னல் ஆமே - உம்மைத் தெய்வமென்று சொல்லுதல பொருந்துமோ, எ-று.

பிரம்படிபட்டது வைகையாற்றங்கரையில் பிட்டுக்கு மண்சுமக்கவந்த போது. கல்லாலெறிப்பட்டது - சாக்கிய நாயனாரால். உதைபட்டது - கண்ணப்பநாயனாரால். முதலில் ஒருவனால் அடிபட்டுப் பின்பலராலும் அடியும் உதையும் பட்டதனால் முதலகோணல் முட்டக்கோணல்" என்றார்.

7. செலலாரும் பொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாண தேவர் வும்மைக், கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுங் கடிந்துசாடும், எல்லாருநல்லவரென் றெண்ணியருளீந்ததென்ன இகழ்ச்சியொன்றும், சொல்லாமன் மலரால் விட்டெறிந்த வனைக் காய்ந்ததென்ன சொல்லுவீரே.

இ - ள். செல்ஆரும் - மேகங்களில் படிகின்ற, பொழில் - சோலைகள், புடைசூழ் - பக்கங்களில் சூழப்பெற்ற, புலியூர் அம்பலவாணதேவா - புலியூரிலுள்ள பொற்சபையில் வாழுபவனாகியதேவனே, உம்மை-தேவரீரை, கல்லாலும் வில்லாலும் செருப்பாலும் பிரம்பாலும் - கல்முதலியவற்றால், கடிந்துசாடும் - கோவித்துஅடித்த, எல்லாரும்நல்லவர்என்று எண்ணி - யாவரும்நல்லவர்என்றுநினைத்து, அருள்ஈந்ததுஎன்ன - அருள்செய்ததென்ன, இகழ்ச்சி - பழிமொழிகள், ஒன்றும்சொல்லாமல்-சிறிதும்சொல்லாமல், மலரால் விட்டெறிந்தவனை - புஷ்பங்களைக் கொண்டெறிந்தவனை, காய்ந்தது என்ன - எரித்துவிட்ட தென்ன, சொல்லுவீர்-சொல்லுவீராக, எ - று.

வில்லாலடித்தவன் - அருச்சுனன்.

கிருர்களாதலால எனக்குநிகராவார் உலகத்தில் ஒருவருமில்லையென்றும், பசி முதலியன வருத்துகின்றன என்றும் இருபொருள் தோன்றுதல்காண்க.

11. வண்டுகிண்டியதொங்கலோதிகுணக்கெழுந்திடுமநிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதரமூருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுகமமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டநண்புமுதாரமுந்தவறுதகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமேருகுணதிப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகைச்சிலைநாணெனப்புகலாவிடின்
தூரமோவதிபாரமோவொருசேரனுக்கொருதொங்கலே.

இ - ள். கொண்டநண்பும் உதாரமும் - கொண்டநட்பிலும் உதார குணத்திலும், தவறுத-பிழைபடாத, கோகனகஆனனன் - தாமரைமலாபோலும்முகத்தையுடையவனும், குத்தி பல்லவராயன் - குத்திபல்லவராயனும், மேருகுணன்-மேருமலைபோல அசையாத பெருங்குணத்தை யுடையவனுமாகிய, திப்பையன் வரையின்மேல் - திப்பையனது மலையின்மீது, அன்னம்என்ன உலாவுவீர்-அன்னம்போல உலாவுகின்ற மாதரே (உமது) வண்டு கிண்டியதொங்கல் ஓதி - வண்டுகள் கிளறுகின்ற பூமாலையையணிந்த கூந்தலானது, குணக்கு எழுந்திடும் அநிலமோ - கிழக்கேயுண்டாய் வருகிறகாற்றே, பயோதரம்-தனங்கள், மன்னும் நூபுரமோ - நிலைபெற்ற சிலம்போ, ஊருவானவா கணிகையோ - தொடை தேவவேசையோ, முகம் அண்டர் பூபதிவனிதையோ - முகமானது தேவராஜனாகிய இந்திரன் மனைவியோ, அமுதவாய் இதழ்தும்பியோ - அமிர்தமூறுகின்ற வாயிதழானது வண்டு தானோ, பிறந்திடம் - பிறந்தஇடமானது, அரிகைஆயுதமோ - திருமாலின் கையிலுள்ளஆயுதமோ, துண்டம் - கண்டமாகிய, வெள்பிறை - வெள்ளிய பிறையைத்தரித்த, வேணி - சடையையுடைய பரமசிவனது, கைசிலைநாண் எனபுகலாவிடின்-கைவில்லின் நாணென்று நீர்சொல்லாவிடின், உயர் சேரனுக்கு ஒரு தொங்கல்-உயர்ந்தசேரனது ஒப்பற்ற மாலையானது, தூரமோ-எனக்கு தூரமாயிருப்பதோ, அதிபாரமோ-பெருஞ்சுமையோ, எ - று.

குணக்கெழுந்திடுமனிலம் - கீழ்காற்று. இதற்குக்கொண்டல் என்பது பரியாயம். கொண்டல் மேகத்தையுமுணர்த்துமாதலால் உமது கூந்தலானது மேகமோஎன்றபடி. சிலம்பு - மலையையுமுணர்த்து மாதலால் உமது தனம்மலையோஎன்றபடி. வானவர்கணிகை-அரம்பை, இதுவாழையையுணர்த்துமாதலால் உமது தொடைவாழைத்தண்டோஎன்றபடி. அண்டர்பூபதிவனிதை - சசி, இது சந்திரனையும் உணர்த்துமாதலால் உமது முகப்பூர்ணசந்

திரனோவென்றபடி. தும்பி-வண்டு, இதுதேனுக்கும்பரியாய மொழியாதலால் உமதுஇதழ்தேனோவென்றபடி. அரிகையாயுதம்-சக்கரம், (ஆழி) இதுகடலையுமுணர்த்துமாதலால் உமதுபிறப்பிடம் திருப்பாற்கடலோ என்றபடி. துண்டவெண்பிறை வேணிகைச்சிலைநாண் - ஆதிசேஷன், இதுவாசுகியையுமுணர்த்துமாதலால், வாசுகிஎன்று நீர்சொல்லாவிடின் என்றபடி. உமர்சேரனுக்கொரு தொங்கல் - பனம்பூமாலை. தூரமோ வதிபாரமோஎன்றது இந்தப் பனைமடலாற்செய்த குதிரையை நானூர்ந்தாயினும் உன்னைப்பெறுவேன். (மடலேறுவேன்) என்றபடி.

12. சந்திரனுக் குடலூனந் தனதனுக்கோர் கண்ணூனந் தருவினீழல், இந்திரற்கோ பகக்குறியா மியமனுக்கோ புழுக்காலா மிரவியீன்ற, மைந்தனுக்கோ கான்முடமாம வனசனுக்கோர் தலைக்குறையாம் வரலாறீதேல், பந்தமுளமானிடனைவிதிவிடுமோ வாலவாய்ப் பதியுளானே.

இ - ள். ஆலவாய் பதிஉள்ளானே - திருவாலவாய் என்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே, சந்திரனுக்கு - சந்திரனுக்கு, உடலூனம் - உடற்பழுது, தனதனுக்கு ஓர்கண்ஊனம் - குபேரனுக்கு ஒருகண்பழுது, தருவின்நீழல் இந்திரற்கோபகக்குறி ஆம்-கற்பகத்தருவின் நிழலிலிருக்கிற இந்திரனுக்கோ (உடம்புமுழுதும்) யோனிக்குறி, இயமனுக்கோ புழுக்கால்ஆம் - யமனுக்கோ புழுத்தகாலுண்டு, இரவிஈன்றமைந்தனுக்கோ கால்முடம்ஆம்-சூரியன்பெற்ற புதல்வனுக்கோ கால்முடமாகும், வனசனுக்கு ஓர்தலைக்குறைஆம்-தாமரைமலரை யாசனமாக வுடையபிரமனுக்கு ஒருதலைகுறையாகும், வரலாறு ஈதேல் - வரலாறு இதுவாயின், பந்தம் உளமானுடனை-பாசக்கட்டுள்ள மனிதனை, விதிவிடுமோ - ஊழ்வினையானது விடுமோ, எ - று."

உடலூனம் - களங்கமும் வளைவும், கண்ணூனம் - குருட்டுத்தன்மை, இரவியீன்றமைந்தன் - சனி.

சொக்கநாதப்புலவர் பல்லக்கின்மேல் ஆடம்பரத்தோடு வருவதைக் கண்டு தட்டானாகிய அரிகரபுத்திரன் என்னும் வித்வான் மனம் பொறாது அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு அவமானஞ் செய்து அவர் பல்லக்குக்கொம்பை முறித்தெறிந்த போது பாடியது.

13. அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமுமகப்பொருளும் [வி
தொட்டாதிதொட்டப்ரபந்தமெல்லாநம்மைச்சொல்லச்சொல்
ஒட்டாரங்கட்டிநம்பல்லக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பயலரிகரபுத்ரனைச்சண்ணினனே.

இ - ள். அட்டாவதானமும் - அஷ்டாவதானமும், தொல்காப்பியமும் - தொல்காப்பிய மென்னும் இலக்கணமும், அகப்பொருளும் - அகப்பொருளிலக்கணமும், தொட்டாதிதொட்ட பிரபந்தம்எல்லாம் - மேலான நூல்களெல்லாம், நம்மை சொல்லச்சொல்லி - நமமைசசொல்லும்படி நிர்ப்பந்தித்து, ஒட்டாரங்கட்டி - பிடிவாதம்பண்ணி, நம்பல்லக்குக் கொம்பை ஒடித்தெறிந்த - நமதுபல்லக்குக் கொம்பை முறித்தெறிந்த, தட்டாரப்பையல் - தட்டாரப்பையலாகிய, அரிகரபுத்ரனைச் சண்ணினன் - அரிகரபுத்ரனைச் சாடினேன், எ - று.

14. பண்டனைப்பண்டனையோதுபெம்மானைப்பனிவரைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுத்தண்டனைத்தண்டனைமூ
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தமணி
கண்டனைக்கண்டனையாயினெஞ்சேமுத்திகண்டனையே.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, பண்டனை - பழையோனை, பண்தனை ஓதுபெம்மானை - பண்ணைப்பாடுகின்ற பெருமானை, பனிவரை கோதண்டனை - மேருமலையாகிய வில்லையுடையவனை, தண்டனைசெய்யும் உத்தண்டனை - (துஷ்டர்களை) சிக்ஷைசெய்கின்ற உக்கிரமூர்த்தியை, தண்டனை - கதையையுடையவனை, மூதண்டனை - பழமையாகிய அண்டங்களையுடையவனை, அண்டர்தொழும்-தேவர்கள்வணங்குகின்ற, திருமாற்பேறு அமர்ந்த - திருமாற்பேறு என்னும் திருப்பதியில்எழுந்தருளியிருக்கிற, மணிகண்டனை - நீலமணிபோலும் கண்டத்தையுடையவனை, கண்டனையாயின் - கண்டாயானால், முத்திகண்டனை - மோக்ஷத்தைக் கண்டவனானாய், எ - று.

15. துளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன்றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்ததொளிர்தரளவ
வளைபடுவாவிமணவைமன்கூத்தன்வகுத்தகவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழையுந்தாண்டினதே.

இ - ள். துளைபடும் மாமரம் ஓர் ஏழும்எய்தவன்-தொளையாதற்குரிய பெரிய மராமரங்கள் ஓரேழையும் அம்பெய்து தொளைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, தூதுகவி-தூதாகியகவி, உளைபடு-சேறுபொருந்திய, வாரிதி ஒன்றே கடந்தது - ஒருகடலை மாத்திரம் தாண்டினது, ஒளிர்தரளவளைபடு வாவி - பிரகாசிக்கிற முத்துக்களைப் பெறுகின்ற சங்கம்பொருந்திய தடாகங்கள்சூழ்ந்த, மணவை - மணவை நகரத்துக்கு, மன் - தலைவனாகிய, கூத்தன் - ஒட்டக்கூத்தன், வகுத்த - செய்த, கவி - கவியானது, தளைபடுகாலுடனே - தளைபொருந்திய காலோடு, கடல் ஏழையும் தாண்டினது - ஏழுகடலையும் தாண்டினது, எ - று.

கவியிரண்டில் முன்னது வாநரம் (அநுமான்), பின்னது செய்யுள் தளை, கால் செய்யுளடி. ஒட்டக்கூத்தனுடைய கவியின்புகழ் ஏழுகடலையும் கடந்துசென்று விளங்குகின்றது என்பது கருத்து.

16. துங்காதராதலமெல்லாமொருமிக்கத்துய்த்தநர
சிங்காதராதரந்தானறிந்தேநல்கச்சேலம்வந்த
கெங்காதராநின்புகழ்கேட்டசைப்பன்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலைமலர்வேதத்தனே.

இ - ள். துங்கா - பரிசுத்தனே, தராதலம் எல்லாம்-பூமி முழுதும், ஒருமிககத்துய்த்த - ஒருமிக்கவிழுங்கின, நரசிங்கா - நரசிங்கனே, தராதரம் அறிந்து – (வருவோருடைய) தராதரங்களை யாராய்ந்துணர்ந்து, நல்க - (அவரவர்க்குத தகுதியாக) கொடுக்க, சேலம்வந்த - சேலத்தில் அவதரித்த, கெங்காதரா - கெங்காதரனே, நின்புகழ்கேட்டு - உன் கீர்த்தியைக்கேட்டு, கிரீடம் அசைபபனஎன்றே - மகுடத்தையசைப்பனென்றுநினைத்தே, மலர் வேதத்தன்-தாமரை மலரையுடைய பிரமன், அராவுக்கு - ஆதிசேடனுக்கு, வெம்காதுசெய்தான் இல்லை : கொடிய காதைப்படைத்தானில்லை, எ-று.

ஆதிசேஷனுககு காதுஉண்டாயின் அவன்புகழகேட்டு ஆயிரம் முடிகளையும அசைக்கவருமெனக்கருதிக் காதைப்படைக்காது விட்டனன். புகழைவியந்தமை அறிக.

17. புரைசவடமலையபபாவிருட்கயம்பூண்டுகொண்டு
முரைசவடமலையப்பாலுஞ்செலமுழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாமபிலவைத்துத்திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கொரிந்திரனே.

இ - ள். புரசைவடம் அலைய-கழுத்திகெயிறுகிய வடமசைய, பாவு இருள் - பரவிய இருளைநிகர்தத, கயம்பூண்டுகொண்டு - யானையை யூர்ந்து கொண்டு, வடமலை அப்பாலும்செல்ல - மேருமலைக் கப்புறத்திலுஞ் செல்லும்படி, முரசை - பேரிகையை, முழக்கம் செய்தோய் - முழக்கினவனே, வடம் அலை அப்பாம்பில் சிரசைவைத்து - ஆலிலையின்மீதும் திருப்பாற்கடலிலும அந்த ஆதிசேடன்மீதும் சிரத்தைவைத்து; திருக்கண்வளர் - திருக்கண்வளர்கின்ற, இரசை வடமலையப்பா - இரசையென்னும் ஊரில்வாழ்கின்ற வடமலையப்பனே, இப்பாருககு ஓர் இந்திரனே - இந்தபூமிக்குஒரு இந்திரனு யிருப்பவனே, எ - று.

அரசர்காத்தற்றொழில் பூண்டமைபற்றித் திருமாலாகக் கூறுதல் மரபாதலால் இங்கு வடமலையப்பனை "வடமலையபபாம்பில் வைத்துத் திருக்கண்வளர்" என்றார்.

18. சோதிச்சவரிவிழிக்கோகரவில்லைதூயகுழல்
மோதிச்சவரிமுடிக்கறியாள்கொண்டகோலமென்னோ
நீதிச்சவரிபெருமாளென்றேதிநினைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலன்பூங்கொடியே.

இ - ள். சோதிச்ச-(பிரமனால்) ஆராய்ந்து படைக்கப்பட்ட, வரிவிழிக்கோ - இரேகைகளையுடைய கண்களுக்கோ, கரவுஇல்லை - வஞ்சனையுண்டாகவில்லை, தூயகுழல்கோதி - பரிசுத்தமாகிய கூந்தலைவாரி, சவரிமுடிக்க அறியாள் - சவரிமாமயிர்க் கற்றையை முடித்துக்கொள்ளவும் அறிந்திலள், (இப்படியிருக்க) கொண்டகோலம் என்னோ - (இவள்) கொண்டவேஷம் என்னையோ, பூங்கொடியே-பூங்கொடிபோல் பவளாகிய தோழியே, நீதி - நீதியையுடைய, சவரிப்பெருமாள் என்று - சவரி நாராயணனே யென்று, ஓதி - துதித்து (அவனை) நினைந்துஉருக - நினைந்துருகும்படி, இவட்கு போதிச்சவர் ஆரோ-இவளுக்குப் போதித்தவர்யாரோ, அறிகிலன்-அறிகிலேன்.

19. சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றரேயுமைச்சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்முப்புராதியர்மேல
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாமனீரந்தவேளையிலே
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோநும்படைத்தொழிலே.

இ - ள் சொல்லுக்கு இனிய கழுக்குன்றரே - (அன்பர்) துதித்தற்கு இனிமையாயிருக்கும் திருக்கழுக்குன்றரே, உமைச்சொல்ல என்றால் - உம்மைப்புகழ்ந்துசொல்லவென்றாலோ, அல்லல் பிழைப்பு பிழைத்துவிட்டீர்-துன்பவாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டீர், முப்புராதியர்மேல் - திரிபுராதியர்மீது, வில்லைக்குனித்து எய்யமாட்டாமல-வில்லைவளைத்து அம்பெய்யமாட்டாமல், நீர்-நீர், அந்தவேளையிலே-அந்தச்சமயத்தில், பல்லைத்திறந்து விட்டீர் - பல்லைக்காட்டினீர், நும்படைத்தொழில் இதுவோ-உமது போர்த்தொழில்இதுதானோ, எ - று.

பல்லைத் திறந்துவிட்டீர் என்றது சிரித்துவிட்டீர் என்றபடி.

20. துயிலையிலேயிடர்துன்னையிலேதெவ்வர்சூழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபசுபாலனத்தை
அயிலையிலேவையதாகையிலேநமக்கார்துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர்மயிலையிலே.

இ - ள். மயில் அயில்வளர் சிங்காரவேலர் மயிலையிலே - மயிலையும் கூர்மைவளர்கின்ற அழகியவேலையு முடையவரது திருமயிலையில், துயிலையிலே - நித்திரை செய்யும்போதும், இடர்துன்னையிலே - துன்பம் மிகும் போதும், தெவ்வர்சூழையிலே - பகைவர்வளைந்து கொள்ளும்போதும், பயிலையிலே - சஞ்சரிக்கும்போதும், இருள்பாதியிலே - பாதியிரவிலும், பசுபால்

அன்னத்தை அயிலையிலே - பசும்பாற்சோற்றை உண்ணும்போதும், வயது ஆகையிலே - ஆயுள் முடியும்போதும், நமக்கு ஆர் துணை - நமக்கு யாவர் துணையாவர், எ - று.

மயிலைச் சிங்காரவேலரே எப்போதும் நமக்குத் துணை என்றபடி.

21. போதாசிவகுருநாதாகலவைபுழுகொடுசவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்குவாய்த்திடுமின்
பாதாருகற்செற்றவேல்விடுத்தாலென்பகையையறுக்
காதாமனமிரங்காதாசிவகிரிக்காங்கெயனே.

இ - ள். போதா - ஞானத்தை யுடையவனே, சிவகுருநாதா - சிவனுக்குத்தேசிகோத்தமனே, கலவைபுழுகொடு சவ்வாதுஆர்ந்த - கலவைச் சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதும் பூசப்பட்ட, கொங்கை-தனங்களையுடைய, குறமாதுவள்ளிக்கு - குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகிக்கு, வாய்த்திடும் - கிடைத்த, இன்பா - சுகாநுபவத்துக் குரியவனே, தாருகன் செற்றவேல் விடுத்தால்-தாருகனைக்கொன்ற வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தால்,என்பகையை அறுக்காதா - என்பிறவிக் கேதுவாகிய ஐம்புலப்பகையைச் சேதிக்காதா, மனம் இரங்காதா-உனக்குமனமிரங்கமாட்டாதா, சிவகிரி - சிவகிரியிலெழுமுந்தருளிய, காங்கெயனே - காங்கேயனே, எ - று.

22. காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைபபட்டுவையைக்கரைமேல்
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனேமலையானநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுனிந்தொருகோலக்கொம்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினன்மைப்புயலவண்ணனே.

இ - ள். காப்பு இட்ட - (கையிற்) காப்புத்தரித்த, பிள்ளைக்கறிக்கு இச்சைபட்டு-பிள்ளைக்கறிக்கு ஆசைப்பட்டு, வையைக் கரைமேல்-வையையாற்றின் கரைமீது, மாப்பிட்டு - மாவினாற்செய்தபிட்டை, உவந்த - விரும்பியுண்ட, மயிலேசனே — திருமயிலையீசனே, மைபுயல்வண்ணன் - கரிய மேகம்போலும் நிறத்தையுடையவனாகிய திருமால், மலைஆனநின்னை - மலையுருவாய்நின்ற உன்னை, கூப்பிட்டுநின்று - கூப்பிட்டுநின்று, குனிந்து-குனிந்து, ஒருகோலகொம்பால்தடவி-ஒருஅழகிய கொம்பினால் தடவி, பூபட்ட கண் - (தனக்கு) பூபட்டகண் உண்டென்பதை, நிச்சயம் ஆக்கினன்-உண்மையாக்கினன், எ - று.

கூப்பிட்டு - மண்ணைப்பிளந்து, கோலகொம்பால் - பன்றிக்கொம்பினால், பூப்பட்டகண் - தாமரைமலர்போலுங்கண்.

23. உம்பரைவாழ்வித்தநஞ்சங்கண்டோமொண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமருளுங்குறைவில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொல்லா ரீனே.
வம்பரையுங்கண்ணிற் கண்டோமவெண்காடனை வாழ்த்துங்க

இ - ள். உம்பரை வாழ்வித்த-தேவர்களை வாழச்செய்த, நஞ்சம்கண்டோம் - விஷத்தைப பார்த்தோம், ஒள்புரம் எரித்த-அழகிய முப்புரத்தையெரித்த, அம்பரை-அம்பை, ஏற்றிய - ஏற்றின, சூலம்கண்டோம் - சூலத்தைப்பார்த்தோம, அருளும் குறைவு இல் - அருளினும் குறைவு இல்லாத, நம்பரைபாகமும கண்டோம் - நமதுஉயர்தேவி பாகத்தையும் பார்த்தோம், அவர் திருநாமம் சொல்லா - அவரது திருநாமத்தை உச்சரியாத, வம்பரையும் - வீணரையும், கண்ணில் கண்டோம் - கண்ணிலபார்த்தோம், வெண்காடனை வாழ்த்துங்கள் - திருவெண்காடனைப் புகழுங்கள், எ- று.

புரமெரித்த அம்பர் - திருமால். அம்பு-அம்பர் எனப்போலியாயிற்று.

24. மாடேறுதாளுமதியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிடமோங்கியநெற்
சூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே.

இ - ள். மாடேறுதாளும் - இடபத்தின் மீதேறுகின்ற திருவடியையும், மதி ஏறு சென்னியும் - பிறையேறிய சிரசையும், மாமலரோன் ஓடு ஏறுகையும்-பெருமையுள்ள பிரமகபாலமேறிய கையையும், உடையார்தமக்கு உடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, ஓங்கிய - உயர்ந்த, நெல்சூடு ஏறுசங்கம - நெற்போர்மீதேறிய சங்குகள், சொரிமுத்தை - ஈன்றமுத்தை, முட்டைஎன்றே - தமதுமுட்டையென்று நினைத்தே, கமலகாடு ஏறும் அன்னம் - தாமரை மலர்க்காட்டிலேறிய அன்னங்கள், சிறகால அணைக்கும்-தமது சிறகுகளால் அணைத்தற்கிடமாகிய, கழுக்குன்றமே - திருக்கழுக்குன்றமே யாம், எ - று.

25. நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப் [ன்
பொருப்பைக்குனித்துப்புரமெரித்தார்க்கிடம்போர்க்களிற்றி
மருப்புக்கண்முத்தும்வளர்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே.

இ - ள். நெருப்பு கறுக்க - நெருப்புக் கறுக்கும்படியாகிய, சிவப்பு உள்ள மேனியர் - செந்நிறமுள்ள திருமேனியையுடையவரும், நீள் கனகப் பொருப்பைக் குனித்து-நீண்ட பொன்மலையை (வில்லாக) வளைத்து, புரம் எரித்தார்க்கு - முப்புரத்தை எரித்தவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, போர் களிற்றின் மருப்பு கண் முத்தும்-போர்த்தொழிலையுடைய யானையின் கொம்பிலுண்டாகிய முத்துகளும், வளர் கழைமுத்தும்-உயர்ந்த மூங்கிலிலுண்டாகிய முத்துகளும், கருப்புக்கண் முத்தும்-கரும்பினிடத்துண்டாகிய முத்துகளும், மதிக்குலம் காட்டும்-சந்திரருடைய கூட்டத் தன்மையைக் காட்டுகின்ற, கழுக்குன்றமே - திருக்கழுக்குன்றமேயாம்.

26. ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்செந்திற்காத்தவனே.

இ - ள். ஆலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு - விஷந்தங்கிய மனத்தை யுடையவர்க்கு, ஒருநன்றி செய்யில் - ஓருதவி செய்தால், (அது) அம்பில் இட்டகோலம் கிடக்கும் கிடக்கும் - நீரிலெழுதிய எழுத்துப்போல அழியும் அழியும், குறையாதகுணசீலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு-குறையாத நற்குண நல்லொழுக்கங்கள் தங்கிய மனத்தையுடையார்க்கு, ஒருநன்றிசெய்யில்-ஒரு தவிசெய்தால், வெகுகாலம் கிடக்கும் கிடக்கும் - (கல்லின்மேலெழுதிய எழுத்துப்போல) நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கும் நிலைத்திருக்கும், வணிகா - வணிகனே, செந்திற் காத்தவனே - திருச்செந்தில் நகரத்திலவசிக்கும் முருகக்கடவுளே. எ - று.

27. சிந்தாமணி சங்கு தேனுமலர்த் தாமரைசீர்
ஐந்தருவு நின்னவேயாயிருக்க—வந்தேதான்
கச்சவிட முண்டகண்டா கடைதோறும்
பிச்சையிரந் துண்டதென்ன பேசு.

இ - ள். சிந்தாமணி - சிந்தாமணியும், சங்கு - சங்குநிதியும், தேனு - காமதேனுவும், மலர்த்தாமரை - பதுமநிதியம், சீர் ஐந்தருவும் - சிறப்புள்ள பஞ்சதருக்களும், நின்னவே ஆய் இருக்க - உன்னுடையனவேயாயிருக்க, வந்து, (அவைகளைவிட்டு) வந்து, கச்சவிடம் உண்டகண்டா - கசந்தவிஷத் தையுண்ட கண்டத்தையுடையவனே, கடைதோறும் - வாயில்கள்தோறும் சென்று, பிச்சை - பிச்சைச்சோற்றை, இரந்து உண்டது - இரந்து உண்ட மைக்குக் காரணம், என்ன-யாது, பேசு - சொல், எ - று.

28. அந்திக்கா ரவந்துமயல் லாற்றுவா ரன்னையிடு
வந்திக்கா வந்து வழக்குரைப்பார்—நந்திக்கார்
கச்சிக்கா ளத்திக்கார் காதலுரைப்பார் கனகக்
கச்சிக் காளத்திக்கார் காண்.

இ - ள். அந்திக்கு - அந்திக்காலத்தில், வந்துமயல் ஆற்றுவார்ஆர் வந்து காமமயக்கத்தைத்தணிப்பவர்யாவர், அன்னை இடுவந்திக்கு-தாய்செய்யும் நிந்தைக்கு, வந்துவழக்கு உரைப்பார் ஆர் வந்து வழக்குப் பேசுவோர் யாவர், நந்துஇக்கு ஆர்கச்சி சங்குகளும் கருப்பந் தோட்டங்களும் நிறைந்த கச்சிநகரில் வாழ்கின்ற, காளத்தி - காளத்தியென்னும் வள்ளலுக்கு, காதல் உரைப்பார் ஆர் - எம்பெண்ணினது ஆசைப்பெருக்கத்தைச் சொல்லுவோர்

யாவர், கனகம் கச்சிக்கு - பொன்வேலையமைந்த கச்சணிந்தவளுக்கு, ஆள திக்குஆர் - ஆளுதற்குத் திக்காவார் யாவர், எ - று.

29. இருப்போமென் றாலு மிராதுள மானேயிக்
கருப்போ மென்றாலுங் கசக்கும்—விருப்பாரும்
காசண் முகனைக் கடல்புடைசூழ் கோவளம்வாழ்
மாசண் முகனை மறந்து.

இ - ள். மானே - பெண்ணே, விருப்புஆரும்-யாவரும் விருப்ப முந்நிறைந்த, காசுஅண்மு - மணிகள்பொருந்திய, கனைகடல் - ஒலித்தலையுடைய கடல்பக்கத்தில் சூழப்பெற்ற, கோவளம்வாழ் - கோவளத்தில் வாழ்கின்ற, மா - பெருமையுள்ள, சண்முகனை ... என்றாலும் - சண்முகனென்பவனை மறந்திருப்போமென்றும், இராது - என்மனமிராது, இக்கருப்போ - இந்தக் ... மறந்துஇருப்போம் ... என்றாலும், உள்ளம் கசக்கும் - மென்று தின்றாலும் கசக்கின்றது, எ - று.

நாயகன் கூடப்பெறுமையால் இனிகரும் ... இயலபுள்ள கரும்பும் சசக்கின்றது என்பதுகருத்து.

30. பாரவிள நீர்சுமக்கப் பண்டே பொறாதவிடை
ஆரவடஞ் சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைக்கனதத கொங்கையின் மேற் பூங்களபஞ் சாத்தி
இடைக்கனத்தம் வைத்தவரார் இன்று.

இ - ள். பாரம்-பளுவாகிய, இளநீர்சும ... பண்டேபொறாத - முன்னமேயாற்றாத, இடை ... இளநீர்களைத் தாங்குதற்கு ... ஆரவடம் சுமக்க ஆற்றுமோ - முத்துமாலையைச் சுமக்கலாகுக-... யானது, நேரே - நேராக, புடைகனத்த - பக்கங்கனத்திருக்கிற, கொங்கையின்மேல், இன்று—, பூகளபம்சாத்தி-பொலிவாகிய கலவைச் சந்தநந்தைபூசுகளின் இடைக்கு-மருங்குலுக்கு, அனத்தம் வைத்தவர் ஆர் - அநர்த்தம் உண்டாக்கி ..., வைத்தவர் யார், எ - று.

31. வெங்காயஞ் சுக்கானால் வெந்தயத்தா லாவதென்ன
இங்கார் சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேற் றேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டி யாரே.

இ - ள். ஏரகத்து செட்டியாரே - திருவேரகத்திலுள்ள செட்டியாரே, வெங்காயம் சுக்குஆனால்—, வெந்தயத்தால் ஆவதுஎன்ன—, இங்கார் சுமந் திருப்பார் இச்சரக்கை - இங்கு இச்சரக்கைஆர் சுமந்திருப்பார், மங்காத

சிரகத்தை தந்தீரேல் - குறையாத சிரகத்தைத் தந்தீராயின்,பெருங்காயம் தேடேன்-பெருங்காயத்தைத் தேடமாட்டேன், எ - று.

திருவேரகத்தி லெழுந்தருளிய முருகக்கடவுளே, கொடிதாகிய உடம்பு சுக்குப்போலுலர்ந்தால் வெவ்விய வினையினுல் ஆவதென்ன, இந்த வுடம்பாகியசரக்கை இவ்விடத்தில் யார் சுமந்திருப்பார், அழியாத சிறப்புள்ள இடமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தீராயின், மிகுதியாகிய உடம்புகளைத்தேடிப் பிறக்கப்போகேன், என வேறுமொரு பொருள்தோன்றுதல் காண்க. வெம் காயம்-கொடிய சரீரம், வெந்தை அத்தால்-வெப்பமாகிய அவ்வினையினுல், சீர் அகம் - சிறந்த இடம்(மோட்சம்), பெருகாயம் - பல சரீரம், செட்டியார் - முருகர்.

32. முன்னேயிரண்டுமுலைமுற்றியபின்னுலுமுலை
எந்நேரமென்மதலைக்கெட்டுமுலை—எந்நாளும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப்பாணுநின்பாகனுக்கிங்
கென்னுகமென்னுமினி.

இ - ள். முன்னே இரண்டு முலை - முற்காலத்தில் இரண்டுமுலைகளாயிருந்தன, முற்றியபின் - முதிர்ந்தபிறகு, நாலுமுலை - நாலுமுலைகளாயின, எந்நேரம் - எப்பொழுதும், என்மதலைக்கு - என் குழந்தையின் பொருட்டு, எட்டுமுலை - எட்டுமுலைகளாயின,எந்நாளும் - எக்காலமும், பைநாகஞ்சூழ் - படத்தையுடைய பாம்பினுல் வளைக்கப்பட்ட, மதுரை - மதுரையிலுள்ள, பாணு - பாணனே, நின் பாங்கனுக்கு - உன்தோழனுக்கு, என்ஆகம் - என்னுடம்பு, இங்குஇனி என்ஆம்-இவ்விடத்தில் இனியென்ன பயன்படும்.

நாலுமுலை - தொங்குகின்றமுலை-எட்டுமுலை-எட்டுகின்றமுலை எனவேறொருபொருள் தோன்றலறிக.

படுக்கையி லிருக்கும்போது தலைவனுக்குப்பரத்தையர் மீதுள்ள நினைவையறிந்து தலைவிசொல்லியது.

33. நங்கையொருத்தியொடுநாமிருவர்மூவரையும்
பொங்குமமளிபொறுக்குமோ—சங்கம்
குழையவரால்பாயுங்குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்னபயன்.

இ - ள். சங்கம்குழைய - சங்குகள் வருந்தும்படி, வரால்பாயும் - வரால்மீன்கள் குதித்தற்கிடமாகிய, குருநாடர்கோவே - குருநாட்டார்க்கரசனே, நங்கை ஒருத்தியொடு - என்தங்கை யொருத்தியோடு, நாம் இருவர் - நாமிருவராக, மூவரையும் - மூன்றுபேரையும், பொங்கும்அமளி -

விளங்குகின்ற சயநம், பொறுக்குமோ - தாங்குமோ, பழையவரால் என்ன பயன் - பழையவர்களால் என்னபிரயோசனம்," எ - று.

என்தங்கையாகிய புதியவளோடிணங்கியிரு, நான்பழையவள், என்றால் பிரயோஜநமில்லை யென்பதுகருத்து.

இதுவுமது.

34. ஒருவர்க்கிடமாயுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாயதென்னோ—மருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங்கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமைதான்.

இ - ள். உகந்து ஒருவர்க்கு இடமாயிருந்தபாயல் - விரும்பி ஒருவருக்கிடமாயிருந்த சயநம், இருவர்க்கு இடம் ஆயது என்னோ - இருவருக்கிடமானதற்குக் காரணம்யாதோ, மருவலரை - பகைவரை, கல் நாட்ட - கல்லில் நிலைபெறுத்தும் பொருட்டு, வில்நாட்டும் - வில்லையெய்து நிறுத்தின, கண்டன் கரிகாலன் தன்நாடு - கரிகாற்சோழனது நாட்டில், இது புதுமைதான் - இது ஆச்சரியமேயாம், எ - று.

கண்டன் - ஓர்சோழன். தலைவனாகிய நீ ஒருவனே இருத்தற்குரிய என்பாயலில் பரத்தையோடுகூடி, இருவராகியிருத்தல் தகாது என்பது கருத்து.

35. நங்கைபயணநமக்கென்றுரைத்தளவில்
அங்கம்பசலைநிறமானதே—செங்கை
வளைநெகிழப்பாதிமறுத்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதியுடைந்து.

இ - ள். நங்கை - பெண்ணே, நமக்கு பயணம்என்று உரைத்த அளவில் - நமக்குப்பிரயாணம் நேரிட்டதென்று சொன்னமாத்திரத்தில், அங்கம் பசலைநிறம் ஆனது - (நம் தலைவியின்) உடம்பு பசலைநிறங்கொண்டது, (அன்றியும்) செம்கைவளை பாதிநெகிழ - செவந்தகையிலணிந்த வளையலில் பாதி நெகிழ்ந்துகழல, மறுத்தேன் என்றுஓத - (பிரயாணத்தை) நிறுத்தினேனென்றுசொல்லவே, பாதிஉடைந்து நெகிழஉள - பாதி உடைந்துகழல வுள்ளன, எ - று.

பிரயாணமென்றதனால் உண்டாகிய விசநத்தால் உடல்மெலிதலால் பாதி கழன்றுபோயின, பிரயாணம் நின்றுவிட்டது என்றதனால் சந்தோஷத்தால் உடல்பூரித்தலால் பாதிவளையல்உடைந்தனவாம்.

36. அம்பலவா வின்னொருகா லாடினலாகாதோ
உம்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென
ஒற்றிப் பதஞ்சலிக்கு மூர்.

இ - ள். சம்புவே-சிவபெருமானே, வெற்றி பதஞ்சலிக்கும்-வெற்றியையுடைய பதஞ்சலியின்பொருட்டும், வெம்புலிக்கும் - கொடிய புலிக்காலர்பொருட்டும், தி தி என ஒற்றி-தி தியென்று ஒற்றியாடி, பதம் சலிக்கும்-பாதம்ஓய்தற்குரிய, ஊர் - ஊராகிய, அம்பலவா-பொன்னம்பலவனே, இன்னொருகால் ஆடினல் ஆகாதோ - இன்னொருதரம் ஆடினல் தீகாதோ, உம்பர் எல்லாம் கண்டது - தேவர்களெல்லாம் பார்த்தது, எனக்கு ஒப்பு ஆமோ - எனக்குச சம்மதியாகுமோ, எ - று

தித்திஎன்றது தாளவொற்று. வெம்புலி - வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

37. இந்தவிடை நிற்பதரி தென்னாணை யும்மாணை
சந்தேக மாகச் சமைத்தானே—அந்தவயன்
பாரதிரா மன்வரையிற் பைங்கொடியீர் கொங்கையிள
நீரதிரா மன்னடமின் னீர்.

இ - ள். இந்த இடை நிற்பது அரிது - இந்த மருங்குல் நிற்பது அருமை, என் ஆணை - என்மேல் ஆணைப்படி, உம் ஆணை - உம்மேல் ஆணைப்படி, அந்த அயன் - அந்தப்பிரமன், சந்தேகமாகச் சமைத்தானே - (உண்டோ இல்லையோஎன்று) சந்தேகமுண்டாகும்படி படைத்தானே, பாரதி மன்வரையில் - பாரதிராமனது மலையிலுள்ள, பைங்கொடியீர் - பசியகொடி போல்பவரே, நீர் - நீங்கள், கொங்கை - தனங்களாகிய, இளநீர்-இளநீர்கள், அதிராமல் - அசையாமல், நடமின் - நடப்பீர்களாக, எ - று.

38. உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ் மச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
பொன்னாகத் தெங்கையர்தம் போகநகச் சின்னங்கள்
என்னாகத் தேயெரிகை யால்.

இ - ள். மன்னுபுகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய, மச்சத்தார்மன்னவா - மச்சதேசத்தார்க் கரசனே, உன்னுடைய பொன் ஆகத்து - உனது அழகாகிய நெஞ்சில், எங்கையர்தம் - எமது தங்கைமாராகிய பரத்தையரது, போகம் நகம் சின்னம்கண்டு - போககாலத்தில் பட்ட நகக்குறியைக்கண்டு, என் ஆகத்து எரிகையால் - என்நெஞ்சில் எரிவதனால், உன் உயிரும் என் உயிரும் - உனதுயிரும் எனதுயிரும், ஒன்றுஎன்பது - ஒன்றே என்பதை, இன்று அறிந்தேன் - இன்றையதினம் அறிந்தேன்; எ - று.

39. காளத்தி கண்டத்தே காளத்தி நெற்றியிலே
காளத்தி யுன்றன் கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றினுண் ஞானப்பூம்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்தி கண்டு.

இ - ள். கண்டத்தே காளத்தி-கண்டத்தில்காளத்திஉண்டு,நெற்றியிலேகாளத்தி-நெற்றியில் காளத்திஉண்டு, உன்றன்கரத்திலே காளத்தி-உன்கையில் காளத்திஉண்டு, அங்கம்எங்கும் காளத்தி - உடல்முழுதும் காளத்திவுண்டு, வெம்அழலை - (இந்த) வெம்மையாகிய நெருப்பை, ஞானம்-ஞானத்தையும், பூ-பொலிவையு முடைய, கங்கைஎன்னும்-கங்கையென்கிற, பெண் ஒருத்திகண்டு-ஒருபெண்ணானவள் பார்த்து, ஆற்றினள்-தணித்தாள்,எ-று.

ஞானப்பூ - ஞானமாகிய அழகுஎனினுமாம். காளத்தி நான்கானுள் முன்னையது பாற்கடலில்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையும், இரண்டாவது நெற்றிக்கண்நெருப்பையும், மூன்றாவது நெருப்புருவமாகிய மழுவையும், நான்காவது திருமேனிமுழுதும் நெருப்புருவாயிருத்தலையும் உணர்த்தின. காளாத்தி - விஷாக்கினி.

40. மேவிலுடனே விடியும் விடியாது
கோவைமணி மார்பாநீ கூடாநாள்—தேவர்
திரண்டா தரிக்கின்ற தென்னரங்க மாலே
இரண்டாலும் பொல்லா திரா.

இ - ள். கோவை மணிமார்பன் - மணிவடத்தையணிந்த மார்பினையுடையவனாகிய,தேவர்திரண்டு-தேவர்கள்கூடி, ஆதரிக்கின்ற - அன்புசெய்கின்ற, தென் அரங்கம்மாலே-தென்னரங்கத்திலெழுந்தருளிய திருமாலே, மேவில் - நீகூடினால், உடனேவிடியும்-உடனே விடிந்துபோம், கூடாநாள்-கூடாநாளில், விடியாது-பொழுதுவிடியாது, (ஆதலால்) இரண்டாலும் - இருவகையாலும், இரா - இரவானது - (எனக்கு) பொல்லாது - கெட்டதாயிருக்கின்றது.

தலைமகன்கூடியிருக்கும் காலத்தில் இரவானது சுகரூபமாயும் அற்பகால்மாயும் இருத்தலையும், கூடாதகாலத்தில் அவ்விரவு துக்கரூபமாயும் நெடுங்காலமாயும் இருத்தலையும்பற்றித் தலைமகள்வருந்திக்கூறியது.

பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான்.

1. அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
அதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துதூதுசென்றுபிழைத்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே.

இ - ள். அடகெடுவாய் - அடகெடுவாய் (மனமே), உலகில் - உலகத்தில், பலதொழிலும் இருக்க - அநேக வேலைகளுமிருக்க, (அவற்றினும்) அறிவில்லாமல் கல்வியே அதிகம் என்று கற்றுவிட்டோம்-அறிவில்லாமல் கல்வியே சிறந்ததென்று கற்றுவிட்டோம, திடம் உள்ள மோகனம்-ஆட - உறுதியுள்ள மோகனவித்தைகள் செய்யவும், கழைக்கூத்து ஆட - கழைக்கூத்தாடவும், *செப்பிடு வித்தைகள் ஆட-செப்பிடு வித்தைகள் செய்யவும், தெரிந்தோம் இல்லை - தெரிந்துகொண்டோமில்லை, தடம் முலை வேசையர் ஆக பிறந்தோம் இல்லை - மலைபோலும் தனங்களையுடைய வேசையராகப் பிறந்தோமில்லை, சனி ஆன தமிழைவிட்டு - இந்தச் சனியன்போன்ற தமிழைவிட்டு, தையலார் தம் இடம் இருந்து-அம்மாதரிடத்திலிருந்துகொண்டு தூதுசென்று பிழைத்தோம் இல்லை-தூதுபோய் பிழைத்தோமில்லை, என்ன சன்மம் எடுத்து-என்னபிறவியெடுத்து, இரக்கின்றோம்-யாசிக்கிறோம், எ-று.

* கறவைப்பசுவையாசித்துக்கூறியது.

2. பெற்றாளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்குந்தரமல்லபாலிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாதரவல்லையாவல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாட்டி ஒருபிள்ளை பெற்றாள் - என்மனைவி ஒரு பிள்ளையை ஈன்றாள், அப்பிள்ளைக்குப் பால்பற்றாது - அக்குழந்தைக்குப் பால்போதாது, கஞ்சிகுடிக்கும் தரம் அல்ல-கஞ்சிகுடிக்கும் பருவமுமல்ல, பால் இரக்க - பால் யாசித்துக்கொண்டு வருதற்கு, சிற்றாளும் இல்லை - ஒரு சிறுபையனுமில்லை, இ-இந்த, எல்லாவருத்தமும் தீர - இந்த எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கும்படி, ஒரு கன்று ஆதரவல்லையோ - ஒரு கன்றை

புடைய பசுவைக்கொடுக்கவில்லையோ, வல்ல மாநகர் காளத்தியே - வல்லம் என்னும் பெரியநகரத்திலுள்ள காளத்தியவள்ளலே, எ - று.

*கன்று-கற்று என வலித்தல்பெற்றது.

பசுப்பெற்றுமகிழ்ந்துபாடியது.

3. வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பகீரென்னுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாளும் - என்மனைவியும், வழிமேல் விழிவைத்து வாடாமல் - நான் வரும் வழியின்மீது கண்வைத்து வாடாமலும், மற்றோர் பழியாமல் - அயலார் பழிக்காமலும், பிள்ளையும் பால் என்று அழாமல் - குழந்தையும் பாலென்றழாமலும், பகீர் என்னும் சொல் மொழியாமல் - (மனம்) திடுக்கிடும் சொல்லை (அயலார்) சொல்லாமலும், என்னை வரவிட்ட பாவி - என்னை இங்கே யனுப்பின பாவியாகிய என்மனைவி, முசித்து சதை கழியாமல் - மெலிவித்து என்சதையைக் கழிக்காமலும், ஆ அளித்தாய் - பசுவைத்தந்தாய், வல்லமாநகர் காளத்தியே,—எ - று.

சீதக்காதிமீதுபாடியது.

4. ஓர்தட்டிலேபொன்னுமோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்கும்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே.

இ - ள். ஓர் தட்டிலே பொன்னும் ஓர் தட்டிலே நெல்லும் - ஒரு துலையிலே பொன்னையும் ஒருதுலையிலே நெல்லையும், ஒக்க - சமமாயிட்டு நிறுத்து, விற்கும் - விற்கின்ற, கார்தட்டிய - மேகம் (மழைபெய்தலை) தவறிப்போன, பஞ்சகாலத்திலே - சிறுவிலைக்காலத்தில், தங்கள் காரியம்பேர் ஆர்தட்டினும் - தமது சுயகாரியத்தில் நோக்கமுள்ள யாவர் தடுத்தாலும், தட்டு வாராமல்-தடையுண்டாகாமல், அன்னதானத்துக்கு-அன்னதானம் செய்வதற்கு, மார்தட்டிய துரை - (நானிருக்கிறேன் வறியரே அஞ்சவேண்டாம் என்று) மார்தட்டித் தைரிய வார்த்தைசொன்ன துரையாகிய, மால் - (கைம்மாறு கருதாதகொடையால்) மேகம்போன்ற, சீதக்காதி - சீதக்காதியென்னும் பெயருள்ள, வரோதயனே - வரத்தினால் தோன்றினவனே (ஆவன்), எ - று.

5. நேசித்துவந்தகவிராசர்தங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்துநடப்பார்க்கும்வேசிக்குவேலைசெயும்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதிதயாநிதியே.

இ - ள். நித்தநித்தம் - நாள்தோறும், பூசிக்கும் நின்கைப்பொருள் ஒன்றுமே - புகழப்படுகிற உன்கைப்பொருளொன்றுமாத்திரமே, நேசித்துவந்த கவிராசர்தங்கட்கு - விரும்பிவந்த புலவர்களுக்கு உதவும், மற்ற புல்லர்பொருள் - மற்ற அற்பருடைய பொருள், வேசிக்கும் - தாசியின் பொருட்டும், சந்து நடப்பார்க்கும் - (அத்தாசிகளிடத்து) தூதுபோவார்க்கும், வேசிக்கு வேலைசெய்யும் தாசிக்கும் - வேசைக்கு வேலைசெய்யும் அடியாளுக்கும், ஆகும் - உதவும், சீதக்காதி தயாநிதியே,—எ - று.

6. ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைவிரித்துப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்செம்பொன்பிடிபிடியாய்
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே.

இ - ள். ஈயாதபுல்லர் - கொடாத அற்பர், இருந்துஎன்ன போய் என்ன - உயிரோடிருந்தாலென்னலாபம் இறந்தாலென்னநஷ்டம், எட்டிமரம் காயாது இருந்து என்ன - எட்டிமரம் காய்க்காமலிருந்து என்ன, காய்த்து பலன் என்ன - காய்த்துப் பலன்யாது, கைவிரித்துப்போய் - கையைவிரித்துச்சென்று, யாசகம் என்று உரைப்போர்க்கு - யாசகமென்று சொல்லுவோருக்கு, செம்பொன் - செம்பொன்னை, பிடி பிடி ஆய் - பிடி பிடியாக, ஓயாமல் ஈபவன்-இடையறாமல் கொடுப்பவன், வேள் சீதக்காதி ஒருவனுமே - (அதினால்) மன்மதனை நிகர்த்த சீதக்காதி என்கிற ஒருவன் மாத்திரமே, எ - று.

7. காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்டொலைவில்பன்னூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே.

இ - ள். சூரியகாந்தி காய்ந்து சிவந்தது - சூரியகிரணம் வெம்பிச் செவந்தது, மின்னார் நெடுகண் - மாதருடைய நெடியகண், கலவியிலே தோய்ந்து சிவந்தது - புணர்ச்சியிற்படிந்து சிவந்தது, பாவாணர் நெஞ்சம் - புலவோர்களுடைய மனம், தொலைவு இல் பல்நூல் ஆய்ந்து சிவந்தது - அழியாத அநேக நூல்களை ஆராய்ந்து சிவந்தது, மால் சீதக்காதி இரு

கரம் - மேகம்போலும் சீதக்காதியின் இருகைகளும், அநுதினமும் ஈந்து சிவந்தது - நாள்தோறும் கொடுத்துச் சிவந்தது. எ - று.

இடைவிடாது காய்தலால் சூரியகிரணமும், கலவியின் வெப்பத்தால் மாதர்கண்களும், நூலாராய்ச்சியால் பாவாணர்மனமும்,பொன் முதலியவற்றைப் பலகாலும் அள்ளிக்கொடுத்தலால் சீதக்காதியின் கையும் செவந்தன என்பதுகருத்து.

8. தேட்டாளன்காயற்றுறைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஒட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே.

இ - ள். தேட்டாளன் - திரவிய சேகரிப்பில் சிறந்தவன், காயல் துறை - காயற்பட்டணத்துக்கிறைவன், சீதக்காதி-சீதக்காதி, சிறந்த வச்ர நாட்டான் - மேன்மையாகிய வச்ரநாட்டையுடையவன், புகழ் கம்பம் நாட்டிவைத்தான் - கீர்த்தியாகிய கம்பத்தை நிலைபெறுத்தி வைத்தவன், (இவன்) தமிழ்நாவலரை - தமிழ்ப்புலவரை, ஒட்டாண்டி ஆக்கி-இரண்டுஞ் ஞும் ஓட்டைக்கையிலுடைய பிச்சைக்காரர்களாக்கி, அவர்கள் தம்வாயில்-அவர்களுடையவாயில், ஒருபிடிமண் போட்டான் - ஒருபிடி மண்ணைப் போட்டு, அவனும் - அச்சீதக்காதியும், சமாதிக்குழிபுகுந்து ஒளித்தான் - சமாதிக்குழியிற்புகுந்து மறைந்தான் (இறந்தான்) எ - று.

இவன் இறந்தபின் புலவர்களுக்குக் கொடுப்பார் இல்லாமையைக் குறிப்பித்தற்கு "ஓட்டாண்டியாக்கி" முதலியவாகக்கூறினர்.

சீதக்காதியின்பேரில் தாசிபாடியது.

9. தினங்கொடுக்குங்கொடையானே
தென்காயற்பதியானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்துமீட்டுடைமைகள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே.

இ - ள். தினம் கொடுக்கும் கொடையானே-நாள்தோறும் கொடுக்குங் கொடையையுடையவனே, தென் காயல் பதியானே - தென்காயற்பட்டணத்தையுடையவனே, சீதக்காதி - சீதக்காதியே, இனம் கொடுத்த

உடைமை அல்ல-உறவினர் தந்த உடைமையல்ல, தாய் கொடுத்த உடைமை அல்ல-தாய்கொடுத்த உடைமைகள்அல்ல, எளியாள்-எளியவளாகிய நான், ஆசை மனம் கொடுத்தும் - விருப்பமுள்ள மனத்தைக்கொடுத்தும், இதழ் கொடுத்தும் - அதரத்தைக் கொடுத்தும், அபிமானம் தனைக்கொடுத்தும்-மர்மஸ்தானத்தைக் கொடுத்தும், மருவு இரண்டு தனம் கொடுத்தும்-பொருந்திய இரண்டு தனங்களைக் கொடுத்தும், ஈட்டு உடைமை - சம்பாதித்த உடைமைகளை, கள்ளர் கையில் பறிகொடுத்து - திருடர் கையில் பறிகொடுத்து, தவிக்கின்றேன் - திகைக்கிறேன், எ - று.

தலைவன் பொருளீட்டற்குக் கப்பலேறிப் போயினுனாக,
தலைவி அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திக்கூறல்.

10. **தரைகண்டமட்டும்படர்ந்தண்டகோளமுந்தாவியெங்கும்**
உரைகண்டகீர்த்திபெறுஞ்சீதக்காதியுலகினில்வெண்
டிரைகண்டெழுங்கடன்மீதேதன்வங்கத்தைச்செல்லவிட்டுக்
கரைகண்டவனினங்காணுனென்னுசைக்கடற்கரையே.

இ - ள். தரைகண்ட மட்டும் படர்ந்து - பூமி காணப்படுமளவும் பரவி, அண்ட கோளமும் தாவி-அண்டகோளத்தையுந் தாண்டி, எங்கும் உரைகண்ட கீர்த்திபெறும் - எவ்விடத்தும் சொல்லக்கண்ட புகழைப் பெற்ற, சீதக்காதி-சீதக்காதியின, உலகினில-நாட்டில், வெள் திரைகண்டு எழும் கடல்மீதே - வெண்மையாகிய அலைகள்தோன்றி மேலெழாநின்ற கடலின்மீது, தன் வங்கத்தைச் செல்லவிட்டு - தனது மரக்கலத்தைச் செலுத்தி, கரை கண்டவன் - தான் நினைத்த கரையிற்சென்றவன், என் ஆசை - என் ஆசையாகிய, கடல் - கடலினது, கரை - கரையை, இன்னம் காணுன் - இன்னம் காணுதவனு யிருக்கிறான், எ - று.

கடலெல்லை கண்டவன் என் ஆசையின் எல்லையை அறியாதிருக்கிறான் என்பது கருத்து.

உமாதேவியை நோக்கி முருகர் முதலியோர்க்கு வேல்முதலியவற்றைக் கொடுத்த நீ எனக்கு யாதொன்றுங் கொடுத்திலையேஎன்று இரக்கம் உண்டாகப்பாடியது.

11, **வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்பியின்மீதுவைக்கக்**
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளுக்குமூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயுனையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே.

இ - ள். திருச்செந்தூரர்க்கு வேல்கொடுத்தாய்-திருச்செந்தூரிலுள்ள முருகக்கடவுளுக்கு வேலாயுதத்தைத்தந்தருளினுய், நின்மணவாளனுக்கு

அம்மியின்மீது வைக்கக் கால்கொடுத்தாய்-உன்கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு (விவாஹகாலத்தில்) அம்மிமீது வைத்தற்பொருட்டுத் திருவடியைத் தந்தனை, கவுணியர்க்குப் பால்கொடுத்தாய்-கவுணியர்குலத்துதித்த திருஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலைத் தந்தருளினை, மதவேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, மூவர்பயப்பட-மும்மூர்த்திகளும்அஞ்சும்படி, செங்கோல் கொடுத்தாய் - செங்கோலைத் தந்தருளினை, அன்னையே-தாயே, எனக்கு ஏதும் கொடுத்திலையே - எனக்கு ஒன்றையுங் கொடுத்தா யில்லையே, எ - று.

உமாதேவியார் முருகக்கடவுளுக்கு வேற்படை கொடுத்தார் என்பதை "உமைக்கண் வந்தின்று, தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த அமையாவென்றி அரத்தநெடுவேலோய்" என்னும் கல்லாடத்துக் காப்புச் செய்யுளானுணர்க. செங்கோல் - செவ்வியபாணம்.

முடியாத காரியங்கள் இவை எனப்பாடியது.

12. பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனைதான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணமவருமோநடுச்சாமத்திலே
சல்லாப்புடவைகுளிர்தாங்குமோபெருஞ்சந்தையினில்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோதில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே.

இ - ள். பொல்லாத மூர்க்கருக்கு - பொல்லாத மூர்க்கபுத்தி யுடையவர்க்கு, எத்தனைதான் புத்தி போதிக்கினும் - பல புத்திகளைப் போதித்தாலும், நல்லார்க்கு உண்டான குணம் வருமோ - நல்லோர்க் குண்டான குணம்வருமோ, நடுச்சாமத்திலே - நடுராத்திரியில், சல்லாப்புடவை குளிர் தாங்குமோ - மெல்லிய புடவை குளிர்தாங்குமோ, பெருஞ் சந்தையினில் - பெரிய சந்தைகூடுமிடத்து, செல்லாப்பணம் செல்லுமோ - செல்லாதபணம் செல்லுமா, தில்லைவாழும் சிதம்பரனே, எ - று.

13. மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே.

இ - ள். மூவேந்தரும் அற்று - (தமிழினது அருமையறிந்த) மூவேந்தருமழிந்து, சங்கமும்போய் - சங்கமுமழிந்து, பதின் மூன்றொடு எட்டு கோவேந்தரும் அற்று - இ[illegible]தாரு வள்ளல்களும் அழிந்து, மற்றொரு வேந்தன் கொடையும் அற்று - வேறெந்த அரசனது ஈகையுமொழிந்து, பாவேந்தர் - கவிராஜர்கள், காற்றில் இலவம்பஞ்சு ஆக பறக்கையிலே - பெருங்காற்றி லகப்பட்ட இலவம் பஞ்சுபோலப் பறக்கும்போது, தேவேந்

திர தாரு ஒத்தாய்-இந்திரனது கற்பகதருவை நிகர்த்திருந்தாய், ரகுநாத செயதுங்கனே-ரகுநாதனென்னும் வெற்றியிற் சிறந்தவனே, எ - று.

மூவேந்தர்-சேரசோழபாண்டியர். "பதின்மூன்முடியுருகோவேந்தர்" என்றும்பாடம்.

திருச்செந்தூர் முருகர்மீது பாடியது.

14. முன்னநின்னன்னைமுலையூட்டிமையிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றானோசெந்தூரிலிருப்பவனே.

இ - ள். செந்தூரில இருப்பவனே - திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே, முன்னம் - முற்காலத்தில், நின் அன்னை - உன்தாயாகிய உமாதேவி, முலையூட்டி - தன் திருமுலைப்பாலை யுண்பித்து, மை இட்டு - (கண்ணுக்கு) மைபூசி, மூக்குசிந்தி - மூக்கைச்சிந்தி, கன்னமும் கிள்ளியநாள் அல்லவே - கன்னத்தையுங் கிள்ளின இளமைப்பருவ மல்லவே அன்னமும் மஞ்ஞையும்போல - அன்னமும் மயிலும்போல, இருபெண் கொண்ட-இரண்டு மனைவியரைப் படைத்த, ஆண்பிள்ளை நீ - ஆண்பிள்ளை யாகிய நீ, என்னைக் காப்பதற்கு - என்னைக் காத்தருள, இன்னமும் சின்னவன் தானோ - இன்னமும் சிறுபிள்ளை தானோ, எ - று.

அன்னம் தெய்வயானை யார்க்கும், மஞ்ஞை வள்ளிநாயகியார்க்கும் உவமையாகக் கொள்க.

இதுவுமது.

15. முற்கரையப்பரையேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதித்திடுங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியையெங்கெங்குந்தித்திக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரெனுந்தானத்திலே.

இ - ள். அப்பரை-திருநாவுக்கரசரை, முன்-முற்காலத்தில், கரை ஏற விட்டு - கடற்கரையி லேறப்பண்ணி, ஆட்கொள்-(அவரை) ஆட்கொண்டருளிய, முதல்வர்-தலைவராகிய சிவபெருமானாரது, உள்ளம் கல்கரைக்கும படி-மனமாகிய கல்லை யுருக்கும்படி, போதித்திடும்-(பிரணவார்த்தத்தை) உபதேசித்தருளிய, கருணைக்கடலை - அருட்கடலை, சிற்பரைக்குட்டியை-ஞானசத்தியின் புதல்வனை, எங்கெங்கும் தித்திக்கும் - எந்தப்பாகத்திலும் இனிக்கிற, செங்கரும்பின் - செங்கரும்பி லுண்டாகிய, சர்க்கரைக்கட்டியை - சர்க்கரைக் கட்டியை, செந்தூர் என்னும் தானத்திலே கண்டேன்-திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பதியில் கண்டுகொண்டேன். எ - று.

இதுவுமது.

16. சின்னஞ்சிறுபிள்ளைசெங்கோட்டுப்பிள்ளைசிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளைபூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சழுங்கின்றசூரனைக்கொன்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளைசெந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே.

இ - ள். சின்னஞ் சிறுபிள்ளை - மிகச்சிறுபிள்ளை, செங்கோட்டுப் பிள்ளை-திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய பிள்ளை, சிவந்தபிள்ளை-சிவந்த பிள்ளை, பொன்னல் மணிபிள்ளை-பொன்னினாலும் மணியினாலும் அலங்கரிக் கப்பட்ட பிள்ளை, பூலோகம் எங்கும் புகழும்பிள்ளை-பூமிமுற்றும் புகழப்பெ ற்றபிள்ளை, சொல் நெஞ்சு அழுங்கின்ற - சொல்லும் மனமும் சுடுகின்ற, சூரனை - சூரபன்மனை, கொன்ற-முடிவுசெய்த, சொக்கேசர் பிள்ளை - மதுரைச் சொக்கநாதர் பிள்ளை, (இத்தன்மைகளை யுடைய இவரோ) வன்னக் கிளிப்பிள்ளை - அழகாகிய கிளிப்பிள்ளை போன்ற, செந்தில் குறத்திக்கு - திருச்செந்திற் குறத்தியாகிய வள்ளி நாயகியார்க்கு, மாப்பிள்ளை-மணவா ளரா யிருப்பவர், எ - று.

சொன்னெஞ் சழுலுதல் - வன்சொல்லும் வன்மனமு முடையனாதல்.

திருமலைநாய்க்கன் சிறைப்படுத்தியவைத்தகாலத்தில் பாடியது.

17. நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்னொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தாயிரைதாவென்றுகூப்பிடுதே.

இ - ள். நாட்டில் சிறந்த திருமலையா - உலகத்திற்சிறந்த திருமலை யனே, துங்கம் நாகரிகா-உயர்வாகிய நாகரிகமுள்ளவனே, காட்டில் வனத் தில் திரிந்து உழலாமல் - காட்டிலும் சோலையிலும் அலைந்து வருந்தாமல், கலைத்தமிழ் தேர - தமிழ் நூல்களில் தெளிந்த, பாட்டில் சிறந்த-கவிபாடு வதிற்சிறந்த, படிக்காசன் என்ற ஒரு பைங்கிளியை - படிக்காசனென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பசுங்கிளியை, கூட்டில் அடைத்து வைத்தாய்- கூட்டில் அடைத்து வைத்தனை, இரை தா என்று கூப்பிடுதே - (அது) உணவு கொடு என்று கூவாநின்றதே, எ - று.

சீதக்காதி இறந்ததறிந்தபின் பாடியவை.

18. விண்ணுக்குமண்ணுக்கும்போராய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகமலங்கணா [ங்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்திரோதயசாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தானபுலவோர்முகம்வாடியவே.

இ - ள். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்கு - விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும் பிரபலமாய் விளங்குகின்ற, தேவேந்த்ரன் என்னும்-தேவேந்திரனென்று சொல்லப்பட்ட, கண்ணுக்கு இனிய துணை சீதக்காதி - கண்ணுக்கினியனாகிய துணையாகிய சீதக்காதி என்கிற, கமலம் நிகர்-தாமரைமலரை நிகர்த்த, தண்ணுக்கு இசைந்த-குளிர்ச்சிபொருந்திய, வதன சந்த்ரோதய சாமி-சந்த்ரோதயம்போன்ற முகத்தினையுடைய சாமியானவன், இந்த மண்ணுக்குள்ளே ஒளித்தான் - இந்த மண்ணுக்குள்ளே மறைந்தான், (மறையவே) புலவோர-புலவரது, முகம் வாடிய - முகங்கள் வாடிப்போயின, எ - று.

19. மறந்தாகிலுமனைக்காசுங்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலவதென்னவிருந்தாலவதென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுறைசீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே.

இ - ள். மறந்தாகிலும் அனைக்காசும் கொடாத - மறந்தாயினும் அனைக்காசையும் ஒருவருக்குக் கொடாத, மடமாந்தர்-அறியாமையுள்ள மக்கள், மண்மேல - உலகில், இறந்து ஆவது என்ன - இறந்தால் உண்டாவதாகிய நஷ்டம் யாது, இருந்து ஆவதுஎன்ன - உயிரோடிருந்தால் உண்டாவதாகிய லாபம் யாது, இறந்து-செத்து, விண்போய் சிறந்து ஆளும் - விண்ணுலகிற் சென்று மேன்மையை யடைந்து (அவ்வுலகையும்) ஆளுகின்ற, காயல்துறை-காயற்பட்டணத்துக்கு இறைவனாகிய சீதக்காதி, திரும்பிவந்து பிறந்தாலொழிய - மீண்டுவந்து பிறந்தாலன்றி, புலவோர் தமக்கு பிழைப்பு இல்லை, புலவர்களுக்குப் பிழைப்பில்லை, எ - று.

20. கல்லடிக்கு முளியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதை கேட்டுப், பலலடிக்கக் கிடுகிடெனப் பறையடிக்கு நெஞ்சர்தமைப் பாடுவேனோ, வில்லடிக்கும பிரம்படிக்குங் கல்லடிக்கும் விரும்பி நின்ற மெய்யனீன்ற, செலலடிக்குந் தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே.

இ - ள். வில் அடிக்கும் - (அருச்சுனனது) வில்லடிக்கும், பிரம்பு அடிக்கும - (திருவாதவூரரது) பிரம்படிக்கும், கல அடிக்கும் - (சாக்கியநாயனாரது) கல்லடிக்கும், விரும்பிநின்ற - விரும்பியிருந்த, மெய்யன்-உண்மைப் பொருளான பரமசிவன், ஈன்ற - பெற்ற, செலல் அடிக்கும் தடவரைமேல் சேறு அடிக்க - மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய மலையின்மீது சேறுபடும்படி, அலை அடிக்கும்-அலைகள் மோதுகின்ற, செந்திலானே-திருச்செந்தூரனே, கல் அடிக்கும் உளி-கல்லை வெட்டுகின்ற உளியானது, இரண்டு காது அடிக்

குள் அடிப்பது என-இரண்டு காதுகளின் அடியில் அடிப்பதுபோல, கவி தை கேட்டு-புலவர்களுடைய கவிகளைக்கேட்டு; பல் கிடுகிடு என அடிக்க-பற்கள் ஒன்றோடொன்று கிடுகிடென்றடிபட, பறையடிக்கும் நெஞ்சர் தமை - நடுங்குகின்ற மனத்தை யுடையவரை, பாடுவேனோ - நான் பாடுவேனோ, எ - று.

திருச்செந்திலானே, என் கவிகளைக்கேட்டு மகிழும் உன்னைப்பாடாமல், அவறறை காதடியில் உளிவைத் தறைந்தாற்போல் வெறுப்பாய்க் கேட்கும் லோபனைப் பாடுவேனோ என்பது கருத்து.

முன்போலச் சிறந்த வித்வான்கள் இப்பொழுதில்லையென்பதை யுணர்த்தற்குப் பாடியது.

21. குட்டுதற்கோபிள்ளைபாண்டியனிங்கிலலைக்
குறும்பியளவாய்க்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்சோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாய்க்கவிதைதனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவிலரத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே.

இ - ள். குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியன் இங்கு இல்லை - கேட்ட கேள்விக்குத் தக்க விடைசொல்லாதவரை தலையில குட்டி யனுப்புதற்குப் பிள்ளைப் பாண்டியன் இவ்வுலகத்தில இல்லை, குறும்பி அளவாய் காதை குடைந்து தோண்டி எட்டினமட்டு அறுப்பதற்கோ வில்லி இல்லை-குறும்பியினளவும் காதைக்குடைந்து தோண்டிக் கைக்கு எட்டினமட்டும் அறுப்பதற்கோ வில்லிபுத்தூரர் இல்லை, இரண்டு ஒன்றாய் முடிந்து தலை யிறங்கப் போட்டு வெட்டுதற்கோ கவிஒட்டக்கூத்தன் இல்லை (நவராத்ரிகாலத்தில்) இருவர் தலைகளை ஒன்றாக முடிந்து வெட்டுதறகு ஒட்டக்கூத்தனென்னும் கவிஞனில்லை, விளையாட்டாய் கவிதைதனை விரைந்துபாடி - விநோதமாய்க் கவிகளை விரைவாகபாடி, தெட்டுதறகோ அறிவு இலலா துரைகள் உண்டு-ஏமாத்துதற்கோ அறிவில்லாத பிரபுக்கள் உளர், (ஆதலால்) தேசம் எங்கும் புலவர் எனத்திரியலாம் - எந்தத் தேசத்திலும் புலவனென்று சொல்லிக்கொண்டு திரியலாகும், எ - று.

சவ்வாதுப்புலவர்.

இரகுநாத சேதுபதியின்மீது பாடியது.

1. கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநமீசரிடத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே.

இ - ள். கிளையாளன் - உறவினரைக் காப்பவனாகிய, சேதுபதி ரகுநாயகன்-ரகுநாத சேதுபதியின், என்றும் வளையாத பொன்முடி-என்றும் வணங்காத பொன்முடியானது, கிஞ்சுகம் வாய் - முருக்கம்பூப்போன்ற வாயினையுடைய, இளையார் - மாதரது, கலவியிடத்தும - புணர்ச்சிக்காலத்திலும், நம் ஈசரிடத்தும்-நமது சிவபெருமான் சந்நிதியிலும், மகுடமன்னர்-முடிவேந்தர், தளையாடிய கையில் - விலங்குபூண்ட கையில், காளாஞ்சி ஏந்தும் சமயத்தும்-படிக்கந்தாங்கி நிற்கும் சமயத்திலும், சற்றே வளையும்-சிறிது வணங்கும், எ - று.

புதுவை-ஆநந்தரங்கப் பிள்ளையின்மீது பாடியது.

2. பானுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ்சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கண்மாவிசயாநந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர்கண்.

இ - ள். பங்கேருகம - தாமரை, பானு கிரணம் பார்க்கும் - சூரிய கிரணத்தை நோக்கும், சகோரங்கள் - சகோரபக்ஷிகள், நிலவு தானும் வரப்பார்க்கும் - நிலவுண்டாக நோக்கும், மயில்கள் வான் அமரும் மையை பார்க்கும் - மயில்கள் ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்களை நோக்கும், புலவோர் கண் - வித்துவான்களுடைய கண்கள், மா விசயம் - மிகுந்த வெற்றியை யுடைய, ஆநந்தரங்கன் - ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின், கையைப்பார்க்கும்-கையை நோக்கும், எ - று.

3. பாலையிலாள்பின்னங்காற்பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னெனபடுவளோ—சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரமபூராநந்தரங்கதுரை
நாடுதனிலென்னிளமின்னாள்.

இ - ள் சோலையிலே மயில் ஆடும் - சோலைகளில் மயில்கள் நடனம் பண்ணுகின்ற, பிரமபூர் - பிரம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆநந்தரங்கதுரை-ஆநந்த ரங்கதுரையின், நாடுதனில் - நாட்டில், என் - எனது, இளமின்னாள்-இள

மைப் பருவமுள்ள பெண்ணானவள், பால் அயிலாள் - பாலுண்டாள், பின்னங்கால் பஞ்சு - பின்னங்காலில் வைத்துக்கட்டிய செம்பஞ்சை, உளி என்றே சுளிப்பாள்-உளியென்றே கோபிப்பாள், (இத்தன்மையவள்)பாலையில் - பாலைநிலத்தில், ஆள்பின் -தலைவன் பின்னே, என்படுவளோ-என்ன பாடுபடுவாளோ, எ - று.

4. அலையான்கவடுபடானாரிடத்துங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளுமில்லை—கலைதேர்ந்த
சாலைமுத்துகிருஷ்ணனருள்சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார்சொல்.

இ - ள். அலையான் - அலையான், கவடுபடான் - கவடுபடான், ஆரிடத்தும் காயான் - எவரிடத்தும் காயான், இலையென்பது ஓர்நாளும் இல்லை, இலையென்பது ஓர்நாளுமில்லை, (இப்படியிருக்க) கலைதேர்ந்த, நூல்களில்தெளிந்த, சாலைமுத்து கிருஷ்ணன் அருள் - சாலை முத்துக்கிருஷ்ணன் பெற்ற, சற்குண சிந்தாமணியை - நற்குணமமைந்த சிந்தாமணியை நிகர்த்தவனை, சோலை என்று சொன்னவர் ஆர் - சோலையென்று சொன்னவர் யாவர், சொல் - சொல்லுவாய், எ - று.

ஆநந்தரங்கப்பிள்ளை புதுவையிலிருந்த ஓர் யாதவப்பிரபு. சோலைக்கு அலைதல் - அசைதலெனவும், கவடுபடல் - கிளைதலெனவும், காய்த்தல் - காய்விடுதலெனவும், இலையின்மை-இலைகளையுடைத்தாதலின்மை யெனவும், (இலை தெரியாதபடி மலர்களையுடைத்தாதல்) சோலையப்பனுக்கு அலைதல்-சலித்தல் எனவும், கவடுபடல்-கபடமுடைத்தாதல்எனவும், காய்தல்-கோபித்தல் எனவும், இலையென்பது-இல்லையென்று சொல்லுதல் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க

கச்சிச்செல்லப்பன்மீது பாடியது.

5. செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பினாமணிகள்
நல்லதருமேகநவநிதியம்—சொல்லலவே
முட்டின்றியொன்றிரண்டுமூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான்பத்தானவே.

இ - ள். செல்லப்பன் - செல்லப்பன் என்பவன், கச்சியிலே சேர்ந்த தற்பின்-கச்சியில் தோன்றின பிறகு, முட்டு இன்றி-தடை இல்லாமல், ஆ ஒன்று இரண்டு ஆன-பசு ஒன்று இரண்டாயின, மணிகள் மூன்று நான்கு ஆன-ரத்நங்கள் மூன்று நான்காயின, நல்ல தரு ஐந்து ஆறு ஆன - நல்ல தருக்கள் ஐந்து ஆறாயின, மேகம் ஏழ் எட்டு ஆன - மேகங்கள் ஏழெட்டாயின, நவநிதியம் ஒன்பான் பத்து ஆன-நவநிதியம் ஒன்பது பத்தாயின.

செல்லப்பன் தோன்றினபின் ஒன்றாயிருந்த காமதேனு இவனோடு இரண்டெனவும், மும்மணிகள் நான்மணியெனவும், ஐந்தருக்கள் ஆறு தருக்கள் எனவும், ஏழுமேகங்கள் எட்டுமேகங்கள் எனவும், ஒன்பது நிதியம் பத்து நிதியங்கள் எனவும் சொல்லும்படியாயின என்பது கருத்து. மும்மணிகள்-சோமசூரியாக்கினிகள், இவை ஒளியுடைப்பொருள்களாகையால் மணியெனப்பட்டன. ஐந்தருக்கள்-அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. ஏழுமேகங்கள் - சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம் என்பன. ஒன்பது நிதியம் - சங்கநிதி, பதுமநிதிமுதலியன.

நமச்சிவாயப்புலவர்.

---

1. அவிசெட்டிவாங்கு சுரர்க்கிறை நிகராய்வளமருவு மமரரென்றே, தவிசெட்டிமரம்போல வளர்ந்திருப்போர் தமைப்பாடோந் தனி நக்கீரன், கவிசெட்டி திருவடியைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற் கவினார்தஞ்சைச், செவிசெட்டிபாலடைந்தானமதுகுறைவிட்டோடுஞ் சேற்கண்மானே.

இ - ள். எட்டிமரம்போல வளர்ந்து-எட்டி மரம்போல் ஓங்கிவளர்ந்து, அவிசு எட்டிவாங்கு-அவிர்ப்பாகத்தை எட்டிவாங்குகின்ற, சுரர்க்கு இறை நிகராய்-தேவராசனுக்கு நிகராகி, வளம் மருவும்-வளம்பொருந்திய, அமரர் என்றே-(தம்மைத்) தேவர் என்று கருதியே, தவிசு-ஆசநத்தில், இருப்போர்தம்மை - இருப்பவரை, பாடோம் - பாடமாட்டோம், தனி நக்கீரன் கவி - ஒப்பற்ற நன்மைபொருந்திய நக்கீரனது கவியால், செட்டி திருவடியை - முருகனது திருவடியை, புகழ் வணிகன்-புகழ்கின்ற வணிகனாய், இசையுடன்-கீர்த்தியோடு, நல் கவின் ஆர்-நல்லஅழகு நிறைந்த, தஞ்சை-தஞ்சைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற, செவிசெட்டிபால் அடைந்தால் - செவிசெட்டியினிடத்திலேசேர்ந்தால், நமது குறைவிட்டு ஓடும் - நமது குறைகள் யாவும் நம்மை விட்டு ஓடிப்போம், சேல்கணமானே - சேல்மீன்போலும் கண்களையுடைய மான்போல்வாளே, எ - று.

நக்கீரன்கவி - திருமுருகாற்றுப்படை. எட்டிமரம்போலப் பயனற்ற செல்வரைப் பாடாமல் திருமுருகாற்றுப்படையைக்கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபடுகிற தஞ்சைச் செவிசெட்டியையடைந்தால் நமது குறை நீங்கும் என்பது கருத்து.

திருக்கோவலூர் தாண்டவராயப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

உ. பாங்குயர்பளிக்குமேடை கொல்லுலையா மாருதந்துருத்தியா நீடும், பகர்நிலாக்கற்றை பதடியாமூடும் படரிருட்குழாங் குடைகரியா, ஓங்கியசெக்கருள் ளிடுங்கனலா வுயர்பெரும்பனி கொடும்புகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென் கொலோவுரையாய், தூங்கியவிழியுந்தாம் புடைக்கயிறுந் தூம்புறு காம்பியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகையு மெய்யுமாய்நின்று தண்ணளி பெய்யுமாமுகிலே, தாண்டவராயா பாண்டவர்தூதா தாழ்வில்சீர்க் கோவலாதிபனே.

இ - ள். பாங்கு உயர் - பக்கத்தில் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, பளிக்கு மேடை-பளிங்கு மேடையானது, கொல் உலையா-கொல்லனுலைக்களமாகவும், மாருதம் - காற்றானது, துருத்தி ஆ-துருத்தியாகவும், நீடும் - நீண்ட, பகர் -சொல்லப்பட்ட, நிலாக்கற்றை-நிலவின் தொகுதியானது, பதடி ஆ-உமியாகவும், மூடும்-மூடுகின்ற, படர் இருள் குழாம் - பரவிய இருட்கூட்டமானது, குறை கரி ஆ-குறைந்த கரியாகவும், ஓங்கியசெக்கர்-அதிகரித்த செவ்வானமானது, உள்ளிடும் கனல் ஆ - உலையிலிடுதற்குரிய நெருப்பாகவும், உயர் பெரும் பனி-உயர்ந்த பெரும்பனியானது, கொடும்புகை ஆ-கொடியபுகை யாகவும் கொண்டு, உருவிலி என்னும் - மன்மதனென்கிற, கொல்லன் - கொல்லனானவன், என் பொன்னை - எனது பொன்னை நிகர்த்தமகளை, உருக்கும் ஆறு - உருக்கும் விதம், என் - யாது, உரையாய் - சொல்லாய், தூங்கிய விழியும் - உறங்கிய கண்ணும், தாம்பு உடைக்கயிறும் - தாம்புக் கயிறும், தூம்பு உறு - துளை பொருந்திய, காம்பு இயல் குழலும் - மூங்கிலானியன்ற வேய்ங்குழலும், துவர் உடை துகிலும் - செந்நிறத்தையுடைய ஆடையும்,கவர் உடை கழியும்-பிளவையுடைய மாட்டாங்கோலும், தொறுவியர் - இடைச்சியரது, உறிபடு குடமும் - உறியிற்பொருந்திய குடமும், தாங்கிய - ஏந்திய, கையும் மெய்யும் ஆய் நின்று - கையும் உடம்புமாய் நின்று, தண் அளி பெய்யும் - கருணை மழையைப் பொழிகின்ற, மா முகிலே - பெரிய மேகமே, தாண்டவ ராயா - தாண்டவராயன் என்னும் பெயரையுடையவனே, பாண்டவர் தூதா - பாண்டவர்களுக்குத் தூதுவனே, தாழ்வு இல் சீர் - குறைவில்லாத சிறப்புடைய, கோவல்-திருக்கோவலூருக்கு, ஆதிபனே - இறைவனே, எ - று.

உருக்குதல் - மெலிவித்தல். தன்மகளைப் பொன் என்றதற் கேற்பப் பளிக்கு மேடை முதலியவற்றைக் கொல்லுலை முதலியவாக்கிக் கூறினாள். குறைகரி - தோண்டினகரி.

திருக்கருவைக் களவீசர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

3. மெய்யாரப்புலிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
பாரறியச்சக்கரத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடம்புடைசூழ்கருவைவாழும்
திருக்களாவீச்சுரரேதேவரீர்தாம்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கொண்டேநான்காண்பிப்பேனே.

இ - ள். மெய் ஆரம் புலி காண - உம்முடைய திருமேனியிலாரமாகப்பூண்ட பாம்பும் புலியும் காணும்படி, பொதுவில் ஆட்டை - பொதுவிலுள்ள ஆட்டை, மிக எடுத்தீர் - மிகவும் தூக்கினீர், (அந்த ஆட்டில்) உமையாளுக்கு - உமையவளுக்கு, ஒருபங்கு ஈந்தீர் - ஒருபாகம் கொடுத்தீர், பை ஆர் பசுமை நிறைந்த, அ - அந்த, பணம் எடுத்தீர் - பணத்தையெடுத்தீர், (அதில்) ஐயா நீர்தாம் - ஐயனே நீர்தாம், பார் அறிய - உலகமறியும்படி, சக்கரத்தை - சக்கரப் பணத்தை, மாலுக்கு ஈந்தீர்-திருமாலுக்குக் கொடுத்தீர், செய் ஆர - கழனிகள் நிறைய, தடம் - தடாகங்கள், புடைசூழ் - அயலிற் சூழ்ந்த, கருவை வாழும் - கருவாபுரியில் வாழ்கின்ற, திருக்களா ஈச்சுரரே - திருக்களவீசரே, தேவரீர - தேவரீர், கையார - கையிற் பொருந்த, மழு எடுத்து காட்டினாலும் - மழுவேந்திக் காட்டினாலும், நான் - யான், உம்மைக் கொண்டே - உம்மைக்கொண்டே, களவு காண்பிப்பேன் - உமது திருட்டுத்தனத்தைக் காட்டுவேன், எ - று.

பாம்பும் புலியும் என்றது பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. பொது-பொன்னம்பலம். ஆட்டு - நடனம். நடிக்கும்போது ஒருபங்கமர்ந்த இறைவியுமாடுதலால் உமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர் என்றார். பை ஆர அப்பணம் என்பதற்கு பசுமைநிறைந்த அந்தப்பொன்பணம் எனவும் பசுமையாகிய அப்பாம்பின் படம் எனவும் பொருள் கொள்க. சக்கரம்-சக்கரப்படை என வேறொரு பொருள். மழுவெடுத்துக்காட்டுதல் - சத்தியஞ்செய்தல், களவு-களாமரம் என வேறொரு பொருள்.

திருக்காளத்தி நாதர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

4. மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீரொவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீர்பால்
உரபரினதலைக்கறிக்குமுவந்தீரையா

மீன்பொதிந்தவிழிமடவாட்கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே.

இ - ள். மான் பிடித்தீர் - மானைப் பற்றினீர், முயல் மிதித்தீர் - முயலை மிதித்தீர், எவரும் காண - யாவரும் பார்க்க, மன்றுதனில் - பொதுவில், ஆடு எடுத்தீர் - ஆட்டை யெடுத்தீர், மகத்து வந்த - யாகத்தில் தோன்றிய, ஊன் பெருத்த யானையை - சரீரம் பருத்த யானையை, கொன்று உரித்தீர் - கொன்றுதோலை யுரித்தீர், இப்பால் - இதற்குமேல், உரப்பு ஆன - உறுதியாகிய, தலைக் கறிக்கும் - தலைக்கறிக் காகவும், உவந்தீர் - விரும்பினீர், (அதில்) ஐயா - ஐயனே, மீன் பொதிந்த - மீனின் தன்மையமைந்த, விழிமட வாட்கு - கண்களையுடைய உமாதேவிக்கு, ஒருபங்கு ஈந்தீர் - ஒருபாகம் கொடுத்தீர், மேலான வேடன் எச்சில் - மேன்மையாகிய வேடனெச்சிலை, மிகவே கொண்டீர் - அதிகமாகவே கொண்டீர், கான் பொதிந்த - காடு மூடிய, காளத்தி - திருக்காளத்திக்கு, நாதா - இறைவனே, உம்மைக் காணத்தான் - உம்மைத் தரிசிக்கத்தான், கழுக்கள் வந்து சுற்றுவதும் - கழுக்கள் வந்து சூழுவதும், எ - று.

முயல் - முயலகன். ஆடெடுத்தல் - நடித்தல். மகத்துவந்த யானை - கஜாசுரன். தலைக்கறிக்கு வந்தது சிறுத்தொண்டன் மனையில். ஒருபங்கீதல் - அர்த்தநாரீச்சுரனா யிருத்தல். வேடன் - கண்ணப்பநாயனர். மான், முயல், யானை, தலைக்கறி, வேடனெச்சில் முதலியவற்றின் பொருட்டுக் கழுக்கள் வந்துசுற்றுகின்றன என்பதுகருத்து. ஐ ஆம் மீன் எனப்பிரித்து அழகாகிய மீன் எனினும் பொருந்தும்.

முத்திருளப்பன் என்னும் பிரபுவின்மீது அவன் செய்த சிவாலயத்திருப்பணியைக் குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

5. பருப்பதங்க ளொவ்வொருதூண் பாவுக்கலவளையாத பாரமேரு, சுரிப்படங்காபோதிகைசெய்தபணி விடையையென்ன சொல்வேனையா, தருப்பொலியுங் கரதலமுத் திருளப்பசாமீ நின்றாய் பகலுன்னைக், கருப்பணிமுன் றிருப்பணிக்கென் றுருப்பணினன் மருப்பொலியுங் கமலத்தோனே.

இ - ள். ஒவ்வொரு தூண் - ஒவ்வொரு தூணும், பருப்பதங்கள் - மலையை நிகர்க்கும், பாவுக்கல் - ஒவ்வொரு பாவுகல்லும், வளையாத-வணங்காத, பாரமேரு - பளுவாகிய மேருமலையை நிகர்க்கும், போதிகை - ஒவ்வொரு குறுந்தறியும், சுரிப்பு அடங்கா - சொல்வதற்குச் சுருங்கி யடங்கா

தனவாகும், நீ செய்த பணியிடையை - நீ செய்த திருப்பணியை, என்ன சொல்வேன் - என்னென்று புகழ்ந்து உரைப்பேன், ஐயா-ஐயனே, தரு-கற்பகத்தருவின் தன்மை, பொலியும்-விளங்குகின்ற, முத்திருளப்பசாமி-முத்திருளப்பதுரையே, நின் தாய் பால் - உன் தாயினிடத்து, உன்னை கருபண்ணி - உன்னைக் கருத்தரிக்கப்பண்ணி, முன்-முன்னமே, திருப்பணிக்கு என்று-திருப்பணிக்குரியனாக வென்றே, உரு பண்ணினன்-உருவமாக்கினன், (யாவனெனின்) மரு பொலியும் - மண மிகுந்த, கமலத்தோன் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், எ - று.

சிவாலயத் திருப்பணியின பொருட்டே உன்னைப் பிரமன் படைத்தான் என்பது கருத்து.

இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்கதுரைமீது
நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

6. சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராசசிங்கமந்திரி
பாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம
கோதுறுபாமரக்காடுகருணிகர்மும்மதகொல்யானைமற்றோர்
மோதுபெரும்புலிக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தான்மோசந்தானே.

இ - ள். சேதுபதிகாத்த-சேதுபதிவளர்த்த, முத்துராமலிங்கதுரை-முத்துராமலிங்கதுரை, ராஜசிங்கம்-ராஜசிங்கமாவன், மந்திரி-(அவனுக்கு) மந்திரியாகிய, முத்திருளப்பன் - முத்திருளப்பன், கொடிய - கொடுமையாகிய, வரி வேங்கை - கோடுகளையுடைய வேங்கைப்புலியாவன், வளர்-விருத்தியடைகின்ற, ஆதிக்கம்-உயர்வாகிய அரசாட்சி, கோது உறு-குற்ற மிகுந்த, பாமரக்காடு-துர்மார்க்கர்களுடைய காடாகும், கருணிகர் - கணக்கர், மும்மதம்-மும்மதங்களையுடைய, கொல்யானை - கொலைத்தொழிலமைந்த யானைகளுக்கு நிகராவர், மற்றோர் - மற்றையோர், மோது-பாய்கின்ற, பெரும்புலிகாடு-பெரிய புலிகள் வாழ்கின்ற காட்டுக்கு நிகராவர், (இவற்றினிடையே) கல்விமான்களும் திரிந்தால் - கல்வியாகிய மான்களும் உலாவினால், மோசம் தான்-(அது) பிழையேயாகும், எ - று

கல்விமான்கள் - வித்துவான்கள். முத்துராமலிங்கதுரை முத்திருளப்பன்முதலியோராகிய ராஜசிங்கம் வேங்கைப்புலி முதலியவைகளுக்கிடையே வித்துவான்களாகிய மான்கள் சஞ்சரிப்பது அபாயத்துக்கேதுவாகும் என்பது கருத்து.

திருக்குடந்தைச் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துபாடியது.

7. ஞாலத்தெவரும்புகழ்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணனுங்கண்மலர்சாத்தக்கருத்திலுன்னிச்
சீலத்தவனம்மடியானென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோநாமம்யாதெனச்சொல்லிடுமே.

இ-ள். ஞாலத்து - உலகத்திலுள்ள, எவரும்-யாவரும், புகழ்-புகழ்கின்ற, குடந்தாபுரிநாதன் - திருக்குடந்தைக்கிறைவனாகிய, எம்கோன் - எமது சிவபெருமான், காலப்புயல் வண்ணன் - கார்கால மேகம்போன்ற நிறத்தையுடையவனாகிய திருமால், கண்மலர் சாத்த - தன் கண்ணாகிய தாமரைப்பூவைச் சாத்துதலும், கருத்தில் உன்னி-திருவுளத்தில் எண்ணி, சீலத்தவன் - நல்லொழுக்கமுள்ளவனாகிய இவன், நம் அடியான் என்று - நம்மடியவனென்று, யார்க்கும் தெரிய - எல்லார்க்குந்தெரியும்படி, இட்ட-வைத்த, சூலக்குறி அல்லவோ - சூலத்தின் அடையாளமல்லவா, நாமம் - நாமமானது, யாது என சொல்லியது - வேறு யாதென்று சொல்லப்பட்டது, எ-று.

திருமால் கண்மலர் சாத்த மகிழ்ந்து தன் சூலக்குறியை அடையாளமாக அவனது நெற்றியிலிட்டதன்றோ நாமமென்று சொல்லப்படுவது என்பது கருத்து. கண்மலர் என்பதைக் கள்மலர் எனப்பிரித்துத் தேனையுடைய மலர் எனினும் பொருந்தும்.

திருக்கழுக்குன்றத்தைப் புகழ்ந்துபாடியது.

8. வியந்தநிசாசரனாமென்றுசந்த்ரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனாமென்றுபானுவுமவந்துபணியச்செம்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
செயந்தந்ததான்மதியாதவரென்னத்திரிந்தனரே.

இ-ள். வியந்த - அதிசயித்த, நிசாசரன் ஆம் என்று - இரவிற்சஞ்சரிப்பவனென்று, சந்த்ரனும் - சந்திரனும், வெம் - கொடிய, சனிக்கு-சனியென்னும் கிரகத்துக்கு, பயந்தவன் ஆம் என்று - அஞ்சினவனாமென்று, பானுவும் - சூரியனும், வந்து பணிய - வந்து வணங்க, செம்பொன் - செம்பொன்னினது, நயம் தரு - நன்மையைத்தந்த, செல்வம் - செல்வ மிகுதியுள்ள, கழுகாசலமது-கழுக்குன்றமானது, நண்புவைத்து-பக்ஷம் வைத்து, சயம் தந்ததால் - வெற்றியைக் கொடுத்ததனால், மதி ஆதவர் என்ன - சந்திரசூரியரென்று சொல்லும்படி, திரிந்தனர்-திரிந்தார்கள், எ-று.

பயந்தவன்-பெற்றவன் (தந்தை) என்றொருபொருள். கழுகாசலம் சந்திர சூரியர் வந்துவணங்க அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அருள்செய்தமையால் அவர்கள் ஒருவரையும் மதிக்காமல் திரிகின்றார்களென்பது கருத்து.

திருத்தில்லைக் கற்பகவிநாயகரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

9. பொருகோட்டுவாசிகிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
தருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழ்நீர்
வருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருகோட்டுக்கற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே.

இ-ள். கோட்டு - கணாயில், பொரு - அலைகள் மோதுகின்ற, வாரி- கடல்சூழ்ந்த, நிலத்தில் - மண்ணுலகத்தில், குணம் கெட்ட - குணத்தாற் கெட்ட, பூரியரை - கீழ்மக்களை, கோடு கொம்பு தரு என்று - வளைவாகிய கிளைகளையுடையகற்பகமரமென்று,உரைத்து-புகழ்ந்துசொல்லி, என்பயன் வரும் - என்ன பயன் உண்டாகும், வண் தமிழீர் - வளமாகிய தமிழ்ப்புல வர்களே, வருகோட்டுத்திங்கள் - உண்டாகிய வளைவையுடைய சந்திரனை, முடி - சிரசிலணிந்த, கூத்தர் - நடராசரது, தில்லைவனத்தில் வளர்-தில்லை வனத்தில் வளராநின்ற, ஒருகோட்டு - ஒரு கிளையுள்ள, கற்பகம் - கற்பக மானது, தன்னை உற்றவர்க்கு - தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு, எல்லாம் தரும் - (அவர் விரும்பிய) எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுக்கும், எ - று.

தில்லைவனம் - தில்லை மரக்காடு. ஒருகோடு - ஒற்றைக் கொம்பு. கற் பகம் - கற்பகமரம், கற்பகவிநாயகர். தமிழ்ப்புலவர்களே அற்பரைப்பாடி யென்னபயன், தில்லைவனத்துக் கற்பகவிநாயகரையடைந்தால் நீங்கள் விரும்புவன யாவும் கிடைக்கப்பெறுவீர்கள் என்பது கருத்து.

திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகர்மீது பாடியது.
துறை - வெறிவிலக்கல்.

10. வண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுரம்விடுமாதலினால்
பண்டுபழகினர்போலிந்தவேளையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றோஷம்பிறந்திடுங்கோதையரே.

இ - ள். வண்டு உறை - வண்டுகள் வாழ்கின்ற, சோலை மலை - சோலை மலையிலுள்ள, பரிகாரி வந்தால் - வைத்தியன் வந்தால், இவளுக்கு - இவளுக்குண்டா யிருக்கிற, அண்டுபடாத - அணுகப்படாத, இ - இந்த, காமச்சுரம் - காமமாகிய சுரம், விடும் - நீங்கும், ஆதலினால் - ஆதலால், பண்டு - முன்னமே, பழகினர்போல் - பழகினவர்போல, இந்த வேளையில்- இந்தச்சமயத்தில், பாயசத்தை - பாயசத்தை, கொண்டுவந்தீர் - கொண்டு வந்தீர்கள், இதின் - இதனால், தோஷம் பிறந்திடும் - தோஷமுண்டாகும். கோதையரே - பெண்களே, எ - று.

பாயசம் என்பதனை பாய் அசம் எனப் பிரித்து பாய்கின்ற ஆடு என வெறிவிலக்குக் கேற்பப்பொருள் கொள்க. தோஷம் - பாவம்.

சொக்கநாதர்மீது பாடியது.
துறை-செவிலியிரங்கல்.

11 படைத்தாமலேவற்கண்ணிகண்ணீர்ப்ப்ரவாகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோகறையூற்றிதழித்
தொடைத்தார்மவுலியிற்கும்மாடுகட்டிச்சூயந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவைபையாறல்லவே.

இ - ள். தாமம் வேல்படை - ஒளியுள்ள வேலாயுதம் போன்ற, கண்ணி - கண்களையுடையாளது, கண்ணீர் ப்ரவாகம் - கண்ணீர் வெள்ள மாகிய, பரவை - கடலானது, பொங்கி - மேலெழுந்து, உடைத்தால் - (நிறையாகிய கரையை) உடைத்தால், அடைத்தற்கு - தடுத்தற்கு, உபா யம் உண்டோ - உபாயமுளதோ, நறை - தேனை, ஊற்று - உமிழ்கின்ற, இதழி - கொன்றை மலர்களால், தொடை - தொடுத்த லமைந்த, தார் - மாலையை யணிந்த, மவுலியில் - சடாமகுடத்தின்மீது, சும்மாடு கட்டி சும ந்து சுமந்து - சும்மாடு கோலிச் சுமந்து சுமந்து, அடைத்தால்-தடுத்தால், அடைபட - தடைபட, சொக்கே - சொக்கலிங்கனே, இது வையையாறு அல்ல - இது வையைநதி யன்று, எ - று.

சொக்கநாதரே, நீர் முற்காலத்தில் வையைப்பெருக்கை யடைத்தாற் போல எமது பெண்ணின் காமப்பெருக்கை யடைக்கவொண்ணாதென்பது கருத்து.

மானிடரை நோக்கி சொக்கநாதரது பெருமையை யறியீரெனப்பாடியது.

12 ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தானென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுற்றிடுமானிடரேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுகத்துக்கப்பாலிருந்தமணிமுடியே.

இ - ள். பாழ் ஏழ்மை உற்றிடும் மானிடரே - பாழாகிய அறிவின் மையைப் பொருந்திய மனிதரே, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, பண்பு-தன் மையை, அறியீர் - அறியீராகி, ஏழேழு சங்கத்துடன் - நாற்பத்தொன்ப தின்மராகிய சங்கத்தாரோடு கூடி, இருந்தான் என்று - இருந்தானென்று, இயம்புகின்றீர் - சொல்லுகின்றீர், (அவரது) அடிகள் - திருவடிகள், ஆழ் ஏழுலகத்துக்கு - ஆழ்ந்த ஏழுலகங்களுக்கும், அப்பால் இருந்த - அப்புறத் தே யிருந்தன, மணி முடி - அழகிய சடாமகுடம், உம்பர்வாழ் ஏழுலகத் துக்கு - தேவர்கள் வாழ்கின்ற ஏழுலகங்களுக்கும், அப்பால் இருந்த - அப் புறத்தே யிருந்தது, எ - று.

ஆழேழுலகம் என்றது கீழேழுலகங்களை. உம்பர் வாழேழுலகம் என் றது மேலேழுலகங்களை. அடி முடிகள் இவ்வாறிருந்தது பிரம விட்டுணுக் கள் முடியடிகளைக் காணப்புக்க காலத்தில்.

தமக்குமோதிரமிட்ட செல்லூரானைப் புகழ்ந்துபாடியது.

13. காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்செல்லூரன்களிந்தும்மை
வாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்
பாவென்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காயலிட்டதடையிதுவே.

இ - ள். கா ஒன்றும் - பஞ்ச தருவின் கொடைத் தன்மையமைந்த, கைத்தலத்து - கைத்தலத்தையுடைய, அணணல் - பெரியோனாகிய, செல்லூரன் - செல்லூரான், கனிந்து - மனங்கனிந்து, நம்மை வாவென்று அழைத்து - நம்மைவாவென்றழைத்து, இட்ட - விரலில் பூட்டிய, இது - இது, மோதிரமே-மோதிரமா, (அன்று, மற்றென்னெனின்)வண்மையான-வளமாகிய, தமிழ்ப்பா - தமிழ்ப்பாடல்களை, என்றும் - எப்பொழுதும், சற்றும் அறியாத - சற்றுமுணராத, புல்லர் தம் பக்கலில்போய் - அற்பரிடத்திற்சென்று, தா வென்று - தரவேண்டு மென்று, கையெடுத்து ஏற்காமல்-கையேந்தி இரக்காமல், இட்ட தடை - செய்த தடையேயாகும், எ - று.

செல்லூரன் நமக்கு மோதிரம்பூட்டியது இந்தக் கையானது இனியொருவரிடத் தேற்காதிருத்தற் கேயாமென்பது கருத்து.

சீதக்காதியைச் சிறப்பித்துப்பாடியது.

14. தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துறைசீதக்காதிநன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலிலே
கிடக்குங்கவியும்பரராஜரத்நகிரீடமுமே.

இ - ள். தடம் - பெரிய, கும்பம் - மத்தகத்தையும், கிம்புரி கொம்பு-பூணணிந்த கொம்புகளையுமுடைய, அசலம்-மலைபோன்ற, பெருந்திபட்-பெரியயானைகள் இறக்க, நடக்கும் - நடக்கின்ற, துரங்கம் - குதிரைகளையுடைய, துரை - பிரபுவாகிய, சீதக்காதி - சீதக்காதியின், நல் நாட்டில் - நல்ல நாட்டின்கண், நலம்-அழகாகிய, வடம் - முத்துவடத்தையும், குங்குமம்-குங்குமக் குழம்பையுமணிந்த, கொங்கை - ஸ்தநங்களையுடைய, மின்னே-மின்கொடி போல்வாளே, அவன்-அவனது, தெருவாயிலிலே-தெருவாசலில், கவியும்-பாடல்களும், பரராஜர்-வேற்றுத்தேயத் தரசருடைய, ரத்ந கிரீடமும்-மணி முடிகளும், கிடக்கும்-கிடக்கும், எ-று.

சீதக்காதியைப் புகழ்ந்து பாடாத புலவர்களும் அவனுக்குத்தோற்று வணங்காத அரசர்களும் இல்லை யென்பது கருத்து.

சீதக்காதி யிறந்ததற்கு இரங்கிப்பாடியது.

15. பூமாதிருந்தென்புவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானழகமர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே.

இ - ள். பூமாது இருந்து என் - திருமகள் இருந்தாலென்ன பயன் புவிமாது இருந்து என்ன-நிலமகள் இருந்தாலென்ன பயன், பூதலத்தில்

உலகத்தில், நாமாது இருந்து என்ன - கலைமகள் இருந்தாலென்னபயன், நாம் இருந்து என்ன-நாமிருந்தால் என்னபயன், நல் நாவலர்க்கு - நல்ல வித்துவான்களுக்கு, கோமான் - தலைவன், அழகு அமர் - அழகுஅமைந்த, மால் - பெருமையுள்ள, சீதக்காதி - சீதக்காதி, கொடை மிகுந்த - ஈகை மிகுந்த, சீமான் - பெருஞ்செல்வன், (அவன்) இறந்திட்டபோதே-இறந்த பொழுதே, புலமையும் செத்தது - புலமையும் இறந்தது, எ - று.

சீதக்காதி யிறந்தபோதே புலமையும் இறந்தது என்பது கருத்து.

தாய் சோதிடரை நிந்தித்துப் பாடியது.

16. மாகத்தத்தும்புகழான்பகைவேந்தா மகுடமபொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமோர்பனிலென்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே.

இ - ள். மாகம் தத்தும் புகழான் - விண்ணுலகத்தினும் தாவிச் செல்லுகின்ற புகழை யுடையவன், பகைவேந்தர் மகுடம் - பகை யரசருடைய முடிகள், பொடியாக - பொடிபட, தத்தும் - தாவி நடக்கின்ற, பரியான் - குதிரைகளை யுடையவன், சீதக்காதி - சீதக்காதியாகிய, அணி மலரினே - அணிந்த மலர் மாலையின் கண்ணே, கதத்து - ஒலிக்கின்ற, அ - அந்த, தும்பி இசைபாடும் - வண்டுகள் இசைபாடுகின்ற, மார்பனில் - மார்பை யுடையவனால், என் மகட்கு - என் புதல்விக்கு, ஓர் - ஒரு, மோகம் தத்து - மோகமாகிய கண்டம், உண்டு என்று - உளதென்று, சொன்னார் இல்லை - சொன்னார்களில்லை, முன் மொழிந்தவர் - முன்னே சாதகஞ் சொன்ன சோதிடர்கள், எ - று.

என்மகள் சீதக்காதியின் மோகத்தா லிறக்கத்தகுந்த ஒரு கண்டமுண்டென்று சோதிடர் சொன்னாரில்லையே என்பது கருத்து.

உலோபரிடத்திற்சென்று வருந்திச் சீதக்காதியின் கொடையை நினைத்திரங்கிப் பாடியது.

17. மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பாழ்ம்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்சென்றே.

இ - ள். மை - கருமையாகிய, போதகமும் - யானைகளையும், வள நாடும் - வளமாகிய ஊர்களையும், செந்தமிழ் வாணர்க்கு - செந்தமிழ்ப் புலவருக்கு, அருள் - கிருபை செய்கிற, கை - துதிக்கையையுடைய, போதகம் அனையான் - யானையை நிகர்த்தவனாகிய, சீதக்காதியை - சீதக்காதி

துரையை, காத்திருந்த - காத்துக்கொண்டிருந்த, அப்போது-அந்தக்கால த்தில, இ - இந்த, பாழ் - பாழாகிய, பணத்தின் அருமையெல்லாம்-பண த்தினருமை முழுதும், அறிந்திலம் - அறிந்தோமில்லை, இப்போது - இப் பொழுது, ஈயாதலோபா இடத்தில் சென்று - கொடுக்காத லோபிகளிடத் திற்போய், அறிந்தனம் - அறிந்து கொண்டோம், எ - று.

திருப்பரங்குன்ற முருகர்மீது பாடியது.
செவிலி கூற்று.

18. கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லுமபகலுமபபாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பரங்குன்றிருப்பவனே.

இ - ள். பரங்குன்று இருப்பவனே - திருப்பரங் குன்றத்தில் இருப் பவனே, பெண் கிட்டாது - பெண் கிடையாது, குடிமார்க்கம் - குடும்பமா ர்க்கம், கணவன் கிழவன் அல்ல - நாயகன் முதியோனல்ல, பட்டாணிச் சேவகன் - பட்டாணி வீரன், அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும், அப்பால் பிசக ஒட்டான் - அப்புறம் நழுவவொட்டான், பொய் அல்ல-இது பொய் அன்று, மலைமேல் இருக்கும் உமக்கும் - மலைமீதிருக்கிற உமக்கும், இவள் - இந்தப் பெண்ணானவள், எட்டாத கொம்பில் கனி - எட்டாத கிளையிலுள்ள கனியை நிகர்ப்பாள், எ - று.

ஒரு பெண்ணின் கண்ணழகை வியந்து பாடியது.
துறை - கண்ணயந்துரைத்தல்.

19. மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பரராஜசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுமஞ்சும்பதப்பாவைநல்லாய்படைவேள்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே.

இ - ள். மஞ்சும் - மேகமும், அஞ்சும் - அஞ்சும்படியான, கை-கொ டைக்கையினையுடைய, பரராஜ சேகர மன்னன் வெற்பில் - பரராஜ சேக ரன் என்னும் அரசனது மலையில் உள்ள, பஞ்சும் - செம்பஞ்சும், அஞ்சும் அஞ்சும்படியான, பதம் - பாதங்களையுடைய, பாவை நல்லாய் - பிரதிமை போன்ற மாதே, படை - சேனையையுடைய, வேள் - மன்மதனது, பகழி அஞ்சும் அஞ்சும் - பாணங்களும் அஞ்சும் அஞ்சும், கயல் அஞ்சும் அஞ்சும்- சேல்மீன்களும் அஞ்சும் அஞ்சும், கடல் அஞ்சும் அஞ்சும் - கடலும் அஞ் சும் அஞ்சும், நஞ்சும் அஞ்சும் - நஞ்சமும் அஞ்சும், உனது நயனங்கள்-உன் கண்கள், வெற்றி வேலோ - வெற்றி வேல்களோ, எ - று.

பிரம்பை ஆநந்த ரங்கனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

20. பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மில்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்—ஓரா
இரம்பையானந்தரங்கனின்பரங்கனன்பன்
பிரம்பையானந்தரங்கன்பேர்.

இ - ள். ஓர் ஆயிரம் பையான் - ஓராயிரம் படங்களை யுடையவனாகிய ஆதிசேஷனுக்கு, அந்தரங்கன் - பிரியமுள்ளவன், இன்பரங்கன் அன்பன் - இன்பத்தைத் தருகிற ரங்கநாதனுக்கு அன்பன், பிரம்பை - பிரம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆனந்தரங்கன் - ஆனந்தரங்கனது, பேர் - பெயரை, பறவைக் குலங்கள் தம்மில் - பறவைக் கூட்டத்தில், சீர் ஆரும் - சிறப்பு மிகுந்த, கிள்ளை முதல் - கிளி முதலியவை, செப்பலால் - சொல்லுதலால், பாரார் - உலகத்தாருள், சொல்லார் ஆர் - சொல்லாதவர் யாவர், எ - று.

ஓராயிரம் பையான் அந்தரங்கன் என்பதற்கு கல்வியிற்சிறந்தவன் என்பது கருத்து.

திருத்தணிகைப் பதியைப் புகழ்ந்து பாடியது.

21. பங்கயமுமேரிகளும்பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந்தணிகையே—திங்களுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்செல்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்சேர்பு.

இ - ள். திங்கள் - அர்த்த சந்திரன்போன்ற, நுதல் - நெற்றியில், செம் திலகத்தாள் - செவந்த திலகத்தை யணிந்தவளாகிய உமாதேவியை, புல் - தழுவிய, நிதன் - நித்தனாகிய சிவபெருமானுக்கு, செல்வன் - புதல்வனும், கடல் கரைசேர் - கடற்கரையிற் பொருந்திய, செந்தில் - திருச்செந்திலில் எழுந்தருளி, ஆள் - எல்லாவுயிர்களையும் ஆண்டருளுகின்ற, புனிதன் - பரிசுத்தனுமாகிய முருகக்கடவுளது, சேர்பு - சேரிடம், பங்கயமும் - தாமரைகளும், ஏரிகளும் - ஏரிகளும், பாவையர் கையும் - பாவைபோலும் உருவமுள்ள மாதர்களுடைய கைகளும், மணியும் - ரத்நங்களும், தங்கவளைசூழும் - தங்கவளை சூழ்கின்ற, தணிகையே - திருத்தணிகைப் பதியே.

நித்தன் என்பது நிதன் எனத் தகரவொற்றுக் குறைந்து நின்றது. பங்கயம் தங்கவளை சூழ்தலாவது - தங்கும்படி சேறுபொதிந்திருத்தல்; ஏரிகள் தங்கவளை சூழ்தலாவது - தங்கும்படி சங்குகள் சூழ்ந்திருத்தல், அன்றி வள்ளைக்கொடிகள்சூழ்ந்திருத்தல்; பாவையர்கை தங்கவளை சூழ்தலாவது - பசும்பொற்கங்கண மணிந்திருத்தல்; மணிதங்கவளை சூழ்தலாவது - பொற்றொடியில் பதிக்கப்பட்டிருத்தல்.

பாண்டியனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

22. கோலெடுத்துக்கோத்துரத்துங்கோப்பாண்டிமன்னன்வடி
வேலெடுத்துக்கோத்துரத்தல்விட்டிலனோ—சால்படுத்த
பூபாலனானாலும்போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனானகுணம்.

இ - ள். கோல் எடுத்து - செங்கோலைக் கைக்கொண்டு, கோதுரத்தும் - பகையரசரை யோட்டுகின்ற, கோபாண்டி மன்னன் - அழகாகிய பாண்டியராஜன், வடிவேல் எடுத்து - வடித்த வேலாயுதத்தைத் தாங்கியும், கோதுரத்தல் விட்டிலனோ-கோக்களைத் துரத்துந் தொழிலை விட்டானில்லையே, சால்பு அடுத்த - பெருமை பொருந்திய, பூபாலன் ஆனாலும்-பூபதியாயினும், புராதநத்தில் - முற்காலத்தில், கோபாலன் ஆனகுணம் - கோபாலனாயிருந்த குணமானது, போமோ - நீங்குமோ, எ - று.

கோல் அம்பு எனினுமாம். கோத்துரத்தல்-பசுக்களைத்துரத்தல் எனவும், கோல் - மாட்டாங்கோல் எனவும் வேறுமொரு பொருளைக் கோபாலனுக்கேற்க உரைத்துக்கொள்க, கோபாலன்-பசுக்களைக்காப்பவன், (இடையன்) கிருஷ்ணன்.

புதுவையம்பதி வேங்கடராயன்மீது பாடியது.

துறை - பூவைவிடுதூது.

23. விதுவையம்பதி யோசையைப்பேரி கவிகையெனும் மதன்வில்லில் வண்டேற்றினன், மதுவையம்பதி வேகமோடெய்து குவலயமீ துகைவைக்கவென்னுள்ளநோ, குதுவையம் பதினாலும புகழ்பெறுங்குமுணன் கன்னன் கொடைகளைமாற்றிய, புதுவையம்பதி வேங்கடராயன்பாற் புகலிவ்வேளையி னென்றன்கைப் பூவையே.

இ - ள். என்றன்கை - என்கையிலுள்ள, பூவையே - நாகணவாய்ப்புள்ளே, விதுவை-பூர்ண சந்திரனையும், அம்பு அதி ஓசையை-கடலினது மிக்க ஒலியையும், கவிகை பேரி என்னும் - (முறையே) குடையும் முரசுமெனக்கொண்ட, மதன் - மன்மதன், வில்லில் - தனது கரும்பு வில்லில், வண்டு ஏற்றினன்-வண்டாகிய நாணையேற்றி, மது-தேனோடுகூடிய, வை-கூர்மையாகிய, அம்பு - புஷ்ப பாணங்களை, அதிவேகமோடு எய்து - மிகுவேகத்துடன் எய்து, குவலயம் மீது - குவளைமலரின்மேல், கைவைக்க - கை வைத்தலால், என் உள்ளம் நோகுது - என் மனம் வருந்தாநின்றது; (ஆதலால் இச்செய்தியை) வையம் பதினாலும் புகழ்பெறும் - பதினான்கு லோகங்களினும் புகழ்பெற்ற, குமுணன் - குமுணன், கன்னன் - கர்ணன், (இவர்களுடைய) கொடைகளை - ஈகைகளை, மாற்றிய-நீக்கிய, புதுவையம்

பதி-துவையம்பதியில் வாழ்கின்ற, வேங்கடராயன்பால்-வேங்கடராய னிடத்திற்சென்று, இவ்வேளை புகல்-இந்தச்சமயத்திற்சொல்வாய், எ - று.

குமுணன் - முதலெழு வள்ளல்களி லொருவன், குவளை மலர்க்கணை யிறந்து படுதற்கேதுவாதலால் "குவலயமீதுகைவைக்கவென்னுள்ள நோகுது" என்றாள். "நீலக்கணையிற் கைவைத்தானினிச் சற்றுநேரநிற் பிற்கா லற்கிரையிடு மெனாருவினை" என்றார் பிறரும்

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வெசுப்பிரமணியப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.

1. வாரிட்டுவிம்மிப் புடைத்திறுகி யிளகிமணி மார்பிட மெலாங்க வர்ந்து, வட்டமிட் டடியிட்டு நாளுக்கு நாண்மேலுயர்ந்து பூரித் துமுந்து, மாலையிட் டிறுமாந்து பட்டவாத்தனயானை மத்தகத்தோ டெதிர்த்து, வாதிட்டு மல்லிகைப் பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப் படுத்தி வரையைப், போரிட்டு மைந்தர்கண் மனஞ்சூறையிட்டு மே ற்புளகித்து வச்சிரத்தப், புதுச்செப்பினைத் தோழமைக்கொண்டு பொன்னினைப் பொடியாவ ராவிமீதிற், போட்டிட்ட தெனவே தேமற்படர்ந்து செம்பொற்சரிகை வேலையிட்டுப், புனைதரு ரவிக் கையை யிறுக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டு வாசனைப்பூந், தாரிட்டவாவா ப் பளபளப்பாகியுயர் தங்கக்கிண்ணத்தை யொத்துச், சந்தனம்புழு கு கஸ்தூரி கர்ப்பூரஞ் சவாது குங்குமமணிந்து, சந்த்ரகாவிச் சே லைவல்ல வாட்டுக்குட்ட துமபியண்ணுந் திடையினித், தாங்கா தெ னக்கனத்தோங்கி மன்மதனுஞ் சலாமிட்டு நிற்கவுந்தான், சீரிட்டு நின்று தந்தலைவணங்கா மற்றிரண்டபூண் முலைகளுன்றன், திருமா ர்பி லணையவோ ரூசிமேலே தவஞ்செய்கின்ற தொக்குமென்னுஞ், சிறுரோம ரேகையாள் வந்தாள்பராக்கென்று சேவித்து நிற்கிருள் பார், திகழ்வடுக நாததுரை மெச்சும்ப்ர தானிசிவ சுப்ரமண்ணிய ராசனே.

இ - ள். வார் இட்டு - கச்சணியப் பெற்று, விம்மி - பருத்து, புடைத்து - புடைகொண்டு, இறுகி - வன்மையாகி, இளகி - குழைந்து, மணி மார்பு இடம் எல்லாம் கவர்ந்து - அழகிய மார்பினிட முழுமையும் கவர்ந்து கொண்டு, வட்டமிட்டு - வட்டவடிவாகி, அடியிட்டு - அடிகோலி, நாளுக்

குநாள் மேல்வளர்ந்து - நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாகி, பூரித்து - நிரம்பி, முத்துமாலையிட்டு - முத்து வடமணியப் பெற்று, இறுமாந்து - நிமிர்ந்து, பட்டவர்த்தந யானை மத்தகத்தோடு எதிர்த்து வாதிட்டு - பட்டவர்த்தந யானையின் மத்தகத்தோ டெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து, மல்லிகைப்பூ செண்டினை - மல்லிகை மலர்ச்செண்டை, தினம் வாட்டப்படுத்தி - நாடோறும் வாட்டமடைவித்து, வரையை போரிட்டு-மலைகளோடு போர்செய்து, மைந்தர்கள் மனம் - இளைஞருடைய மனங்களை, சூறையிட்டு - கொள்ளையிட்டு, மேல் புளகித்து - மேல் புளகங்கொண்டு, வச்சிர ரத்நம் - வயிரத்தானும் மற்றை மணிகளானும் செய்யப்பட்ட, புதுசெப்பினை-நூதநமாகிய செப்புகளை, தோழமை கொண்டு - நட்புக்கொண்டு, பொன்னினை - பொன்னை, பொடியா அராவி - பொடியாக ராவி, மீதில் - மேல், போட்டு இட்டது என்ன - தூவிவிட்டாற் போல, தேமல் படர்ந்து - தேமல் பரவி, செம்பொன் சரிகை வேலையிட்டு - செம்பொற் சரிகை வேலையமைந்து, புனைதரு ரவிக்கையை - தரித்த ரவிக்கையை, இறுக்கிகிழித்து புறப்பட்டு-இறுக்கிக்கிழித்து வெளிப்பட்டு, வாசனை-மணமுள்ள, பூதார் இட்டு-பூமாலையணிந்து, வரவர பள பளப்பு ஆகி-வரவரப் பளபளப்புடைத்தாகி, உயர்-உயர்ந்த, தங்கக்கிண்ணத்தை ஒத்து-தங்கக்கிண்ணத்தை நிகர்த்து, சந்தநம் புனுகு கஸ்தூரி கர்ப்பூரம சவ்வாது குங்குமம் அணிந்து-சந்தந முதலியவற்றைப் பூசப்பெற்று, சந்த்ர காவிச் சேலை வல்லவாட்டுக்குள் - சந்த்ரகாவிப் புடவை மாராப்புக்குள்ளே, ததும்பி-நிறைந்து, அண்ணாந்து-மேலநோக்கி, இடை இனிதாங்காது - இடை இனிபொறுக்காது, என - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி, கனத்து ஓங்கி - பருத்துயர்ந்து, மன்மதனும்சலாம் இட்டு நிற்கவும் - மன்மதனும் கும்பிட்டு நிற்கவும், சீர் இட்டு நின்று - சிறப்படைந்து நின்று, தம்தலை வணங்காமல் - தமதுசிகரம் வளையாமல், திரண்ட - திரட்சியாகிய, பூண் - ஆபரணங்க ளணிந்த, முலைகள் - தனங்கள், உன்றன் திருமார்பில் அணைய - உனது அழகிய மார்பில் அணையும்பொருட்டு, ஓர் ஊசிமேலே தவம் செய்கின்றது ஒக்கும் - ஒரு ஊசிமுனையில் நின்று தவஞ்செய்வதை நிகர்க்கும், என்னும் - என்று சொல்லுதற்குரிய, சிறுரோம ரேகையாள் - சிறிய மயிரொழுங் கையுடையுவளாகிய என்பெண், வந்தாள் - வந்து, பராக்கு என்று - பராக்குக்கூறி, சேவித்து நிற்கிறாள் - வணங்கி நிற்கின்றாள், பார் - (இவளை) நோக்குவாய், திகழ் - விளங்குகின்ற, வடுகநாததுரை - வடுகநாத துரையானவர், மெச்சும் - மெச்சுகின்ற, பிரதானி - ப்ரதாநியாகிய, சிவசுப்ரமண்ணிய ராசனே - சிவசுப்பிரமணிய ராஜனே, எ - று.

நையாண்டிப்புலவர்.

திருவாரூர்ச் சிவபெருமானை வணங்குவோர்க்கு உண்டாகும் பயன் இன்னதெனக் கூறியது.

1. **விற்கம்பத் தடியாலு மடியுண்டான் விண்ணவரை வேலைகொ ள்ளும், நற்கம்பத் தடியானுந் தூக்கவசையானாரூர் நாதன்கோயில், பொற்கம்பத் தடியினின்று வன்மீகத் தானையுன்னிப போற்றினோர் க்குச், சொற்கமபத் தடியப்பான் மோக்ஷம பத்தடியாகத் தோற்று ந்தானே.**

இ-ள். (அருச்சுனனது) வில - வில்லாகிய, கம்பம் தடியாலும் - தூண்போன்ற தண்டினாலும், அடி உண்டான் - அடியுண்டவனும், விண்ணவரை வேலைகொள்ளும் - தேவரை வேலை கொள்ளுகின்ற, நல்கம் பத்து அடியானும் - அழகிய பத்துத் தலைகளையுடைய அடியவனாகிய ராவண னும், தூக்க அசையான் - தூக்க அசையா திருந்தவனும் ஆகிய, ஆரூர் நாதன் கோயில் - திருவாரூர்ச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலில், பொன் கம்பத்து அடியில்நின்று-பொற்றூணின் அடியினின்று, வன்மீகத்தானை-புற்றிடங்கொண்ட பிரானை, உன்னி-நினைத்து, போற்றினோர்க்கு - வண ங்கினவர்களுக்கு, சொர்க்கம்பத்து அடி - சொர்க்கலோகம் பத்தடி தூர மாகவும், அப்பால் மோக்ஷம்பத்து அடியாக - அப்பால் மோக்ஷம் பத்தடி தூரமாகவும், தோற்றும் - காணப்படும், எ - று.

திருவாரூர் வன்மீகநாதனை வணங்குவோர்க்கு சொர்க்க மோக்ஷங் கள் சமீபம் என்பது கருத்து.

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கொடைச் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடியது.

2. **செங்கைவரிசிலைதங்கமதைச்சம்புதீவுதன்னில**
எங்குவைத்தாலுமப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்க்கீவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திசைசுருட்டும்
கங்கைக்குமூத்தாத்தேயொளித்தானுமைகாதலனே.

இ-ள். உமை காதலன் - உமாதேவிக்குப் பிரியனாகிய சிவபெரு மான், செங்கை - தனது செவந்த கையிலேந்துதற்குரிய, வரிசிலை - கட்ட மைந்த வில்லானது, தங்கம் - தங்கமாயிருக்கிறது, இதை - இதனை, சம் புத்தீவுதன்னில் - ஜம்பூத்வீபத்தில், எங்கு வைத்தாலும் - எவ்விடத்தில் வைத்தாலும், அ - அந்த, பள்ளிகொண்டான் - பள்ளிகொண்டான் என் பவன், தமிழ்க்கு - தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, ஈவன் என்றே - (பரிசிலாகக்)

கொடுப்பானென் றெண்ணியே, திங்கள் இரவி-சந்திர சூரியர்கள், தினம்-நாள்தோறும், சுற்றிகாக்க - வலம்வந்து காக்கும்படி, திசைசுருட்டும்-அலைகள் சுருட்டப்படுகிற, கங்கைக்கும் உத்தரத்தே-கங்கைநதிக்கும் வடபுறத்தில், ஒளித்தான் - (அதனை) ஒளித்து வைத்தான், எ - று.

பள்ளி கொண்டான் - ஒரு கொடையாளி (பிரபு). தநுகம் என்றது மேருமலையை. இது திரிபுர சங்கார காலத்தில் இறைவனுக்கு வில்லாயிருந்தமையால் 'செஙகை வரிச்சிலை தநுகம்" என்றார்.

ஆடைச்சிறப்பில்லாதவர்க்கு உலகத்தில் மதிப்பில்லையெனப் பாடியது.

3. மேலாடையின்றிச்சவைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணார்நுவலபாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னாடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே.

இ - ள். நுவல-சொல்லப்பட்ட, பாற்கடலோ - திருப்பாற்கடலோ, மால ஆனவர் - திருமாலானவர், அணி - தரித்திருந்த, பொன் ஆடை கண்டு - பொன்ன வஸ்திரத்தைப் பார்த்து, மகளைத்தந்து - தன் மகளாகிய இலக்குமியை (அவருக்குக்) கொடுத்து, தோல் ஆடை சுற்றும் - தோலாகிய வஸ்திரத்தை அரையிற்சுற்றுகிற, அரன் தனக்கு-சிவபெருமானுக்கு, ஆலாலம் ஈந்தது - ஆலாகல விஷத்தைக் கொடுத்தது, (ஆதலால்) நூல் ஆயிரம் படித்தாலும் - (ஒருவன்) ஆயிர நூல்களைப் படித்திருந்தாலும், (அவன்) மேல ஆடை இன்றி-தன்னுடம்பின்மேல (சிறந்த) வஸ்திரமில்லாமல், சவை புகுந்தால் - சபையில் பிரவேசித்தால், இந்த மேதினியோர் - இந்த உலகத்தார், எண்ணார் - (அவனை) மதியார், எ - று.

பொன் ஆடை பீதாம்பரம். (பீதம்-பொன, அம்பரம்-வஸ்திரம்.)

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கீர்த்தியைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

4. வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை [ம்
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான் விண்ணவர்க்கமுத
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே.

இ - ள். சுப சோபனம் சேர்-சுப சோபனம் பொருந்திய, பள்ளிகொண்டான்-பள்ளிகொண்டான் என்பவன், புகழ் ஏறிக்கொண்டான் என்று-புகழ்மீது ஏறிக்கொண்டானென்று, பார்க்க என்றே - (அதனை) பார்க்க வேண்டுமென் றெண்ணியே, வள்ளிகொண்டான்-வள்ளியை மனைவியாகக் கொண்டவனாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள், மயில ஏறிக்கொண்டான் - மயி

வின்மீ தேறிக்கொண்டான், மதிபோலும் வெள்ளி மலை கொண்டான் - சந்திரன் போன்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தை தனக்கிருப்பிடமாக க்கொண்டவனாகிய சிவபெருமான், விடை ஏறிக்கொண்டான் - இடபத்தின்மீதேறிக்கொண்டான், விண்ணவர்க்கு-தேவர்கள்பொருட்டு, அமுதம் துள்ளிகொண்டான் - அமுதத்தைத் துளிர்த்தவனாகிய திருமால், புள்ளில் ஏறிக்கொண்டான் - கருடன்மீதேறிக்கொண்டான், எ - று.

எல்லீசுதுரை.

இராமசந்த்ர கவிராயர்மீது பாடியது.

1. செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனுமயாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனுமயாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
அந்தரம்வெற்பிழிபாதாளத்தோடியடங்கினரே.

இ - ள். யாவரும் - எல்லாரும், தோத்திரம் செய்-துதிசெய்கின்ற, கந்தனை - முருகக்கடவுளை, சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்லுகின்ற, கவிராமசந்த்ரனை - இராமசந்த்ர கவிராயனை, செந்தமிழ்ச் செல்வனும் - அகத்திய முனிவனும், ஓர் ஆயிரம் தலை சேடனும் - ஒப்பற்ற ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேஷனும், யாழ் - வீணையை, சுந்தரத்தோடு - அழகோடு, இசைவல்லோனும் - வாசிக்க வல்லோனாகிய தும்புருவும், கண்டு - பார்த்து, வெட்கி - நாணி, அந்தரம் வெற்பு இழிபாதாளத்து - விண்ணுலகத்திலும் பொதிய மலையிலும் ஆழ்ந்த பாதாளலோகத்திலும், ஓடி அடங்கினர் - ஓடி மறைந்தார்கள், எ - று.

இராமசந்திர கவிராயனைக்கண்டு நாணி, அகத்தியன் மலையிலும, சேடன் பாதாளத்திலும், தும்புரு விண்ணுலகத்திலும் ஓடி மறைந்தாகள் என்பது கருத்து.

இராமசந்த்ர கவிராயர்.

திருப்பரங்குன்றத்து முருகாமீது பாடியது.

1. வணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமரகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலநேரம்வலியச்செய்யக்
கணக்குவருஞ்சிலநேரமவேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கபவர்க்கெல்லாம்

இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்திளைப்பேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, குணக்கடலே - மங்கள குணசாகரமே, அருள் கடலே - அருட் சமுத்திரமே, அசுரர் ஆன - ராக்ஷதராகிய, குரை கடலை - ஒலிக்கின்ற கடலை, வென்ற - சுவறச்செய்த, பரங்குன்று - திருப் பரங்குன்றத்தில், உள்ளானே - எழுந்தருளியிருப்பவனே, சிலநேரம்-சில சமயம், வணக்கம் வரும் - வணக்க முண்டாகும், சிலநேரம் - சிலசமயம், குமரகண்ட வலிப்பு வரும் - குமரண்டவலி யுண்டாகும், சிலநேரம் - சில சமயம், வலியச்செய்யக் கணக்குவரும் - வலியப்பண்ணும்படியான கணக்குண்டாம், சிலநேரம் - சிலசமயம், வேட்டை நாய்போல் கடிக்கவரும் - வேட்டை நாய்போலக் கடிக்கநேரிடும், (இப்படிப்பட்ட குணங்களுள்ள) கயவர்க்கு எல்லாம் - கீழ்மக்களுக் கெல்லாம், இணக்கம் வரும்படி - சம்மதி யுண்டாகும்படி, தமிழை பாடி பாடி - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடிப் பாடி, எத்தனை நாள் திரிந்து திரிந்து இளைப்பேன் - எத்தனை நாள் அலைந்தலைந்து மெலிவேனை, எ - று.

அருணாசலராயன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

2. மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தனனையோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதுட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானன்மகண்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படிகடவாதவண்மனதெப்படியானாள்
மதனன்சிலுகறியாதவண்மயலெப்படியானாள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயாதமிழறியும்பெருமானே.

இ - ள். மாசு அற்றிடு - களங்கமற்ற, திருமேனியில் - அழகியவுடம்பில், மறு உற்றது போல - களங்கமுண்டானாற் போல, மாரப்பயல்கணை தைத்திட - மன்மதப்பையல் அம்புகள் தைக்கும்படி, வந்து எய்தனன் - வந்து எய்தான், ஐயோ - அந்தோ, காசு அத்தனை புண்ணானது - காசளவாகியபுண், துட்டு அத்தனை அளவு ஆய் - துட்டின் அளவாகி, கை அத்தனை ஆனால் - பின்பு கையினளவானால், மகள் மெய் - என் மகளது உட

ம்பு, எத்தனை நோமோ - எவ்வளவு நோகுமோ, வாசலபடி கடவாதவள் - வாசறபடியைக் கடந்து போகாதவள், மனது எப்படி ஆனுள் - மனமெப் படியிணங்கினுள், பதநன் சிறுகு அறியாதவள் - மன்மதனது வேதனையை யறியாதவள், எப்படி மயல் ஆனுள் - எப்படி மயஙகினுள், மடவார்கள் - மாதர்கள், புருடரின்மேல - புருஷர்மீது, ஆசைப்படுவாரோ - ஆசைப்படு வார்களோ, அருணுசல ராயா - அருணுசல ராயனே, தமிழ் அறியும் பெரு மானே - தமிழறுமையறிந்த பெருமையுடையவனே, எ - று.

பொதியமலைச் சாரலிலுள்ள பெரியம்மைமீது பாடியது.

3. **புல்லுக்கட்டும் விறகுஞ்சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப் புண்யவச த்திஞல், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டுங் கண்டபின் நீலக்கல்லிற் க டுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைக்கண்டக் காற்றூ றிப்பாய்ந்து கதவை யடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும மடையரைப் பாடவோ மலையச்சாரலில்வாழ் பெரியமமையே.**

இ - ள். புல்லு கட்டும் - புற்கட்டையும், விறகும் - விறகுக்கட்டை யும், சுமந்த பேர் - சுமந்த பேர்கள், பூர்வ காலத்து - முன்னுளில்செய்த, புண்ய வசத்திஞல் - புண்ய வசத்தால், நெல்லு கட்டும் - நெல்லின் திர ளையும், பணக்கட்டும் - பணத்திரளையும், கண்டபின் - பார்த்தபிறகு, நீலக் கல்லின் கடுக்கனும் போடுவார் - நீலரத்நத்தாற செய்த கடுக்கனையும் தரிப் பார்கள், மலயச் சாரலில்-பொதியமலைச் சாரலில், வாழ் - வாழ்கின்ற, பெரி யம்மையே - பெரி யமமையே, சொல்லுக்கட்டும் - சொற்களைச் சேர்த்துப் பாடலாகச்செய்கிற, புலவரை கண்டக்கால - வித்வான்களைப் பார்த்தால், தூறி - பழி கூறி, பாய்ந்து - குதித்து, கதவை அடைத்து - கதவை மூடி, எதிர் - எதிரேநின்று, மல்லு கட்டும் - மற்போர்செய்கிற, மடையரை - அறி விலாரை, பாடவோ - பாடல் தகுதியோ, எ - று.

உன்னையன்றி அறிவில்லாத மூடரை நான் பாடுதல தகுதியாமோ என்பதாம்.

திருப்பழனி வேலவர்மீது பாடியது.

4. **வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமூட்டலாம்**
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாமபிள்ளை
பெறுவதற்குமூடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவட்னைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலேன்விட்டீர்
கழனிசூழுமபழனியில்வேலரே.

இ-ள். கழனி சூழும் - வயல்கள் சூழ்ந்த, பழனியில் வேலரே - திருப்பழனியி லெழுந்தருளியிருக்கிற வேலவரே, வெண்ணெய்க் கட்டியும் - வெண்ணெய்த் திரளையும், சீனியும் - சர்க்கரையையும், ஊட்டலாம் - உண்பிக்கலாம், விக்கிக் கொள்வதற்கு - விக்கிக்கொள்ளுதலுக்கு, என் செயலாம் - யாது செய்யலாம், ஒரு பெண்ணை - ஒரு பெணணை, கட்டிக்கொடுத்திடலாம் - மணஞ்செய்து கொடுக்கலாம், பிள்ளை பெறுவதற்கும் - பிள்ளை பெறுதலுக்கும், உடன் படுவார்களோ - உடன் படுவாரோ, பண்ணைக்கட்டிய - இராகங்களை வென்ற, மெல்மொழியாளும் - மெல்லிய மொழிகளையுடைய என் பெண்ணும், தம் படுக்கை வீட்டில் வந்தாளே - உமது பள்ளியறைக்குள் வந்தாளே, அவள் தனை - அவளை, கண்ணைக்கட்டி - கண்ணை மூடி, அணையாமல் - தழுவாமல், ஏன் விட்டீர் - ஏன் விட்டு விட்டீர், எ-று.

தஞ்சைக் குருவப்ப பூபன் கடுக்கனிட்டபோது பாடியது.

5. ஏதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பபூபனெற்குக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணம்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றானிட்டானே.

இ-ள். ஏதிலே வறியவர்க்கும் - எப்பொருளிலும் வறியராயிருப்பவர்க்கும், இனிய கவி புலவருக்கும் - மதுரமாகிய பாடல்களைப் பாடுகின்ற வித்வான்களுக்கும், இரங்கி - மனமிரங்கி, அந்தப்போதிலே - அந்தக்ஷணத்திற்றானே, தனம் கொடுக்கும் - (அவர்களுக்கு வேண்டும்) பொருளைக் கொடுக்கிற, தஞ்சை நகர - தஞ்சை நகரத்தில் வாழ்கின்ற, குருவப்ப பூபன் - குருவப்பன் என்னும் பூபதி, கோதிலே கிடந்து உழலும் - தீநெறியில் கிடந்துழல்கின்ற, பலர் இடத்தில் சென்று - பலரிடத்தில்போய், தமிழ் கூறு வண்ணம - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடாவண்ணம், எற்கு - எனக்கு, காதிலே ஒட்டு இட்டு - காதில் ஆணையிட்டு, தாடையில் மோத - கன்னத்தில் அறைய, கடுக்கன் இட்டான் - வண்டிக் கடுக்கனையுந்தரித்தான்.

ஒட்டு - ஒட்டுக்கடுக்கன் எனவும் ஒருபொருள்.

திருநாகைக்காரோணர்மீது பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

6. வம்பிறைக்குங் கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராக வ
ளர்ந்தவொற்றைக், கொம்பிறைக்குந் தாதையராங் கடனாகைக் கா
ரோணர்கொன்றை நல்கார், அம்பிறைக்கும் விழிப்பாவை யாயா
குழல் கொல்லனுலை யனலிற்காய்ந்த, செம்பிறைக்கும் வெண்பிறை
க்குங் கரும்பிறைக்கு மொருத்திதனித் தென்செய்வாளே.

இ - ள். வம்பு இறைக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, கடம்பு - கடப்ப மலர்மாலையைத்தரித்த, இறைக்கும்-முருகக்கடவுளுக்கும், பெருபிறைக்கு நிகராகவளர்ந்த - பெரியபிறைக்குச் சமானமாகவளர்ந்த, ஒற்றைக்கொம்பு-ஒரு கொம்பையுடைய, இறைக்கும்-விநாயகமூர்த்திக்கும், தாதையர் ஆம்-தந்தையாராகிய, கடல் நாகை காரோணர் - கடல்சூழ்ந்த திருநாகையி லெழுந்தருளிய காரோணர், கொன்றை நல்கார் - தமது கொன்றைமலர் மாலையை அருள்செய்யார், அம்பு இறைக்கும் விழிபாவை ஒருத்தி-நீரைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய என்பெண்ணொருத்தி, தனித்து - தனியே யிருந்து, ஆயர் குழல் - ஆயர் ஊதுகின்ற வேய்ங்குழலானது (தன்னோசையை), கொல்லன் உலை-கொல்லனுலைக்களத்திலுள்ள, அனலில்காய்ந்த-நெருப்பில் காய்ந்த, செம்பு இறைக்கும் - செம்புநீர்போல எடுத்து வீசா நிற்கும், (இதுவுமன்றி) வெண்பிறைக்கும்-வெண்மையாகியசந்திரனுக்கும், கரும்பு இறைக்கும் - கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனுக்கும், என்செய்வாள் - என்ன பரிகாரம் செயவாள், எ - று.

செம்பு - தாமிரம்.

திருமயிலை வேங்கடசாமி என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

7. மூங்கிலிலேயொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்ப்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொருட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையிற்பொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுசிதவேளே.

இ - ள். ஓங்கிய சீர் - உயர்ந்த கீர்த்தியையுடைய, மயிலையில் - திருமயிலையிலுள்ள, பொன்னப்பசாமி உதவிய-பொன்னப்பசாமிபெற்ற, வேங்கடசாமி - வேங்கடசாமி யென்னும், உசித வேளே - சிறந்த மன்மதனே, முக்கண் சாமி - மூன்று கண்களையுடைய கடவுளாகிய சிவபெருமான், மூங்கிலிலே ஒளித்திருந்தான்-மூங்கிலிலேமறைந்திருந்தான், முகுந்தசாமி-திருமாலானவன், முதிய கடல் போய் படுத்தான் - பழமையாகிய பாற்கடலிற்சென்று சயனித்தான், தலை நால் சாமி - நான்கு தலைகளையுடைய பிரமதேவன், கமலப்பொருட்டு உறைந்தான்-தாமரைப்பொருட்டில் தங்கினான், தகப்பன் சாமி - முருகன், தடவரையில் உழன்று நின்றான்-பெரிய மலைநிலங்களில் உழன்று நின்றான், வயிற்றுச்சாமி - விநாயகன், வாங்கி

உண்ண-வாங்கி யுண்ணும்பொருட்டு, வழிகாததான்-வழிகாத்திருந்தான், (இப்படியாயினமையால்) வாணருக்கு - கவிவாணருக்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், மற்று ஓர் சாமி-வேறொரு கடவுளாயிருந்து, உதவுவர் ஆர்-(அவர் வேண்டுமவற்றை) கொடுப்பவா யாவர், எ - று.

கவிவாணருக்குககொடுக்க உன்னையன்றி வேறொருவருமில்லையென்பதாம். சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்ததனால் முருகக்கடவுளைத் தகப்பன்சாமி என்றார்.

திருப்பரங்கிரி கற்பக விநாயகர்மீது பாடியது.

8. வஞ்சகத்தி லொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானை வணங்காருள்ளே, அஞ்சரண மூன்றானை மறைமொழிநால் வாயானையத், தனுகித், துஞ்சவுணர்க் கஞ்சானைச் சென்னியணி யாறானைத் துகளெழானைச், செஞ்சொன்மறைக் கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச் சிந்தைசெய்வாம்.

இ - ள். வஞ்சகத்தில் ஒன்றானை-கபடமனதில் பொருந்தாதவனை, துதிக்கை மிகத் திரண்டானை - துதிக்கை மிகவுந் திரண்டிருப்பவனை, வணங்கார் உள்ளே-தொழாதவர்களுடைய மனத்தில், அம் சரணம் ஊன்றானை-அழகிய திருவடியைப் பதியாதவனை, மறைமொழி நால் வாயானை-வேதங்களைச்சொரியாநின்ற தொங்குகின்ற வாயையுடையவனை, அத்தன் ஆகி - கடவுளாகி, துஞ்சு அவுணர்க்கு அஞ்சானை - நிலைபெற்ற அவுணர்களுக்கு அஞ்சாதவனை, சென்னி அணி ஆறானை - சிரசிலணிந்த நதியையுடையவனை, துகள் எழானை - குற்றமுண்டாகாதவனை, செம் சொல்மறைக்கு எட்டானை - செவ்விய சொற்களையுடைய வேதங்களுக்கும் எட்டாதவனை, பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தை - திருப்பரங்கிரியில் வாழ்கின்ற கற்பகப்பிள்ளையாரை, சிந்தை செய்வாம் - சிந்திப்போம், எ - று.

இதில் ஒன்றுமுதல் எட்டெண்களும் வந்தமைகாண்க.

அருணாசலேச்சுரன்மீதுபாடியது. துறை-தலைவியிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா.

9. சலமேமேதாசங்கர்தாபூணாரந்தாமே
கலைதாஙற்புங்கவன்மால்காணாப் - புலவுடைய
கங்கராகோணகலாமதியக்கோடீர
சங்கராசோணசலா.

இ - ள். நல் புங்கவன்மால் காணா - உயர்ந்த தேவனாகிய திருமாலுங் காணாத, புலவு உடைய - புலால் நாற்றத்தையுடைய, கம் - பிரமகபாலத்தைத்தாங்கிய, கரா - கையையுடையவனே, கோணா - மாறுபடாத, கலா

மதியம் - ஒருகலையாகிய சந்திரனையணிந்த, கோடீர - சடாபாரத்தை யுடையவனே, சங்கரா - சங்கரனே, சோணாசலா - அருணாசலனே, சலம் ஏதோ-கோவத்திற்குக் காரணமேதோ, சங்கம் தா-சங்கவளையலைக்கொடு, பூணாரம் தா-ஆபரணங்களைக்கொடு, மேகலைதா-மேகலையைக்கொடு. எ-று.

'கோணகலாமதியம்' என்பதனை கோண் ஆகு அல் ஆம் மதியம் எனப் பிரித்து, கோணலாகிய இரவில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரன் எனவும் வேறொருபொருள் கொள்ளலாம். இது அருணாசலேச்சுரருடைய பவனியைத்தரிசித்து வளையல் முதலியவற்றை யிழந்த தலைமகள் கூறியது. சோணாசலம் என்பதை சோணம் அசலம் எனப்பிரிக்க செவந்த மலையென்பது பொருள். அருணாசலமென்பதற்கும் பொருளிதுவேயாம். சங்கந்தா என்றும், பூணாரந்தா என்றும் தொடங்கிவாசிக்கப் பொருள் வேறுபடாமல் இரண்டு வெண்பாக்களாய் முடிதல் காண்க.

தில்லைக் கோவிந்தராஜாமீது பாடியது.

துறை-வண்டுவிடுதூது.

தலைவிகூற்று.

10. சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிருக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென் [காள்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாக நீங்கள்சொல்லும்வண்டு
வாரியொன்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேய்
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாரமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலுமொறுக்குமா
லத்தனைக்கெலாமிலக்கெனாவியொன்றுகாணுமே.

இ-ள். வண்டுகாள் - வண்டுகளே, சீர் இலங்கும் - மேன்மையாய் விளங்குகின்ற, மாடகூடவீதி-மாடகூடவீதிகள், வீறு-மிகுந்திருக்கிற, தில்லையான் - தில்லைப்பதியிலுள்ளவன், எங்கள் திரு இருக்கும் மார்பன்-எங்கள் திருமகள் தங்குகின்ற மார்பையுடையவன். (அவனது)திருமலைக்கு முன்பு போய்-அழகிய மலைக்கெதிரேசென்று, நீர் இருந்து-நீர் தங்கி, மாலைகேளும்-(அவனது திருத்துழாய்) மாலையைக்கேளுங்கள், அவன் மறுத்து உரைக்கில்-அவன் தடுத்துச்சொன்னால், என நெஞ்சு சொல்லும் வார்த்தையாக-என்மனஞ் சொல்லும்சொல்லாக, நீங்கள் சொல்லும் - நீங்கள் சொல்லுங்கள், (என்னெனின்) வாரி ஒன்று - கடலொன்று, பாய் இரண்டு - சயனமிரண்டு, மாலைமூன்று-மாலைக்காலமூன்று, வேய்நாலு-வேய்ங்குழல்நாலு, மதியம் ஐந்து - சந்திரன் ஐந்து, கங்குல் ஆறு-ராத்திரி ஆறு, மாரன் ஏழு-

மன்மதன் ஏழு, வாடை எட்டு - வாடைக்காற்று எட்டு, ஆரம் ஒன்பது - முத்துமாலை ஒன்பது, அன்றில் பத்து - அன்றிலோசை பத்து, (ஆகிய) அடங்கலும்-எல்லாம், ஒறுக்கும்-வருத்தாநின்றன, அத்தனைக்கு எல்லாம்-அவ்வளவு பொருள்களுக்கும், இலக்கு - லக்ஷ்யமாயிருப்பது, என் ஆவி ஒன்று - என்னுயிரொன்றேயாம். எ - று.

ஆரம்-சந்தநமுமாம். தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியர்க்குக் கடலோசைமுதலியன துன்பஞ்செய்தலியல்பாதலால் இவ்வாறு கூறினள். "முத்துங்களபமுந்தண்பனிநீரு முயங்குமலர்த், தொத்துங்குளிரியுந்தூமலர்ப்பாயலுஞ்சூழ்ந்துபுறங், கத்துங்கடலுங்கதலியுமாலியுங்கங்குலுமிப், பத்தும்பெரும்பகையாய்விட்டவாமொருபைந்தொடிக்கே." என்றார் பிறரும்.

திருவானைக்காவில் சிவபெருமான் பவனியைத்தரிசித்துப் பாடியது.

தலைவிகூற்று.

11 ஓரானைவனத்தேதிருவொண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையுமபெருமான்வீதியுலாவும்பவனிக்கே
நேராகநடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்முலையீரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்
தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணேகொண்டேவகைவெல்லப்பெறுவேனே.

இ - ள். ஓர்-ஒப்பற்ற, ஆனைவனத்தே-திருவானைக்காவின்கண்ணே, திரு-அழகிய, ஒள்-ஒட்பமாகிய, நாவல்நிழல்கீழ்-நாவல்மரத்தினது நிழலில், உறையும்-எழுந்தருளியிருக்கிற, பெருமான்-சிவபெருமான், வீதி உலாவும் பவனிக்கு-தெருவில் உலாவுகின்ற பவனிக்கு, நேராக நடப்பேன்-நேரே போவேன், வளை பறிபோனது கேட்பேன் - பறிபோன வளையலைக்கேட்பேன், நில்லென்று தடுத்தால் - நில்லென்று தடைசெய்தால், வகைசொல் என்று மறிப்பேன் - இதற்கு வகைசொல்லென்று மறிப்பேன், போர் - போர்செய்தற்குரிய, ஆனையைவிட்டால்-ஒருயானையை யேவினால், முலை-தனங்களாகிய, ஈரானையை விடுவேன - இரண்டு யானைகளை யேவுவேன், பொழி அம்பு தொடுத்தால் - சொரிதற்குரிய ஒரு பாணத்தைத் தொடுத்தால், இருவிழி அம்பு தொடுப்பேன் - இரு கண்களாகிய பாணங்களைத் தொடுப்பேன், தோரா வழக்கு இட்டால் - தொடர்ச்சியாகிய வழக்கிடுவீராய், வகை வாரா - ஒருவகையினுஞ்சேராத, வழ்க்கிடுவேன் - வழக்குத்

தொடுப்பேன், தொல்லைக்கணை கொண்டே - பழமையாகிய கரும்பைக் கொண்டே, வகையாய் வெல்லப் பெறுவேன் ௨ வகையாகவெல்லப் பெறுவேன்.

திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்

பிக்ஷாடனவேடமாய் வந்ததைக்குறித்துப் பாடியது.

12. அடல்கொண்டெழுசூலப்படையாரூர்ப்பெருமானூர்
ஐயம்பகரென்றேயெமதகவாசலில்வந்தார்
கடுகும்படிசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிதுமடவன்னமதென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாபலிசெல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே.

இ - ள். அடல் கொண்டு எழு-வலிகொண்டெழுகின்ற, சூலப்படை-சூலாயுதத்தையுடைய, ஆரூர் பெருமானூர் - திருவாரூர்ச் சிவபெருமானவர், ஐயம் பகர் என்று - பிச்சையிடென்று, எமது அகவாசலில் வந்தார்-எமது வீட்டுவாசலில் வந்தார், கடுகும்படிசென்று - விரைவாகப்போய், பலிகொண்டு - சோற்றைக்கொண்டு, எதிர் நின்றேன் - அவருக்கெதிரில் நின்றேன், கை வந்தனம் என்றார் - கையால் நமஸ்காரமென்றனர், இது கைவந்த அனம் என்றேன்-இதுகைக்கொண்ட சோறென்றேன், மட அன்னம் அது என்றார் - இளமையாகிய அன்னம் அது என்றனர், இது மட அன்னமது என்றேன் - இது மடத்துச் சோறென்றேன், வல்லோதனம் என்றார் - சூதாடு கருவியோ தனம் என்றனர், இது அல் ஓதனம் என்றேன் - இது இராச்சோறென்றேன், கொடு உவந்தனம் என்றார் - ஏற்றுக்கொண்டு களித்தோம் என்றனர், இது கொடுவந்த அனம் என்றேன் - இது கொண்டுவந்த சோறென்றேன், கொள்ளார் பலி ௨ பலியை ஏற்கவுமாட்டார், செல்லார் - போகவுமாட்டார், அவர் கோட்பாடு அறியேன் - அவரது கொள்கையை அறிந்திலேன், எ - று.

பொன் வண்ணத் தந்தாதியில், "பண்டங்கள்வந்து பலிதாவென்றான் பகலோற்கிடென்றேன், அண்டங்கடந்தவனன்ன மென்றானயனூர்தியென்றேன், கொண்டிங்குணையும் பெய்யென்றான் கொடித் தேரனங்க னென்றேன், உண்டிங்கமைந்த தென்றாற் கதுசொல்ல வுணர்வுற்றதே" என்பதும் இக்கவிபோலச் சிவபெருமானோடு அசதியாடற் பொருளதே.

முறைமாறுகத் தோன்றப் பாடியது.

13 வீமனுக்குமைந்தனார் வேதனாகும் வேதனுக்குமைந்தனாரீசனாகும், காமனுக்கு மைந்தனார் வீமன்றம்பி கந்தனுக்கு மாமனார் காமன்றானே, மாமனுக்கு முன்றமையன் றந்தைகாலன் வையகத்திலிம் முறைமைவழங்கலாலே, ராமனுக்குச் சீதைதங்கை யாகவேண்டும் ராவணனுக்குத் தகப்பன் ராமன்றானே.

இ - ள். வீமனுக்கு மைந்தனார் - வீமனுக்குப் புதல்வனார், வேதன் ஆகும் - பிரமனாவான், வேதனுக்கு மைந்தனார் - பிரமனுக்குப் புதல்வனார், ஈசன் ஆகும் - சிவனாவான், காமனுக்கு மைந்தனார் - காமனுக்குப் புதல்வனார், வீமன் தம்பி - அருச்சுனனாவான், கந்தனுக்கு மாமனார் - முருகருக்கு மாமனார், காமன் தானே - காமனேயாவான், மாமனுக்கு முன் - மாமனுக்கு முன்னே, தமயன் தந்தை - தமயனுந் தந்தையுமாயிருப்பவன், காலன் - யமனாவான், வையகத்தில் - உலகத்தில், இம் முறைமை வழங்கலாலே - இந்த முறைமை வழங்குதலால், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, சீதை - சீதையானவள், தங்கை ஆகவேண்டும் - தங்கைமுறை யாதல் வேண்டும், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, தகப்பன் - தந்தை, ராமன்தான் - ஸ்ரீராமனே யாவான், எ - று.

வீமன் - கருடனுக்கிறைவனாகிய திருமால், வே-மூங்கில், மைந்தன் - சிவன், (சிவன் திருநெல்வேலியில் ஓர் மூங்கிலிற் பிறந்தார் என்பது கதை) காமன்-கற்பகத்துக் கிறைவனாகிய இந்திரன், வீமன் தம்பி அருச்சுனன், கந்தனுக்கு மாமன் - காமன்-இந்திரன், மாமன் - குதிரைக்கிறைவனாகிய நகுலன், தமயன் - தருமன், தந்தை - யமன், ராமன் - ராத்திரிக்கிறைவனாகிய சந்திரன். ராவணன் - ராத்திரி நிறமுள்ள மன்மதன்.

பாக்குவெட்டி காணமற்போனபோது பாடியது.

14. விறகுதறிக்கக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்தென்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்தீராயிற்கொடுப்பீரே.

இ - ள். விறகு தறிக்க - விறகைத் துண்டாக்கவும், கறி நறுக்க-கறியை நறுக்கவும், வெண் சோற்று உப்புக்கு - வெண்மையாகிய சோற்றிற் போடும் உப்பின் பொருட்டு, அடகு வைக்க - அடகு வைக்கவும், பிறகு - அதின்பிறகு, பிளவு கிடைத்தது என்றால் - பாக்குப்பிளவு கிடைத்ததாயின், நால் ஆறு ஆக பிளந்து கொள்ள - நாலாறாகப் பிளந்துகொள்ளவும்,

பறகு பறகு என்று சொறிய - பறகு பறகென்று சொறியவும், பதமாய் இருந்த - உபயோகமாயிருந்த, பாக்கு வெட்டி - பாக்கு வெட்டியானது, இறகு முளைத்து - இறகு முளைக்கப்பெற்று, போவது உண்டோ - பறந்து போவதுண்டோ, எடுத்தீராயின் - எடுத்திருப்பீராயின், கொடுப்பீர்-கொடுத்து விடுவீராக, எ - று.

திருவேங்கட நாதன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடிய

15. இரவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன
தரவுரைசெய்திடவென்றனதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வரதிருவேங்கடநாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே.

இ - ள். இரவலனே - யாசகனே, உனக்கு இல்லாதது என்ன - உனக்கு இல்லாதது யாது, இதயம் என்ன - உன்மன மெத்தன்மையது, பர உணவு ஏது - மேன்மையாகிய உணவுக்கு ஆதாரம் யாது, சுவையற்றது என்ன - உனக்கு சுவையற்ற வுறுப்புயாது, சொல் பான்மை என்ன - நீசொல்லுதற்குரிய தன்மையது யாது, தர - நான் கொடுக்கும்படி, உரை செய்திட - சொல்லக்கடவை, என்றான் - என்று வினவினான், அதற்கு - அவ்வினாவுக்கு, யான் ஒன்றும் சாற்றிலன் - நான் ஒன்றும் உத்தரம் சொல்லவில்லை, (ஆயினும்) வரதிருவேங்கடநாதா என்றேன் - சிரேஷ்டமாகிய திருவேங்கடநாதா என்று சொன்னேன், (சொல்லுதலும் அந்தச்சொல்லின்பொருளையுணர்ந்து) பொன் வழங்கினன்-பொன்னைக் கொடுத்தான்.

உனக்கில்லாத தென்ன -	வினா,	திரு -	உத்தரம்	(செல்வம்)
இதயமென்ன	,,	வேம்	,,	(புழுங்கும்)
உணவேது	,,	கடன்	,,	(கடன்பட்டபொருள்)
சுவையற்றதென்ன	,,	நா	,,	(நாக்கு)
சொற்பான்மையென்ன	,,	தா	,,	(கொடு)

இவ்வாறு வினா வுத்தரமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்ளும்படி நிற்றலால் இப்பாடல் வினா வுத்தர மெனப்படும். இது சித்திரகவியிலொன்று.

தன்குற்றத்திற்கிரங்கிப் பாடியது.

16. கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமறவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லவென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்

மல்லாரும்புயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே.

இ - ள். நான் - யான், கல்லாத ஒருவனை-கல்வி கல்லாத ஒருவனை நோக்கி, கற்றாய் என்றேன் - கல்விமானேயென்று புகழ்ந்தேன், காடு எறியும் மறவனை-காட்டை வெட்டுகின்ற மறவனை, நாடு ஆள்வாய் என்றேன்-நாட்டையாள்பவனேயென்று புகழ்ந்தேன், நான் - யான், பொல்லாத ஒருவனை - பொல்லாதவனாகிய ஒருவனை, நல்லாய் என்றேன் - நல்லவனேயென்று புகழ்ந்தேன், போர் முகத்தை அறியானை - யுத்தமுகத்தை அறியாதவனை, புலியேறு என்றேன் - ஆண்புலியேயென்று புகழ்ந்தேன், சூம்பல்தோளை - சுருங்கித்திரைந்த தோள்களை, மல் ஆரும் புயம் என்றேன் - மற்போர்க்குரிய புஜங்களென்று புகழ்ந்தேன், நான் - யான், வழங்காத கையனை - கொடாத கையையுடையவனை, வள்ளல் என்றேன் - வரையாது கொடுப்பவனாகிய வள்ளலென்று புகழ்ந்தேன், (இவ்வாறு) இல்லாது சொன்னேனுக்கு - (ஒருவனிடத்தில்) இல்லாத குணத்தைச்சொன்ன எனக்கு, இல்லை என்றான் - (ஒன்றும்) இல்லைபோ வென்றான், யானும் - நானும், என்றன் குற்றத்தால் - என் பிழையால், ஏகின்றேன் - போகாநின்றேன்; எ - று.

துன்பம்வருங்காலத்தில் எல்லாம் ஒருமிக்கவே வருமெனப் பாடியது.

17. ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே

இ - ள். ஆ ஈன - பசுவானது கன்றையீன, மழை பொழிய - மழை சொரிய, இல்லம் வீழ - வீடு இடிந்துவிழ, அகத்து அடியாள் மெய்நோவ - வீட்டு வேலைக்காரி உடம்பு நோவ, அடிமை சாவ - வேலைக்காரன் இறக்க, மா ஈரம் போகுது என்று - மிகுந்த ஈரம் உலர்ந்து போகின்றதே யென்று, விதை கொண்டு ஓட-(விதைக்கும் பொருட்டு) விதையைக்கொண்டு ஓட, வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள - வழியில் கடன்காரர் தடுக்க,

ஒருவன் சாவோலைகொண்டு எதிரேசெல்ல - ஒருவன் சாவோலையெடுத் தெதிரேவர, தள்ளவொண்ணு விருந்துவர - நீக்கக்கூடாத விருந்தாளிவர, சர்ப்பம் தீண்ட - (அவனை) பாம்புகடிக்க, கோவேந்தர் - பூமியை யாளுகின்ற அரசர், உழுது உண்ட கடமைகேட்க - நிலத்தை உழுது பயிர்செய்துண்ட கடமையைக்கேட்க, குருக்களோ தட்சணைகள் கொடு என்றார் - ஆசாரியரோ தக்ஷணை தாவென்றார், எ - று.

பிரமனை நிந்தித்துப்பாடியது.

18. கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத் தான் கற்பித்தானு, இல்லைத்தான் பொன்னைத்தானெனக்குத்தான் கொடுத்துத்தா னிரட்சித்தானு, அல்லைத்தான் சொல்லித்தானு ரைத்தானேவைத்தானையோவெங்கும், பல்லைத்தான் திறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியிற்றான் பண்ணினானே.

இ - ள். பதுமத்தான் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், புவியில் - இவ்வுலகத்தில், கல்லை மண்ணை-கல்லையும் மண்ணையும், காய்ச்சி குடிக்க- காய்ச்சிக் குடிக்கும்படி, கற்பித்தானு - ஏற்படுத்தினனு, இல்லை - அப்படியன்றி, எனக்கு பொன்னை கொடுத்து இரட்சித்தானு - எனக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றினனு, அல்லைசொல்லி - துன்பத்தை ச்சொல்லி, ஆரைநோவ-யாரைநொந்து கொள்ளட்டும், ஐயோ - அந்தோ, எங்கும் - (போகத்தகாத) எவ்விடத்திலும் போய், பல்லைத் திறக்கப்பண்ணினன் - பல்லைத்திறந்து கெஞ்சும்படி சிருஷ்டி செய்தான், எ - று.

தன்னினும் சிவபெருமான் அதிகதுன்பமுள்ளவனெனப் பாடியது.

19. வஞ்சகர்பானடந்தலைந்தகாலிற்புண்ணும்
வாசறொறுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணும்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணும்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சோந்தேனபடா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே.

இ - ள். வஞ்சகர்பால் - வஞ்சகரிடத்தில், நடந்து அலைந்த - நடந்தலைந்ததனு லுண்டாகிய, காலில் புண்ணும் - என் காலிலுள்ள புண்ணையும், வாசல்தொறும் - வீட்டுவாசற் படிகள்தோறும், முட்டுண்ட - முட்டுண்டதனு லுண்டாகிய, தலையில் புண்ணும் - தலையிலுள்ள புண்ணையும், செஞ்சொல்லை (கவிபாடுதற்கு) செம்மையாகிய சொற்களை, நினைந்து உரு

கும், ஆலோசித் தருகுதலா லுண்டாகிய, நெஞ்சில் புண்ணும்-மனத்திலு ள்ள புண்ணையும், தீரும் என்று - நீக்கியருளுவீ ரென்று, சங்கரன் பால் - சிவபெருமானிடத்தில், சேர்ந்தேன் - அடுத்தேன், (சேர்தலும்) பரமன் - சிவபெருமான் - (என்னைநோக்கி), அப்பா - அய்யா, கொஞ்சம் அல்ல - (உன்போலச்) சிறிதல்ல, பிரம்படி யின்புண்ணும் - (பாண்டியனது) பிரம்படியா லுண்டாகிய புண்ணையும், வேடன்-வேடனுகிய கண்ணப்பன், கொடுகோலால் - வலியகாலினுல், உதைத்த புண்ணும்-உதைத்ததனு லுண் டாகிய புண்ணையும், பஞ்சவரில் ஒருவன் - பாண்டவர்ஐவருள் ஒருவ னுகிய அருச்சுனன், கோபம் ஆக - தனக்குக் கோவமுண்டாகி, வில்லால் அடித்த புண்ணும்- (பாசு பதாஸ்திரம் பெறவந்தபோது)வில்லினுல் அடித் ததனு லுண்டாகிய புண்ணையும், பாரா என-பாரென்று, காட்டி நின்றுன் - எனக்குக் காட்டிநின்றுன், எ - று.

மழவரங்கன் என்பவனை யிழித்துப் பாடியது.

20. கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கறுப்பில் லாத, உள்ளிக்கேன் பரிமளங்க ளுவர்நிலத்துக்கேன் விதைக ளோ டித்துப்போடும், சுள்ளிக்கேன் கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன கவ சஞ் சும்மாபோகும், பள்ளிக்கேனதிவீர மழவரங்கபூபனெனும் பட் டந்தானே.

இ - ள். கள்ளிக்கு - கள்ளிச்செடிக்கு, முள்வேலி ஏன் - முள்ளினுற் செய்த வேலியாதுக்கு, கழுதைக்கு கடிவாளம் ஏன் - கழுதைக்கு கடிவா ளம் யாதுக்கு, கறுப்பு இல்லாத உள்ளிக்கு-வெள்ளைப்பூண்டுக்கு, பரிமளங் கள் ஏன் - பரிமள திரவியங்கள் யாதுக்கு, உவர் நிலத்துக்கு - களர்நிலத் துக்கு, விதைகள் ஏன் - விதைகள் யாதுக்கு, ஒடித்துப்போடும் - ஒடித் தெறிகின்ற, சுள்ளிக்கு - சுள்ளி விறகுக்கு, கோடாலி ஏன் - கோடாலி யாதுக்கு, துடைப்பத்திற்கு - விளக்குமாறுக்கு, கவசம் ஏன் - மூடல்யாது க்கு, சும்மாபோகும் பள்ளிக்கு - பயனில்லா திறக்கப்போகிற பள்ளிச்சாதி யானுக்கு, அதிவீரம் - மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள, மழவரங்க பூபன் என் னும் - மழவரங்க பூபதியென்கிற, பட்டம் ஏன் - பட்டப்பெயர் யாதுக்கு.

ஆரோ தன்மைந்தன்மீது பாடியது.

துறை-நற்றுயிரங்கல்.

21. கயக்காவிநாறுங்குழம்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைச்செங்கையாரோதன்மைந்தா
இப்க்காகின்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
இப்போதுநீநல்கிலென்பேதையார்பில்.

சயக்காமவேளம்புகைதயாதுமுத்துத்
 தாமஞ்சுடாசந்தநம்பூசினும்
செயக்காதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
 தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே.

இ - ள் கயம் - ஓடையிற்பூத்த, காவி - குவளை மலர்மாலையையும், நாறும் - பரிமளிக்கிற, குழம்பின் - சந்தனக் குழம்பையு மணிந்த, பிரசண்டா - ப்ரசண்டனே, கார் - மேகத்தின் தன்மை, ஆர் - பொருந்திய, கொடை - ஈகையுள்ள, செங்கை - செவந்த கையினையுடைய: ஆரோ தன்மைந்தா - ஆரோ தனதுபுதல்வனே, இயக்கு ஆம் - விளக்க முண்டாகிய, நின் மார்பில் - உன்மார்பில் தரித்த, செழு - செழுமையாகிய, புன்னையந்தார் - புன்னை மலர்மாலையை, இப்போது நீ நல்கின் - இப்பொழுது நீ அருள்செய்தால், என் பேதைமார்பில் - என் பெண்ணினது மார்பில், சயம் - வெற்றியையுடைய, காமவேள் - மன்மதனது, அம்பு-பாணம், தையாது - தைக்காது, முத்துத்தாமம் சுடா - முத்துமாலைகள் சுடமாட்டா, சந்தநம் பூசினும் - சந்தநக்குழம்பைப் பூசினும், செய்க்காது - வருத்தாது, வேயோ-வேயங்குழலோசையோ, செவிக்கும் பொறுக்கும் - காதுக்கும் பொறுத்திருக்கும், திங்கள் கொழுந்து-இளம் பிறையானது, தீயென்ன மீளாது - நெருப்புப்போல மீண்டும்வராது, எ - று.

உன்புன்னை மலர்மாலையைத் தந்தாயாயின், என்பெண் மன்மதபாணம் முதலியவற்றால் வருந்தாள் என்பதுகருத்து.

திருக்கடன் மல்லையில் சிவந்தான் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

22. சொன்னமன்ன மாடைதந்தான் வீதியில் வெற்றிலை மடித்துச் சுருளுந் தந்தான், கன்னவின் மோதிரந்தந்தான் சரப்பணிதந்தா னிரட்டைக் கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்விளை யூர்தந்தான் போர்தந் தான் மல்லையில்வாழ் சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தா னென்றவர் கட் கெத்தனையுத் தரந்தந்தா னியம்பத்தானே.

இ - ள். மல்லையில் வாழ்-திருக்கடன் மல்லையில் வாழ்கின்ற,சிவந்தான்-சிவந்தான் என்னும் பெயருள்ள கொடையாளன், சொன்னம் அன்னம் ஆடை தந்தான்-பொன்னையும் நல்ல போஜநத்தையும் நல்ல வஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான், வீதியில்-தெருவில் நின்று, வெற்றிலைச்சுருளும்-வெற்றிலைச் சுருளையும், மடித்து தந்தான்-மடித்துக் கொடுத்தான், கல்நவில்மோதிரம் தந்தான் - கல்லிழைத்த மோதிரத்தையும் கொடுத்தான், சரப்பணி தந்தான் - சரப்பணி யென்னும் ஆபரணத்தையும் கொடுத்தான், இரட்டைக் கடுக்கன் தந்தான் - இரட்டைக் கடுக்கனையும் கொடுத்தான், செந்

செல்விளை வூர்தந்தான் - செந்நெல் விளைதற்குரிய வூரையும் கொடுத்தான், பேர்தந்தான் - சிறப்புப் பெயரையும் கொடுத்தான், உங்கட்கு - உங்களுக்கு, என்ன தந்தான் என்பவர்கட்கு - என்ன கொடுத்தானென்று வினவுவோர்க்கு, இயம்ப - சொல்லுதற்கு, எத்தனைஉத்தரம் தந்தான் - எத்தனை மறுமொழிகளைக் கொடுத்தான், எ - று.

பரிசில்பெற்று வரும்போது கண்டவர் யாவரும் கேட்க மறுமொழி கூறி அலுத்துக் கூறியது. மல்லையில்வாழ் சிவந்தான் சொன்ன முதலியவற்றைக் கொடுத்தானே யன்றி வினவுவோர்க்குச் சொல்லும் உத்தரங்களைக் கொடுத்திலன் என்பதுகருத்து.

சீதாராமன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

நடுவெழுத் தலங்காரம்.

23. அத்திரம்வேலாவலயமிராசியொன்றிற்
கமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநடுக்குற்றுனைவந்தடைந்தேனிந்த
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுத்தோராறில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணுச்செய்து
பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
சீதாராமப்ரபலதியாகவானே.

இ - ள். அத்திரம் - பகழி, (அம்பு) வேலாவலயம் - கடல், இராசி ஒன்றிற்கு அமைந்தபெயர் - ஒருராசிக் கமைந்த பெயராகிய கன்னி, மூன்றின் - இம்மூன்றின், இடை அக்கரத்தால் - நடுவெழுத்துக்களால், மெத்த நடுக்குற்று - மிகவும் நடுக்கமடைந்து, உன்னைவந்து அடைந்தேன் - வந்து உன்னை யடைந்தேன், இந்தவிதனம் அகற்றிடு - இந்த விசனத்தை நீக்கிவிடுவாயாக, மற்றை எழுத்து ஓர்ஆறில் - மற்றைய ஆறெழுத்துக்களினால், பத்து உடையானை தடிந்து - பத்துத்தலைகளை உடையவனைக் கொன்று, பெண் ஆகசெய்து - பெண்ணுருவாக்கி, பரிவின் நுகர்வோன் - அன்போடுண்டவனாகிய திருமாலின், இருதாள் - இரண்டு திருவடிகளை, பணிந்து போற்றும் - வணங்கித் துதிக்கின்ற, சித்தசனே - அழகினால் மன்மதனை நிகர்த்தவனே, தெளிய சிங்கன் - தெள்ளிய சிங்கனது, தவத்தின் தோன்றும் - தவப்பேற்றா லவதரித்த, சீதாராம - சீதாராமனென்னும் பெயருள்ள பிரபலதியாகவானே - பிரசித்தமான கொடையாளனே. எ - று.

பகழி, கடல், கன்னி - இந்த மூன்றிலுமுள்ள நடுவெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் கடன் என்றாகும். மற்றை முதலிறுதி யெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால், பழி, கல, கனி என்றாகும். இவற்றில் முன்னையதாகிய பழியினால் ராவணனைக்கொன்று, இரண்டாவதாகிய கல்லை அகலிகையென்

னும் பெண்ணாக்கி, மூன்றுவதாகிய கனியை சவரிசமர்ப்பிக்க உண்டவன் எனப்பொருளுரைத்துக் கொள்க.

உலுத்தனாகிய ஒருவனை யிழித்துப்பாடியது.

24. கல்லாலயமாக்தேவருமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேறீசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மல்லார்குட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடங்களைவிளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன்றனக்கிணையாயாரையுரைப்பேன்புவிமீதில
அவனைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே,

இ - ள். கல் - கல்லானது, ஆலயம் ஆம் - கோயிலாகும், தேவரும் ஆம் - தெய்வங்களுமாகும், கழுதை - கழுதையானது, கசடர் பொதி சுமக்கும் - இழிசனங்களுடைய பொதியைச்சுமக்கும், கடாவோ - எருமைக் கடாவோ, உழுது பயிரிடற்கு ஆம் - (நிலத்தை) உழுது பயிர்செய்ய உதவும், கட்டம் - மலமானது, பன்றிக்கு இரை ஆகும் - பன்றிக்கு உணவாகும், புல் ஏறு - அற்பமாகிய எருது, ஈசர் வாகனம் ஆம் - சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகும், பொதியும் சுமக்கும் - மற்றையர்க்குப் பொதிசுமந்தும் உதவி செய்யும், பிணம் எனிலோ-பிணமென்றாலோ, பூசி-சந்தனமுதலியவற்றைப் பூசி,முடித்து-மலர்முதலியவற்றை யணிந்து, மறையோர்க்கு-வேதியருக்கு, பொருளை ஈந்து - பணத்தைக்கொடுத்து, புகழ் எய்தும் - கீர்த்தியையடையும், மல் ஆர் குட்டிச்சுவர் எனிலோ - வளமாகிய குட்டிச்சுவரென்றாலோ, மாடும் உறைஞ்சும்-மாடுகளும் உறிஞ்சுதற்குதவும், மறைவு ஆகும்-மறைவும் ஆகும், மதியா - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாத, துடைப்பம் எனிலோ - விளக்குமாறு என்றாலோ, மாட கூடங்களை விளக்கும் - மாட மாளிகைகளை விளக்கஞ்செய்யும், அல்லாது - இவைகளன்றி, உலுத்தன் தனக்கு இணையாய் - லோபிக்குச் சமானமாக, புவிமீதில் - பூமியின்மீது, யாரை உரைப்பேன் - யாரைச் சொல்லுவேன், அவனைக் குறித்துக் கூறுமிடத்து - அவனைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில், அவனுக்கு அவனே சரி - அவனுக்கு அவனே சமானமாவான், எ - று.

திருவாரூர்த் தியாகராயப்பெருமான் பவனியைத்தரிசித்த தலைவி தன்னிலைமையை பூவைகிள்ளைகளோடு சொல்லியிரங்கல்,

25. வீரவெண்டையபராபர்தியாகராசர்கமலேசூழ்
வீதிகண்டுபவனிகண்டுவிர்தைகண்டுபர்தியாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலர்துயாவிசுகமற்ந்ததிலையால்

மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெலாம்
  மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனுசையொழியுமோ
  அதுவுமிலலைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே.

இ - ள். வீர வெண்டையம் - வீரக் கழலையுடைய, பிரதாபர் - மிகு வீரர், தியாகராஜர் - தியாகராயர், கமலை சூழ் - கமலாலயத்தைச் சூழ்ந்த, வீதி கண்டு - வீதியை நோக்கியும், பவனிகண்டு அவரது பவனியைநோக்கியும், விந்தைகண்டு - வைபவத்தை நோக்கியும், பந்தியாய் - வரிசையாக, தூர நின்ற பூவைகாள் - தூரத்தில் நின்ற நாகணவாய்ப் பறவைகளே, அடுத்து நின்ற கிள்ளைகாள் - கிட்டிநின்ற கிளிகளே, துன்பமே அல்லாது - துன்பமேயன்றி, பாவி-பாவியாகியநான், சுகம் அறிந்தது இல்லை - இன்பத்தை யநுபவித்தறிந்ததில்லை, மாரன் அம்புபட்ட காயம் - மன்மத பாணம் தைத்தகாயமானது, மாறுது இல்லை-ஆறுவதில்லை, இரவு எல்லாம் - இராமுழுதும், மங்கைமார் தொடுத்த சண்டை - பெண்கள் தொடங்கின போர், மாறுதில்லை - நீங்குதலில்லை, என்செயவேன்-நான் யாதுசெய்வேன், ஆர் இருந்தும் உதவியில்லை - யாரிருந்தும் சகாயமில்லை, என்றன் ஆசை ஒழியுமோ - என்னுசைப்பெருக்கம் நீங்குமோ, அதுவும் இல்லை - அதுவுங் கிடையாது, விதியை நொந்தும் ஆவது இல்லை-என் விதியை நொந்துகொண்டாலும் உண்டாவதோர் பயனுமில்லை, எ - று.

முருகர்மீது பாடியது.

சந்தபங்கி.

26. திமிரமறுதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்மாறுஞ்
  செனனமகாமால்வசமேமதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
  குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேறும்
  கவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
  அரகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே.

இ - ள். குமர - குமாரக்கடவுளே, சிகாமணியே-யாவருக்கும் சிரோரத்நமே, கனிவாய் - பரிவுகொண்டு, அருள்கூடு எனகூறும் - திருவருளைப் பெறக்கடவை யென்று சொல்லுகின்ற, குருபர - குரு சிரேஷ்டனே, கோலாகலனே - சம்பிரமமுடையவனே, நமது விநாயகதேவ சகோதர - நமதுவிநாயக மூர்த்திக்குத் திருத்தம்பியே, நாள்தொறும் தேறும் - தினந்

தோறும் சாராசாரங்களை தேர்ந்தறிந்த, நவ்விமகள்-மான்மகளாகிய வள்ளி நாயகியை, சேர் - புணர்ந்த; வேடுவனே - வேடனே, புதுமணம் - புதிய வாசனையுள்ள, நறுமலர் - நறுவிய புஷ்பமாலைகளை யணிந்த, மார்பா - திரு மார்பை யுடையவனே - அமரர்பிரான் அருள் - தேவேந்திரன் பெற்ற, குஞ்சரி - தெய்வயானையின், தோள்புணர் - தோள்களைத் தழுவிய, ஆடவனே - மஹாபுருஷனே, மீறும் அர அர - உயர்ந்த அரனுக்கரனே, வேலாயுதனே-வேற்படையை யுடையவனே, முதுமறை - பழமையாகிய வேதப்ரதி பாத்யனாகிய, அறுமுக - ஷண்முகனே, முருகோனே - முருகக்கடவுளே, திமிரம் அறுத - அஞ்ஞான இருள்நீங்காத, புலாதிகள் - ஐம்புலன் முதலியவைகள், தரு - தந்த, தேடு அரிது ஆய் - தேடிக்கண்டு கொள்ளல் அருமையாகி, மாறும் - மாறி மாறி வருகின்ற, செனனம் - பிறவிகளி லுண்டாகிய, மகாமால் வசம் - பெரிய மயக்கத்தின் வசப்பட்டு, மதம் உறு - மதமிகுந்த, சிறுமையின் மதியாலே - சிற்றறிவால் உளதாகிய, விதியொடு - ஊழினால், குறுகிய - நோந்த, மிடி - வறுமையை, தீராய் - நீக்கி யருள்வாயாக, எ - று.

திமிரமறுதபுலாதிகளேதரு — தேடரிதாய்
மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே-மதமுறு - சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள் - கூடெனவே
கூறுங்குருப்ரகோலாகலனே - விதியொடு - குறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதர - நாடொறுமே
தேறுநவிமகள்சேரவேடுவனே - புதுமண - நறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர் - ஆடவனே
மீறும்மரகரவேலாயுதனே - முதுமறை - அறுமுகமுருகோனே.

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

1\. திமிரமறுதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனே.

கொச்சகம்.

2 தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமாலவசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுநவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறும்மரகரவேலாயுதனே.

கலிவிருத்தம்.

3. மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறும்மாகரவேலாயுதனே.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

4. மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்,
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

5 சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்.
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே.

வெண்பா.

6. தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறுகவிமகள்சேர் - வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகரவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங்குரு.

இவற்றிற்கு மேலுள்ள முதற்பாட்டின் பொருளையே உரைத்துக்கொள்க. இந்தப்பாடல் எழுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு எழுபாடலாயமைதலால் சத்தபங்கி எனப்பட்டது.

மயிலாசல முருகர்மீது பாடியது.

நவபங்கி.

27. அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
அரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடாயிலமர்பொற்கரனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனேநாதங்
கதியுறவேவரனவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேபுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியக்மேவாழ்குமராகுலவியமயிலம்மலைக்குகனே.

இ - ள். அரிமருகா - திருமாலுக்கு மருகனே, கருணாலயனே - கருணைக்கிருப்பிடமானவனே, திட ஆரணனே - எல்லாருக்குந் திருடதரப்ரமாணமாகிய வேதப்ரதிபாத்யனே, போதன், பிரமனும், அரி - திருமாலும், இமையோர் - மற்றைத்தேவரும், சூழ் - சூழ்ந்து வணங்குகின்ற,

புனிதா - பரிசுத்தனே, புலவு அடர் அயில் - மாமிசம்பொதிந்த வேலாயுதம், அமர்-பொருந்திய, பொன்கரனே - அழகிய கையை யுடையவனே, கரிமுகன் - யானை முகத்தோனாகிய விநாயகனுக்கு, நேய சகோதரனே - அன்புள்ள சகோதரனே, படிகாரணனே - உலககாரணனே, நாதம் கதி உறவே - நாதவீடாகிய, சுற்றமே, வானவனே - தேவனே, நலம்மிகு - நன்மைமிகுந்த, கயிலையன் - கயிலாய பதியாகிய சிவபெருமானுக்கு, நல்குருவே - சிறந்த ஆசாரியனே, குரவு அலர் - குராமலர் மாலையையும், நீபம் - கடப்பமலர் மாலையையும் அணிந்த, மணிபுயனே - அழகிய தோள்களை யுடையவனே, வடிகூர் அமுதே - தெளிவுமிகுந்த அமிர்தமே, 'ஓதும் குருமணிசேர் - சொல்லப்பட்ட நிறமுள்ள மணிமாலைகள் பொருந்திய, மார்பினனே, திருமார்பை யுடையவனே, உலகு அருள் - உலகங்களையெல்லாம் ஈன்ற, குயில் - குயில்போல் பவளாகிய உமாதேவி, உதவு - 'பெற்ற, உத்தமனே - நல்லோனே, மரகதம் - மரகத மணிபோன்ற, மா - பெரிய, மயில் - மயிலை, வாகனனே - வாகனமாக வுடையவனே, கொடிவாரணனே - கோழிக்கொடியை யுடையவனே, கோது இல் - குமறமற்ற, மதி அகம் - (அன்பரது) அறிவில், வாழ் - வாழ்கின்ற, குமரா - குமரனே, குலவிய - விளங்கிய, மயிலமலை - மயிலா சலத்திலுள்ள, குகனே-குகனே.

அரிமருகாகருணாலயனே - திட - ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா - புலவடர் - அயிலமர்பொற்கர
கரிமுகனேயசகோதரனே - படி - காரணனே [னே
நாதங்கதி - யுறவேவானவனே - நலமிகு - கயிலையனற்குருவே,
குரவலர்நீபமணிப்புயனே - வடி - கூரமுதே
ஓதுங்குருமணிசேர்-மார்பினனே - உலகருள்-குயிலுதவுத்தமனே,
மரகதமாமயில்வாகனனே - கொடி - வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா - குலவிய - மயிலமலைக்குகனே.

நவபங்கியின்பிரிவு.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

1. அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

2. புலவடரயிலமர்பொற்கரனே, நலமிகுகயிலையனற்குருவே,
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலமலைக்குகனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

3. அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
சுராவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே.

கொச்சகம்.

4 ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

சந்தவிருத்தம்.

5.போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடரயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலமலைக்குகனே.

கலிவிருத்தம்.

6. போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

7. அயிலமர்பொற்கரனே, கயிலையனற்குருவே,
குயிலுதவுத்தமனே, மயிலமலைக்குகனே.

இதுவுமது.

8. திடவாரணனே, படிகாரணனே,
வடிகூரமுதே, கொடிவாரணனே.

வெண்பா.

9. ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர் - மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங்கதி.

இவற்றிற்கு மேலுள்ள முதற்பாட்டின் பொருளையே உரைத்துக்கொள்க. இந்தப்பாடல் ஒன்பதுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு ஒன்பது பாடலாயமைதலால் நவபங்கி எனப்பட்டது.

மதுரகவிராயர்.

1. துங்கவரைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமையியம்பக்கேள் - பங்கயக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநுதலைந்துகுழையாறுமுலை
மாயவிழியேழாமதி.

இ - ள். துங்கம்-பரிசுத்தமாகிய, வரை-மலைபோன்ற, மார்பா-மார்பை யுடையவனே, துரைரங்க பூபதியே - துரைரங்கன் என்னும் பூபனே, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர் புதுமை - ஒருபுதியசெய்தி உண்டு, இயம்பக் கேள் - அதைநான் சொல்லக் கேட்பாயாக, (என்னெனின்) பங்கயம்கை- தாமரை மலர்போலுங் கையினையுடைய, ஆயிழைக்கு - பெண்ணுக்கு, நுதல் நான்கு - நெற்றி நான்கு, குழை ஐந்து - காதணி ஐந்து, முலைஆறு - தனங்கள் ஆறு, மாயம் விழிஏழ்-வஞ்சகமுள்ள கண்கள் ஏழு, ஆம்-ஆகும், மதி - (இந்தப்புதுமையை நீயே) ஆலோசித் தறிவாயாக, எ - று.

ஆயிழை - கன்னி - (ராசி), இதற்கு நான்காவது ராசி தநுசு - (வில்)
,, ,, ,, ,, ஐந்தாவது ராசி, மகரம் - (மகரமீன்)
,, ,, ,, ,, ஆறாவது ராசி - கும்பம் - (குடம்)
,, ,, ,, ,, ஏழாவது ராசி-மீனம்(கெண்டைமீன்)

ஒருபெண்ணுக்கு வில்லை நிகர்த்தநெற்றியும்,
மகரமீனுருவமைந்த காதணியாகிய மகரகுண்டலமும்,
குடம்போலுந் தனங்களும்,
கெண்டைமீன்போலுங் கண்களும் உளவென்பது கருத்து,

கொண்டுவந்து போட்டுக் கொளுத்துஎன்று முடிவுபெற ஒரு
வெண்பாப்பாட வேண்டுமென்று ஒருபுலவர் சமிசை
கொடுக்கப் பாடியது.

2. அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லியலே - சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டழிவண்டுநதிருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுகொளுத்து.

இ - ள். மெல்லியலே-மிருதுவாகிய சுபாவமுள்ளதோழியே, அந்தி- மாலைக்காலத்தில், வெடி - மலாகின்ற, முல்லை அரும்பு - முல்லை முகை களை, நான் எடுத்துவந்தேன் - நான் பறித்துவந்தேன், (அவற்றை) விந் தை ஆக - ஆச்சரிய முண்டாக, நாயகற்கு - தலைவனுக்கு, சுந்தரம் சேர -

அழகு பொருந்திய, செண்டு கட்டவேண்டும் - செண்டாகக் கட்டவேண்டும், திருவிளக்கிலே-திருவிளக்கின் கண், திரியை கொண்டுவந்து போட்டுக்கொளுத்து-திரியைக் கொண்டுவந்துபோட்டுக் கொளுத்திவிடு, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

3. சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும்பளிக்கறைகள் - இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றார்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையானுக்கின்று.

இ - ள். சித்திரம் - சித்திரவேலை யமைந்த, மாமண்டபங்கள் - பெரிய மண்டபங்களும், தென்றல்வரு சாளரங்கள் - தென்றற்காற்று வருவதற்குரிய சாளரங்களும், பத்திஉலாவும் பளிகரு அறைகள் - வரிசைகளாய் உலாவுதற்குரிய பளிங்கினாற் செய்யப்பட்ட அறைகளும் ஆகிய, இத்தனைவிட்டு - இத்தனையும் விட்டு, இ - இந்த, குச்சிலை - சிறுகுடிலை, யான் இருப்பு இடம் என்று - நானிருத்தற்குரிய இடமென்று, இக்கு சிலையானுக்கு-கரும்புவில்லை யுடையவனாகிய மன்மதனுக்கு, இன்று ஆர் சொன்னார்- இன்றுயார் சொன்னார், எ - று.

திருநின்றவூரில் காளத்தியப்ப முதலியா ரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் நாள்தோறும் தம்மிடத்து வரும் வித்வான்களுக்கு அவர்கள் மனமகிழும்படி வேண்டிய பொருள்களைப் பரிசிலாகக்கொடுத்து வருவது வழக்கம். இவர் இப்படிக் கொடுத்து வருவதை அந்தநாட்டரசன் கேள்வியுற்று, பொறாமைகொண்டு, அவரிடத்திலிருந்த திரவியமுழுதும் கவர்ந்து கொண்டனன். அதனால் அவர் வறுமையடைந்து அந்தவூரை விட்டு வேறு தேசத்துக்குப்போக எண்ணிப் புறப்பட்டுபோய் அன்று சாயங்காலம் வழியிலிருந்த ஓர் சத்திரத்தின் ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார். அப்போது வேறொரு ஊரிலுள்ள ஒரு வித்வான் இவரது கொடைச்சிறப்பைக் கேள்வியுற்று இவரிடத்தில்போய்ப் பரிசில்பெற்று வரலாமென்று எண்ணிவந்தவர் அந்தச் சத்திரத்தில் இவரிருந்த இடத்திற்கருகே ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார், அந்த இரவில், அந்த வித்வான் பசி அதிகரிக்க வருந்தி தன் தரித்திரத்தை நோக்கிச் சொல்லியது.

4. நீளத்திரிந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோநல்குரவே - காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்கானீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு.

இ - ள். நல்குரவே - வறுமையே, நீள-நெடுங்காலமாக, நீங்கா நிழல் போல - என்னைவிட்டு நீங்காத சாயைபோல, திரிந்து உழன்றாய் - நீயும் திரிந்து உழன்றனை, நாளைக்கு இருப்பாயோ - நாளைக்கும் இருக்கப்போகி றாயோ, நின்றை காளத்திக்கு - நின்றவூர் காளத்தியப்ப முதலியாரிடத் துக்கு, சென்றக்கால் - போனால், நீ எங்கே-நீ எவ்விடமோ, நான் எங்கே- நான் எவ்விடமோ, இன்றைக்கு சற்றே இரு - இன்றைக்குச் சற்றுநேரம் என்னிடத் திருப்பாயாக, எ - று.

இந்தப்பாடலை முதலியார் கேட்டு, இந்த வித்வான் நம்மைநோக்கிச் சென்று நம்மூரில் நம்மைக்காணாது வருந்துவரோ வென்று இரக்கமுற்று அவ்வித்வான் பொருட்டாக, அன்றிரவிற்றானே தம்மூரைவந்து சேர்ந்து தமது மனைவியின் திருவாபரணங்களை விற்று, வித்வானை உபசரித்தற்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் சித்தப்படுத்தி வைத்திருந்தார். மறுநாள் வித்வான் வந்து தம்மைக்கண்டவுடன் அவருக்கு எதிர்கோடல் இன்சொற் கூறல் முதலிய உபசாரங்களைச்செய்து, விருந்துண்பித்த பிறகு, இப்படிப் பட்ட வித்வான்களுக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாதிருப்பதினும் இறப் பதே நலமென்றெண்ணி தமது வீட்டின் பின்புறத் தோட்டத்திலுள்ள ஒரு புற்றில கையை வைத்தார், அந்தப்புற்றிலிருந்த பாம்பு அவர்கையில் தன் தலையிலிருந்த மாணிக்கத்தை உமிழ்ந்துபோய் விட்டது. முதலியார் மனமகிழ்ந்து அதனை அந்த வித்வானுக்குப் பரிசிலாகக் கொடுத்தனுப்பினார் அவர் அதை வாங்கிக்கொண்டு விக்ரயஞ்செய்தற்காக அந்த நாட்டரச னிடத்திற் சென்றனர், அரசன் இந்த ரத்நம் உமக்குக் கிடைத்த தெப்படி யென்று வினவ, அவர் நடந்த செய்தியைச்சொல்லக்கேட்ட அரசன் கோவங்கொண்டு காளத்தியப்ப முதலியாரை வரவழைத்து நாம் உமது பொருள்களைக் கவர்ந்தபோது இதை யெவ்விடத்தில் ஒளித்துவைத்திருந் [illegible]னவும் இதுபோன்ற எவ்வெப்பொருள்களை ஒளித்துவைத்திருக்கி [illegible] என்று வருத்த, முதலியார் நடந்த செய்தியை உண்மையாய்ச்சொ ன்னார். அதுகேட்ட அரசன் நீர்சொன்னது உண்மையாயின் நாம்பார்க்க அந்தப் பாம்புவந்து தன்னிடத்துள்ள சீவரத்நத்தை உமிழும்படி செயவீ ராயின் ஒப்புக்கொள்வோம், அப்படி செய்யாதிருந்தால் உமது சிரசை வாங்கிவிடுவோம் என்றான், அதுகேட்ட முதலியார் அப்படியேசெய்கிறே னென்று அரசனையழைத்துப்போய் அந்தப்புற்றை வலம்வந்து நீ முன்னே எனக்கு இந்த ரத்நத்தைக் கொடுத்தது உண்மையானால் உன்னிடத்தி லுள்ள ஜீவரத்நத்தையும் இவ்வரசன் காண எனக்குக் கொடுத்தருளவே ண்டுமென்று வணங்கிநிற்க, அப்பாம்பு புற்றினின்றும் வெளிப்பட்டுவந்து முதலியாரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அவராக்கெதிரே தன் ஜீவரத்நத்தையு மிழ்ந்து இறந்துபோயிற்று. அதுகண்ட அரசன் அச்சமுற்று அவரை நமஸ்

கரித்து அவரிடத்திலிருந்து தான் முன்கவர்ந்த பொருள்களையும் தன்னிடத்திலிருந்த திரவியங்களையும் கொடுத்து, சிறியேன் உமது மகிமையை அறியாது செய்த அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கிச் சென்றனன். பிறகு முதலியார் வழக்கம்போலவே வருகிற வித்வான்களுக்குவேண்டும் பொருள்கொடுத்துஅவர்களை மனமகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்து இறுதிக்காலத்தில் சிவபதமடைந்தார் என்பது கர்ணபரம்பரையாய்க் கேட்டசெய்தி.

பிரம்பூர் ஆநந்தரங்கப் பிள்ளையின்மீது பாடியது.

5. **உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்காவுன்பாற்செல்ல, வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கண்டோமெழினாரையான்வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாடமீமிசையிற்புயறவழும்புதுவையென்னும், தலங்கண்டோநினதுநகைமுகங்கண்டோமினிவேண்டுந்தனங்கண்டோமே.**

இ - ள். உலம் கொண்ட-திரள் கல்லினுருவத்தைக்கொண்ட, மணி-அழகாகிய, புயனே - தோள்களையுடையவனே, பிரம்பூர் ஆனந்த ரங்கா பிரம்பூர் ஆநந்தரங்கனே, உன்பால் செல்ல - உன்னிடத்திறருவர, வலம் கொண்ட கருடனை-வலமாகவந்த கருடனை, யாம் இடம் கண்டோம்-யாம் இடம் வரப்பார்த்தோம், எழில் நாரையான்-அழகாகிய சிச்சிலிக்குருவியை, வலத்தேகண்டோம்-வலப்பக்கத்தில் வரப்பார்த்தோம், பொலம்கொண்ட-பொன்வேலை செய்யப்பெற்ற, மணிமாடமீ மிசையில் - ரத்நகசிதமாகிய மாளிகைகளின்மீது, புயல் தவழும்-மேகங்கள் தவழ்கின்ற, புதுவையென்னும் - புதுவையென்கிற, தலம் கண்டோம்-பட்டணத்தைப் பார்த்தோம், நினது நகை முகம் கண்டோம் - உனது நகைமுகத்தைப் பார்த்தோம், இனி வேண்டும் தனம் கண்டோம் - இனி யாம் விரும்புகின்ற திரவியத்தையும் பார்த்தோம், எ - று.

பிரம்பூர் - புதுவையின் ஓர்பிரிவு.

இதுவுமது.

6. **கார்படைத்த கரதலத்தான்றுணை திருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்கும், பேர்படைத்த வானந்தரங்க மகிபாலாநின் பிரம்பூர்நாட்டில், நேரிழைக்குவிழியேழுமலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு, பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே.**

இ - ள். கார் படைத்த - மேகத்தின் தன்மையைக்கொண்ட, கரதலத்தான் - கையையுடையவனும், துணை - பிரபுவும் ஆகிய, திருவேங்

கடம் அளித்த - திருவேங்கடம் என்னும் பெயருள்ள வள்ளல் ஈன்ற, கன்னு - கர்ணனே, எங்கும் பேர்படைத்த-எவ்விடத்திலும் பேர் பிரபல மாகப்பெற்ற, ஆனந்தரங்க மகிபாலா - ஆனந்தரங்க பூபாலனே, நின்பிரம் பூர் நாட்டில் - உன் பிரம்பூர் நாட்டின்கண், நேரிழைக்கு - ஒரு பெண்ணுக்கு, விழி ஏழு - கண்கள் ஏழு, முலை ஆறு - தனங்கள் ஆறு, காது ஐந்து-காது ஐந்து, நெற்றி நான்கு - நெற்றி நான்கு, பார் இடத்தில்-பூமியினிடத்தில், இப்புதுமை கண்டுவந்தேன் - இந்தப்புதுமையைக் கண்டுவந்தேன், இதன்பயனை - இதன் பொருளை, பகர்ந்திடாய் - சொல்வாய், எ - று.

விழியேழு முதலியவற்றின் பொருள் "துங்கவரை மார்ப" என்னும் பாட்டுரையில் காண்க.

ஏன் பறக்கிறாய் என்பதற்கு விடையாகப் பாடியது

7. கொக்குப்பறக்கும்புறாப்பறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளும்பறப்பர்நானேன்பறப்பேனராதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமரங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே.

இ - ள். கொக்கு பறக்கும் - கொக்குப் பறவாநிற்கும், புறா பறக்கும் - புறாப் பறவாநிற்கும், குருவி பறக்கும் - குருவி பறவாநிற்கும், குயில் பறக்கும் - குயில் பறவாநிற்கும், நக்குப் பொறுக்கிகளும் பறப்பர்-எச்சிற் பொறுக்கிகளும் பறப்பர், நான் ஏன் பறப்பேன் - நானேன் பறக்கிறேன்; நர அதிபனே - நரேந்திரனே, திக்குவிஜயம் செலுத்தி-அஷ்டதிக்குகளிலும் வெற்றியைச் செலுத்தி, உயர் - உயர்ந்த, செங்கோல் நடாத்தும் - செங்கோல் நடத்துகின்ற, அரங்கா - அரங்கனே, நின்பக்கம் இருக்க - உன்பக்கமிருக்கும்போது, ஒருநாளும் பறவேன் பறவேன் பறவேன் - ஒருகாலத்திலும் பறவேன் பறவேன் பறவேன், எ - று.

ஒருபெண்ணைக்கண்டு மோகித்துப் பாடியது.

8. மூவொன்பதென்பதிலோர்நாளில்லைமொய்வனத்தில்
தாவுந்தனிமிருகந்தானில்லை - நேரோ
வளையாநடையில்லையாரிறுகவிம்மும்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு.

இ - ள். வார் இறுக - கச்சு இறுகும்படி, விம்மும் முலையாளை - பருத்த தனங்களை யுடையவளை, யான் முயங்குதற்கு - நான் தழுவுதற்கு, மூவொன்பது என்பதில் - இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களில், ஓர் நாள் இல்லை - ஒருநக்ஷத்திர மில்லை, மொய்வனத்தில் - நெருங்கிய காட்டில், தா

வும் - தாண்டித் திரிகிற, தனிமிருகம் இல்லை-ஒப்பற்ற மிருகமில்லை, நேரே வளையா நடை இல்லை - நேராகவளையா நடையுமில்லை, எ - று.

மூவொன்ப தென்பதி லோர்நாள் - உத்தரம் (மறுமொழி). மெய் வனத்தில் தாவுந்தனிமிருகம் - வேங்கை (பொன்) நேரேவளையா நடை அன்னம் (சோறு). இந்தப்பெண்ணை நான் தழுவுதற்கு ஒரு மறுமொழி யுஞ் சொல்லாள். என்னிடத்தில் பொன்னும் அன்னமும் இல்லை, எப்படித் தழுவுவேன் என்பதுகருத்து.

வேதாசலம் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

9. தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரிபாப்பின்னோர்
முனம்பிச்சைகள்வனிலமூட்டை - கனம்பெற்ற
மீதலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலாநினைப்போல்
ஈதலத்தமார்கிலரோயென்.

இ - ள். தனம்படைத்த சம்பு-தனத்தைப் படைத்த சிவனும், பொன் படைத்த அரி - பொன்னைப் படைத்த திருமாலும், பணம்படைத்த பாம்பு - பணத்தைப் படைத்த ஆதிசேடனும் ஆகிய, இன்னோர் - இத் தன்மையோர் முன்னம் - முற்காலத்தில் (முறையே), பிச்சை - பிச்சை யேற்பவராயும், கள்வன்-திருடராயும், நிலமூட்டை - பூமியாகிய மூட்டை யைச் சுமப்பவராயும் (இருந்தார்களே.யன்றி), கனம்பெற்ற - பெருமை பெற்ற, மீதலத்தும் போற்றுகின்ற - விண்ணுலகத்திலும் புகழப்படுகிற, வேதாசலா-வேதாசலனே, நினைப்போல - உன்னைப்போல, ஈதல் அத்தம் ஆர்கிலர் - கொடைக்கையைப் பெற்றிலர், என் - (காரணம்) யாது, எ-று.

தன்னம் - மான்கன்று; இதுதனம் எனத் தொகுத்தது. பொன் - இலக்குமி, பணம் - படம், பாம்பு - பாப்பு எனவலித்தது. மானைத்தரித்த சிவன் பிச்சை யெடுத்தான், இலக்குமியைப் படைத்த திருமால் திருடி னன், படத்தைப்பெற்ற ஆதிசேஷன் பூபாரத்தைச் சுமந்தான் என்பது கருத்து.

சீனிவாசையன் என்னும் அந்தணன்மீது பாடியது.

தலைவியிரங்கல்.

10. சேராநாளெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னாச்சரியம் - ஓராமல்
நானிவாசைமேவநாசையன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து.

இ - ள். அன்னமே-அன்னமே, ஓராமல் - ஆராயாமல், நான்-யான், இ ஆசைமேவ-இந்தப் பழிக்குற்றத்தையடைய, நாசையன் தந்தருளும்-

நரசையன்பெற்றருளிய, சீனிவாச ஐயன் - சீனிவாசையன் என்பவன், மணம்செய்து - விவாகஞ்செய்து, சேராநாள் - என்னைக் கூடாதநாளில், வெள்திங்கள் - வெண்மையாகிய சந்திரன், எல் ஆம் - சூரியனாகின்றான், சேர்ந்தால்-கூடினால், ஆரா அமுது ஆம்-தெவிட்டாத அமுதம் ஆகிறான், என் ஆச்சரியம் - என்ன ஆச்சரியம், எ - று.

அன்னம் - சோறு என்றலு மொன்று, நாணிவாசைமேவ என்பதற்கு நாணிந்த ஆசையைப்பொருந்த எனினுமாம்.

கலசை வேதாசலன்மீது பாடியது.

11. அஞ்சம்பினலெய்தும்மன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினலெய்யுமப்பாவி - நெஞ்சமுறும்
காவிக்கணந்தார்கலசைவேதாசலனே
காவிக்கணந்தார்கடந்து.

இ - ள். அஞ்சம் - அன்னங்கள், பின்னல் எய்தும் - பின்தொடர்தற்குரிய, அன்ன - அப்படிப்பட்ட, நடை - நடையையுடைய, கன்னிகையை - பெண்ணை, அஞ்சு அம்பினல் எய்யும் - பஞ்சபாணங்களால் எய்கின்ற, அப்பாவி - அந்தப்பாவியாகிய மன்மதன், நெஞ்சம் உறும் - மனத்தில் பொருந்தியிருக்கிறான், காவிக் கண் - கருங்குவளை மலர்மீது, நந்து ஆர் - சங்குகள் தவழ்கின்ற, கலசை வேதாசலனே - கலசையில் வாழும் வேதாசலனே, இக்கணம்-இந்தக்ஷணமே, தார்கள் தந்து - உன் மாலைகளைக்கொடுத்து, கா - ரக்ஷி, எ - று.

காவி கள் நந்து ஆர் எனப்பிரித்து - குவளைமலர்த்தேனைச் சங்குகள் உண்ணுகின்ற என்றலுமாம். காவிக்கணந்தார் - குவளைமலர்த் தொகுதியாற் சமைத்த மாலையைத்தரித்த எனப்பொருள் கூறுதலும் ஒருவாறு பொருந்துமாயினும் ஈற்றடியில் தார் என்பது மாலையென்றே பொருள் கொள்ளக் கிடத்தலால் பொருத்தப் பொருளன்றென்க.

இதுவுமது.

12. மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனே
மருவனஞ்சூழ்கலசைநகர்மன்னனென்றேனே
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
மூத்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்மேற்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனாற்படுந்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னே
ஏதேதோவலதுபழியிடுகின்றாளே.

இ - ள். மதுமேவு - தேன்பொருந்திய; குவளை - குவளை மலர்மாலையை, அணி - அணிந்த, புயன் என்றேனோ - தோள்களை யுடையவன் என்று சொன்னேனோ, மருவனம் சூழ் - வாசனை பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த, கலசை நகர்மன் என்றேனோ - கலசைநகரத்துக்கு இறைவனென்று சொன்னேனோ, முதுநீதி - உயர்ந்த நீதிமார்க்கத்தை யுடைய, தெய்வசிகாமணி மாலுக்கு - தெய்வசிகாமணி யென்னும் பெரியோனுக்கு, ஒரு - ஒப்பற்ற, மூத்தமகன் என - மூத்தகுமாரன் என்று, நான் மொழிந்திட்டேனோ - நான் சொன்னேனோ, பதும ஆசனத்தி மகன் - தாமரை மலரை ஆசனமாக வுடைய திருமகளுக்கு புதல்வனாகிய மன்மதன், என்மேல் சண்டை பண்ணுகின்றான் - என்னோடு போர்செய்கிறான், நான் அவனால்படும் துன்பத்தால் - நான் அவனால்படுகிற துன்பத்தினால், இது ஏது ஆசலம் என்றேன் - இது என்ன துன்பம் என்று சொன்னேன், இதற்கு - இதைச்சொன்னதற்கு, என் அன்னை - என் தாயானவள், ஏதேதோ வைது - ஏதேதோ திட்டி, பழி இடுகின்றாள் - நிந்தை சுமத்துகின்றாள், எ - று.

இது வேதாசலம் என்பதை இது வேதாசலம் எனப்பிரித்துப் பிரபுவின் பெயராகக்கொள்க.

இதுவுமது.

13. பூங்கமலன் கலசைவேதாசலன்போ லுருவமைக்கும்பொற்பிலானென், றாங்கயலார்சொலக்கேட்டுவாணியரிபா லுரைக்கவடைந் தாளன்னோன், தூங்குவனம்போயிருந்தா னரனிடத்திற்சொலப்பித் தாய்ச்சுழலலுற்றான், ஏங்கியந்தத்திறங்கற்பானிவனாவில்வீற்றிருந் தாளெழிற்கண்மானே.

இ - ள். பூகமலன் - பொலிவாகிய தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், கலசை - கலசைநகரில் வாழ்கின்ற, வேதாசலன்போல் - வேதாசலன்போல, உரு அமைக்கும் - உருவ முண்டாக்குகின்ற, பொற்பு இல்லான் என்று - திறமை யில்லாதவ னென்று, ஆங்கு அயலார் சொல்லக் கேட்டு - பிறர் சொல்லக்கேட்டு, வாணி - சரசுவதி, அரிபால் உரைக்க அடைந்தாள் - திருமாலி னிடத்தில் சொல்லப் போனாள், அன்னோன் - அந்தத்திருமால், தூங்குவனம்போய் இருந்தான் - தூங்குதற்குரிய வனத்துக்குப் போயிருந்தான், அரனிடத்தில் சொல்ல - சிவனிடத்தில் சொல்ல, பித்தாய் சுழலல் உற்றான் - அவன் பித்தனாகிச் சுழலாநின்றான், ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, அந்த திறம் கற்பான் - அந்தத்திறமையைக் கற்கும்பொருட்டு, இவன் நாவில் வீற்றிருந்தாள் - இந்தவேதாசலனது நாவில் வீற்றிருந்தாள். எழில் கண்மானே - அழகிய கண்ணையுடைய சரசுவதீ எ - று.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்.

குமுணராஜன் தன் தமையனோடு விரோதப்பட்டு காட்டில் இருந்தபோது அவனிடம் சென்று பாடிய அகவல்.

1. ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தீம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்காணாமல்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயாமும்
நின்முகநோக்கிவந்தனங்குமுண.

இ - ள். குமுண - குமுணராஜனே, ஆடு எரிபடர்ந்த-அசையாநின்ற அக்கினிச்சுவாலைகள்பரந்த, கோடு உயர் அடுப்பில் - கொம்புயர்ந்த அடுப்பில், ஆம்பிபூப்ப - காளான் பூக்கவும், தீபசி உழல -கொடியபசியென்னும் பொருள் நீங்கா துழலவும், இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை - துளை தூர்ந்தனவாகிய அழகற்ற வெறுமுலைகளை, சுவை தொறும் சுவை தொறும்- சுவைக்குந்தோறும் சுவைக்குந்தோறும், பால் காணாமல் - பால் சுரக்கக்காணாமல், குழவி தாய்முகம் நோக்க - குழந்தை தாயின்முகத்தைப் பார்க்க, மனைவி என்முகம் நோக்க - மனையாள் என்முகத்தைப்பார்க்க, யானும் - நானும், நின்முகம் நோக்கிவந்தனன் - உன்முகத்தைப் பார்த்துவந்தேன்.

அதைக்கேட்ட குமுணராஜன் சொல்லிய அகவல்.

2. அந்தநாள்வந்திலையருந்தமிழ்ப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்ததன்
விலைதனைப்பெற்றுன்வெறுமைநோய்களையே.

இ - ள். அருங்கவி புலவோய் - அருமையாகிய கவிபாடுதலில் வல்ல புலவனே, நீஅந்தநாள் வந்திலை - நீ அந்நாளில் வந்தாயில்லை, இந்த நாள்- இந்நாளில், நொந்துவந்து என்னை அடைந்தாய் - வருந்திவந்து என்னைச் சேர்ந்தாய், (ஆயினும்அஞ்சவேண்டாம்) தலைதனை கொடுபோய்-என் தலையைக் கொண்டுபோய், தம்பிகை கொடுத்து-என் தம்பியின் கையிற்கொடுத்து, அதன்விலைதனை பெற்று-அதன் கிரயப் பொருளைப்பெற்று, உன்வெறுமை நோய்களை-உன் வறுமையாகிய பிணியை நீக்குவாயாக, எ - று.

அந்தநாள் என்றது தன் தமயனுடன்கூடி அரசாண்டுகொண்டிருந்த காலத்தை. இக்குமுண ராஜனிடத்தில் பொருளில்லாமையாலும், தன்னிடத்தில் உள்ள பகையால், தன்தலையை வெட்டிக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பவர்களுக்கு ஆயிரம்பொன் தருவதாக அரசாளும் தன்தம்பிப்பறை சாற்றியதை யறிந்திருந்தமையாலும், புலவன் வறுமையைக் களையும்பொருட்டுத் தன்தலையைக் கொடுக்க இசைந்தான்.

புலவர் குமுணராஜன் தலைபோல் பொய்த்தலை செய்வித்துக்கொண்டு போய்க்கொடுத்து பொன்னைப்பெறவிரும்பி, மாந்தையென்னும் ஊரில்வாழ்கின்ற கம்மாளனொருவனைக்கண்டு, குமுண ராசன் தலைபோல்செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்க அவன் செய்துகொடுத்த பொய்த் தலையை வியந்து பாடியது.

3. மாந்தையிலேவாழுமகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போவிரண்டுண்டு - வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலேமுத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலேபார்.

இ - ள். மாந்தையிலே வாழும் - மாந்தையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்ற, மகுடத்தியாகி-மகுடதானம் செய்வோனே, உனக்கு ஏந்துதழும்போ இரண்டு உண்டு - உனக்குத் தாங்குதற்குரிய வடுக்கள் இரண்டுண்டு, (எவ்விடத்துணவெனின்) உன்காலிலே - உன்பாதத்தில், வேந்தர் முடித்தழும்பு - அரசரது முடிபட்ட வடுக்களுண்டு, உன்கையிலே - உன்கையில், முத்தமிழோர்க்கு ஈயும் - முத்தமிழ்ப் புலவருக்கு அளந்து கொடுக்கின்ற, படித்தழும்பு - படிபட்ட தழும்புஉண்டு, பார் - நோக்கு, எ - று.

அரசன் தன்தம்பியாகிய குமுணனை வியந்துபாடியது.

4. வெம்புங்காலைவெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடிவிலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடுமுலகினுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக்கியாவருரியரே.

இ - ள். வெம்புங்காலை - பகைவர் வெட்டுங் காலத்தில், வெதும்பி விழும் சிரம் - கொதித்து விழுகின்ற தலையானது, கோடி செம்பொன் விலையெனச் சிந்தித்தான் - கோடி செம்பொன் விலைபெறுமென்று கருதினான், (ஆதலால்) உம்பர்நாடும் - தேவலோகத்திலும், உலகினும் - இவ்வுலகத்திலும், தேடினும்-தேடினாலும், எம்பிபோல் - என்தம்பியைப்போல எமக்கு உரியவர் யாவர் - எமக்குரியராவார் யாருளர், எ - று.

புலவர் குமுணராசன்மீது பாடியது.

5. ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோவுலகாற்றத் - தேற
வறியையேயானுலுமென்கலியைமாற்றச்
சிறியையோசிர்க்குமுணுசெப்பு.

இ - ள். சீர்க்குமுணு-சிறப்புள்ள குமுணனே, ஆறுபெருக்கு அற்று-ஆறானது நீர்பெருகுத லொழிந்து, அருந்திடர்தான் பட்டாலும் - மிக்க மணல்மேடுகளாய் விட்டாலும், உலகுஆற்ற-உலகத்தாருடைய தாகந்தணித்தற்கு, ஊறல் அமையாதோ - அதன் கண்ணுள்ள ஊற்றுப்போதாதோ, (அதுபோன்ற நீயும்) தேற வறியையே ஆனுலும் - விசாரிக்க வறியனேயாயினும், என்கலியை மாற்ற - என் வறுமையைத் தீர்க்க, சிறியையோ - சிறியை யாவையோ, எ - று.

முருகர்மீதுபாடியது.
மன்மதனைநோக்கித் தலைவிகூறியது.

6. வில்லைவளையாதேமீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்பையென்மேன்மோதாதே - நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர்வந்துகடப்பந்தாளைத்
தந்தாரடாமன்மதா.

இ - ள். மன்மதா - மன்மதனே, முருகர் - முருகக் கடவுளானவர், வந்தார் அடா - வந்தாரோடா, வந்துகடப்பந் தாளைத்தந்தார் அடா-வந்து கடப்பமலர் மாலையைத் தந்தாரோடா, (ஆதலால் இனிநீ) வில்லை வளையாதே - உன் கரும்புவில்லை வளைக்காதே, மீசை முறுக்காதே - உன்மீசையை முறுக்காதே, முல்லை மலர் அம்பை - முல்லைப்பூவாகிய பாணத்தை, என்மேல் மோதாதே-என்மேல் ஏவாதே, நில்லடா - நில்லேடா, எ-று.

முருகர்தமது மாலையைத் தந்தாராதலால் உன் ஆண்மையபன் படாதென்பதாம்.

திருச்செந்தூர் முருகர்மீது பாடியது.
அன்னவிடுதூது.

7. செந்திற்குமாரன்றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன்வதைக்கிறுன் - அந்திக்கு
முன்னமேசென்றெனதுமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன்யான்.

இ - ள். அன்னமே - அன்னப்பறவையே, செந்திற்குமாரன் - திருச்செந்தூர்க் குமாரவேளின், திருஅழகை கண்டவுடன் - சிறந்த அழகைப் பார்த்தவுடனே, இக்குமாரன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், வந்து வதைக்கிறான் - வந்து வருத்துகின்றான், (ஆதலால்) அந்திக்கு முன்னமே சென்று - அந்திக்காலம் வருவதற்கு முன்பே போய், எனது மோகம் எல்லாம் சொல்லி வந்தால் - என் விருப்பத்தை யெல்லாம் அவருக்குச் சொல்லி மீண்டு வருவையாயின், யான் கும்பிடுவேன் - நானுன்னை நமஸ்கரிப்பேன், எ - று.

தூதுவனோடு தலைவி கூறியதாகப் பாடியது.

8. தங்கடனமிருக்கத்தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கேயிச்சிப்பார் - எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங்காமபாணங்கள்பட்டுப்
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம்பிளாய்.

இ - ள். பிள்ளாய் - குழந்தாய், தார்வேந்தர் எல்லோரும் - மாலையை யணிந்த அரசரெல்லாரும், தங்கள் தனம் இருக்க - தங்கள் பொருளிருக்க, எங்கள் தனத்துக்கே இச்சிப்பார் - எங்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள், எங்கள்தனம் - எங்கள்பொருள், கச்சு இருக்கும் - வெறுக்கப்பட்டிருக்கும், பால் இருக்கும் - பாகங்களுக் குரியதாயிருக்கும், காமபாணங்கள் பட்டு பிச்சு இருக்கும் - மன்மதபாணங்கள் படுதலால் பிதிர்ந்திருக்கும், (ஆதலால்) வேண்டாம் - (எங்கள்பொருள் உம்மரசருக்கு) வேண்டாம்.

எங்கள்தனம் - எங்கள் முலையென வேறொரு பொருள், இப்பொருட்கு, கச்சு - ரவிக்கை, பால் அமுதம், பிச்சு - பிக்கப்பட்டு என்றுரை கூறுக.

கூவத்து நாரணன் என்னும் பிரபு இறந்ததற்கிரங்கி
யமனைக்குறித்துப்பாடியது.

9. இடுவோர்சிறிதிங்கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனேகெடுவாய் - படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக்கொன்றாயேயற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோகரிக்கு.

இ - ள். கெடுவாய் நமனே - கெடுவோனாகிய யமனே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இடுவோர் சிறிது - கொடுப்போர் சிலர், இரப்போர் பெரிது - யாசிப்போர் பலர், (அப்படியிருக்க) படுபாவி - மிகுபாவியே, கூவத்து நாரணனை கொன்றாயே - கூவத்து நாரணனைக் கொன்றனையே, கரிக்கு -

கரியின் பொருட்டு, கற்பகப்பூ காவெட்டல் ஆமோ-கற்பகப்பூஞ் சோலையை வெட்டுதல் தகுமோ, எ - று.

செய்யூர் நயினுன்மீது பாடியது.

தலைவிகூற்று.

10. மையூருங்கண்ணூர்மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுனகண்ணுணே-செய்யூர்
வளவனையினுயின்பிரிந்தவாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையின்றுனென்றுரை.

இ - ள். மையூரும் கண்ணூர் மயங்க - அஞ்சனம் எழுதியகண்களையுடைய மாதர் மயங்கும்படி; பொரு - போர்செய்கிற, கரும்பு - கரும்பு வில்லை, கை ஊரும் - கைக்கொண்ட, காமா - மன்மதனே, செய்யூர் வளவன் நயினுன் - செய்யூரில் வாழ்கின்ற சோழனை நிகர்த்த நயினுன் என்பவன், பிரிந்த ஆறு - என்னைப்பிரிந்த விதத்தை, உனக்குச்சொன்ன உளவனை - உனக்குச்சொல்லிய உளவாளனை, இன்றுன் என்று - இன்னவனென்று, உரை-எனக்குச் சொல்வாயாக, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

11. ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறுகொண்டதோ - ஊழி
திரண்டதோகங்குறினகரனுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத்துள்.

இ - ள். ஆழிவாய்ச் சத்தம் அடங்காதோ - கடலினிடத் துண்டாகின்ற ஓசையானது அடங்கமாட்டாதா, யான்வளர்த்த கோழிவாய் மண் கூறு கொண்டதோ - நான்வளர்த்த சேவலின் வாயில் மண் திணிக்கப்பட்டதோ, கங்குல் - இந்த இராத்திரியானது, ஊழிதிரண்டதோ - அநேக கற்பங்கள் திரண்டொரு வடிவமாயிற்றோ, தினகரனும் தேரும் பாதாளத்துள் உருண்டதோ - சூரியனும் அவனதுதேரும் பாதாளத்தில் உருண்டு போயினதோ, எ - று.

இராக்காலம் நீட்டித்தலால் வருந்தி இவ்வாறுகூறினுள்.

இதுவுமது.

12. அரவங்கார்த்தோவச்சுமரமிற்றுப்
புரவிகயிறுருவிப்போச்சோ - இரவிதான்
செத்தானோவில்லைபேரதீவினைபோபாங்கியெனக்
கெத்தாலவிடியுமிரா.

இ - ள். அரவம் கரந்ததோ-பாம்பு மறைந்ததோ, அச்சுமரம் இற்று-அச்சுமரம் முறிந்து, புரவி - தேர்க்குதிரைகள், கயிறு உருவிப்போச்சோ-கயிறுருவிப்போயிற்றோ, இரவிதான் - சூரியன்தான், செத்தானோ இல்லையோ-இறந்தானோ இல்லையோ, தீவினையோ-என் தீவினைப்பயன்தானோ, பாங்கி - தோழீ, எனக்கு எத்தால் - எனக்கு எவ்வகையால், இராவிடியும்-இரவுவிடியும், எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

13. முலையுங்குழலுமுளைப்பதற்குமுன்னே
கலையுமவளையுங்கழன்றாள் - மலையில்
சிராப்பளியானேறிவருஞ்சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பளியுங்கொள்ளாளிவள்.

இ - ள். முலையும் குழலும் முளைப்பதற்கு முன்னே - தனங்களும் கூந்தலும் அரும்புதற்கு முன்பே, கலையும் வளையும் கழன்றாள் - ஆடையும் வளையிலும் கழலப்பெற்றாள், மலையில் சிராப்பள்ளியான் ஏறிவரும் - மலைபோல்கின்ற சிராப்பளியான் ஏறிவருகிற, சேவின் மணிஓசைக்கு - இடபத்தின் மணியொலிக்கு, இவள் இராபள்ளியும் கொள்ளாள் - இவள் இரவிலும் தூங்காள், எ - று.

தலைவி தலைவனொடு புலத்தல்.

14. பாண்டியன்றாரானேன்பசலைமுலைபாலானேன்
ஆண்டிகைகையிலேந்தியதொன்றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானேனோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனுனக்கு.

இ - ள். உனக்கு - உனக்கு, நான்-யான், பாண்டியன்தாரானேன் - பாண்டியன் மாலையானேன், பசலை முலைபால் ஆனேன் - பசலை நிறம் போர்த்ததனங்கள் பாலாகப்பெற்றேன், ஆண்டிகையில் ஏந்தியது ஒன்று ஆனேன் - ஆண்டிகையி லேந்தியதோர் பொருளானேன், வேண்டிய போது - நீ விரும்பினபோது, உள்ளங் கைத்தேன் ஆனேன் உள்ளங் கைத்தேன் போன்றேன், ஓர்மதலை பூத்தபின்பு-ஒருபுதல்வனைப் பெற்ற பிறகு, உள்ளம் கைத்தேன் - மனங்கசந்து போனேன், எ - று.

பாண்டியன் தார் - வேம்பு, ஆண்டிகையி லேந்தியதொன்று - ஓடு.

திருமுட்டத்து ஸ்ரீவராஹப்பெருமான்மீது பாடியது.

15. முட்டத்துப்பன்றிமுளரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக்கிடந்தேனே - தொட்டு
மருங்கிலைசங்கெடுத்தமாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா.

இ - ள். முட்டத்துப்பன்றி - திருமுட்டத்தி லெழுந்தருளிய வராஹப் பெருமானே, முளரி திருப்பதத்தை - உன்தாமரைபோலும் திருவடியை, கிட்ட-சேர, துப்புஅன்றி கிடந்தேன் - திறமையின்றிக் கிடந்தேன், தொட்டு மருங்கிலேசங்கு எடுத்தமாலே, தீண்டி இடப்பாகத்தில் சங்கத்தை யேந்திய திருமாலே, எனக்குவரும் - எனக்குண்டாகின்ற, கிலேசம் - துன்பத்தை, கெடுக்க - அழிக்க, வா - நீ யெழுந்தருளாய், எ - று.

அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள்
இவையெனப் பாடியது.

16. மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியொடாசாரநண்பினயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய்கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே.

இ - ள். அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள் - விவேகிகள் செய்கின்ற ஆண்மைகளாவன, மாதர்க்கு இதம் மாதருக்கு இன்சொற் சொல்லுதலும், கவிவாணர்க்கு சாலவணக்கம் - வித்வான்களுக்குப் பணிவுடைமையையும், குருநாதர்க்கு நீதியொடு ஆசாரம்-குருதேசிகர்க்கு நீதியுடன் ஆசாரமா யிருத்தலும், நண்பின் நயந்தவர்க்கு கோது அற்றவாசகம்-சிநேகத்தோடு விரும்பினவருக்குக் குற்றமற்ற நல்வார்த்தையும், பொய்க்கு பொய்-பொய்க்குப் பொய்யும், கோளுக்கு கோள் - கோளுக்குக் கோளும், அறிவு இல் ஆதர்க்கு இரட்டிப்பு - விவேகமில்லாத மூடருக்கு அவரிலும் இரட்டிப்பா யிருத்தலுமே யாம், எ - று.

அறிவுடையோர் மாதர் முதலியோரை இதமுதலிய வற்றால் வசப்படுத்திக் கொள்ளுவர் என்பது கருத்து.

பாண்டியன்மீது நிந்தாஸ் துதியாகப்பாடியது.

17. குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகையவிழ
நிழற்கான்மதியமன்றோநின்திருக்குலநீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே.

இ - ள். வணங்காமுடி கைதவனே - வணங்கா முடியை யுடைய பாண்டியனே, நின் திருக்குலம் - உன்திருக்குலமானது, குழல்கால் அரவிந்தம் கூம்ப - தொளையோடு கூடிய நாளத்தையுடைய தாமரை மலர்கள் குவியவும், குமுதமுகை அவிழ - அல்லிமொட்டுகள் விரியவும், நிழல்கால் மதியம் அன்றோ - ஒளியைக் கக்குகின்ற சந்திரனல்லவா, நீ அவன்

தன் - நீஅவனது, அழல்கால் - நெருப்பொளியை வீசுகின்ற, அவிர்சடை மீதே இருந்தும் - விளங்குகின்ற சடைமீதிருந்தும், அந்திவண்ணன்-அந்தப்பரமசிவனது, கழல்கால் வணங்குதியோ - வீரக்கழலையணிந்த திருவடியை வணங்குகின்றாயோ, எ - று.

சண்பகவல்லி யம்மையை வணங்கின செருக்காற் பாடியது.

18. பாட்டானதைவண்டுபாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
தாட்டாமரையைத்தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
தீட்டான்கருமுகில்போலேவருமந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலும்வணங்குவனே.

இ - ள். வண்டுபாட்டானதைப்பாடும் குழல் - வண்டுகள் இசையைப்பாடுகின்ற கூந்தலையுடைய, சண்பகவல்லிதன் - சண்பகவல்லி யம்மையின் , தாள் தாமரையை தொழுதேன் - பாததாமரையை வணங்கினேன், இனி இனி, விதி - பிரமன், என்தலையில் தீட்டான் - என்சிரசில் எழுதமாட்டான், கருமுகில்போலேவரும் - கருமேகம்போல் வருகிற, அந்தசேடு எருமை மாட்டான் - அந்தப்பெரிய எருமைமாட்டை யுடையவனாகிய யமன், இனிவர மாட்டான் - இனியென்னிடம் வரமாட்டான், வந்தாலும் வணங்குவன் - வந்தாலும் என்னைப்பணிவான், எ - று.

ரத்நசபாபதியின் திருவடியில் பாமாலை சமர்ப்பித்த களிப்பாற் பாடியது.

19. சீமானுநாமகள்கோமானுமேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியரத்னசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்திநின்றேனவனான்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னாலினியாமாவென்பாற்சினக்தெய்துதற்கே.

இ - ள். சீமானும் - திருமாலும், நாமகள் கோமானும் - பிரமனும், ஏத்தி - துதித்து, தினம் பணிந்து - நாள்தோறும் வணங்கி, பூமாலை சாத்திய - புஷ்பமாலை சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற, ரத்நசபாபதி பொன்னடிக்கு-ரத்நசபாபதியின் திருவடியின்மீது, பாமாலை சாத்தி நின்றேன்-கவிமாலையைச் சமர்ப்பித்து நின்றேன், அவனால் மிகப்பாடுபட்ட - அவனால் மிகவும் துன்பமடைந்த, ஏமா - யமனே, என்பால் சினந்து எய்துதற்கு-என்னிடத்தில் கோவித்து வருகைக்கு, இனி - இனி, உன்னால் ஆமா - உன்னலாகுமா.

திருவொற்றியூர் தியாகராயர்மீது பாடியது.

20. தடங்கொண்டகல்வில்லின்மெல்லெனப்பூட்டித்தமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசார்த்திவிடங்கொண்டுபோர்த்துமணிகளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றித்தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே.

இ - ள். மலைப்பாவை தன்னை - மலையரையன் பெண்ணாகிய உமாதேவியை, இடம்கொண்ட - இடப்பாகத்திற்கொண்ட, ஒற்றி தியாகேசர் - திருவொற்றியூர்த் தியாகேசர், புற்றினிடம் கொண்டது புற்றை யிடமாகக் கொண்டது, தடம்கொண்ட கல்வில் வில் மெல்லெனப்பூட்டி - பெருமை கொண்ட மேருமலையாகிய வில்லில் (நாணியாக) மெல்லெனப்பூட்டி, தமது உரத்தில் வடம் கொண்டுசார்த்தி - தமது திருமார்பில் ஆரமாகக் கொண்டணிந்து, விடம்கொண்டு பார்த்து - நஞ்சையுட்கொண்டு பார்த்து, மணிகிளரும் படம்கொண்ட - மாணிக்கம் விளங்குகின்ற படத்தைக்கொண்ட, பாம்பின் பழகியபின் - பாம்போடு பழகினபின்பேயாம், எ - று.

கல் வில்விற்பூட்டினது திரிபுர சங்காரகாலத்தில், உரத்தில் வடமாகச் சார்த்தினது தாருகாவனத் திருடியர்செய்த யாகத்தில்தோன்றின காலத்தில், விடங்கொண்டுபார்த்தது பாற்கடல் கடையப்பட்ட காலத்தில்.

திருவாரூர்த் தியாகராயர்மீது பாடியது.

21· விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங்காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டிபபொழிலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டியாடிநின்றாருலகேழும்பணியென்னவே.

இ - ள். வண்டு ஏறும் மலர்த்தடம் காட்டிய பொழில் - வண்டுகளேறப்பெற்ற பூம்பொய்கைகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த, ஆரூர் தியாகர் - திருவாரூர்த் தியாகராயர், கண்டத்தில் விடம் காட்டி - கழுத்திலுள்ள நஞ்சத்தைக்காட்டி, தோல் உரி காட்டி - யானைத்தோலைக்காட்டி, தன் மெய்யினை புற்றிடம் காட்டி - தம் திருமேனியைப் புற்றிடமாகக்காட்டி, வாலை ஒருபுறம் காட்டி - உமாதேவியை ஒரு பக்கத்திற்காட்டி, தமது பொன்தாள் படம்காட்டி - தமது திருவடியாகிய எழுது படத்தைக்காட்டி, உலகு ஏழும் பணி என்ன - ஏழுலகமும் பணிகவென்று, ஆடி நின்றார் - நடித்து நின்றார், எ - று.

பணியென என்பதற்குப் பாம்புபோலெனக்கொண்டு சிலேடித்துரைக்க. தோலுரி - தோலுரித்தல். வாலை - வாலினை.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயர்மீது பாடியது.

22· புரந்தனைமாலைச்சதுராननத்தனைப்போகியையும்ப
புரந்தனைச்சாதித்திமையாதநாட்டப்புலோமசைவாழ்
புரந்தனைமானுந்திருவொற்றியூரின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன்காணேனுதிக்குப்புரந்தனையே.

இ - ள். இமையாத நாட்டம்-இமையாத கண்களையுடைய, புலோமசைவாழ் - இந்திராணிவாழ்கின்ற, புரம் தனை மானும் - அமராவதி நகரத்தை நிகர்க்கின்ற, திருவொற்றியூர - திருவொற்றியூரை யுடையவனே, முப்புரம் தனை சாதித்து - முப்புரத்தைவென்று, மாலை - திருமாலையும், சதுரானனத்தனை - நான் முகனாகிய பிரமனையும், போகியை - இந்திரனையும், புரந்தனை-ரக்ஷித்தீராய், நின் பொன்மணி கோபுரம் தனை கண்டனன்-பொன்னினாலும் மணிகளாலும் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட உனது கோபுரத்தைத் தரிசித்தேன், (இனி) உதிக்கும் புரம் தனை காணேன் - (நான் சென்று) பிறத்தற்குரிய சரீரத்தைக் காணமாட்டேன், எ - று.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரே, உமது கோபுரத்தைத் தரிசித்த எனக்கு இனிப் பிறவியில்லை யென்பது கருத்து.

நாணிக்கண்புதைத்தல். (இடையூறுகிளத்தல்.)

23. நல்லம்புலியணிந்தோனாளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடிவிட்டாலும் - வல்லி
இடையாளேமுன்னுலகமேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது.

இ - ள், வல்லி இடையாளே - கொடிபோலும் இடையை யுடையவளே, நல் அம்புலி அணிந்தோன் - அழகாகிய சந்திரனை யணிந்தோனாகிய சிவபெருமானது, நாளதனுக்கு-திருநக்ஷத்ரத்துக்கு, எட்டாம் நாள்-எட்டாவதாகிய நக்ஷத்திரம், வில் அம்புடன்கூடி விட்டாலும் - வில்லம்புகளோடு சேர்ந்து விட்டாலும், முன் உலகம் ஏழ் அளந்தோன் மைந்தன் - முற்காலத்தில் ஏழுலகத்தையும் திருவடியா லளந்தோனாகிய திருமாலின் புதல்வனாகிய மன்மதனது, குடையானது அன்றே கொடிது - குடையல்லவா கொடியதாயிருக்கின்றது, எ - று.

அம்புலியணிந்தோனாள் - திருவாதிரை. இதற்கு எட்டாநாள் அஸ்தம் (கை) வில் - புருவம். அம்பு - கண். மன்மதனது குடை - [illegible] சந்திரன். கையால் புருவம் கண் இவைகளை மூடினாலும் சந்திரன் [illegible]யும் உபத்திரவம் கொடிதாயிருக்கின்றது என்பதாம். சந்திரன் முகமெனினும் பொருந்தும்.

தென்புன்னைவனத்தான்மீது பாடியது.

24. வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினுமேறலாம் - பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்டவர்னறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடிசேர்.

இ - ள். வாழ்நிலைசோ பொன்னுலகம் - வாழ்தற்குரிய பொன்னாடு போன்ற, வள் - வளம்பொருந்திய, களந்தை - களந்தைப்பதியிலுள்ள, கோபுரத்தின் - கோபுரத்தினது, ஏழ் நிலைமேல் ஏறிடினும் ஏறலாம் - ஏழு நிலைகளின் மீதும் ஏறவிரும்பினாலும் ஏறலாம், பாழ் மனமே - பாழ் நெஞ்சமே, உன்னை அன்புகாட்ட - உன்னை அன்புருவமாகக்காட்ட, அரன் அறிவதே அருமை - சிவபெருமானை அறிவதே அருமை, (ஆதலால்) தென் புன்னைக்காட்டன் அடி - தென் புன்னைக்காட்டானது திருவடியை, சேர் - நீ அடைவாயாக, எ - று.

திருக்கச்சிக் காமாக்ஷியம்மையின்மீது பாடியது.

25. கஞ்சிகுடியாளேகம்பன்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்களென்றும்விரும்பாளே - நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக்காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சிகாண்.

இ - ள். கஞ்சி குடியாள் - கஞ்சி குடியாதவளும், கம்பன் சோறு உண்ணாள் - கம்பஞ்சோற்றை யுண்ணாதவளும், வெஞ்சினங்கள் என்றும் விரும்பாள் - பதார்த்தங்களை யென்றும் விரும்பாதவளும், நெஞ்சதனில் அஞ்சு தலை ஆவாருக்கு - மனத்தில் அச்சமுள்ளவர்க்கு, ஆறுதலை ஆவாள் - அந்த அச்சத்தைத் தணிப்பவளும், கஞ்சமுகம் - தாமரைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய, காமாட்சிகாண் - காமாட்சியம்மையேயாம், எ - று.

காஞ்சீநகரத்திற்குடிகொண்டிருப்பவள், திருவேகம்பனத்சோற்றை யுண்ணாதவள், கொடிதாகிய கோவத்தை விரும்பாதவள், ஐந்து சிரங்களை யுடைய சிவபெருமானுக்கு மநோஹரமா யிருப்பவள் என வேறொரு பொருள் தோன்றுதல் காண்க.

வெறிவிலக்கல்.

26. சீதாரவிந்தைபுயன்றென்னவன்றன்றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும்போர்செய்வோர்க் - கோதும்
கொடியிடையார்தம்மாற்குணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்டதுயர்.

இ - ள். இந்த துடி இடையார் கொண்ட துயர் - இந்த உடுக்கை போலும் இடையையுடைய மாது கொண்ட துன்பம், சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, அரவிந்தை - தாமரைமலரை யாசநமாகக்கொண்ட விஜய லக்ஷ்மியை, புயன் - தோளிலுடையவனாகிய, தென்னவன் தன் திண் சிலம்பில் - பாண்டியனது வலிமையாகிய மலையின்கண், போதாலும் கண்ணாலும் போர் செய்வோர்க்கு - பூவைக்கொண்டும் கண்ணைக்கொண்டும்

போர் செய்வோராகிய. மன்மதன் பரமசிவன என்னும் இருவருக்கும், ஓதும் - (உரியனவென்று) சொல்லப்பட்ட, கொடி - கொடிகளாயிருக்கிற மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும், இடையார் தம்மால்-இடையிலுள்ளவரால், குணம் ஆமோ - நிவர்த்தியாகுமோ, எ - று.

மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும் இடையிலுள்ளது மேஷம். (ஆடு) ஆட்டைக்கொல்வதனால் இந்த மாதினது விரகத்துன்பம் நீங்காதென்பது கருத்து.

தோழிக்கு ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு போனபோது பாடியது.

27. அப்பிலேதோய்த்திட்டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினாம்மையதுதப்பாதோ - இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனாலென்னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச்சொல்

இ - ள். அப்பிலே தோய்த்திட்டு-நீரிலே தோய்த்து, அடுத்து அடுத்து - அடிக்கடி, நாம் அதனைத் தப்பினால்-நாம் அதைத் தப்பினால், அது நம்மைத் தப்பாதோ - அது நம்மைத்தப்பாதோ, இப்புவியில் - இவ்வுலகத்தில், சொல் - சொல்வாயாக, இகலிங்கம் போனாலென் - இந்த ஆடை போனாலென்ன, ஏகலிங்கம் ஆம் - ஒப்பற்ற லிங்கமாகிய, மதுரைச் சொக்கலிங்கந்தான் இருக்க - மதுரைச் சொக்கலிங்கப்பெருமானிருக்கும்போது.

தப்புதலிரண்டில் முன்னது வெளுத்தலென்றும் பின்னது கைவிட்டுப்போதலென்றும் பொருள்கொள்க.

காளிமுத்து.

இதுமுதலிய ஆறுசெய்யுளும் மயிலைக் குழந்தைவேலு முதலியார் மீது பாடியதுறைகள்.

தோழிகூற்று.

1. நெல்லைச்சொன்னாபரணத்தைக்கைமமாவைநிதநிதமும்
வெல்லச்சொன்னாவலர்க்கீயுங்குழந்தைவிசயனைபால்
செல்லச்சொன்னாளென்னையிப்போதென்மையலைத்தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னாளந்தமின்னாள்பன்னாண்மலர்ச்சோலையிலே

இ - ள். நெல்லை - நெல்லினையும், சொன்னாபரணத்தை - பொன்னாபரணங்களையும், கைம்மாவை - யானைகளையும், வெல்லச்சொல் - மேம்படப் புகழ்கின்ற, நாவலர்க்கு - புலவருக்கு, நித நிதமும் - நாள்தோறும்,

ஈயும் - பரிசிலாகத் தருகிற, குழந்தை விசய, குழந்தை வேல் என்னும் வெற்றியை யுடையவனே, அந்த மின்னாள் - அந்தப்பெண்ணானவள், பல் நாள் - பலநாளும், மலர்ச்சோலையிலே - பூஞ்சோலையின் கண்ணேநின்று, என்னை - என்னைநோக்கி, நின்பால் செல்லச்சொன்னாள் - உன்னிடத்திற்குப் போகச்சொன்னாள், இப்போது - இப்பொழுதே, என் மையலை தீர்த்திடு என்று - என்காம மயக்கத்தை நீக்குவாயென்று, சொல்லச் சொன்னாள் - உனக்குச் சொல்லச் சொன்னாள், (ஆதலால் அவளை யாதரிக்க வேண்டும்) எ - று.

தலைவிகூற்று.

2. பழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போனற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கைகையைக்கூருகிரால்
அழுத்தாதவேளையிலவெங்கீரபன்னீரமதியுமழல்சேர
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே.

இ - ள். பழுத்த ஆலமரத்தில் பறவைகள்போலும் - பழுத்த ஆலமரத்திற்கூடிய பறவைகளை நிகர்க்கிற, நல்பாவலர்க்கு - நல்ல வித்வான்களுக்கு, கொழுத்த ஆன்வழங்கும் - வளமாகிய பசுக்களைத் தானம்பண்ணுகிற, குழந்தை - குழந்தைவேலன், என கொங்கையை - என் தனங்களை, கூர உகிரால் - கூர்மையாகிய நகங்களால், அழுத்தாத வேளையில் - பதியாத காலத்தில், பன்னீர வெந்நீர - பனிநீரும வெந்நீர்போலச் சுடாநின்றது, மதியும் - சந்திரனும், அழல்சேர கொழுத்தான - நெருப்பைச்சேர்ந்து காய்ந்திருக்கிற கொழுவேயாகும், பருவக்குறிப்பு அறிந்து - சமயக்குறிப்பை யுணர்ந்து, மதனும் கொழுத்தான் - மன்மதனும கொழுத்துப் போனான், எ - று.

பழுத்தால் கொழுத்தான என்பவைகளில நிலைமொழிகளாகிய பழுத்த கொழுத்த என்னும் பெயரெச்சங்களின அகரவிகுதி தொகுத்தல்

தாயகூற்று.

3. பொனனார்மருமத்தன்பூமபாவைவேலபபூபனருள்
மன்னுகுழந்தைக்குருநாதநீதவரோதயனே
பன்னுமலர்க்குழற்பின்னாளெந்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளின்னாள்வரச்சொன்னமின்னாண்மணநாளென்னவே.

இ - ள் பொன் ஆர மருமத்தன் - திருமகள் வாழ்கின்ற மார்பை யுடையவனாகிய, பூம்பாவை வேலப்ப பூபன்-பூம்பாவை வேலப்பன் என்னும்பூபதி, அருள் - பெற்ற, மன்னு - அரசனே, குழந்தைக் குருநாத-குழந்தைவேலன் என்கிற முருகவேளே, நீத-நீதிமானே, வரோதயனே-வரத்

திருல் அவதரித்தவனே, பல் - பலவாகிய, நாள்மலர் - புதியமலர்களைத் தரித்த, குழல்பின்னுள்-கூந்தற்பின்னலை யுடையவளாகிய, மின்னுள்-என் பெண்ணானவள், மணநாள் என்னவே - மணம்புரிந்த நாளிற்போலவே, எந்நாளும் பரிந்து அணைய - எந்நாளும் விரும்பித் தழுவுதற்கு, நல்நாள் இந்நாள் - சுபதினமாகிய இந்ததினத்தில, வரச்சொன்னுள்-(உன்னை) வரச் சொன்னுள், எ - று.

புறங்காட்டல்.

4 மாகமழைக்கரன்பூம்பாவைவேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினின்மோடி வைத்துப்
பாகமொழிக்குழலமாதேவிரித்துபபடமெடுக்கும
நாகமறைத்துக்குழலெமக்கீதனலமல்லவே.

இ - ள். பாகு அம - சர்க்கரைப்பாகின சுவையும், மொழிக்கு உழல்- உன்மொழிச் சுவையைப் பெறும்பொருட்டு உழலாநின்ற, மாதே - பெண் ணே, மாகம் மழைக்கரன்-ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தை நிகர்த்த கொடைக் கையினை யுடையவன், பூம்பாவை வேலப்பன் மைந்தன் - பூம்பாவை வேலப்பனுக்குப் புதல்வன், மின்னார் மோகன் - மாதர்களுக்கு ஆசையை யுண்டாக்குவோன், குழந்தைக் குருநாதன் வெற்பினில - குழந்தைக் குருநாதனது மலையில, மோடிவைத்து - மோடிவைத்து, விரித்துபடம் எடுக்கும் - படம் விரித்தெடுத்தாடுகின்ற, நாகமறைத்து-பாம்பைமறை த்து, குழல் - வேய்ங்குழலை, நமக்கு ஈதல் - எமக்குக் கொடுத்தல், நலம் அல்ல - நன்மையல்ல, எ - று.

நாகம் - மலை. இதுதனத்தை யுணர்த்தும, குழல் - கூந்தல். மோடி வைத்தல் - பிணங்குதல், தலைவனுக்கு நாணிபுறங்காட்டி நின்ற தலைவியின் முதுகு முதலியவற்றைக்கண்ட தலைமகன அல்குல் இனப[illegible]னை க்கு அதனை மறைத்துக் கூந்தலைத்தருதல் நன்மையன்று எனக்கூறியது.

கிள்ளைவிடுதூது.

5. போதத்தைமேவுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுங்குயினாதத்தையுந்தனக்கிண்ணத்தினா
மோதத்தையுந்துயிலாதத்தையுமயன்மூட்டுமென்றல
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லிவாதத்தையே.

இ - ள். போதத்தை மேவும் - ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற, மயி லைக் குழந்தைக்கு - மயிலைக்குழந்தை முதலியாருக்கு, போர்மதன் செய் கேதத்தையும் - காமப்போர் விளைக்கின்ற மன்மதன்செய்கிற துன்பத்தை யும், குயில் நாதத்தையும - குயிலோசையால் வருந்துன்பத்தையும், தனக் கிண்ணத்தின் ஆமோதத்தையும் கிண்ணம்போன்ற தனங்களின் மிகு மணத்தால் வரும் துன்பத்தையும், துயிலாதத்தையும் - தூங்காமையால்

பருத் துன்பத்தையும், மயக்கமூட்டுந் தென்றல் வாதத்தையும் - காமமயக்கம் அடையச்செய்யும் பெருமையை (அ)ர்விக்கிற தென்றற்காற்றினால் வருந்துன்பத்தையும், தரிப்பதனையும் - (இத்துன்பங்களால் நான்) சகித்திருக்க வொண்ணாமையையும், சொல்லாய் - சொல்லிமீண்டு வருவாயாக, எ - று.

வெறிவிலக்கல

6. *வண்டாங்கிசைபயின்மாலையன்வேலப்பன்மைந்தனிதி*
கொண்டான்கிளையவளர்த்தான்குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசைவினைமாலகொண்டுபாம்பன்குளத்தினடுக்
கண்டாங்கியைக்கிழித்தாலென்னபாவங்கருதுவதே.

இ - ள். வண்டு ஆங்கு இசைபயில் மாலையன் - வண்டுகள் அவ்விடத்து இராகம் தெற்கிடமாகிய பூமாலையை யணிந்தவனாகிய, வேலப்பன் மைந்தன் - வேலப்ப முதலியாருக்குப் புதல்வனும், நிதிகொண்டான் - எல்லா நிதிகளையுந் தன்னிடத்துக் கொண்டவனும், கிளையை வளர்த்தான் - உறவினரை வளர்த்தவனும் ஆகிய, குழந்தை-குழந்தைவேலனது, குவட்டில் மின்னே - மலையிலுள்ள மாதே, பண்தாங்கு இசைவினை-பண்ணின் தன்மையைக்கொண்ட சொல்லையுடையவளாகிய தலைவி, மாலகொண்டு-காமமயக்கத்தைக் கொள்ள, பாம்பன் - பாம்பை யணிந்தவனாகிய சிவபெருமானது, குளத்தின் - நெற்றியிலுள்ள, நடுக்கண் - நடுக்கண்ணாகிய அக்கினிதேவனை, தாங்கியை - சுமக்கின்ற வாகனமாகிய ஆட்டை, கிழித்தால் - பிளந்தால், என்ன - என்னபயன், பாவம்-உண்டாவதுபாவமேயன்றி, கருதுவதே-(இந்தப்பாவம்) மனதினாலும் நினைக்கத் தகுவதோ.

கண்டாங்கி - உத்தரீயம் எனச்சொன்னயம்.

7. *வனக்குந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு*
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழிலசொலலவோதமியேனைக்கண்டால்
கனக்கும்புளகிக்கும்பாரிக்கும்பூரிக்குங்கண்கறுக்கும்
சினக்குந்தமக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே.

இ - ள். வனம் - அழகாகிய, குந்தளம் - கூந்தலையுடைய, வஞ்சி - கொடிபோன்ற, பூஞ்சோலைத்தஞ்சி - பூஞ்சோலைத் தஞ்சி யென்பவளுடைய, வளரும இருதனக்குன்று - வளராநின்ற இரண்டு தனங்களாகிய மலைகள், செய்யுந் தொழில் - செய்யும் செய்கைகளை, சொல்லவோ-சொல்லட்டுமோ, தமியேனைக்கண்டால்-என்னைக்கண்டால், கனக்கும்-பருக்கும், புளகிக்கும் - புளகங்கொள்ளும், பாரிக்கும் - பளுவாகும், பூரிக்கும் - விம்மும், கண்கறுக்கும் - கண்கள் கறுக்கப்பெறும், சினக்கும் - கோவிக்கும், தமக்கும் எனக்கும் தினம்சண்டை உண்டாக்கும் - அத்தனங்களுக்கும் எனக்கும் நாடோறும் சண்டை யுண்டாக்கும், எ - று.

பாண்டியன்மீது பாடியது.

1\. சராசராஜசம்புவைரியெனமாதுசரீரமெல்லாம
பொராராசரத்துக்கிவள்பொருளோபசும்பொற்கிரண
சுராசதிவ்யகிரீடவிபாடத்தொடித்தடக்கைப
பராஜராவணராமாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். சராசன் - அஸ்த்ர ராஜனென்று சொல்லப்படுகிற, சம்பு வைரி - சிவசத்துருவாகிய காமதேவர், என்மாது சரீரம் எல்லாம் - என் பெண்ணின் உடம்பு முழுவதும், பொர - (புதையும்படி அம்பெய்து) போர்செய்ய, ராசர் - சிறந்தவரா யிருக்கிறார், அத்துக்கு - அந்தப்போரு க்கு, இவள்பொருளோ - இவள் ஒருபொருளாவளோ, பசும்பொன்கிரண - பசும்பொன்னொளி வீசுகின்ற, சுரராஜ திவ்யகிரீடவிபாட - தேவேந் திரனது அற்புதமான முடியின்மீது வளைவீசினவனே, தொடி - வாகு வலயமணிந்த, தடம்கை-பெரிய கையினையுடைய, பராஜராவணராம - வேற்றரசராகிய ராவணர்க்கு ஸ்ரீராமனை நிகர்த்தவனே, பராக்கிரமபாண் டியனே, எ - று.

பாண்டியனே இவள் மன்மதன் கணைக்கு எதிராக மாட்டுவளோ என்பது கருத்து.

2 காளைமுகிற்குலமெல்லாம்விலங்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையேவிளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்துவளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். விளை நெல்வயலில் - விளைகின்ற நெற்கழனிகளில், வாளை குதித்து - வாளைமீன்கள்தாவி, வளர் - வளர்ந்த, பூ - பொலிவாகிய, கமு கின் - கமுகமரங்களின், மடல் ஒடிய - மடல்கள் ஒடிய, பாளைமுறிக்கும் - பாளைக்குலை முறிக்கின்ற, துறைவா - துறையை யுடையவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே - பராக்கிரமபாண்டியனே, காளைமுகில் குலம் எல்லாம்-கரு மையாகிய மேகத்தொகுதியை யெல்லாம், கடிந்து விலங்கு இட்ட நீ - கோவித்து விலங்குபூட்டின நீ, வேளையும் அப்படி செய்திலையே - மன்மத னையும் அவ்வாறு செய்தாயில்லையே, எ - று.

முகிற்குலத்தை தளைசெய்தது இவன் முன்னோர் தொழிலாயினும் மரபுபற்றி இவன்மேல் ஏற்றிக்கூறப்பட்டது.

3. ஆர்க்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகுமவடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொருவெளுப்பாய்நின்றுவிண்ணையெட்டிப
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். வடக்கும் தெற்கும் மேற்கும் கிழக்கும் - வடக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும், ஒருவெளுப்பாய் நின்று - ஒரேவெளுப்பாய் வெளுத்து நின்று, விண்ணை எட்டிப்பார்க்கும் புகழுக்கு - சுவர்க்க லோகத்தை யெட்டிப்பார்க்கிற புகழுக்கு, இறைவா - தலைவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே, உயர்கோல்-உயர்ந்த செங்கோலைத்தாங்கிய, நின் - உனது, அலங்கல்பெறு - மாலையைப்பெறுத, வார் - கச்சணிந்த, குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பு பூசப்பட்ட, முலையாட்கு - தனங்களையுடையவளாகிய என் பெண்ணுக்கு, ஆர்க்கும் குளிரும் நிலவு - யாவருக்கும் குளிர்ந்திருக்கிற நிலவானது, அனல் ஆகும் - நெருப்பாயிராநின்றது, எ - று.

கீர்த்திக்கு நிறம் வெண்மையாதலால் "ஒருவெளுப்பாய்நின்று" என்றார்.

4. கூரம்பொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவறிந்திலளேயிந்த்ரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதிலாயிரநாவுரக
பாரம்பொ[illegible]க்கபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இந்த்ரன் இட்ட - இந்திரன் தந்த, செம்பொன் - செம்பொன்னினாற்செய்த, ஆரம் பொறுத்த - ஆரத்தைத்தாங்கிய, புயமீதில் - தோளின்மீது, ஆயிரம் நா உரகம் பாரம் பொறுத்த - ஆயிரம் நாக்களையுடைய பாம்பாகிய ஆதிசேடன் தாங்குகின்ற பூபாரத்தைத் தாங்கிய, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம பாண்டியனே, கூர் அம்பு ஒறுத்த - கூர்மையாகிய அம்புகளைவருத்திய, விழியாள் - கண்களையுடையவளாகிய என்பெண்ணானவள், கதலிக்குருத்தில் இட்ட - வாழைக்குருத்திலுள்ள, ஈரம் பொறுக்க அறிந்திலளே - ஈரத்தைச் சகிக்கவும் தெரிந்திலளே, எ - று.

நெருப்பினால் வெந்தவர்களை வாழைக்குருத்தில் கிடத்துவதுமரபு ஆதலால் விரகாக்கினியால் வெந்த இவளுக்கும் "கதலிக்குருத்திலிட்ட" எனக் கற்பித்துக்கூறப்பட்டது. கூரம்பொறுத்த என்பதனை கூர் அம்பொறுத்த எனப்பிரித்து கூர்மையையும் அழகையும் தாங்கிய எனினும் அமையும்.

5. வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெள்ளைநிலா
எறிக்கும்பொழுதுவந்தாயிலையேயிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாறுபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இலங்கா புரியை - இலங்கை நகரத்தை, குறிக்கின்ற - (தன்னதென்று) நினைத்திருந்த, ராவணன் - இராவணனுடைய, பொன்முடி பத்தும் - பொற்கிரீடம்பத்தினையும், குரங்கைவிட்டு பறிக்கின்ற - அஞ்சநேயா என்கிற வானரத்தை யனுப்பிப்பறித்த, சண்பகமாற - சண்பகமாறனே, பராக்கிரம பாண்டியனே, வெறிகுங்குமக் கொங்கைமீதே-மணம்பொருந்திய குங்குமக் குழம்பணிந்த தனங்களின்மேலே, இளம் பிறை-இளம் பிறையானது, வெள்ளைநிலா எறிக்கும் பொழுது-வெண்மையாகிய நிலவை வீசும்போது, வந்தாயிலையே - வந்தனையில்லையே, எ - று.

6. சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணார்சேர்பசுங்காங்
கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே.

இ - ள். பிணாசேர் - சருச்சரை பொருந்திய, பசுங்கோங்கு அரும்பு ஏய்க்கும் - பசியகோங்கினது அரும்பைநிகர்த்த, மெல் முலை - மெல்லிய தனங்களின், ஆர் அமுது ஊட்டி - அரிய அமிர்தத்தையுண்பித்து, அடர்ந்து கொல்லவரும் - நெருங்கிக் கொல்லும்பொருட்டுவந்த, பேய்க்கு - பூதனையென்னும் அரக்கிக்கு, வான் உதவும் - மேலுலகங்கொடுத்த, குலசேகர மன்னவனே, சுரும்பு ஏய்க்கும் - வண்டுகளை நிகாக்கின்ற, வாள் கண்ணி - வாள்போலுங் கண்களையுடையவளாகிய உமாதேவியை, பங்காளர் - பாகத்தில் வைத்தாள்பவராகிய சிவபெருமானனவர், கண்கொண்டு சுட்டுவிட்ட - நெற்றிக்கண்ணினால் எரித்துவிட்ட, பெரும்பேய்க்கு - பெரியபேய்க்கு, வேப்பிலைக்காப்பு உதவாய் - வேப்பிலைமாலையாகிய காவலைத்தருவாயாக, எ - று.

பெரும்பேய் என்றது - மன்மதனை.

7. பூணித்திலத்துப்புயலவீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செலலாதென்செய்வாரிந்தஞாலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம்யாரகொள்ளுவார்
மாணிக்கந்திக்கிலென்னுகுமற்றமதுரங்களே.

இ - ள். இந்த ஞாலத்தில - இந்த வுலகத்தில், பூண் நித்திலத்து புயல் - முத்துமாலையையணிந்த மேகம்போன்ற, வீரமாறன் புகல் கவிக்கு - வீரபாண்டியன் சொல்லுங் கவிக்கு, புலவா நாணிச்செல்லாது - புலவர்கள் நாணிப்போகாமல், என்செய்வார் - யாது செய்வார், ஆணிக்கனகம் மணம்தரின் - ஆணிப்பொன்னானது வாசனையை வீசுமாயின், பூமணம் யார் கொள்ளுவார் - புஷ்பவாசனையை யார் ஏற்பார், மாணிக்கம் தித்திக்கின் -

மாணிக்கம் இனிக்குமாயின், மற்ற மதுரங்கள் - மற்ற இனிமைகள், என் ஆகும் - யாதாகும், எ - று.

பாண்டியன் செல்வத்தாலன்றிக் கல்வியாலும் சிறந்தவன் என்பது கருத்து.

8. எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனாமிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிரகல்லவேயிவ்வியனுலகில
பண்ணீர்மைதேரும்பராக்கிரமமாறனபதங்கழுவும்
தண்ணீர்குடித்தலலவோகும்பயோனிதமிழ்கற்றதே.

இ - ள். எண் நீர்மை நூலுக்கு - மதித்தற்கரிய குணமுள்ள நூலாராய்ச்சியில், இவன் அகத்தியன் ஆம் என்பது எல்லாம் - இவன் அகத்தியனே யாவனென்று சொல்லுவதெல்லாம், வெள் நீர்மை அன்றி விரகு அல்ல - அறியாமைக் குணமேயன்றி நியாயமன்று, (என்னெனின்) இ வியன் உலகில் - இந்த விசாலமாகிய பூமியில், பண் நீர்மை தேரும் - பணகளின குணங்களை யாராய்ந்த, பராக்கிரமமாறன் - பராக்கிரம பாண்டியனது, பதம் கழுவும் - பாதங்களைக் கழுவின, தண்ணீர் குடித்தல்லவோ - தண்ணீரைக் குடித்தல்லவோ, கும்பயோனி - அகத்தியர், தமிழ்கற்றது - தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றது.

9. காம்புவனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும்விதியில்லையோவெகுண்டாய்ச்சியர்கள்
தாமபினடிக்கவுரலோடுகட்டத்தடைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். காம்பு - மூங்கில், வனம்புக்க - வனத்திற்புகுந்து கேதுவாகிய, தோளாட்கும் - தோள்களை யுடைய எனபெண்ணுக்கும், நின்றன் கழுத்தில இட்ட - உன்கழுத்திலணிந்த, வேம்பு தனக்கும - வேப்பமாலைக்கும், விதியில்லையோ - பொருத்த முறையில்லையோ, ஆய்ச்சியர்கள் வெகுண்டு - இடைச்சியா கோபித்து, தாம்பின் அடிக்க - தாம்பினலடிக்கவும், உரலோடுகட்ட - உரலோடு கட்டவும், தடைபட்டு - தடைபட்டு நின்று, உச்சி - உச்சிக் கொண்டையை யுடைய, பாம்பில் நடிக்கின்ற - காளிங்கனென்னும பாம்பின்மீது நடனம் பண்ணின, மாலே - திருமாலே, பராக்கிரம பாண்டியனே, எ - று.

பாண்டியனே என்பெண்ணுக்கு அருதல் தகாதோ என்பதுகருத்து.

10. கடந்தூங்குவேழபபிடர்க்கேவாக்கண்டுகெண்கண்முத்து
வடந்தூங்கவாமெங்கிளிக்கெனசெய்வென்மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாமபினபடத்தின்மிசைதிமிதிதத்தியெனப்
படந்தூங்கவாடியபேலபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். கடம்தூங்கு வேழப்பிடர்க்கு - மதமொழுகாநின்ற யானையின் பிடரில், வரக்கண்டு - நீவரப்பார்த்து, கண்கள் - கண்களில், முத்துவடம் தூங்க - முத்துமாலைகள் தொங்க, வாடும் - வாடுகின்ற, கிளிக்கு - கிளிபோல்வாளாகிய என்பெண்ணுக்கு, என்செய்வேன் - யாதுசெய்வேன், மணிவாய்திறக்க - மாணிக்கமுள்ள வாயைப் பிளக்கவும், படம்தூங்க - படம்தொங்கவும், விடம்தூங்கு பாம்பின் படத்தின்மிசை - விஷம்பொருந்திய காளிங்கனென்னும் பாம்பின் படத்தின்மீது, திமிதித்தி எனஆடும் - திமிதித்தியென்று நடம்பண்ணின, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம பாண்டியனே எ - று.

பாண்டியனே நீ யானைமீது பவனிவரக்கண்டு என்பெண் கண்ணீர் சிந்தி வாடுகிறாள் இதற்குயான் என்செய்வேன் என்பதுகருத்து.

நாரைவிடுதூது.

11. சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகீர்தலைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொற்கையரன்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறையும்பழிகாரருணர்ந்திலரே.

இ - ள். சடம்பழுக்கும் - உடம்புமுதிர்ந்த, கிழட்டுக் குருகீர் - கிழநாரைகளே, கைதை - தாழைகள், தலைசாய்த்து நின்று - தலைவணங்கிநின்று, முடம்பழுக்கும் - வளைவாகப் பழுத்துத் தொங்குகிற, துறையில் - துறைகளில், தெங்கு - தென்னமரங்கள், முப்புடைக்காய் - முப்புடைப்புள்ள காய்களை, குடம்பழுக்கும் - குடம்போலப் பழுக்கின்ற, கொற்கையான் - கொற்கை நகரத்தை யுடையவன், குலசேகரன் - குலசேகரபாண்டியனது, கூடலில் - மதுரையில் இருக்கிற, என்உடம்பு அழுக்கும் - என் உடம்பின் அழுக்கையும், சிறையும் - சிறையா யிருத்தலையும், பழிகாரர் உணர்ந்திலர் - பழிகாரராகிய தலைவர் அறிந்திலர், எ - று.

தலைவனைப் பிரிந்தமையால் அழுக்கும் சிறையும் அமைந்தன என்பது கருத்து

12. மற்றொப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவரோதயநின
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்னுடைத்தொடமூவாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே.

இ - ள். மற்றுஒப்பு இலாகொடை - வேறொரு உவமையில்லாத கொடையை யுடைய, சண்பகமாற - சண்பக பாண்டியனே, வரோதய - வரத்தினா லவதரித்தவனே, நின்வெற்றிக்கு - உன்வெற்றிக்கு, அடங்காத காரியம் இரண்டுஉண்டு - அடங்காத காரியங்கள் இரண்டுள்ளன, (அவை யாவையெனின்) கீர்த்தி - உன்புகழானது, மேருகிரி சுற்றிலும் அடங்

காது - மேருமலையின் சுற்றுப்புறத்திலும் அடங்கமாட்டாது, நின்னுடை தோள்தழுவா - உன்னுடைய புயங்களைத் தழுவாத, கற்றைக்குழலிக்கு - கூந்தற் கற்றையை யுடைய என் பெண்ணுக்கு, மால் அடங்காது - காம மயக்கம் அடங்கமாட்டாது, இது கைகண்டது - இவ்விஷயங் கைகண்டது.

உன்கீர்த்தியும், இவள் விரகநோயும் உன் ஆணையில் அடங்குகின்றன வில்லை என்பதுகருத்து.

விருத்தம்.

13 ஒருவாணுதல்பண்டுளங்களிக்கவுயர்வான்முகடுகிழித்தெழுந்து
மருவாருதருவின்மரங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிதீரா
அரவார்வேம்பின்பசுங்கண்ணியந்தியிறைவிக்கருளென்று
இரவாதிருக்கவளித்தற்கிரங்காதிருந்தாயிதுநாளே.

இ - ள். ஒருவாணுதல் - ஒருபெண்ணானவள், பண்டு - முற்காலத்தில், உள்ளம் களிக்க - மனமகிழும்படி, உயர்வான் முகடுகிழித்து எழுந்து - உயர்ந்த அண்டமுகட்டைக் கிழித்தெழுந்து, மருஆர் தருவின்மரம் கொணர்ந்த - மணம்நிறைந்த கற்பகச் சோலையிலுள்ள பாரிசாத மரத்தைக் கொண்டுவந்த, மதுரைவடிவேல் அதிதீரா - மதுரையில் வாழ்கின்ற வடித்த வேற்படையை யுடைய மிக்கதீரனே, அரவு ஆர்வேம்பின் பசுங்கண்ணி - ஒலிக்கின்ற வேம்பின் பசியமாலையை, அந்தி அந்திக்காலத்தில், இறைவிக்கு - எமது தலைமகளுக்கு, அருள்என்று - அருள் செய்கவென்று, இரவாதிருக்க - யாம்பிரார்த்தியாம லிருக்கும்படி, நீ அளித்தற்கு இரங்காது இருந்தாய் - நீ யருள்செய்தற் பொருட்டு இரக்கஞ் செய்யாமலிருந்தாய்.

யாம் நாள்தோறும் அந்திக்காலத்தில் உன் வேப்பமாலையை இரவாமல் இருக்கும்படி நீ இவளைக் காக்கும்பொருட்டு இரங்கி யருளவேண்டும். அவ்வாறு நீ செய்யாமைக்குக் காரணம் என்னோ என்பதுகருத்து

கடிகைமுத்துப்புலவர்.

வெங்கடேசரெட்டன்மீதுபாடியது.

நற்றாயிரங்கல்.

1. காரமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசரெட்டன்கமலப்பூவி
காரமடிதொட்டாளுலுமவரவழைப்பார்காணேனங்களைமாசேவ
காரமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவளையெவர்காப்பாரோசங் [ளே.
காரமடிவிட்டிறங்காதபேதையின்மேற் கணைதொடுத்தான் காமவே

இ - ள். காரம்டிய-(மடுவில் கஜேந்திரனாழ்வானைப் பற்றின) முதலை யிறக்கும்படி, சக்கரம் தொட்டு எய்த - சக்ராயுதத்தை யெடுத்துப் பிர

யோகித்த, வெங்கடேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசு ரெட்டனது, கமலப்
பூநிகர் ஆம் - தாமரைப்பூவுக்கு நிகராகிய, அடி - பாதத்தை, தொட்டே
ஆனாலும் - தீண்டிவணங்கி யாயினும், வர அழைப்பார் - வரவழைப்ப
வரை, காணேன் - கண்டிலேன். அங்கனைமார் சேவகராம்-மாதர் சேகவர்
களாம், வாரிதி - கடலானது, அடிபட்டிடு பேரி ஆம் - அடிபடுகின்ற முர
சாம், இவளை எவர் காப்பாரோ - இவளை யாவர் காப்பாற்றுவரோ, சங்
கரா - சிவனே, மடிவிட்டு இறங்காத - என்மடியை விட்டுக் கீழிறங்காத,
பேதையின்மேல் - பேதைப் பெண்மீது, காமவேள் - மன்மதன், கணை
தொடுத்தான் - அம்புகளைப் பிரயோகித்தான், எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

2 கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்தகீர்த்திவெங்கடேசுரெட்டாகமலக்
கண்ணா, கன்றுதொட்டதத்தனையுங்கைநெகிழ்ந்ததறியாயோகலையு
ஞ்சோர்ந்த, கன்றுதொட்டரவிக்கையெல்லாங்காமனம்புகிழித்தது
பார்கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப்பட்டசிட்டுப்போன்மெலிந்து
வாடுவதுங்கண்டிலாயே.

இ - ள் கன்றுதொட்டு - கன்றைக் கல்லாகக் கொண்டெறிந்து, கனி
உகுத்த - (விளாங்) கனியையுதிர்த்த, கீர்த்தி - புகழையுடைய, வெங்க
டேசு ரெட்டா - வெங்கடேசு ரெட்டனே, கமலக்கண்ணா - தாமரை மலர்
போலுங் கண்களை யுடையவனே, தொட்டது கன்று அத்தனையும்-அணி
ந்த வளையல்முழுதும், கைநெகிழ்ந்தது அறியாயோ - கைகழன்றதை
யறிந்திலையோ, கலையும் சோர்ந்து அகன்று - ஆடையும் தளர்ந்து நீங்க,
தொட்டரவிக்கை எல்லாம் - தரித்தரவிக்கை முழுதும், காமன் அம்பு கிழி
த்ததுபார் - மன்மதபாணங்கள் கிழித்ததைப் பாராய், கருத்தும் தானே
கன்றுது, என் மனமும்தானே புழுங்குகின்றது, ஒட்டுப்பட்ட - ஒட்டில்
அகப்பட்ட, சிட்டுபோல் - சிட்டுக் குருவிபோல, மெலிந்து வாடுவதும்,
நான் இளைத்து வாடுவதையும், கண்டிலாயே - பார்த்திலையோ, எ - று.

விளாங்கனியை யுதிர்த்தது கிருஷ்ணாவதாரத்தில. அரசர் முதலி
யோரைத் திருமாலாக்கி யுரைத்தல் வழக்காதலால், கன்றுதொட்டு கனி
யுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசு ரெட்டா என்றார்.

மதாப்பியமை மகளை நோக்கிக் கூறியது.

3. வளவனைநேராகவிசைவளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டன்மருவா
காளில், வளவனை மாரையும் வெறுத்தாண் மாரனும்பூங் கணையேவ
வருந்தியேய, வளவனையெகினைத்திருந்தாண்டலெழுதவறியாளாய்
மருங்கிலேது, வளவனையாடையுமிழந்தாள் வண்டினங்காள்கண்ட
செய்திவழுத்துவீரோ.

இ - ள். வளவனை நேர்ஆக - சோழனை நிகர்க்க, இசைவளர்த்த - கீர்த்தியை வளர்த்த, வெங்கடேச ரெட்டன் - வெங்கடேச ரெட்டனானவன், மருவாநாளில் - பொருந்தாநாளில், வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமாரையும் வெறுத்தாள் - தாய்மாரையும் வெறுத்தாள், மாரனும் - மன்மதனும், பூகணை ஏவ - புஷ்பபாணங்களை பிரயோகிக்க, வருந்தி - வருத்தமடைந்து, அவள் அவனையே நினைந்து இருந்தாள் - அவள் அவனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தாள், மடல்எழுத அறியாளாய் - மடல்எழுதவும் அறியாதவளாகி, மருங்கிலே துவள - இடையிலே துவளும்படி, புனை - உடுத்த; ஆடையும் இழந்தாள் - வஸ்திரத்தையும் நழுவவிட்டாள், வண்டு இனங்காள் - வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - கண்டசெய்தியை, வழுத்துவீர் - (அவனுக்கு) சொல்லுவீராக, எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

4. பாகப்பாவருமையறியிளசைவெங்கடேசரெட்டநபகரக்கேண்மோ, பாகப்பாமொழிவிழியாணீயேறிவருங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம், பாகப்பாமதிக்கவராவென்றாளமமதியுதிக்கபசந்தேயீசன் பாகப்பாவையினாகமானாள்யானீன்றெடுத்தபாவைதானே.

'இ - ள். பாகம்பா அருமைஅறி - செம்பாகமமைந்த பாடல்களின் அருமையை உணர்ந்த, இளசை - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, வெஙகடேச ரெட்டா - வெஙகடேச ரெட்டனே, பகரக்கேள் - சொல்லக்கேள், பாகு - சர்க்கரைப்பாகும், அம்பு - கடலும், ஆம் - போல்கின்ற, மொழிவிழியாள் - சொல்லையும் கண்ணையும் உடையவள், நீ ஏறிவரும் களிற்றை - நீயேறி வரும் யானையை, பார்த்தாளாம் - நோக்கினாளாம், கொம்பா கப்பா - தந்த மாமரக்கப்பா, மதிக்கவரா என்றாள் - மதிக்கவொண்ணாதவென்றாள், அம்மதி உதிக்க - அந்தச்சந்திரன உதிக்க, பசந்து - பசலை நிறமடைந்து, ஈசன்பாகம் - சிவபெருமானது இடப்பாகத்திலுள்ள, பாவையின் - பாவை போலும் உருவமுடைய உமாதேவியின், ஆகம் ஆனாள் - உடம்புபோலாயினாள், (யாமெணின) யான் ஈன்றெடுத்த பாவை - நான் பெற்றெடுத்த பெண், எ - று

மதிக்கவரா என்பதற்குச் சந்திரகண்டமா எனினுமாம், ஈசன் பாகப் பாவையினாகமானாள் என்பதற்கு அரையுடம்பானாள் என்பதுகருத்து.

தலைவிகூற்று.

5 கருக்கோட்டையாளும்வெங்கடேசரெட்டமேந்திரனென்னைக் கலந்தபோகக், கருக்கோட்டைகாணுமடிசகியேமுன்போலின்னுங் காமனுந்த, கருக்கோட்டைநிகர்வீசைமுழுக்கிவரக்காணிலவன் கங்குன்மாலைக், கருக்கோட்டையம்பினையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல் கடக்கத்தானே.

இ - ள். அடிசகியே - அடிதோழியே, கருக்கோட்டை ஆளும் - கருக்கோட்டையை யாளுகின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டமேந்திரன் - வெங்கடேசு ரெட்டமன் என்னும் இந்திரன், எனைக்கலந்த - என்னைச்சேர்ந்த, போகக்கருக்கு - போகத்தின கூர்மையானது, ஓட்டைகாணும் - கெடும், (ஆதலால்) முன்போல் இன்னும் - முன்போலவே யின்னமும், காமனும் - மன்மதனும், தகருக்கோட்டை நிகர்வீசை - ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை நிகர்த்த மீசையை, முறுக்கி வரக்காணில் - முறுக்கி வரப்பார்த்தால், அவன் கந்துல்மாவை கருக்கு - அவனது இருளாகிய யானையைக் கருக்கி விடு, ஓட்டு - துரத்து, ஐ அம்பினையும்பறி - பஞ்ச பாணங்களையும் பறித்துக்கொள், தலைவாசல் கடக்க வெருட்டு - தலைவாசலைக் கடக்கும்படி வெருட்டிவிடு, எ - று.

தலைவிகூற்று

6. சந்தானமேநிகர்குமாரமுத்துசாமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகுமாரெட்டனெனைத் தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடுதில்லையவன்மருங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே.

இ - ள். சந்தானம் நிகர் - சந்தானமரத்தை நிகர்த்த, குமாரன்முத்து சாமி சகோதரன் - குமாரமுத்து சாமிக்கு சகோதரன், வான்பொன் - மேன்மையாகிய பொன்னை யொப்பவன், நேசந்தான் அ மேரு எனநிறைந்த - அன்பு அதமேரு மலைபோல் நிரம்பிய, குமாரெட்டன் - குமார எட்டன், (அவன்) எனைதழுவா - என்னை யணையாமையா லுண்டாகிய, ஆயாசந்தான் - வருத்தந்தான, தரிக்கக்கூடுதில்லை - சகிக்கமுடியவில்லை (அது) சகியே - தோழீ, அவன்மருங்கில் - அவனிடத்தில், நீபோம் சந்தால் - நீ போகின்ற தூதினால், நமமேல்ஏறி - நம்மீதேறி, உபரிசெய்தால் - உபரிலீலைகள் செய்தால, தனக்குத்தானே தீருமடி - தனக்குத்தானே நீங்குமடி, எ - று.

தலைவிகூற்று.

7. திருமாலைபம்புதொட்டசிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையப்புயுஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாலுள்ள
திருமாலையத்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித் [ளே.
திருமாலையத்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன் றிருமின்னே

இ - ள். திருமால் - (காத்தற் றொழிலால்) திருமாலை நிகர்த்தவனும், (அழகினால்) ஐ அம்புதொட்ட - பஞ்சபாணங்களைப் பிரயோகித்த, சிலை - வில்லையுடைய, மாரன - மன்மதனை நிகர்த்தவனும், அம்புவிக்குள் திடவான் - உலகத்தில் வலியிற் சிறந்தவனும ஆகிய, முல்லை - முல்லைமலரால்

தொடுத்த, திருமாலை - அழகிய மாலையை, அம்புயம்சூழ் - அழகியதோள்களில் அணிந்த, குமார எட்டமனே-குமாரஎட்ட மேந்திரனே, சேரச்செய்தால் - அணையச்செய்தால், உள் அதிரும்-மனம் நடுங்குவதற் கேதுவாகிய, மால் ஐயம்தெளிந்து, மயக்கம்சந்தேகம் என்பவை தீர்ந்து, சுபசோபநம் பொருந்தி - சுபசோபநத்தை யடைந்து, சிவனே நேசித்து - சிவனைஅன்பு செய்து, இரும் - பெரிய, ஆலயந்தொறும் போய் - கோயில்கள் தோறும் போய், உன்னை நினைத்து தெரிசிப்பேன் - உன்னை நினைத்துக்கொண்டே தரிசநம் பண்ணுவேன், திருமின்னாளே - திருமகளை நிகர்த்த தோழியே.

முதலடியில் திருமாலை என்பதை திரும் ஆலை எனப்பிரித்து, திருமுகின்ற கரும்பை என்றும், அம்புதொட்ட சிலை என்பதற்கு அம்பு தொடுக்கும் வில்லாகக் கொண்ட என்றும் பொருள் கூறினுமமையும்.

தாயிரங்கல்.

8 மாதங்கங்கோடிநிலவறைக்குளொளித்தாலுமந்தவழியேகம்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிவ ராமா
மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசுவப்பமதியநதிரிநீயே.

இ - ள். மாது-என்பெண்ணானவள், அங்கு அங்குஓடி - அங்கங்கே ஓடி, நிலஅறைக்குள் ஒளித்தாலும் - நிலவறையில் ஒளித்துக் கொண்டாலும், அந்தவழி - அவ்வழியாக, ஏகு - போகின்ற, அம்பு - பாணங்கள், அ - அந்த, மாது - பெண்ணினது, அங்கம் - உடம்பு, கோடிவிட - குறையும்படி, சென்று அடிக்கும் - போய்ப்படும், உயிர்தரிக்குமா - பிராணம் தரித்திருக்குமோ, சிவா - சிவனே, ராமா - ராமனே, தங்கு - பொருந்திய, அம்கோடு - அழகிய கரையை, இகலும் - அழிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, ஒலிக்கு - ஓசைக்கு, என்செய்வள் - யாதுசெய்வாள், இனி - இனியாயினும், வந்துசேர்வாய் - வந்துகூடுவாய், தமிழ்க்கு - தமிழ்ப்பாடலுக்கு, கோடி மாதங்கம் - கோடியானைகளை, உதவும் - கொடுக்கிற, வசுவப்ப - வசுவப்பனென்னும், மதிமந்திரிநீ - அறிவையுடைய மந்திரியாகிய நீ எ-று.

தாயிரங்கல்.

தமிட்டராணுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்த்தவெண்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டராவெனப்புலம்புஞ்சிறுபேதைவிரகமதுதணியவேமுத்
தமிட்டராமதிமுகத்தின்முகமழுந்தவேபுணரச்சமயம்வாணர்
தமிட்டராதரந்தெரியுமெங்ளெட்டேந்திரமகிபாதமிழுரோறே.

இ - ள். வாணர் - கவிவாணராது, தமிழ் - தமிழ்ப்பாடல்களின், தராதரம் தெரியும் - தராதரத்தை அறிந்து கொள்ளுகின்ற, எங்கள் - எங்

ருடைய, எட்டேந்திரம்பா-எட்டேந்திர பூபதியே, தமிழர் ஏறே-தமிழ் நாட்டாருள் சிறந்தவனே, தமிட்டம் - பறையறைகின்ற, ராணுவம் பெருக்கி - சேனைகளைப் பெருக்கி, வந்து எதிர்த்த - வந்தெதிர்ந்த, வேள் - மன்மதனுடைய, முரசசத்தம் - பேரிகை யொலி, காதுதம் இட்டு-காதுகளில் கேட்டு, அரா என - பாம்புபோல, புலம்பும்-வருந்துகின்ற, சிறுபேதை - எனது சிறுபெண்ணினை, விரகமது தணிய - விரகமடங்க, முத்தமிட்டு - முத்தமிட்டு, அம்புலி முகத்தில் - அந்த இரவிலேதோன்றுகின்ற சந்திரன் போன்ற முகத்தில், முகம் அழுந்த-முகம்பொருந்த, புணர - தழுவுதற்கு, சமயம் - இதுதருணம், எ - று

தாயிரங்கல்.

10 பரத்துவசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைபபூவைமுலைப்பணைப்பிலேமே, காத்துவசப்பாவிமலர் தூற்றுவாநாணுற்றுவனோகாட்டிலேழு, மரத்துவசதொருகணையாலெய்த வெங்கடேசுரெட்டன்மருவாநாளிற், சரத்துவசக் குரங்கெனவே தனித்திருந்து முடியாது சாற்றினேனே.

இ - ள். பரத்துவசத்துரு - அன்னிய சத்துருவை யொத்த, தாயர் - தாய்மார், பூவை - இப்பெண்ணினது, பாயல்மிசை - பாயலின் மீதும், மகரத்துவசப்பாவி - மீனக்கொடியை யுடைய மன்மதன், முலைப்பணைப்பிலே - பருத்தஸ்தந தடங்களிலும், மலர் - புஷ்பங்களை, தூற்றுவர்-இறைப்பார்கள், நான் ஆற்றுவனோ - (அதைக்கண்டு) நான் சகிப்பேனோ, காட்டில் - காட்டிலுள்ள, எழுமரத்துவசத்து-எழுமாரா மரங்களின்மீது, ஒருகணையால் எய்த - ஒருபாணத்தால் எய்த, வெங்கடேசுரெட்டன்-வெங்கடேசுர ரெட்டன, மருவாநாளில் - சேராத காலத்தில், சரத்துவசக்குரங்கு என - சரத்காலத்தில் அகப்பட்ட குரங்குபோல, தனித்து இருந்து-தனியாகி இருந்து, முடியாது - முடிவுபெறாது, சாற்றினேனே - சொன்னேன்.

தாயிரங்கல்.

11. திலமாதுதிலகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனினைப்பார்த்த, பலமாதுவதனமும்பொற்பசலைகொண்டாய்மகளே பெண்படையாமேகங், குலமாதுரங்கமென்ற கிள்ளையின்மேன்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த்துச், சொலமாதுகிலுங்கையிலேதொடுவளையுந்தோற்றுகின்றதுணிவுதானே.

இ - ள். மகளே - மகளே, பெண்படை ஆம் - பெண்கள் சைனியமாம், கங்குல் - இருளானது, அம் - அழகிய, மா - யானையாம், துரங்கம் என்ற - குதிரைஎன்ற, கிள்ளையின்மேல் - கிளியின்மீது, மாரன்வரும

மன்மதன் வருகின்ற, குறியை - அடையாளத்தை, பார்த்துச் சொல்ல - பார்த்துச்சொன்ன அளவில், மா - அழகாகிய, துகிலும் - ஆடையையும், கையிலே தொடுவளையும் - கையிலே அணிந்த வளையலையும், தோற்று நின்ற - இழந்துநின்ற, துணிவு - நிச்சயம், நிலமாது திலகன் - பூமிதேவிக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய, எங்கள் இளசை - எங்கள் இளசை நகரில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசு ரெட்டன், நின்னைப் பார்த்த - உன்னைநோக்கின, பலமா - பயனு, தனமும் - இருதனங்களிலும், பொன் - தேமலையும், பசலை - பசலை நிறத்தையும், கொண்டாய் - அடைந்தாய், எ - று.

தலைவிகூற்று.

12. **கலக்கடமானத்தொனியைமுழக்கமனமலைந்தடையார்கால் சாய்ந்தோடப், பெலக்கடமாநகக்களிற்றைநடத்தும்வெங்கடேசுரெட்டன்பிணையலீந்தான், சிலக்கடமாமரக்குயிலையொடுக்குகடற்றொனியடக்குதென்றற்றேரை, விலக்கடமாமதப்பயலேதலைக்கடைவாசலைக்கடக்கவெருட்டுவேனே.**

இ - ள். கலக்க - (பகைவர்சேனையை) கலக்கும் பொருட்டு, டமானத் தொனியைமுழக்க - பேரிஒலியை முழக்க, அடையார் - பகைவர், மனம் அலைந்து - மனம்கலங்கி, கால்சாய்ந்து ஓட - அடியற்று ஓட, பெலம் - பலமாகிய, கடம் - மதம்பொழிகின்ற, மா - பெரிய, நகம் - மலைபோன்ற, களிற்றை - யானையை, நடத்தும் - செலுத்துகின்ற, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டனனவன், பிணையல் - தனமாலையை, ஈந்தான் - கொடுத்தான், (ஆதலால்) மா - அழகாகிய, மதப்பயலே - மன்மதனாகிய பையலே, சில - சிலவாகிய, கடம் - சோலையிலுள்ள, மாமரம் - மாமரங்களில் தங்கிய, குயிலை - குயில்களை, ஒடுக்கு - வாயடக்கு, கடல்தொனி அடக்கு - கடலோசையை அடக்கு, தென்றல் தேரை விலக்கு - தென்றலாகிய ரதத்தைநீக்கு, அட - அடே, தலைக்கடை வாசலைக்கடக்க - தலைக்கடைவாசலைக் கடக்கும்படி, வெருட்டுவேன் - துரத்திவிடுவேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

13. **திருக்கரங்கடவருக்கவயில்செலுத்துபடையான்கமலச்சேக்கையாமா, தருக்கரங்கம்பயிற்றுதுரையிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றழுவாநாளில், அருக்கரங்கம்புரந்திடவுமம்புலியும்வெம்புலிபோலாச்சீசகண்டாய், உருக்கரங்கம்பரந்துடைக்கவுருக்காமம்பிதந்தானென்றுருருவாளே.**

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

தாயிரங்கல்.

14. பொரக்கலக்க முற்றவருக்கிரங்குமவெங்கடேசு ரெட்டன் புயங்கண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகணை மதன் விடுத்தாலென்ன செய்வாளோகோகிண்ணச், சரக்கலக்கம்மியன்கடைந்தசெப்பலத் தானேதிரண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக்கண்ணீருகுத்தாள்வண் டினங்காள்கண்டசெய்திவழுத்துவீரே.

இ - ள், பொர - போர்செய்ய, கலக்கம் உற்றவருக்கு - கலங்கினவர் களுக்கு, இரங்கும் - இரக்கஞ்செயகின்ற, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்க டேசரெட்டனது, புயம் - தோள்களை, கண்டாள் மேல் - பார்த்தவள்மீது, உரக்க - உறுதியாக, லக்கம் அற்றகணை - எண் இலலாத அம்புகளை, மதன் விடுத்தால் - மன்மதன் ஏவினால், என்ன செய்வாள் - யாதுசெய்வாள், ஓகோ - ஓகோ, கிண்ணச்சரக்கு அல்ல - கிண்ணமாகிய பொருளல்ல, கம் மியன் கடைந்தசெப்பு அல்ல - கம்மாளன் கடைச்சலிட்ட செப்புஅல்ல, தானே - தனக்குத்தானே, திரண்ட - திரட்சியாகிய, தனத்தினூடேவர- தனத்தின்மீதே ஒழுக, கலகண்ணீர - கலக்கண்ணீரை, உகுத்தாள் - சிந் தினாள், வண்டு இனங்காள் - வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - நீங் கள்கண்ட சமாசாரத்தை, வழுத்துவீர்-(அவருக்கு) சொல்லுங்கள், எ - று.

தலைவிகூற்று.

15. இத்தரமேசத்துணிவாரென்சகிமார் வஞ்சகிமாரென்றால்வே ளம்பு புத்தரமேவத்தனமேபுண்படுமேயென்புகல்வேன் புலவோர்க் கேபோ, தத்தரமேகத்திணையாய்த்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்டன் றழுவினாலே, உத்தரமே தித்தனையு முன்னாலே விளைந்ததன்றோ வொருவிலாவே

இ - ள். என் சகிமார - என் தோழிமார், இத்தரம் - இந்தத்தன்மை யாக, ஏசத்துணிவார-வையத்துணிவார்கள், வஞ்சகிமார் என்றால் - (இவர் கள்) வஞ்சனைக்காரிகளென்றால், உத்தரம் - பின்னே, வேள் - மன்மதன் அம்பு ஏவ - அம்பை பிரயோகிக்க, தனம் புண்படும் - தனங்கள் புண்பட் டும்போம், என் பகல்வேன் - யாது சொல்வேன், புலவோர்க்கே - வித்து வான்களுக்கே, போததர - மிகுதியாய்க்கொடுக்க, மேகத்து இணையாய் - மேகத்துக்குச் சமானமாய், தழைத்த - செழித்த, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டன், தழுவினால் - என்னை சேர்ந்தால், உத்தரம் ஏது ஏது - மறுமொழியாது யாது இத்தனையும் - இவ்வளவும், உன்னாலே விளை ந்தது அன்றோ - உன்னால் விளைந்ததல்லவா, ஒரு நிலாவே - ஒப்பற்ற நிலாவே, எ - று

தலைவி கூற்று.

சந்திரோபாலம்பம்.

16. கொட்டமிடு மருவலர்களிட்டகற்கோட்டைகளனைத்துங் கொழிதூளாக, வட்டமிடுபரிநகுலனெட்டமராசேந்திரனென்னை மருவாநாளில், துட்டமதன்கணைதுளைத்ததுளைவழியேதென்றல்வந் துசுவைத்துத்தள்ளி, விட்டவெறுங்கூட்டையினிச்சுட்டதனாலென் னபயன்வெண்ணிலாவே.

இ-ள். கொட்டமிடும் - கொட்டமிடுகின்ற, மருவலர் - பகைவர்கள், இட்ட - அமைத்த, கற்கோட்டைகள் அனைத்தும் - கற்கோட்டைகளெல்லாம், கொழிதூள் ஆக - கொழிக்கப்படுகிற தூளி ஆக, வட்டமிடும் - சாரிவருகின்ற, பரி - குதிரைகளுக்கு, நகுலன் - நகுலனைப்போன்றவன், எட்டமராசேந்திரன் - எட்டமராசேந்திரன், என்னை மருவாநாளில் - என்னைச்சேராத காலத்தில், துட்டமதன - துஷ்டனாகிய மன்மதன்விட்ட, கணை துளைத்த - அம்புகள் துளைத்த, துளைவழியே - துவாரத்தின்வழியே, தென்றல் வந்து - தென்றற்காற்றுவந்து, சுவைத்து - ருசிபார்த்து, தள்ளி விட்ட - தள்ளிவிட்டுப்போன, வெறுங்கூட்டை - வெறுமையாகிய சரீரத்தை, இனி சுட்டதனால் - இனிச்சுடுவதனால், என்ன பயன் - என்னபிரயோஜனம், வெண்ணிலாவே - வெண்மையாகிய சந்திரனே, எ-று.

செவிலிகூற்று.

17. புலிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேசுரெட்டன்புலவோர் சொல்லும், கவிக்காதிவள்ளலைக்கண்டாசைகொண்டாளுக்கமுதைக் கரைத்துப்பால்வார்த், துவிக்காதிவ்வளவேனும்புகட்டுசகியேமுகத் தைத்துடைதண்ணீரு, தவிக்காதிலேசுக்காறுலும்வைத்தூதிவள் காமத்தகைக்குத்தானே.

இ-ள். சகியே - தோழியே, புலிக்கு - புலிக்கு, அதிபதி - அதிபதி, இளசைபுரந்த - இளசைநகரைக்காத்த, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டன், புலவோர் சொல்லும் கவிக்கு - வித்வான்கள் சொல்லுகின்ற பாடல்களுக்கு, ஆதிவள்ளலை - முதல்வள்ளலாயிருப்பவனுமானவனை, கண்டு - பார்த்து, ஆசைகொண்டாளுக்கு - ஆசைகொண்ட இவளுக்கு, அமுதைக்கரைத்து - சோற்றைக்கரைத்து, பால்வார்த்து - பால்விட்டு, விக்காது - விக்காமல், இவ்வளவேனும் - இவ்வளவாயினும், புகட்டு - குடிப்பி, முகத்தைத்துடை - முகத்தைத்துடை, இவள் காமத்தகைக்கு - இவளுடைய காமவிடாய்க்கு, தண்ணீர் [illegible] கொடுத்து, காதிலே சுக்கு ஆறும் வைத்து ஊது - காதில் சுக்கு [illegible] வைத்து ஊது.

தாயிரங்கல்.

18. பொருவாசிக்கொருநகுலனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்புய ங்கண்டாயோ, இருவாசிக்கெனக்கலையையுடுத்துப்பணிதிருத்துவளை யெங்கேதேடு, மருவாசிக்குழலைமுடியுனக்குத் தரிப்பிடமாகக் காண் மகளேசிச்சீ, தெருவாசிக்கினதும்வனகைமருந்தான்மெய்மறந்து திரிகின்றாயே.

இ - ள். பொரு - போர் செய்கின்ற, வாசிக்கு - குதிரையேற்றத்துக்கு, ஒரு நகுலன் - ஒப்பற்ற நகுலன்போன்றவன், இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் - இளசைவெங்கடேசுரெட்டனது, புயம் - தோள்களை, கண்டாயோ - பார்த்தாயோ, இரு - இரு, வா - வா, சிக்கெனக்கலையையுடுத்து - உறுதியாக ஆடையை யுடுத்திக்கொள், பணிதிருத்து - ஆபரணங்களை திருத்திக் கொள், வளை எங்கே தேடு - வளையலை எங்கேயென்று தேடு, மருவாசிக் குழற்குழலைமுடி - பரிமளம் வீசுகின்ற கூந்தலை முடி, மகளே - மகளே, உனக்கு - உனக்கு, தரிப்பு இடமாகக் கிடைத்ததும் தெருவோ - தங்குமிடமாகக் கிடைத்ததும் தெருவோ, அவன் கைமருந்தால் - அவனது கைமருந்தினால், மெய்மறந்து திரிகின்றாயே - உடம்பு மறந்து திரிகின்றனையே, எ - று.

தலைவிகுயிலொடு கூறியிரங்கல்.

19 பொரவிளையடுஞ்செலுத்துவெங்கடேசுரெட்டேந்திரன்போபு துமாலகொண்டேனை, காவிசையங்கசராசன்கருப்புவில்லைவளைத்து வலக்கையாலெய்யப், சரவிசையங்கநிலவந்துதைத்துருவியப்புற மபோஞ்சகிக்கமாட்டேன். இரவிசையம்புகுந்தொளித்தானினங்கு யில்காணீருமெனக்கிரங்குவீரோ.

இ - ள். பொர - போர் செய்ய, பரிசைய மேற்செலுத்து, சமர வெற்றியைச் செலுத்துகின்ற, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரன்போல - வெ ங்கடேசுரெட்டேந்திரனைப்போல், மால்கொண்டேனை - மிகு ஆசைகொ ண்டேனை, காவிசை - கைக்கொள்ளும் திசையுடைய, அங்கசராசன் - அங்கச னென்னும் மன்மதன், கருப்புவில்லையளைத்து - கருப்புவில்லை வளைத்து, வலக்கையால் - வலது கையினாலே, எய்யும் - பிரயோகிக்கின்ற சரவிசை அம்பின்வேகமானது, அங்கநில் வந்துதைத்து - உடம்பில் வந்துதைத்து உருவி - உருவிக்கொண்டு, அப்புறம்போம் - அப்பால் செல்லும், சகிக்கமாட் டேன் - பொறுக்கமாட்டேன், இரவி - சூரியன், சையம்புகுந்து ஒளித் தான் - சையமலையினிடத்தில் மறைந்தான், இனங்குயில்காள் - இனமான குயில்களே, நீரும் எனக்கு இரங்குவீர் - எனக்கு இரங்கு வீர்களா, எ - று.

தலைவி மன்னனை நோக்கிக் கூறல்.

20. புடவிகடகடெனவுடைபடவடவைசிதறவரும்பொருதார்ச்சீறும்
தடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான்முல்லை
அடவிகடவுனதுகுடையகலமதகயமேகவனிலத்தேனை
நடவிகடனிமிர்முகடுதொடுபரிதியுதயமிதோநான்கண்டேனே.

இ - ள். புடவி - பூமியானது, கடகடென உடைபட - கடகடென்று வெடிக்கவும், வடவைசிதற - வடவைத்தீயானது சிதறவும், வரு - வருகின்ற, பொருதார் - பகைவரை, சீறும் - கோபிக்கின்ற, தடம் - பெரிதாகிய, விகடம் - மாறுபாடு உள்ள, களிற்று - யானைமீதேறி வருகின்ற, உதயன் - சூரியன், இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் - இளசை வெங்கடேசுர எட்டன், (அவன்) முல்லை தருவான் - தனது முல்லைமாலையைக் கொடுப்பான், அட - அடா, விகட - அனங்கனே, உனது குடை அகல - உன்குடை நீங்குக, மதகயம் ஏக - மதயானை செல்லுக, அனிலத்தேனை நட - தென்றற்காற்றாகிய தேரை நடத்து, இ - இந்த, கடல் - கடலினது, நிமிர் முகடு - உயர்ந்த முகட்டை, தொடு - தொடுகின்ற, பரிதி உதயம் - சூரிய உதயத்தை, இதோ நான் கண்டேன் - இதோ நான் பார்த்தேன், எ - று.

தலைவிநெஞ்சொடு கூறியுவத்தல்.

21. கற்றனமின்னுவதென்சொன்முனியென்முன்றநயனம்பாற்
கலங்கித்தாபம், உற்றனமின்னாமுதங் கசந்தணையாராத நெஞ்சே
யுணர்ந்தோர்க்கங்கை, யிற்றனமிந்நாளுதவு மிளசைவெங்கடேசுரெ
ட்டனினியநோக்கம், பெற்றனமின்னுமையின்றேயொழிந்ததயன்
மாதரலர்பேசார்தாமே.

இ - ள். கல் - கல்லானது, தனம் - தனங்களையுடைய, மின் ஆனது - பெண்ணானதற்கு, என் - காரணம்யாது, முனி - (விசுவாமித்திர) முனிவனே, சொல் என்முன் - சொல்லென்றவனாகிய திருமாலினது, தநயன் - புத்திரனாகிய மன்மதனது, அம்பால் - அம்பினால், கலங்கி - கலக்கமடைந்து, தாபம் உற்றனம் - வெப்பமடைந்தோம், இன் - இனிய, ஆர் அமுதம் கசந்து - அரிய அமிர்தமும் கசந்து, அணை ஆராத நெஞ்சே - படுக்கையிற் பொருந்தாத மனமே, உணர்ந்தோர்க்கு - அறிஞருக்கு, அங்கையில் - அகங்கையில், தனம் - தனத்தை, இந்நாள் உதவும் - இக்காலத்தில் தருகின்ற, இளசை வெங்கடேசுரெட்டன், (அவனது) இனியநோக்கம் பெற்றனம் - இனிதாகிய கருணை நோக்கத்தைப் பெற்றோம், இன்னுமை - (நமது) துன்பமானது, இன்றே ஒழிந்தது - இன்றே நீங்கினது, (இனி) அயல் மாதர் - பிற பெண்கள், அலர் பேசார் - பழிமொழியைப்பேசமாட்டார்கள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

22. ஆளுக்கேயழகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனன்னை யீசன், தாளுக்கேவிருந்திட்டானொன்னலர்கள்செங்குருதித் தசை யைச்செங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டான்மாதராராவியெல்லாமலர் க்கைவாளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான்வெண்மதிக்கென்பெண்மதி யைவிருந்திட்டானே.

இ - ள். ஆளுக்கு அழகன் - புருஷர்களுள் அழகன், எங்கள் இளசை வெங்கடேசுரெட்டன், அன்னை - தனது விசுவாசத்தை, ஈசன்தாளுக்கு விருந்திட்டான் - சிவபெருமானது திருவடிக்கு விருந்து செய்தான், ஒன்னலர்கள் - பகைவருடைய, செங்குருதி தசையை - செவந்த உதிரத்தை யுடைய மாமிசத்தை, செங்கைவாளுக்கு - தன்செவந்த கையிலுள்ள வாளுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான், மாதரார் ஆவியெல்லாம் - மாதருயிரை யெல்லாம், கைமலர்வாளி - கையில் புஷ்பபாணங்களைக் கொண்ட, வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்து செய்தான், என் பெண்மதியை - என்பெண்ணறிவை, வெண்மதிக்கு வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான்

இதனைத்தலைவி கூற்றாக்கினும் பொருந்தும்.

செவிலியிரங்கல்.

23. அனங்கலக்கணந்தெரியாள்சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகமை யோ, மனங்கலக்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினால் வாராதா லே, தினங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிறாள்வாடுகிறாடிரண்டகும்பத் தனங்கலக்க வருள்புரிவா யிளசை வெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்க்கோ மானே.

இ - ள். இளசை வெங்கடேசுர எட்டா - இளசை வெங்கடேசுர எட்டனே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழ்வேந்தனே, அனங்கலக்கணம் தெரியாள் - மன்மத லக்ஷணந் தெரியாதவளும், சிறுபேதை - சிறுபேதைப் பெண்ணுமாகிய, இவட்கு - இவளுக்கு, விரகம் அதிகம் - மோகம் அதிகம், ஐயோ - அந்தோ, உன்னையன்றி - உன்னையல்லது, மனம்கலக்க - மனங்கலந்துசொல்ல, பக்கம் இல்லை - பக்கத்துணையில்லை, ஆதலினால் - ஆதலால், வாராதாலே - நீ வராமையால், தினம் - நாள்தோறும், கலக்கண்ணீர் உகுத்து - கலக்கண்ணீரைச் சிந்தி, தேடுகிறாள் - தேடாநின்றாள், வாடுகிறாள் - வாடாநின்றாள் திரண்ட - திரட்சியாகிய, கும்பத்தனம் - குடம்போலும் தனங்களை, கலக்க - சேர, அருள்புரிவாய் - கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

தலைவி தோழியொடு கூறியிரங்கல்

24 எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலழைத்திருத்திவைத்துத்,தனக்குடங்கையாரவெனைத்தழுவாதமனக்குறையைச் சகியேசொன்னேன். உனக்குடம்பெலாம்பசக்குமபாலனமுங்கசக்குமழகுற்றகொங்கை, கனக்குடங்காத்தொனிகேட்குமதன்படையும்வந்தினிக்கைகலக்குதானே.

இ - ள் எனக்கு உடந்தைஆன - எனக்கு அநுகூலமாகிய, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டன், அருகில அழைத்து - சமீபத்தில் அழைத்து, இருத்திவைத்து - இருக்கச்செய்து, தன் - தனது, அ - அந்த, குடங்கை ஆர - குடங்கை நிறைய, என்னைதழுவாத-என்னைத்தழுவாத மனக்குறையை - வருத்தத்தை, சகியே - தோழீ, உனக்குசொன்னேன் - உனக்குச்சொல்லினேன், உடம்பெல்லாம் பசக்கும் - உடல் முழுவதும் பசலை நிறமுண்டாகின்றது, பால் அன்னமும் கசக்கும் - பாற்சோறும் கசக்கின்றது, அழகுஉற்ற - அழகுபொருந்திய, கொங்கை கனக்குடம் காதொனி கேட்கும் தனமாகிய பெரியகுடத்தில் சோலையோசை கேளாநிற்கும், இனி - இனி, மதன்படையும் வந்து - மன்மதனுடைய சேனையும் வந்து, கைகலக்கும் - கைகலந்து போர்செய்யும், எ - று.

தாயிரங்கல்.

25, மாலைமணிமுடிதரித்தபருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங், கோலமதகளிறுதயனிளசைவெங்கடேசரெட்டனகூடாநாளில், பாலன்னந்துலைபருந்தாள்சிறியாட்குமதிக்குமென்னபகைவேலைநடுக்கலத்தைவிட்டேயெழுந்தலைந்தகாகமெனமெலிகின்றாளே.

இ - ள். மாலை - பூமாலைபணிந்த, மணிமுடி தரித்த - ரத்நகிரீடத்தைத்தரித்த, மருவலர் - பகைவருடைய, சேனைதனை - படையை, மடியதாக்கும் - இறக்கும்படி தாக்குகிற, கோலம் - அலங்காரத்தையுடைய, மதகளிறு - மதயானைகளையுடைய, உதயன் - சூரியன், இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் - இளசை வெங்கடேசுரெட்டன், கூடாநாளில் - சேராதநாளில், பால் அன்னம் - பாற்சோற்றையும், துலை - நீர்த்துளியையும், அருந்தாள் - உண்ணாள், சிறியாட்கும் - இந்தச்சிறுபெண்ணுக்கும், மதிக்கும் - சந்திரனுக்கும், என்ன பகையோ - என்ன விரோதமோ, வேலை நடு - கடலின் நடுவில, கலத்தைவிட்டு எழுந்து அலைந்த - கப்பலைவிட்டெழுந்தலைந்த, காகம் என - காகம்போல, மேனி மெலிகின்றாள் - உடம்பிளைக்கின்றாள், எ - று.

26. ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாரசரத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேமியாத [வாள்
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்கவந்தன் படக்கையால்
வாங்கியராமாபூமாவிளைசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே.

இ - ள். ஓங்கிய - நீண்ட, ரா - இரவில், மாமதி - பூர்ணசந்திரன், ஆதவன்போல வரவும் - சூரியன்போல வருதலும், இடை உடையும் - இடையிலுடுத்த ஆடையும், தன்னால் நீங்கி - தனக்குத்தானே அவிழ்ந்து, அரா - சிவனே, மாரசரத்தால் - மன்மதபாணத்தால், வருந்துவதற்கு - துன்பப்படுவதற்கு, இரங்க - இரக்கஞ்செய்ய, நேமியாத பாங்கியர் - நிய மிக்காத தோழியர், ஆமா என - ஆகுமாவென்று, கண்பார்த்து - கண்ணி னால் கடாக்ஷித்து, மருவாய் - (இவளைச்) சேர்வாய், கவந்தன்பட - கவந்த ன்மடிய, கையால் வாள்வாங்கிய - கையில் வாளையெடுத்த, ராமா - ஸ்ரீரா மனே, பூமா - பூபதியே, இளைசை வெங்கடேசு ரெட்ட - இளைசைவெங்க டேசுரெட்டனே, மன்னர் ஏறே - ராஜாதி ராஜனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

27. கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைகொண்டமை யல்கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச்சென்றுமலர் கொய்திவளையெய்ய் வந்தான்வந்தானெப்போ, துனத்துவரைப்புரந்திதவுசொல்லாரைத் தாக்கியவர்த்துருவனேட்டிற், சனத்துவரையாக்கும்வெங்கடேசுரெ ட்டமேந்திரனேதளசிங்கேறே

இ - ள் எப்போது - எப்பொழுதும், உன் - உன்னை, நத்துவரை - விரும்புவோரை, புரந்து - காத்து, இதவு சொல்லாரை - இதவசனம்சொல் லாதவர்களை, தாக்கி - அடித்து, அவர் - அவர்களை, துருவன் எட்டில்-பிர மனது எட்டில், சனத்துவரை ஆக்கும்-க்ஷணிககாலத்தில் சேர்க்கின்ற, வெ ங்கடேசுரெட்டமேந்திரனே - வெங்கடேசரெட்டம இந்திரனே, தளசிங் கேறே-தளவாயாகிய ஆண்சிங்கமே, கனத்து-பருத்து, வரைபோல் புடை த்த - மலைபோல் புடைகொண்ட, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மங்கை- என் பெண்ணானவள், கொண்ட - அடைந்த, மையல் கண்டு - மோகத் தைப்பார்த்து, நந்தா வனத்துவரை சென்று-நந்தனவத்தினளவும் போய், மலர் கொய்து - புஷ்பங்களைப்பறித்து, இவளை எய்யவந்தான் - இவள்மீது பிரயோகிக்கவந்தான், (யாவனெனில்) வந்தான் - தென்றற்காற்றைத் தே ராகவுடைய மன்மதன், எ - று.

தலைவியைச் செவிலிதேற்றல்.

28. தரும்பலிக்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமி மாலை, வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த, திரும்பலிக்குரலைப்பார்க்கிற்செயமடிபெண்ணேமதனன்செங்கையா லெய், அரும்பலிக்கு மென்னபயஞ் சுகமாகவாழ்வாயுன் னதிட்டந் தானே.

இ - ள். தரும்பலிக்கு - பலிகொடுத்தற்கு, மருவலரை - சத்துருக் களை, தாக்கும் - மோதுகின்ற, வெங்கடேசுரெட்டசாமி - வெங்கடேசுரெட் டசாமியின், மாலை - மாலையானது, வரும் - கிடைக்கும், இப்போது - இப் பொழுது, நினைத்தபடிக்கு-எண்ணினபடியே, தப்பாது பலிக்கும் - தப்பா மல் சித்திக்கும், வலத்து இருந்து - வலப்பக்கத்தில் இருந்து, அதிரும் ஒலி க்கின்ற, பல்லிக்குரலைப் பார்க்கின் - கெவுளிக்குரலைப் பார்க்குமிடத்தில், ஜெயமடி - ஜெயமடி, பெண்ணே - மகளே, மதனன் செங்கையால் - மன் மதன் தன் செவந்தகையினால், எய்-பிரயோகிக்கிற, அரும்பு அல்லிக்கும் - குவளை அரும்புக்கும், என்ன பயம் - என்ன அச்சம், சுகமாகவாழ்வாய் - சுக மாய்வாழக்கடவை, உன் அதிட்டம் தான் - இது உனது அதிர்ஷ்டபல மேயாகும், எ - று.

தாயிரங்கல்.

29. மின்னமருங்கொடியனைய சின்னமருங்கொடியமுலை விம்ம மானாள், முன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோ கமாகி, அன்னமருந்தென்னினுமீதென்னமருந்தென்னவுண்ணாதயர் கின்றாளே, சொன்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட் டசுகுணமாலே.

இ - ள். மின் அமரும் - மின்னலும் விரும்புகின்ற, கொடி அனைய - கொடிபோன்ற, சின்னமருங்கு ஒடிய - சிறிய இடையானது ஒடியவும், முலை விம்ம - தனங்கள் பூரிக்கவும், மானாள் - என்பெண்ணானவள், முன் னம் - முன்னமே, அரும்பு எடுத்து - பூவரும்புகளை பறித்து, மதன் - மன் மதன், தன் அமரும் தொடுக்க-தனது யுத்தத்தையும் ஆரம்பிக்கவும், வெகு மோகமாகி - மிகுந்த மோகம்கொண்டு, அன்னம் அருந்து எனினும்-அன் னத்தை உண்ணென்று சொன்னாலும், ஈது - இது, என்ன மருந்து என்ன- என்ன மருந்தோ என்று, உண்ணாது - உண்ணாமல், அயர்கின்றாள் - சோர் கின்றாள், அரு - அருமையாகிய, தமிழ் புலவர்க்கு - தமிழ் வித்வான்களு க்கு, சொன்னம் - சொர்ணத்தை, உதவும் - கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்ட - வெங்கடேசுரெட்டனே, சுகுணமாலே - நற்குணத்தாற் சிறந் தவனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

30. சடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிரோமுத்தம்பொரியச் சகிக்குமா வல், மடங்கலானையைப் பாயுமாறுபோற் சீறுதென்றல் வருமா சொர்ணக்,குடங்கலாமதிதனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார்கூடியுத் தம், தொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுகுண மாலே.

இ - ள். மருவார் - பகைவர், கூடி-சேர்ந்து, யுத்தம் தொடங்கலால்- போகாத் தொடங்குதலால், பவுரிகொண்ட - அவர்களோடு சுழன்று யுத் தம்பண்ணுகிற, தரும - தர்மசிந்தையுள்ள, வெங்கடேசுரெட்ட - வெங்க டேசுரெட்டனே, சுகுணமாலே - நற்குணத்தாற் சிறந்தவனே, மகட்கு-என் பெண்ணுக்கு, சடம் - உடம்பு, கல்லா - கல்லாகுமா, இள-இளமைஆகிய, மாந்தளிரோ - மாந்தளிரோ ஆகும், முத்தம் பொரிய-முத்துமாலைகள் பொரி ந்துபோக, சகிக்குமா - சகிப்பாளா, வல் - வலிமை ஆகிய, மடங்கல் - சிங் கம், ஆனையை பாயும் ஆறுபோல் - ஆனையைப் பாய்கின்ற தன்மைபோல், சீறு - சீறுகின்ற, தென்றல் வரும் - தென்றற்காற்று வரும், ஆ - ஐயோ, தனம் ஆனனம் - தனமும் முகமும், சொர்ணக்குடம் கலாமதி ஆம்-பொற் குடத்தையும் பூரணசந்திரனையும் நிகர்க்கும், (ஆதலால்) சேர்வாய் - இவ ளைத் தழுவுவாய், எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

31. திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்டதீரனெ ன்னை, மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேராநாண்மோக மயக்கத் தான்மேல், விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையுஞ்சோர்ந்திடுமேன்மே லுந்தேன்பால், அருவிருக்கு மணியலுங்காந்தூந் தாளமென வருங் கண்ணருவிதானே.

இ - ள். திரு இருக்கும் - திருமகள் வாழுகின்ற, மணி-கௌஸ்துபம ணியைத்தரித்த, மார்பன் - மார்பையுடையவன், இளசை வெங்கடேசுரெ ட்ட தீரன்-இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் என்கிற தைரியவான், என்னை மருவி - என்னைக்கூடி, ருக்குமணி கணவன் என - ருக்குமணி நாயகனாகிய கிருஷ்ணன்போல சேராநாள் - தழுவாதநாளில், மோகமயக்கத்தால் - காமமயக்கத்தால், மேல் - உடம்பானது, விரு விருக்கும் - விருவிருக்கின் றது, அணிவளையும் மேகலையும் சோர்ந்திடும் - அணிந்தவளையலும் மேகலை யும் கழன்றுபோம், மேல் மேலும் - மேலு மேலும், தேன்பால்-தேனும்பா லும், அருவிருக்கும் - தெவிட்டும், அணியலும் காந்தும் - ஆபரணங்களும் சுடும், கண் அருவி - கண்ணீரருவியானது, தாளம் எனவரும் - முத்துப் போலச்சிந்தும், எ - று.

செவிலி தலைவியைநோக்கிக் கூறல்.

32. குருவடியை வணங்கும்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன் கூசாமற்போய், இருவடிவெல்லாம்பாரு வீணையைமீட்டனுராகமி சைத்தனேகந், தருவடிதெள்ளமுதநவரசமொழுகும்படிபடிசவ்வா தபூசி, மருவடிபெண்ணேயினிமேன் மகராஜியாய்சுகித்து வாழ்கு வாயே.

இ - ள். குரு அடியை வணங்கும் - குருபாதத்தைத் தொழுகின்ற, வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன் - வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரனுக்கெ திரே, கூசாமல்போய் - நாணாமல்போய், இரு - உட்காரு, வடிவு எல்லாம் பாரு - (அவனது) உருவமுழுதும் பார், வீணையைமீட்டு-வீணையைவருடு, அனுராகம் இசைத்து - இச்சையையுண்டாக்கி, அனேகம் தரு - அனேகம் தருக்களை, வடி - வடித்த, தெள் - தெளிவாகிய, அமுதம் - அமிர்தம் போல, நவரசம் ஒழுகும்படி - நவரசம் வழியும்படி, படி - பாடு, சவ்வாது பூசி - சவ்வாதணிந்து, மருவு - அவனைச்சேர், அடிபெண்ணே - அடிமகளே, இனிமேல் மகராஜியாய் சுகித்து வாழ்குவாய் - இனிமேல் மகராஜி யாய்ச் சுகமடைந்து வாழக்கடவை, எ - று.

தாயிரங்கல்.

33. கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாமற்றோரையிவள் கண்டான் மூன்று, மன்னர்தமிலேயொருவன்பெயரையடிக்கடி வழுத்துவாள னத்தைத், தென்னவன்றன்மாலையென்பாண்மதியையதிற்கடையெ ழுத்தாய்த்தீர்த்தாளையா, நன்னயகுணாகரகுமாரவெட்டராசேந்த்ர நளினமாலே.

இ - ள். ஐ ஆம்-அழகாகிய, நல்நய குணாகர-நல்ல இனிய குணங்களு க்கு ஆகரமாயிருப்பவனே, குமார எட்டராஜேந்த்ர-குமாரஎட்ட ராஜேந் திரனே, நளினமாலே-நயகுணத்தாற் பெரியோனே, கன்னி உன்றன்மேல் பிரியம் ஐயா - என்கன்னிக்கு உன்மீது பிரியமையா, மற்றோரை இவள் கண்டால் - மற்றவரை இவள்பார்த்தால், மூன்று மன்னர் தம்மிலே-மூவே ந்தர்களுள், ஒருவன் பெயரை - ஒருவேந்தனது பெயரை, அடிக்கடி-கண ந்தோறும், வழுத்துவாள் - சொல்லுவாள், அன்னத்தை - சோற்றை, தெ ன்னவன் தன்மாலை என்பாள் - பாண்டியனது மாலையென்று சொல்வாள், மதியை - சந்திரனை, அதில் கடை எழுத்தாய் தீர்த்தாள் - அதிலுள்ள கடையெழுத்தாய் நிச்சயித்தாள், எ - று.

மூன்று மன்னர் - சேரன் சோழன் பாண்டியன் என்பவர், இவருள் ஒருவன் பெயர் சேரன். (சேரோன்) தென்னவன்மாலை - வேம்பு. (கசப்பு) மதி என்பதில் கடையெழுத்துதி-இது தீயென்பதன் குறுக்கம் (நெருப்பு)

தாய்க்கூற்று.

34. பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடை யாட்களகம்புள கக்கொங்கை, தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபய ந்தேன்மகாவிற், பன்னிவடிவூர்கணிதம்பம்மரம்பையாகுமிவட்பரிந் துசேர்வாய், சொன்னமொழிதவறாதகுமாரவெட்டராசேந்த்ரசுகு ணமாலே.

இ - ள். சொன்னமொழி தவறாத - சொன்னசொல் தவறாத, குமார எட்டராஜேந்த்ர சுகுணமாலே - குமாரஎட்ட ராஜேந்திர சுகுணமாலே, நைவென்ற இடையாட்கு - நையுமென்று சொல்லுதற்குரிய இடையை யுடையவளுக்கு, கை - கையானது, பொன் இல்லம் - திருமகள் வீடாகிய தாமரைமலருக்கும், அளகம் - கூந்தலானது, ராவணன் - ராத்திரியின்நிற த்துக்கும், புளகக்கொங்கை - பூரிப்பையுடைய தனங்கள், தென்னனை - தென்னங் குரும்பைக்கும், நேராய் இருக்கும் - சமானமாயிருக்கும், சொல் வார்த்தை - சொல்லுகின்ற சொல்லானது, கண்டு பயம் தேன் - கற்கண் டையும் பாலையும் தேனையும் நிகர்க்கும், மகாவிற்பன்னி - பெரியகல்வியு டையவள், வடிவு ஊரு கண் நிதம்பம் - உருவும், தொடையும், கண்ணும், அல்குலும், அரம்பை ஆகும் - அரம்பையை நிகாக்கும, இவள்-இவளை, பரி ந்து சேர்வாய் - விரும்பியணைவாய், எ - று.

அரம்பை-தெய்வப்பெண், இதுவடிவுக்கும், அரம்பை - வாழை இது தொடைக்கும், அரம் - இரும்பராவுங்கருவி. இது கண்ணுக்கும், பை - பாம் பின்படம், இது அல்குலுக்கும் உவமையாகக்கொள்க.

தலைவிகூற்று.

35 மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளை மனங்குறிக்கு ம்வேளைபார்த்து, நிலக்கணக்கா மனம்புகுந்துகுந் தாகப்பாயவென் மேனிநைத்தானெண்ணிச், சொலக்கணக்காவழக்காநானறிந்தவளா தெரிந்தவளாதுயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்தகுமாரவெ ட்டபூபதிபாலியம்புவாயே.

இ - ள். மெல்ல - மெதுவாக, கணக்கா - அளவாக, பொருந்துவோம் என - கூடுவோமென்று, வேளை மனங்குறிக்கும் வேளைபார்த்து - விருப்ப த்தைமனத்தில்கொள்ளுகின்ற சமயம்பார்த்து, நில நில்லு,அ-அந்த, கணம்- கூட்டமாகிய, காமன் அம்பு-மன்மதபாணங்கள், குந்துகுந்து ஆகபாய-நோ நேராய்ப் பாயும்படி, என்மேல் நிறைத்தான் - என்மீது நிரப்பினான், எண ணிச்சொல்ல - (அந்த அம்புகள் இத்தனையென்று) எண்ணிச்சொல்லுதற்கு, கணக்கா வழக்கா-கணக்குவழக்குண்டா, நான் அறிந்தவளா தெரிந்தவளா

கான் அறிவுள்ளவளா விவகாரம் தெரிந்தவளா, துயரம் எல்லாம் - என் துன்பம் முழுதும், இலக்கணக் காரிகை தேர்ந்த - இலக்கண நூலாகிய காரிகை படித்துத்தெளிந்த, குமாரஎட்ட பூபதிபால் - குமாரவெட்ட பூபதியினிடத்தில், இயம்புவாய் - சொல்வாய், எ - று.

செவிலிகூற்று.

36. அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேற்கண்டுயிலாளரக்கன்மௌலி, நிரைத்தசந்தனம்பாலேதுடைத்தமருதப்பன்வரநினையாளன்னை, இரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றாளேபரவையிடத்திலேசென், றுரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலையோதிவாகரனுரொளிக்கின்றாரே.

இ - ள். அரைத்த சந்தனம் பொருந்தாள் - தேய்த்த சந்தனத்தை யேற்கமாட்டாள், அமளியின் மேல் - சயநத்தின்மீது, கண்துயிலாள்-கண்ணுறங்கமாட்டாள், அரக்கன் மௌலி - அரக்கனாகிய ராவணனுடைய கிரீடங்களை, நிரைத்த - வரிசையாகிய, சம் - வெற்றியையுடைய, தன் அம்பாலே - தனது பாணத்தினால், துடைத்த - அழித்த, மருதப்பன் - மருதப்பனை, வர - வரும்படி, அன்னை நினையாள் - தாய் நினைக்கமாட்டாள், இரைத்த - ஆரவாரிக்கிற, சந்தன் - அழகனாகிய மன்மதனது, அம்பு அசலைக்கு - அம்புமலைக்கு, ஆற்றும் என்றாளே - பொறுப்பாளென்றாளே, பரவையிடத்திலே சென்று உரைத்த - கடற்கரையிற் போய்ச்சொன்ன, சந்து அன்னம் - தூதுக்குரிய அன்னமானது, பாருக்குள் இல்லையோ - பூமிக்குள்ளேயில்லையோ, திவாகரனுர் ஒளிக்கின்றாரே - சூரியன் மறைகின்றாரே.

சந்திரன் வந்தால் துன்பம் அதிகரிக்குமே யென்றற்கு "திவாகரனுரொளிக்கின்றாரே" என்றிரங்கினாள்.

தோழிகூற்று.

37. அரமியஞ்சேர்த்திளவாழைக்குருத்தைவிரித்ததிற்கிடத்தவதுவுஞ்சூடா, ரமியங்கொள்ளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மார், சாமியங்குதோஷிலையோவெனமூக்கிற்கையைவைத்தார்சத்யவாய்மைத், திரமியங்குங்கிளைமருதப்பனுக்கிச்செய்திசொல்லித்தெளிவிப்பீரே.

இ - ள். அரமியம் சேர்த்து - நிலாமுற்றத்தில் சேர்த்து. இளவாழைக்குருத்தை விரித்து - இளமையாகிய வாழைக்குருத்தை பரப்பி, அதில் கிடத்த - அதில் படுக்கவைக்க, அதுவும்சூடாக - அதுவும் உஷ்ணமாக, ரமியம்கொள்ளாது-களிப்புக்கொள்ளாமல், எழுந்து தரையில் விழுந்தாள்-எழுந்துபூமியின்மீது விழுந்தாள், அதனைக்கண்டு - அதைப்பார்த்து, தாய்

மார் - தாய்மார்கள், சரம் இயங்குதோ இல்லையோ என - மூச்சுநடக்கிற தோ இல்லையோ வென்று, மூக்கில் - இவளது நாசியில், கையைவைத் தார் - கையைவைத்தார்கள், சத்தியவாய்மை திரம் இயங்கும் - உண்மை மொழிகள் இடமாய்விளங்குகின்ற, கிளுவை மருதப்பனுக்கு-கிளுவை மரு தப்பதுரைக்கு, இச்செய்திசொல்லி - இந்தச்செய்தியைச் சொல்லி, தெளி விப்பீர் - தேற்றக் கடவீர், எ - று.

தலைமகள்கூற்று.

38. திருந்தலரிகலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப் பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானஞ்செய்யானேபோர்வேளையா வருந்தலரிதுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால் இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்வேனே.

இ - ள். திருந்தவர் - பகைவரது, இகலை அடக்கும் - வலியையட க்குகின்ற, கிளுவை மருதப்ப ஜெயசிங்கம் - கிளுவை மருதப்ப ஜெயசிங் கம், என்னைப் பொருந்தல் - என்னைச்சேர்தல், அரிதாய் இருந்தால் - அருமையா யிருந்தால், போர்வேள் - போர்த்தொழிலை யுடைய மன்ம தன், பூ அஞ்சு எய்யானோ - புஷ்பபாணங்கள் ஐந்தையும் பிரயோகி யானோ, ஐயோ - அந்தோ, இதுளை வருந்தலர் - தோழியர் வருந்தார், அலர் - பழிதூற்றுதலாகிய, இ மாவலர் - இந்தப்பெரிய தொழிலில் வல்ல வர், ரிபுவலர் - பகைத்தன்மையில் வல்லவர், இ - இந்த, மாதர் - அழகிய, கீழ்பால் இருந்து - கீழ்த்திசையி லிருந்து, அலரிவாராமுன் - சூரியன் வரு முன்னே, இரவு இதனில் - இரவாகிய இதில், மதியம்வந்தால் - சந்திரன் வந்தால், என்செய்வேன் - என்னசெய்வேன், எ - று.

தலைவிவிரகங்கல்.

39. வரைத்தூற்று நெடுங்காட்டு வழிப்புலவோரலையாமல்வளர் த்ததாய்போல்,உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுங்கமருதப்பனொருநாளுஞ் சேரான்,கரைத்தூற்றிநும்பாலுமன்னமும்வேண்டேனதனைக்கண் டலேர்மா,தரைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத்தாய்க்கிமலிகூடகின்றுசல ஞ்செய்தாளே.

இ - ள். வரைதூறு - மலையும்பற்றைக் காடுமாயிருக்கிற, நெடுகாட்டு வழி - நெடியகாட்டு வழியில், புலவோர் அலையாமல் - வித்வான்கள் அலை யாமலிருக்கும்படி, வளர்த்ததாய்போல் உரைத்து-வளர்த்த தாயைப்போ லச் சொல்லி, ஊற்றுமலை - ஊற்றுமலையை, புரந்த காத்த, துங்க - பரி சுத்தனான, மருதப்பன் - மருதப்பனானவன், ஒருநாளும் - ஒருநாளாயி

னும், சேரான் - கூடான், கனாத்துவூற்றும் - கனைத்து வார்க்கிற, நறும் பாலும் அன்னமும் வேண்டேன் - நல்லபாலையும் அன்னத்தையும் விரும் பேன், தாய்க்கிழவி - தாய்க்கிழவி யானவள், அதனைக்கண்டு அல்லோ - அதைப் பார்த்தல்லவோ, தூற்றும் என - பழிதூற்றுங்க ளென்று, மாத னைவிடுத்து - மாதனையேவி, கூடநின்று - தானும் கூடநின்று, சலம்செய் தாள் - கோபஞ்செய்தாள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

40 செருத்தாக்குமதப்புலியேதிருமலைவேலப்பாநின்செவ்வாயூறல், அருந்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமணைவேண்டாளையோவாழைக், குருத்தாக்குமதை விரித்துக்கிடத்தினுஞ்சூடெனவெழுந்துகொள்வாள்காமக், கருத்தாக்குமுதநாதன்கங்குல்வரக்கண்டுமுனைக்கண்டிலாளே.

இ - ள். செரு - போரில், தாக்கும் - (பகைவரைத்) தாக்குகின்ற, மதப்புலியே - மதப்புலி போன்றவனே, திருமலை வேலப்பா - திருமலை வேலப்பனே, நின்செவ்வாய் ஊறல் - உன்செவந்தவாய முதத்தை, அருந்து - ஊட்டு, ஆ - ஐயோ, குமரிக்கு - இந்தப்பெண்ணுக்கு, அமுதம் கசப்பு ஆகும் - அமுதம் கசப்பாகின்றது, அணைவேண்டாள் - படுக்கையை விரும் பாள், ஐயோ - அந்தோ, வாழைக்குருத்து ஆக்கும் அதைவிரித்து - வாழைக் குருத்தாகிய அதனைவிரித்து, கிடத்தினும் - அதில்படுக்கை வைத்தாலும், சூடென எழுந்து கொள்வாள் - அதுவும் சூடென்று எழுந்து கொள்ளுவாள், காமக்கருத்து ஆ - காமஎண்ணம் உண்டாக, குமுதநாதன் - சந்திரன், கங்குல்வரக்கண்டும் - இரவில் வரப்பார்த்தும், உன்னை கண்டிலாள் - உன் னைப்பார்த்திலள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

41. எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபலித்ததெனவெண்ணித்தந், வடுத்துவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய்மடுத்துறிஞ்சுமாதைப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரொன்றுற்சொல்பவரார்வளத்திலங்கைப பதிமேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருததிருமலைவேலப்பனிதைக கண்டிலானே.

இ - ள். வரிஎடுத்து - நெல்லையெடுத்து, முறத்தினில இட்டு - முற த்தில்வைத்து, இழைத்த குறிபலித்ததுஎன எண்ணி - எண்ணின எண் ணம் பலித்ததென்று நினைத்து, தந்தவடு - (தலைவனது) பற்சுவடு, துவர் இதழ்க்கு ஏறும்என் - (நமது) பவளம்போலும் அதரத்தில் ஏறும் என்று, கனிவாய் - கொவ்வைக் கனிபோலும் வாயை, மடுத்து உறிஞ்சும் - மடுத்

துறிஞ்சுகிற, மாதை - பெண்ணை, இம்மாதர் - இந்தப்பெண்கள், பாடு படுத்துவர் என்றால் - துன்பப் படுத்துவரெனின், சொல்பவர்ஆர் - சொல்வோர் யாவர், வளத்து - வளத்தையுடைய, இலங்கைப் பதிமேல்சென்று - இலங்கை நகரின்மீதுபோய், கடுத்து - கோவித்து, உவரிதனைப்பொருத - கடலொடு போர்புரிந்த, திருமலை வேலப்பன் - திருமலை வேலப்பனுனவன். இதைக் கண்டிலான். - இதைநோக்கிலன், எ - று.

தலைவிகூற்று-வண்டுவிடுதூது.

42. **பொருந்தமரங்கசசரத்துக்கல்லாமலம்புலிக்கும்புறம்போவென்ன, இருந்தமரஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதூதாணி, கருந்தமருமென்னை யளியேயென்னளியே யாய்ச்சியர்தங்கலையைவாரிக், குருந்தமரங்குழைத்தேறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே.**

இ - ள். பொருந்து அமர் - பொருந்திய போரையுடைய, அங்கசசரத்துக்கு அல்லாமல் - மன்மத பாணத்துக்கன்றி, அம்புலிக்கும் - சந்திரனுக்கும், புறம்போ - அயலானவளோ, என்ன - என்று சொல்லும்படி, இருந்து அமர - அமர்ந்திருந்த, ரஞ்சிதமொழியாள் - (கேட்போர்) களித்தற்குரிய சொல்லை யுடையவள், இப்பாடுபட முறையோ - இந்தப்பாடுபடுதல் முறையாகுமோ, எமதுதாள் நிகரும் தமரும் - எமதுதனை நிகர்க்கிற உறவினரும், என்னை அளி - என்மீது என்னதயையா யிருக்கின்றனர், என் அளியே - என்வண்டே, ஆய்ச்சியர்தம் கலையைவாரி - இடைச்சியருடைய ஆடைகளை வாரிக்கொண்டு, குருந்தமரம் - குருந்தமரத்தில், குழைத்துஏறும் - வளைத்தேறின, திருமலை வேலப்பன் இடம் - திருமலை வேலப்பனிடத்தில், கூறுவாய் - (இந்தச் செய்தியைச்) சொல்வாயாக.

தலைவிதோழியையிரத்தல்.

43. **திருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சேலைவாரிக், குருகலகுவனையொதுக்குங்கூடலில்வாழ்திருமலைவேலகொலுவினிபோய், இருகலருதலையொழியாளித்தனைமாலானுளென்றிசைத்தேயன்னம், பருகலகுவனைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சேர்பனஞ்சொன்மானே.**

இ - ள். மானே - பெண்ணே, திருக - சுழல, லகுவாய் பறந்து - லேசாகப்பறந்து, சிறகு ஒடுக்கியிருந்து - சிறகை யொடுக்கியிருந்து, கடல்சேலை வாரி - கடலிலுள்ள சேல்மீன்களை அள்ளிக்கொண்டு குருகு - நாரைகள், அலகுவனை ஒதுக்கும் - மூக்கிறைல் வளைகளில் ஒதுக்குகின்ற, கூடலில்வாழ் - ம துறையில் வாழ்கின்ற, திருமலைவேல் - திருமலைவேலப்பனது, கொலுவில் -

கொலுமண்டபத்தில், நீபோய் இரு - நீபோய் உட்காரு, கல - கலந்து கொள், குதலைமொழியாள் - மழலைச்சொல்லையுடையவள், இத்தனைமால் ஆனாள் என்று இசைத்து - இவ்வளவு ஆசைகொண்டாளென்றுசொல்லி, அன்னம் பருகு - அன்னத்தை உண்ணு, அல்ல - அல்லவென்றால், குவளைத்தாரையாகிலும் கேட்டாள் என - குவளைமாலையையாயினும் கேட்டாளென்று, சோபனம் சொல் - சுபவார்த்தையைச் சொல்லு, எ - று.

தாயிரங்கல்.

44. சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றரியார்பெண்டீர், கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலைச் சின்னோபகனவானாசைப், பெருக்கரையவளவலவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமூர்ச்சைத், திருக்கரையவுடதமெடுகரைத்துமெலவைபடுகட்டமுதுசெலுத்தென்றாளே.

இ - ள். சருக்கரை அமுது கனி தேன் - சர்க்கரை அமிர்தம் முப்பழம் தேன் (ஆகிய இவற்றின்சுவை,) கலந்த - சேர்ந்த, தமிழ் - தமிழ்க்கு முதல்வனாகிய, முனி - அகத்தியமுனிவனை, நிகர்வான் - நிகரப்பவன், தரியார் - பகைவரது, பெண்டீர் - மனைவியரது, கருக்கரைய - கருப்பம் கரையும்படி, முனி - கோபித்த, விசயகிரி - விசயகிரியில் வாழ்கின்ற, வேலைசின்னோபகனவான் - வேலைசின்னோபகனவான், (அவன்மீதுள்ள) ஆசைப்பெருக்கு - ஆசைப்பெருக்கை, அரைய - சொல்ல, அளவு அல்ல - அளவுபடுவதல்ல, பித்தமூர்ச்சை திருக்கு - பித்தமூர்ச்சையாகிய மாறுபாடு, என் தலைக்கு ஏறி மயக்கினது - என் சிரசுக்கேறி மயக்கியது, (ஆதலால்) அரை - அரைக்கப்பட்ட, அவுடதம் எடு - மருந்தையெடு, கரைத்து மெல்லப்புகட்டு - நீரில் கரைத்துப் பையப்புகட்டு, அமுது செலுத்து - சோற்றைச்செலுத்து, என்றாள் - என்று சொன்னாள், எ - று.

அறைய என்பது எதுகையின்பொருட்டு அரைய என வந்தது.

வண்டுவிடுதூது.

45 பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொறிவண்டாகாள், செருவதற்குபடுகழ்விசயன்திருமலேந்திரன் வரச்செய்வீரிங்கு, வருவதற்குத்தாபதித்தான்மாலையொன்றுகேளுபந்தமாலைதானுந், தருவதற்குநீயாமேனன்மையலையாயினுந்திரும்புத்தரச்செய்வீரே.

இ - ள் பொறிவண்டர்காள் - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளே, சிலைகாமன் - (கரும்பு) வில்லையுடைய மன்மதன், பொருவதற்கு - போர்செய்வதற்கு, வருமுன்னமே - வருமுன்னே, மதுரையில போய் - மதுரையிற்

சென்று, செருவதற்கு - போர்க்கு, புகழ்விசயன் - கீர்த்தியையுடைய அருச்சுநனாகிய, திருமலை நரேந்திரன் - திருமலைராயன், வரச்செய்வீர் - இவ்விடம் வரப்பண்ணுவீர், இங்குவருவதற்கு தாமதித்தல்-இவ்விடம் வருவதற்குத்தாமதமானால், மாலை ஒன்று கேளும்-(அவனது) மாலையொன்றையாயினும் கேளுங்கள், அந்த மாலை தானும் - அந்த மாலையையும், தருவதற்கு மதியானேல் - தருவதற்கு நினையானாயின், மையலை ஆயினும் - என் காம மயக்கத்தையாயினும், திரும்பத்தரச் செய்வீர்-மீளப்பண்ணுங்கள், எ-று.

தலைமகள் தோழியரோடு கூறியிரங்கல்.

46. **தெந்தனம்பேசுங்கொழுநர்மயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழியீர்திரண்டமேரு, பந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையானுரைக்கும்படிநீர்கேண்மின், எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன, சந்தனஞ்சும்மாவந்தாற்பூசலாமெனக்குமதன்றனக்குந்தானே.**

இ - ள். தெந்தனம் பேசும் கொழுநர் - தெந்தனம் பேசுகின்ற கணவர், மயல் கொள்ளும் - மையல் கொள்ளுதற்குரிய, சேல் விழியீர் - சேல்மீனைப்போலும் கண்களையுடையவரே, திரண்ட - திரட்சியாகிய, மேருபந்தனம்போல - மேருமலையைக் கட்டிவைத்தாற்போன்ற, தனம் உடையீர் - தனங்களை உடையவரே, இன் சொல் உரை - இனிய மொழிகளை, யான் உரைக்கும்படி - நான் சொல்லும் விதத்தை, நீர் கேண்மின்-நீங்கள் கேளுங்கள், எம் தனம் சேராத - எமது தனங்களைத் தழுவாத, வெங்கடேசுரெட்டன் தனை அழைக்க - வெங்கடேசுரெட்டனை அழைக்கும்பொருட்டு, எழுந்துபோன - பறந்துசென்ற, சந்து அன்னம் - தூதாகிய அன்னம், சும்மாவந்தால் - சும்மாதிரும்பினால், எனக்கும் - எனக்கும், மதன் தனக்கும் - மன்மதனுக்கும், பூசல் ஆம் - போர்விளையும், எ - று.

சந்தனம சும்மாவந்தால் - சந்தம் சும்மாகிடைத்தால், பூசலாம் - பூசிக்கொள்ளலாம், எனச்சொன்னயந் தோன்றுமாறுங்காண்க.

தாயிரங்கல்.

47. **விருத்தப்பாகலித்துறையுமவெண்பாவுங்கொச்சகமும்விரிவாய்ச்சொல்லக், கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமனரவிந்தமலாக்கணையானெஞ்சில், இருத்தப்பாலனம்வெறுத்தாளனையுமவள்சகிதனையுமேசுருணீ, வருத்தப்பாத்திரமலவேயணைந்திடுவாய்திருமலைவேல்வரிசைமாலே.**

இ - ள். திருமலைவேல் வரிசைமாலே - திருமலைவேலப்பன் என்கிற சிறப்பையுடைய பெரியோனே, விருத்தப்பா-விருத்தப்பாவையும், கலித்

துறையும் வெண்பாவும் கொச்சகமும்-கலித்துறையையும் வெண்பாவை யும் கொச்சகத்தையும், விரிவாய்சொல்ல-விஸ்தாரமாய்ச்சொல்ல, கருத்து-எண்ணமாம், அப்பா-அப்பா, எனது மகள் - என் பெண்ணானவள், காமன்-மன்மதன், அரவிந்தமலர் - தாமரைமலராகிய, கணையால்-அம்பினால், நெஞ்சில் இருத்த மார்பில் அழுத்த, பால் அன்னம் வெறுத்தாள் - பாற்சோற்றை வெறுத்தாள், என்னையும் அவள் சகிதனையும் ஏசுமாள் - என்னையும் அவள் தோழியையும் வைகிறாள், நீவருத்த பாத்திரம் அல்லவே - நீயும் இவளை வருத்துதற்கு உரியளல்லவே, (ஆதலால்) அணைந்திடுவாய்-இவளைத் தழுவுவாய், எ - று.

தலைவிதோழியையிரத்தல்

48. வீறுதரமேவலரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவவேண்டி, நூறுதரமாகவண்டைத் தூதுவிட்டாளனமருந்தாணொந்தாள்கண்ணீர், ஆறுதரமேற்பாயவனங்கன்பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச்செவியைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொலமாதே.

இ - ள். மாதே - பெண்ணே, வீறுதர மேவலரை வென்ற - மிகுதியாகப் பகைவரைவென்ற, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரஎட்டன், மேவ வேண்டி - உன்னைத் தழுவவிரும்பி, நூறுதரமாக - நூறுதரமாய், வண்டை தூதுவிட்டாள் - வண்டைத்தூதனுப்பினாள், அன்னம் அருந்தாள் - சோறுண்ணாள், நொந்தாள் - மனம்வருந்தினாள், கண்ணீர் - கண்ணீரானது, ஆறுதரம் மேல்பாய - நதியின்தரத்தினும் அதிகரித்துப்பாயவும், அனங்கன் - மன்மதனது, பூவாளி - புஷ்பபாணங்கள், முலையானையூடே - தனமாகிய யானையின்மீது, ஏறுதர - தைக்கவும், மா - வண்டுகள், செவியைத் தொளைக்குது என்று-காதுகளைத் தொளையாநின்றன வென்று, ஓலம் இட்டாள் - முறையிட்டாள், எனச்சொல்-என்றுசொல்வாய், எ-று.

தாயிரங்கல்.

49. இக்கோடிவளைப்பனெனவிருகோடியிளம்பிறைக்கீற்றெழுந்தானில், முக்கோடிவளைப்பமதனூற் கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பாளோ, கொக்கோடியிரையெடுக்குமிளைசைநகர்செழிக்கவருங்குமுணவெட்டுத், திக்கோடிப்புகழ்படர்ந்தவடமலையாகடமலைமுன்சென்றமாலே.

இ - ள். கொக்கு ஓடி இரை எடுக்கும் - கொக்குகள் விரைந்துசென்று இரையெடுக்கின்ற, இளைசைநகர் செழிக்கவரும் - இளைசை நகரமானது செழிக்கும்படிதோன்றிய, குமுண - குமுணனே, புகழ் எட்டுதிக்கு ஓடி படர்ந்த - கீர்த்தியானது எட்டுத்திக்கிலும் ஓடிப்பரவிய, வடமலையா-வட

மலையானே, கடமலை முனைசென்ற - மதமலைக்கு (யானைக்கு) முன்னேபிர த்தியக்ஷமான, மாலே - திருமாலே, மதன் இக்கு ஒடிவளைப்பன என-மன் மதன் கரும்புவில்லை விரைந்துவளைப்பானென்று, வானில் - ஆகாயத்தில், இளம்பிறைக் கீற்று - இளம்பிறைக் கொழுந்து, எழுந்து - தோன்றி, இரு கோடி - இருமுனைகளையும், முக்கோடிவளைப்ப - மிகவுங் கோணிவளைக்க, மதன் நாற்கோடிகணை தொடுத்தால் - மன்மதன் நாலுகோடி பாணங்க ளைப் பிரயோகித்தால், முன் - அவற்றின் முன், நிற்பாளோ - (இவள்)நிற் பாளோ, எ - று.

தாயிரங்கல்.

50. கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமலைவேற்கிரியினானீ
ரஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்ததனைப்பெற்றிழந்தோரபோற்றிரிந்துகலங்குதேழை
நெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்றாளே

இ - ள். கெஞ்சும் - (இரவலர்) கெஞ்சுகின்ற, ஆதங்கம் முகம்பார் த்து - வருத்தத்தோடு கூடிய முகத்தைப்பார்த்து, இரங்கும் - இரங்குகி ன்ற, திருமலை வேல்கிரியில் - திருமலைவேலப்பனது மலையில், நான் ஈரஞ் சுமாதம் சுமந்து - நான் பத்துமாதம் சுமந்து, பெற்ற-ஈன்ற, பலன்-பயன், எனக்கு கிடைத்தது - எனக்கு வாய்த்தது, ஆறுமா - இந்தத்துன்பம் என க்கு ஆறுமா, தங்கம் சும்மாதந்ததனை-சும்மாதரப்பட்ட பொன்னை, பெற்று இழந்தோர்போல் - பெற்றிழந்தவர்போல, ஏழை செஞ்சு - ஏழையேனது மனம், திரிந்து கலங்குது - சுழன்று கலங்காநின்றது, மாது - (இந்தப்) பெண், அம்பலுக்கு நேர்ந்து - பழிமொழிக்கு இலக்காகி, ஒருவன் பின் தொடர்ந்து நேர்கின்றாள் - ஒருவன்பின்னே தொடர்ந்து மெலிகின்றாள்.

தோழிமன்மதனை நோக்கிக்கூறல்.

51. திடக்குவடக்கடக்களிற்றான்கம்பளவல்லக்கர்குலன்றெற்கு,
ப்பூர்வ, குடக்குவடக்கடற்கரசன் மலையாண்டிராஜன்முல்லைகொடு
வந்துன்னை, மடக்குவடக்கனசெய்வண்மதப்பயலேயுனக்கினியோ
வ்வாதுபேரி. அடக்குவடக்கயமீனின்சடக்குதடக்காதினிமேலறிச்
துபாரே.

இ - ள். உவள் - இவள், திடம் - உறுதியாகிய, குவடு-மலைபோன்ற, அ - அந்த, கடம் களிற்றான் - மதயானையையுடையவன், கம்பள வல்லக் கர்குலன் - கம்பளவல்லக்கர் குலத்தில அவதரித்தவன், தெற்கு பூர்வம் குடக்கு வடக்கு கடற்கு அரசன் - தெற்கு கிழக்கு மேற்கு வடக்கு என் னும் நாற்றிசைக்கடற்கும் அரசன், மலையாண்டிராஜன் - மலையாண்டிரா

ஜன், (அவனது) மாலைகொடுவந்து - மூல்லைமாலையைப் பெற்றுவந்து, உன்னை மடக்குவள் - உன்னைமடங்கப்பண்ணுவள், தக்கனசெய்வள்-தகுந்தவற்றைச்செய்வள், மதப்பயலே - மன்மதப்பயலே, உனக்கு இனிபேரிஓவ்வாது - உனக்கு இனிபேரிகை தகாது, அடக்கு-அடக்கிக்கொள், டக்கயம் - உன் கொடியிலுள்ள, மீனின் - மீனினது. சடக்கும் - செருக்கும், இனிமேல் நடக்காது - இனிமேல் செல்லாது, அறிந்துபார் - உணர்ந்து நோக்கு, எ - று.

தலைவிகூற்று.

52 இலக்காரமணியாள்கண்ணிமைபொருந்தாண்மன்மதனெய்தபுண்ணில், கலக்காரம்பெய்ததெனக்கதிரமதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்கனன்றுளென்றே, சொலக்காரம்பியமாகவிலக்கணநாற்கவிபுலமைத்தொன்னூலோர்க்குப், பலக்காரமருள்விசயகிரிவேலாசின்னேபதிச்செவ்வேட்கே.

இ - ள். இலக்கணம் - இலக்கணமமைந்த, நாற்கவிப்புலமை - நாற்கவிப்புலமையையுடைய, தொல நூலோர்க்கு - பழைய நூலாராய்ச்சியுள்ள வித்துவான்களுக்கு, பலக்காரம் அருள்-பலபொருள்களையுங்கொடுக்கின்ற, விசயகிரிவேல் ஆம் - விஜயகிரி வேலப்பனாகிய, சின்னேபதி - சின்னேபதியென்கிற, செவ்வேட்கு - குமரன்பொருட்டு, இலக்கு-விளங்குகின்ற, ஆரம் அணியாள - முத்துவட மணியாள், கண் இமைபொருந்தாள் - கண்ணிமை மூடாள், மன்மதனெய்த புண்ணில் - மன்மதன் அம்பு எய்தலாலுண்டாகிய புண்ணில், கலக்காரம் பெய்தது என - கலக்காரத்தைவைத்தாற்போல, கதிர்மதியும் சுழன்று எறிப்ப - கிரணங்களையுடைய சந்திரனும் சுழன்று எறிக்க, கனன்றுள் என்று - வெதும்பினளென்று, அக்கா - தமக்காய், ரமியமாகச்சொல - (அவனுக்கு) மனரம்மிய முண்டாகும்படி சொல்வாய், எ - று.

தலைமகள்கூற்று.

53. இபபளப்பாறையிற்படிக்கச்சொலலுகிறீர்செடிமறைவோவிலைச்சூழ, உப்பளப்பாறைபுமாச்சுக்கணவனேவெருநோயுமமைக்கண்டால், கொப்பளப்பார்க்கினும்பாரபபண்பேனைப்பார்க்கினும்பாரப்பன்குணமில்லாத, தப்பளபபாவிருக்குதையாகிளுவைமருதப்பமன்னுதமிழ்க்கோமானே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, கிளுவை மருதப்ப மன்னு - கிளுவை மருதப்பமன்னனே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழரசனே, இ - இந்த, பள்ளபாறையில் - பள்ளமாகிய பாறையின்மீது, படிக்கச்சொல்லுகிறீர் - படு

கச்சொல்லுகின்றீர், செடிமறைவோ இல்லை - செடிமறைவும் இல்லை, சூழ - சுற்றிலும், உப்பளப்பாறையும் ஆச்சு - உப்பளத்திண்ணைகளுமாயின, கணவனோ வெகு கோபி - என்கணவனோ மிகுந்த கோவக்காரன், உம்மைக் கண்டால் - உம்மைப்பார்த்தால், கொப்பு அள்ளபார்க்கினும் பார்ப்பன - காதை யறுத்தாலும் அறுப்பன், பேனைப் பார்க்கினும் பார்ப்பன் - பேன் பார்த்தாலும்பார்ப்பன், (ஆதலால் இது)குணம் இல்லாத-நன்மையில்லாத, தப்பு அளப்பா இருக்குது - தப்பளப்பாயிருக்கின்றது, எ - று.

தப்பளப்பு - பிழையாகிய காரியத்தைச்செய்தல்.

தாயிரங்கல்.

54. ஆரசந்திரணத்துமட்டுண்டிலாளருவருந்துவிருவிருபபாகிய ஊரசந்திரவிற்பாதிசென்றுமே யுறங்கிலாண மகட்கென் செய்குவே நீரசந்திரகாவியிடக்கயாசிங்கவுத்தண்டதூர்த்தணடனோரணரவீர வீரசந்திரகிரிகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராஜனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, தீர சந்திர தைரிய சந்திரனே, காவிநிடக்கயா - காவிக்கொடியை யுடையவனே, சிங்க ஊர்த்தண்ட துர்த்தண்டனே, ரணவீர-ரணவீரனே, சந்திரகிரிகராக்கு அதிபா-சந்திரகிரிகராக்கதிபனே, வெஙகடேசுர எட்டமராஜனே-வெஙகடேசுர எட்டமராஜனே, ஆ - அந்தோ, ரசம் - நீர், திரணத்துமட்டும் உண்டிலாள்-திரணத்தளவாயினும் உண்ணாள். அருவருத்து விருவிருப்பு ஆகி-வெறுத்து விருவிருப்படைந்து, ஊர அசந்து-ஊரார் அயர்ந்து, இரவில் பாதி சென்றும் இரவில் பாதி கழிந்தும், உறங்கிலாள் - கண்ணுறங்காள், மகட்கு - (இந்த என்) பெண்ணுக்கு, என்செய்குவேன் - என்ன பரிகாரஞ்செய்வேன், எ - று.

செவிலிவெறிவிலக்கல்.

55 தடக்கயத்தலமெல்லாமெடுத்துவெள்ளரைச்சோலையில்வந்தானைனவதை, அடக்கயத்தைபுந்தாயாகொன்றல்வெறிபாட்டுத்தா னீவளாசையைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையாபுவிகைக்கொண்டு கட்டுஞ்சந்திரகாவியிடாவெனும, இடக்கயத்தந்நிலைநாட்டுமாமண்ட லேசுராவெங்கடேசுவெட்டேந்திரனே.

இ - ள். கடக்கயத்து - மதயானைகளையுடைய, அடையார் புவி-பகைவர் பூமியை, கைக்கொண்டு - கைப்பற்றி, கட்டும - கட்டின, சந்திரகாவி இடால் என்னும் இடக்கயத்து - சந்திரகாவிடால் என்னுங் கொடியை, அமநிலை நாட்டும் - அந்நிலைபெறச்செய்த, மாமண்டலேசுரா - பெரிய மண்டலாதிபனே, வெஙகடேசவெட்டேந்திரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, வேள்-மன்மதன், தடம்-பெரிய, கயத்து அமர் எல்லாம்

எடுத்து - தடாகத்தின் மலர்களையெல்லாம் எடுத்து, சமரச்சோலையில்வந் தான் என - யுத்தஞ்செய்யும் சோலையில் வந்தானென்று, அதை அடக்க- அதை யடக்கும்பொருட்டு, தாயார் - தாய்மார், அயத்தையுங்கொன்றால் - ஆட்டையும் கொன்றால், வெறியாட்டுத்தான் - (அந்த ஆட்டைக்கொன்று செய்கிற) வெறியாடல்தான், இவள் ஆசையை தீர்க்குமா - இவள் காமத் தைத்தணிக்குமா, எ - று.

நீ இவளைத்தழுவினால் இவளது ஆசைதீரும் என்பது கருத்து.

செவிலியிரங்கல்.

56. கலக்கைவாளியை யாரதடுப்பார் தென்றற்காற்றுக் காற்றுவ ளோமடவார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்திமெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகைமோகந்தொலையாதுபாரையா, உலக்கைவாரியடிக்குங்கடா சலத்துதயனேகணையொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாலியைப்பார் த்தெய்தமாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, உலக்கைவாரி அடிக்கும் - உலக்கையை யெடுத்தடிக்கின்ற, கட அசலத்து - மதமலையையுடைய, உதயனே - சூரி யனே, கணை ஒன்றின் - ஒருபாணத்தால், மராமரத்து இலக்கை - மரா மரத்துக்குறியையும், வாலியை - வாலியையும், பார்த்து எய்த - பார்த்துப் பிரயோகித்த, மாமண்டலேசுவரா - பெரியமண்டலாதிபனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, கலம் - கலத்தளவாகிய, கைவாளியை - (மன்மதன்) கையம்புகளை, யார் தடுப்பார் - யார் தடுப்ப வர், தென்றற்காற்றுக்கு ஆற்றுவளோ - (அதுவுமன்றி) தென்றற்காற்றையும் சகிப்பாளோ, மடவார் - மாதர், வசைசொல்ல - பழிசொல்ல, கைவாய் பொத்தி - கையையும் வாயையும் மூடி, மெய்சோர்ந்து இருக்கவும் - உட ம்புவாடியிருக்கவும், தோகை - (இந்தப்) பெண்ணின், மோகம் தொலை யாது - மோகம் நீங்காது, பார் - நோக்கு, எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

57. குரங்கிக்காய்ந்திளந்தென்றலுமன்றிலுங்கோபங்கொண்டத னான்மாதரோதுசெய்வ வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பர்கள்மறுத் துப்பேசவும்வாயிலைமாங்குயில், அரங்கிக்காவென்றிருந்திசைபாடவு மாற்றுமோமயலாற்றாதபேதைக்கே, இரங்கிக்காவிக்ரமார்க்காசெகம ண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். விக்ரமார்க்கா - விக்ரமாதித்தனே, ஜெகமண்டலேசுரா - பூம ண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டே ந்த்ரனே, குரங்கி - சந்திரனால், காய்ந்து - சுடப்பட்டு, இளந்தென்றலும்-

இளமையாகிய தென்றற்காற்றும், அன்றிலும் - அன்றிற்பறவையும், கோபங்கொண்டதனால் - கோபங்கொண்டிருத்தலால், மாதர் ஏதுசெய்வர் - மாதர் என்னசெய்வார்கள், அங்கு - அவ்விடத்து, இக்கா - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே, பொரவா என்று அழைப்பார்கள் - போர்செய்யவா வென்றழைப்பார்கள், மறுத்துப்பேசவும் வாய் இல்லை - தடுத்துப்பேசவும் வாயில்லை, மாங்குயில் - மாமரத்திலுள்ள குயில்கள், இக்கா - இந்தச்சோலையே, அரங்கு என்று இருந்து - தமதிருப்பிடமென்றிருந்து, இசை பாடவும் - இராகத்தைப்பாடவும், மயல் ஆற்றுமோ - காமமயக்கத்தைச் சகிப்பளோ, ஆற்றாத பேதைக்கு இரங்கி - சகிக்காத என்பேதைப்பெண்ணுக்கிரங்கி, கா - காப்பாய், எ - று.

தாயிரங்கல்.

58 தானவாரணமாமுலையாளுக்குத்தானவா வெண்டளப்பத்திலேமையல், ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்மின்னார்ந்தோ, வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவளவாமதுராபுரி, மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசரவெட்டமராஜனே.

இ - ள். வானம் - சுவர்க்கலோகத்தையுடைய, ஆகண்டலா - இந்திரனே, மண்டலாதிபா - பூபதியே, வானவா - சேரனே, வளவா - சோழனே, மதுராபுரிமீனவா - மதுராபுரி பாண்டியனே, விசயா - அருச்சுனனே, மீனகேதனு - மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனே, வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே - வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே, தானவாரணம் - மதயானை போன்ற, மா - பெரிய, முலையாளுக்கு - தனங்களையுடையாளுக்கு, அவா - ஆசை, வெண்தளப்பத்திலே - வெள்ளிய முல்லைமாலையிலேதான், மையல் ஆன ஆறும் அறியாள் - காமமயக்கமுண்டான விதத்தையும் அறியாள், இவள் கண்ணீர் ஆன ஆறும் - இவள் கண்ணீர் ஆறுனதையும், மின்னார் அறியார் - மாதர் அறியார், அந்தோ - ஐயோ, எ - று.

தலைமகனுக்கு செவிலிகூறல்.

59. துரையத்தந்திதலை முலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்நாளோவிரகத்தை, விரைய்த்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியற்கென்னசொல்லியான்தேற்றுவேன், தரையத்தந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புபடத்தன்னிழலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திடாத்திபமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரையத்து - பூமியில், அந்திவரை ஏந்தும் மேகம்போல் - அஸ்தமனகிரியினால் தாங்கப்பட்ட மேகத்தைப்போல, தணிந்த கொம்பு பட - தாழ்ந்த கொம்புபடும்படி, தன்னிழலைபாய்ந்து - தன்து நிழலைப்பாய்

ந்து, இசைய - ஆரவாரிக்க, தந்தி நடாத்திய - யானையை நடத்திய, மாமண்டலேசுரா - பெரியமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, துணை அத்தம் - துணையாகிய உனது கையை, திதலை முலைமேல்வைத்து-தேமல்படர்ந்த தனங்களின்மீதுவைத்து, தோயும்நாள் - தழுவும்நாள், எந்நாளோ-எந்நாளோ, விரகத்தை - மோகத்தை, விளையத்தந்து - விளைவாகக்கொடுத்து, இவ்வளவும் செய்தால் - இத்தனையும்செய்தால், அந்த மெல்லியற்கு - அந்தப் பெண்ணுக்கு, என்ன சொல்லியான் தேற்றுவேன் - என்னசொல்லி நான்தெளிவிப்பேன், எ-று.

செவிலிகூற்று.

60. அந்திராமனமுன்மேலென்றாற்பகலடங்குமோமையலாறு மையநீ, வந்திராமனமபேதைக்குவேளம்புவச்சிராயுதமபோல்வந்துதைக்குமே, முந்திராமனம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியாளேயிளசைவாழ், இந்திராமனுவேந்தாசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இளசைவாழ் - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, இந்திரா - இந்திரனே, மனுவேந்தா - மநுவேந்தனே, செகமண்டலேசுரா - பூமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெஙகடேசுர எட்டேந்திரனே, அந்தி - அந்திக்காலத்தொடங்கி, ரா - இராமுழுதும், நம்பேதைக்கு-நமது பெண்ணுக்கு, உன்மேல் மனம் என்றால் - உன்மீது மனமென்றால், மையல் - மையலானது, பகல் அடங்குமோ - பகற்காலத்திலும் அடங்குமோ, ஆறுலும் - ஆயினும், ஐய - ஐயா, நீவந்து இராமல்-நீவந்து சேர்ந்திராமல், வேள் அம்பு - மன்மதபாணம், வச்சிராயுதம்போல் - வயிரப்படைபோல, வந்துதைக்கும் - வந்துதைக்கின்றது, முந்து - முற்காலத்தில், இராமன் அம்பால் உண்ட - இராமபாணத்தால் சுடுண்ட, வாரிதி - கடலின், முழக்கமே சகியாளே - ஓசையையே சகிக்கமாட்டாளே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

61. கொடிக்கத்தத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குநியும்பார்த்துக்குளம்பார்த்துப்பாரத்திருந்தப், படிக்கத்தத்துவளைசோரச்சோருமென்பாலனத்துக்குன்பாலனமவேண்டுங்காண், அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப்பிமூதண்டகூடமுகடும்படீரென, வெடிக்கத் தத்தும்பரியா திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். அடிக்கு - பாதங்களால், அத்தம்துகளையும் பரப்பி - வழிமுழுதும் தூளியையும் பரவச்செய்து, மூதுஅண்ட கூடமுகடும் - பழமையாகிய அண்டகடாகத்தின் உச்சியும், படீரென வெடிக்க - படீரென்று

வெடிக்கும்படி, தத்தும் - தாவிச்செல்லுகின்ற, பரியா-குதிரையையுடையவனே - திருமலைவேலுராஜ - திருமலைவேலப்ப பூபதியே, விவேகக்குலேசனே - விவேககுலாதிபனே, கொடிகத்த - காக்கைகத்த, தும்மலையும் அடக்கி - தும்மலையும் அடக்கி, நெல்குறியும் பார்த்து - நெற்குறியையும் பார்த்து, குணம்பார்த்து பார்த்து - குணத்தையும் பார்த்து, இந்தப்படிக்கு - இந்தவண்ணம், அத்தத்து வளைசோர - கையிலுள்ள வளைகழலும்படி, சோரும்-மெலிகின்ற, என்பால் அன்னத்துக்கு-என்னிடத்துள்ள பெண்ணுக்கு, உன்பாலனம் வேண்டும் - உன்காத்தற்றொழில்வேண்டும், எ-று.

என்பால் அன்னத்துக்கு - என்னிடத்துள்ள அன்னப்பறவைக்கு, உன்பால் அன்னம்வேண்டும் - உன்னிடத்துள்ள பாற்சோறு வேண்டும் - என்பது சொன்னயம். பாலஅன்னம் வெள்ளிய அன்னமுமாம்.

தாயிரங்கல்.

62. பூசத்தந்திமுலைபும்புண்ணாக்கினீர்போதும்போதும்புழுகும் சவ்வாதுமா, காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்றகாமப்பேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமருப்பிட்டிடித்தளி, வீசத்தந்திநடாத்துந்திருமலை வேலுராஜ விவேககுலேசனே.

இ-ள். மாசத்தம் - பேரொலியால, திசையெல்லாம் அதிர - திக்குகளெல்லாம் அதிரும்படி, மந்தரத்தை - மந்தரமலையை, மருப்பு இட்டு இடித்து - கொம்பைக்கொண்டு இடித்து, அள்ளிவீசு - வாரியெறிகிற, அ - அந்த, தந்தி - யானையை, நடாத்தும்-செலுத்துகின்ற, திருமலைவேலுராஜ - திருமலைவேலப்ப பூபதியே, விவேககுலேசனே - விவேககுலாதிபனே, பூசத்தந்து - பூசக்கொடுக்க, இமுலையும் புண்ஆக்கினீர்-இந்தத்தனங்களையும் புண்ணாக்கி விட்டீர், புழுகும் சவ்வாதும்போதும் போதும் - புழுகும் சவ்வாதும் போதும் போதும், ஆகாசத்து - ஆகாயத்தில் தோன்றின, அந்திமதியும் - அந்திக்காலத்துப் பிறைச்சந்திரனும், சுடும்என்ற - சுடுகின்றதென்கிற, காமப்பேய்கொண்ட கள்ளிக்கு-காமப்பேய்பிடித்த திருடிக்கு, என்சொல்லுவேன்-யாதுசொல்வேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

63. ஓராராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளை யூராராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூராராவுகணைகட்டோட்டான்மதன்குமபுராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம், சூராராவிதுடிப்பததுடிபபத்திண்டுணைவையாகலந்துண்டிக்குக் கண்டிக்கும், வீராகவராமாதிருப லைமேவலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ-ள். சூரர் ஆவி துடிப்ப துடிப்ப - சூரராதுஉயிர் பதைக்கப் பதைக்கவும், திண் - திடமான, துணைக்கரம்-இருதோள்களாகிய, அசலம்-மலைகள், துண்டிக்க - அறுபடவும், கண்டிக்கும் - அறுக்கின்ற, வீரராகவராமா-வீரராகவ ராமனே, திருமலைவேலுராஜ விவேககுலேசனே - திருமலைவேலுராஜ விவேககுலாதிபனே, ஓர் அரா - ஒப்பற்ற பாம்பினால், உண்டு உமிழும் - விழுங்கியு மிழப்பட்ட, மதிப்பிள்ளை ஊர - இளம்பிறை தவழ, ராவுறங்காத-இராமுழுதும் தூங்காத, பெண்பிள்ளைமேல்-என் பெண்ணின் மீது, கூர் அராவுகணைகள் - கூர்மையாக அராவிய பாணங்களை, மதன் தொட்டான்-மன்மதன் பிரயோகித்தான், கும்பராசி - இருகுடங்களின் மீதும், கொழிப்பது-கொழிக்கப்படுவது, முத்தம்ஆம்-முத்துக்களேயாகும்.

கும்பம் ராசி - குடங்களின் கூட்டம் (இருதனங்கள்) முத்தம் - முத்தமாலை, அன்றி முத்துப்போலும் கண்ணீர்த்துளி.

தாயிரங்கல்.

64. சங்கராவையகமும்பழிக்குமாந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதைசெய்முடை, அங்கராவையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றேங்குமால், கங்கராவைபடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்கிய, வெங்கராவையிடறுந் திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ-ள். கங்கு - செம்பெருந்தானது - (கருடன்) அராவை அடர்வதுபோல் - பாம்பைக் கொல்வதுபோல, ஒருகை கடாசலம் - ஒருதுதிக்கையை யுடைய யானையானது, கால்சாய - அடிசாய, தாக்கிய - வந்து மோதின, வெம்கராவை - கொடிய முதலையை, இடறும் - (சக்கராயுதத்தால்) இடறின, திருமலைவேலுராஜ விவேககுலேசனே-திருமலைவேலுராஜ விவேககுலாதிபனே, சங்கரா - சிவனே, தாயர்தூற்றில் - தாய்மார் தூற்றினால், வையகமும்பழிக்கும்-உலகமும்பழிக்கும், என்னும்-என்கிற, பேதை-என்பேதைப் பெண்ணானவள், செய்முடை அங்கர்-செய்யினது முடைநாற்றம்பொருந்திய உடம்பையுடைய இடையர், ஆவை அழைக்கும்-பசுக்களை யழைக்கிற, கழைக்குரல்-மூங்கிலினோசை, அனங்கவேளை அழைக்கும் என்று - மன்மதனை யழைக்குமென்று, ஏங்கும் - இரங்குவாள், எ - று.

தாயிரங்கல்,

65. சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத்தெய்வன, சந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுடப்படிச்செய்ததே, சந்தனத்தையணிதிணபுடாசலத்காருவேதணடமிழ்க்கூலேனோர்தம்ல, சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியீந்தருடந்தானேமுத்துமுந்திரோந்தானே.

இ - ள். சந்தனத்தை அணி - சந்தனத்தைப் பூசின, திண் - வலிய, புய அசலம் - மலைபோலுந் தோள்களையுடைய, தாருவே-கற்பகத்தருவே, தண் தமிழ் கவிஞோர்தம்வசம் - குளிர்ந்த தமிழ்ப்புலவர் வசமாக, தனத்தை - திரவியத்தை, துசம் கட்டி ஈந்தருள் - கொடி கட்டிச் தந்தருள்கின்ற, தந்திரனே - தந்திரனே, முத்து மந்த்ரி நரேந்த்ரனே - முத்து மந்த்ரியென்னும் நரேந்திரனே, அன்னத்தை சந்து விடுக்குமுன்னே-அன்னத்தைத் தூதுவிடு முன்னமே, வில்வசந்தன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், அ தையலை பதைத்து எய் - அந்தப்பெண்ணைப் பதைத்து எய்கின்றீ, வனசம் - தாமரைக்கணை, தனத்தை துளைக்குது - தனத்தைத் தொளைக்கின்றது, பாலும்கசந்து - பாலும் கசப்பாக, அன்னத்தையும் - சோற்றையும், அப்படிசெய்தது - அவ்வாறு கசக்கப்பண்ணினது. எ - று.

தாயிரங்கல்.

66. பூரிக்குஞ்சரமாவாரமாரகொங்கைபூவைதாங்கப்பொருதத்தொனிக்கடல், பேரிக்குஞ்சரபம்போலுநதென்றற்கும்பெருமயக்குற்றுருகக்கண்டாங்குவேள், நேரிக்குஞ்சரமுங்கொண்டு வந்துபோர்நிறைத்திட்டானினிநீவந்துசேரமத, மாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திராவன்யராயவசுவப்பதுரயனே.

இ - ள். மதமாரி - மதமழையை யுடைய, குஞ்சரம்மீது ஆகும் - யானைமேலேறி வருகிற, இந்திரா - இந்திரனே, வன்யராய - வன்னியராஜனே, வசுவப்பதுரயனே - வசுவப்பனென்னும் பரிசுத்தனே, பூரிக்கும் - பருக்கின்ற, சரம் ஆ ஆரம் ஆர்கொங்கை - சரங்களாக முத்துவடம் பொருந்திய தனங்களையுடைய, பூவை - (இந்தப்) பெண்ணானவள், தாங்கப்பொருது - தாங்கம் பொறுக்காமல், அ - அந்த, தொனிக்கடல் பேரிக்கும் - ஓசையையுடைய கடலாகிய பேரிகைக்கும், சரபம்போலும் தென்றற்கும் - சரபத்தை நிகர்த்த தென்றலுக்கும் - பெருமயக்கு உற்று - பெரிய மயக்கத்தை யடைந்து, உருகக்கண்டு - உருகப்பார்த்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், வேள் - மன்மதன், நேர் இக்கும் - நேர்மையாகிய கரும்பு வில்லையும், சரமும் - (புஷ்ப) பாணங்களையும், கொண்டுவந்து - எடுத்துவந்து, போர் நிறைத்திட்டான் - போரில் நிறைத்து விட்டான், இனி நீவந்துசேர் - இனிநீவந்து கூடுவாயாக, எ - று.

தாயிரங்கல்.

67. நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிகொங்கைக ணையவாரறத்தைத்தவழித்தென்றல், புகததுவாரஞ்செய்தநலந்தவேளம்பைப்பொறுக்கவாரம்புயக்கண்ணி தந்துசேர், சகத்துவாரஞ்செயுந் தென்னிளசைராசத்துவாரத்துக்கோர்மந்த்ரியாய்வந்த, மகத்துவாரஞ்சிதவசனாரவாகனநம்வசுவப்பதீரனே.

இ - ள். சகத்து - உலகத்தின்மீது, வாரம்செய்யும் - அன்புசெய்கிற, தென் இளசை - தென்னிளசை நகரத்திலுள்ள, ராசத்துவாரத்துக்கு - அரண்மனை வாயிலுக்கு, ஓர் மந்த்ரியாய் வந்த - ஒருமந்திரியாக வந்த, மகத்துவா - பெருமை யுடையோனே, ரஞ்சிதவசன இனிய வசனங்களை யுடையவனே, நரவாகன - நரவாகனத்தை யுடையவனே, நம் வசுவப்ப தீரனே - நமது வசுவப்பதீரனே, அயில் ஆம் கண்ணி - வேல்போலுங் கண்களை யுடையாளது, நகத்து ஆர் - மலையினுருவத்தைப்பொருந்திய, கொங்கைகள் - தனங்கள், நைய - வருந்தவும், வார் அற - கச்சு அறுபடவும், தைத்த வழி - தைத்த வழியில், தென்றல் புக - தென்றல் நுழைய, துவாரம் செய்தால்-தொளைபண்ணினால், அந்தவேள் அம்பை-அந்த மன்மதனுடைய பாணத்தை, பொறுக்க ஆர் - தாங்க யாவர் வல்லவர், அம்புயம் - அழகிய (உன்) தோளிலணிந்த, கண்ணிதந்து சேர் - பூமாலையைக் கொடுத்து (இவளைக்) கூடுவாயாக, எ - று.

நரவாகனம் - பல்லக்கு.

தாயிரங்கல்.

63. கருத்தவாவில்லையாள்கரனுய்வருங் காமனலுடல்வாடாதின் றின்பத்தை, அருத்தவாவில்லையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதா குமையாகண்பார், திருத்தவாவில்லையாத்தன்னைநல்கிய செந்தமிழ்க் குத்தியாகாநிணப்புலால், மருந்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யரா யவசுவப்பதீரனே.

இ - ள். திரு - அழகாகிய, தவாவில்லை - பெருவில்லையுள்ள, ஆத்தன்னை - பசுக்களை, செந்தமிழ்க்கு - செந்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, நல்கிய - பரிசிலாகக் கொடுத்த, தியாகா-கொடையாளனே, நிணம் புலால் மருதவா - கொழுப் போடுகூடிய மாமிச மணம் நீங்காத, இலைஆர் - இலையுருவமைந்த, அயில் வேல்-கூர்மையுள்ள வேற்படையை யேந்திய, கரா-கையையுடையானே, வன்யராய-வன்னியராஜனே, வசுவப்பதீரனே-வசுவப்பதீரனே, கருத்த-கர்த்தனே, வா-வருவாயாக, வில்லைஆள்கரன் ஆய்வரும்-(கரும்பு) வில்லை யாள்கின்ற கையையுடையவனாய்வருகின்ற, காமனல்-மன்மதனால், உடல் வாடாது-உடம்புமெலியாமல், இன்று-இப்பொழுது, இன்பத்தை அருத்து-சுகத்தையூட்டு, அவா இல்லையாயின்-(உனக்கு இவளிடத்தில்)ஆசையில்லையானால், இப்பேதையோ-இந்தப்பேதைப் பெண்ணோ, ஆவிதாங்கு அரிது ஆகும்-உயிர்தாங்கி யிருத்தல் அருமையாகும், ஐயா - ஐயனே, கண்பார்-கிருபைக்கண்ணால் நோக்கு, எ - று.

தலைவிபிரங்கல்.

69. நேற்றிருந்தநிலவுமந்நேரமென்னினைவிருந்த நினைப்புமிளந் தென்றற், காற்றிருந்தசுகமுமுனாணையென் கருத்திருந்ததும்யா தென்றுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிரு விருந்ததுபோலச்சிங்காசனம், வீற்றிருந்ததுரையே திருமலைவேலு ராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். சேறறு இருந்த - சேற்றின்கண்ணிருந்த, செந்தாமரைப்பூ வினமேல்-செந்தாமரை மலரின்மீது, திரு இருந்ததுபோல - திருமகள்வீற் றிருந்தாறபோல, சிஙகாசனம் வீற்றிருந்த - சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த, துரையே - பிரபுவே, திருமலைவேலு ராஜவிவேக குலேசனே - திருமலை வேலு ராஜவிவேக குலாதிபனே, நேற்று இருந்த நிலவும் - நேற்றிருந்த நிலாவும், அந்நேரம் - அப்பொழுது, என் நினைவு இருந்த - என் மனத்தி லிருந்த, நினைப்பும் - எண்ணமும், இளந்தென்றற்காற்று இருந்த சுகமும் - இளமையாகிய தென்றற்காற்றிருந்த சௌக்கியமும், உன் ஆணை - உன்னு ணையாக, என்கருத்து இருந்ததும் - என் எண்ணமிருந்த நிலையும், யாது என்று சொலவேன் - என்னென்று சொல்வேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

70. நிருதராகவனந்தந்தகங்குலிந்நேரத்தேமதனேறியவூர்திமேல் வருதராகவனந்தந்தமங்கையை மருவுவாய் மலர்மஞ்சத்தின் மீதிலே விருதராகவனந்தந்தளஞ்செறி வேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்தீர்ந்தி டப்,பொருதராகவனந்தந்தகுஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந் த்ரனே.

இ - ள் விருதரா ஆக - விருதுடையவர்களாக, அனந்தம் தளம்செறி- முடிவற்ற சேனைகள் நெருஙகின, வேந்தன் ராவணன் - அரசனுகிய ராவ ணனது, சென்னிபத்து - பத்துத்தலைகளையும், ஈர்ந்திட - (கணையானது) அறுத்திடும்படி, பொருத - போர்செய்த, ராகவன் - ஸ்ரீராமனே, அந்தம் தரும் - அழகுபொருந்திய, செயபூபனே - விஜயபூபதியே, வெங்கடேசுரெ ட்டேந்தரனே-வெஙகடேசுர எட்டேந்திரனே, நிருதர்-அரக்கரது, ஆகம- உடம்பின், வண்ணம் தந்த - நிறத்தைக்கொடுக்கின்ற, கங்குல் - இரவில், இந் நேரத்தே - இந்த நேரத்திலே, மதன் ஏறிய ஊர்தி - மன்மதனேறிய தே ராகியதென்றல், மேல்வருதராக - மேலிட்டு வாராதாக, வனம் தந்த மங் கையை - பாற்கடல்தந்த பெண்ணை, மலர்மஞ்சத்தின் மீதிலே - புஷ்பக் கட்டிலின்மேல், மருவுவாய் - தழுவாயாக, எ று.

வனம் - நீர். அது இவ்விடத்தில் பாற்கடலையுணர்த்திற்று. வனம்தந்த மங்கை-இலக்குமி.

தாயிரங்கல்.

71. **தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குமிழோசிமிழோ திரண், டிடக்கடக்குடமாமுலைமாமதனெய்யவாடியுருகுதல்பாரை யா,உடக்கடக்குக்ரமாங்கும்பகன்னனையுசிதவிந்திரசித்தைச்செயங் கொண்ட, திடக்கடக்கயங்காத்தமனோகராசிதராவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே.**

இ - ள். உடக்கு அடக்கு - (பகைவர்) கூட்டத்தைவென் றடக்குகி ன்ற, உக்ரம் ஆம் கும்பகன்னனை - உக்கிரமாகிய கும்பகர்ணனையும், உசி தம் இந்திர சித்தை - தகுதியாகிய இந்திர சித்தையும், செயம் கொண்ட- வெற்றிகொண்ட, திடம் கடம் - திடத்தையும் மதத்தையுமுடைய, கயம்- யானையை (கஜேந்திரனை), காத்த - காத்தருளிய, மனோகரா - மனோஹ ரனே, சிதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, விழி - கண்கள், தடம் - தடாகத்திலுள்ள, கடம் - பெ ரிய, கயலோ - சேல்மீன்களோ, விடமோ - நஞ்சோ, திரண்டு - திரட்சி யாகி, இடக்கடம் - இடத்தினிற் பெருமைகொண்ட, குடம் ஆம் முலை - குடம்போலும் தனங்கள், தாமரைக்குமிழோ - தாமரையரும்புகளோ, சிமி ழோ - சிமிழ்களோ, (இத்தன்மையவாகிய அவயவங்களையுடைய இப் பெண்) மாமதன் எய்ய - அழகிய மன்மதனெய்ய, வாடி உருகுதல் - வாடி யுருகுவதை, பார் - நோக்கு, ஐயா - ஐயனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

72. **உரைக்கத்தத்துவத் துட்பொருளாகிய வொருவன்கைவில் லுக்கொப்பா மிவள்கொங்கை, வரைக்கத்தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டோவந்துமுட்டுதல்பார்க்கிலாய், தரைக்கத்தத்துவளையுமெ ழுப்பிப்பூச் சக்ரவாளத்தைத்தாக்கிக்கடல்கடந், திரைக்கத்தத்துவ யப்பரியாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.**

இ - ள். தரைகத்த - பூமிவெடித்தொலிக்க, துகளையும் எழுப்பி-தூளி யையும் எழுப்பி, பூசக்ரவாளத்தை தாக்கி - அழகிய சக்ரவாளகிரியை மோதி, கடல் கடந்து இரைக்க - பெரும்புறக் கடல் எல்லைகடந்தொலிக்கு ம்படி, தத்து - தாவுகின்ற, வயம்பரியா - வெற்றிக்குதிரையையுடையவ னே, மண்டலேசுரா - மண்டலாதிபனே, உரைக்க - சொல்ல, தத்துவத்து உட்பொருள் ஆகிய - உண்மை நூல்களின் உட்பொருளாகிய, ஒருவன் - ஒப்பற்றவனாகிய சிவபெருமானது, கைவில்லுக்கு - கைவில்லாகிய (மேரும லைக்கு,) இவள் கொங்கை வரை ஒப்பு ஆம் - இவள் தனமலைகள் நிகராகும், கத்தத்துவசம் - மீனத்துவசத்தைப்பிடித்த, கரன் - கையையுடையவனு

கிய மன்மதனது, போர் இது மட்டு உண்டோ - சண்டையாகிய இதற்கு ஒரு அளவுண்டோ, வந்து - தென்றற்காற்றானது, முட்டுதல் - மோதுவதையும், பார்க்கிலாய் - நோக்கிலாய், எ - று.

73. விகடத்தந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத்துருவியென், மகடத்தந்திவலையாருங்கட்புனல்வடித்துத்தந்தியிசைவெறுப்பாவளோ, சகடத்தந்திட்ரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக் குத்திடத்திரும், புகடத்தந்திக் குதயா செயதர பூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

74. பருதிபாகமகமாகமூர்மதிபணைமெக்காளம்வெடியாமலரம்பு விருதியாகமகள்வசமாமிவைமின்பொறுத்திடுமோசேர் திருவருட் கொருதியாகமகவாசகங்கற்றோர்க்குற்பனு வெங்கள் குப்பணவேண்மைந்தா,வருதியாகமகமேருநேர்செல்வவன்யராயவசுவப்பதூயனே

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

செவிலியிரங்கல்.

75. பண்ணப்பம்பரமன்னமுணுமலேபாற்றுப்பம்பரஞ்சோர்ந்துமயல்கொடு,வண்ணப்பம்பரமாங்குயமீறிமேவவிரும்பம்பரக்கண்ணினட்சேரையா, தணணபபம்பரவைசூழ்பதியாசருங்கப்பம்பரந்தேகொடுவந்தடி, விண்ணப்பமபரமென்றே தொழுஞ்செக வீரராமகுமார வெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள் தண் அப்பு - குளிர்ந்த நீரையுடைய, அம் - அழகிய, பரவை சூழ் - கடல்சூழ்ந்த, பதி - உலகிலுள்ள, அரசரும் - எல்லா அரசரும், கப்பம் - திறையை, பரந்து கொடுவந்து - விரைந்து கொண்டுவந்து, அடி - அடிகளுக்கு, விண்ணப்பம் - விண்ணப்பம், பரம் என்று - (எம்மைக்காப்பது) உமது பாரமென்று, தொழும்-வணங்குகின்ற, செகவீரராமகுமாரஎட்டேந்த்ரனே - செகவீரராமகுமார எட்டேந்திரனே, பண்-செய்த, அப்பம் அப்பத்தையும், பரமன்னம் - பரமான்னங்களையும், பால்துப்பு - பால்சோற்றையும், உண்ணுமல்-அருந்தாமல், அம்பரம்சோர்ந்து - ஆடையவிழ்ந்து, மயல் கொடு - மையல் கொண்டு, வண்ணம் நிறமுள்ள, பம்பரம் ஆம் - பம்பரத்தை நிகர்த்த, குயம் மீறி - தனம் பூரித்து, மேவ - உன்னைத்தழுவ, விரும்பு - விரும்புகின்ற, அம்பு அரம் கண் - அம்பையும் அரத்தையும் நிகர்த்த கண்களையுடைய, இவள் - இவளை, சேர் - சேர்வாய, ஐயா - ஐயனே.

தோழியிரங்கல்.

76. உன்னக்காவடிப்பூப்பறியாணதியும்புகாள்வடிபாலையருந்தெ ன, என்னக்காவடிவேண்டாமென்றோதிநு லேதுக்காவடியங்காமற் சேருவாய், அன்னக்காவடியாற்கழுகாசலத்தாதிக்காவடிமைத்திறம் பூண்டுக, வின்னக்காவடிவேலாவென்றுன்செகவீரராமகுமாரவெட் டேந்த்ரனே.

இ - ள். அன்னக் காவடியால் - அன்னக்காவடியோடு, கழுகாசலத்து ஆதிக்கா - திருக்கழுக்குன்றத்து முதல்வனுக்கு, அடிமைத்திறம்பூண்டு - தொண்டுபூண்டு, கவின - அழகாக, கா - காப்பாற்று, வடிவேலா என்று - வடிவேலனேயென்று, உன் - நினைக்கின்ற, செகவீர ராமகுமார எட்டேந்த் ரனே - செகவீர ராமகுமார எட்டேந்திரனே, உன் - யாவரும் மதித்தற்கு ரிய, அ - அந்த, கா அடி - சோலையினடியில் சென்று, பூபறியாள் - மலர் களைப்பறியாள், நதியும்புகாள் - நதிக்கும் போகாள், வடி பாலை அருந்து என - வடித்த பாலைக்குடியென, என் அக்கா - என்தமக்காய், அடி - அடி, வேண்டாம் என்று ஓதினால்-வேண்டாமென்று சொன்னால், ஏதுக்கு ஆவள்- எதற்காவாள், தியங்காமல் - இவள் பயங்காமல், சேருவாய் - (இவளைத்) தழுவுவாயாக; எ - று.

தாயிரங்கல்.

77. ஆரிச்சந்தநயம்படிப்பார்மத னலச்சந்தனக்குண்டாகியேபி னும், தேரிச்சந்தநமேசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தநங்கைதனைச் சேருவாய், பூரிச்சந்தனம்விம்மியமாதரைப்புலப்பச்சந்தனதாகவுளத் தில்வை, வேரிச்சந்தநமார்பகத்தாய்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த் ரனே.

இ - ள். அம்தநம் - அழகிய தனங்கள், பூரிச்சு - பூரித்தது, விம்மியமா தரை - அழுதமாதரை, புலப்பு அச்சம் தனது ஆக - பிணக்கத்துக்கு கார ணமாகிய அச்சம் தனதாக, உளத்தில் வை - மனத்திற்கொண்ட, வேரி - யாசனையுள்ள, சந்தனம் - சந்தனமணிந்த, மார்பகத்தாய் - மார்பிடத்தை புடையவனே, செகவீரராமகுமார எட்டேந்த்ரனே-செகவீரராமகுமாரஎட் டேந்திரனே, இ - இந்த, சந்தம் - சந்தத்தை, நயம் படிப்பார் - இனிமை யாகப் படிப்பவர், ஆர் - யார், மதனால் - மன்மதனால், தனக்கு அச்சம் உண் டாகி - தனக்கு அச்சமுண்டாகியும், பின்னும் தேரி - பின்னும் ஆராய்ந்து, "அன்னமே - அன்னமே, சந்து சொல்லுவாய் என-தூது சொல்வாயென்று, செப்பி - சொல்லுகின்ற, இ - இந்த, சந்தம் - அழகாகிய, நங்கைதனை-என் பெண்ணை, சேருவாய் - அணைவாய், எ - று.

தாயிரங்கல்.

78 சம்புதைக்குங்கருங்காலன்போற்கங்குல்சாரவேலையொலிக்குப்பயந்துநோக், கம்புதைக்குமென்பெண்பிள்ளைமேலினிக்காமராஜனெடுத்துத்தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்னேயணைந்தாலிவளாவிதக்குமிப்பூவிலிருக்குகம், பும்புதைக்குணிதியெனவாய்த்தவெம்புண்ணியாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். நம்பும் - நம்புதற்குரிய, புதைக்குள் - புதையலுக்குள்ளிருக்கிற, நிதி என - திரவியம்போல, வாய்த்த - கிடைத்த, எம் புண்ணியா - எமது புண்ணியவானே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, கருகாலன்போல் - கரிய யமன்போல, கங்குல்சார - இரவுவர வேலை ஒலிக்கு பயந்து - கடலோசைக்கஞ்சி, நோக்கம் புதைக்கும்-கண்களைமூடிக்கொள்ளுகின்ற, என் பெண்பிள்ளைமேல் - என் மகள்மீது, இனி - இனி, காமராஜன்-மன்மதன், எடுத்து தொடுத்திடும் அம்பு - எடுத்து எய்கின்ற பாணங்கள், தைக்குமுன்னே - தைக்குமுன்பே, அணைந்தால் - தழுவினால், இவள் ஆவி-இவளுயிர், தக்கும் - நிலைக்கும், இப்பூவில் இருக்கும் - (இவளும்) இந்தப்பூமியிலிருப்பாள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

79, மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைமேலவரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணேனெனதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்செனறுவந்தாளினிச்சொல்லவாயில்லையே.

இ - ள். மாதானை-பெரும்படைகளையுடைய, வேந்தர்க்குமேலோன்-அரசரிலசிறந்தவன ஆகிய, பெரியசுவாமியை-பெரியசாமியை, என் மாது-என்பெண், ஆனைமேல்வரக் கண்டனள் - யானைமீதேறிவரப் பார்த்தாள், கண்டு மயஙகியும் - பார்த்து மயஙகியும், ஐயோ சும்மாவரக்காணேன்-அந்தோ சும்மாவரக்கண்டிலேன், எனது வளவுக்குள் - என் வீட்டுக்குள், அம்மா - தாயே, தானைபோச்சு என்று-ஆடைபறிபோயிற்று என்று, வந்தாள்-வந்தனள், இனிச்சொல்ல - இனிச்சொல்லுதற்கு, வாய் இல்லை - எனக்கு வாயில்லை, எ - று.

தலைமகள் இரங்கல்.

80. அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனென்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருமேதனென்றனுகந்தைநூல்
அச்சங்கயாகத்துளைத்தான்மதப்பயலயபுகொண்டே.

இ - ள். அ - அந்த, சங்கபாணி - திருமாலின், பதம்போற்றி - திருவடியை வணங்கி, செந்தமிழ்க்கு அன்பு இயற்றி - செந்தமிழ்க்கு அன்பு செய்து, அ - அந்த, சங்கம் மேவும் - சங்கத்தைப்பொருந்திய, திருமலைராயன் - திருமலைராஜன், அணைந்திலன் - என்னைத்தழுவிலன், நான்-யான், கலாழுதிக்கு-கலைகளையுடைய சந்திரனுக்கு, அச்சம் ஏன்று இருந்தேன்-பயமென்றிருந்தேன், என்றன் ஆகத்தை - என்னுடம்பை, நூல் அச்சு அங்கம் ஆக - நூலச்சுருவமாக, மதப்பயல் - மன்மதப்பயல், அம்புகொண்டு துளைத்தான் - பாணங்களால் துளைத்துவிட்டான், எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

81. அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்லத்
தித்திக்குதையன்கருத்தென்னவோமதிசென்றுகுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே.

இ - ள். அத்திக்கு உதையன் - கஜேந்திரனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமானவன், திருமலைவேலப்பன், (அவனது) அன்புசொல்ல-அன்பைச் சொல்லுதலும், தித்திக்குது - இனிக்குது, ஐயன்கருத்து என்னவோ - ஐயன் கருத்து யாதோ, மதிசென்று - சந்திரன் அஸ்தமித்து, குணக்குதிக்கு - கீழ்த்திசையில், உதையன் - சூரியன், கதிர்காட்டுமோ - ஒளியைக் காட்டுவனோ, காமன் சரங்கள்வந்து - மன்மதபாணங்கள்வந்து, இருகொங்கையின்மேல் தத்தி - இருதனங்களின்மீது தாவி, குதையமட்டு ஏறுது - குதையினளவும் பதியாநின்றன, எ - று.

செவிலியிரங்கல்.

82. கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குந்தத்தரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிநாண்புனைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே.

இ - ள். இவள் கைவளைபோனதும் - இவள் கைவளையல் கழன்றதும், கலவளைக்கு உண்டு - கலவளையலுக்குண்டு, காரிகையார் சொல் - மாதர்சொல், அவளை - அவளை, குந்தத்து அரம்போல - ஈட்டிபோலவும் அரம்போலவும், தைப்பதும் - தைப்பதையும், சொல்பவர் ஆர் - சொல்லுவோர் யாவர், நல்ல வள்ளைக்கும் சரிஆம செவி - நல்லவள்ளைத் தண்டுக்கு நிகராகிய காதுகளையுடைய, சானகி - சீதை, நாண்புனைய - மங்கலநாண் அணியும்படி, மெலவளைக்கும் - மெதுவாக வளைத்த, சிலையானே - வில்லையுடையவனே, திருமலைவேலப்பனே, எ - று.

கலம் ஒருமுகத்த லீனவைக்கருவி. சிலையென்றது பிதிலையில் விசுவா மித்திரரோடு போனபோது வளைத்தவில்லை.

செவிலியிரங்கல்.

83. முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்பூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றானிளசையிலெட்டமனே.

இ - ள். எதிர்பேசும் ஒன்னார் - எதிர்பேசுகின்ற பகைவரது, குடி - குடிகளை, குமர் - ஒலிக்கின்ற, உப்புக்கடல் ஏற்றுவித்து - உப்புக்கடலி லேறச்செய்து, கொடிமதில் - கொடிகட்டிய மதிலின்மீது, பாய்ந்து இடிக்கும் - பாய்ந்து குத்துகின்ற, மருப்புக்களிற்றான் - கொம்புகளை யுடைய யானையையுடையவனாகிய, இளசையில் எட்டமனே-இளசை எட்டமேந்திரனே, முடிக்கும்-முடிக்கின்ற, மரு-மருக்கொழுந்து, புக்கு இசையா - புகுந்து இசைந்திராத, பைங்கூந்தல - பசுமையாகிய கூந்தலை யுடையவள், அ- அந்த, பூரிமதன்-வலியுள்ளமன்மதன், பிடிக்கும் - கைக்கொண்டிருக்கிற, அருப்புக்கு-பூவரும்புகளுக்கு, இலக்கு அல்லவே-லக்ஷ்யமல்லவே, எ - று.

கடலேற்றுவித்து என்றது தீபாந்தரங்களிற்செலுத்தி என்றபடி.

செவிலிகூற்று.

84. தடத்தகத்தளிச்சிறுநாண்பூட்டிமாரசரந்தனமு
கடத்தத்தளிதந்தலைதோற்றாட்குத்தோற்றுகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பதைத்துக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொரும்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள் கடாசலத்தை - யானையை, நடத்த - நடத்தவே, தளிக்குள் - வீட்டுக்குள்ளே, பதைத்து கிடக்கும் - பதைத்துக் கிடக்கிற, ஒன்னார்கள் - பகைவர்கள், முறையிட-முறையிடவும், தத்தளிக்க - திடுக்கிடவும், பொரும் - போர்செய்கிற, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே, தடத்தத்து - அருகாயிருக்கிற, அளி - வண்டுகளாகிய, சிறுநாண்பூட்டி - சிறிய நாணையேற்றி, மாரன் - மன்மதன், சரம் - புஷ்பபாணங்களை, அத்தத்து அள்ளி கையிலேல்வாரி, தனமுகடு - தனமுகட்டின்மேல் எய்ய, தலைதோற்றாட்கு - தன்பெருமையை யிழந்த என்பெண்ணுக்கு, தோற்றுக - பிரத்தியக்ஷமாக வேண்டும், எ - று

செவிலிகூற்று.

85. செல்லுக்கு மல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
வல்லிக்கிணையில்லைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னவெட்டேந்திரபாண்டியனே.

இ - ள். பல்லக்கு மேல்வரும் மன்ன - பல்லக்கின்மீ தேறிவருகிற அரசனே, எட்டேந்திர பாண்டியனே - எட்டமேந்திர பாண்டியனே, செல்லுக்கும் அல்லுக்கும் நேர் - மேகத்துக்கும் இரவுக்கும் சமமான, ஓதி - கூந்தலையுடைய, மங்கலம் - சுபகரமான, சித்தசவேள் - மன்மதனது, வல்லிக்கு-மனைவியாகிய ரதிதேவியை நிகர்ப்பவளாகிய என்பெண்ணுக்கு, இணை இல்லை - சமானமில்லை, இணை - இரண்டாகிய, கந்தம்-சந்தனக்குழம்பணிந்த, மாதனம் - பெரியதனங்களும், சொல் - சொல்லும், வல் இக்கு - (முறையே) சூதாடுகருவியையும் கரும்பினிரதத்தையும் நிகர்க்கும், முல்லைக்கும் - முல்லையரும்புக்கும், மானுக்கும் - மானுக்கும், மாந்தளிருக்கும்-மாந்தளிருக்கும், இம்மூன்றினுக்கும் - இந்த மூன்றுக்கும், பல்லக்குமேல் - பல்லக்குமேல் நிகரானவ, எ - று.

பல்லக்குமேல் என்பதை, பல் அக்கு மேல் எனப்பிரித்து, பல்முல்லைக்கும், அக்குமானுக்கும், மேல்மாந்தளிருக்கும் உவமையாம் எனவுரைக்க. அக்கு - கண், மேல் - உடம்பு

செவிலியிரங்கல்.

86 கவளவளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருதப்பதுங்கன்வரான்
தவளவளைக்குத்தடையிடுவாரிலலைசந்துசொலல
அவளவளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே.

இ - ள். தண் அளிகுலமே - குளிர்ச்சியாகிய வண்டுக்கூட்டமே, கவளம் அளைக்கு-வாயளவினதாகிய தயிரியின்பொருட்டு, களவு செய்தோன் - களவுசெய்தவனாகிய கண்ணன், வஞ்சகம் பிணைமேல் - வஞ்சவுருக்கொண்டுவந்த மானின்மீது, துவள வளைக்கும் சிலையான் - துவளும்படி வளைத்த வில்லையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன், மருதப்பதுங்கன் - மருதப்பனென்னும் மேலோன், வரான் - வராதிருக்கிறான், தவளம் வளைக்கு-வெண்மையாகிய சங்கவளையலுக்கு, தடையிடுவார் இல்லை - தடைசெய்பவர் இல்லை, சந்து சொல்ல - தூதுசொல்ல, அவள் அவளை கும்பிடப்படுமோ - அவளவளைக்கும்பிடத்தகுமோ, எ - று.

வஞ்சகப்பிணையென்றது மாரீசனை.

செவிலிகூற்று.

87. இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காத்தப்பனிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணையால்கண்வளர்சசிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்ததுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிதந்திடமே.

இ - ள். இந்திரச்செல்வன்-இந்திரசெல்வத்தையுடையவன், துரை - பிரபுவாகிய, பூலிக்காத்தப்பன் - பூலிக்காத்தப்பன், இங்கு இவள்பால் - இங்கு இவளிடத்தில், இன்னமும் வந்திலன் - இன்னமும் வந்தானில்லை, வேள்கணையால - மன்மதபாணத்தால், கண்வளர் - கண்வளர்கின்ற, சசிமுகம் - சந்திரன்போலுமுகத்தை, சானுவில்வைத்தது - முழங்காலில்வைத்தது, மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்கள் ஆம் - மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களேயாகும், மடவீர் - பெண்களே, கணிதம் திடமே - கணிதசாத்திரம் உறுதியேயாகும், எ - று.

மன்மதபாணத்துக்கு அஞ்சி முழங்காலில் முகத்தைவைத்த தலைவியை வியந்து இதுவுமொரு மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களாம் எனச்சொன்னயந்தோன்றுமாறு கூறியது. மகரம் - காதணி, சந்திரன் - முகம், கர்க்கடகம் - முழங்கால், யோகம் - கூட்டம்.

தலைவிகடலொடு கூறல்.

88. வெஞ்சத்தமரந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுக்குமஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமரங்கசப்போரைவெல்லுவனீயுமென்னை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே.

இ - ள். அலைசெறி அம்பரமே - அலைகள்நெருங்கிய கடலே, வெம் சத்தமரம் துளைக்கும் - விரும்புதற்குரிய ஏழுமராமரங்களைத் தொளைத்த, திருமலைவேலு வந்தால் - திருமலைவேலப்பன் வந்தால், வஞ்சம் தமர் - வஞ்சனையுள்ள உறவினரது, அம்பலுக்கும் அஞ்சேன்-பழிமொழிக்கும் அஞ்சமாட்டேன், அன்னைவாய்க்கும் அஞ்சேன் - தாயின்வாய்க்கும் அஞ்சேன், நெஞ்சத்து அமர் - மனத்திலமர்ந்திருக்கிற, அங்கசப்போரை - மன்மதன் சண்டையை, வெல்லுவன் - ஜெயிப்பேன், நீயும் - நீயும், என்னை அஞ்ச - என்னை அஞ்சுவிக்கும்பொருட்டு, தமரம்செய்வாயோ-ஒலிப்பாயோ, எ-று.

செவிலியிரங்கல்.

89. புத்தியின்பேர்க்குள்ளாய்வேள்பொற்றொடிக்குமுன்புவந்து
சத்தியப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான் - நித்தம்
குருபதம்பராவுமனுகூலர்பொன்மாது
மருவுமவெங்கடேசரொட்டயா.

இ - ள். நித்தம் - நாள்தோறும், குருபதப் பராவும்-குருபாதத்தை வழிபடுகின்ற, அனுகூல - அநுகூலனே, பொன்மாது மருவும் - திருமகள் பொருந்துகின்ற, வெங்கடேச ரெட்டமா - வெங்கடேச ரெட்டமனே, வேள் - மன்மதன், புத்தியின்பேர்க்கு உள் ஆய் - புத்தியின்பேருக் குள்ளாகி, பொன்றொடிக்கு முன்புவந்து - பொன்வளையலை யணிந்தவளுக் கெதிரில்வந்து, சத்தியப்போர்மீது சரம்தொடுத்தான் - சத்தியத்தின் பேர் மீது பாணமெய்தான், எ - று.

புத்தி - மதி, (சந்திரன்) சத்தியம் - மெய், (உடம்பு), மன்மதன் சந்திரனுடைய குடைநிழலில் வந்து உடம்பின்மீது அம்புதொடுத்தா னென்பது கருத்து,

தலைவியிரங்கல்.

௯0. அத்திதனையூர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமருஞ்செய்தானே - முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசரெட்டமா.

இ - ள். முத்தமிழ்க்கு - முத்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, எந்நாளும்-எக்காலமும், பசுகனகம் நல்கி - பசும்பொன்னைக் கொடுத்து, முதல்வள்ளல் என வாழும் - முதல் வள்ளல்கள்போல வாழ்கின்ற, வெங்கடேச ரெட்டமா - வெங்கடேச ரெட்டமனே, அத்திதனை - கடலை, ஊர்ப்பசு பேர்ஆக்கி - ஊர்ப்பசுவின் பெயராகச்செய்து, சினந்து அடித்து - கோபித்து அடிகத்து, சித்தசன் - மன்மதன், என்மேல் - என்மீது, சமரம்செய்தான் - போர் செய்தான, எ - று.

அத்தி - கடல், ஊர்ப்பசு - நகரா. (முரசு).

தலைவிகூற்று.

௯௧ மன்னன்வெங்கடேசரெட்டமாகிபோற்றாதுறைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காணிலனே - மின்னுபசும
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை.

இ - ள். மின்னு - மின்னுகின்ற, பசும்சொன் வடிவு ஆய் - பசும் பொன்னுருவாகி, இலங்கும்-விளங்குகின்ற, தோகை-மயிற்சாயலையுடைய, ரதிகணவன்-இரதிதேவி நாயகனுகிய மன்மதன், கன்னல் வளைத்து - கருப்பைவில்லாகவளைத்து, கணை எய்யும் - அம்புகளை யேவுகிருன், (இன்னும்) மன்னன் வெங்கடேச ரெட்டமாகிபால் - இறைவனுகிய வெங்க

டேசு ரெட்டன் என்னும் பெருஞ் செல்வனிடத்தில், தூது உரைத்து - தூதுசொல்லி, கன்னி - கன்னியானவன், தார் - மாலையை, வாங்கிவரக் காண்கிலன் - வாங்கிவரக்காணேன், எ - று.

கன்னிதார் வாங்கிவர, ரதிகணவன் கன்னல் வளைத்தெய்யுங் கணை காண்கிலன் என்றியையத் துரைப்பினு மமையும்.

செவிலியிரங்கல்.

92. தண்ணமுதபாஷிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள் - உண்ணமுது
மாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனத்தைபேரெடுத்தாள்மின்.

இ - ள் தண் - குளிர்ந்த, அமுதம் - அமிர்தம்போன்ற, பாஷிதம் - சம்பாஷணையால், விஸ்தாரன் - விசாலன, வெஙகடேசுரெட்ட புண்ணியவான் - வெங்கடேசுரெட்டனென்னும் தருமசீலன், வந்து புணராநாள் - வந்து சேராநாளில், மின்-(என்) பெண்ணானவள்) உண் - உண்ணுதற்குரிய, அமுதும் - அமுதமும் (சோறும்) மாமனத்தை குமட்ட-பெரிய மனத்தைக் குமட்டுதலால, வம்புவிட்டாள்-(கச்சு) கசந்துவிட்டாள், பால்கொடுக்க-பாலைக்கொடுக்க, வீமன் அத்தை பேர் எடுத்தாள்-வாந்தி யெடுத்தாள்.

வம்பு - கச்சு, இதுகைத்து என்பதன் சிதைவு, வெறுத்து என்பது பொருள். வீ - பஙகயம் (தாமரை), மன் - இறைவன் (நிலையாக வுடையவன்) பிரமன், அத்தை - இவனுக்கு அத்தைபார்வதி, (சக்தி) (வாந்தி.)

தாயிரஙகல்.

93. தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூடிமருவாநாள் - செண்டு
முலைமாணுட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையாளுண்மான்மயக்கத்தால்.

இ - ள். தண் தமிழ்தேர் - தட்பமாகிய தமிழையாராய்ந்து தெளிந்த, உத்தமதயாளு - சிறந்த தயாவானாகிய, வெஙகடேசுரெட்ட மண்டலிகன் - வெங்கடேசுரெட்ட பூபதி, கூடி மருவாநாள் - சேர்ந்தணையாதநாளில், செண்டு - பந்துபோன்ற, முலை - தனங்களையுடைய, மாணுட்கு-என் பெண்ணுக்கு, இன் அமுது கொடுக்க - இனிய அமிர்தத்தைக்கொடுக்க, (அவள்) மால்மயக்கத்தால் - காமமயக்கத்தால், ஆட்டுத்தலை ஆனாள் - ஆட்டுத்தலையை யுடையவளானாள், எ - று.

ஆட்டுத்தலை-ஆடுதலையுடையது. ஆட்டுத்தலையானாள் என்பதற்கு - வேண்டாமென்று தலையசைத்தாள் என்பது கருத்து.

46.

திராயிரங்கல்.

94 தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டமானுண்மேல் - துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுரசானுற்பங்
கயவாளியேவானேகாண்.

இ - ள். தெள்ளுதமிழுக்கு - தெளிந்த தமிழ்ப்பாடலுக்கு, அருள் - அருள்செய்கிற, தியாகி-கொடையாளனாகிய, வெங்கடேசுரெட்ட வள்ளல் மேல் - வெங்கடேசுரெட்ட வள்ளலின்மீது, ஆசைகொண்ட - விருப்பங் கொண்ட, மானுள்மேல் - என் பெண்ணின்மீது, துள்ளும் - குதிக்கின்ற, கயவாளி - கீழ்மகனாகிய, வேட்கு-மன்மதனுக்கு, உவரி - கடலானது, கைமுரசு ஆனால் - கைப்பேரிகையானால், பங்கயவாளி - தாமரைமலராகிய பாணத்தை, ஏவானே - எய்யானோ, எ - று.

இழிந்தவனுக்கு உயர்ந்தபொருள் கிடைத்தால் அவன் செருக்கடைந்து பிறரை வருத்தமாட்டானோ என்பது கருத்து.

தாய்க்கூற்று.

95. கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா - பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ராவிவள்சசிபுற்
றூருடையானூரிடையதாம்.

இ - ள். பைகனகம் - பசும்பொன் மயமாகிய, மேரு - மேருமலையை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்ட மேந்த்ரா - வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரனே, இவள் சசி - இவள் இந்திராணிக்கு நிகராவாள், (இவளுடைய) கொங்கை-தனங்கள், கும்பகோணமா - கும்பகோணமா, கூந்தலோ கூடலா - கூந்தலானது மதுரையா, தங்கும் விழி - பொருந்திய கண்கள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பாசமுத்திரமா, இடை-இடையானது, புல்தார் உடையான் ஊரா - பனைமாலையணிந்தவனாகிய சேரனது ஊராகிய கருவூரா, எ-று.

கும்பகோணம் - கும்பவட்டம், (கும்பம்-குடம்,) கூடல் - (கூடு அல்) திரண்டஇருள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பா - கடலா, கருவூர் - வஞ்சி-(கொடி). கும்பகோணம்முதலியன சொன்னயந்தோன்ற வந்தன.

தலைவியைத் தாய்வியத்தல்.

96. மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவிலையே - கையதினுற்
றுண்டித்தாண்மென்றுமென்றுதுப்பினுணமாலையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றாள்காண்.

இ - ள். மெய்யன்-சத்தியசந்தனுகிய, வெங்கடேசுரெட்ட வேந்தன்பால் - வெங்கடேசுரெட்ட ராஜேந்திரனிடத்தில், தையல்-தோழிப்பெண்ணுனவள், தூது உரைத்து-தூதுசொல்லி, கண்ணிவாங்கித்தர-(அவனது) மாலையை வாங்கிக்கொடுக்க, (என்பெண்ணுனவள்) வில்லை-(மன்மதனது) வில்லாகிய கரும்பை, துண்டித்தாள் - துண்டுசெய்தாள், மென்றுமென்று துப்பினுள்-மென்றுமென்றுஉமிழ்ந்தாள், மாரனையும்-மன்மதனையும், கண்டித்தாள் - வெறுத்துப்பேசினுள், அச்சம் அற்ருள் - பயமொழிந்தாள்.

தலைவனதுமாலை கிடைத்தமையால் மன்மதனது ஆண்மை இவளிடத்தில் செல்லவில்லை யென்பதாம்.

தாயிரங்கல்.

97. பூத்தூக்கியுண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே - சேர்த்திதரும்
பொன்னுபரணுபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா.

இ - ள். சேர்த்தி தரும் - அழகைத்தந்த, பொன் ஆபரணு - பொன்னுபரணத்தையுடையவனே, புயசயிலா - தோள்களாகிய மலைகளையுடையவனே, தென் இளசை மன்னு - தென்னிளசை நகர்க்கரசனே, குமார எட்டமா - குமாரஎட்டமனே, பூ - பூமியை, தூக்கி - சுமந்தவனுகிய ஆதிசேடனுல், உண்டவனை - உண்ணப்பட்டவனுகிய (தென்றல்) காற்றை, போந்து ஏறிக்கொண்டவன் - (வாகனமாகக்) கொண்டு ஏறிக்கொண்டவனுகிய மன்மதன், மா - இலக்குமியை, தூக்கியை - சுமப்பதாகிய தாமரைமலரை, தூக்கி வந்தான் - எடுத்துவந்தான், எ - று.

மன்மதன் தாமரைமலரை யெடுத்துவந்தான் இனி நீ தாமதியாமல் இவளைத் தழுவவேண்டுமென்பது கருத்து.

வெறிவிலக்கல்.

98. நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்ருரன்றியரன்கோயிலின்முன் - உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு.

இ - ள். நல் - சிறந்த, தமிழ்வாணர்க்கு-தமிழ்ப்புலவருக்கு, நிதி நல்கும்-திரவியத்தைக் கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்ட கொற்றவன்-வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனது, தார் அன்றி - மாலையல்லது, அரன் கோயிலின் முன் உற்ற - சிவன் கோயிலின் முன்பொருந்திய, கொடிக்காலை

விட்டு அப்பாலே நீங்காதது - துஜஸ்தம்பத்தைவிட்டு அப்பால் விலகாதிரு ப்பதாகிய ருஷபத்துக்கு, முன் - முன்னிருப்பதாகிய மேஷம், துண்டுபட - அறுபட, வேலையிட்டதேது - வேலையிட்டதற்குக் காரணம்யாது, விடு - (இதனை) ஒழிவாய், எ - று.

இவளது மையல் வெங்கடேசுரெட்டனது மாலையாலன்றி இந்த ஆட்டின் கொலையால் நீங்காதென்பதாம்.

வெறிவிலக்கல்.

99. கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குமுல்லைத்தாரல்லா - தென்னசெய்
தையன்முன்பூமுன்னக்ஷரமுற்றதைதெரியச் [தீர்
செய்யும்பேரென்னசெயும்.

இ - ள். கன்னன் - கர்ணனை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டன் என்கிற, காண்டிபன்மேல - விசயன்மீது, மா - பெரிய, மோகசன்னதம் கொண்டாட்கு - மோகவெறி கொண்டவளுக்கு, முல்லைத் தார் அல்லாது - (அவனது) முல்லைமலர் மாலையை அன்றி, என்ன செய்தீர் - என்னகாரியம் செய்தீர், தையல்முன் - தையல்என்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்னே, பூ முன் அக்ஷரம் - பூ என்னும் எழுத்துக்கு முன்னெழுத்தாகிய பு என்னும் எழுத்து, உற்றதை - சேர்ந்ததாகிய புதையலை, தெரியச் செய்யும் பேர - தெரியும்படிச்செய்யும் பேராகியமை (ஆடு), என்ன செய்யும் - என்னகாரியத்தைச் செய்யும், எ - று.

வெறிவிலக்கல்.

100. தாண்டுபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட [யே
பாண்டியன்மேலாசைகொண்ட பைந்தொடியை - வேண்டி
யொன்றிரண்டாப்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யுமவிடம்.

இ - ள் தாண்டுபரி - தாவுகின்ற குதிரையை, தூண்டு - செலுத்துகிற, திடசாலி - பராக்கிரமசாலியாகிய, வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன் மேல் - வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன்மீது, ஆசைகொண்ட - விருப்பங் கொண்ட, பைந்தொடியை - பசும்பொன்வளையலை யணிந்த பெண்ணை, வேண்டி - விரும்பி, ஒன்று - ஒருருவம், இரண்டு ஆபோக - இரண்டு பாகமாயொழிய, ஒருத்தனை - ஆட்டை, இங்கு ஏன் கொணர்ந்தீர் - இவ்விடத்தில் ஏன் கொண்டுவந்தீர், மின்துயர்க்கு - (இது) என்மின் கொடிபோல்

வாளாகிய பெண்ணினது துன்பத்துக்கு, என் செய்யும் - என்னபயனைத் தரும், விடும் - (இதனை) விடுங்கள், எ - று.

ஒரு - ஆடு.

அலங்குறி.

101. கல்விகளைகண்டகும்பன்கம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
விவ்விசயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்லுவதென
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
படசமறவைத்தார்பதி.

இ - ள். கலவி களைகண்ட - கல்விக்கூடலைக் களைகண்ட, கும்பன் - அகத்தியனை போன்றவன், கம்பன் - கம்பனை நிகர்த்தவன், வெங்கடேசுரெட்டவில்விசயன், (அவனது) தென் இளசைவெற்பிடத்தில் - தென்னிளசைநகரத்திலுள்ள மலையின்கண், சொல்லுவது என் - (கண்ட அதிசயத்தை) சொல்லுவதெப்படி, கடசெவியும் - பாம்பையும், அம்புலியும் - சந்திரனையும், கங்கையம் - கங்கையையும், ஓர் வெம்புலியில் - ஒரு கொடிய புலியின்மீது, படசம உற - அனபு மிகும்படி, பதி - தலைவர், வைத்தார் - வைத்தனர், எ - று.

பாம்பு - சந்திரன் - கங்கை (நீர்) } இம்மூன்றையும் சேர்த்தால் அரவிந்தம்
அரவு - இந்து - அம் } ஆகும். அரவிந்தம்-தாமரை.

புலி-வேங்கை. இது ஓர்மரம். வேங்கைமரத்தின்மீது தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அலங்குறி.

102. சங்கநிதியென்னதழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளைச்செழுங்கிரியில்-அங்குகண்டேன்
மானிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளலடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதாகநிற்கத்தான்.

இ - ள். சஙகநிதி என்ன சஙகநிதிபோல, தழைத்த-செழித்த, வெங்கடேசுரெட்டசிங்கம், (அவனது) இளசைச்செழுங்கிரியில்-இளசைநகரிலுள்ள செழிய மலையினமீது, ஒரு வள்ளல் நடு ஆதி அந்தம் தான் இருப்பது மானிலத்தைமுற்றும் எந்தி நிறக - ஒருவள்ளலானவன் நடு ஆதி அந்தங்களிலும் தானே யிருப்பதாக உலகமுழுதும் தாங்கி நிறக, அஙகு கண்டேன் - அவ்விடத்துப்பார்த்தேன், எ - று

மானிலம் - மாநிலம், இது முலலை, வள்ளல் பாரி, நடு-இதின் நடுவில, ஆதி - ஆதியென்னுஞ்சொலலின, அந்தம் கடையெழுத்தாகியதி, இருப்பது-இருப்பதாகிய பாதிரி, பாதிரி மரத்தின்மேல் முல்லைமலர் இருந்தது என்பதுகருத்து.

அலர்க்குறி.

103. தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ரதாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலகிருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின் - மேலு
மருக்கமழுநல்மாமனையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனின்று.

இ - ள். தாலம் முற்றும் வாழ்த்தும் - உலகமுழுதும் வாழ்த்துகின்ற, இந்த்ரதாரு-கற்பகத்தருவை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்ட வாலகிருஷ்ண விம்பன், (அவனது) மணிவரையின்மேலும்-அழகிய மலையின்மீதும், மருகமழும்-வாசனை பரிமளிக்கின்ற, நல் - அழகாகிய, மா-இலக்குமியின், மனையும் வீடாகிய தாமரையும், ஒருசந்திஇருக்க-ஒருமூங்கிலின்மீதிருக்க, அதில-அதினிடத்து, இன்று கண்டுகொண்டேன - இன்று பார்த்தேன், எ - று.

மூங்கிலின்மீது தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அலர்க்குறி.

104. தங்கள்குலதீபமெனத்தாரணியோர்கொண்டாடும
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன்வெற்பில் - செங்கணரி
உண்டதுடனவனின்றூதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி.

இ - ள். தாரணியோர் - உலகத்தார், தங்கள் குலதீபம் என - தங்கள் குலவிளக்கென்று, கொண்டாடும கொண்டாடுகின்ற, எங்கள் வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன், (அவனது) வெற்பில்-மலையில், செங்கண் அரி உண்டதுடன - செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால் உண்டதோடு, அவன் நின்று ஊதினதும்சேர்ந்து, அவன்பேர்கொண்டதின்மேல்- அவன் பேர்கொண்டதின்மீது, குறி-(தலைவனது) அடையாளமாயிருக்க, கண்டேன் - பார்த்தேன், எ - று.

திருமால் உண்டது பூமி - கு. ஊதினது சங்கு, வளை. இவ்விரண்டும் சேர்ந்தது குவளை. அவன்பேர் விண்டு - மூங்கில், மூங்கிலின்மீது குவளை மலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

செவிலிகூறல்.

105. அழகிசக்கதேவிக்கனகதமபணிபால
விழைபுங்குயார்வெட்டவேந்தே - பழகுமொழி
கூந்தலகளமல்குலகம்சொன்மனைகனகம
ஏந்துதனமார்க்களிர்மெய்யாம்.

இ - ள். விழையும் - யாவரும் விரும்புகின்ற, குமார எட்டவேந்தே, அழகி - அழகியாகிய இந்தப்பெண்ணினது, சக்கு - கண், ஏவு - அம்பை நிகர்க்கும், பழகுமொழி - பழகியசொல், இக்கு - கரும்பினிரதத்தை நிகர்க்கும், கூந்தல் - கூந்தலானது, அல் - இரவை நிகர்க்கும், களம் - கண்டம், நந்தம் - சங்கைநிகர்க்கும், அல்குல் - நிதம்பம், பணி - பாம்பின் படத்தை நிகர்க்கும், அகடு - வயிறு, ஆல் - ஆலிலையை நிகர்க்கும், ஏந்துதனம்-ஏந்து தனங்கள், கனகம் - பொன்மலையை நிகர்க்கும், மெய் - உடம்பு, மாந்தளிர் ஆம் - மாந்தளிரை நிகர்க்கும், சொன்னேன் - சொல்லினேன் (ஆதலால் இவளைவந்து சேர்வாய்) எ - று.

ஆம் என்பதனை ஏவு முதலியவற்றோடுங் கூட்டுக.

வறுமையை யறிவித்தல்

106. ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொலலப்
போகாதுவேறுபுகலில்லையே - பாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். பாகு ஆர்ந்த - பாகின் சுவைநிரம்பிய, சந்தம் - பலசந்தங்களையுடைய, மதுரத் தமிழுக்கு - இனிய தமிழுக்கு, அகத்யன எனவந்த - அகத்தியனென்னும்படி தோன்றின, வெங்கடேசுரெட்டமா, ஏகாம்பரர் - ஏகாம்பரநாதரது, இடப்பேர் - இடத்தின்பேர், இல்லாத தாழ்வு - இல்லாத குறையை, சொல்லப்போகாது-சொல்லொண்ணாது, வேறுபுகல் இல்லை - வேறுபுகலிடமில்லை, எ - று.

ஏகாம்பரர் இடப்பேர் - கச்சி. கச்சியில்லாத குறையைச்சொல்ல வொண்ணாதெனபது கருத்து.

இதுவுமது.

107. திரைக்கலைக்கித்தையலெனபதேயிருபத்தேழென்
னரைக்கலைக்கித்தையலனேகம் - உரைக்கவொணா
தந்தம்ப்ரசண்டாவரசர்சிரோரத்னமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். ப்ரசண்டா - பிரசண்டனே, அரசர் - அரசர்களுக்கு, சிரோரத்நம் என - சிரோமணியென்னும்படி, வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசுரெட்டமா, திரைக்கலைக்கு - கடலிற்றோன்றிய கலைக்கு, தையல் என்பது - தையலென்பது, இருபத்தேழு - இருபத்தேழேயாகும், என் அரை கலைக்கு - என் அரையிலுள்ள கலைக்கு, தையல் அனேகம் - தையல் அனேகமாகும், அந்தம் உரைக்கவொண்ணாது - முடிவுசொல்லவொண்ணாது, எ - று.

திரைக்கலை - கடலிற்றோன்றிய சந்திரன், (இவனுக்கு) தையல் இருபத்தேழு - மனைவியர் இருபத்தேழுபேர் (நக்ஷத்ரங்கள்) அரைக்கலை - அரையிலுடுத்த ஆடை, தையல் அனேகம் - தைத்தல் அனேகம் (மிகவும் கிழிந்து பலவிடங்களில் தைக்கப்பட்டது.)

செவிலி தலைவியைத்தேற்றல்.

108. சென்றலந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதிபான்
மன்றலந்தார்வாங்கிவருமளவும் - குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையிலுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில்.

இ - ள். குன்றம் முலை ஏழாய் - மலைபோலுந் தனங்களையுடைய பெண்ணே, அலந்தார் - (வறுமையால்) வருந்தினவர், சேர் - அடைகின்ற, முத்திருளப்ப பூபதிபால் - முத்திருளப்ப பூபதியினிடத்தில், சென்று - போய், மன்றல் - பரிமளமுள்ள, அம் - அழகிய, தார் - மாலையை, வாங்கி வரும் அளவும்-வாங்கிவரும் வரையும், அம்பு அணையில - (மன்மதனது) அம்புகள் படுதலால், உடம்பு வாடாதே-உடல்மெலியாமல், ஏழாயிரம்பண்ணையில் - ஏழாயிரம் பண்ணையென்னும் ஊரில், (இரு - இருப்பாயாக.)

தாயிரங்கல்.

109. கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொறுக்காதுகல்வி
மான்கலையிலலாமன மருளுமா - தேன்கலைச்
சந்தநறுங்காவின்மந்தி தாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். மந்தி - குரங்குகள், மா தேன கலைய-பெரிய தேன்கூடுகள் கலையும்படி, சந்தம் - அழகிய, நறு - வாசனையுள்ள, காவில் - சோலையில், தாவும் - குதிக்கின்ற, இளசைநகர் - இளசைநகரில், வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசுரெட்டமா, கல்விமான் - கல்வியிற்சிறந்த எனபெண்ணானவள், கூன் கலை நிலாவின்-வளைவாகிய பிறைச்சந்திரன பெற்றின்ற நிலவினது, குளிர்ச்சிபொறுக்காது - குளிர்ச்சியைத்தாங்காமல், கலை இல்லாமல் மருளும் - ஆடையில்லாமல் மயங்குகின்றாள், (இவளை நீவந்து தழுவவேண்டும்) எ-று.

செவிலிகூறல்.

110. நீகாவிதுராநெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதுராசதம்புரிவார்கன்னியர்கள்
வாகாவிதுராமராமரதிமாரவச்ர
தேகாவிதுராதிருமலைவேலேந்திரனே.

இ - ள். ரதிமார - ரதிதேவியையுடைய மன்மதனை நிகர்த்தவனே, வச்ரதேகா - வஜ்ரசரீரத்தையுடையவனே, விதுரா - விதுரனுக்கு நிகரானவனே, திருமலை வேந்திரனே, பா - இரவில், விது - சந்திரன், இவட்கு - இவளுக்கு, நெருப்பு ஆம் - நெருப்பை நிகர்க்கும், விலக்கு - இதனை விலக்கு, கன்னியர்கள் - பெண்கள், ஆதரவி - ஆகாதமரணத்துக் கேதுவாகிய, துராகதம் புரிவார் - துராக்ருதத்தைச் செய்வார்கள் (துன்பஞ்செய்வார்கள்,) நீ கா - நீ காக்கவேண்டும், எ - று

111. அங்காவித்தாரா வணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாரா பதிபெயனைறேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசை கொள்ளும்
செயங்காவித்தாரா திருமலைவேந்திரனே.

இதன்பொருள் நன்குபுலப்படவில்லை.

நாகூர்முத்துப்புலவர்.

தாயிரங்கல்.

1 தனதனுகநடாத்திடபடர்ந்தபூச்சரத்தைவாங்கித்தனத்திற்றொடுக்கம,தனதனுகதவில்லான்மின்போன்மெய்பசந்தசந்துசந்தேசொலென்றுணமினுள், தனதனுகணத்தொம்மெனப்பையினிர்த்தம்புரிந்தசரணசரோருகா, தனதனுகவளருபராதாபவித் தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தனது - தன்னுடைய, அவ் - இருளாகிய, நாகம் - யானையை, நடாத்தி - நடத்தியவந்து, அடர்ந்த - நெருங்கிய, பூ - மலராகிய, சரத்தை வாங்கி - பாணத்தை யெடுத்து, தனத்தில் தொடுக்க - தனத்தின் மேல் பிரயோகிக்க, மதனது - மன்மதனுடைய, அனுகதம் - வரப்போவதாகிய, வில்லால் - கருமபுவில்லினால், மின்போல் மெய் - மின்னற்கொடிபோன்ற சரீரமானது, பசந்து - பசலைநிறமாகி; அசந்து-அயர்ந்து, மினுள்-என் பெண்ணானவள், சந்துசொல் என்றுள் - என்னைத் தூதுசொல் என்றாள், தன தனு - தன தன, கண - கண, தொம் என - தொம்மென்று, பையில்-(காளிங்கன் என்னும் பாம்பின்) படத்தின்மீது, நிர்த்தம் புரிந்த-நடனம் செய்த, சரண சரோருகா - பாததாமரையை யுடையவனே, தனதன் ஆக - குபேரனுக்கு நிகராக, வளரும் -விருத்தியடையாநின்ற, பிரதாப வித்தாரனே - விஸ்தாரமான செல்வத்தையுடையவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

பாம்பின் படத்தின்மீது நிர்த்தம்செய்தது கிருஷ்ணவதாரத்தில்.

தாயிரங்கல்.

2. கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொந்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன் மற்ற, கனகனங்கமம்பிளந்தலைகண்டுகொங்கைக்குள்ளெவினன்சேராத தென்கொலோ, கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்கா த்தடிமைகொண்டு, கனகனங்கம்பிளந்தநரசிங்ககாருத்தாவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கனம் கனம் - செறிவாகிய மேகமும், கம்பு - சங்கும், இளந் தளிர் - இளந்தளிரும் போன்ற, கொந்து அளகம் - பூங்கொத்துக்களை யணிந்த கூந்தலையும், களம் - கழுத்தையும், காயம் - சரீரத்தையும் உடைய, மின்மேல் - மின்கொடிபோல் வாளாகிய வென்பெண்ணின்மீது, அகன் அகன் - நெஞ்சத்தைப் பிறப்பிடமாக வுடையவனாகிய மன்மதன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அம்பு - தன்பாணத்தை, இளந்தலைகண்டு - (இவளது) இளக்காரத்தைப்பார்த்து, கொங்கைக்குள் - தனத்தின்மீது, எவினன் - பிரயோகித்தான், சேராதது - நீவந்து இவளைக்கூடாதிருத்தற்குக் காரணம், என்கொல் - யாதோ, கனம் கனம் - விஸ்தாரமான சீமையையுடைய, கம்பள கோத்திரா - கம்பளகோத்திரத்தில் அவதரித்தவனே, அருள் - கிரு பையுள்ள, காதலன் தன்னை - பாலகனாகிய பிரகலாதனை, காத்து அடிமை கொண்டு - ரக்ஷித்து ஆட்கொண்டு, கனகன் - இரணியனுடைய, அங்கம் - சரீரத்தை, பிளந்த - கிழித்த, நரசிங்க - நரசிங்கனே, காருத்தா - காருத் தனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

பிரகலாதனைக் காத்தது நரசிங்காவதாரத்தில்.

வெறிவிலக்கல்.

3. கடகரிக்குமதனனவர்செயுங்காயந்தேர்ந்தன ரோவளவன்னை மார், கடகரிக்குமரிவாழவேலன்முன்கட்டினாரதிலென்னுமொன்னா ர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்காத்தர்தாளிணையைத்து திமேகா, கடகரிக்குகிருபாவிளைசைவாழ்கருணைமாவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கடகர் - கைவளையை யணிந்தமாதர், இக்கு - கரும்பு வில்லை யுடைய, மதன் ஆனவர் - மன்மதனனவன், செய்யும் - செய்கின்ற, காயம் - காயத்தை, தேர்ந்தனரோ - தெளிந்தார்களோ, வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமார்கள் - தாய்மார்கள், தகர் - ஆட்டை, இ - இந்த, குமரிவாழ - பெண் உயிர்வாழும் பொருட்டு, வேலன்முன் - பூசாரிக்கு எதிரில், கட்டி னார் - கட்டிவைத்தார்கள், அதில் - அதனால், என்ஆம் - என்னபயனுண் டாகும், ஒன்னார்க்குவிகட - பகைவர்க்கு மாறுபட்டவனே, கரிக்குருவிக்கு - கரிக்குருவிக்கு, அன்று - அந்நாளில், கண் அருள் - கண்ணருள் செய்த, காத்தர் - கர்த்தராகிய சிவபெருமானது, தாள் இணையை - இரண்டு திரு

வடிகளையும், துதி - துதிக்கிற, நேம - நியமத்தை யுடையவனே, கா - நீ காத்தருளவேண்டும், கடம் கரிக்கு - மதத்தையுடைய யானைப்படைக்கு, நிருபா - தலைவனே, இளசைவாழ் - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, கருணை - கிருபையும், மால் - பெருமையையு முடைய, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே, எ - று.

கரிக்குருவிக்கு அருள்செய்த சரித்திரத்தை திருவிளையாடற் புராணத்திற் காண்க.

செவிலியிரங்கல்.

4. தந்தப்பா துகளர் மருங்கம்பிருதாளாயாமிந்தமாதைமின்னார்சந்தம, தந்தப்பாதுகரற்றவரபபுவேடாமெனளிக்கச்சரமுலைதாசர, தந்தப்பாதுகவிப்பட்டமவாலியைத்தாக்கியேயவன்றமபிக்குத்தந்துதா, தந்தப்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். அப்பா - அப்பா, துகள்தீர் - குற்றமற்ற, மருங்கு - இடையானது, தந்து - நூலினையொழயாகும், இருதாளை - இருகண்களும், அம்புஆம்- அம்பாகும், இந்தமாதை - இந்தப்பெண்ணை, மின்னார் - மாதர்கள், சந்தம் தந்து அப்பாது - சந்தனத்தைக் கொடுத்துப் பூசாமல், கனற்றுவர் - வெதும்பச் செய்கிறார்கள், அம்புவேள் தானெளிக்க - புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதன் ஒளிந்துக் கொள்ளும்படி, சரமுலை - முல்லைமாலையை, தா கொடுத்தருள், சரதம் தப்பாது - சத்தியம் தவறாமல் வாலியை தாக்கி வாலியைப்போரிட்டு வென்று, அவன் தம்பிக்கு - அவன் தமபியாகிய சுக்ரீவனுக்கு, கவிபட்டம் - வானரராஜ பட்டத்தை, தந்து - கொடுத்து, தம் - உமது, தந்தபாதுகை - தந்தப்பாதுகையை, தம்பிக்கு நல்கிய - தமபியாகிய பரதனுக்குக் கொடுத்த, தாருவே - கற்பகத்தருவை நிகர்த்தவனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்தரனே, எ - று.

பாதுகை-திருவடிநிலை, இதனைத் தம்பிக்குக் கொடுத்தது ஸ்ரீராமாவதாரத்தில்.

தாயிரங்கல்

5 கனதனந்தனதாவினலர்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னினுமா, சினதனந்தனமாறகூற்றிதரிதென்னுமல்குற திருவையணைகுவாய், மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்கள்கீந்துமகிழும்பரதபனே, தனதனந்தனவென்றுடுமேவாரருடங்கிவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள் அந்தக் கன்னிக்கு அந்தப் பெண்ணுக்கு. தனது ஆவினலர்- தன் விருபபத்தாலே, கனதனம - பருமையாகிய தனங்கள், மாமலை ஆம் பெரிய மலைபோலும், இடை - இடையானது, மின்னினும் - மின்னற்கொடியி

னும், சின்னது - சிறியதாகும், அனந்தன் - ஆதிசேஷனும், நம்மால் கூறு - நம்மால் சொல்லப்படுதல், அரிது என்னும் - அரிதென்று சொல்லும்படி யான, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய, திருவை அணைகுவாய் - திருமகள் போன்ற என்பெண்ணைத் தழுவுவாயாக, மனது அல்நந்து - மனோதுக்கம் கெடுதற்கேதுவாகிய, அன்னம் - சோற்றையும், ஆடை-வஸ்திரத்தையும், தமிழ்பகர் - தமிழ்ப்பாடல்களைப்பாடுகிற, வாணர்க்கு - கவிவாணருக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, மகிழும்-சந்தோஷிக்கிற, ப்ரதாபனே-கீர்த்தியையுடை யவனே, தன தனந் தன என்று - தன தனந் தன என்று, ஆடுவோர்-நட னஞ்செய்வோராகிய சிவபெருமானது, அருள் தங்கிவாழ் - கிருபை குடி யிருந்து வாழ்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

6 இந்தக்காவனங்கற்கோரகவிகையாயிருந்துகாந்துதியானென்ன செய்குவேன், பந்தக்காவலம்மைகண்டப்பி யெப்படியங்கேகுவ ன்பாங்கியென்றாள்கலி, சிந்தக்காவன்னசத்திரசோமதியாகசற்குணபா கமனோகரா, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தானமாலவெங்கடே சுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள் அங்கை - தமக்கையே, இந்து - சந்திரன், அநங்கற்கு - மன் மதனுக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, கவிகை ஆய் இருந்து - குடையாயிருந்து, காந் துது - எரிக்கின்றது, யான் என்ன செய்குவேன் - நான் என்ன செய்வேன், பந்தம் காவல - கட்டுக்காவலாகிய, நம அம்மை கண்தப்பி - நம் தாயினது கண்ணுக்குத்தப்பி, அங்கு - அவ்விடத்துக்கு, எப்படி ஏகுவன் - எப்படி போவேன், பாங்கி - தோழி, என்றாள் - என்றுசொன்னாள், கலிசிந்த - இவ ளது வறுமை கெடும்படி, கா - காத்தருள், அன்னசத்திர சோம - அன்ன சத்திரமமைத்துவைத்த சந்திரனே, தியாக - கொடையாளனே, சற்குண பாக - நற்குணத்தால் பரிபாகமடைந்தவனே, மனோகரா - மனங்களிப்பை த்தருபவனே, சந்தம் காவனம் சூழ் - சந்தனசோலை சூழ்ந்த, இளசைப் பதி - இளசை நகரத்தை, தானம - இருப்பிடமாகவுடைய, மால - பெரு மையமைந்த, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூற்று.

7 இருபந்தம்பெறினும் பொற்பயோதரமென்ன சொல்லரதிக்கெ ண்மடங்கிவள், சொருபாந்தத்தச்சிவிகையிலவந்தனள்சொந்தமாகவு வந்தணைவாய்சுடா, தருபாந்தமணியமெறப்பெறாதாய்த்துல ங்கித்தளநபுனோர்க்கெலாம, திருபாந்தயனதின்படிக்கருணைச னேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள் அந்தம் என்னும் - அழகாயிருக்கின்றதென்று சொல்லப் படுகிற, பொன்பயோதரம - மேம்பட்ட தனங்கள், இருபந்து - இர

ண்டு பந்துகளேயாம், என்னசொல்ல - (அவற்றின் ஏற்றத்தை) என்னெ ன்று சொல்லட்டும், இவள் சொருபம் - இந்தப்பெண்ணினது உருவம், ரதிக்கு - ரதிதேவிக்கு, எண்மடங்கு - (அழகால்) எட்டுப்பங்கு கொண்டிரு ப்பது, தந்தச் சிவிகையில் வந்தனள் - தந்தப்பல்லக்கிலேறிவந்தாள், சொ ந்தம் ஆக - உமது சொந்தக்காரியாக, உவந்து சந்தோஷித்து, அணை வாய் - தழுவுவாய், சுடர்தருபந்தம் - ஒளியைத்தருகிற பந்தம், தமனிய வெற்பு - பொன்மலை (இவற்றின்) - பெற்றித்தாய் - தன்மையை யுடைத் தாய், தனை நம்புவோர்க்கு எல்லாம் - தன்னை நம்புவோர்களுக் கெல்லாம், தம்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, மனதின்படிக்கு - மன விருப்பத்தின்படி, நிருபம் அருள் - நிருபங் கொடுத்தருளின், நேசனே - அன்புடையானே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

பந்தம - தீவட்டி.

செவிலிகூறல்.

8 தருகலாதனங்கன் சமரக்கோலஞ்சமைந்துபாணம்பெய்தான்பூவ லவார, கரகலாதனகுடம்பபொறுக்குமோகன்னியேயெனைக்கண்பாரெ ன்றாள்புல, வரகலாதநலமார்க்கசிலாக்கியமாவசந்ததியாகவிரோத யா, பிரகலாதனன் புளளத்திருந்தருள் பெருக்குமாலவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

இ - ள் தரு அகலாது - தருக்கள் நெருங்கிய மலர்ச்சோலையை நீங் காதிருந்து, அனங்கன் - மன்மதன், சமரக்கோலம் சமைந்து - யுத்தவேஷ மடையப்பெற்று, பாணம் பெய்தான் - பாணம் பிரயோகித்தான், பூ அலவ- (அந்தப்பாணங்கள்) மலர்களல்ல, ஆரம் - ஹாரஹார, கல்லா - கறகளா, தனகும்பம பொறுக்குமோ - தனங்களாகிய குடங்கள் தாங்குமோ, கன்னி யே - பெண்ணே, எனைக்கண்பார் என்றாள் - என்னைக் கண்பார்த்தருள வேண்டுமென்றாள், புலவர் கலாத - அணைக்க வரக்கல்லாத, நலமார் க்க - நன்னெறியையுடையவனே, சிலாக்கிய - மேன்மை யுடையவனே, மாவசந்த - அழகிய மன்மதனே, தியாக - கொடையாளனே, விரோதயா வரை நிறுவ் அவதரித்தவனே, பிரகலாதன் - பிரகலாதனனுடைய, அன்பு உளளத்து இருநது - அன்புள்ள மனதிலிருந்து, அருள்பெருக்கும் - கரு ணையைப் பெருகச்செய்த, மால - பெரிய, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

செவிலிகூறல்.

9. பாதமந்திரணம்போலிருந்ததை மலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமா ரனைக்கச,ருதமந்திரமிலாருமாமதிசோர்ந்துதானிந்தவேந்திழைமழை டுமோ, போதமந்திரசக்கன்னியக்கல்விப பொழிலிற்றுவபுகழ்க்க ழுகாசல, வேதமந்திரமெய்க்குகனைத்தொழுமவேங்கடேசுரெட் டபதிரனே.

இ - ள் மாதமம் - பெரிய இருள், திரணம்போல் இருந்ததை - துரும்புபோலிருந்ததை, மாரன்கை சூதம் - மன்மதன் கையிலுள்ள மாமலர், அந்த இரவு - அந்த இரவானது, ஓர் உகம் ஆம் - ஒருயுகமாகச்செய்யும், (அதனால்) இந்த ஏந்திழை - இந்தப்பெண்ணானவள், மதி சோர்ந்து-அறிவுமயங்கி, வாடுமோ - வாடுவாளோ, போத - மிகுதியாக, மந்தி - குரங்குகள், ரசம் கனியை கவ்வி - சுவையுள்ள பழங்களைக் கவ்விக்கொண்டு, பொழிலில் - சோலைகளில, தாவும் - தாண்டுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியையுடைய, கழுகாசலம் - கழுகாசலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற, வேதமந்திரம் மெய் - வேதமந்திரப்பொருளாகிய, குகனை - முருகக்கடவுளை, தொழும் - வணங்குகின்ற, வேஙகடேசுர எட்டம - வேங்கடேசுர எட்டமனுகிய, தீரனே - தைரியசாலியே, எ - று.

தலைவிகூற்று.

10. வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்து பூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம, திருதுகட்டுவசனமலமலைத் தென்றலாங்கொடுந்தேரைநடாததியே,பொருதுகட்டுவதனத்திற்சாடவேபூத்தொடுத்தனன்சநதிரகாவிடால், விருதுகட்டுமதிபாவிளசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர வசீரனே.

இ - ள். பூவாளி - புஷ்பபாணம், கட்டுமுட்டெல்லாம் கடந்து கட்டுமுட்டெல்லாந்தாண்டி, வருது - வருகின்றது, கயம் ஆழி - ஆழமாகிய கடலென்கிற, வேள் முரசம் - மன்மதனது பேரிகை, அதிருது - அதிராநின்றது, கட்டுவசனம் அலல - கட்டுவார்த்தையல்ல, மலை - பொதியமலையிற்பிறந்த, தென்றல் ஆம் - தென்றற்காற்றுகிய, கொடுந்தேரை நடாததி கொடியரததை நடாததி, பொருது-போர்செய்து, கண் துவதனததில் சாட-கண்களையுடைய இரண்டு தனங்களில் தாக்கும்படி, பூதொடுத்தனன் - புஷ்பபாணஙகளைப் பிரயோகித்தான், சந்திரகாவி - சந்திரகாவிச் சாயந்தோய்த்த, டால் - டால் என்கிற, விருது கட்டும்-விருதுகட்டிக்கொண்ட, அதிபா - தலைவனே, இளசைவாழ் - இளசைநகரத்தில் வாழுகின்ற, வெஙகடேசுரெட்டேந்தர - வெஙகடேசுரெட்டேந்திரனென்னும், வசீரனே - மந்திரியே, எ - று.

செவிலியிரங்கல்.

11. தந்துகந்துகந்தாகந்தணிக்குநீர்த்தடமருங்குதனமல்குற்றையலை, புந்துகந்துகந்தா கணப்போழ்தி லுன்மோகத் தூதுமொழிவனென்றேவநதேன், வந்துகந்துகந்தாகழுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பாகட்டுங்,கந்துகந்துகந்தாகப்புரட்டுங்கடாசலாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தந்து - நூலிழையும், கந்துகம் - பந்தும், தாகம் தணிக்கும் நீர்தடம்-தாகத்தை யடக்குகின்ற நீரையுடைய தடாகமும், ஆகிய இவை போன்ற, மருங்கு - இடையையும், தனம் - ஸ்தனங்களையும், அல்குல் - நிதம்பத்தையு முடைய, தையல் - என்பெண்ணானவள், முந்து கந்து - முற்பட்டு சந்தோஷிக்க, கந்து ஆ - ஆதாரமாக, கணப்போழ்தில் - க்ஷண காலத்தில், உனமோகம் - உன்விரகத்தைபபற்றி, தூதுமொழிவன என்று - தூதுசொல்வே னென்று, வந்தேன் - வந்தேன், வந்து - வந்து, எந்து - எங்களுக்குப பற்றுக் கோடாகிப, கந்தா - கந்தனே, கழுகாசலவாசா - கழுகாசலத்தில் வசிப்பவனே, கா என - காத்தருளென்று, வாழ்த்தும் - வாழ்த்துகின்ற, முன்பா - முதல்வனே, கட்டும் - கட்டப்படுகிற, கந்து - கட்டுதறியானது, கந்து கந்தாக - துணிக்கை துணிக்கையாக, புரட்டும்- புரட்டுகின்ற, கடாசலா - யானைகளை யுடையவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

12 நம்பாக்கரையானனராகியநாதர்முன்புநமைவேண்டிச்செல்கவென், றுமபாக்கரையாயனுப்பத் தனதுருவிலாமதன்யுத்தத்துக்கென்செய்வேன் அம்பரக்கரையானதிற் பாளயமன்றிறங்கியடாங்கிலங்காபுரி, வமபரக்கரையாசுகத்தால்வென்றமாதவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். நம்பர் - நம்பரும், அக்கர் - அக்குமாலையை யுடையவரும், ஐ ஆனனர் ஆகிய - ஐந்து முகங்களை யுடையவருமாகிய, நாதர்முன்பு - சிவபெருமானுக் கெதிரில, நம்மைவேண்டி - எங்கள்பொருட்டு, செல்க என்று - போகக் கடவையென்று, உம்பர் - தேவர்கள், அக்கரையாய் அனுப்ப - அக்கரையா யனுப்பப்போய், தனது உருஇலலா - தனதுவடிவம் இல்லாது திரும்பிவந்த, மதன் - மன்மதனது, யுத்தத்துக்கு - போருக்கு, என்செய்வேன்-யாது செய்யக்கடவேன், அம்பரம் - கடலின், கரை ஆனதில் - கரையில், பாளையம் - சேனை, அன்று இறங்கி - அந்நாளில் தங்கி, இலங்காபுரி - இலங்கைப் பட்டணத்திலுள்ள, வம்பு-வம்புசெய்கிற, அரக்கரை - ராக்ஷஸரை, ஆசுகத்தால் - பாணத்தால, வென்ற - ஜயித்த, மாதவா-மாதவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

13. அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன் மாதலாலரிபிரம்மாதிக்குந்தோற்றானவன்மகா, எத்தன்மாமனையென்றுந்தையனென்றே சொல்வோன்கணையெய்யாமலெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகேழுமே யொருகவிகைகீழலிற்காத்தருளும்பரி,சுத்தமன்னுங்குமாரவெட்டேந்திரன்சோதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அத்தன் - சிவபெருமானது, கண்ணுக்கு - நெருப்புக்கண்ணுக்கு, தோற்றான் - தோற்றவனாகிய மன்மதன், தன் மாது அல்லால் -

தன்மனைவியாகிய ரதிதேவிக்கல்லாமல், அரிபிரமாதிகளும் - விஷ்ணுபிரமா முதலானவர்களுக்கும், தோற்றான் - காணப்படான், அவன் - அவன், மகா எத்தன் - பெரிய தந்திரக்காரன், மாமனை - மகாநீசனாகிய விஷ்ணுவை; என்றும் - எப்பொழுதும், தாதையென்றே சொல்வோன் - தம் தந்தையென்றே சொல்லுவானை, (அவன்) கணை - பாணங்களை, எய்யாமல் - இளைக்காமல், எய்கின்றான் - எய்து எட்டாநின்றான், கந்தன் - காந்தனும்; பூ உலகு ஏழையும் - ஏழு லோகங்களையும், ஒரு கவிகை நீழலில் - ஒரு குடை நீழலில் வைத்து, காத்தருளும் - காப்பாற்றுகின்ற, பரிசுத்தன் - பரிசுத்தன், மன்னும் - நிலைபெற்ற, குமார எட்டேந்திரன் - குமார எட்டேந்திரன், (அவனுக்கு) சோதரா - சகோதரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

தோழிகூற்று.

14 உபையபாரசியையூருபிரான்வளரோங்கலைநேருந்தனத்தாளுனைமகிழ்ந், துபையபாரசியமாய்க்கூட்டிவாவென்றுசொலிவென்னையுன்பால்விடுத்தாள்பொன்னார், சபையபாசிறுசொருபாவென்றீசனைத்தன்கையாற்றொழுதுங்கனைகைவிடணற், கபையராசியருள்வல்லவாபுகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். உபையபாரியை - இரண்டாவதுராசியாகிய இடபத்தை, ஊரும் - ஏறிநடத்துகின்ற, பிரான் - சிவபெருமான், வளர் - வாழ்கின்ற, ஓங்கல் - மலையை, நேரும் - நிகர்க்கின்ற, தனத்தாள் - தனங்களையுடையவள், உன்னை - உன்னை, மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, பைய - மெல்லென, ரகசியமாய் - ரகசியமாய், கூட்டிவா என்று சொலி - அழைத்துவாவென்றுசொல்லி, என்னை - என்னை, உன்பால் விடுத்தாள் - உன்னிடத்திற்கு அனுப்பினாள், பொன் அம் சபை - பொன்னம்பலமாகிய சபையையுடைய, அரா - ஹரனே, ஞானசொரூபா - ஞானசொரூபனே, என்று - என்று, ஈசனை - சிவபெருமானை, தன் கையால் தொழும் - தனது கையினால் அஞ்சலிக்கின்ற, துங்கன் - மேலானவனாகிய, கை - கையினால், வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, அபைய ராசி - அபயத்தை, அருள் - கிருபைசெய்த, வல்லவா - வல்லவனே, புகழ் ஆகரா - கீர்த்திக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ளவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்,

15. சங்கதாமரைளங்கால்கமுகதாதன் கழுத்திணையென்றுரட்குன்றாரின்று,துங்கதாதரத்தாமதஞ்செய்யிலதசோகைதேகத்தைமாரன் வருத்துவான், அங்கதனதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணவீர்யப்ரதாபனே, வெங்கதாதர வீயாசெயதரா வெங்கடேசுர வெட்டமபூபனே.

இ - ள். தன்கழுத்து - தன்கழுத்துக்கு, இணை - சமானம், சங்கதா - சங்கா, தரளம் கால் - முத்துக்களையீனுகின்ற, கமுகதா - கமுகா, என்று இட்டு - என்று சொல்லப்பட்டவளுக்கு, உன் தார் - உன்மாலையை, இன்று - இப்பொழுது, துங்க - உயர்ந்தோனே, தா - கொடு, தர - கொடுத்தற்கு, தாமதம் செய்யில் - தாமதஞ்செய்தால், அத்தேர்கை - அந்தப்பெண்ணின், தேகத்தை - சரீரத்தை, மாரன் - மன்மதன், வருத்துவான் - உபத்திரவஞ் செய்வான், அங்கு - அவ்விடத்து, அது ஆதரம் - அது அவளுக்கு உன்மீதுள்ள விருப்பம், நீ தூது செல் என்ற - நீ தூது போவென்று பாண்டவர் சொன்ன, ஆரியா - ஆரியனே, ரணவீரிய பிரதாபனே - ரணகளத்தில் வீரத்தன்மையைச் செலுத்துகின்ற பராக்கிரமத்தையுடையவனே, வெம் - கொடிய, கதாதர - கதையைத் தரித்தவனாகிய, வீம - வீமனே, ஜெயதரா ஜெயங்கொண்டவனே, வெங்கடேசுர எட்டம - வெங்கடேசுர எட்டமன் என்கிற, பூபனே - பூபாலகனே, எ - று.

செவிலிகூறல்

16. பூவலாரைமுதலான கற்பங்கள்புரிந்துநிட்டைவசித்திருந்தாலுமென், ஆவலாரையுமவிட்டுவிடாதந்தவரிபபிரமமாதிகளானாலுந்தானென்ன, மாவலாரைமலரதினாலெய்யின்மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா, மேவலாரையடக்கிசெயமபெற்றவிசயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பூ - உலகத்தில், வல்லாரை முதலான கற்பங்கள் - வல்லாரை முதலான கற்பங்களை, புரிந்து - விரும்பியுண்டு, நிட்டை - நிஷ்டையில், வசித்திருந்தாலும் - வீற்றிருந்தாலும், என் - என்னபயன், ஆவல் - ஆசையானது, ஆரையும் - எவரையும், விட்டுவிடாது - விட்டுநீங்காது, அந்த அரிபிரமாதிகள் ஆனாலும் தான் என்ன - அந்த விஷ்ணுபிரமன் முதலியோரா யிருந்தாலுமென்ன, மாவல்லாரை - மிகவும் வல்லவராகிய சிவபெருமானை, மலரதினால் - புஷ்பத்தினால், எய்யின் - மன்மதன் எய்து மயங்கச் செய்வானானால், மங்கை உள்ளம் - இந்தப்பெண்ணின் மனம், மயங்காது இருக்குமா - மயக்கமடையாமலிருக்குமா, மேவலாரை அடக்கி - பகைவரை யடக்கி, ஜயம்பெற்ற - ஜயமடைந்த, விசயனே - வெற்றியாளனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்

17. அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலகனந்தசோகமேவவடரவிடுகுழு, தஞ்சக்கஞ்சன மெலலாங்கரைத்திருதனத்தைநீலத்தடவரையாக்கமான், மிஞ்சக்கஞ்சனநேத்ராநுக்குலுக்குமெய்யமின்னைமேவிவிரகந்தணித்திடாய், வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத் துணித்தவராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அஞ்ச - பயப்படும்படி, கஞ்சநங்கை - பூமகளாகிய லக்ஷ்மிக்கு, பாலகன் - புதல்வனாகிய மன்மதன், அந்தசோகம்மேவ - அந்த விரகதுக்கம் உண்டாம்படி, அடரவிடு - நெருங்க விடுகின்ற, குமுதம் - குமுதமலரானது, சக்கு - கண்ணிலுள்ள, அஞ்சநம் எல்லாம்களைத்து-அஞ்சனமுழுதையுங் களையப்பண்ணி, இருதனத்தை - இரண்டு ஸ்தனங்களையும், தடம் - பெரிய, நீலவனை ஆக்க - நீலமலைகளாக்ச் செய்ய, மால்மிஞ்ச-ஆசைஅதிகரிக்க, கஞ்சனம் தாழ-கண்ணாடியும் (ஒளிக்குத்தோற்று) வணங்கும்படி, குலுக்கும் - குலுக்குகின்ற, மெய்-சரீரத்தை யுடைய, மின்னை-மின்போல்வாளாகிய என்பெண்ணை, மேவி-தழுவி, விரகம்-அவளது விரகத்தை, தணித்திடாய் - தணியச் செய்வாய், வஞ்சம் - வஞ்சனையை யுடைய, கஞ்சன் - கம்ஸனது, அகத்தை - மார்பை, துணித்தவா - பிளந்தவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

குமுதம். இவ்விடத்துக் குவளைமலரைக் குறித்தது.

தாயிரங்கல.

18. கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவே மின்னாள், அந்தரப்புயலின் பேர்மிகுத்தனளணையின் மீதணைவாயணைவாய்பர, தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்தத் தென்றாடுஞ்சரணம்புயா திட, மந்தரப்புயபார செயதரவாசவா வெங்கடேசு ரெட்டேக்த்ரனே.

இ - ள். கந்தர் - ஜகத்காரணர், அப்புஉயரும் சடையார் - கங்கையையணிந்த உயர்வாகிய சடையை யுடையவர், (அந்தச் சிவபெருமானுர்க்கு) பகை - பகைவனாகிய, காமன்வந்து - மன்மதன்வந்து, கணை ஏவ - புஷ்பபாணங்களைப் பிரயோகிக்க, மின்னாள் - மின்கொடி போல்பவளாகிய என்பெண், அந்தரம் - ஆகாயத்திலுள்ள, புயலின் பேர்மிகுத்தனள் - மேகத்தின்பேர் மிஞ்சினாள், (ஆதலால்) அணையின்மீது - சயநத்தின்மீது வந்து, அணைவாய் அணைவாய் - தழுவுவாய் தழுவுவாய், பரதம் - பரத சாஸ்திரப்படி, தரம் - மேலான, புயங்கம் பணம்மீது - பாம்பின் படத்தின்மீது, தெய்தத்து என்று ஆடும் - தெய்தத்து என்று நடித்த, சரண அம்புயா - பாத தாமரையை யுடையவனே, திடம் - உறுதியாகிய, மந்தரம் - மந்தரமலை போன்ற, புயபார - புயபாரத்தை யுடையவனே, ஜெயதர - வெற்றியைத் தரித்தவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

புயலின் பேர் - மால், இது மயக்கத்தைக் குறித்தது.

தாயிரங்கல்.

19. அந்தராசலவன் பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்கவவர்க்கிசைந் தெய்துமின், பந்தராசலனேபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரென் சொல்லாருல, கந்தராசலவா வூரின்வாய்மறைக்கவுலை மூடியுண்டா கொண்டகாதலதீர், மந்தராசலவாகாசயதராவாசவா வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அந்தர் - மூடராகிய, பகை - பகைவர், ஆ - ஐயோ, கலம் - நீரில் புரள்கின்ற பன்றிபோல் - பன்றியைப்போல, ஆர்ப்பரிக்க - ஆரவாரஞ்செய்ய, இவர்க்கு இசைந்து - அவர்களுக்கிணங்கி, எய்தும் - அடைதற்குரிய, இன்பம்தரா - சுகத்தைக் கொடுக்காத, சலனே-கோவத்தை யுடையவனே, பயந்தாள் - பெற்றதாயானவள், வெறுப்பாய் உரைக்கின்-வெறுத்துப்பேசினால், பிறர் என்சொல்லார் - அயலார் என்னசொல்ல மாட்டார்கள், உலகம்-உலகமானது, தராசு அல்லவா-நிறைகோல் அல்லவா, ஊரின் வாய் மறைக்க - ஊர்வாயைமூட, உலைமூடிஉண்டா - உலைமூடி உளதா, கொண்ட - இவள் அடைந்திருக்கிற, காதல் - மோகத்தை, தீர் - நீக்கு, மந்தர அசலம் - மந்தரமலைபோன்ற, வாகா - புயங்களையுடையவனே. சயதரா-வெற்றியைத் தரித்தவனே, வாசவா-இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே.

நீயே இவளைப்பராமுகஞ் செய்தால் ஆதரிப்பவர்வேறு யாவரென்பது கருத்து.

தலைவியிரங்கல்.

20. முனசங்கைமுகன்கண்ணிருந்துறமுற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்செய்யவே, தினசங்கைக்குதுகஞ்சிதட்டுது சேலைசோர்ந் திருகாலையும்பின்னவே, இனசங்கையதுகொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவே மயன்மீசுரமாகுது, வனசங்கை மருவும்புயாசலா வாசவாவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். முன் - முற்காலத்தில், அசன் - ஆட்டுவாகநத்தை யுடையவனாகிய அக்கினிதேவன், அங்கு - அவ்விடத்தில், ஐ முகன் - ஐந்துமுகங்களை யுடைய சிவபெருமானது, கண் இருந்து - கண்ணிலிருந்து, உற-வெளிப்பட, முற்றும் வெந்தவன் - சரீரமுழுதும் வெந்தவனாகிய மன்மதன், வந்து இகல்செய்ய - வந்து போர்செய்ய, தின் - தினனுகின்ற, அசநம் - உணவும், கைக்குது - கசக்குகின்றது, கஞ்சிதட்டுது - கஞ்சியும் தடைபடுகின்றது, சேலைசோர்ந்து - ஆடைநழுவி, இருகாலையும் பின்ன - இரண்டு கால்களையும் பின்னிக்கொள்ளவும், இனசநம் - கூட்டமாகிய ஜநங்கள், கையது கொட்டிகொட்டி - கைகளைப் பலதரமும் கொட்டிக்கொண்டு, வந்தேச - வந்துவையவும், மயல் - காமமயக்கம், மீசுரம் ஆகுது - அதிக

மாகின்றது, வனசம்நங்கை - தாமரையில் வாழ்கின்ற விஜயலக்ஷ்மி, மருவும் - பொருந்திய, புயம்அசலா - புயமலைகளை யுடையவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

21 படங்குமாதங்கரேக்காற்சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமீபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னுமிது சமயங்கட்டித்தழுவாவிடிலவா, அடங்குமாதங்கள்சித்தமெனபாக்கியமணையவேண்டுமுன்னுண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். படங்கு - மேற்கட்டி, மா - பெருமையுள்ள, தஙகரேக்கால் சமைத்திட்ட - தஙகததகட்டால் அமைத்தது, பாரம் - பளுவாகிய, கொங்கைக்குறியும் - தனக்குறியும், சமீபம்தான் - சமீபமே, சடங்கு - சோபனச்சடங்கும், மாதம்கழிக்கு முன்னும் - ஒருமாதஙகழிக்கு முன்னே ஆகிவிடும், இதுசமயம் - இந்தச்சமயததில், கட்டிதழுவாவிடில் கட்டியணையாவிட்டால், அவா அடஙகுமா - ஆசை யடஙகுமா, தங்கள்சித்தம என்பாக்கியம்-தமது சித்தம் என்பாக்கியம், அணையவேண்டும் - தழுவவேண்டும், முன்நாள் - முற்காலத்தில், மூலமென்ன தொடஙகும-ஆதிமூலமேயென்று அழைக்கத்தொடங்கின, மாதஙகம் முன்வந்த - யானைக்கெதிரே பிரததியக்ஷமாய்வந்த, மாதவா - மாதவனே, துஙகனே - பரிசுத்தனே, வெஙகடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

22 வாசக்காநதணமலர்க்கையினலன்னைவாரிவாரிப்பன்னீரொடு சந்தனம், பூசக்காந்தலபொறுமலயாநதுவாய்புலமபத்தாமமும்வெமபமின்னார்களும், ஏசக்காநதமுரைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெய்வானைக்கோர, நேசக்காநதரருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெங்கடேசுரெட்டேநதரனே.

இ - ள். வாசம் - மணமுள்ள. காந்தள்மலர - காந்தள்மலரை நிகர்ந்த, கையினல் - கையால், அன்னை - தாயானவள், பன்னீரொடு - பனிநீரோடுகூடிய, சந்தனம் - சந்தநத்தை, வாரிவாரி - அள்ளிஅள்ளி, பூச - பூசுதலால், காந்தல - உடல் வெதும்புதலை, பொறுமல் - பொறுக்காமல், அயர்ந்து - சோர்ந்து, வாய்புலம்ப-வாயபுலமபவும், தாமமும் வெம்ப - மாலையும் கருகவும, மின்னார்களுமே - மாதாகளுமோ, சக்காந்தம் உரைக்கில் - பரிகாச வார்த்தைகளைச சொன்னல், என்செய்குவாள் - யாதுசெய்வாள், குறமாது - வள்ளிநாயகிக்கும், தெய்வானைக்கு - தெய்வயானைக்கும், ஓர்நேசம் - ஒப்பற்ற நேசததையுடைய, காந்தா - நாயகராகிய முருகக்

கடவுளுடைய, அருள்பெற்று - திருவருளைப்பெற்று, வாழ் - வாழ்கின்ற, மனுநீதனே - மனுநீதியை யுடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

23. வந்துவாரவையநடத்திச்சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மாங்கணையேவப்பு, குந்துவாரவளவும்பிதிரந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே, கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியென்செய்குவாள்காணகவியினால, சிந்துவாரமதிலணைகண்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். வந்து - தென்றற்காற்றாகிய, வார - பெருமையையுடைய, வையம்நடத்தி - தேரைநடத்தி, சிலைவளைத்து - கரும்பு வில்லைவளைத்து, சித்தசன் - மன்மதன், மாங்கணை - மாமலர்ப்பாணத்தை, ஏவ - பிரயோகிக்க, புகுந்து - (அவை)வந்து, வார் அவ்வளவும் பிதிர்ந்திட-கச்சுமுழுதும் பொடியாயுதிர, குடைந்து - தோண்டி, கொஙகை குடத்தையும் - தனங்களாகிய கு -ஙகளையும், அநேகம்துவாரமது ஆக்கிவிட்டால் - அநேகம் தொளைகள் செய்துவிட்டால, இந்தக்கன்னி - இந்தப்பெண்ணானவள், என் செய்குவாள் - யாதுசெய்வாள், கவியினால்-வாநரங்களைக் கொண்டு, சிந்துவாரமதில் - கடற்கரையிலிருந்து, அணைகண்டவா - அணைகட்டினவனே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெஙகடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

24. அரிசிராவணத்தா லடைத்துந் தொனியமருதில்லையதைமுனியுணணவும, கரிசிராவகலபகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றாடருப,பரிசிராமுழுலோபகுடாரிநீபாரவில்வளைத்துக்கரதூஷண,திரிசிராவிழவோரபாணந்தொட்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். அரி - கடலாகிய, அதை - அதனை, முனிஉண்ணவும் - அகத்தியமுனிவன் ஆசமநம்பண்ணவும், ராவணத்தால் அடைத்தும் - கற்களால் அடைத்தும, தொனி அமருதில்லை - ஓசையடங்கவில்லை, கரிசு - துன்பத்தைச் செய்கிற, இராஅகல - இரவானது நீங்கும்படி, பகலோன் - சூரியன், வரும்காலம் ஆனது - வருகிறகாலமானது, எக்காலம் என்றாள் - எந்தக்காலமென்றாள், தரும்பரிசு இலா - கொடுக்குந் தன்மையில்லாத, முழுலோபா - முழுலோபிகளுக்கு, குடாரிநீ-கோடாரி நீ, பாரவில்வளைத்து-பெரியவில்லை வளைத்து, கரதூஷணதிரிசிரா - கரதூஷண திரிசிரசுக்கள், விழ-மடிந்து விழும்படி, ஓர்பாணம் தொட்டவா - ஒப்பற்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்தவனே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெஙகடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

25. ***தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யைத்து ளைத்தூடுருவவே, கடுக்கவத்திரண்மேல்விழுமீயெனக்கலங்குவாட் குன்மாலங்கலின்றீகுவாய், இடுக்கவத்திரங்காவென்றழைக்கவந்திட ங்கரைத்திகிரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுத் தமாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.***

இ - ள். வேள் - மன்மதனானவன், அத்திரம்தொடுக்க-பாணத்தைப் பிரயோகிக்க, அதுதான் - அந்தபாணந்தான், இந்தத்தோகை மெய்யை - இந்தப்பெண்ணினது சரீரத்தை, துளைத்து - தொளைத்து, ஊடுஉருவ - உள்ளே யுருவிப்போக, கடு - கடுமையாகிய, கவத்திரள்மேல் விழும் - கபத்திரள்மீது விழுகின்ற, ஈ என - ஈயைப்போல, கலங்குவாட்கு - கலங்குமவளுக்கு, உன் அலங்கல் - உன்மாலையை, இன்றுஈகுவாய்-இன்று தருவாயாக, இடுக்கவத்திரம் - சிறியமுகத்தை யுடையயானை, கா என்று அழைக்க - காக்கவேண்டு மென்றழைக்க, வந்து - அதற்கெதிரே வந்து, இடங்கரை - (அதைக்கவ்விப்பற்றின) முதலையை, திகிரிக்கு - சக்ராயுதத் துக்கு, இரையிட்டவா - உணவாக்கினவனே, உடுக்க - உடுத்துக்கொள்ள, வத்திரம் இல்லாதவர்க்கு - ஆடை யில்லாதவர்களுக்கு, அருள் - அருள செய்த, உத்தமா - உத்தமனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

26. ***சீதமாரம்பனங்கன்றொட்டான்றனத்தினைத்துளைத்துத்தடா ரிக்குதந்தம்பு, சூதமாரம்பமராமராமாவென சொல்லுவேன்சந்து சொல்லவிம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதிசெய்வாரென்றன்னேமக் காமந்தணிமூலமென்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்ய முன்வந்தவா போசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.***

இ - ள். சீதம்ஆர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம்பு - புஷ்பபாணங்களை, அநங்கன் தொட்டான் - மன்மதன் ஏவினன், அந்த அம்பு - அந்தபா ணம், தனத்தினை தொளைத்து - தனத்தைத்துளைத்து, தடாரிக்குது-உரு விப்போகின்றது, சூதமா - இதுமாமலர்ப் பாணமா, ரம்பம் - வாளேயாம், ராமராமா - ராமராமா, என்னசொல்லுவேன் - யாதுசொல்வேன், சந்து சொல்ல - தூதுசொல்ல, இ மாதர்க்குள் - இந்தப் பெண்களுக்குள்ளே, நீதம்ஆர்-நியதமாக ஏற்படுத்துதற் குரியவர்யாவர், அம்பல் ஆதிசெய்வார் - அலர்தூற்றுதல் முதலானவற்றைச் செய்வார்கள், என்றன் - என்னுடைய, நேமக்காமம் - நியமமாகிய காமத்தை, தணி - தணிவிப்பாயாக, மூலம் என்ன - ஆதிமூலமேயென்று, போதம் - யானையானது, ஆரம்பம்செய்ய - தொடங்க, முன்வந்தவா - முற்காலத்தில் அதற்கெதிராக வந்தவனே, போசனே - போஜனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

27. பூசுகந்தந்தனத்திற்பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி யிப்பூவைதன்மாலுக்கே, நீசுகந்தந்தடங்கலின்றித்தரநேமஞ்செய்திவள்காமந்தணித்திடாய்,தேசுகந்தந்தராவணன்சேய்தலைசிக்கெனக்கொண்டுவாவென்றிலக்குவற்,• காசுகந்தநதராமாபெரும்புகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே:

இ-ள். தனத்தில்-தனங்களில், பூசு-பூசப்பட்ட, கந்தம்-சந்தனமானது, பொருக்கெழுந்து-பொருக்குகளாயெழும்பி, பொரிந்தது-பொரிந்து போயிற்று, இப்பூவை தன்மாலுக்கு-இந்தப்பெண்ணின் ஆசைக்கு, நீ சுகம்தந்து-நீ யின்பத்தைக் கொடுத்தும், அடங்கல்இன்று - அடங்குதலில்லை, இத்தரம் - இந்தத்தடவை, நேமம்செய்து - நியமம்பண்ணி, இவள்காமம்-இவளுடைய காமத்தை, தணித்திடாய் - தணியப் பண்ணுவாயாக, தேசு உகந்து - புகழைவிரும்பி, அந்தராவணன் சேய் - அந்தராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தினுடைய, தலை - தலையை, சிக்கென - விரைவாக, கொண்டுவா என்று-கொண்டுவரக் கடவையென்று, இலக்குவற்கு - லக்ஷ்மணனுக்கு, ஆசுகம்தந்த-பாணத்தைக் கொடுத்த, ராமா - ஸ்ரீராமனே, பெரும் புகழ் - பெருங்கீர்த்திக்கு, ஆகரா - பிறப்பிடமா யிருப்பவனே வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்,

28. பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும்பூண் முலைக்கன்னிமீதேசமர்செய்யத், துருப்புக்குஞ்சரியேறிமெய்யெங்கணுந்துளைக்கமாரன்வளைக்கவன்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரிசாமநிழற்றுந்திங்கட்குடைக்குங்கலங்குவளோமன, விருப்புக்குஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவாவீரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பொருப்புக்கும் சரியாக - மலைக்கும் சமானமாக, புடைத்து எழும் - புடைகொண் டெழாநின்ற, பூண்முலை - ஆபரணமணிந்த தனங்களையுடைய, கன்னிமீது - என்பெண்ணின்மீது, சமர்செய்ய - போர்செய்தற்கு, துருப்பு-தனதிராணுவத்துடனே, குஞ்சு அரிஏறி-தென்றற் காற்றாகிய தேரிலேறி, மெய்எங்கணும் - சரீரமுழுதும், துளைக்க - பாணங்கள் தொளைக்கும்படி, மாரன்வளைக்க - மன்மதன் வளைக்க, அவன்செங்கை - அவனதுசெவந்த கையிலுள்ள, கருப்புக்கும் - கரும்புவில்லுக்கும், சரிசாமம் - எல்லாச் சாமங்களிலும், நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கிற, திங்கள்குடைக்கும் - சந்திரனாகிய குடைக்கும், கலங்குவளோ - மனங் கலங்குவாளோ, மனவிருப்பு - உள்ளன்பை, குஞ்சரிகாந்தற்கு வைத்தவா - தெய்வயானையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளிடத்தில் வைத்தவனே, வீரனே - வீரமுடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூற்று.

29 அடிதங்கச்சியிவளென்னமோதெரியாதுசிந்தையயருகின்றாளி ந்தா, பிடிதங்கச்சிவிகையிலிருந்துநம்பிள்ளைதான் கிளிப்பிள்ளையல லோமயல், கொடிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவரக்கூறென்றாளிகல் கொண்டோரமர்கண்டு, துடிதங்கச்சிலைமையப்புயங்கொட்டுமுத்துங்க னேவெங்கடேசுரேட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அடிதங்கச்சி - அடிதங்காய், இவளென்னமோ தெரியாது - இவளென்ன காரணத்தாலோ தெரியமாட்டாது, சிந்தை அயருகிறாள் - மனஞ்சோருகின்றாள், இந்தாபிடி, இதோபிடி, தங்கச்சிவிகையில் இரு ந்த-தங்கப்பல்லக்கில் இருந்த, நம்பிள்ளைதான்-நமது குழந்தைதான், கிளிப் பிள்ளை அல்லோ-கிளிப்பிள்ளையல்லவா, மயல்கொடிது-காமமயக்கம் கொடி யது, அங்கு-அந்தத் தேயத்திலுள்ள, அச்சிப்பரிபோல சென்று, அச்சிமட் டம்போலப்போய், வர-அவர் வரும்படி, கூறு எனறாள-சொல்லென்றாள், இகல்கொண்டோர் - பகைகொண்டவருடைய, அமாகண்டு - யுத்தத்தைப் பார்த்து, துடி - துடிக்கிற, தங்கச்சிலைமையம் - தங்கமலைபோன்ற, புயம் - தோளை, கொட்டும் - தட்டுகிற, உத்துங்கனே - உயர்ந்தவனே, வெங்க டேசுரனே, எ - று.

அச்சி - ஒருநா. இவ்வூர்க்குதிரைகள் வேகத்திற் சிறந்தனவென்பது பிரசித்தி.

தலைவிகூறல.

30. அரகதத்தை மதன்சிந்தைதன்னிலவைத்தம்பரத்தையடித் தாரபரித்துமே, துரகதத்தைநடத்தியமபாலுமென்றுவதனத்தை ததுளைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பாரமலா மெத்தைமீதினிலவைத்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயா சலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அர - அரனே, கதத்தை - கோவத்தை, மதன் - மன்மத னானவன், சிந்தைதன்னில் வைதது - மனததில்வைதது, அம்பரத்தை அடித்து - கடலாகிய பேரிகையைக் கொட்டி, ஆர்ப்பரித்து - ஆரவாரி த்து, துரகதத்தை நடத்தி - தனக்குகுதிரையாகிய கிளியைநடத்தி, அம் பர்லும்-பாணங்களாலும், என்-என்னுடைய, துவதனத்தை-இரண்டு ஸ்த னங்களையும், துளைத்துவிட்டான் - தொளைத்து விட்டான, கொண்ட-நான் கொண்ட, விரகம் - விரகத்தாலுண்டாகிய, தத்தை - விபத்தை, எவர் தணிப்பார் - யார்தணிவிப்பவர், மலர்மெத்தை மீதினில்வைத்து - புஷ்ப சயாத்தில் மேலிருத்தி, அணைவாய் - தழுவுவாய், மணிமரகதத்தை அணி யும் - மரகதமணியை யணிகின்ற, புயம்அசலா - புயமலையை யுடையவ னே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று

தாயிரங்கல்.

31. அனங்கனம்பனந்தத்தொடமெய்பசந்தசந்துவாடுவதல்லாலி டைக்கிரு, தனங்கனம்பனந்தாரானிருக்குநற்றலத்தின்பேர்க்கொடி தாங்காதுபெற்றதாய், மனங்கனம் பனமபின்போமிகுத்தந்தமாதர் சொல்லுமவசைக்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பனஞ்சேர்சூதமாயினுள் வெங்கடேசுரவெட்டநரேந்த்ரனே.

இ - ள். அனங்கன் - மன்மதன், அம்புஅனந்தம் - பாணங்கள் அனே கங்களை, தொட - பிரயோகிக்க, மெய்பசந்து - சரீரம்பசலை நிறமடைந்து, அசந்து - அயர்ந்து, வாடுவதல்லால் - வாடுவதல்லாமல், இடைக்கு-இடை க்கு, இருதனம் - இரண்டு ஸ்தனங்களும், கனம் - பளுவாயிரா நின்றன, பனந்தாரான் - பனைமாலையை யுடையவனாகிய சேரன், இருக்கும் - வசி க்கின்ற, நல் - அழகான, தலத்தின் பேர்க்கொடி - இடத்தின்பேரைக் கொண்டகொடி, தாங்காது - தாங்கமாட்டாது, பெற்றதாய்மனம் - பெற்ற தாயின் நெஞ்சம், கல் - கல்லா யிருக்கின்றது, நம்பு - நப்புவாயாக, அன் னம் - அன்னபபறவைகள், மிகுத்து - மிகுதியாய், பின்போம் - பின்றொ டர்ந்து செல்லுகின்ற, அந்தம் - அழகுவாய்ந்த, மாதர் - பெண்கள், சொல் லும் - சொல்லா நின்ற, வசைக்கு - நிந்தைக்கு, இலக்குஆகிய - லட்சியமா கிய, மின் - என்பெண்ணனவள், அங்கனம் - அவ்விடத்தில்; பன்னம் சேர் - இலைகளடர்ந்த, சூதம் ஆயினுள் - மாமர மாயினுள், வேங்கடேசுர எட்ட நரேந்திரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

32. மாதவாவினமட்டலர்நீள் புயமாலைமாலையகற்றுவதாசடை, யாதவாவினஞ்சொல்லுந்துராகதவன்னைவாயை யடக்குவதார்மலர் ச், சீதவாவினந்தங்கந்தரமெனுஞ் செல்விக்கோர்மொழிசொல்லிய ணைந்திடாய், போதவாவினங்காத்தருண்மாதவாபோசனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மாது - இப்பெண்ணினது, அவா - ஆசையானது, இன்ன இத்தன்மையானது, மட்டு அலர் - தேனோடு மலாகின்ற, நின் - உனது, புயமாலை - தோளிலணிந்த மாலையானது, மாலை அகற்றுவது - இவளது காம மயக்கததைநீக்குவதாகும், ஆசு அடையாதவா - குற்றஞ் சேராதவ னே, இன்னம் - இன்னமும், துராகதம் சொல்லும் - வசவுகளைச் சொல்லு கின்ற, அன்னை வாயை - தாயின் வாயை, அடக்குவது - அடங்கப்பண் ணுவது; ஆர் - யார், மலர் - மலர்களையுடைய, சீதம் - குளிர்ச்சிபொருந் திய, வாவி - தடாகத்திலுள்ள, நந்து - சங்கமே, அம் கந்தரம் - அழகிய கழுத்தாம், எனும் - என்று சொல்லுதற்குரிய, செல்விக்கு - என் பெண்ணு க்கு, ஓர் மொழிசொல்லி - ஒரு உறுதிவார்த்தைசொல்லி, அணைந்திடாய் -

தழுவுவாயாக, போத - மிகுதியாக, ஆ இனம் - பசுக்கூட்டத்தை, காத்தருள் - காத்துரக்ஷித்த, மாதவா - மாதவனே, போஜனே-போஜராஜனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

33. இருதனங்கனிக்குச்சிலைபோற்புடைத்தெழுந்துவிம்மியிறுமாந்திடக்கயல், விருதனங்கனிக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசைகொணடூருவிப்பாயவாளியாற், பொருதனஙகனிவர்க்கமுண்ணுமன்மால்பூண்டிருக்கச்செய்தான்றமிழ்வாணர்க்கு.வருதனங்கனிவாய்த்தருமன்னவா வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இருதனம்-இரண்டு ஸ்தனங்களும், கன்னிக்கு-என்பெண்ணுக்கு, சிலை போல் - மலைபோல, புடைத்து எழுந்து - புடைகொண்டெழுந்து, விம்மி - பருத்து, இறுமாந்திட-செருக்க, கயல் விருது-சேற்கொடியாகிய விருதையுடைய, அனங்கன் - மன்மதன், இக்கு சிலை - கரும்புவில்லை, வாங்கி-வளைத்து, மாவிசைகொண்டு-மிகுதியாகியவேகங்கொண்டு, ஊடு உருவிப்பாய - உள்ளே உருவிப்பாயும்படி, வாளியால் - புஷ்பபாணத்தால், பொருது - போர்செய்து, அன்னம் - அன்னத்தையும் கனிவர்க்கம் - பழவர்க்கங்களையும், உண்ணுமல் - உண்ணவொட்டாமல், மால் பூண்டிருக்க - காமமயக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும்படி, செய்தான் - பண்ணினன், தமிழ் வாணர்க்கு-தமிழ்ப்புலவருக்கு, வரு - விர்த்தியடைவதற்குரிய, தனம் - செல்வத்தை, கனிவாய்-மனவிரக்கத்தோடு, தரும்-கொடுக்கின்ற, மன்னவா - வேந்தனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரஙகல்.

34. என்னிலங்குச்சலராசராசருக் கேற்றதாமவரிங்கேவரநீபோய், முன்னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றாள்பைங்கிளிதான் மருவுவாய், நன்னிலங்குவலயத்திலிதெணாட்டுநதென்கருக்கோட்டைக்கதிபனே,பொன்னிலங்குமணிமார்பனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள் பைஙகிளிதான்-பச்சைக்கிளிபோன்ற என் பெண்தான், என் இல்லம் - என்வீடு, குச்சு அல்ல - குச்சுவீடல்ல, ராசராசருக்கு - அரசர்க்கரசருக்கு, ஏற்றது ஆம் - தகுதியானதாகும், அவர் - அத்தலைவர், இங்கே வர - இங்கேவரும்படி, நீ போய் - நீ சென்று, முன் - அவர்க்கெதிரில், நில் - நிற்பாய், அஙகு - அவ்விடத்து, நம காரியம் யாவதும் - நம் காரியம் முழுவதும், மொழி - சொல்லு, என்றாள் - என்று சொல்லினள், மருவுவாய் - (ஆதலால்) நீவந்து அவளைத் தழுவுவாயாக, குவலயத்தில் -

பூமியில், நல் நிலம் - நல்ல நிலம், ஈது என - இதுவென்று, நாட்டும் - நிலைநிறுத்துதற்குரிய, தென் கருக்கோட்டைக்கு - தெற்கிலுள்ள கருக்கோட்டையென்னுமூருக்கு, அதிபனே - வேந்தனே, பொன் இலங்கும் - திருமகள் விளங்குகின்ற, மணி மார்பனே - கௌஸ்துப மணியணிந்த மார்பையுடையவனே, திடபோஜனே - திடமான போஜராஜனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

குச்சு - இலைகளால் வேய்ந்த சிறுகுடில்.

தலைவிகூறல்.

35. அரகராசலங்கொண்டபுண்போன்முலையானைவிம்மவிதிற்றென்றாவவே, உரகராசலவன்குளிராதனலுருக்கிறானந்தமாரற்கிம்மாதரும், தரகராசலராசியதாமயறுனெனைப்புணர்வாய்மூலமென்றதோத்,திரகராசலங்காத்தசக்ரேசுவராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அரகரா - அரகரா, சலம்கொண்ட புண்போல் - நீர்கோத்த புண்ணைப்போல, முலையானை - ஸ்தனங்களாகிய யானைகள், விம்ம - பருக்க, அதில் - அதினிடத்து, தென்றல் தாவ - தென்றற்காற்று வீச, உரகர் - ராகுகேதுக்களென்னும் சர்ப்பங்களின், ஆசு - பயத்தையுடைய, அலவன் - சந்திரன், குளிராது - குளிர்ந்திராமல், அனல் உருக்கிறான் - நெருப்பைச் சிந்துகிறான், அந்தமாரற்கு - அந்த மன்மதனுக்கு, இம்மாதரும் - இந்தப்பெண்களும், தரகரா - தரகரோ, மயல்தான் - காமமயக்கந்தான், சலராசியதா - கடலா, என்னைப் புணர்வாய் - என்னைத்தழுவுவாயாக, மூலம் என்ற - ஆதிமூலமேயென்றழைத்த, தோத்திர - துதியையுடைய, கராசலம் - கைம்மலையை (யானையை), காத்த - காத்தருளின, சக்ரேசுவரா - சக்கராயுதத்தையுடைய மாலே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

36. கஞ்சராஞ்சப்பெடைபோலுமென்னடைகமலத்தாளிருங்கண்ணிணையானது, பஞ்சராஞ்சர்க்கனைவட்டுமைமுலைப்பருபதத்திலறுபதத்தான்றொட்டான், வெஞ்சராஞ்சபிரமஞ்சகோளகைமீதிருந்திந்தமின்னானைமேவுவாய், வஞ்சராஞ்சப்பொருஞ்செயதோர்த்தண்டாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். மெல் நடை - மிருதுவாகிய நடையானது, கஞ்சர் - பிரமதேவரது, அஞ்சப் பெடைபோலும் - அன்னப்பெடையை நிகர்த்திருக்கின்றது, கமலம் தாள் - தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள், பஞ்சு - செம்பஞ்சுபோன்றது, இரு கண இணை ஆனது - பெரிதாகிய இரண்டு கண்கள்,

அரம் - அரத்தை நிகர்க்கின்றன, உரை - சொல்லானது, சர்க்கரை - சர்க்கரையையும், அட்டு - வெல்லப்பாகையும் நிகர்க்கின்றது; (இப்படிப்பட்ட இவளுடைய) முலைப்பருப்பதத்தில் - மலைபோன்ற ஸ்தனங்களின்மீது, அறுபதத்தான் - வண்டுநாணையுடைய மன்மதன், வெம்சரம் - கொடிதாகிய பாணங்களை, தொட்டான் - பிரயோகித்தான், (ஆதலால்) சப்ரமஞ்சகோளகைமீது இருந்து - சப்ரமஞ்சகோளகை மேலிருந்து, இந்தமின்னுளை - இந்தமின் கொடிபோல்வாளை, மேவுவாய் - தழுவுவாயாக, வஞ்சர் - வஞ்சகர், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, பொரும் - போர்செய்கின்ற, செயம் - வெற்றியையுடைய, தோர்த்தண்டா - புயங்களை யுடையவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

சப்ரமஞ்சகோளகை - வட்டக்கட்டில்.

செவிலிகூறல்

37. மாமனுக்குமகனாகவந்தகாமனுக்கும்பெற்றுவளர்த்தவட்டுங் கலைச், சோமனுக்குமினத்தார்க்குமஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள்சேர்ந்தணைவாயினி, தாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தேந்திர, பூமனுக்குஞ்சகோதரனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். மா - திருமகளுக்கு, மன்னுக்கு - நாயகனாகிய விஷ்ணுவுக்கு, மகன் ஆகவந்த - புதல்வனாகத் தோன்றின, காமனுக்கும் - மன்மதனுக்கும், பெற்று வளர்த்தவட்டும் - பெற்றுவளர்த்த தாய்க்கும், கலைசோமனுக்கும் - கலைகளையுடைய சந்திரனுக்கும், இனத்தார்க்கும் - உறவினர்க்கும், அஞ்சி - பயந்து, மெய்சோர்ந்து வாடினள்-உடலயர்ந்து வாடினாள், (ஆதலால் இவளை) இனிசேர்ந்து அணைவாய் - இனிக்கூடித் தழுவுவாய், தாமனுக்கும் - தாமனென்பவனுக்கும், இனிய - இனிதாகிய, குமாரெட்ட தருமனுக்கும் - குமாரெட்ட தருமனென்பவனுக்கும், குமார முத்தேந்திரன் - குமார முத்தேந்திரனெனகிற, பூமனுக்கும் - பூபாலனுக்கும், சகோதரனே - சகோதரனே, திடபோசனே - திடத்தையுடைய போஜராஜனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

38. என்னவாவிதுராசியமா நடையேலுமாமகள்காலொடுகொன்மிகப், பின்னவாவிதுராவனறாவவா பிரமனிப்படிச் செய்தானென்னார்கள்வாய், கொன்னவாவிதுராகதத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிற் கோதண்டம்வாங்கிய, மன்னவாவிதுராபுகழாகராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

இ - ள். என் அவா இது - என்ன ஆசை இது, ராசியம ஆம்நடை - ரகசியமாகிய இந்தக்கள வொழுக்கமானது, ஏலுமா - பொருந்துமா, மகள் -

என்மகளுடைய, கால் ஓடுகால் - காலுடன்கால், மிகபின்னவா - மிகுதியாகப் பின்னிக்கொள்ளவா, விது - சந்திரன், ரா - இராக்காலத்தில், அனல்தூவவா - நெருப்பைச் சிந்தவா, பிரமன் இப்படி செய்தான் - பிரமன் இப்படி பண்ணினான், ஒன்னார்கள் - பகைவருடைய, வாய் - வாய்கள், கொன்ன - குழறவும், ஆவி - அவர்களுயிரானது, தூராகதம் - தீமையாகிய, தென்திசை - தென்றிசையில், குடிபுக - குடியேறவும், கையில் - கையினிடத்து, கோதண்டம் - கோதண்டமென்னும் வில்லை, வாங்கிய - வளைத்த, மன்னவா - வேந்தனே, விதுரா - விதுரனே, புகழ் ஆகரா - கீர்த்திக்குப் பிறப்பிடமா யிருப்பவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தென்றிசை - யமபுரம்.

தோழியிரங்கல்.

39. சொலங்கக்காகொண்டமோகத்தி னல்வருஞ்சோபதாபந்து லைக்கவென்றுட்குமே, விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூந்தளிர்மெய்யிளைத்தனளல்லாமலொப்பிலா, நலங்கக்காரிசுகக்காரிமேவ விந்நாளுமே நல்லநாளடையார்மனம், மலங்கக்கால் கொண்டடர்பரிமேல்வரும் வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அக்கா - தமக்கையே, கொண்ட - நான்கொண்டிருக்கிற, மோகத்தினால், மிகுவிருப்பத்தினால், வரும் - உண்டாகின்ற, சோபதாபம் - சோபதாபத்தை, தொலைக்க - நீக்கும்பொருட்டு, அங்கு - அவ்விடத்துச் சென்று, சொல் - அவர்க்குச்சொல்லு, என்றுட்கு - என்று சொன்னவளுக்கு, விலங்கம் - துன்பத்தைச்செய்கிற, காமசரத்தாலும் - மன்மதபாணத்தாலும், பூதளிர் - அழகிய தளிர்போன்ற, மெய் - சரீரம், இளைத்தனள் - மெலிந்தாள், அல்லாமல் - அதுவல்லாமலும், ஒப்பு இல்லா - சமானமில்லாத, நல் - அழகாகிய, அங்கக்காரி - அவயவங்களையுடையவள், சுகக்காரி - இன்பத்தைச்செய்பவள், மேவ - அவளைத்தழுவ, இந்நாளும் நல்லநாள் - இந்த நாளும் நல்லநாளாகும், அடையார் - பகைவருடைய, மனம் மலங்க - மனங்கலங்கும்படி, கால்கொண்டு அடர் - காலைக்கொண்டு கொல்லுகின்ற, பரிமேல்வரும் - குதிரைமேலேறிவருகிற, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

40. சரந்தராதரங்கண்டாமதன்விடுத்தானெனதுகுழந்தைதனியேமால், பரந்தராதரளக்கச்சிறுக்கும்பொற்பூரபயோதரபாரத்தைத்தாங்கவே, உரந்தரதரவும்போற்றுவனமருங்கொசியுமுள்ளம்கசியாயணைந்திடாய், புரந்தராதருணிக்கதியா செயபூதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மதன் - மன்மதனானவன், தராதரம் கண்டா - தராதரம் பார்த்தா, சரம் விடுத்தான் - பாணமேவினான், எனது குழந்தை - என் குழந்தையானவள், தனியே - தனியாகவே, மால்பரந்து - ஆசை அதிகரித்து, அரா - அரனே, தரளக்கச்சு - முத்துக்கச்சினால், இறுக்கும் - இறுக்கிக்கட்டுகிற. பொற்பு ஆர் - அழகுபொருந்திய, பயோதர பாரத்தை - ஸ்தன பாரத்தை, தாங்க - சுமக்க, உரம தராது - பலந்தராது, அரவம்போல் - சர்ப்பம்போல், துவள் - துவளாநின்ற, மருங்கு - இடையானது, ஒசியும் - ஒடியும், (ஆதலால்) உள்ளம் வசியாய் - (இவளது) மனத்தை வசீகரிப்பாய், அணைந்திடாய் - தழுவுவாய், புரந்தரா - புரந்தரனே, தரணிக்கு அதிபா - பூமிக்கு அதிபனே, செயபூதரா ஜயமலையையுடையவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

முத்துக்கச்சு - முத்துவேலையமைந்த கச்சு.

செவிலிகூறல்.

41. பீலிக்குஞ்சரவங்களைக் கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கப்பெரும்பகையின்றிக்கா, லாலிகருஞ்சரபஞ்சிங்கமீதுசென்றடிப்பபோல்வந்தடிக்குதுதாயென்ற, நீலிக்குஞ்சரசப்பேச்சுமாச்சிவணினைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு, வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். பெரும்பகை இன்றி - பெரும்பகையில்லாமலே, பீலிக்குஞ்சு - மயிற்குஞ்சுகள், கால் - காலினால், அரவங்களை - பாம்புகளை, கொத்தி - மூக்கினால் கொத்தி, பிடித்து - பற்றி, தாக்கும் - அடிக்கும், (அதுபோலவும்) ஆலிக்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, சரபம் - சரபமானது, சிங்கம்மீது - சிங்கத்தின்மேல், சென்று அடிப்பபோல் - சென்றடிப்பன போலவும், கால் - தென்றற்காற்றானது, வந்து அடிக்குது - என்மீதுவந்து மோதாநின்றது, தாய்என்ற நீலிக்கும் - தாயென்று சொல்லப்பட்ட நீலிக்கும், சரசப்பேச்சும் ஆச்சு - சரசவார்த்தைகளுமுண்டாயின, இவள் நினைவும் - இவள் நினைப்பும், காணும்கனவும் - காண்கின்ற சொப்பனமும், இங்கே - இப்படியே, ஒருவாலிக்கும் - ஒப்பற்ற வாலியின்மீதும், சரம்ஏவிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவா - ராகவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே.

செவிலிகூறல்.

42. அராவுக்கேகணையேசெவியென்பரதல்லபெற்றவளைக்கேமின்னொரும்பமு, பராவுக்கேகணையேகுழலாக்கியபண்ணுக்கேநொந்தபெண்ணுக்கிரங்கியின், திராவுக்கேகணைமேற்சென்றிருந்துநல்வின்பலீலைசெய்தன்பாய்மருவுவாய், மராவுக்கேகணையேவியராகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். அராவுக்கே - பாம்புக்கே, கண்ணேயே செவி என்பர்-கண்ணேயே செவியாகக் கொண்டிருட்பதென்பர், அது அலல - அதுசரியல்ல, பெற்ற அன்னைக்கே-பெற்றதாய்க்கே அத்தன்மை உள்ளது, மின்னும்-மாதரும், வம்பர் - வம்புக்காரர்கள், ஆவுக்கே-பசுக்களுக்காகவே, கண்ணேயே - மூங்கிலேயே. குழல் ஆக்கிய - குழல் செய்த, பண்ணுக்கு - இராகத்துக்கு, நொந்த - மனம்வருந்தின, பெண்ணுக்கு இரங்கி - இந்தப் பெண்ணுக்கு இரக்கமுற்று, இன்று இராவுக்கு - இன்றிரவில், ஏகு - போ, அணைமேல் சென்று இருந்து-சயனத்தின்மீது போயிருந்து, நல் இன்பம்-நல்லசுகத்தைத் தருகிற, லீலைசெய்து - மன்மத லீலைகளைச் செய்து, அன்பாய் மருவுவாய் - அன்போடு தழுவுவாய், மராவுக்கு-எழுமராமரங்களின் மீது, கணைஏவிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவா - ராகவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தலைவிகூறல்.

43. அல்லைமாலைமருதங்கிளிமின்னை நால்வகைத்தானையு தாக்கிவிட், டெல்லைமாலையும்விட்டடர்ந்தேறிநானிருக்குமாலயத்து ட்புகுந்தேதன்கை, வில்லைமாலை விளைத்துவளைத்தம்பைவிட்டுவே ண்மட்டுமீறினன்மேவுவாய்,துல்லைமாலையணிமாலைப்போற்றியகுமு ணனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அல்லை - இருளையும், மாலை - தென்றற்காற்றையும், மருதம் கிளியை-மருத நிலத்திலுள்ள கிளியையும், மின்னை - மாதனையும், நால்வகை - நான்கு வகையாகிய, தானையது ஆக்கிவிட்டு - படையாக்கிவிட்டு, எல்லை-சூரியனை, மாலையும விட்டு - மாலைக்காலத்திலும் அனுப்பி, அடர்ந்து ஏறி - நெருங்கி யேறி, நான் இருக்கும் ஆலயத்துள்-நானிருக்குமிடத்திலும், புகுந்து-பிரவேசித்து, தன் கைவில்லை வளைத்து - தன் கையிலுள்ள வில்லை வளைத்து, மாலை விளைத்து - ஆசையையுண்டாக்கி, அம்பைவிட்டு-அம்பையேவி, வேள் - மன்மதனானவன், மட்டு மீறினன் - அளவுக்குமிஞ்சினன், (ஆதலால்) மேவுவாய - தழுவுவாயாக, துல்லைமாலை அணி-துளசி மாலையைத்தரித்த, மாலை - திருமாலே, போற்றிவாழ்-தொழுது வாழ்கின்ற, குமுணனே - குமுணவள்ளலே, வெஙகடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

44 தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள்சமையவில்லைமணந்தான் குழுகுமென், றடிக்கவில்லைபொழிபுனுகத்தார்சேர்த்தணியவில்லைய தற்குமுன்மாரன்போர், முடிக்கவில்லைவளைத்தாற் குழந்தைதான் மோகந்தாங்கவுமுற்றுதொன்றுந்தில், துடிக்கவில்லைவளைக்குமகோ ரவுத்துங்கனேவேங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். முலை யிரண்டு தடிக்கவில்லை - தனங்கள் இரண்டு பருக்க வில்லை, மகள் - என்பெண்ணானவள், சமையவில்லை-பக்குவமடையவில்லை, மணந்தான்-பரிமளந்தான், குமுகுமென்று அடிக்கவில்லை-குமுகுமு என்று வீசவில்லை, பொடி - கதம்பப்பொடியையும், புனுகு - புழுகையும், அத்தர் சேர்த்து - அத்தருடன் கலந்து, அணியவில்லை-பூசவில்லை, அதற்குமுன் - அதற்குமுன்னே, மாரன் - மன்மதன், போர்முடிக்க - போரை முடிக்க, இல்லைவளைத்தால் - வீட்டைவளைத்தானானால், குழந்தைதான்-என்பெண் தான், மோகம் தாங்க - மோகத்தைப்பொறுக்க, முடியாது - முடியாது, ஒன்னார் - பகைவர், துடிதுடிக்க-மிகவும் துடிக்கும்படி, வில்லைவளைக்கும்-வில்லைவளைக்கிற, அகோர - உக்கிரனே, உத்துங்கனே - உயர்ந்தோனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

45 மஞ்சலக்கணங்கன்புறவேகட்டிமருவுதற்குளவாவைத்திருக்குநாள், அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுநின்னுவலோவடங்காதிரங்காதவன், னெஞ்சலக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாகிலவிலவந்துகலவிசெய்வாயையா,பஞ்சலக்கணமுத்தமிழாகரபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். மஞ்சு அலங்கு - அழகு விளங்குகின்ற, அணங்கு - தெய்வப் பெண்போல்பவள், அன்புஉற - அன்புமிகும்படி, கட்டிமருவுதற்கு - கட்டித் தழுவுதற்கு, உள் அவா வைத்து இருக்கும் நாள்-மனவிருப்பம் வைத்திருக்கும்நாள், அஞ்சு - ஐந்து, அலக்கண் - அவளுடைய் துன்பம், நல்லார்க்கே தெரியும்-மாதருக்கேதெரியும், நின்ஆவலோ அடங்காது-உன் ஆசையோ தணியாது, இரங்காத-இரக்கமுண்டாகாத, வல்நெஞ்சு அல்ல - கடின மனமல்ல, கணப்பெற்றியின் - க்ஷண காலத்தில், வெண்ணெய்ஆம்-வெண்ணெய்போலுருகிவிடும், நிலவிலவந்து - நிலாவில்வந்து, கலவிசெய்வாய் - புணர்ச்சி செய்வாய், ஐயா - ஐயனே, பஞ்சலக்கணம் - பஞ்சலக்ஷணங்களோடு கூடிய, முத்தமிழ் - முத்தமிழுக்கும், ஆகரபாஷிதா-பிறப்பிடமாய் வசிக்கிறவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

46 சத்திக்கும்பணிலக்கையினன் பெற்றதநயன்போர்க்குவிரையமின்னுரைச்சு, மத்திக்கும்பணியாய் நினைத்துச்சரமாரிபெய்யவென்மானுரைதானுரைக், கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காணிலாள்காதல்தீரவிப்போதணைவாயையா,எத்திக்கும்பணிவேந்தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். சத்திக்கும் - ஒலிக்கின்ற பணிலம்-சங்கையேந்திய, கையினன் - கையை யுடையவனாகிய திருமால், பெற்ற - ஈன்ற, தநயன் - புத

ல்லுஞ்சிப் பனமதன், போர்க்கு - யுத்தத்திற்கு, நியமின்றை சமத்தி- வஞ்சகத்தையுடைய மாதனைச் சுடப்பித்து, கும்பு அணியாய் நிரைத்து - கும்பாகவும் வரிசைபாகவும் சேர்த்து, சரமாரிபெய்ய-பாணமழையைப் பொழிய, என்மானை, என்பெண்ணானவள், உரைக்க - பேச, திக்கும்-குழறு வாள், பணிசோர்ந்ததும் காண்கிலாள் - ஆபரணம் கழன்றதையும் நோக் கிலள், காதல்தீர - இவளுடைய ஆசை யடங்கும்படி, இப்போது அணை வாய் - இப்பொழுது தழுவுவாய், ஐயா - ஐயனே, எத்திக்கும் - எந்தத் திசையிலுள்ளாரும், பணி - வணங்குகிற, வேந்தா-அரசனே, மகாமண்ட லேசுவரா - மகாமண்டலேசுரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

47. **தனதுமெய்க்குமலரணை பானதுதழலிறைக்குந்தனச்சுமை யாலிடை, மினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மானந்த மேனகைக்கும்வெ குமிச்சநானுண்மை; சொனதுமெய்க்குமரன்பொற்பதாம்புயந்தொ ழுந்தொழும்புன்குமாரெட்டபாண்டியன, மனதுமெய்க்குமுயிர்த்து ணைவாபுகழ்வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.**

இ - ள். மலர் அணையானது - புட்ப சயநமானது, தனது மெய்க்கு - தன்னுடம்பின்மேல், தழல் இறைக்கும்-நெருப்பைவீசும், தனச்சுமையால்- தனங்களின் பளுவினால்-மின்னது இடையும் - மினபோலவாளது இடை யும், எய்க்கும் - இளைக்கும், துவளும் - துவளாநிற்கும், இம்மான் - இந்தப் பெண், அந்த மேனகைக்கும் - அந்த மேனகையைப்பார்க்கிலும், வெகு மிச்சம் - மிகவும் அதிகம், நான் சொன்னது உண்மை - நான் சொன்னது மெய், குமரன் - முருகக்கடவுளுடைய, பொன் - அழகாகிய, பதம் அம்பு யம் - பாதாரவிந்தங்களை, தொழும் - வணங்குகிற, தொழும்பன் - தொண்ட னாகிய, குமாரெட்ட பாண்டியன் - குமாரெட்டபாண்டியனுடைய, மனது மெய்க்கும் - மனம் மெச்சுகின்ற, உயிர்த்துணைவா - உயிர்ப்பாங்கனே, புகழ் வாசவா - கீர்த்தியையுடைய இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டே ந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

48. **இட்டங்கட்டியவாறேயலலாதுவேறில்லைசிந்தையிதெல்லா ஞ்சுவாமிய, திட்டங்கட்டியபாஞ்சிபாறசெய்தசிதரமஞ்சத்திற்சோ வாய்தினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கினறராவணனைவென் றன்புவைத்தவனைறமயிக்குப, பட்டங்கட்டியராமாநவரசபாஷிதா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே**

இ - ள். இட்டம் கட்டியவாறே அல்லாது - இஷ்டமான வழியேயல் லது, வேறு சிந்தை இல்லை - வேறு எணக்கவலையில்லை, இது எல்லாம் - இது முழுதும், சுவாமி அதிட்டம் - சுவாமி அதிஷ்டமேயாம், கட்டி அபர

ஞ்சியால செய்த - தங்கக்கட்டியால் செய்யப்பட்ட, சித்திரமஞ்சத்தில் - ஆச்சரியகரமான கட்டிலில், சேர்வாய் - (இவளைக்) கூடுவாய், தினம் - நாள்தோறும், சட்ட வட்டம் - சட்ட வட்டமாக, கள் - கள்ளை, தியங்க - மயங்கும்படி, குடிக்கின்ற - குடிக்கிற, ராவணனை வென்று - ராவணனைஜெயித்து, அவன் தம்பிக்கு - அவன் தம்பியாகிய விபீஷணனுக்கு, அமுதவைத்து - தயைவைத்து, பட்டம் கட்டிய - பட்டங்கட்டின, ராமா - ஸ்ரீராமனே, நவரச பாஷிதா - நவரசமொழுகப் பேசுவோனே, வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, எ - று

ராக்ஷஸர்கட்குடியிற் றொன்றோராதலால், "கள் மயங்கக் குடிக்கின்ற ராவணனை" என்று

நற்றாயிரங்கல்.

49. பருதியானவரீராறுபெருங்கோபாக்னிமிஞ்சிவருவதுபோல மதி, வருதியானதற்காற்றேனென்றாளேயோமலடிருந்துபெற்றேனிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதியானமதுகுலதீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினளேயையா, குருதியான மறவாதவாபுகழ்க் கொற்றவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். பருதி ஆனவர் - சூரியரானவர், ஈராறு பேரும் - பன்னிரண்டுபேரும், கோபாக்னி மிஞ்சி - கோபநெருப்பு அதிகரித்து, வருவது போல் - வருதல்போல, மதி வருது - சந்திரன் வருகின்றது, யான் - நான், அதற்கு - அதற்கு, ஆற்றேன் என்றாள் - சகியேனென்றாள், அந்தோ - அந்தோ, மலடு இருந்து - வெகுகாலம் மலடியாயிருந்து, (பிறகு) இந்தப்பிள்ளையை பெற்றேன் - இந்தக் குழந்தையைப் பெற்றேன், ஒருதியால் - ஆராய்வாயாக, நமது குலதீபம் போல் - நமது குலவிளக்குப்போல, உதித்து தோன்றி, மோகத்துக்கு உள்ளாகினள் - மோகத்துக்கு உட்பட்டவளானாள், ஐயா - ஐயனே, குரு தியானம் மறவாதவா - குருத்தியானத்தை மறவாதவனே, புகழ் கொற்றவா - கீர்த்தியையுடைய அரசனே, வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூற்று.

50. அம்பமாமுனி வாய்முலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணாகவணங்கனெய்யச்சொன்ன, விம்பமாமுனிருந்தபடிக்கிலைமேனிமாகலைக்யானியிவளையா, கம்பமாமுனிதயபெறவாநூதற்காததவாவெகுகோத்தியதாந்தமிழ்க், கும்பமாமுனிபோலவந்துதித்தவாகொற்றவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

இ - ள். அம்மா - அம்மா, அநங்கன் - மன்மதன், முனிவு ஆய் - கோவங்கொண்டு, முலைக்கண்ணை - முலைக்கண்களை, சல்லடைக்கண் ஆக - சல்லடைக்கண்களாகும்படி, அம்புஎய்ய - அம்புகளைப்பிரயோகிக்க, (அதனால்

மேனி - இவளுடம்பு, சொர்ண விம்பமா-ஸ்வர்ண பிம்பம்போல, முன் இருந்தபடிக்கு - முன்னிருந்த பிரகாரமாக, இலலை - இல்லை, இவள் - இந்தப் பெண்ணானவள், மாகலைக்யானி - பெரிய கலைஞானமுள்ளவள், ஐயா - ஐயனே, கம்பம - கட்டுத்தறியிற கட்டப்படுகிற, மாமுன - கஜேந்திரனென்னும் யானைக்கு முன்பு, இதம்பெறவந்து - சுகமுண்டாகவந்து, தற்காத்தவா - தற்காத்தவனே, வெகு நேர்த்தியாதாம் - வெகு அழகியதாகிய, தமிழ்-தமிழுக்கு, மாகும்ப முனிபோல்-பெருமையுள்ள கும்பமுனிபோல, வந்து உதித்தவா - வந்து அவதரித்தவனே, கொற்றவா - அரசனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, எ - று.

கம்பமா - சாதியடையடுத்துநின்றது. குடத்திற்பிறந்ததனால் அகத்தியர்க்கு கும்பமுனியென்னும் பெயருண்டாயிற்று.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

திருக்குடந்தை யீசுரரைப் பாடியது.

1. நின்றுபடியளக்குநீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையீசுரருக் கொன்றுக்
குரைக்குமரையீந்தாரொன்றதனுக்கென்னே
அரைக்குமரையீயாரவர்

இ - ள். குடந்தையீசுரருக்கு - திருக்குடந்தையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானுக்கு, நின்று படியளக்கும் - நிலைத்திருந்து படியளக்கின்ற, நீலக்கொடிகள் இரண்டு - இரண்டு நீலக்கொடிகள், என்றும் உளவாம் - எக்காலத்தும் உள்ளனவாம், அவர் - அந்தச்சிவபெருமானவர், ஒன்றுக்கு-ஒருகொடிக்கு, உரைக்கும் அரை ஈந்தார்-சொல்லப்பட்ட அரைப்பாகத்தைக் கொடுத்தார், ஒன்றதனுக்கு- ஒருகொடிக்கு, என்னே-யாதுகாரணத்தாலோ, அரைக்கும் அரை ஈயார்-அரைப்பாகத்தையுங்கொடார், எ-று.

நீலக்கொடிகள் இரண்டு - நீலநிறமுள்ள கொடிபோல வாளாகிய உமாதேவியும் நீலநிறமுள்ள கொடியாகிய திருமாலும் படியளத்தலாயது- முறையே நாநாழிநெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவாமல் செய்து உயிர்களைக்காத்தலும், பூமியை யளந்ததும். குடந்தையீசுரர் அரை யீந்தது எனப்படுவது தமது திருமேனியில் அரைப் பாகத்தை யீந்ததொன்றாம். அரைக்கு அரையீயாமை யென்பது கற்பனை. [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் பொருள் கொள்க. கல - [illegible] [illegible]

சிதம்பரேச்சுரர்மீது பாடியது.

2. எடுத்தசனனங்கடோறுமீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில - அடுத்தமணிப்
பைந்நாகணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதாம்
மன்றுசிதம்பரதேவா.

இ - ள். மன்று - இறைவனே, சிதம்பரதேவா - சிதம்பரதேவனே, எடுத்தசனனங்கள் தோறும் - நானெடுத்த பிறவிகள்தோறும், ஈன்றெடுத்த தாய்மார் - என்னைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார், கொடுத்த முலைப்பால் அனைத்தும் கூட்டில் - எனக்குக்கொடுத்த முலைப்பால் முழுதும் ஒன்றாகச் சேர்த்தால், அடுத்த மணிப்பைநாகணை துயில்மால் - ஏறுமாணிக்கமுள்ள படத்தையுடைய சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரை செய்கின்ற திருமாலின், பால் ஆழியும் சிறிது ஆம் - பாற்கடலும் அளவில் குறைவாகும், எ - று.

நான் உண்டதாய முலைப்பால் பாற்கடலினும் அதிகமாகும் என்பதனால் நானெடுத்த பிறவிகளுக்கு ஓரளவேயில்லையென்பது கூறியது.

திருக்காளத்தி ஈசர்மீது பாடியது.

3. முக்கண்ணனென்றரனைமுன்னேமொழிந்திடுவர்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே - மிக்க
உமையாள்கணொன்றரைமற்றானைவேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி.

இ - ள். முக்கண்ணன் என்று - மூன்று கண்களையுடையவனென்று, அரனை - சிவபெருமானை, முன்னே மொழிந்திடுவர் - முன்னே சொல்லுவர், அக்கு அண்ணற்கு உள்ளது அரைக்கண்ணே - அக்குமாலையணிந்த பெரியோனுக்கு உள்ளது அரைக்கண்ணேயாம், (எப்படியெனின்) மிக்க உமையாள் கண் ஒன்றரை - மேலாகிய உமையவளுடைய கண் ஒன்றரையாம், மற்று - பின்னும், வேடன் கண் ஒன்று - ஊன் வடிகின்ற வேடனது கண் ஒன்றும், இதனால் அமையும் என்று அறி - இந்த விருத்தாந்தத்தால் இந்தக்கணக்கு அமைவுபெறும் என்றறிவாயாக, எ - று.

அர்த்தநாரீச்சுரரானதால் உமாதேவிக்குரிய பக்கலாலும், ஒருகண் கண்ணப்பநாயனார் அப்பினதனாலும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

திருமலைக்கடிச் செம்பெருமாள்மீது பாடியது.

பாட்கூறல

4 பாணிபிலைபொறிபான்பாகத்தேபச்சைபான்
வேணிதனிலைப்பாவெள்ளையானா - காணுமொரு
செம்பானுலகந்திருமாறைக்காட்டீசரே
பொம்பானுக்கெட்டுபேசவிடம்.

இ - ள். காணும் - காணப்படுகிற, மரை - தாமரைமலரில் வசிக்கிற, செம்மான் - திருமகள், உலவும் - உலாவுகிற, திருமறைக்காட்டீசரே - வேதாரணியேச்சுரரே, (உமக்கு) பாணியிலே புள்ளிமானை - இடக்கையிலே புள்ளிமானிருக்கின்றது, பாகத்தே பச்சைமான் - பாகத்தில் பச்சைமானிருக்கின்றது, வேணிதனிலே ஓர் வெள்ளைமான் - சடையிலே ஒரு வெள்ளைமானிருக்கின்றது, (இப்படியிருக்கிறபோது) எம்மானுக்கு இடம் எங்கே - எமது பெண்ணுக்கு இடம் எங்கேயமைப்பீர், எ - று.

புள்ளிமான் - மானகத்திலுண்டானமான். பச்சைமான் - உமாதேவி. வெள்ளைமான் - கங்கை. நீருக்கு நிறம் வெண்மையாதலால் வெள்ளைமான் என்றார். வெள்ளாமானை என்றும் பாடம், பொருள் கங்கையாகியபெண்.

சொக்கநாதர்மீது பாடியது

5. வான்பணிந்தா லவனென்பே புனைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தா லவன்றன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுண்
டான்பணிந்தா லவன்கண்ணே பரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தா லெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகர்க்கே.

இ - ள். சொக்கநாயகர்க்கு - சொக்கநாயகரை, வான் பணிந்தால் - விண்ணுலகத்தார் வணங்கினால், (அதற்கு) அவன் என்பே புனைக்கும் - அவரணிந்திருக்கும் எலும்புமாலையே சாட்சி சொல்லும், மலரில் அயன் தான் பணிந்தால் - தாமரைமலரில் வசிக்கிற பிரமனை வணங்கினால், அவன் தன் தலையே சொல்லும் - அவனது தலையாகிய கபாலமே சாட்சிசொல்லும், தாரணி உண்டான் பணிந்தால் - உலகத்தையுண்டவனாகிய திருமால் வணங்கினால், அவன் கண்ணே பரிந்து பரிந்து உரைக்கும் - இவனது கண்ணே விருமபி விரும்பிச் சாட்சிசொல்லும், நான் பணிந்தால் - யான் வணங்கினால், எனக்கு ஆர் சொல்லுவார் - எனக்கு யார் சாட்சிசொல்லுவார்.

சொக்கநாயகர் அணிந்திருக்கிற எலும்புமாலையால் தேவர்களால் வணங்கப்படுதற்குரியரென்பதும், கையிலுள்ள பிரமகபாலத்தால் பிரமனால் வணங்கப்படுதற்குரியரென்பதும், திருவடியிலுள்ள கண்மலரால் திருமாலினால் வணங்கப்படுதற்குரியரென்பதும் விளங்குகின்றன. நான் வணங்குதலை விளக்குவோர் யார் என்பது கருத்து.

இறைவனணிந்திருக்கும் பாம்பு முதலியவற்றை யுரைத்தல்.

6. மெய்யங்கையணியுமணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கிறகேவெண்கூன்பிறையேபணிமேற்சார்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களையெப்படிக்கும்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே.

இ - ள். மெய்க்கே அணியும் பணியே - திருமேனியிலணியும் பாம்பே, என்பே - கழுத்திலணிந்த எலும்புமாலையே, முடிமேல கிடந்த கொக்கே - சிரசின்மேல்தங்கிய கொக்கிறகே, வெள் கூன் பிறையே - வெள்ளியவளைவாகிய பிறையே, அரை சேர்ந்த கொடும்புலியே - அரையைச்சேர்ந்த கொடிய புலித்தோலே, அக்கே - அக்குமாலையே, உமக்குக் கிடைத்த உபாயங்கள் ஆ - உமக்குக்கிடைத்த உபாயங்கள் வியக்கத்தக்கன, சொக்கேசா பாதத்தை - சொக்கநாதரது திருவடியை, கிட்டும் உபாயத்தை - சேருமுபாயத்தை, எமக்கும் சொல்லுங்கள் - எங்களுக்கும் சொல்லுங்கள், எ - று.

சொக்கநாதர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

7. தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடொன்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமலவிருமபிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே.

இ - ள். தாண்டித்திரியும் விடையேறி - துள்ளித்திரிகின்ற இடபத்தின்மீதேறி, ஓடு ஒன்று தாங்கி - ஒரு ஓட்டையேந்தி, பிச்சைவேண்டி - பிச்சையேற்றுண்டு, கலியுக காலம் தள்ளாமல் - கலியுககாலத்தைக் கழிக்காமல், சொக்கர் - சொக்கநாதர், ஆண்டித்தொழிலை விட்டு - ஆண்டித்தொழிலைவிட்டு, ஐயோ - அந்தோ, மதுரைக்கு அரசு இருந்து - மதுரைக்கரசனாயிருந்து, பாண்டி துரைத்தனம் செய்து - பாண்டிநாட்டைத் துரைத்தனம் பண்ணி, பிரம்படி பட்டனர் - பிரம்படியும் பட்டார், ஏ - இதென்னபரிதாபம், எ - று.

திருக்காளத்தைச் சிவபெருமான்மீது பாடியது.

8. ஆகத்திலேயொருபாதியைநம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
தேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருமொன்டேசிவனை
ஏகத்திராமலிருப்பாய்களத்தையுமெனனெஞ்சமே.

இ - ள். சிவனை - சிவபெருமானை, ஆகத்திலே ஒருபாதி - திருமேனியில் ஒருபாதியை, எம் அம்மைக்கு அளித்து - எம்மன்னையாகிய உமா தேவிக்குக்கொடுத்து, அவள் தன்பாகத்திலே - அவளுடைய பாகத்திலே, ஒன்று கொண்டாய் - ஒருபாகத்தை வாங்கிக்கொண்டனை, அவள் மற்றைப்பாதியும் - அவளது மற்றைப்பாதியும், உன் தேகத்தில் பாதியும் - உன் திருமேனியிற் பாதியும், சேர்ந்தால - கூடினால், இருவர் உளரோ - இருவர் உளரோ - (ஆதலால) - ஒருவரேயாதலால், களத்தையும் என் நெஞ்சம் - களத்தைப்பிரிந்து ... இருப்பாய - பிரிந்திருப்பாயாக, எ - று.

இதுவுமது.

9. துணையானநாரிபுவியையெல்லாம்பெறுந்தொல்லைவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாமெடுத்துண்ணுங்கைச்சிலைகல்
அணையாகநின்றுபுவியினைத்தாங்குமென்றாலினியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார்செயலையென்பண்ணுவதே.

இ - ள். துணை ஆன நாரி - மனைவியாகிய உமாதேவி, புவியை யெல்லாம் பெறும் - பூமிமுழுதையும் பெறுவாள், தொல்லை வடிக்கணை ஆனது புவியெல்லாம் எடுத்து உண்ணும் - பழமையாகிய வடித்தலமைந்த அம்பானது பூமிமுழுதையும் எடுத்துவிழுங்கும், கைச்சிலை - கைவில்லானது, கல் அணையாகநின்று - கல்லணையாயிருந்து, புவியினைத் தாங்கும் என்றால் - பூமியைத் தாங்குமாயின், இனி - இனி, யான் - நான், பணை ஆர் - கழனிகள் நிறைந்த, களந்தைப்பதியார் செயலை - திருக்களந்தைப் பதிச் சிவபெருமானது செயலை, என் பண்ணுவது - எனனென்றெடுத்துச் சொல்லுவது, எ - று.

துணையானநாரி - மனைவியாகிய உமாதேவி. கணை - திருமால். கைச்சிலை - மேருமலை.

சொக்கநாதர் யானைவாகனமீதேறி யுலாவரத்
தரிசித்துப்பாடியது.

10. முன்னானைகூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னானையேறியிருப்பானைப்பூழியன்கைக்கரும்பைத்
தின்னானையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னானைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதுமே.

இ - ள். முன் ஆனை கூப்பிட ஓடிவந்தானை - முற்காலத்தில் (கஜேந்திரனென்னும்) யானையழைக்க ஓடிவந்தவனும், முளரிமலர் பொன் ஆனை - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகளை யுடையவனுமாகிய திருமாலாகிய யானையின்மீது, ஏறியிருப்பானை - ஏறியிருப்பவனை, பூழியன் கைக்கரும்பை - பாண்டியன் கைக்கரும்பை, ஆனை தின் என்று - ஆனையே தின்பாயென்று, கல்லானைக்கு இட்டானை - கல்லானைக்கு உண்பித்தவனை, திருமதுரை - திருமதுரையின், வீதியில் - தெருவில், மன் ஆனை ஏறிவந்தானை - நிலைபெற்ற யானைமீதேறி உலாவந்தவனை, வணங்குதும் - (கண்டு) வணங்குவோம், எ - று.

திருச்சீகாழிச் சிவபெருமானை நற்றுயிரத்தல்

11. நமக்கின்றொருவஞ்சர்தரவேணுநலந்திகழுங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
கிமைக்குமபிறையையளித்தாலதற்குமிறுப்பிப்போம
உமக்குநகலைச்சுமைபோமெங்கணமாணுமுயிர்பெறுமே.

இ - ள். நாடு நிலா - அழகு விளங்குகின்ற, குங்குமக் கொங்கை பாகத்து - குங்குமக் குழம்பணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்துக் கொண்டு, சொச்சை உள்ளீர் - திருச்சிகாழியி லெழுந்தருளி யிருப்பவரே, இன்று - இப்பொழுது, நமக்கு நீர் ஒருவரம் தரவேண்டும் - எமக்குநீர் ஒருவரங் கொடுக்கவேண்டும், (என்னெனின்) கொடுங்கோள் அரவிற்கு - (உமதுசிரத்திற் கட்டப்பட்டிருக்கிற) கொடுமையும் வலியு முள்ள பாம்புக்கு, இமைக்கும் பிறையை அளித்தால் - பிரகாசிக்கிற பிறை யைக் கொடுத்தால், அதற்கும் இரும்பசி தீரும் - அதற்கும் மிகுந்த பசிநீங் கும், உமக்கும் ... - உமக்கும் ... நீங்கும், எங்கள் ... - எங்கள் ... உயிர் பெறுவாள், எ - று.

உமது ... திருக்கிற ... என்பதுகருத்து, 'அறுவன் ... முத்தாடமு ... நமக்குத்தீது ...' என்றார் ...

சொக்கநாதருக்குக் ... வக்கிதத் ... பாடியது.

12 ஆனையுரித்துமதனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தவங்கத்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெலவாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்தமுதாக்கத்திருவாந்தபாக்கியமே.

இ - ள். ஆனை உரித்தும் - யானையை யுரித்தும், அதனைப் போர்த் திட்டு - அதின்தோலைப் போர்த்து, அடியும்பட்டு - அடியுமுண்டு, மானம் அழிந்து - மானமழிந்து, அங்கு இங்கே திரிந்த மதுரைச்சொக்கர் - அங்குமிங்குந்திரிந்த மதுரைச் சொக்கநாதர், ஞானம் மிகப் பெற்று வாழ்வதெல்லாம் - ஞானமிகப் பெற்று வாழ்வதெல்லாம், சொக்கநாயகியாள் பானைபிடித்த முதாக்கத் திருவாந்த பாக்கியமே ...

அடிபட்டு ... பிரம் ... கல் ... குக்.

திருநெல்வேலி வடிவாம்பிகையின் மீது பாடியது.

13. ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னையிருந்திருந்து
நீமுத்தந்தாவெனநவாகொஞ்சமம்வேளையினிதசுகித்தம் | நெல்
வேய்முத்தமோரோடென்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்ன
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடும்மோநெல்வேலிவடிவன்னையே.

இ - ள். நெல்வேலி வடிவன்னையே - திருநெல்வேலியி லெழுந்தரு ளிய வடிவாம்பிகையே, ஆய்முத்துப் பந்தரில் - ஆராய்ந்தெடுத்த முத் துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலில், மெல் அணை மீது - மென்மை

யாகிய சயநத்தின்மீது, உன் அருகுஇருந்து - உன்னருகே யிருந்து, நீமுத்தம் தாஎன்று - நீமுத்தந் தருகவென்று, அவர்கொஞ்சும் வேளையில், அவர் கொஞ்சுகிற சமயத்தில், நித்தம்நித்தம் - நாள்தோறும், வேய்முத்தரோடு - விண்டுமுத்தரோடு, என்குறைகள் எல்லாம் - என்குறைகள் யாவும, மெல்லமெல்லச் சொன்னால் - பையப் பையச்சொன்னால், வாய்முத்தம் சிந்திவிடுமோ - உன்வாய்முத் துதிர்ந்துவிடுமோ, எ - று.

உயர்ந்தமாதர் கண்டத்தில் முத்துண்டா யிருக்குமென்பது நூற்றுணிபாதலால், "வாயமுத்தஞ் சிந்திவிடுமோ" என்றார், "சரதமுடையா மணிவாய திறக்கிற் சலஞ்சென்பவே" "தந்திவராக மருப்பிப்பி பூகந் தனிக்கதலி, நந்துசலஞ்சல மீன்றலைகொக்கு நளினமின்றார், கந்தரஞ் சாலிகழை கன்னலாவின்பல கட்செவிகார் இந்துவுடும்புகரா முத்தமீனு மிருபதுமே" என்றார் மேலோரும்.

சொக்கநாதர்க்கு இரக்கமில்லையெனப் பாடியது.

14. குதியாலமனையுதைத் துள்ளங்காலினிற்கூனிமிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்துமுயலகன்மேனிநுறுங்கவினனும்
மிதியாநின்றாலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே.

இ - ள். குதியால் நமனை உதைத்து - குதிக்காலினால யமனையுதைத்து, உள்ளங்காலினில் - உள்ளங்காலினால், கூன் நிமிர - வளைவு நிமிரும்படி, மதி ஆகம் தேய்த்து - சந்திரனது உடம்பைத்தேய்த்து, அ இலங்கேசன்மா முடிபத்தும் - அந்த இராவணனுடைய பெரிய மகுடங்கள் பத்தையும், நக நுதியால் மிதித்து - நக நுனியால மிதித்து அழுத்தி, முயலகன் மேனி நுறுங்க - முயலகனுடம்பு நெரியும்படி, இனனும் மிதியாநின்றால் - இன்னமும் மிதியாநிற்கின், சொக்கேசர் தம் மெல் அடிக்கு - சொக்கநாதரது மெல்லிய திருவடிக்கு, அருள் எங்கே - கிருபை யெவ்விடத்தது.

யமனையுதைத்தது மார்க்கண்டன் பொருட்டு, சந்திரனைத்தேய்த்தது தக்கன் யாகத்தில், இராவணனை யழுத்தினது கைலாயத்தை யெடுத்த போது.

சொக்கநாதர் பிரம்படிபட்டதற் கிரங்கிப்பாடியது.

15. மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்குமவழுதிசற்றும்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில
உண்ணென்றபோதுண்டவாசொக்கநாபதியுடலம்பச்சைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபொறுப்பதுகொண்டே.

இ - ள். மண் என்ற - மண்ணுலகமென்று சொல்லப்பட்ட, மண்டலம் எல்லாம் - உலகமுழுதும், புரக்கும் - காக்கின்ற, வழுதி - பாண்டியன், சற்

றும் - சிறிதும், தண் என்ற நெஞ்சம் தரித்திலனே - சாந்தமாகிய மனத்தைப் படைத்திலனே, தனுவேடன் - வில்வேடனாகிய கண்ணப்பன், எச்சில் உண் என்றபோது உண்டவர் - எச்சிலை உண்ணென்றபொழுது உண்டவராகிய, சொக்கர், சொக்கநாதரது, பாதி உடலம் - பாதியுடம்பு, பச்சை பெண் என்று அறிந்தும் - பச்சைப் பெண்ணாகிய உமாதேவியது என்றுணர்ந்திருந்தும், பிரம்பு கொண்டு எவ்வாறு அடித்தான் - பிரம்பால் எப்படி அடித்தான், எ - று.

தென்களந்தைப் பதியானை யடைதற்கு இருவினையொப்பு என்றுண்டாகுமோவெனப் பாடியது.

16. இன்றொக்கவேண்டிலெவ்வாறொக்குமோவெழில்சேர்களந்தைக்
குன்றொக்குங்கோபுரங்கோபுரமொக்குமக்குன்றதுபோல்
அன்றொக்கவேண்டுமென்னலவினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றொக்குமோவினித்தென்களக்காடனையானைபெறவே.

இ - ள். இன்று ஒக்கவேண்டில் எவ்வாறு ஒக்குமோ - இன்றொத்திருக்க வேண்டினால் எப்படியொவ்வுமோ, எழில் சேர் - அழகுபொருந்திய, களந்தை - களந்தைப்பதியில், குன்று கோபுரம் ஒக்கும் - மலையானது கோபுரத்தை நிகர்க்கும், கோபுரம் அக்குன்று ஒக்கும் - கோபுரமானது அக்குன்றை நிகர்க்கும், அதுபோல - அதுபோல, என் நல்வினை தீவினை ஆம் இரண்டும் - எனது நலவினை தீவினைகளாகிய இரண்டும், அன்று ஒக்கவேண்டும் - அந்நாளில் சமமாகவேண்டும், இனி தென்களக்காடனையான் பெற என்று ஒக்குமோ - இனி தென்களந்தைப்பதிய னீசனை அடையும்படி என்று நேரிடுமோ, எ - று.

சிவந்தான்மல்லைப் பல்லவனைமீது பாடியது.

17. மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலங்கனிவாய்சிவந்தானசெமமலர்த்திருவின
சூதாந்தனந்தைத்துரஞ்சிவந்தானைவாதூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தானசிவந்தான்மல்லைபபல்லவனே.

இ - ள். சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவன் - சிவந்தான என்னும் இயறபெயர்பெற்ற மல்லைப் பல்லவனென்பவன், மாதாம்புஅடியுண்டு மெய்சிவந்தான்-பெரிய கயிற்றினடியுண்டு உடல்செவந்தான், குழல்வைத்து இசைத்து சேதாம்பல் அம்கனிவாய் சிவந்தான் - வேய்ங்குழலை வைத்தூதி செவ்வல்லி மலர்போலும் அழகு கனிந்தவாய் செவந்தான், செம்மலர் திருவின சூது ஆம் தனம் தைத்து உரம் சிவந்தான்-செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளது சூதாடு கருவிபோன்ற தனங்கள் டதிந்து மார்புசெவந்தான், ஐவர் தூதுசென்று பாத அம்புயம் சிவந்தான் - பஞ்சபாண்டவர்க்குத் தூதாகநடந்து பாததாமரை சிவக்கப்பெற்றான், எ - று.

சிவந்தான் மல்லைப் பல்லவன் இரட்டைக்கடுக்கன் செய்து போட்டதைக் குறித்துப் பாடியது.

18. பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுநாதான்மல்லைபபல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமோவற்பபுல்லரைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருகன்னத்திலேநின்றடிக்கின்றதே.

இ - ள். சிவந்தெழுநாதான் மல்லைப்பல்லவர்கோன்-, பாடுந் தமிழ்க்கு - யாரோ பாடிய தமிழ்ப்பாடலுக்குப் பரிசிலாக, காடுஞ் செடியுந் திரியாது - காட்டிலும் செடிகளிலும் திரியாமல் இரட்டைக்கடுக்கன்செய்து போடும்பொழுது - இரட்டைக்கடுக்கன்செய்து போடும் போது, என்ன பூட்டகமோ - என்ன பூத்தானமோ, அற்பப்புல்லரைக் கொண்டாடும்பொழுது - அற்பராகிய ழிமக்களைக் கொண்டாடும்போது, இரு கன்னத்திலே நின்று அடிக்கின்றது - இரண்டுதொடைகளிலும் நின்று அறைகின்றது. எ - று.

மீனாட்சியம்மையைத் தரிசித்த செருக்காற் பாடியது.

19. காரென்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையென்கண்மணியைத் [யை
தேன்றொண்டைவாய்ச்சியைதென்கூடல்வாழ் சிறுபெண்பிள்ளை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெனக்குமடி
யேன்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே.

இ - ள். காரை தெண்டனிட்ட கனங்குழலாளை - காடானது கும்பிடுகின்ற அநேக பாரத்தை யுடையவளை, என்கண்மணியை - என்கண் மணி போன்றவளை, தேன்றொண்டை வாய்ச்சியை - தேன்பொருந்திய கோவைக் கனிபோலும் வாயினை யுடையாளை, தென்கூடல் வாழ்சிறு பெண்பிள்ளையை - தென்மதுரையில் வாழ்கின்ற சிறுபெண்ணை, யான் தெண்டனிட்ட பொழுதே - நான் கும்பிட்டபோதே, இயமன் - யமன், எனக்கும் - எனக்கும், அடியேன் தெண்டனிட்ட விண்ணப்பம் என்று ஓலையெழுதுவன், எ - று.

மீனாக்ஷியம்மையைத் தரிசித்த எனக்கு யமன் அஞ்சுவா னென்பது கருத்து.

மீனாக்ஷியம்மையின் மணக்கோலத்தைக் குறித்துப்பாடியது.

20 அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறைபணிசொக்கநாதற்குத்தாலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டியபோதுகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே!

இ - ள். அண்டத்து அமரரும் - விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவரும், மாயனும் - திருமாலும், வேதனும் - பிரமனும், அந்தணரும் - வேதியரும், பண்டு - முற்காலத்தில், எத்தனைதவம் செய்தனரோ - எவ்வளவு தவம் செய்திருந்தாரோ, மணப்பந்தலிலே - மணப்பந்தலின்கண், துண்டப் பிறைஅணி - சந்திர கண்டத்தைச் சூடின, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, கைத்தாலிக்கு - கையிலுள்ள மங்கல சூத்திரத்தின் பொருட்டு, நீ நாணிந்து - நீ மனவுறுதிகொண்டு, கண்டத்தை நீட்டினையே - கழுத்தை நீட்டினையே, கூடல்வாழும் - மதுரையில் வாழ்கின்ற, கயல்கண்ணியே மீனாக்ஷியம்மையே, எ - று.

மீனாக்ஷி யம்மைக்குக் கன்னெஞ்சுண்டா யிருத்தற்குக
காரணம் தோன்றப்பாடியது.

21. அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போற்குறித்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே.

இ - ள். அற்பு ஈன்றதாய் என்று - அன்புக்குப் பெற்ற தாயென்று கருதி, உன்னைப்பணிந்தால் - உன்னை வணங்கினால், என் அவதியெல்லாம் - என்துயரமெல்லாம், பொற்புஈன்ற பூஷணம்போல் குறித்தாய் - அழகு பொருந்திய ஆபரணமாக எண்ணினாய், புகழ் கூடலில்வாழ் - புகழை யுடைய மதுரையில் வாழ்கின்ற, கற்புஈன்ற கட்டிக்கரும்பே - கற்பமைந்த கருப்புக்கட்டியே, உனக்கு - உனக்கு, கல்நெஞ்சதுதான - கல்நெஞ்சாயிருப்பது, வெற்பீன்ற வாசனையோ - மலைபெற்ற வாசனைதானோ, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, எனக்கு விளம்பு - எனக்குச்சொல்வாய், எ - று.

22. பேயல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோநின்மனங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவசாம்பவியே.

இ - ள். பேய் அல்லவோ - பேயுமல்லவோ, ஒருவேளை வரம்தந்து பேசிடும் - ஒருவேளை வரங்கொடுத்துப் பேசும், கல்லாய அல்லவோ நின் மனம் கெட்டி ஆனதும் - கல்லைப்போலல்லவோ உன்மனம் வன்மையாய் விட்டதும், அற்புதம் தான்-ஆச்சரியமே, மதுரேசர் பங்கு உற்றவள் - மதுரைச்சொக்கநாதர் பாகத்திற் பொருந்தியிருப்பவள், நீயலல்லவோ - நீயல்லையோ, நீ எனக்கு தாயல்லவோ - நீயெனக்கு மாதா அல்லவோ, நான் பிள்ளை அல்லவோ - நான் புதல்வனல்லவோ, சிவசாம்பவியே, எ - று.

மீநாக்ஷியம்மையைத் தரிசித்த செருக்கால் பாடியது.

23. பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிண்டு
முண்டோதிவந்திடும்போதம்மைகோயின்முன்னேதிரியு[னே.
குண்டோதரன் கண்டுகொண்டாற்றொடைதட்டிக்கொள்ளுவ

இ - ள். பண்டு ஓது அரிய மறைபாடும் கூடல் - பழமையாகிய சொல்லுதற்கரிய வேதங்கள் புகழ்ந்துபாடுகின்ற கூடலிலுள்ள, பசுங்கிளியை - பச்சைக்கிளிபோல வாளாகிய உமாதேவியை, கண்டு - தரிசித்து, என் கவலை எல்லாம் - என் துயரமுழுதும், ஓதினேன் - விண்ணப்பம்பண்ணினேன், இனி - இனி, காலன - யமன், திண்டு முண்டு ஓதிவந்திடும்போது - திண்டு முண்டுகள் பேசி வருங்காலத்தில், அம்மை கோயில் முன்னே திரியும் குண்டோதரன் - அம்மைகோயிலுக் கெதிரில்திரியும் குண்டோதரன், கண்டு கொண்டால் - கண்டு கொண்டானாயின், தொடைதட்டிக் கொள்ளுவன் - அந்த யமனோடு போர்செய்யத் தொடைதட்டிக்கொள்வான்.

அம்மையின் மூக்குத்தியைக் குறித்துப் பாடியது.

24 செகத்தாயெனவந்ததெள்ளமுதேதென்கயிலையெனு
நகத்தார்பணியுங்கயற்கணம்மேநின்னயனத்தினால
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலவ்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள் செகத்தாய் என வந்த தெள்ளமுதே - லோகமாதா என்று சொல்லவந்த தெளிவாகிய அமிர்தமே, தென் கயிலையென்னும் நகத்தார் பணியும் - காளத்தி மலையிலுள்ளார் வணங்குகின்ற, கயல் கண் அம்மே - மீநாக்ஷியம்மையே, முத்து மூக்குத்தி - முத்து மூக்குத்தியானது, நின் நயனத்தினால் - உன் கண்ணொளியால், மிகத்தான் கருநிறம் கொண்டமையால் - மிகவும் கருநிறத்தைத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருத்தலால், அவ்விளங்கு திருமுகத்தாமரைக்கு - அந்த விளங்குகின்ற திருமுகமாகிய தாமரைமலருக்கு, ஒரு வண்டு ஆனது - ஒருவண்டாயிற்று, எ - று.

இதுவுமது.

25. செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
மிகமதிரத்தினமவிற்றசொக்கேசனைமேவியன்பாச்
சுகமதிதந்தெனையாள்கயற்கண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியின்றகதிர்மணியோமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள். செகமதில் மிக்க மதுரையில் - உலகத்திற் சிறந்த மதுரைய பட்டணத்தில், மாணிக்கஞ் செட்டியதாய் - மாணிக்கம் விற்கும் செட்டியாகி, மிகமதி - மிகவும் விலைமதித்தற்குரிய, ரத்தினம் விற்ற - மணிவிற்ற,

சொக்கேசனை அன்பாய் மேவி - சொக்கநாதனை அன்பாகப் பொருந்தி, சுகமதி தந்து - நல்ல புத்தியைக்கொடுத்து, என்னை ஆள் கயல் கண்ணி - என்னையாளுகின்ற மீனாக்ஷியம்மையே, முத்து மூக்குத்தி - முத்து மூக்குத்தியான்து, நின் - உனது, சுந்தரம் - அழகாகிய, முகம் - முகமென்கிற, மாமதி ஈன்று - பூர்ண சந்திரன் பெற்ற, கதிர் மணியோ - ஒளியுள்ளமுத்தோ.

இதுவுமது

26. பொன்னேமலயத்துசனாகியபுயலின்றெடுத்த
மின்னேயுனதுவதனத்தையேவெண்மதியெனத்
தன்னேயத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினம்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள். பொன்னே - சொர்ணமே, மலயத்துசன் ஆகிய - மலயத்வஜனாகிய, புயல் - மேகமானது, ஈன்று எடுத்த - பெற்றெடுத்த, மின்னே - மின்கொடியே, முத்து மூக்குத்தி - முத்து மூக்குத்தியானது, உனது வதனத்தையே - உன் திருமுகத்தையே, வெண் மதியம் என - வெள்ளிய சந்திரனென்று கருதி, தன் நேயத்தால் - தன்விருப்பத்தால், ஒருதாரகையானது - ஒரு நக்ஷத்ரமானது, தான் விரும்பி - தான் இச்சித்து, முன்னே கிடந்து இன்னம் பார்க்கின்றதோ - எதிரேகிடந்து இன்னம் பாராநின்றதோ, எ - று.

27. வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திதரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருமகரக [பால்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைபாண்டியன்கைக்கொடும்பிரம
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகண்டதே.

இ - ள். வடிகொண்ட செந்தமிழ் - வடித்தலைக்கொண்ட செந்தமிழ்க்கிருப்பிடமாகிய, கூடலில் வாழ் சொக்கர் - மதுரையில் வாழ்கின்ற சொக்கநாதர், வந்திதரும் - (செம்மனச்செல்வியென்கிற) வந்திதந்த, பிடிகொண்ட பிட்டுக்கு - ஒருபிடியளவாகிய பிட்டின்பொருட்டு, மண்ணேசுமந்து - மண்ணைச்சுமந்து, பெருமகரக்கொடி கொண்ட - பெரிய மீனக்கொடியைக்கொண்ட, வெற்றித்துரை - வெற்றி வேந்தனாகிய, பாண்டியன்கை - பாண்டியன்கையிலுள்ள, கொடும்பிரம்பால் - கொடிதாகிய பிரம்பினால், அடிகொண்ட போதில் - அடிபட்ட பொழுதில், அடியார் - அன்பர், அவர் பொன் அடி கண்டது - அவரது பொன்னடியைக் காணப்பெற்றது, எ-று.

28. அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றிதீராவென்னெஞ்சிற்றுயரங்களே.

இ - ள். அக்கு வடம் புனை - அக்குமாலையைத்தரித்த, ஆநந்த வெள்ளத்தை - இன்பக்கடலை, அம்கயற்கண் - அழகிய மீனாக்ஷியம்மையானவள், பக்கத்து இருந்த-தன்பாகத்தி லிருக்கப்பெற்ற, பவள அசலத்தை - பவளமலையை, பழம் பொருளை - அநாதி வஸ்துவை, முக்கண் கனியை - மூன்றுகண்களையுடைய பழத்தை, கடம்ப அடவிக்கண் முளைத்து எழுந்த- கடம்பவனத்தில முளைத்தெழுந்த, சொக்கை - சொக்கேசனை, கண்டால் அன்றி - தரிசித்தாலல்லது, எனது நெஞ்சில் துயரங்கள்-என் மனத்திலுள்ள துன்பங்கள், தீரா - ஒழியா, எ - று.

29. பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவளே.

இ - ள். பொன் போலும் - பொன்போன்ற, கூடல பிராட்டியை - மதுரை மீனாக்ஷியம்மையை, சேவிக்கப்போம் பொழுதில - சேவிக்கப்போகும்போது, என் பால் வரவும் - என்னிடத்தில் வருதற்கும், எதிர் நின்று பேசவும் - எதிரேநின்று பேசுதற்கும், என் தலைமேல் - என் சிரசின்மீது, தனபாதம் சூட்டவும் - தன்திருவடியைச் சூட்டுதற்கும், கேட்டது எல்லாம் - நான்கேட்ட பொருள்களையெல்லாம், தந்தருளவும் - கொடுத்தருளுதற்கும், அன்பாக வந்திடுவாள்-அன்போடு வருவாள், கலிகாலம் என்று அஞ்சுவள் - கலிகாலமென்று அஞ்சாநின்றாள், எ - று.

30. உரையேனுன்பேரையுணரேனின்சீரையுனைக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேதமிழ்தந்தசுந்தரமே.

இ - ள். கடந்த குணவரையே - இயல்பாகவே பாசத்தை நீங்கிநின்ற குணமலையே, பெரு அருள்வாரிதியே - பெரிய அருட்கடலே, மதுராபுரிக்கு துரையே - மதுரைப் பட்டணத்துக்கு அரசே, அழகிய சொக்கே-அழகிய சொக்கேசரே, தமிழ் தந்த சுந்தரமே - தமிழைக்கொடுத்த சோமசுந்தரக்கடவுளே, உன் பேரை உரையேன் - உன் திருநாமத்தைச் சொல்லேன், நின்சீரை உணரேன் - உன் மேன்மையை யறியேன், உன்னைக் கருதி கரையேன் - உன்னை நினைத்துருகேன், எவ்வாறு வினையைக் கடப்பேன - எப்படி வினைகளைகடந்துய்யப் போகிறேன், எ - று.

31. முக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானைமுன்னவனே
டொக்கச்சிறந்தகயற்கண்ணிசந்நிதியுற்றுமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாதந்தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவரோ.

இ - ள். முக்கண் பராபரை - மூன்று கண்களையுடைய பராபரை, சொக்கப்பிரான் என்னும் முன்னவனோடு ஒக்க - சொக்கநாதனென்கிற முதல்வனோடு சமமாக, சிறந்த-மேன்மையடைந்திருக்கிற, கயல் கண்ணி - மீனாக்ஷியம்மை, (அவளது) சந்நிதி உற்று - சந்நிதியை யடைந்து, மிக செக்கச் சிவந்த - மிகுதியாகச் செவந்த, பொன் தாமரை-பொற்றாமரை மலர் போன்ற, பாதம் - திருவடிகளின், தெரிசனைக்கு-சேவையின்பொருட்டு, பக்கத்து அடுத்தவர் - பக்கத்தில் அடுத்திருப்பவர், சொர்க்கத்தினை எட்டிப்பார்ப்பவர் - சொர்க்கலோகத்தை யெட்டிப்பார்ப்பவராவர், எ - று.

32 மட்டார்குழலங்கயற்கணம்மேயிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதெனதுதுயர்நின்பாற்சொல்லியேசலிக்க
ஒட்டாரநீசெய்யலாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிற்குமே.

இ - ள். மட்டு ஆர் குழல் - தேன் பொருந்திய கூந்தலையுடைய, அங்கயற்கண்ணம்மே - மீனாக்ஷியம்மையே, எனது துயரம் - என் துன்பங்கள், இம்மட்டு என்று தொகைக்கு எட்டாது - இவ்வளவென்று தொகைப்படுத்துதற்கு எட்டாது, நின் பால் சொல்லி சலிக்க - உன்னிடத்துச் சொல்லிச் சலித்துக்கொள்ள, நீ ஒட்டாரம் செய்யலாகாது - நீ ஒட்டாரம் பண்ணத்தகாது, பார் - காண், உன் அடிமை தன்னை - உன்னடிமையாகிய என்னை, நடு ஆற்றில் கைவிட்டிடாதே-ஆற்றினடுவில் கைவிட்டுவிடாதே, (விடுவையாயின) பழி வெகுநாள் நிற்கும் - பழியானது உன்னிடத்தில் வெகுநாள் நிலைபெற்றிருக்கும், எ - று.

33 விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பரகுருதேசிகன்முன்
உரித்தானகரியையுடுத்தானபகிரண்டத்துளவுலகும
பரித்தானமதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே.

இ - ள். சவுந்தர பாண்டியன் - சவுந்தர பாண்டியனானவன், விரித்தான் சடையை - சடையை விரித்தான, மகாமேரு வாசுகி வில்லைவிட்டு - மகாமேருவாகிய வில்லையும் வாசுகியாகிய நாணையும் செலுத்தி, சிரித்தான-சிரித்து, புரத்தை எரித்தான் - முப்புரங்களையும் நீறு ஆக்கினன், பரகுரு தேசிகன் - மேலாகிய குருநாதன், முன் கரியை உரித்தான் உடுத்தான் - முற்காலத்தில் யானையையுரித்து அதின தோலையுடுத்தான, பகிரண்டத்துள் உலகும் - பகிரண்டத்துள்ள உலகங்களையும், பரித்தான - தாங்கினன், மதுரை தரித்தான் - மதுரையில் தங்கினன், எ - று.

34. மைக்கார்குழற்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளையோனபங்கிலாத்தாளைமாறங்கையானவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணுளையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே.

இ - ள். மை - மேகம்போன்ற, கார் - கருநிறமுள்ள, குழல் - கூந்தலையுடைய, பெண் வடிவாளை - பெண்ணுருக் கொண்டவளை, தென்னவன் மாமகளை - பாண்டியனது சிறந்த மகளை, அக்காளையோன் பங்கில் ஆத்தாளை - அந்த இடபவாகனனுகிய சிவபெருமான் பாகத்திலுள்ள உலகமாதாவை, மால் தங்கை ஆனவளை - திருமாலுக்குத் தங்கையானவளை, திக்கார்தொழும் கயல் கண்ணுளை - திக்கிலுள்ளோர்வணங்குகின்ற மீனாக்ஷியம்மையை, ஓர் தினம் சேவை செய்தால - ஒருதினம் சேவித்தால், எக்காலமும் - எந்தக்காலத்திலும், அவர் - அவர், சொர்க்காதி போகத்து இருப்பவர் - சொர்க்கமுதலாகிய போகபூமிகளில் இருப்பவராவர், எ - று.

மீனாக்ஷியம்மையை வணங்கின செருக்காற்பாடியது.

35. வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவரைகளுங்கற் [ன்
கண்டிட்டசொலலுங்கயற்கண்ணிபாதத்தைக் கைதொழுதே
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையிட்டுநகைத்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றூருக்கனுப்புவனே.

இ - ள் வண்டு இட்ட கூந்தலும்-வண்டுகள் மொய்த்த கூந்தலையும், வார இட்ட கொங்கை வரைகளும்-கச்சணிந்த தனங்களாகிய மலைகளையும், கற்கண்டு இட்ட சொல்லும் - கற்கண்டுபோன்ற சொல்லையுமுடைய, கயற்கண்ணி பாதத்தை - மீனாக்ஷியம்மையின் திருவடியை, கைதொழுதேன - கைகூப்பி வணங்கினேன், தண்டு இட்டு அடிக்கும மறலி வந்தால - தண்டாயுதத்தைக்கொண்டு அடிக்கின்ற யமன்வந்தால், சன்னைசெய்து நகைத்து - சாடைசெய்து சிரித்து, சிறுபிள்ளாய் - சிறுபிள்ளையே, உண்டிட்டு வா என்று - உண்டுவாவென்று, ஊருக்கு அனுப்புவன்-ஊருக்கு அனுப்புவேன, எ - று

83. பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னையமுதேயருளேயமரர்ககருட்பொருளே
மின்னேவியனகூடமதுராபுரிமீனம்மையே.

இ - ள். பொன்னே - சொர்ணமே, பொருந்து அர்புதமே-பொருந்திய ஆச்சரிய ரூபமே, பொலிந்த மெல் பூதிருவே - பொலிவுபெற்ற மெலலிய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளே, தென்னே சிறந்த செந்தேனே - அழகினேனே சிறந்த செந்தேனே, திருந்து அருள் சின்மயமே-

திருத்தமாகிய அருளையுடைய ஞானவுருவே, அன்னே-தாயே, அமுதே-அமிர்தமே, அருளே-அருளுருவமே, அமரர்க்கு அருபொருளே - தேவர்களுக்கும் அருமையாகிய பொருளே, மின்னே - மின்கொடியே, வியன் சுடரே-பெருஞ்சுடரே, மதுராபுரி-மதுராபுரியிலெழுந்தருளிய, மீனம்மையே-மீநாக்ஷியம்மையே, ட - று.

37. தேட்டேதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைதிரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாலில்லைபூரணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமனோன்மணியே.

இ - ள். தேட்டு ஏதும் இல்லை தேடினபொருள் சிறிதுமில்லை, கொடுப்பாரும் இல்லை - கொடுப்பவரும் இல்லை, திரத்த உழவில் பூட்டு ஏரும் இல்லை - உறுதியாகிய உழுதொழிலில் பூட்டுதற்குரிய ஏரும் இல்லை, இது எல்லாம் எம்பால் இல்லை-இவைகளெல்லாம் எம்மிடத்தில் இல்லை, பூரண வரம்கேட்டேன்-முழுவரம்கேட்டேன், அதற்குபிறிது இல்லையே-அதற்கும் மறுமொழியில்லையே, நான் இனி கேட்கவும் மாட்டேன்-நான் இனிகேட்கவும்மாட்டேன், உன்மேல் பழிபோட்டேன் - உனமேல் நிந்தையைச் சுமத்தினேன், மதுரை மனோன்மணியே, எ - று,

38. உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளியேனினிமேல
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும்போவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதுண்ணுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே.

இ - ள். பொன் வள்ளத்து-பொற்கிண்ணத்திலுள்ள, அமுது உண்ணும்-அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற, கிள்ளாய் - கிளியே, கடம்பவனவல்லியே-கடம்பவனத்திலுள்ள கொடிபோல்வாளே, உள்ளக்கவலையெல்லாம் விள்ளும்போதும்-மனத்துன்பத்தையெல்லாம் சொல்லும்போதும், உனது மனம்-உன்மனமானது, எள் அத்தனை இரங்காது இருந்தாய் - எள்ளளவாயினும் இரஙகாதிருந்தனை, எளியேன்-எளியனேன், அப்புறத்தினில் தள் என்றாலும் - அப்புறத்தில் தள்ளென்று நிராகரித்தாலும், இனிமேல்-போவதுதான் இல்லை-இனிப்போவதோ இல்லை, எ - று.

39. எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவதிசயத்தை
இப்படியிப்படியென்றாகிலுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவாநந்தியே.

இ - ள். மதுரைச்சிவாநந்தியே - மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவாநந்தியே, எப்படியெப்படி சொன்னாலும் - எவ்வெவ்விதமாய்ச் சொல்லினும்,

நான் இரங்கேன் என - நானிரங்கமாட்டேனென்று, அப்படியப்படி நீ யிருக்கின்ற அதிசயத்தை - பராமுகமாய் நீயிருக்கிற அதிசயத்தை, இப்படியிப்படியென்று ஆகிலும் - இப்படியிப்படியென்று விவரித்தாயினும், எனக்குத் தெரியச்செப்படி செப்படி அம்மா-எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லடி சொல்லடி அம்மா, எ - று.

40. செப்பத்திலுன்னைத் தொழவாயிரங்கண்ணுஞ் செல்லும்பொல்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்காதடம்புயத்துக் [லேன்
கொப்பத்திரண்டகொங்காயுன்னவயவமொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுங்கண்டாயென்முகத்தினுக்கே.

இ - ள். சொக்கர் தடம்புயத்துக்கு ஒப்ப - சொக்கநாதரது பெரிய தோள்களுக்கொப்ப, திரண்ட கொங்காய் - திரண்டிருக்கிற தனங்களை யுடையவளே, செப்பத்தில உன்னைத்தொழ - செப்பமாக உன்னைச்சேவிக்க, ஆயிரம் கண்ணும் செல்லும் - ஆயிரங்கண்களிருந்தாலும் செல்லும், பொல்லேன் ஆகியேன், தப்பத்தவறத தொழுதாலும்-தப்பத்தவறவணங்கினாலும், உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆ - உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒருகண்விழுக்காடு, என் முகத்தினுக்கு-என்முகத்துக்கு, முப்பத்திரண்டு கண்வேண்டும் - மு திரண்டு கண்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும், எ-று

41. துடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத்துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததுங்குற்றமன்றேகிழக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டீரவள்வல்வினையே.

இ - ள். துடி ஆர் கரத்து மதுரேசரே - உடுக்கைபொருந்திய கையை யுடைய மதுரேசரே, உம்மை - உம்மை, துள்ளிய சேல் கொடியான் அடித்ததும் - துள்ளிய மீனக்கொடியை யுடையவனாகிய பாண்டியன் அடித்ததும், குற்றம் அன்றே - குற்றமல்லவா, கிழக்கோதை இவள் அடியாள் என்றே - கிழப்பெண்ணாகிய இவள நமது அடியவளென்று நினைத்தே, சுட்ட பிட்டையெல்லாம் அள்ளி யள்ளித்தின்று - அவள் சுட்ட பிட்டை யெல்லம் வாரிவாரியுண்டு, அவள் வல்வினை-அவளது வலியவினைகளை, வடியாநதியில் கரைத்து விட்டீர்-வடியாத வைகைநதியில் கரைத்துவிட்டீர்.

42. காருஞ்சொன்னங்கண்டதெந்நாளோதொடுத்தகலிக்கெவர்கள்
ஊருஞ்சொன்னமோதாவதிறுத்ததிவ்வேளையுதவுனக்கே
பாருஞ்சொன்னெனின்னம்பராமுகமேதிதுபத்துலக்ஷம்
தாருஞ்சொன்னதாபெண்ணுவாய்சிவகாமசவுந்தரியே.

இ - ள். சிவகாமசவுந்தரியே - சிவகாமசுந்தரியம்மையே, காரும் சொன்னம் கண்டது எந்நாளோ - கைகண்டது பொன்னைக்கண்டது எந்நாளி

லோ, தொடுத்த கலிக்கு - பற்றிய வறுமைக்கு, எவர்கள் உரம் சொன்ன தோ - யாவர் உறுதி சொன்னதோ, இவ்வேளைவந்து இறுத்தது - இவ்வேளையில்வந்து தங்கிறது, உதவு - உதவிசெய்யவேண்டும், உனக்கே பரம் - உனக்கே பாரம், சொன்னேன - சொல்லிவிட்டேன், இன்னம் பராமுகம ஏது - இன்னம் பராமுகமென்ன, இது - இதையே, பத்துலக்ஷம் தரம் சொன்னதாய் எண்ணுவாய - பத்துலக்ஷம்தரம் சொன்னதாகத் திருவுளம் பற்றுவாயாக, எ - று.

43. ஒருபாதிமாலகொளமற்றொருபாதியுமையவள்கொண
டிருபாதியாலுமிறந்தானபுராரியிருநதியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைவானிற்சாப்பமபிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜகொடையுனகையோடெனகைதந்தனனே.

இ - ள் ஒருபாதி மாலகொள - ஒருபாதியைத் திருமால் கொள்ள, மற்றொருபாதி உமையவள்கொண்டு - மற்றொருபாதியை உமாதேவியான வள்கொள்ள, இருபாதியாலும் - இரண்டு பாதியையும் தந்ததனால், புராரி இறந்தான் - சிவபெருமான இறந்துபோயினான், (ஆனதும்) இருநதியோ - பெரிய கஙகாநதியைப்போ, பெருவாரிதியில தந்தனன - பெரிய கடலில் விட்டான், பிறை வானில தந்தனன் - பிறையை ஆகாயத்தில் விடுத்தான், சர்ப்பம் பிலததில் தந்தனன் - பாம்புகளை புற்றிலவிடுத்தான, கற்பதரு ஆன போஜ கொடை உன்கை தந்தனன் - கற்பகமரம்போன்ற போஜ ராஜனது ஈகைத்தனமையை உன்கையிற்கொடுத்தான, ஓடு எனகை தந்தனன - ஓடை எனகையிறகொடுததான், எ - று.

பிலம - பாதாளம் எனினுமாம்.

பாலனைப்புழித்தல்.

44. அரும்பாலகாமுனமபூமணஞ்சொற்பொருளாகமுயிர்
கருமபாஞ்சுவையெளஞுமெணணெயுமபோலொத்தகாதலனை
பெருமபாலினலலனமெங்கங்காசலத்தைபபிரிப்பதுமபால
சுருமபாமபுலவாயமனுலெசக்கெனதமேதானமினேயே.

இ - ள். அருபாலகா - அருமையாகிய பாலகனே, முனனம் - முன் னே, பூமணம்போல் - பூவும் மணமும்போலவும், சொல்பொருள்போல - சொல்லும் பொருளும்போலவும், ஆகம உயிர - உடலும் உயிரும்போலவும், கரும்பு சுவைபோல் - கரும்பும சுவையும்போலவும், எள்ளும எண்ணெயும் போல - எள்ளுமெண்ணெயுமபோலவும், ஒத்த - ஒனறோடு ஒன்றுபட் டிருந்த, காதலனை - பிராணநாயகனை, நல அன்னம் - அழகிய அன்னப் பறவையானது, பெரும்பாலில் - மிகுதியாகிய பாலினின்று, கஙகாசலத் தை - கஙகைநீரை, பிரிப்பதுபோல் - பிரிததலபோல, சுரும்பு என - வண்டு

போலவும், ஆம் புலவர் என - நல்ல புலவர்போலவும், யமன் என - யமன் போலவும், ஆலை என - ஆலைபோலவும், செக்கு என - செக்குப்போலவும், தோன்றினை - பிறந்தாய், எ - று.

இதுவுமது.

45. அரும்பாக்கிய கொங்கைபாலாக்கியுங்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனாக்கியவ்வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகனேயுனைப்பெற்றதுவே.

இ - ள். அரும்பு ஆக்கிய கொங்கைபால் ஆக்கியும் - தாமரை யரும்பு போன்ற தனங்களைப் பாலாகவும், உங்கள் அப்பன் நெஞ்சை - உங்கள் தகப்பன் மனதை, இரும்பு ஆக்கி, என் நெஞ்சை பித்தனாக்கி, அவ் ஏந்திழையை கரும்பு ஆக்கி - அந்த மாதைக் கரும்பாக்கி, என்னையும் வேம்பு ஆக்கி, இவ்வண்ணம் கண்டனையே - இந்தப் பிரகாரமாகப் பார்த்தாயே, மகனே, உன்னைப் பெற்றது பெரும்பாக்கியம் அல்லவோ, எ-று.

கலவிமேற்பிரிதல்.

46 விண்ணுக்குயாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாமபஞ்சபூதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்குக்குஞ்செவியாக்கையற்றகூடத்திலங்கம
பெண்ணுக்குவாய்த்தமைபோலோதிவாரும்பிரிபவரோ.

இ - ள். விண்ணுக்கு உயர் மதி காய - ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய சந்திரன் சுடுதலாலும், வெங்காம எரி கொளுந்த - வெப்பமாகிய காமத்தீயானது சுடுதலாலும், பண்ணுக்கும் ஆம் மொழி மாது - பண்ணோடு ஒக்கும் மொழியையுடைய என் பெண்ணானவள், அங்கம் ஆம் - எலும்பாவள், பஞ்ச பூதியம்போம் - பஞ்சபூதமாகிய உடம்பழியும், கண் நாக்கு மூக்கு செவி யாக்கை அற்ற - கண்முதலியவை யில்லாத, கூடத்தில - குடத்தில் உள்ள, அங்கம் - எலும்பை, பெண் ஆக்கிய தமைப்போல் - பெண்ணாக்குவாராகிய திருஞான சம்பந்தரைப்போல, ஓதிவாரும் - பத்தியாரும், பிரிபவரோ - பிரிகின்றவரோ. எ - று

47. உனக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றிலையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றின்மேலேறிவிழவறியேனவண்ணமாமயிலே.
எனக்கென்றுவாட்டமிட்டுணக்குத்துவிமயிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றின்மேலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றமாகத்திலே.

இ - ள். வண்ணமயிலே - வளமைபொருந்திய மயில்போன்றவளே, உனக்கு இன்று யான்செய்த குற்றம் ஒன்று இல்லை, உன்னைப் பிரிந்தால், வனக்குன்றில் ஏறிவிழ அறியேன - காட்டிலுள்ள மலைமேல் ஏறி விழு

தற்கு அறியமாட்டேன், எனக்கென்று வட்டமிட்டு-எனக்கென்றே வட்டமிட்டு, அண்ணாந்து - நிமிர்ந்து, விம்மிஇருக்கும் - பூரித்திருக்கிற, உன்றன் தனக்குன்றில்ஏறி - உன் கொங்கைகளாகிய மலைகளின் மேலேறி, நின் அல்குல் தடாகத்திலே விழுவேன் - உன் அல்குலாகிய தடாகத்தில் வீழ்வேன், எ - று.

48. சுண்ணாம்புதீட்டநல்லாள்காட்டமோதிரஞ்சூட்டமலர்க்
கண்ணாளைக்கூட்டவிரனான்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாநடுவிரற்கேதாமுலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிகாசெந்தில்காத்தவனே.

இ - ள். கண் ஆர் நுதல் அண்ணல்சேய் - நெற்றிக்கண்ணை யுடைய பெரியோனாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனே, வணிகா - செட்டியே, செந்தில் காத்தவனே - திருச்செந்தூரைக் காத்தவனே, சுண்ணாம்புதீற்ற - சுண்ணாம்பு தடவவும், நல்ஆள் காட்ட - நல்ல ஆளைக்காட்டவும், மோதிரஞ்சூட்ட - மோதிரந் தரிக்கவும், மலர்கண்ணாளைக் கூட்ட - தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய மாதரைச் சேர்க்கவும், விரல் நான்கு இருக்க - நான்குவிரல்களிருக்க, கதிர்க்கம்பிபோல் எண்ணாநடுவிரற்கு - கதிர்க்கம்பி போலின்ற மதிக்கப்படாத நடுவிரலால், ஏதுஆம் - யாது பிரயோஜனமாகும், (அதுபோல) உலோபருக்கு ஏது - லோபிகளால் என்ன பிரயோஜநமுண்டாகும், எ - று.

49. நிணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுச்செத்த
பிணம்போற்கிடந்துபுரளுவர்காண்பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப்பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதென்மாவையிற்காவலனே.

இ - ள். கறுப்பா - கறுப்பனே, தென்மாவையில் காவலனே - தென்மாவையிலுள்ளவேந்தனே, நிணம்போதத் தள்ளி-கொழுப்பு மிகத்தள்ளி, பெரும்பூதம்போல - பெரிய பேய்போல, பின் - பின்னே, நேற்றுசெத்த, பிணம்போல் கிடந்து புரளுவர் - சவத்தைப் போலக்கிடந்து புரளுவார், பிறர்க்கு ஈட்டிவைத்த - பிறர்பொருட்டுச் சேர்த்துவைத்த, பணம்போன பின்பு - திரவியம் போனபின்பு, விவேகம் உண்டாகும் - அறிவுண்டாகும், அ பஞ்சைகள் - அந்த அற்பருடைய, வங்கணம் - சிநேகம், போதும் போதும் - அமையும் அமையும், எ - று.

50. ஏவைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானனங்கனிருவிசும்பின்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிக்கஸ்தூரியின்றகறுப்பன்வரை
மாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போதுவடுவைக்குமே.

இ - ள் அநங்கன் - மன்மதன், ஏவைக்கும்-அம்புதொடுத்தற்குரிய, கூன்சிலை தொட்டான் - வளைவாகிய வில்லைத் தொட்டனன், இருவிசும்பின் - பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள, தீவைக்கும் - நெருப்பின் குணத்தைக் கொண்டிருக்கிற, திங்கள்குடை எடுத்தான் - சந்திரனாகிய குடையைத் தாங்கினான், தென்றல்தேர் உகைத்தான் - தென்றலாகிய தேரைச்செலுத்தினான், காவைக்கும கண்மணி - கற்பகத் தருவின்குணம் அமைந்த எமது கண்மணிபோன்ற, கஸ்தூரிஈன்ற கறுப்பன்வரை - கஸ்தூரி யானவன் பெற்றெடுத்த கறுப்பனது மலையில், மாவைக்கும் பாவைக்கும்-பெருமையமைந்த என் பெண்ணுக்கும், பூவைக்கும் - மலர்களையேவுவன், போதுவடுவைக்கும் - மலர்களின் வடுவை யுண்டாக்குவன், எ - று.

51. பொன்னாகத்தார்பணிமாயோன்கரந்தைப்பொருப்பில்வரும்
மின்னாண்முகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றோ
வந்நாட்கமலமலர்கடன்மேருவணிமயிலும்
தன்னுலயனரிசங்கரன்வேலனைத்தாங்கியதே.

இ - ள். பொன் நாகத்தார் பணி மாயோன் - பொன்னுலகத்தார் வணங்குகின்ற மாயவனது, கரந்தைப் பொருப்பில் வரும் - திருக்கரந்தை மலையில் தோன்றிய, மின்னாள் - இந்த மாதினது, முகம் கண் தனம் சாயல் போல் பெறவேண்டி அன்றோ - முகம் கண் கொங்கை சாயல் என்னுமிவைகளைத் தாமும் பெறவிரும்பியல்லவா, அந்நாள் - அந்தக்காலத்தில், கமல மலர்-தாமரை மலரும், கடல்-திருப்பாற்கடலும், மேரு-மேருமலையும், அணி மயிலும்-அழகிய மயிலும், அயன் அரிசங்கரன் வேலனை தாங்கியது- (முறையே) பிரமனையும் திருமாலையும் சிவனையும் முருகனையும் சுமந்தது

52. குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கறுப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பனையனையோதேவனென்றுபகருவதே.

இ - ள் குண்டைக்கு ஒருத்தனை - இடபத்தையுடைய ஒருத்தனும், கூத்து ஆடும் பித்தனை - நடனம்பண்ணுகிற பித்தனும், குண்டுணியை - கோட்சொல்வோனும், கண்டக் கறுப்பனை - கண்டத்தில் கருப்பையுடையவனும், பிள்ளையைத் தின்னியை - பிள்ளையைத் தின்பவனும், காண - யாவருங்காண, அயன் மண்டை கரத்தனை - பிரமனுடைய தலையோட்டைக் கையிலேந்தினவனும், கண்ணப்பன் எச்சிலை வாரி உண்ட-கண்ணப்பனென்னும வேடனது எச்சிலைவாரியுண்ட, பண்டை பனையனையோ-பண்டையாகிய பனையனும் ஆகிய இவனையோ, தேவன் என்று பகருவது - தேவனென்று சொல்லுவது. எ - று

பனையன் - சத்தியையுடையவன் என வேறொருபொருள்.

நிந்தாஸ்துதி.

53. அந்தங்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
நைந்தவிடைச்சிகுறத்திக்குமாமிநவிலவலைச்சி
சந்தம்புழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்குத்தங்கச்சியாம
இந்தப்பறைச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே.

இ - ள் அந்தம் கரும் பள்ளி - முடிவில் கரும் பள்ளியும், பாசாங்குசத்தி - பசுமையாகிய குசத்தியும், கண் அம்படைச்சி - பெருமையுள்ள அம்பட்டத்தியும், நைந்த இடைச்சி - மெலிந்த இடைச்சியும், குறத்திக்கு மாமி - குறத்திக்கு மாமியும், நவில் வலைச்சி - சொல்லப்பட்ட வலைச்சியும், சந்தம் புழுக்கச்சி - அழகிய புழுக்கைச்சியும், பாம் பணையோனுக்கு தங்கச்சி - பரவிய பண்ணைக்காரனுக்குத் தங்கைச்சியும், ஆம - ஆகிய, இந்தப் பறைச்சியையோ - இந்தப்பறைச்சியையோ, சிவகாமியென்று ஏத்துவது - சிவகாமியம்மையென்று யாவரும துதிப்பது, எ - று.

அந்தம் கரும்பு அள்ளி-அழகாகிய கரும்புவில்லைத் தாங்கினவள், பாசாங்குசத்தி - பாசம் அங்குசம் என்பவற்றை யுடையவள், கண் அம்படைச்சி - கண் அழகிய வேற்படைபோலபவள், நைந்த இடைச்சி - தளர்ந்த இடையையுடையவள், குறத்திக்கு மாமி - வள்ளிக்கு மாமி, சந்தம் புழுக்கச்சி-சந்தனம் புனுகுகளையணிந்தவள், பாம்பணையோனுக்குத் தங்கைச்சி - சர்ப்பசயனனாகிய திருமாலுக்குத் தங்கை, பறைச்சி - பராசத்தி எனவேறு மொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க. வலைவீசின சிவபிரானை தேவியாதலால் வலைச்சி யென்றார்.

கழிக்கரைப்புலம்பல்.

54. நிலமேழளந்தநெடுமாலபணியுநிமலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிநடராயர்பனிவரைமேற்
கலமேதிமிங்கலமேசங்கமேநற்கயிலனமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுதீருமெனசஞ்சலமே.

இ - ள் நிலம் ஏழ் அளந்த நெடுமால - ஏழுலகங்களையும் அளந்த நெடுமால், பணியும் - வணங்குகின்ற, நிமலர - நிமலர், பொன்னம்பலம் மேவு - பொற்சபை பொருந்திய, தில்லைப்பதி - தில்லைநகரத்தில், நடராயர் - நடனம் பண்ணுவதில் சிறந்தவர, (அவரது) பனிவரைமேல - குளிர்ந்த மலையின்மீது, கலமே - மரக்கலமே, திமிங்கலமே - திமிங்கலமீனே, சங்கமே - சங்கே, நல் கயில் அனமே - அழகிய பிடரையுடைய அன்னமே, சலமே - நீரே, சலஞ் சலமே - சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்கே, என் சஞ்சலம் என்று தீரும் - என் மனதுக்கம் என்று நீங்கும், எ - று.

55. பொரடக்கயமபிடியென்றான்மதனுமிப்பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலளேமலர்த்தாள்வணங்கா
முரடக்கவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்குங்
கரடக்களிற்றணணலேவல்லைமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். மலர் தாள் வணங்கா - தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை வணங்காத, முரடக் கவுடக்கெடி மன்னர் - முரடராகிய கவுடதேயத்துக் கீர்த்திபெற்ற அரசருடைய, முடி பிடுங்கும் - முடிகளைப் பறிக்கின்ற, கரடக்களிறு அண்ணலே - மதயானைகளையுடைய பெரியோனே, வல்லைமாநகர் காளத்தியே - வல்லைமாநகரினுள்ள காளத்தியென்னும் சீமானே, மதனும் - மன்மதனும், பொர - போர்செய்வதற்கு, டக்கயம் பிடி என்றான் - கொடியைப்பிடி யென்றான், இப்பூவையும் - இந்தப் பெண்ணும், மாதர் அடக்கமும் சற்று அறிந்திலளே - மாதர்க்குரிய அடக்கத்தையும் சிறிதும் உணர்ந்திலளே, எ - று.

56. கவிபாகுமாதினைப்பெற்றோன்புலவன்கற்றோனனையாம்
செவியாரக்கேட்டுணர்வான்சகோதரன்செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருமையறியான்பதியவன்றானில்லையேல
புவியாகுமணணுக்குளென்பலமாமந்தப்பூங்கொடிக்கே.

இ - ள். புலவன் கவி ஆகும் மாதினைப் பெற்றோன் - புலவனே கவியாகிய பெண்ணைப்பெற்றவனாவான், கற்றோன அன்னை ஆம் - அந்தக்கவியைக் கற்றவனே தாயாவன், செவி ஆர கேட்டு உணர்வான சகோதரன் - காதாரக்கேட்டறிவோனே சகோதரனாவான், செந்தமிழ்க்கு உதவியா அருமை அறிவான் பதி - செந்தமிழ்க்கவிகளுக்கு உதவிசெய்து அவற்றின் அருமையை யறிபவனே நாயகனாவான், அவன தான் இல்லையேல் - அவனும் இல்லையாயின, அந்த பூங்கொடிக்கு - அந்தப் பூங்கொடிபோல்வாளுக்கு, புவி ஆகும் மணணுக்குள் என் பலம் ஆம் - புவியாகிய மண்ணுலகில் என்ன பயன் உண்டாகும், எ - று.

நிந்தாஸ்துதி.

57. சோரதவேடன்செருப்பாலுதைக்கவுந்தீண்டவுந்தண
ணீரவாயுமிழவுமுச்சிட்டமபோடவுநீணடசிலைத்
தாராலடிக்கவுநகண்ணீர்ததும்பவுந்தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே.

இ - ள். சோராத வேடன் - பொருத்தமில்லாத வேடனானவன், செருப்பால் உதைக்கவும் - செருப்பாலுதைக்கவும், தீண்டவும் - தொடவும், தண்ணீர வாய் உமிழவும் - தண்ணீரை வாயினால் உமிழவும், உச்சிட்டம் போடவும் - எச்சிலைப்போடவும், நீண்ட சிலை தாரால அடிக்கவும் - நீண்ட வில்லினது தண்டாலடிக்கவும், கண்ணீர ததும்பவும் - கண்ணீர் துளும்பவும், திருக்காளத்தி அப்பனுக்கு - திருக்காளத்தி நாதனுக்கு, தாய் தமர்கள் ஆராகிலும் இல்லையோ - தாய் சகோதரர் என்னும் ஒருவரும் இல்லையோ, எ - று.

வேடன் என்றது கண்ணப்ப நாயனாரை. நீண்ட சிலைத்தாரால் அடித்தது அருச்சுனன். தாய் தமரிருந்தால் இப்படிசெய்யார் என்பது கருத்து.

தட்டானைக்குறித்துப் பாடியது. [ய்த்

58. ஒட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்மாப்பொன்னுலோபமதா
தெட்டாதிரான்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன்மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவாய்நிறைகாட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே.

இ - ள். ஒட்டாக ஒட்டியும்-பற்று உண்டாக ஒட்டியும், கால் பொன்னில்-கால் வராகனெடைப் பொன்னில், மா பொன் - ஒரு மாவராகனெடைப்பொன்னை, உலோபமதாய் தெட்டாது இரான்-லோபமாக ஏமாத்தாமல் இரான், பணி செய்யாது இரான்-ஆபரணங்களைச் செய்யாமலிரான், செம்பொன் மேருவினை - செம்பொன் மலையாகிய மேருவை, கட்டாகக் கட்டி - கட்டாகக்கட்டி, கடுகு அளவாய் - கடுகளவாக, நிறை காட்ட வல்ல - எடை காட்டவல்ல, தட்டானுக்கு அஞ்சி அல்லோ கம்மாளனுக்கு பயந்தல்லவா, சிவன் சர்ப்பத்தை அணிந்தான் - சிவன் பாம்பையணிந்தான், எ - று.

வெள்ளிமலை பொன்மலை முதலியவற்றை யுடையவனாயிருக்கிற சிவபெருமான் பாம்பையணிந்தது கம்மாளன ஏமாத்துவனென்னும் அச்சத்தாலேயாமென்பது கருத்து.

59. ஏராட்டும்பூந்தொங்கன்மோகனக்காரற்கினியசுகம்
பாராட்டநானினியாளல்லவேபசும்பொற்குழவி
தாராட்டுஞ்சங்கிற்பால்பிள்ளைக்கூட்டித்தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமேயெனக்குள்ளநேரமுமே.

இ - ள். பசும்பொன்குழவி தாராட்டவும் - பசும்பொன மயமாகிய குழந்தையைத் தாலாட்டவும், சங்கில் பால் பிள்ளைக்கு ஊட்டி - சங்கிலுள்ளபாலைப் பிள்ளைக்கு உண்பித்து, மஞ்சள் தடவி - மஞ்சளைப்பூசி, நீராட்ட - நீராட்டவும், மையிட-மையிடவும், எனக்கு உள்ள நேரமும்போமே-எனக்குள்ள காலம் முழுதும் கழியுமே, (ஆதலால்) ஏர் ஆட்டும் பூதொங்கல் - அழகாக அசைக்கப்படுகிற பூமாலையைத்தரித்த, மோகனக்காரற்கு - என்பிராணநாயகனுக்கு, இனியசுகம்பாராட்ட - இனிதாகிய இன்பத்தை யநுபவுதற்கு, நான் இனி ஆள் அல்ல - நான் இனி உரியவளல்ல, எ - று.

படிக்காசுப்புலவர்பாடலைப் புகழ்ந்துபாடியது.

60. மட்டாருந்தென்களந்தைப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வரைந்த
வேட்டைப், பட்டோலைசூழ்ந்தாலுமுலகுமபரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலுமவாய்மணக்குந்துய்யசேற்றில, நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமேப்பாட்டினுறுநெளினந்தானே.

இ - ள். மட்டு ஆரும் - தேன்பொருந்திய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, தென்களந்தை - தென்களந்தையிலுள்ள, படிக்காசன் - படிக்காசுப் புலவன், உரைத்த - சொன்ன, தமிழ்வரைந்த ஏட்டை - தமிழ்ப்பாடலெழுதியஏட்டை, பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் - பட்டினாலை சுற்றினாலும், மூவுலகும் பரிமளிக்கும் - மூன்றுலகங்களிலும் மணக்கும், பரிந்து அவ்வேட்டைத் தொட்டாலும் - விரும்பி அந்த ஏட்டைத் தீண்டினாலும், கைமணக்கும் - தொட்டகைமணக்கும், சொன்னாலும் வாய்மணக்கும் - சொன்னாலும் சொன்னவாய் மணக்கும், தூய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சேற்றில் நட்டாலும்-சேற்றில் நட்டுவைத்தாலும், தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடும்-தமிழ்ப்பயிராகவிளையும், பாட்டினாறு நளிநம்தான் - (இப்படி யாவதற்குக்காரணம்) பாட்டினது மிக்க நயந்தான், எ - று.

செங்குன்றையூரனைப்புகழ்ந்துபாடியது.

61. ஆலெங்கேயங்கேயரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கேமலர்மடந்தை - கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ்செங்குன்றையூரனெங்கே
அங்கேயிரவலரெல்லாம்.

இ - ள். ஆல் எங்கே-(பழுத்த) ஆலமரம் எங்குண்டோ, அங்கே-அவ்விடத்தே, அரும்பறவை - அருமையாகிய பறவைகள் யாவுமுண்டு ஆல் துயிலும் மால் எங்கே - ஆலிலைமீது தூங்குகின்ற திருமால் எவ்விடத்துளனோ, அங்கே - அவ்விடத்தே, மலர்மடந்தை-திருமகளிருப்பாள், கோலம் சேர் - அழகுபொருந்திய, செம் கேதகை மணக்கும்-செந்தாழை பரிமளிக்கின்ற, செங்குன்றையூரன் எங்கே-செங்குன்றையூரன் எவ்விடத்துளனோ, அங்கே - அவ்விடத்தே, இரவலர் எல்லாம் - யாசகரெல்லாரும் இருப்பர்.

சந்திரோபாலம்பநம். தலைவிகூற்று.

62. ஊரைச்சுடுமோவுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோவறியேனே - நேரே
பொருப்புவட்டமானமுலைப்பூவையரோயிந்த
நெருப்புவட்டமானநிலா.

இ - ள். நேரே - நேராக, பொருப்பு - மலைபோன்ற, வட்டம் ஆன - வட்டவடிவாகிய, முலை - தனங்களையுடைய, பூவையரே - மாதரே, இந்த - இந்த, நெருப்புவட்டம் ஆன நிலா - நெருப்பினாற்செய்த வட்டவடிவாகிய நிலவு, ஊரைச்சுடுமோ - ஊரையெரிக்குமோ, உலகந்தனைச் சுடுமோ - உலகத்தை யெரிக்குமோ, ஆரைச்சுடுமோ - வேறியாரை யெரிக்குமோ, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

வல்லைக்காளத்தியின் கையைப்புகழ்ந்துபாடியது.

63. நற்றேரணவிநிரண்ணுமவல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்குங்கையேகை - மற்றோர்கை
வேங்கையலகைகழுகைவேட்கைபுலைகைகை
காங்கையழுகைவிழுகை

இ - ள். நல் தோரணவீதி நண்ணும் - அழகாகிய தோரணவீதிகள் பொருந்திய, வலலைக் காளத்தி - வல்லைநகர்க் காளத்திராயனென்பவன், கற்றோர் தமக்கு அளிக்கும் கையேகை - கற்றோர்க்குக் கொடுக்கின்ற கையே கையாகும், மற்றோர்கை-மற்றையோருடைய கை,வேங்கை, அல்கை, முகை, வேட்கை, பலகை, நகை, காங்கை, அழுகை, விழுகை, இவற்றி னீற்றிலுள்ள கையேயாம், எ - று.

வேங்கைமுதலியவற்றிற்கு ஏற்ற பெற்றியாய் வேகுங்கை முதலிய வாக இழிபொருள் கூறுக.

தன் வறுமைதோன்றப் பாடியது.

64. போசநீயோர்புயலாப்பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலோர்விந்தேனும் - பேசுமென்மேல்
பட்டதிலையென்வறுமைபாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுதலால்.

இ - ள். போச - போஜனே, நீ ஓர் புயல் ஆ - நீ ஒரு மேகமாக, பூமுழுதும் - பூமிமுழுதும், பொன்மாரிவீசுவாய - பொன் மழையைச்சொரி வாய், அங்கு அதில ஓர் விந்து ஏனும்-அதில ஒரு துளியாயினும், பேசும் என்மேல்பட்டது இல்லை - சொலலப்பட்ட என்மீது பட்டதிலலை, (ஏனெ னின்) என்வறுமை - என்தரித்திரமானது, பாரக்குடை ஆகி - பெரிய குடையாகி, முட்டக்கவித்திடுதலால்-முழுதும் மறைத்துவிடுதலாலேயாம்.

நாகரிக்கண்புதைத்தல்.

65. காலையரவிந்தங்கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்தமயக்காதோ - பாலைப்
பழிக்கின்றமென்மொழியீர்பாண்டியனூருரை
அழிக்கின்றதென்னோவது.

இ - ள் காலை அரவிந்தம் - உதயகாலததுத் தாமரை, கழுநீருடன் கலந்தால் - குவளைமலரோடுகூடினால், மாலை அரவிந்தம் - மாலைக்காலத் துத்தாமரை, மயக்காதோ - என்னை மயங்கப்பண்ணாதோ, பாலைப்பழிக் கின்ற - பாலின்சுவையைப் பரிகசிக்கின்ற, மெல மொழியீர்-மெல்லிய வசனத்தையுடைய மாதரே, பாண்டியனூர் ஊரை - பாண்டியனுருடைய ஊராகிய மதுரையை, அது அழிக்கின்றது - அது கெடுக்கின்றது, என்னோ - இது என்ன அநியாயமோ, எ - று

மதுரை - கூடல், இது புணர்ச்சியெனனும் பொருள்தரும். வேலைப் பழிக்கின்ற மென்முலையீர் என்றுமபாடம்.

காலையரவிந்தம் கையையும், மாலையரவிந்தம் தனத்தையும், கழுநீர் கண்ணையும் குறிததன, இந்தத்துறையை இடையூறுகிளத்தல் எனவும் கூறுவர்.

முற்றிற்று.